

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Mayanoa Schneider <meiya@yahoo.com>
Sendt: 29. oktober 2014 10:19
Til: hoering_LFTD
Cc: Mayanoa Schneider
Emne: Afskaf da også psykolog-titlen de har jo en konkurrencefordel frem for terapeuterne!!

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført

Kategorier: Rød kategori

Svar til Høring om afskaffelse af translatør-beskikkelsen

Må jeg opfordre til at man går den anden vej og giver flere mulighed for at få beskikkelse, hvis man mener mange er kvalificerede uden at kunne være med på de opgaver der kræver translatører..?

Det giver ingen mening at afskaffe titlen, da den fungerer som et kvalitets-pejlemærke for kunderne og resten af verden netop forsøger at få sådan et kvalitets-stempel iværksat.

Jeg mener reelt set ikke Sass Larsens svar på Branchens henvendelse har noget som helst rationale og substans. Det er mildt sagt uintelligent - og rystende at have en minister der ved SÅ lidt om et område, han forsøger at lovgive om. Jeg har (måske lettere naivt) altid været optimistisk ift. vores politiske system, men må indrømme, at såfremt dette lovforslag vedtages mister jeg min tro på at der som hovedregel eksisterer intelligens og fornuft i vores lovgivning og hos vores politikere.

Vidste du at:

Translatører er ofte dækket af en erhvervsforsikring, der dækker mellem 5-10 mio. kr. ved fejloversættelser i fx juridiske dokumenter.

Translatører har tavshedspligt.

Translatører skal udøve deres hverv med "med omhu og nøjagtighed"

Translatører hæfter personligt

Translatører har gennemgået en benhård fokuseret sproglig træning gennem 5 år på universitetsniveau med tykke tykke grammatikbøger på andre sprog end det studerede sprog, træning i oversættelse af teknisk og juridisk sprog, samt undervisning i tolke-etik, metoder og roller.

Hvordan skal borgere i øvrigt kunne tage til udlandet og fremvise juridiske dokumenter, dåbsattester, civilstandsattester, kørekort osv, hvis de ikke kan fremvise en stemplet oversættelse, som udenlandske myndigheder ofte kræver?

Mærkninger på føddere og kvalitets-stempler på autoriserede personer, der udfører et erhverv er en måde for kunderne at navigere i junglen af uddannelser inden for alverdens brancher. Herunder kan nævnes autoriseret VVS'er, Revisorer, Advokater, Læger etc. De har jo også en konkurrencefordel frem for handymanen, bogholdere, alternative behandlere osv. Hvorfor ikke bare afskaffe alle de beskyttede titler og sætte markedet helt fri!? Det tror jeg vist nok i selv kan se logikken i, ikke ville være vækst-orienteret.. derimod anarki-orienteret.

Afskaf da også psykolog-titlen de har jo en konkurrencefordel frem for fx en coach eller psykoterapeut.

"Efter at have læst kommentarerne til lovforslaget er jeg ret begejstret. Det åbner jo helt fantastiske muligheder. Jeg vil begynde at tilbyde bekræftet oversættelse til alle sprog. Der er ingen krav til, at jeg skal kunne beherske sproget for at kunne kalde mig translatør, og jeg kommer nok langt med Google Translate. Jeg kan også bekræfte

oversættelser mellem to fremmedsprog. Det vil jeg nok bestille i udlandet, for det er jo billigere, og så skal jeg bare et smut til notaren. Uden translatørlovens irriterende begrænsninger kan jeg slippe for krav om

1) at jeg skal udføre det mig "betroede hverv med omhu og nøjagtighed." Det bliver altså svært at komme efter mig, hvis jeg laver fejl.

2) at skulle hæfte personligt, hvis der alligevel skulle blive rejst krav mod mig. Jeg vil lave et iværksætterselskab med en kapital på 1 krone, som jeg hurtigt kan gå konkurs med i tilfælde af klager. Konkurs, betalingsstandsning og gæld til det offentlige er ikke længere en hindring for udøvelsen af mit hverv. Jeg kan fortsætte i fængslet.

3) at jeg skal overholde en tavshedspligt. Der vil være en god biindtægt i form af videresalg af oplysninger til kundernes konkurrenter og de kulørte medier. Skulle jeg alligevel blive dømt for ulovlig videregivelse af oplysninger, kan jeg blot fortsætte min virksomhed, da der ikke længere er krav om, at jeg skal "drive virksomhed som translatør og tolk på en forsvarlig måde."

I øvrigt er tilføjelsen i Retsplejeloven "translatør og lignende" genial. Nu er der endelig mulighed for at benytte sig af de billige indvandrerbørn som tolke i retssager og politiafhøringer uden at gå på kompromis med kravene i lovgivningen."

#LORTELOVFORSLAG Henrik Sass Larsen!!! #afskafsasslarsen #vækstmigetviststed Du aner ikke hvad du laver! Du får jo ikke flere translatører ved at afskaffe vores beskikkelse! Og hvad med vores uddannelse! vi har netop læst sprog i 5 år for at få beskikkelse.. Og jeg siger det igen.. Hvorfor ik bare afskaffe den statsaut. Revisor også? Så får vi billigere regnskabsservice!?!? Doooh! Ja undskyld jeg råber.. (eller not) grrrrrrrr jeg er RASENDE .

Rystende og rasende hilsner til en demokrati-fan i krise

Mayanoa Schneider
Statsaut. tolk og translatør, spansk

Store Kongensgade 87, 4.
1264 København K
Tel.: +45 2244 4105
www.qualitykee.com
meiya@yahoo.com

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Christian Reinhold Jensen <ChristianReinholdJensen@OestreLandsret.dk>
Sendt: 29. oktober 2014 10:48
Til: hoering_LFTD
Cc: Alex Elisiussen; Anette Rahr Codam; Anni Højmark; Birgitte Holmberg Pedersen; Bjarne Bjørnskov Jensen; Dommerfuldmægtigforeningen v/Stine Nielsen; 'Domstolsstyrelsen'; Flemming Schønnemann; Henrik Agersnap; Henrik Engell Rhod; Henrik Linde; Henrik Rothe; Jørgen Lougart; Bjarne Christensen; Lisbeth Larsen; Malene Welin; Mikael Sjöberg; Søren Axelsen; Torben Goldin
Emne: Høringssvar fra Østre Landsret - lov om detailsalg m.v.
Vedhæftede filer: Scannet på en multifunktionel Xerox-maskine.pdf
Kategorier: Grøn kategori

Med venlig hilsen

Christian Reinhold Jensen
chefsekretær
Direkte: + 45 99 68 62 13
Mobil: + 45 23 71 30 32
ChristianReinholdJensen@OestreLandsret.dk

Østre Landsret
Bredgade 59
1260 København K.
Tlf.: + 45 99 68 62 00
www.OestreLandsret.dk

**Østre Landsret
Præsidenten**

Den **29 OKT. 2014**
J.nr. 40A-ØL-62-14
Init: cr

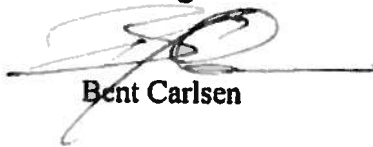
Erhvervsstyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

Sendt pr. mail til hoering_LFTD@erst.dk

Erhvervsstyrelsen har ved brev af 28. oktober 2014 anmodet om eventuelle bemærkninger til høring over forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører.

I den anledning skal jeg meddele, at forslaget ikke giver landsretten anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Med venlig hilsen

Bent Carlsen

Ellen Busck Porsbo

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Niels Munk Verner <info@pftrs.dk>
Sendt: 29. oktober 2014 12:31
Til: hoering_LFTD
Emne: Høringssvar

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført

Kategorier: Rød kategori

Til Sass Larsen og de andre beslutningstagere!

Jeg har med stor forundring læst din svarskrivelse til Translatørforeningen og Forbundet Kommunikation og Sprog vedrørende afskaffelsen af translatørbeskikkelsen.

Jeg er fristet til at tale med meget skarpe ord i denne forbindelse, men vil indledningsvis blot nøjes med at udmelde, at du og resten af beslutningstagerne på ingen måde virker til at være i kontakt med virkeligheden, når det gælder statsautoriserede oversættelser og brugen af disse.

En afskaffelse af translatørbeskikkelsen vil med garanti ikke komme til at tilgodese den gruppe af personer, I har tiltænkt med jeres forslag. Til gengæld gør I et særdeles alvorligt og vigtigt marked frit for alle køkkenbordsoversættere og lignende ukvalificerede personer, hvis eneste reelle forudsætninger for at levere oversættelser er et abonnement på Ordbogen.com samt brug af Google Translate. Hvis jeres fokus er på kvalitet og et marked med effektiv konkurrence, rammer I sandelig helt ved siden af. Personer med en tilsvarende uddannelsesmæssig baggrund eller tilsvarende kompetencer og erhvervserfaring som translatører bliver heller ikke i stand til at kunne konkurrere med de discount-priser, som køkkenbordsoversætterne vil kunne tilbyde.

Du skriver endvidere, at "Kvaliteten af de ydelser, som translatører leverer, ikke sikres ved selve beskikkelsen". Her skinner det atter igennem, at du og resten af beslutningstagerne er helt ude af takt med realiteterne. Eller mener du helt seriøst, at de to år, jeg brugte på at tage en kandidatgrad i teknisk, økonomisk og juridisk oversættelse slet ikke er at regne for noget som helst; har min kandidatuddannelse pludselig ingen værdi?

For at være helt ærlig, synes jeg, at det er mere end rimeligt, at jeg efter 5 års studier på en videregående uddannelse rent faktisk bliver anerkendt for de specialiserede sproglige kompetencer, som jeg har brugt så mange år på at tilegne mig. Det kan da ikke være fair, at mine specialiserede erhvervssproglige kompetencer betragtes som konkurrenceforvridende, når alle og enhver kan gå præcis den samme vej som mig og lære dem ved at studere.

Du skriver endvidere, at "Der lægges ikke op til at ændre ved de eksisterende uddannelses- eller eksamensmuligheder".

Til dette kan jeg kun spørge: hvorfor i alverden dog ikke?

Du skriver selv, at "Der er ikke nok tolke og translatører til at dække behovet", så I burde da fokusere på at få udviklet en mere bæredygtig løsning frem for at give alle og enhver mulighed for at kalde sig tolk og translatør, om de så er fagligt kompetente eller ej. Jeg kan ikke se koblingen mellem jeres forslag og

opnåelsen af højere kvalitet, når det kommer til tolkning og oversættelse, så denne vil jeg meget gerne have en forklaring på.

For mig at se, virker det som om, at I forsøger at imødekomme en efterspørgsel på specialiseret arbejdskraft ved at fjerne enhver form for krav om faglighed og kvalitet, der burde stilles til de personer, som skal besætte de tomme stillinger.

I mine øjne er det omvendt heller ikke det sværeste i verden at udarbejde og implementere en uvildig beskikkelseseksamen, som dine "personer med tilsvarende uddannelsesmæssig baggrund eller tilsvarende kompetencer og erhvervserfaring" kunne gå op til, bestå og derigennem tilegne sig translatørbeskikkelsen. Dette vil da om noget være et mere retfærdigt tiltag for alle parter, og herigennem kunne det også sikres, at alle fagligt ukvalificerede personer – som står til at få uretmæssig gavn af jeres nuværende lovforslag - ikke får mulighed for at pynte sig med lånte fjer.

Du skriver endvidere, at "Inden for folkeskoleområdet er undervisningen i fremmedsprog fremrykket, så eleverne får engelsk fra 1. klasse og fransk eller tysk fra 5. klasse".

Så du mener, at sprogundervisning allerede fra de laveste klassetrin vil kunne erstatte behovet for statsautoriserede translatører på lang sigt; fordi vi så alle taler flydende engelsk i 9. og 10. klasse?

Lad mig prøve at modargumentere dette ved at henvise til mig eget uddannelsesforløb. Jeg har gået på Rudolf Steiner-skolen fra 1. til 12. klasse, hvor engelsk OG tysk i min tid var obligatoriske fag allerede fra 1. klasse, og hvor jeg modtog undervisning i disse sprog op til fem gange om ugen.

Jeg fik allerede tidligt i min skolegang at vide, at jeg havde særdeles gode sprogfærdigheder udi det engelske sprog og igennem alle 12 år, var jeg konsekvent blandt de bedste i min klasse (og min omgangskreds generelt) når det gjaldt engelsk.

Er dette så ensbetydende med, at jeg var i stand til at varetage eller løse sproglige opgaver på translatørniveau, da jeg forlod Rudolf Steiner-skolen? Nej, på ingen måde! Overhovedet!

Det var jeg heller ikke efter at have læst engelsk på A-niveau (HF) eller for den sags skyld efter at jeg havde taget min Bachelor-uddannelse i engelsk og spansk på Handelshøjskolen i Århus. Nej, at kunne arbejde med opgaver på det niveau, som forventes af translatører på nutidens oversættelsesmarked, kræver ekstra specialisering, og denne opnåede jeg først med min kandidatoverbygning på Handelshøjskolen.

Jeres initiativ med tidlig sprogundervisning er godt, men det er ikke så vigtig en brik, som I gør det til, når det kommer til at levere erhvervssproglige ydelser på allerhøjeste niveau. Der kræves simpelthen noget mere, som skal læres på den hårde måde på de højere læreanstalter.

I tillæg til de ovenfor beskrevne problemstillinger, virker det også som om, at hverken du eller resten af de ansvarlige beslutningstagere egentlig ved, hvad statsautoriserede oversættelser er, og hvad de bruges til.

Dette burde I som minimum sætte jer ind i; især i en tid, hvor brugen af disse er ved at sprede sig til et andre fagområder end gængs teknik, økonomi og jura. Her mener jeg for eksempel oversættelse af medicinske tekster.

Tillad mig at konkretisere ovennævnte eksempel:

Jeg har i de senere år lavet statsautoriserede oversættelser af lægeerklæringer og journaler for et større antal patienter, der er blevet opgivet af det danske sundhedsvæsen og som ikke vil affinde sig med en langsom død på palliativ behandling.

Kina er et af de primære lande, som især kræftsyge patienter rejser til, når det endelige slag om livet skal udkæmpes. Jeg efterhånden mange gange oplevet at skulle oversætte og statsautorisere de førnævnte dokumenter til engelsk, således at de kinesiske læger havde en klokkeklar forudsætning for at kunne yde den rette behandling straks ved patientens ankomst. Kineserne lærer trods alt engelsk hurtigere, end vi lærer kinesisk.

I disse sager vil en manglende statsautorisering af sådanne dokumenter ofte resultere i langtrukne bureaukratiske processer, som patienterne rent ud sagt ikke har tid til.

Det er ikke nogen nem opgave at oversætte sådanne tekster. Det kræver selvsagt en stor viden om det medicinske fagområde, men translatøren skal også mestre de rette tekniske oversættelsesstrategier og besidde et bredt teoretisk fundament for at kunne levere et kvalitetsprodukt på meget kort tid. Når det gælder disse oversættelser er tidsforbrug på oversættelsen ikke kun et spørgsmål om penge, men også liv. Jeg ville personligt ikke være i stand til at lave sådanne oversættelser med korte leveringsfrister, hvis ikke jeg havde tillært mig de redskaber og teorier, som jeg blev undervist i på min kandidatoverbygning. Jeg gruer meget for, hvordan for eksempel denne gruppe af patienter for eftertiden skal opnå hurtig og korrekt medicinsk behandling andre steder, såsom i Kina, når der ikke længere findes nogen juridisk eller legaliseret garanti for en oversættelses korrekthed.

Helt ærligt, hvis I som beslutningstagere befandt jer i samme situation som disse patienter, ville I så være tilfreds med at få oversat sådanne livsvigtige dokumenter af en person, som ikke med garanti kunne dokumentere at være i besiddelse af de fornødne faglige OG teoretiske kompetencer til at levere en korrekt oversættelse?

Jeg håber sandelig, at I tænker jer gevaldigt om, inden I gennemtrumfer jeres forslag, for det virker ærlig talt ikke som om, at I har tænkt dette til ende. Jeg henviser endvidere til de særdeles relevante høringssvar fra 2009, hvor det også var på tale at afskaffe translatørbeskikkelsen.

Dengang blev forslaget forkastet, og det håber jeg sandelig også bliver tilfældet denne gang.

Niels Munk Verner

Statsautoriseret tolk og translatør

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Bjarne Christensen <BjarneChristensen@VestreLandsret.dk>
Sendt: 30. oktober 2014 09:51
Til: hoering_LFTD
Emne: Høringssvar
Vedhæftede filer: 40A-57-14.PDF

Kategorier: Grøn kategori

Med venlig hilsen

Bjarne Christensen
Retspræsident
BjarneChristensen@VestreLandsret.dk

Vestre Landsret
Asmildklostervej 21
8800 Viborg.
Tlf.: + 45 99 68 80 00
www.VestreLandsret.dk

Vestre Landsret
Præsidenten

Erhvervsstyrelsen
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

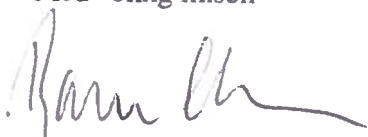
J.nr. 40A-VL-57-14
Den 30/10-2014

Erhvervsstyrelsen har ved brev af 28. oktober 2014 anmodet om eventuelle bemærkninger til et forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v., samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører (Lempelse af dispensationsbestemmelse i lukkeloven, afskaffelse af maksimalpriser i huseftersynsordningen og afskaffelse af beskikkelsesordning for translatører og tolke samt for dispachører).

I den anledning skal jeg meddele, at landsretten ikke finder grundlag for at udtale sig om forslaget.

Dette høringssvar sendes efter anmodning til hoering_LFTD@erst.dk.

Med venlig hilsen

Bjarne Christensen

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Malene Erbs <maleneerbs@gmail.com>
Sendt: 1. november 2014 17:10
Til: hoering_LFTD
Emne: Afskaffelse af beskikkelsesordningen

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført

Kategorier: Rød kategori

Hvordan skal erhvervslivet kunne navigere blandt alle, som kalder sig oversætter, og sikre sig produkter af høj kvalitet, hvis ikke translatører og tolke kan skille sig ud med papir på en høj fagsproglig standard og et stempel, som er det tætteste, vi kan komme på en garanti for en korrekt og troværdig overlevering? Uden en beskikkelsesordning, som sætter standarden for den professionelle kvalitet, vil alvorlige fejl meget lettere finde vej ind i vigtige dokumenter og tolkninger; fejl som kan få afgørende betydning og i sidste ende koste langt flere penge for erhvervslivet, end det ekstra honorar, der skal betales en kvalificeret translatør/tolk.

Venlig hilsen

Malene Erbs

- svar

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Michael Hovard Ekmann <michael.hovard.ekmann@gmail.com>
Sendt: 4. november 2014 16:45
Til: hoering_LFTD
Emne: Høringssvar ifm. Lov om afskaffelse af beskikkelsesordning for translatører og tolke.
Vedhæftede filer: Høringssvar translatører og tolke Michael Hovard Ekmann.docx

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført

Kategorier: Rød kategori

Holte den 4. november 2014

Kære Erhvervsstyrelse

Jeg har været bruger af autoriseret oversættelse i mange år og jeg må sige, at jeg både er meget overrasket og dybt forfærdet over at se dette lovforslag fra regeringen. Overasket fordi, at effekten bliver eksport af en masse danske vidensarbejdspladser til udlandet og forfærdet fordi, fejlbehæftede oversættelser øger risikoen for ulykker, forkert medicinering, fejl domme m.m.

Fjernelse af autorisationskravet medfører, at store udenlandske oversættelsesvirksomheder frit kan benytte ikke-uddannet arbejdskraft fra tredjeverdenslande. Dette vil helt sikkert betyde et kraftigt prisfald for det oversættelsesarbejde, som tidligere krævede en autorisation. Mange virksomheder og offentlige institutioner herhjemme er underlagt stadige krav om omkostningsbesparelser og vil i mange tilfælde, på trods af bedre vidende, ikke kunne stå for fristelsen til at vælge den udenlandske leverandør. Effekten af dette bliver naturligvis, at oversættelsesvirksomhederne med hjemlig autoriseret arbejdskraft hurtigt bukker under og Danmark i eksporterer dermed en masse arbejdspladser til udlandet. En stor mængde viden erhvervet gennem mange år og en hel kultur går derved tabt for altid. Det kan vel ikke være meningen!

En autoriseret oversættelse er brugerens sikkerhed for, at den oversatte tekst rent faktisk er i overensstemmelse med udgangsteksten. Dette ret neutrale udsagn dækker over nogle for samfundet og borgerne ret væsentlige dokumenter. Af mange eksempler kan man nævne vedligeholdelsesmanualer for tog og fly, instrukser i hvordan medicin skal ordineres, instrukser i opstilling af industrielle anlæg, EU-lovgivning og domme. Jeg tror helt ærligt ikke, at mange tør tage toget, hvis de vidste at det bliver vedligeholdt efter en manual oversat i Bangalore!!

Endeligt bør regeringens argument om at lovforslaget skulle reducere oversættelsesomkostningerne for danske virksomheder ses i lyset af, at jeg i dag rent faktisk betaler dette samme i faste kroner for oversættelse, som jeg gjorde for over 20 år siden. Det vil sige, at realprisen er faldet med over 50% i den periode. Årsagen er internettet og udviklingen af forskellige IT-baserede støtteværktøjer. Der er imidlertid intet, som tyder på, at denne udvikling skulle stoppe nu. Så hvorfor trække tæppet væk under en hel branche for at sikre en omkostningsreducering, som allerede er i gang?

Med venlig hilsen

Michael H. Ekmann

michael.hovard.ekmann@gmail.com

hoering_LFTD@erst.dk

Høringssvar ifm. Lov om afskaffelse af beskikkelsesordning for translatører og tolke.

Holte den 4. november 2014

Kære Erhvervsstyrelse

Jeg har været bruger af autoriseret oversættelse i mange år og jeg må sige, at jeg både er meget overrasket og dybt forfærdet over at se dette lovforslag fra regeringen. Overasket fordi, at effekten bliver eksport af en masse danske vidensarbejdspladser til udlandet og forfærdet fordi, fejlbehæftede oversættelser øger risikoen for ulykker, forkert medicinering, fejldomme m.m.

Fjernelse af autorisationskravet medfører, at store udenlandske oversættelsesvirksomheder frit kan benytte ikke-uddannet arbejdskraft fra tredjeverdenslande. Dette vil helt sikkert betyde et kraftigt prisfald for det oversættelsesarbejde, som tidligere krævede en autorisation. Mange virksomheder og offentlige institutioner herhjemme er underlagt stadige krav om omkostningsbesparelser og vil i mange tilfælde, på trods af bedre vidende, ikke kunne stå for fristelsen til at vælge den udenlandske leverandør. Effekten af dette bliver naturligvis, at oversættelsesvirksomhederne med hjemlig autoriseret arbejdskraft hurtigt bukker under og Danmark i eksporterer dermed en masse arbejdspladser til udlandet. En stor mængde viden erhvervet gennem mange år og en hel kultur går derved tabt for altid. Det kan vel ikke være meningen!

En autoriseret oversættelse er brugerens sikkerhed for, at den oversatte tekst rent faktisk er i overensstemmelse med udgangsteksten. Dette ret neutrale udsagn dækker over nogle for samfundet og borgerne ret væsentlige dokumenter. Af mange eksempler kan man nævne vedligeholdelsesmanualer for tog og fly, instrukser i hvordan medicin skal ordineres, instrukser i opstilling af industrielle anlæg, EU-lovgivning og domme. Jeg tror helt ærligt ikke, at mange tør tage toget, hvis de vidste at det bliver vedligeholdt efter en manual oversat i Bangalore!!

Endeligt bør regeringens argument om at lovforslaget skulle reducere oversættelsesomkostningerne for danske virksomheder ses i lyset af, at jeg i dag rent faktisk betaler dette samme i faste kroner for oversættelse, som jeg gjorde for over 20 år siden. Det vil sige, at realprisen er faldet med over 50% i den periode. Årsagen er internettet og udviklingen af forskellige IT-baserede støtteværktøjer. Der er imidlertid intet, som tyder på, at denne udvikling skulle stoppe nu. Så hvorfor trække tæppet væk under en hel branche for at sikre en omkostningsreducering, som allerede er i gang?

Med venlig hilsen

Michael H. Ekmann

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Flemming Nygaard Christensen <flemming@f-a.dk>
Sendt: 5. november 2014 12:57
Til: hoering_LFTD
Emne: SV: Høring - Forslag til Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

Kategorier: Grøn kategori

Kære Christine.

Efter en gennemgang af fremsendte høringsmateriale har jeg ingen kommentarer.

Med venlig hilsen

Direktør

Flemming Nygaard Christensen

Auktionsgade 1b

6700 Esbjerg

Direkte: +45 75 11 93 12

Mobil: +45 51 52 77 66

Mail: flemming@f-a.dk

Web: www.f-a.dk

Fiskeriets Arbejdsmiljøtjenestes kvalitetsledelsessystem er certificerede i henhold til DS/EN ISO 9001:2008. Alle konsulent ydelser og produkter er omfattet herom.

Fra: hoering_LFTD [mailto:hoering_LFTD@erst.dk]

Sendt: 28. oktober 2014 10:27

Til: '3f@3f.dk'; 'au@au.dk'; 'samfund@advokatsamfundet.dk'; 'atvmail@atv.dk'; 'ark@ark-ada.dk'; 'cph@skuld.com'; 'info@bkd.dk'; 'in-fo@shipowners.dk'; 'info@bfbe.dk'; 'kontakt@bryggeriforeningen.dk'; 'coii@skaf-net.dk'; 'Per.sjoeqvist@coop.dk'; 'cosea@co-sea.dk'; 'cbs@cbs.dk'; 'eksportraad@um.dk'; 'mail@dkfisk.dk'; 'info@shipowners.dk'; 'd-r-c@d-r-c.dk'; 'danmarks@skibskredit.dk'; 'info@shipbrokers.dk'; 'dsfweb@dsfweb.dk'; 'dst@dst.dk'; 'Danmarksvaekstraad'; 'daf@shareholders.dk'; 'da@da.dk'; 'info@danskbyggeri.dk'; 'jb@dansk-detail.dk'; 'de@de.dk'; 'hoeringssager@danskerhverv.dk'; 'info@danskerhvervsfremme.dk'; 'cosea@co-sea.dk'; 'mhg@dsg.dk'; 'dtl@dtl.eu'; 'DI@DI.DK'; 'info@d-i-f.dk'; 'mail@danskeadvokater.dk'; 'info@danskeark.dk'; 'mail@danskeboligadvokater.dk'; 'dh@handicap.dk'; 'danskehavne@danskehavne.dk'; 'regioner@regioner.dk'; 'fsr@fsr.dk'; 'dsm@danskeslagtermestre.dk'; 'info@dasp.dk'; 'dt@dtfb.dk'; 'dsk@dsk.dk'; 'dommerforeningen@gmail.com'; 'copenhagen@dispatcheur.dk'; 'office@averageadjusters.dk'; Jytte Heje Mikkelsen; 'ins@torm.com'; 'vk@averageadjusters.dk'; 'egh@j-l.com'; 'lsn@codan.dk'; 'hoeringer@dommerfm.dk'; 'ds@ds-net.dk'; ErhvervsAnkeNaevn; 'foa@foa.dk'; 'mail@finansraad@et.dk'; Post; 'mail@fiskernesforbund.dk'; 'fln@fln.dk'; 'info@kommunikationogsprog.dk'; 'fbr@fbr.dk'; 'vj@fbr.dk'; 'sekretariat@erhvervsservice.org'; 'lsc@ankl.dk'; 'fri@frinet.dk'; 'sak@ankl.dk'; 'fp@forsikringogpension.dk'; 'borgmesteren@frederiksberg.dk'; 'ftf@ftf.dk'; 'nfo@gts-net.dk'; 'Eva.Fiil.Nielsen@hk.dk'; 'Service@hk.dk'; 'horesta@horesta.dk'; 'hvr@hvr.dk'; 'center@humanrights.dk'; 'kl@kl.dk'; 'Kto@kto.dk'; 'nfo@kcc.dk'; 'overborgmesteren@kk.dk'; 'pt@swlp.dk'; 'lo@lo.dk'; 'sa@lederne.dk'; 'mf@mmf.dk'; 'info@nbl-landsforening.dk'; 'oao@oao.dk'; 'sekretariat@parcelhus.dk'; 'mail@politiforbundet.dk'; 'politidirektorforeningen@mail.dk'; 'raf1917@post.tele.dk'; 'RKR@rkr.dk'; 'info@shipowners.dk'; 'regionh@regionh.dk'; 'kontakt@regionmidtjylland.dk'; 'region@rn.dk'; 'regionsjaelland@regionsjaelland.dk'; 'kontakt@regionsyddanmark.dk'; 'for-mand@retspolitik.dk'; 'post@retssikkerheds-fonden.dk';

'rigsadvokaten@ankl.dk'; 'INFO@RIGSREVISIONEN.DK'; 'politi@politi.dk'; 'info@smedanmark.dk';
'info@shipbrokers.dk'; 'info@smaa-faergerne.dk'; 'saoek@ankl.dk'; 'co10@skaf-net.dk'; 'info@seahealth.dk';
'mail@soefartens.org'; 'unisea@3f.dk'; 'teknig@teknig.dk'; 'mail@translatorforeningen.dk';
'flemming.koue@get2net.dk'; 'kwr@asb.dk'; 'afj@cowi.dk'; 'info@tettinek.dk'; 'ts.sekr@gmail.com'; 'udln@udln.dk';
'post@vestrelandsret.dk'; 'regionaludvikling@brk.dk'; 'henrik.madsen@regionh.dk'; 'Lars.vildbrad@ru.rm.dk';
'vaekstforum@rn.dk'; 'vaekstforum@regionsjaelland.dk'; 'dorth.kusk@regionsyddanmark.dk';
'post@oestrelandsret.dk'; 'post@aarhusretshjaelp.dk'

Cc: Katia Tórsheim Voltelen; Brian Adrian Wessel; Jacob A. Drøhse; Poul Hove; 'Mads Bindesbøll Ohsten (DEP)';
mth@evm.dk; Lars Bunch; Marie Voldby; 'Jan Gabrielsen'; 'Thomas Klyver'; 'Matilde Pedersen Blak'

Emne: Høring - Forslag til Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

Vedhæftet fremsendes høring over forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører (Lempelse af dispensationsbestemmelse i lukkeloven, afskaffelse af maksimalpriser i huseftersynsordningen og afskaffelse af beskikkelsesordning for translatører og tolke samt for dispachører).

Frist for bemærkninger **er tirsdag den 25. november 2014 kl. 12**. Bemærkninger skal sendes til:
hoering_LFTD@erst.dk

Med venlig hilsen

Christine Maxner
Chefkonsulent

ERHVERVSSTYRELSEN
Erhvervsvilkår og regulering

Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø
Telefon: +45 3529 1000
Direkte: +45 35291628
E-mail: ChrMax@erst.dk
www.erhvervsstyrelsen.dk

ERHVERVS- OG VÆKSTMINISTERIET

Pas på miljøet - udskriv kun denne e-mail hvis det er nødvendigt.

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Aino Slej <aino@slej.dk>
Sendt: 6. november 2014 08:58
Til: hoering_LFTD
Emne: Høringssvar vedrørende afskaffelse af translatørautorisationen

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført

Kategorier: Rød kategori

Til Erhvervs- og Vækstministeriet

Høringssvar:

I lovforslaget anvendes ordet translatør om fremtidens forhold på dette område, skulle lovforslaget blive stemt igennem.

Det er misvisende, idet der ikke findes en uddannelse, der producerer translatører.

Hvis ordvalget skulle give mening, så er konsekvensen af afskaffelsen af beskikkelsen, at der fremover kun findes oversættere (og tolke), idet translatører skabes i kraft af beskikkelsen:

<http://erhvervsstyrelsen.dk/translatoer og tolke>

Betegnelsen oversætter er i forvejen fri, hvorfor forslaget simpelthen ikke giver mening. Heller ikke af den grund!

Men i givet fald kan man lige så godt bare helt fjerne begrebet translatør i lovgivningen, så der fremover kun findes de i forvejen "ubeskyttede" oversættere og tolke og helt undlade at lovgive om det. Dernæst kan man starte forfra med et helt nyt autorisations- eller certificeringssystem for alle sprog både skriftligt og mundtligt, når det viser sig nødvendigt (hvilket det formentlig vil gøre, med det samme vi har fjernet retsforbeholdet, og efter pres fra erhvervsliv, uddannelsessektoren, sundhedssektoren og retslige instanser m.fl.). I mangel af officielle autorisations- eller certificeringssystemer vil vi alle skulle benytte os af fremsendelse af eksamenspapirer og Trustpilot. Lyder det nemmere end en officiel autorisationsordning?

Med hensyn til begrundelsen for forslaget, nemlig fri konkurrence og deraf følgende besparelser for erhvervslivet, er den skudt helt ved siden af. Tværtimod har prispresset været meget kraftigt i hele denne branche i mange år, hvilket bl.a. kan ses meget konkret af mit eget eksempel: Mens forbrugerprisindekset er steget fra 100 i 1999 til 130 i dag, er min sidepris som underleverandør til et bureau, der vinder kontrakter med EU om oversættelse, faldet fra 300 kr. til 225 kr. i nøjagtig samme periode. Det betyder, at jeg i dag lige akkurat formår – i kraft af erfaring og højere tempo – at tjene det samme som i 1999, da jeg startede, mens alle mine udgifter er steget 30 % - en reallønsnedgang, der vil noget!

Den eneste konkrete forskel, som autorisationen udløser rent pekuniært for kunden, er et gebyr på 2-300 kr. for ulejligheden med stemplet, indbindingen og postleveringen. Denne lille udgift for erhvervslivet forvandles i givet fald til en større, da "translatøren" skal møde op hos notaren, som vel også skal have et gebyr? Og hvad gør man – kunden og "translatøren" – hvis der ikke er et notarkontor inden for en rimelig kilometerradius? Der sidder mange translatører rundt om i landet langt fra storbyerne. Hvordan skal dagsrejser til notarkontorer da honoreres? Ja, man kan blive ved!

Jeg håber, mit høringssvar bidrager til ministeriets forståelse af, at dette forslag bør tages af bordet umiddelbart på grund af sin åbenlyse meningsløshed.

Venlig hilsen / Kind regards / Salutations,

Statsaut. translatør, MTF *)
Aino Slej

*Translatør forholder sig til maskinoversættelse, som Noma til færdigretter.
Der kan være gode grunde til at købe en færdigret, men forskellen taler for sig selv.*

***) MEN – MEN – MEN:** Folketinget har et forslag liggende til ny vækstpakke, hvorefter man vil afskaffe autorisationen af translatører og tolke. Har du eksempler på, hvor man ikke kan undvære autorisationen og stemplet og/eller den medfølgende sikkerhed for kvalitet, troværdighed, fortrolighed osv., så giv mig endelig besked! Translatørforeningen kæmper for at samle argumenter imod dette uigennemtænkte forslag.

Læs om det her:

[http://translatorforeningen.dk/fileadmin/user_upload/documents/bestyrelse/Notat mod afskaffelse af autorisation.pdf](http://translatorforeningen.dk/fileadmin/user_upload/documents/bestyrelse/Notat_mod_afskaffelse_af_autorisation.pdf)

Erhvervsstyrelsen
Att.: Christine Maxner
Hoering_LFTD@erst.dk

Sagsnr.: 3652.100
/lsj
Direkte tlf.nr.: 3347 0616
6. november 2014

Vedr.: Høring vedrørende forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

Forhandlingsfællesskabet har ved e-mail af 28. oktober 2014 modtaget ovenstående i høring med frist for eventuelle bemærkninger den 25. november 2014.

Forhandlingsfællesskabet har ikke bemærkninger til de fremsendte lovforslag.

Forhandlingsfællesskabet henviser til eventuelle høringssvar fra LO, FTF, Akademikerne samt fra Forhandlingsfællesskabets medlemsorganisationer.

Med venlig hilsen

Helle Basse

Pernille Olesen

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Lone Skovgaard Jensen <lsj@forhandlingsfaellesskabet.dk>
Sendt: 6. november 2014 14:10
Til: hoering_LFTD
Cc: Lone Skovgaard Jensen
Emne: Høringssvar
Vedhæftede filer: 3652.101.pdf

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

Kategorier: Grøn kategori

Til
Erhvervsstyrelsen

Vedlagt fremsendes Forhandlingsfællesskabets høringssvar over forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre lov samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører.

Med venlig hilsen
f. Pernille Olesen

Lone S. Jensen

Forhandlings
fællesskabet

Løngangstræde 25, 1.
1468 København K
Direkte tlf. 3347 0628
E-mail: lsj@forhandlingsfaellesskabet.dk

Katia Tórshem Voltelen

Fra: Lisbeth Overgaard Lisberg - COMMAS <lol@commas.dk>
Sendt: 10. november 2014 10:59
Til: hoering_LFTD
Emne: HØRINGSSVAR vedrørende forslag til lov om ophævelse af lov om translatører og tolke

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført

Kategorier: Rød kategori

Som ejer af et oversættelsesbureau er jeg blevet gjort opmærksom på, at regeringen og andre partier i Folketinget ønsker at afskaffe autorisationsordningen for translatører og tolke i den kommende Aftale om Vækstpakke 2014.

Dette forslag er begrundet med, at man ønsker at afskaffe unødigt bureaukrati samt sikre øget konkurrence og dermed lavere priser for virksomheder og forbrugere.

Såfremt autorisationsordningen afskaffes, kunne jeg godt tænke mig at få at vide, hvad jeg i fremtiden skal sige til de af mine kunder, der har brug for en autoriseret oversættelse?

I dag ringede en privatperson, som skulle have en navneændringsattest oversat og autoriseret, fordi han skulle giftes i udlandet, og myndighederne i det pågældende land forlangte en autoriseret oversættelse af denne navneattest, for at han kunne indgå et giftemål. En anden privatperson havde i mandags brug for en autoriseret oversættelse af sit eksamensbevis, fordi hun skulle studere på et tysk universitet. Hvad skal disse personer gøre, såfremt de i fremtiden ikke længere kan få adgang til autoriserede oversættelser? Skal de f.eks. gå til en notar, der med sin underskrift blot f.eks. kan bekræfte, at personen er den, hun udgiver sig for at være - eller at en kopi stemmer overens med en original - og tror regeringen i øvrigt virkelig, at denne notar vil være billigere for privatpersonerne end translatørens påtegning, der koster mellem 200,00 og 300,00 kr. ekskl. moms?

Eller hvad med den virksomhedsejer, som kontaktede mig her i eftermiddags med et behov for at få oversat to sammenskrevne resumeer til engelsk, fordi han skulle stifte et selskab i udlandet? Han havde fået udtrykkeligt besked fra de udenlandske offentlige myndigheder om, at han skulle sende dem en autoriseret oversættelse af disse resumeer. Hvem skal han få hjælp af i fremtiden?

I går leverede jeg så en autoriseret oversættelse til en advokat, der af en byret havde fået besked på at skaffe en autoriseret oversættelse af et brev fra retten, en vejledning og en stævning, som skulle sendes til en sagsøgt i udlandet - og for et par dage siden havde en advokat brug for en autoriseret oversættelse af nogle bilag, som skulle bruges i en retssag i Danmark. Oversættelsen skulle være autoriseret, så domstolen kunne have sikkerhed for, at oversættelsen af det svære juridiske sprog var i orden. Hvad skal advokaterne og domstolene gøre i fremtiden, når der ikke længere findes autoriserede oversættelser, der er lavet af højtuddannede translatører? Hvordan kan kvaliteten sikres fremover, så retssikkerheden bevares?

Det kan umuligt skabe mindre bureaukrati at afskaffe translatørautorisationen, for vi lever i et internationalt samfund, der stiller stadigt større krav til sproglig nøjagtighed og certificering - og disse krav opfylder autorisationsordningen på fornem vis.

Behovet for autoriserede oversættelser forsvinder jo ikke, blot fordi man afskaffer autorisationsordningen for dem, der kan autorisere oversættelserne.

Hvad angår de lavere priser, så er der i forvejen meget stor priskonkurrence på oversættelser. Ifølge Forbundet Kommunikation og Sprog er priserne på oversættelse inden for de sidste par år faldet med 45 %. Der er vist ikke mange andre faggrupper i Danmark, der kan "prale" af så stort et prisfald på deres ydelser - og deraf lavere månedsløn.

Med denne mail håber jeg at have givet jer beslutningstagere et mere nuanceret indblik i, hvad der foregår i den virkelige oversættelsesverden - så I forhåbentlig vil ændre mening og ikke skabe en unødigt kompliceret situation for de mange forskellige personer, der hver eneste dag af den ene eller anden grund har brug for autoriserede oversættelser.

Med venlig hilsen

Lisbeth Overgaard Lisberg

COMMAS

Aabygade 10 | 8300 Odder

T: 26 39 27 50 | lol@commas.dk | www.commas.dk

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Trineke Borch Jacobsen <TBJ@realkreditforeningen.dk>
Sendt: 10. november 2014 14:19
Til: hoering_LFTD
Cc: Majbritt Christensen
Emne: Høring - Forslag til Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført

Kategorier: Mørklilla kategori

Erhvervsstyrelsen
Att. Christine Maxner

Forslag til Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

Realkreditforeningen har ved en tilfældighed erfaret denne igangværende høring, og beder om at foreningen, der har eksisteret i over 6 år, registreres som høringspart på linje med de øvrige finansielle organisationer, der står anført på høringslisten.

Realkreditforeningen har følgende bemærkninger:

I forhold til den konkrete høring er det alene ændringen af lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom, der umiddelbart angår realkreditens forretningsområde. Her hilses ophævelsen af maksimalpriserne for udarbejdelse af tilstandsrapporter mv. velkommen. Hermed befordres den ægte konkurrence, der formentlig har været udfordret af de indirekte "standardpriser", som maksimalpriserne reelt har dannet udgangspunkt for. Det vil naturligvis være relevant at iagttage udviklingen i priserne efter ophævelsen af maksimalpriserne, og det foreslås at der efter gennemførelsen af lovændringen observeres i forhold til om dette initiativ virker som tilsigtet.

Realkreditforeningen har ikke andre bemærkninger.

Med venlig hilsen

Trineke Borch Jacobsen
tbj@realkreditforeningen.dk
Direkte 3370 1115

REALKREDIT
FORENINGEN

From: hoering_LFTD [mailto:hoering_LFTD@erst.dk]

Sent: 28. oktober 2014 10:27

To: '3f@3f.dk'; 'au@au.dk'; 'samfund@advokatsamfundet.dk'; 'atvmail@atv.dk'; 'ark@ark-ada.dk'; 'cph@skuld.com'; 'info@bkd.dk'; 'in-fo@shipowners.dk'; 'info@bfbf.dk'; 'kontakt@bryggerforeningen.dk'; 'coii@skaf-net.dk';

'Per.sjoeqvist@coop.dk'; 'cosea@co-sea.dk'; 'cbs@cbs.dk'; 'eksporttraadet@um.dk'; 'mail@dkfisk.dk'; * Danmarks Rederiforening; 'd-r-c@d-r-c.dk'; * Danmarks Skibskredit; 'info@shipbrokers.dk'; 'dsfweb@dsfweb.dk'; 'dst@dst.dk'; Danmarksvaekstraad; 'daf@shareholders.dk'; 'da@da.dk'; * Danske Entreprenører; 'jb@dansk-detail.dk'; 'de@de.dk'; 'hoeringssager@danskerhverv.dk'; * Dansk ErhvervsFremme; 'cosea@co-sea.dk'; 'mhg@dsg.dk'; 'dtl@dtl.eu'; * Dansk Industri; 'info@d-i-f.dk'; 'mail@danskeadvokater.dk'; 'info@danskeark.dk'; 'mail@danskeboligadvokater.dk'; 'dh@handicap.dk'; 'danskehavne@danskehavne.dk'; * Danske Regioner; * FSR; 'dsm@danskeslagtermestre.dk'; 'info@dasp.dk'; 'dt@dtfb.dk'; 'dsk@dsk.dk'; 'dommerforeningen@gmail.com'; 'copenhagen@dispatcheur.dk'; 'office@averageadjusters.dk'; Jytte Heje Mikkelsen; 'ins@torm.com'; 'vk@averageadjusters.dk'; 'egh@j-l.com'; 'lsn@codan.dk'; 'hoeringer@dommerfm.dk'; 'ds@ds-net.dk'; ErhvervsAnkeNaevn; 'foa@foa.dk'; Central Postkasse; 'post@f-a.dk'; 'mail@fiskernesforbund.dk'; 'fln@fln.dk'; 'info@kommunikationogsprog.dk'; 'fbr@fbr.dk'; Vagn Jelsøe; 'sekretariat@erhvervsservice.org'; 'lsc@ankl.dk'; 'fri@frinet.dk'; 'sak@ankl.dk'; * Forsikring&Pension; 'borgmesteren@frederiksberg.dk'; 'ftf@ftf.dk'; 'nfo@gts-net.dk'; 'Eva.Fiil.Nielsen@hk.dk'; 'Service@hk.dk'; 'horesta@horesta.dk'; * Håndværksrådet; 'center@humanrights.dk'; * KL; 'Kto@kto.dk'; 'nfo@kcc.dk'; Frank Jensen; 'pt@swlp.dk'; 'lo@lo.dk'; 'sa@lederne.dk'; 'mf@mmf.dk'; 'info@nbl-landsforening.dk'; 'oao@oao.dk'; 'sekretariat@parcelhus.dk'; 'mail@politiforbundet.dk'; 'politidirektorforeningen@mail.dk'; 'raf1917@post.tele.dk'; * Realkreditrådet; * Danmarks Rederiforening; 'regionh@regionh.dk'; 'kontakt@regionmidtjylland.dk'; 'region@rn.dk'; 'regionsjaelland@regionsjaelland.dk'; 'kontakt@regionsyddanmark.dk'; 'for-mand@retspolitik.dk'; 'post@retssikkerheds-fonden.dk'; 'rigsadvokaten@ankl.dk'; 'INFO@RIGSREVISIONEN.DK'; 'politi@politi.dk'; 'info@smedanmark.dk'; 'info@shipbrokers.dk'; 'info@smaa-faergerne.dk'; 'saoek@ankl.dk'; 'co10@skaf-net.dk'; 'info@seahealth.dk'; 'mail@soefartens.org'; 'unisea@3f.dk'; 'teknik@teknik.dk'; 'mail@translatorforeningen.dk'; 'flemming.koue@get2net.dk'; 'kwr@asb.dk'; 'afj@cowi.dk'; 'info@tettinek.dk'; 'ts.sekr@gmail.com'; 'udln@udln.dk'; Bjarne Christensen; 'regionaludvikling@brk.dk'; Henrik Madsen; Lars Vildbrad; 'vaekstforum@rn.dk'; 'vaekstforum@regionsjaelland.dk'; 'dorthe.kusk@regionsyddanmark.dk'; 'post@oestrelandsret.dk'; 'post@aarhusretshjaelp.dk'

Cc: Katia Tórsheim Voltelen; Brian Adrian Wessel; Jacob A. Drøhse; Poul Hove; 'Mads Bindesbøll Ohsten (DEP)'; mth@evm.dk; Lars Bunch; Marie Voldby; 'Jan Gabrielsen'; 'Thomas Klyver'; 'Matilde Pedersen Blak'

Subject: Høring - Forslag til Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

Vedhæftet fremsendes høring over forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører (Lempelse af dispensationsbestemmelse i lukkeloven, afskaffelse af maksimalpriser i huseftersynsordningen og afskaffelse af beskikkelsesordning for translatører og tolke samt for dispachører).

Frist for bemærkninger **er tirsdag den 25. november 2014 kl. 12**. Bemærkninger skal sendes til:
hoering_LFTD@erst.dk

Med venlig hilsen

Christine Maxner

Chefkonsulent

ERHVERVSSTYRELSEN

Erhvervslovgivning og regulering

Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø
Telefon: +45 3529 1000
Direkte: +45 3529 1628
E-mail: ChrMax@erst.dk
www.erhvervsstyrelsen.dk

ERHVERVS- OG VÆKSTMINISTERIET

Pas på miljøet - udskriv kun denne e-mail hvis det er nødvendigt.

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Pernille Sædam Marstal <psm@soefartens.org>
Sendt: 10. november 2014 16:00
Til: hoering_LFTD
Emne: VS: Høring - Forslag til Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører
Vedhæftede filer: Høringsbrev_lovforslag_LFTD.pdf; Høringsliste_lovforslag_LFTD.pdf; Lovforslag om lukkelov mv_høring.pdf
Kategorier: Blå kategori; Grøn kategori

Søfartens Ledere anerkender hermed modtagelsen af nedenstående høring med tak.

Søfartens Ledere har udelukkende forholdt sig til § 4 i lovforslaget vedr. forslag til ændring af lov om søfarendes ansættelsesforhold. Til denne del af lovforslaget har foreningen ingen bemærkninger.

Med venlig hilsen

Pernille Sædam Marstal
Advokat
www.soefartensledere.dk

(+45) 33 45 55 65
(+45) 33 45 55 77 (direkte)
(+45) 20 11 98 96 (mobil)

Fra: Søfartens Ledere [<mailto:SofartensLedere@soefartens.org>]

Sendt: 28. oktober 2014 10:27

Til: Lise Lammers; Janni Wester-Andersen

Emne: VS: Høring - Forslag til Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

Fra: hoering_LFTD[SMTP:HOERING_LFTD@ERST.DK]

Sendt: 28. oktober 2014 10:27:09

Til: '3f@3f.dk'; 'au@au.dk'; 'samfund@advokatsamfundet.dk';
'atvmail@atv.dk'; 'ark@ark-ada.dk'; 'cph@skuld.com'; 'info@bkd.dk';
'in-fo@shipowners.dk'; 'info@bfbe.dk'; 'kontakt@bryggeriforeningen.dk';
'coii@skaf-net.dk'; 'Per.sjoeqvist@coop.dk'; 'cosea@co-sea.dk';
'cbs@cbs.dk'; 'eksportraad@um.dk'; 'mail@dkfisk.dk';
'info@shipowners.dk'; 'd-r-c@d-r-c.dk'; 'danmarks@skibskredit.dk';
'info@shipbrokers.dk'; 'dsfweb@dsfweb.dk'; 'dst@dst.dk';
Danmarksvaekstraad; 'daf@shareholders.dk'; 'da@da.dk';
'info@danskbyggeri.dk'; 'jb@dansk-detail.dk'; 'de@de.dk';
'hoeringssager@danskerhverv.dk'; 'info@danskerhvervsfremme.dk';
'cosea@co-sea.dk'; 'mhg@dsg.dk'; 'dtl@dtl.eu'; 'DI@DI.DK';
'info@d-i-f.dk'; 'mail@danskeadvokater.dk'; 'info@danskeark.dk';
'mail@danskeboligadvokater.dk'; 'dh@handicap.dk';
'danskehavne@danskehavne.dk'; 'regioner@regioner.dk'; 'fsr@fsr.dk';
'dsm@danskeslagtermestre.dk'; 'info@dasp.dk'; 'dt@dtfb.dk'; 'dsk@dsk.dk';

'dommerforeningen@gmail.com'; 'copenhagen@dispatcheur.dk';
'office@averageadjusters.dk'; Jytte Heje Mikkelsen; 'ins@torm.com';
'vk@averageadjusters.dk'; 'egh@j-l.com'; 'lsn@codan.dk';
'hoeringer@dommerfm.dk'; 'ds@ds-net.dk'; ErhvervsAnkeNaevn; 'foa@foa.dk';
'mail@finansraadet.dk'; 'post@f-a.dk'; 'mail@fiskernesforbund.dk';
'fln@fln.dk'; 'info@kommunikationogsprog.dk'; 'fbr@fbr.dk'; 'vj@fbr.dk';
'sekretariat@erhvervsservice.org'; 'lsc@ankl.dk'; 'fri@frinet.dk';
'sak@ankl.dk'; 'fp@forsikringogpension.dk';
'borgmesteren@frederiksberg.dk'; 'ftf@ftf.dk'; 'nfo@gts-net.dk';
'Eva.Fiil.Nielsen@hk.dk'; 'Service@hk.dk'; 'horesta@horesta.dk';
'hvr@hvr.dk'; 'center@humanrights.dk'; 'kl@kl.dk'; 'Kto@kto.dk';
'nfo@kcc.dk'; 'overborgmesteren@kk.dk'; 'pt@swlp.dk'; 'lo@lo.dk';
'sa@lederne.dk'; 'mf@mmf.dk'; 'info@nbl-landsforening.dk'; 'oao@oao.dk';
'sekretariat@parcelhus.dk'; 'mail@politiforbundet.dk';
'politidirektorforeningen@mail.dk'; 'raf1917@post.tele.dk'; 'RKR@rkr.dk';
'info@shipowners.dk'; 'regionh@regionh.dk';
'kontakt@regionmidtjylland.dk'; 'region@rn.dk';
'regionsjaelland@regionsjaelland.dk'; 'kontakt@regionsyddanmark.dk';
'for-mand@retspolitik.dk'; 'post@retssikkerheds-fonden.dk';
'rigsadvokaten@ankl.dk'; 'INFO@RIGSREVISIONEN.DK'; 'politi@politi.dk';
'info@smedanmark.dk'; 'info@shipbrokers.dk'; 'info@smaa-faergerne.dk';
'saoek@ankl.dk'; 'co10@skaf-net.dk'; 'info@seahealth.dk';
Søfartens Ledere; 'unisea@3f.dk'; 'teknig@teknig.dk';
'mail@translatorforeningen.dk'; 'flemming.koue@get2net.dk'; 'kwr@asb.dk';
'afj@cowi.dk'; 'info@tettinek.dk'; 'ts.sekr@gmail.com'; 'udln@udln.dk';
'post@vestrelandsret.dk'; 'regionaludvikling@brk.dk';
'henrik.madsen@regionh.dk'; 'Lars.vildbrad@ru.rm.dk'; 'vaekstforum@rn.dk';
'vaekstforum@regionsjaelland.dk'; 'dorthe.kusk@regionsyddanmark.dk';
'post@oestrelandsret.dk'; 'post@aarhusretshjaelp.dk'

Cc: Katia Tórsheim Voltelen; Brian Adrian Wessel; Jacob A. Drøhse;
Poul Hove; 'Mads Bindebøll Ohsten (DEP)'; mth@evm.dk; Lars Bunch;
Marie Voldby; 'Jan Gabrielsen'; 'Thomas Klyver'; 'Matilde Pedersen Blak'

Emne: Høring - Forslag til Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

Videresendt automatisk vha. en regel

Vedhæftet fremsendes høring over forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører (Lempelse af dispensationsbestemmelse i lukkeloven, afskaffelse af maksimalpriser i huseftersynsordningen og afskaffelse af beskikkelsesordning for translatører og tolke samt for dispachører).

Frist for bemærkninger **er tirsdag den 25. november 2014 kl. 12**. Bemærkninger skal sendes til:
hoering_LFTD@erst.dk

Med venlig hilsen

Christine Maxner
Chefkonsulent

ERHVERVSSTYRELSEN
Erhvervsvilkår og regulering

Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø
Telefon: +45 3529 1000
Direkte: +45 3529 1628
E-mail: ChrMax@erst.dk
www.erhvervsstyrelsen.dk

ERHVERVS- OG VÆKSTMINISTERIET

Pas på miljøet - udskriv kun denne e-mail hvis det er nødvendigt.

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Juliane Overgaard <info@jumach.dk>
Sendt: 10. november 2014 22:14
Til: hoering_LFTD
Emne: Vækstpakke - afskaffelse af translatørers autorisation

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført

Kategorier: Rød kategori

Jeg har med interesse fulgt med i denne sag og vil til det sidste kæmpe for bevarelsen af vores ret til at bekræfte oversættelser (autorisation). Denne autorisation er jo netop vores kvalitetsstempel og vores kunders garanti for arbejde udført af fagligt kompetente translatører. Jeg udfører rigtig mange oversættelser for advokater, virksomheder, som har brug for at få oversat diverse dokumenter fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen samt for politiet, hvor jeg er at finde på tolkelisten. Disse kunder vil, uanset om autorisationen afskaffes eller ej, fortsat have brug for bekræftede oversættelser. Hvem skal udføre disse oversættelser og sikre kvaliteten af det sproglige arbejde?

Baggrunden for afskaffelsen af autorisationen anføres som muligheden for at skabe mere fri konkurrence. Jeg har meget svært ved at se sammenhængen mellem min autorisation og fri konkurrence! Jeg har forsøgt at sætte mig ind i tankegangen bag dette for mig meget uforståelige forslag og har opgivet. Jeg kan sammenligne med selv med en autoriseret håndværker som f.eks. inden for VVS. Når et byggeri er færdigt, skal en autoriseret installatør skrive for i dette tilfælde VVS-arbejdet. Det er kun en autoriseret person med den rette faglige uddannelse som installatør, der har den beskyttede ret til at bekræfte/autorisere dette! Jeg formoder, at alle er enige med mig i denne betragtning. Mit spørgsmål lyder så: På hvilken måde adskiller jeg mig fra nævnte autoriserede VVS-installatører?

Translatører og tolke har en kandidatgrad i det pågældende sprog. Er anmeldt til E&S, har indsendt diverse dokumentation for at få tildelt autorisationen. For at nævne nogle af de særlige ting, jeg står inde for som translatør, er min tavshedspligt, min ansvarsforsikring, som jeg har tegnet via min brancheorganisation - Translatørforeningen. Alt sammen noget, som kommer mine kunder til gode og som sikrer, at de trygt kan samarbejde med mig og tiltro mig deres fortrolige oversættelser.

Jeg kan ikke se, hvad dette har med fri konkurrence at gøre!

Et andet eksempel er fra mine indsatser for Politiet. Jeg har ved flere lejligheder hørt, at Politiet foretrækker autoriserede translatører og tolke, idet de derigennem har en sikkerhed for korrekt udført arbejde. Igen et glimrende eksempel på, at vores kunder lægger størst vægt på den kvalitet, der forbindes med vores beskyttede ret som translatører.

Jeg kan på ingen måde se formålet med at afskaffe denne ret og derved skabe usikkerhed om kvaliteten af udført oversættelses- eller tolkearbejde!

Hvis det fremover skal forholde sig sådan, at alle kan bekræfte oversættelser, hvad er det så for en korrump verden, vi lever i? Vores kunder betror os fortroligt arbejde og forventer at modtage et output, der modsvarer disse høje og for autoriserede translatører selvfølgelig forventninger!

Vores arbejdsområde er så lille, men uden tvivl uhyre vigtigt set fra et kvalitetshensyn, at jeg i den grad synes, der findes områder, hvor I politikere i højere grad kunne lovgive i håbet om at skabe mere fri konkurrence!

--

Med venlig hilsen / Mit freundlichen Grüßen

Juliane Overgaard

Stat. autoriseret tolk og translatør i tysk, MTF

Ågårdsvej 5

DK-7480 Vildbjerg

+4550405676

www.jumach.dk

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Eunike Hansen <translator.eunike@mail.dk>
Sendt: 11. november 2014 23:24
Til: hoering_LFTD
Emne: Høringssvar - lovforslag om afskaffelse af lov om translatører og tolke
Vedhæftede filer: Høringssvar_2014.pdf

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført

Kategorier: Rød kategori

Hermed mit svar på lovforslag, der er sendt i høring 28.10. med svarfrist 25.11.2014.

TRANSLATØRBUREAU

Med venlig hilsen
Eunike Hansen, Statsautoriseret Translatør
Medlem af Danske Translatører
Translatørbureauet Eunike Hansen
Maltagade 24, 4th.
2300 København S
T. 3259 9544
M. 2149 3222
E-mail: translator@eunike.dk
Hjemmeside: www.eunike.dk

HØRINGSSVAR

Vedrørende Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

Der er nok ikke mange, som ville sætte lighedstegn mellem vækst og afskaffelse af kvalitet, men det er ikke desto mindre det, erhvervs- og vækstminister Henrik Sass-Larsen gør i sin argumentation for det netop udsendte lovforslag, hvor ministeren – hvis han har magt, som han har agt – med et enkelt pennestrøg vil nedlægge et helt erhverv og fjerne erhvervslivets garanti for kvalitet i oversættelser og privatpersoners retssikkerhed, idet forslaget blandt andet anbefaler:

- *"afskaffelse af Lov om translatører og tolke".*

Hvad ligger der i en beskikkelse?

En autorisation eller en beskikkelse er et pejlemærke og et signal til potentielle brugere om, at personen har de fornødne kvalifikationer inden for sit fag og bringer brugere og leverandører sammen på en enkel og effektiv måde. Beskikkelsen giver brugerne tryghed og leverandørerne mulighed for at bruge deres lange uddannelse, som samfundet har været med til at finansiere.

Hvad vil konsekvenserne af en afskaffelse af beskikkelsen være?

Manglende kvalitetssikring

- Uden en beskikkelse har brugere af oversættelser og tolkning ikke nogen pålidelig guide til identificering af kvalificerede udbydere af oversættelse og tolkning
- Hvis titlen ikke er beskyttet, er den værdiløs – alle fra au pair piger til erhvervssproglige kandidater kan herefter kalde sig translatører

Bekræftelsesproceduren bliver mere besværlig og dyrere

- Hvor man i dag ofte kan nøjes med et translatørstempel, skal brugerne hvis loven afskaffes først (finde) og betale en kvalificeret oversætter for selve oversættelsen og derefter bruge tid og penge på at finde en notar, som kan bekræfte oversætterens identitet. Det er i denne sammenhæng vigtigt at gøre sig klart, at notaren ikke kan have nogen kvalificeret mening om oversætterens kompetencer eller oversættelsens kvalitet, som alt andet lige kan vise sig at være meget ringe.
- Kvalificerede oversættere vil næppe reducere deres takster nævneværdigt som følge af lovens bortfald. Der vil således ikke være dækning for honoraret til notaren, og selv hvis det var tilfældet, vil lovens bortfald under alle omstændigheder medføre et forøget tidsforbrug ved at indskyde en ekstra arbejdsproces hos notaren i forbindelse med legalisering af de oversatte dokumenter.

Rekvirering af tolke bliver endnu mere problematisk end den allerede er

- Jeg bliver næsten ugentligt ringet op af en domstol, som kræver hasteudrykning, fordi den tolk, de ringede til (fra Rigspolitiets tolkeliste) viste sig ikke at være kvalificeret (der sidder så 1-3 dommere, en forsvarer, en anklager og måske en bisidder pænt og venter, mens taxameteret tæller (på skatteborgernes regning). Dette skyldes især, at ikke-kvalificerede tolke optages på listen.

Arbejde forsvinder til udlandet – og dermed væksten

- Man nedlægger uden kvantificerbare eller holdbare argumenter en hel stand og sender opgaver til udlandet – som det allerede er tilfældet med en lang række andre oversættelsesopgaver.

Argumentationen for og imod afskaffelsen

Ministerens hovedargumenter for at ophæve beskikkelsen af translatører

1. *Personer med en offentlig beskikkelse opnår en konkurrencemæssig fordel i forhold til personer med en tilsvarende uddannelsesmæssig baggrund eller tilsvarende kompetencer.*

Det korte svar er, at der næppe findes sådanne andre personer på det danske marked.

2. *Beskikkelsen sikrer ikke kvaliteten; det gør derimod den bagved liggende uddannelse*

Det er korrekt, at det ikke er selve beskikkelsen, som sikrer kvaliteten, men i modsætning til udlandet (se nedenfor), hvor man i f.eks. England kun har "certified translations", og hvor "garantien" (som ikke er baseret på objektivt erhvervede kompetencer, men på oversætterens subjektive vurdering af egne evner) er udstedt af oversætteren og således følger dokumentet, følger beskikkelsen i Danmark personen, og beskikkelsen sker blandt andet på baggrund af en erhvervssproglig kandidateksamen eller en translatøreksamen.

Situationen i dag

Danmark er i øjeblikket et af de få lande i verden, som har en officiel uddannelse med sigte på beskikkelse som translatør, som er en beskyttet titel. Den beskyttede titel er erhvervslivets garanti for

- 1) at oversætteren har en kandidateksamen i oversættelse og tolkning eller translatøreksamen i det pågældende sprog og
- 2) at personen opfylder en lang række krav som grundlag for beskikkelsen og blandt andet hæfter med hele sin formue for oversættelsesfejl – og translatører er de eneste, som kan tegne professionel ansvarsforsikring

Titlen "translatør", ikke at forveksle med "oversætter" eller det engelske "translator", gives på baggrund af en erhvervssproglig kandidatuddannelse, hvor der opnås kompetencer inden for økonomisk, teknisk og juridisk oversættelse. Til sammenligning kan kandidater fra universitetet (cand.mag.) ikke på baggrund af deres eksamen blive beskikket, da de ikke har aflagt prøver, som omfatter elementerne økonomisk, teknisk og juridisk oversættelse. Erhvervsankenævnet har senest i en kendelse af 2012 slået fast, at en uddannelse inden for humaniora ikke kan danne grundlag for en beskikkelse [<http://www.erhvervsankenaevnet.dk/sw79705.asp>].

Beskikkelsen er altså både en garanti for personens uddannelsesmæssige kvalifikationer og personligeandel.

Hvilke oversættelser bekræftes og hvordan

Når det kræves af en virksomhed eller myndighed i Danmark eller udlandet, skal en oversættelse bekræftes, og translatøren bekræfter:

at der er overensstemmelse mellem den oversatte og den originale tekst

De tekster, som typisk skal bekræftes, er erhvervslivets og privatpersoners vigtige dokumenter, som f.eks. tegningsregler, vedtægter, stiftelsesoverenskomster, eksamensbeviser, dødsattester, kørekort, skilsmisedomme, stævninger og processkrifter, for blot at nævne nogle få eksempler.

Translatører har eneret til at bekræfte oversættelser ved deres underskrift, hvilket ofte er tilstrækkeligt, men efterfølgende kan den bekræftede oversættelse legaliseres i Udenrigsministeriet, som bekræfter at translatøren rent faktisk er translatør.

Erhvervslivet og privatpersoner har således qua beskikkelsesordningen nem adgang til kvalificerede translatører og tolke, en ordning som udlandet misunder os.

Tolkning

Virksomheder og privatpersoner afgør naturligvis selv, hvem de vil bruge, men offentlige myndigheder og især anklagemyndigheden opfordres i retsplejeloven, § 149 til at bruge translatører:

"Retssproget er dansk. Afhøring af personer, der ikke er det danske sprog mægtig, skal så vidt muligt ske ved hjælp af en translatør

Rigspolitiet fører til dette brug en intern liste over tolke.

Situationen hvis lovforslaget ophæves til lov

Ministeren foreslår som følge af ophævelse af loven om translatører og tolke ikke blot en rettelse – men ligefrem en *præcisering* af retsplejelovens § 149, således at den passage, der er fremhævet med rødt, ændres til "uddannet translatør eller lignende", og her afsløres uvidenheden hos ministeren og hans udvalg (bestående af embedsmænd, ingen sprogeksperter overhovedet) for alvor, idet man *ikke* kan *uddanne* sig til translatør – man kan tage en kandidateksamen, som giver ret til *beskikkelse som translatør*. Men det er måske petitesser. Desuden findes der ikke noget "lignende" som nævnt ovenfor.

Det rejser umiddelbart et spørgsmål:

- Hvordan kan man på den ene side fjerne en hel stands beskikkelse og således den beskyttede titel "translatør", for så efter at have fjernet den opfordre myndighederne til at bruge translatører?

Lovforslaget nævner meget betryggende på side 15, "at det fortsat vil være muligt at uddanne sig til translatør".

Det rejser endnu et spørgsmål:

- Hvorfor så ikke beholde den nuværende ordning? Og hvor skulle det så foregå – lige nu er uddannelsen så godt som nedlagt i alle sprog både i Århus og København

Lovforslaget nævner på side 12, at "domstolene benytter i praksis i vidt omfang Rigspolitiets tolkeoversigt. Af tolkeoversigten fremgår bl.a. oplysninger om tolkens uddannelsesmæssige baggrund som tolk."

Dette er ikke korrekt. Man kan af listen primært se, hvilken takst, tolken får, og man kan også se, om en tolk er translatør, men oplysningerne er for nuværende ofte vildledende, og vil for det andet sandsynligvis i fremtiden ikke nødvendigvis borge for kvalitet, idet enhver da kan kalde sig "translatør".

Det er i tolkekredse velkendt, at grunden til, at der er problemer med tolkning i retten (især i straffesager, hvor Rigspolitiets tolkeliste benyttes) er, at listen er uoverskuelig og indeholder mange personer, som enten ikke er kvalificerede eller ikke reelt står til rådighed – angiveligt af mangel på ressourcer. Brancheforeningen Danske Translatører har tilbudt at hjælpe med at sikre den sproglige kvalitet, men dette er blevet afvist.

Ministerens argumenter holder populært sagt ikke i byretten!

Behovet for bekræftede oversættelser og kvalificeret tolkning forsvinder naturligvis ikke med et trylleslag, blot fordi beskikkelsen afskaffes.

Der skal altså findes en ny måde at gøre det på, men det har ministeren naturligvis tænkt på, for han skriver "Ved afskaffelse af beskikkelsesordningen for translatører og tolke vil en borger eller en virksomhed, der skal bruge et legaliseret oversat dokument skulle til en notar, for at Udenrigsministeriet kan legalisere notarens underskrift.

Men hvad er det lige præcis notaren bekræfter:

- Det er oversætterens identitet – ikke oversættelsens kvalitet – det har han nemlig slet ingen forudsætninger for

og så er vi i samme båd som lande uden en officiel erhvervssproglig kandidatuddannelse og uden officiel beskikkelse, som f.eks. England, hvor man på hjemmesiden for International Translators' Institute kan læse:

"....in the UK, we do not have the "sworn translator" concept that exists in civil law countries.

....In the UK, certifying or swearing has no bearing on the quality of a translation.

When a translation is sworn before a solicitor (or a notary in Scotland), the legal professional does not verify the quality of the translation but merely satisfies himself as to the translator's identity.

.. hvilket giver anledning til endnu et spørgsmål:

- Hvordan har man så tænkt sig at sikre kvalitet i oversættelsen?

Det bliver der ikke svaret på i lovforslaget. Der bliver heller ikke svaret på, hvor meget man regner med at spare ved at nedlægge standen.

Det virker i det hele taget, som om udvalget har undladt at rådføre sig med de relevante personer.

I stedet for at opfatte beskikkelsen som en barriere burde man derfor glæde sig over, at vi i Danmark har en offentlig beskikkelsesordning, som sikrer brugerne en nem identifikation af relevante udbydere af oversættelser på højt fagligt niveau og en nem og effektiv procedure, som er fuldt ud accepteret i udlandet.

Med venlig hilsen

Eunike Hansen
Statsautoriseret translatør (cand.interpret) i engelsk
Medlem af Danske Translatører
Maltagade 24, 4.th.
2300 København S.

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Eunike Hansen <translator.eunike@mail.dk>
Sendt: 23. november 2014 13:02
Til: hoering_LFTD
Emne: Høringssvar til lovforslag om afskaffelse af lov om translatører og tolke
Vedhæftede filer: Høringssvar_2014.pdf

Prioritet: Høj

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

Kategorier: Rød kategori

EUNIKE HANSEN

TRANSLATØRBUREAU

Med venlig hilsen
T. 3259 9544
M. 2149 3222
E-mail: translator@eunike.dk

LÆS DETTE!

Regeringen vil afskaffe translatørautorisationen. Det betyder, at virksomheder fremover skal bruge mere tid og flere penge på at sende oversættelser til notar og i udenrigsministeriet for at få stemplet oversættelser.

Læs mere på min hjemmeside under Nyheder (www.eunike.dk) og i Weekendavisen 21.11.2014 s. 14

Skriv under på: http://www.skrivunder.net/bevar_translatorautorisationen

Indsend høringssvar inden 25.11.2014: hoering_LFTD@erst.dk.

HØRINGSSVAR

Vedrørende Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

Der er nok ikke mange, som ville sætte lighedstegn mellem vækst og afskaffelse af kvalitet, men det er ikke desto mindre det, erhvervs- og vækstminister Henrik Sass-Larsen gør i sin argumentation for det netop udsendte lovforslag, hvor ministeren – hvis han har magt, som han har agt – med et enkelt pennestrøg vil nedlægge et helt erhverv og fjerne erhvervslivets garanti for kvalitet i oversættelser og privatpersoners retssikkerhed, idet forslaget blandt andet anbefaler:

- **"afskaffelse af Lov om translatører og tolke".**

Hvad ligger der i en beskikkelse?

En autorisation eller en beskikkelse er et pejlemærke og et signal til potentielle brugere om, at personen har de fornødne kvalifikationer inden for sit fag og bringer brugere og leverandører sammen på en enkel og effektiv måde. Beskikkelsen giver brugerne tryghed og leverandørerne mulighed for at bruge deres lange uddannelse, som samfundet har været med til at finansiere.

Hvad vil konsekvenserne af en afskaffelse af beskikkelsen være?

Manglende kvalitetssikring

- Uden en beskikkelse har brugere af oversættelser og tolkning ikke nogen pålidelig guide til identificering af kvalificerede udbydere af oversættelse og tolkning
- Hvis titlen ikke er beskyttet, er den værdiløs – alle fra au pair piger til erhvervssproglige kandidater kan herefter kalde sig translatører

Bekræftelsesproceduren bliver mere besværlig og dyrere

- Hvor man i dag ofte kan nøjes med et translatørstempel, skal brugerne hvis loven afskaffes først (finde) og betale en kvalificeret oversætter for selve oversættelsen og derefter bruge tid og penge på at finde en notar, som kan *bekræfte oversætterens identitet*. Det er i denne sammenhæng vigtigt at gøre sig klart, at *notaren ikke kan have nogen kvalificeret mening om oversætterens kompetencer eller oversættelsens kvalitet*, som alt andet lige kan vise sig at være meget ringe.
- Kvalificerede oversættere vil næppe reducere deres takster nævneværdigt som følge af lovens bortfald. Der vil således ikke være dækning for honoraret til notaren, og selv hvis det var tilfældet, vil lovens bortfald under alle omstændigheder medføre et forøget tidsforbrug ved at indskyde en ekstra arbejdsproces hos notaren i forbindelse med legalisering af de oversatte dokumenter.

Rekvirering af tolke bliver endnu mere problematisk end den allerede er

- Jeg bliver næsten ugentligt ringet op af en domstol, som kræver hasteudrykning, fordi den tolk, de ringede til (fra Rigspolitiets tolkeliste) viste sig ikke at være kvalificeret (der sidder så 1-3 dommere, en forsvarer, en anklager og måske en bisidder pænt og venter, mens taxameteret tæller (på skatteborgernes regning). Dette skyldes især, at ikke-kvalificerede tolke optages på listen.

Arbejde forsvinder til udlandet – og dermed væksten

- Man nedlægger uden kvantificerbare eller holdbare argumenter en hel stand og sender opgaver til udlandet – som det allerede er tilfældet med en lang række andre oversættelsesopgaver.

Argumentationen for og imod afskaffelsen

Ministerens hovedargumenter for at ophæve beskikkelsen af translatører

1. *Personer med en offentlig beskikkelse opnår en konkurrencemæssig fordel i forhold til personer med en tilsvarende uddannelsesmæssig baggrund eller tilsvarende kompetencer.*

Det korte svar er, at der næppe findes sådanne andre personer på det danske marked.

2. *Beskikkelsen sikrer ikke kvaliteten; det gør derimod den bagved liggende uddannelse*

Det er korrekt, at det ikke er selve beskikkelsen, som sikrer kvaliteten, men i modsætning til udlandet (se nedenfor), hvor man i f.eks. England kun har "certified translations", og hvor "garantien" (som ikke er baseret på objektivt erhvervede kompetencer, men på oversætterens subjektive vurdering af egne evner) er udstedt af oversætteren og således følger dokumentet, følger beskikkelsen i Danmark personen, og beskikkelsen sker blandt andet på baggrund af en erhvervssproglig kandidateksamen eller en translatøreksamen.

Situationen i dag

Danmark er i øjeblikket et af de få lande i verden, som har en officiel uddannelse med sigte på beskikkelse som translatør, som er en beskyttet titel. Den beskyttede titel er erhvervslivets garanti for

- 1) at oversætteren har en kandidateksamen i oversættelse og tolkning eller translatøreksamen i det pågældende sprog og
- 2) at personen opfylder en lang række krav som grundlag for beskikkelsen og blandt andet hæfter med hele sin formue for oversættelsesfejl – og translatører er de eneste, som kan tegne professionel ansvarsforsikring

Titlen "translatør", ikke at forveksle med "oversætter" eller det engelske "translator", gives på baggrund af en erhvervssproglig kandidatuddannelse, hvor der opnås kompetencer inden for økonomisk, teknisk og juridisk oversættelse. Til sammenligning kan kandidater fra universitetet (cand.mag.) ikke på baggrund af deres eksamen blive beskikket, da de ikke har aflagt prøver, som omfatter elementerne økonomisk, teknisk og juridisk oversættelse. Erhvervsankenævnet har senest i en kendelse af 2012 slået fast, at en uddannelse inden for humaniora ikke kan danne grundlag for en beskikkelse [<http://www.erhvervsankenævnet.dk/sw79705.asp>].

Beskikkelsen er altså både en garanti for personens uddannelsesmæssige kvalifikationer og personligeandel.

Hvilke oversættelser bekræftes og hvordan

Når det kræves af en virksomhed eller myndighed i Danmark eller udlandet, skal en oversættelse bekræftes, og translatøren bekræfter:

at der er overensstemmelse mellem den oversatte og den originale tekst

De tekster, som typisk skal bekræftes, er erhvervslivets og privatpersoners vigtige dokumenter, som f.eks. tegningsregler, vedtægter, stiftelsesoverenskomster, eksamensbeviser, dødsattester, kørekort, skilsmisedomme, stævninger og processkrifter, for blot at nævne nogle få eksempler.

Translatører har eneret til at bekræfte oversættelser ved deres underskrift, hvilket ofte er tilstrækkeligt, men efterfølgende kan den bekræftede oversættelse legaliseres i Udenrigsministeriet, som bekræfter at translatøren rent faktisk er translatør.

Erhvervslivet og privatpersoner har således qua beskikkelsesordningen nem adgang til kvalificerede translatører og tolke, en ordning som udlandet misunder os.

Tolkning

Virksomheder og privatpersoner afgør naturligvis selv, hvem de vil bruge, men offentlige myndigheder og især anklagemyndigheden opfordres i retsplejeloven, § 149 til at bruge translatører:

"Retssproget er dansk. Afhøring af personer, der ikke er det danske sprog mægtig, skal så vidt muligt ske ved hjælp af en translatør

Rigspolitiet fører til dette brug en intern liste over tolke.

Situationen hvis lovforslaget ophøjes til lov

Ministeren foreslår som følge af ophævelse af loven om translatører og tolke ikke blot en rettelse – men ligefrem en *præcisering* af retsplejelovens § 149, således at den passage, der er fremhævet med rødt, ændres til "uddannet translatør eller lignende", og her afsløres uvidenheden hos ministeren og hans udvalg (bestående af embedsmænd, ingen sprogeksperter overhovedet) for alvor, idet man *ikke* kan *uddanne* sig til translatør – man kan tage en kandidateksamen, som giver ret til *beskikkelse som translatør*. Men det er måske petitesser. Desuden findes der ikke noget "lignende" som nævnt ovenfor.

Det rejser umiddelbart et spørgsmål:

- Hvordan kan man på den ene side fjerne en hel stands beskikkelse og således den beskyttede titel "translatør", for så efter at have fjernet den opfordre myndighederne til at bruge translatører?

Lovforslaget nævner meget betryggende på side 15, "at det fortsat vil være muligt at uddanne sig til translatør".

Det rejser endnu et spørgsmål:

- Hvorfor så ikke beholde den nuværende ordning? Og hvor skulle det så foregå – lige nu er uddannelsen så godt som nedlagt i alle sprog både i Århus og København

Lovforslaget nævner på side 12, at "domstolene benytter i praksis i vidt omfang Rigspolitiets tolkeoversigt. Af tolkeoversigten fremgår bl.a. oplysninger om tolkens uddannelsesmæssige baggrund som tolk."

Dette er ikke korrekt. Man kan af listen primært se, hvilken takst, tolken får, og man kan også se, om en tolk er translatør, men oplysningerne er for nuværende ofte vildledende, og vil for det andet sandsynligvis i fremtiden ikke nødvendigvis borge for kvalitet, idet enhver da kan kalde sig "translatør".

Det er i tolkekredse velkendt, at grunden til, at der er problemer med tolkning i retten (især i straffesager, hvor Rigspolitiets tolkeliste benyttes) er, at listen er uoverskuelig og indeholder mange personer, som enten ikke er kvalificerede eller ikke reelt står til rådighed – angiveligt af mangel på ressourcer. Brancheforeningen Danske Translatører har tilbudt at hjælpe med at sikre den sproglige kvalitet, men dette er blevet afvist.

Ministerens argumenter holder populært sagt ikke i byretten!

Behovet for bekræftede oversættelser og kvalificeret tolkning forsvinder naturligvis ikke med et trylleslag, blot fordi beskikkelsen afskaffes.

Der skal altså findes en ny måde at gøre det på, men det har ministeren naturligvis tænkt på, for han skriver "Ved afskaffelse af beskikkelsesordningen for translatører og tolke vil en borger eller en virksomhed, der skal bruge et legaliseret oversat dokument skulle til en notar, for at Udenrigsministeriet kan legalisere notarens underskrift.

Men hvad er det lige præcis notaren bekræfter:

- Det er oversætterens identitet – ikke oversættelsens kvalitet – det har han nemlig slet ingen forudsætninger for

og så er vi i samme båd som lande uden en officiel erhvervssproglig kandidatuddannelse og uden officiel beskikkelse, som f.eks. England, hvor man på hjemmesiden for International Translators' Institute kan læse:

"....in the UK, we do not have the "sworn translator" concept that exists in civil law countries.

....In the UK, certifying or swearing has no bearing on the quality of a translation.

When a translation is sworn before a solicitor (or a notary in Scotland), the legal professional does not verify the quality of the translation but merely satisfies himself as to the translator's identity.

.. hvilket giver anledning til endnu et spørgsmål:

- Hvordan har man så tænkt sig at sikre kvalitet i oversættelsen?

Det bliver der ikke svaret på i lovforslaget. Der bliver heller ikke svaret på, hvor meget man regner med at spare ved at nedlægge standen.

Det virker i det hele taget, som om udvalget har undladt at rådføre sig med de relevante personer.

I stedet for at opfatte beskikkelsen som en barriere burde man derfor glæde sig over, at vi i Danmark har en offentlig beskikkelsesordning, som sikrer brugerne en nem identifikation af relevante udbydere af oversættelser på højt fagligt niveau og en nem og effektiv procedure, som er fuldt ud accepteret i udlandet.

Med venlig hilsen

Eunike Hansen
Statsautoriseret translatør (cand.interpret) i engelsk
Medlem af Danske Translatører
Maltagade 24, 4.th.
2300 København S.

Katia Tórshim Voltelen

Fra: Mette Handest <handest@hvr.dk>
Sendt: 12. november 2014 08:45
Til: hoering_LFTD
Emne: SV: Høring - Forslag til Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

Kategorier: Grøn kategori

Håndværksrådet takker for muligheden for at komme med bemærkninger til denne høring.

Vi har imidlertid ingen bemærkninger til forslagene.

Med venlig hilsen

Mette Handest
Afdelingssekretær

tlf. +45 33 93 20 00
e-mail handest@hvr.dk

HÅNDVÆRKSRADET, Islands Brygge 26, 2300 Kbh. S, tlf. 33 93 20 00, fax 33 32 01 74, hvr.dk

Vi kæmper for små og mellemstore virksomheder. Læs vores nyheder [her](#)

Fra: hoering_LFTD [mailto:hoering_LFTD@erst.dk]

Sendt: 28. oktober 2014 10:27

Til: '3f@3f.dk'; 'au@au.dk'; 'samfund@advokatsamfundet.dk'; 'atvmail@atv.dk'; 'ark@ark-ada.dk'; 'cph@skuld.com'; 'info@bkdk.dk'; 'in-f@shipowners.dk'; 'info@bfbe.dk'; 'kontakt@bryggeriforeningen.dk'; 'coii@skaf-net.dk'; 'Per.sjoeqvist@coop.dk'; 'cosea@co-sea.dk'; 'cbs@cbs.dk'; 'eksportraad@um.dk'; 'mail@dkfisk.dk'; 'info@shipowners.dk'; 'd-r-c@d-r-c.dk'; 'danmarks@skibskredit.dk'; 'info@shipbrokers.dk'; 'dsfweb@dsfweb.dk'; 'dst@dst.dk'; 'Danmarksvaekstraad'; 'daf@shareholders.dk'; 'da@da.dk'; 'info@danskbyggeri.dk'; 'jb@dansk-detail.dk'; 'de@de.dk'; 'hoeringssager@danskerhverv.dk'; 'info@danskerhvervsfremme.dk'; 'cosea@co-sea.dk'; 'mhg@dsg.dk'; 'dtl@dtl.eu'; 'DI@DI.DK'; 'info@d-i-f.dk'; 'mail@danskeadvokater.dk'; 'info'; 'mail@danskeboligadvokater.dk'; 'dh@handicap.dk'; 'danskehavne@danskehavne.dk'; 'regioner@regioner.dk'; 'fsr@fsr.dk'; 'dsm@danskeslagtermestre.dk'; 'info@dasp.dk'; 'dt@dtfb.dk'; 'dsk@dsk.dk'; 'dommerforeningen@gmail.com'; 'copenhagen@dispacheur.dk'; 'office@averageadjusters.dk'; Jytte Heje Mikkelsen; 'ins@torm.com'; 'vk@averageadjusters.dk'; 'egh@j-l.com'; 'lsn@codan.dk'; 'hoeringer@dommerfm.dk'; 'ds@ds-net.dk'; 'ErhvervsAnkeNaevn'; 'foa@foa.dk'; 'mail@finansraadet.dk'; 'post@f-a.dk'; 'mail@fiskernesforbund.dk'; 'fln@fln.dk'; 'info@kommunikationsprog.dk'; 'fbr@fbr.dk'; 'vj@fbr.dk'; 'sekretariat@erhvervsservice.org'; 'lsc@ankl.dk'; 'fri@frinet.dk'; 'sak@ankl.dk'; 'fp@forsikringogpension.dk'; 'borgmesteren@frederiksberg.dk'; 'ftf@ftf.dk'; 'nfo@gts-net.dk'; 'Eva.Fiil.Nielsen@hk.dk'; 'Service@hk.dk'; 'horesta@horesta.dk'; HVR Håndværksrådet; 'center@humanrights.dk'; 'kl@kl.dk'; 'Kto@kto.dk'; 'nfo@kcc.dk'; 'overborgmesteren@kk.dk'; 'pt@swlp.dk'; 'lo@lo.dk'; 'sa@lederne.dk'; 'mf@mmf.dk'; 'info@nbl-landsforening.dk'; 'oao@oao.dk'; 'sekretariat@parcelhus.dk'; 'mail@politiforbundet.dk'; 'politidirektorforeningen@mail.dk'; 'raf1917@post.tele.dk'; 'RKR@rkr.dk'; 'info@shipowners.dk'; 'regionh@regionh.dk'; 'kontakt@regionmidtjylland.dk'; 'region@rn.dk'; 'regionsjaelland@regionsjaelland.dk'; 'kontakt@regionsyddanmark.dk'; 'for-mand@retspolitik.dk'; 'post@retssikkerheds-fonden.dk'; 'rigsadvokaten@ankl.dk'; 'INFO@RIGSREVISIONEN.DK'; 'politi@politi.dk'; 'info@smedanmark.dk'; 'info@shipbrokers.dk'; 'info@smaa-faergerne.dk'; 'saoek@ankl.dk'; 'co10@skaf-net.dk'; 'info@seahealth.dk'; 'mail@soefartens.org'; 'unisea@3f.dk'; 'teknik@teknik.dk'; 'mail@translatorforeningen.dk';

'flemming.koue@get2net.dk'; 'kwr@asb.dk'; 'afj@cowi.dk'; 'info@tettinek.dk'; 'ts.sekr@gmail.com'; 'udln@udln.dk'; 'post@vestrelandsret.dk'; 'regionaludvikling@brk.dk'; 'henrik.madsen@regionh.dk'; 'Lars.vildbrad@ru.rm.dk'; 'vaekstforum@rn.dk'; 'vaekstforum@regionsjaelland.dk'; 'dorthe.kusk@regionsyddanmark.dk'; 'post@oestrelandsret.dk'; 'post@aarhusretshjaelp.dk'

Cc: Katia Tórsheim Voltelen; Brian Adrian Wessel; Jacob A. Drøhse; Poul Hove; 'Mads Bindesbøll Ohsten (DEP)'; mth@evm.dk; Lars Bunch; Marie Voldby; 'Jan Gabrielsen'; 'Thomas Klyver'; 'Matilde Pedersen Blak'

Emne: Høring - Forslag til Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

Vedhæftet fremsendes høring over forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører (Lempelse af dispensationsbestemmelse i lukkeloven, afskaffelse af maksimalpriser i huseftersynsordningen og afskaffelse af beskikkelsesordning for translatører og tolke samt for dispachører).

Frist for bemærkninger **er tirsdag den 25. november 2014 kl. 12.** Bemærkninger skal sendes til:
hoering_LFTD@erst.dk

Med venlig hilsen

Christine Maxner
Chefkonsulent

ERHVERVSSTYRELSEN
Erhvervsvilkår og regulering

Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø
Telefon: +45 3529 1000
Direkte: +45 3529 1628
E-mail: ChrMax@erst.dk
www.erhvervsstyrelsen.dk

ERHVERVS- OG VÆKSTMINISTERIET

Pas på miljøet - udskriv kun denne e-mail hvis det er nødvendigt.

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: John Ibsen <0000JIB@danskmetal.dk>
Sendt: 12. november 2014 12:49
Til: hoering_LFTD
Emne: Høring vedrørende forslag til lov om ændring af lov om detailsalg
Vedhæftede filer: Samlet henvendelse til SFS om søfarnebegrebet.pdf; høringssvar søfarende 2014 final (1).pdf

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

Kategorier: Blå kategori

Hermed høringssvar inkl. Erhvervets samlede henvendelse til SFS.

Med venlig hilsen

John Ibsen
CO-Søfart
Sekretariatschef/Advokat LL.M

Tlf.: 36365585
Dir.: 36365592
Mob.: 26112634
ji@co-sea.dk
Mose Allé 13
2610 Rødovre
www.co-sea.dk

CO-Søfart er et fagligt kartel bestående af

- Dansk Metal Maritime Afdeling
- FOA Søfart
- Søværnets Konstabelforening
- Dansk EL-Forbund

Danmarks største Maritime faglige organisation

CO-Søfart
Mose Allé 13
DK-2610 Rødovre
Mail: cosea@co-sea.dk
Tlf.: 3636 5585
Fax: 3636 5580

ERHVERVSSTYRELSEN

Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

12. november 2014

Høringssvar vedr. ændring i lov om søfarendes ansættelsesforhold.

Som det fremgår af høringsbrevet, så har ændringsforslaget til formål, "... at skabe større klarhed, og sikre minimumsbeskyttelse af en række arbejdstagerkategorier i særligt offshore-sektoren, som ikke er traditionelle søfarende..."

Bemærkningerne til lovforslaget nævner, at "... loven finder anvendelse på skibsføreren og andre søfarende, der defineres, som enhver person bortset fra skibsføreren, der er ansat, forhyret eller arbejder om bord på et dansk skib, og som ikke udelukkende arbejder om bord, mens skibet ligger i havn..."

Denne formulering bygger på en aftale mellem arbejdsmarkedets parter, og et ønske fra Søfartsstyrelsen om, at skibsføreren ikke indgik direkte under begrebet "søfarende", da dette ville medføre et behov for en fuldstændig modernisering af Sømandsloven (den der nu hedder "lov om søfarendes ansættelsesforhold").

Der skal her erindres om, at definitionen i MLC fra ILO er "seafarer means any person who is employed or engaged or works in any capacity on board a ship to which this Convention applies".

Der er således med den allerede eksisterende lovtekst, gjort en betydelig national tilpasning til begrebet, idet arbejdsmarkedets parter i samarbejde med Søfartsstyrelsen, har valgt at se bort fra MLC's dobbelte anvendelse af ordet "...ANY...", så at Danmark har fraveget konventionen i forhold til arbejde under havn og ved delvist at undtage skibsføreren.

Dansk Metals Maritime Afdeling

Søværnets Konstabelforening

DANSK EL-FORBUND

CO-Søfart
Mose Allé 13
DK-2610 Rødovre
Mail: cosea@co-sea.dk
Tlf.: 3636 5585
Fax: 3636 5580

Baggrunden for at CO – Søfart har valgt at støtte den nuværende formulering var, at dette dels i praksis gav mening, og dels at det skete ud fra en forståelse af, at MLC er en trepartsaftale, hvorfor det må være acceptabelt, at dette på nationalt niveau implementeres som en national trepartsaftale, hvor en fravigelse er sagligt begrundet.

Efter implementeringen har arbejdsmarkedets parter samlet henvendt sig til Søfartsstyrelsen, med en liste over folk som man var enige om, i praksis ikke burde opfattes som søfarende i MLC-forstand.

Dette er baggrunden for ændringsforslaget, der dog desværre går endnu længere end foreslået af arbejdsmarkedets parter, idet det frit overlades til Erhvervsministeren efter høring, at definere begrebet "søfarende" i henhold til MLC.

Det er CO - Søfart's opfattelse, at dette dels bryder med baggrunden som en trepartsaftale, og dels kan give unødigt anledning til betydelig kritik fra ILO, da det åbner mulighed for en udvanding af et i MLC meget konkret defineret begreb.

Samtidig finder CO – Søfart det bekymrende og i klar modstrid med MLC, at den foreslåede lovtekst kun tydeligt nævner, at en klart defineret arbejdsgiverside (rederen) skal høres hver gang, mens det for arbejdstagersiden fremgår, at det alene er den organisation, som den berørte personalekategori kan henføres under, der skal høres.

Dette betyder, at der kan blive tale om organisationer, der ingen viden har om søfart og MLC, som bliver hørt i spørgsmålet.

Dette giver arbejdsgiveren mulighed for at have en konsekvent strategi og tilgang til spørgsmålet om, hvem der er søfarende, mens repræsentanter for arbejdstager bliver spredt blandt alle danske arbejdstagerorganisationer, med deraf følgende forskellige holdninger og divergerende tilgange til spørgsmålet om hvem som er søfarende eller ej.

Da udgangspunktet for MLC er, at alle er søfarende, må det være de søfarendes organisationer, som altid er den arbejdstager part der skal høres, da de alene har viden om søfarterhvervet, baggrunden og historien for MLC og dens implementering i dansk ret.

Dansk Metals Maritime Afdeling

Søværnets Konstabelforening

CO-Søfart
Mose Allé 13
DK-2610 Rødovre
Mail: cosea@co-sea.dk
Tlf.: 3636 5585
Fax: 3636 5580

Det er også de søfarendes organisationer, som har den eneste mulighed for at kunne vurdere om en stillingskategori kan henføres som søfarende eller ikke søfarende.

På denne baggrund er det CO - Søfart's indstilling, at lovteksten ændres, så det tydeligt fremgår af ordlyden, at der er tale om en trepartsaftale.

Dette kunne ske ved at ændre lovtekstens sidste del, således at den i stedet lød "... Reglerne fastsættes efter indstilling fra de organisationer for redere og de organisationer for søfarende, som spørgsmålet vedrører....".

Der vedlægges som kopi, den indstilling som arbejdsmarkedets parter har indsendt til Søfartsstyrelsen.

CO - Søfart

A. Ole Philipsen

Formand

CO-Søfart er et fagligt kartel bestående af

- Dansk Metal Maritime Afdeling
- FOA Søfart
- Søværnets Konstabelforening
- Dansk El-Forbund

Dansk Metals Maritime Afdeling

Søværnets Konstabelforening

21. marts 2014

MLC tildelte rettigheder - baggrund

MLC har til formål at sikre forsvarlige og rimelige arbejds- og levevilkår for søfarende. På visse områder har det imidlertid vist sig vanskeligt at afgrænse begrebet "søfarende", og dermed også vanskeligt at fastslå, hvem der nyder den beskyttelse, der følger af konventionen, og hvem der står udenfor.

Afgrænsningen giver især udfordringer, for så vidt angår personer der har deres hovedbeskæftigelse i land, men som et led i dette arbejde lejlighedsvis eller undtagelsesvist udfører arbejde på eller fra et skib i søen.

Udover, at det kan være vanskeligt at afgøre, hvorvidt, hvornår og i hvilke situationer sådanne personer er at betragte som søfarende, kan afgørelsen have u hensigtsmæssige konsekvenser, både for den enkelte, dennes arbejdsgiver og for det rederi der lægger skib til, f.eks. i form af usikkerhed om og i hvilken udstrækning de særlige for søfarende fastsatte arbejds- og levevilkår fortrænger de vilkår, der er gældende for hovedbeskæftigelsen.

I de forskellige flagstater er denne vanskelighed løst på forskellig vis. Nogle har indskrevet i love eller bekendtgørelser, hvem der er, og navnlig hvem der ikke er søfarende. Mens andre har valgt mere fleksible løsninger, fx ved at give mulighed for konkret at ansøge om at få persongrupper undtaget.

Det bagvedliggende beskyttelseshensyn og den usikkerhed, der er i relation til afgrænsningen af søfarende vurderes i dansk ret at kunne imødekommes ved at sikre, at der for sådanne personer gives basale rettigheder, som relaterer sig til den omstændighed, at arbejdet udføres på eller fra et skib i søen.

Personkredsen, som sådanne basale rettigheder skal gives til, er personer, der ikke indgår i skibets normale driftsbesætning, og personer, der er ansat til at udføre opgaver, der ikke vedrører skibets almindelige drift i bred forstand. Sådanne personer er typisk ansat af en arbejdsgiver i land, og hvor der i deres ansættelseskontrakt normalt ikke er taget højde for de særlige forhold, der gør sig gældende, når arbejdet udføres på eller fra et skib.

Når disse ansatte kommer om bord for at arbejde på eller fra et dansk skib i søen, vil den foreslåede løsning betyde, at de skal have udleveret eller sikres adgang til skriftlig information, der beskriver de grundlæggende rettigheder og den beskyttelse, der, som følge af MLC, er enighed om at yde dem i forbindelse med udførelse af arbejde om bord på et dansk skib i søen. Beskyttelsen er beskrevet i vedhæftede bilag, benævnt MLC Kernerettigheder. Det skal understreges, at personer som ifølge ILO resolution ikke er at anse for søfarende, fx lodser, rederiinspektører der alene udfører inspektionsarbejde, havnearbejdere etc. ikke omfattes af den foreslåede løsning.

Endvidere opfordres Søfartsstyrelsen til at fastlægge om og i hvilket omfang de af løsningen omfattede personer skal have "Blå Bog", sikkerhedstræning etc. – og dette bør ligeledes fremgå af informationen.

Bilag

MLC Kernerettigheder

MLC tildelte rettigheder til personer der udfører arbejde på eller fra et dansk registreret skib, men som ikke er en del af skibets besætning og heller ikke autoritativt kan henregnes til gruppen "ikke søfarende":

Kernerettighed	Indhold
Klageprocedure	Den ansatte kan gøre brug af skibets "om bord klageprocedure" i relation til manglende betaling af løn (MLC Reg.2.2), ferierettigheder (MLC Reg.2.4) og de i denne oversigt anførte kernerettigheder. Klageproceduren skal ved opslag om bord være tilgængelig for den ansatte.
Ansættelseskontrakt	Den ansatte skal have indgået en ansættelseskontrakt, der lever op til de krav der stilles til en sådan, det sted hvor den pågældende er ansat eller har sin hovedbeskæftigelse. Er der ikke fastsat sådanne krav, henvises til MLC A2.1.4.
Hviletid	Med mindre der måtte være fastsat andre regler, har den ansatte som minimum ret til hviletid, som fastsat i de for de på skibet arbejdende søfarende gældende regler.
Opholdsrum og fritidsfaciliteter	Den ansatte har adgang til passende opholdsrum og indkvarteringsfaciliteter.
Forplejning	Den ansatte skal i fornøden udstrækning have stillet fødevarer og drikkevand til rådighed.
Sygdomsbehandling	Den ansatte har under opholdet om bord samme ret som de på skibet arbejdende søfarende til pleje og omsorg ved sygdom eller tilskadekomst.
Sikkerheds- og sundhedsforhold	Med mindre der måtte være fastsat andre regler for arbejdet, er den ansatte beskyttet af de samme arbejdsmiljøregler som de på skibet arbejdende søfarende.
Afmønstringsret	Den ansatte har samme ret som de på skibet arbejdende søfarende til at afmønstre i tilfælde af graviditet, tvingende familiemæssige årsager eller hvis skibet sejler til et område med krigsfare eller lignende.
Hjemsendelse	Ved arbejdets ophør om bord har den ansatte ret til at blive sendt hjem uden udgift for sig selv.
Erstatning for tab ved forlis	Den ansatte har ret til erstatning for mistede personlige ejendele i tilfælde af forlis, på samme måde som de på skibet arbejdende søfarende.

21.03.2014

Bilag – Ikke udtømmende liste over stillingsfunktioners beskyttelsesmæssige indplacering

Søfarende:

Personer, der indgår i skibets driftsbesætning

Personer, der har opgaver i skibets nødberedskab

Personer, der har opgaver der vedrører skibets almindelige drift i bred forstand

(medsejlende reparatører, malergæng, fast service personale på passagerskibe som fx frisører, kasinoansatte, orkestre, etc.)

Personer med basale MLC rettigheder

Personer der ikke omfattes af ovennævnte og som kan henregnes til følgende kategorier:

Offshore specialister, som fx:

- Møllemonter/-reparatører/-teknikere
- Surveyors/survey teams
- ROV operatører
- Cable Trenchers
- Kunderepræsentanter
- Garantiinspektører
- Forsikringsrepræsentanter
- Towmasters
- Specialteknikere (positioning, etc.)
- Dykkere

Personer, der som led i deres hovedbeskæftigelse i land kortvarigt og/eller lejlighedsvis udfører arbejde på et skib, fx:

- Rederi-, drifts- og skibsinspektører, supercargo, bjærgningsinspektør
- Medsejlende håndværkere, salgskonsulenter, udstyrs- og serviceteknikere og -reparatører for løsning af en konkret specifik opgave
- Rederifunktionærer o.l. på medsejlads
- Garantimestre
- Geologer, forskere, journalister etc.

Ad-hoc personale

- Bevæbnede vagter
- Lægeteams
- Havariteams

Ikke søfarende

Praktikanter, hvor praktikken ikke sker som led i et ansættelsesforhold

Møllemonter/reparatører på dagsejlads

Gæsteoptrædende kunstnere

Rederiinspektører, der udelukkende udfører inspektionsopgaver

Lodser

Passagerer

21. marts 2014

Landsorganisationen i Danmark
Danish Confederation of Trade Unions

Islands Brygge 32D
Postboks 340
2300 København S

Telefon 3524 6000
Fax 3524 6300
E-mail lo@lo.dk

Erhvervsstyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

Sagsnr. 14-2800
Vores ref. LRI/cgf
Deres ref.

Den 25. november 2014

Sendt pr. mail: hoering_LFTD@erst.dk

Høring om ændringsforslag til lov om søfarendes ansættelsesforhold

LO har modtaget styrelsens høringsbrev af 28. oktober 2014 vedrørende en række lovforslag.

For så vidt angår lovforslaget om søfarendes ansættelsesforhold, kan LO tilslutte sig bemærkningerne i CO-søfarts høringssvar af 12. november 2014.

Med venlig hilsen

Lizette Risgaard
Næstformand

Erhvervsstyrelsen
Dahlerups Pakhus
2100 København Ø

Sendt pr. e-mail: hoering_LFTD@erst.dk

25. november 2014

Høringsvar vedrørende forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

På vegne af nedennævnte parter afgives i relation til den i § 4 foreslåede ændring i lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v. og i supplement til eventuelle individuelle fremsendelser, følgende fælles høringssvar:

Med henvisning til det i det fælles høringssvar af 21. marts 2014 vedrørende søfarende begrebet anførte, samt de på mødet i Søfartsstyrelsen den 20. november 2014 udvekslede og drøftede ændringer samt præciseringer, kan parterne støtte forslaget.

Dansk Metals Maritime Afdeling henviser samtidigt på egne vegne til det allerede via CO-Søfart afgivne høringssvar.

På vegne af

Søfartens Ledere
Rederiforeningerne
Maskinmestrenes Forening
Dansk Metals Maritime Afdeling
3F/Sømændene

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Bertil Hohlmann <BHO@shipowners.dk>
Sendt: 21. marts 2014 11:55
Til: 'Henriette Bytoft Flügge (SFS)'; 'ami@dma.dk'
Cc: 'Fritz Ganzhorn (fg@soefartens.org)'; 'Ole Philipsen'; 'rt@mmf.dk'; 'Søren Sørensen (soren.s@3f.dk)'
Emne: Høring over henvendelse om søfarendebegreb
Vedhæftede filer: Scan fra Xerox 7545 - 3_Sal.pdf

FÆLLES HØRINGSSVAR VEDRØRENDE SØFARENDEBEGREBET

Med henvisning til mail af 4. juli 2013 fremsendes hermed resultatet af det arbejde nedennævnte parter har afsluttet som svar på den af Søfartsstyrelsen ved mail af 3. juli 2013 iværksatte høring vedrørende søfarende begrebet.

Fremfor at afgive bemærkninger til spørgsmålet om hvorvidt de i høringsnotatet anførte personkategorier helt eller delvist bør henføres til søfarende begrebet, således som dette følger af § 1 i Lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v., foreslås en løsning, hvor man tildeler de kategorier, der ikke entydigt kan henføres til den personkreds der anses som søfarende efter loven, nogle basale rettigheder, der tilgodeses de bagvedliggende beskyttelseshensyn, der følger af MLC konventionen.

Løsningen, der sonderer mellem forskellige kategorier af personer, der udfører arbejde om bord, er nærmere beskrevet i baggrundsnotatet, og i bilaget er der nærmere redegjort for de basale rettigheder. Endeligt indgår en ikke nødvendigvis udtømmende oversigt over hvilke konkrete stillingsfunktioner, der kan henføres til de respektive kategorier.

På vegne af

Søfartens Ledere
Rederiforeningerne
Maskinmestrenes Forening
Dansk Metals Maritime Afdeling
3F/Sømændene

21. marts 2014

MLC tildelte rettigheder - baggrund

MLC har til formål at sikre forsvarlige og rimelige arbejds- og levevilkår for søfarende. På visse områder har det imidlertid vist sig vanskeligt at afgrænse begrebet "søfarende", og dermed også vanskeligt at fastslå, hvem der nyder den beskyttelse, der følger af konventionen, og hvem der står udenfor.

Afgrænsningen giver især udfordringer, for så vidt angår personer der har deres hovedbeskæftigelse i land, men som et led i dette arbejde lejlighedsvis eller undtagelsesvist udfører arbejde på eller fra et skib i søen.

Udover, at det kan være vanskeligt at afgøre, hvorvidt, hvornår og i hvilke situationer sådanne personer er at betragte som søfarende, kan afgørelsen have u hensigtsmæssige konsekvenser, både for den enkelte, dennes arbejdsgiver og for det rederi der lægger skib til, f.eks. i form af usikkerhed om og i hvilken udstrækning de særlige for søfarende fastsatte arbejds- og levevilkår fortrænger de vilkår, der er gældende for hovedbeskæftigelsen.

I de forskellige flagstater er denne vanskelighed løst på forskellig vis. Nogle har indskrevet i love eller bekendtgørelser, hvem der er, og navnlig hvem der ikke er søfarende. Mens andre har valgt mere fleksible løsninger, fx ved at give mulighed for konkret at ansøge om at få persongrupper undtaget.

Det bagvedliggende beskyttelseshensyn og den usikkerhed, der er i relation til afgrænsningen af søfarende vurderes i dansk ret at kunne imødekommes ved at sikre, at der for sådanne personer gives basale rettigheder, som relaterer sig til den omstændighed, at arbejdet udføres på eller fra et skib i søen.

Personkredsen, som sådanne basale rettigheder skal gives til, er personer, der ikke indgår i skibets normale driftsbesætning, og personer, der er ansat til at udføre opgaver, der ikke vedrører skibets almindelige drift i bred forstand. Sådanne personer er typisk ansat af en arbejdsgiver i land, og hvor der i deres ansættelseskontrakt normalt ikke er taget højde for de særlige forhold, der gør sig gældende, når arbejdet udføres på eller fra et skib.

Når disse ansatte kommer om bord for at arbejde på eller fra et dansk skib i søen, vil den foreslåede løsning betyde, at de skal have udleveret eller sikres adgang til skriftlig information, der beskriver de grundlæggende rettigheder og den beskyttelse, der, som følge af MLC, er enighed om at yde dem i forbindelse med udførelse af arbejde om bord på et dansk skib i søen. Beskyttelsen er beskrevet i vedhæftede bilag, benævnt MLC Kernerettigheder. Det skal understreges, at personer som ifølge ILO resolution ikke er at anse for søfarende, fx lodser, rederiinspektører der alene udfører inspektionsarbejde, havnearbejdere etc. ikke omfattes af den foreslåede løsning.

Endvidere opfordres Søfartsstyrelsen til at fastlægge om og i hvilket omfang de af løsningen omfattede personer skal have "Blå Bog", sikkerhedstræning etc. – og dette bør ligeledes fremgå af informationen.

Bilag

MLC Kernerettigheder

MLC tildelte rettigheder til personer der udfører arbejde på eller fra et dansk registreret skib, men som ikke er en del af skibets besætning og heller ikke autoritativt kan henregnes til gruppen "ikke søfarende":

Kernerettighed	Indhold
Klageprocedure	Den ansatte kan gøre brug af skibets "om bord klageprocedure" i relation til manglende betaling af løn (MLC Reg.2.2), ferierettigheder (MLC Reg.2.4) og de i denne oversigt anførte kernerettigheder. Klageproceduren skal ved opslag om bord være tilgængelig for den ansatte.
Ansættelseskontrakt	Den ansatte skal have indgået en ansættelseskontrakt, der lever op til de krav der stilles til en sådan, det sted hvor den pågældende er ansat eller har sin hovedbeskæftigelse. Er der ikke fastsat sådanne krav, henvises til MLC A2.1.4.
Hviletid	Med mindre der måtte være fastsat andre regler, har den ansatte som minimum ret til hviletid, som fastsat i de for de på skibet arbejdende søfarende gældende regler.
Opholdsrum og fritidsfaciliteter	Den ansatte har adgang til passende opholdsrum og indkvarteringsfaciliteter.
Forplejning	Den ansatte skal i fornøden udstrækning have stillet fødevarer og drikkevand til rådighed.
Sygdomsbehandling	Den ansatte har under opholdet om bord samme ret som de på skibet arbejdende søfarende til pleje og omsorg ved sygdom eller tilskadekomst.
Sikkerheds- og sundhedsforhold	Med mindre der måtte være fastsat andre regler for arbejdet, er den ansatte beskyttet af de samme arbejdsmiljøregler som de på skibet arbejdende søfarende.
Afmønstringsret	Den ansatte har samme ret som de på skibet arbejdende søfarende til at afmønstre i tilfælde af graviditet, tvingende familiemæssige årsager eller hvis skibet sejler til et område med krigsfare eller lignende.
Hjemsendelse	Ved arbejdets ophør om bord har den ansatte ret til at blive sendt hjem uden udgift for sig selv.
Erstatning for tab ved forlis	Den ansatte har ret til erstatning for mistede personlige ejendele i tilfælde af forlis, på samme måde som de på skibet arbejdende søfarende.

21.03.2014

Bilag – Ikke udtømmende liste over stillingsfunktioners beskyttelsesmæssige indplacering

Søfarende:

Personer, der indgår i skibets driftsbesætning

Personer, der har opgaver i skibets nødberedskab

Personer, der har opgaver der vedrører skibets almindelige drift i bred forstand

(medsejlende reparatører, malergæng, fast service personale på passagerskibe som fx frisører, kasinoansatte, orkestre, etc.)

Personer med basale MLC rettigheder

Personer der ikke omfattes af ovennævnte og som kan henregnes til følgende kategorier:

Offshore specialister, som fx:

- Møllemonter/-reparatører/-teknikere
- Surveyors/survey teams
- ROV operatører
- Cable Trenchers
- Kunderepræsentanter
- Garantiinspektører
- Forsikringsrepræsentanter
- Towmasters
- Specialteknikere (positioning, etc.)
- Dykkere

Personer, der som led i deres hovedbeskæftigelse i land kortvarigt og/eller lejlighedsvis udfører arbejde på et skib, fx:

- Rederi-, drifts- og skibsinspektører, supercargo, bjærgningsinspektør
- Medsejlende håndværkere, salgskonsulenter, udstyrs- og serviceteknikere og -reparatører for løsning af en konkret specifik opgave
- Rederifunktionærer o.l. på medsejls
- Garantimestre
- Geologer, forskere, journalister etc.

Ad-hoc personale

- Bevæbnede vagter
- Lægeteams
- Havariteams

Ikke søfarende

Praktikanter, hvor praktikken ikke sker som led i et ansættelsesforhold

Møllemonter/reparatører på dagsejls

Gæsteoptrædende kunstnere

Rederiinspektører, der udelukkende udfører inspektionsopgaver

Lodser

Passagerer

21. marts 2014

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Heidi Mühlendorph <hem@dsk.dk>
Sendt: 12. november 2014 13:20
Til: hoering_LFTD
Cc: Claus Bøgelund Kegel Nielsen
Emne: Bemærkninger til høring vedr. forslag til ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v.
Vedhæftede filer: Høring vedr. forslag til ændring af lov om detailsalg fra butikker.pdf
Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket
Kategorier: Gul kategori

Vedhæftede DSK's bemærkninger til høring vedr. forslag til ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v.

Med venlig hilsen

Heidi Mühlendorph

 Heidi Mühlendorph
Chefsekretær
De Samvirkende Købmænd
Svanemøllevej 41
DK-2900 Hellerup
Tlf.: (+45) 39 62 16 16
Fax: (+45) 39 62 03 00
hem@dsk.dk www.dsk.dk

This email has been scanned by the Symantec Email Security.cloud service.
For more information please visit <http://www.symanteccloud.com>

Erhvervsstyrelsen
Hoering_lftd@erst.dk

Hellerup, den 12. november 2014

Høring vedr. forslag til ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v.

Erhvervsstyrelsen har udarbejdet forslag til ændring af lov om detailsalg, og forslaget er sendt i høring den 28. oktober 2014. DSK takker for muligheden for at afgive bemærkninger.

Generelle bemærkninger:

DSK beklager, at et politisk flertal vil ændre dispensationsbestemmelsen i lov om detailsalg fra butikker m.v., så der kan ske detailsalg på ellers påbudte lukkedage ved *særlige lejligheder* - og ikke som i dag kun ved *ganske særlige lejligheder*.

Forslaget beror sandsynligvis på en misforståelse, idet kun ganske få aktører i lokale medier har givet udtryk for, at "de store byer/butikcentre" må meget mere efter lukkeloven end "de små byer/lokale butikker." På den baggrund er der pludselig opstået et politisk ønske om at eliminere denne påståede uretfærdighed, så også den mindre provinsby kan opnå samme mulighed som de store indkøbscentre og de største byer. Den nuværende lov om detailsalg fra butikker mv. forskelsbehandler imidlertid ikke de store indkøbscentre og de større byer positivt i forhold til mindre byer, hvorfor selve præmissen for det politiske ønske burde være noget nær ikke-eksisterende.

Forslaget undergraver hensigten med "det nationale kompromis" fra 2009, hvor langt størstedelen af detailhandelen havde tilsluttet sig et nøje afstemt kompromis, der efterfølgende fik politisk opbakning efter en balanceret afvejning af hensynet til forbrugere, de forretningsdrivende og medarbejderne.

På den baggrund kan DSK ikke anbefale forslaget i dets nuværende udformning.

Specifikke bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser:

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger til § 1, at en dispensation ikke kan gives til enkeltbutikker. Det fremgår imidlertid ikke, hvorvidt en dispensation kan gives til et indkøbscenter, hvis et center vil ansøge om dispensation i forbindelse med åbninger, fødselsdage og/eller ved særlige tilbud om underholdning i eller i tilknytning til selve centret (lokal "festival") mv.

Efter DSK's opfattelse kan det aldrig blive til et arrangement af officiel karakter end-sige en *særlig begivenhed*, hvis et butikcenter – eller dele af en by – vil holde åbent på en helligdag med henvisning til, at man har hyret nogle kendisser fra et tv-program til at underholde kundeme!

Det fremgår ligeledes af bemærkningerne, at et pinse-karneval er et eksempel på en særlig begivenhed. Hertil bemærkes, at det københavnske pinse-karneval deltager-mæssigt i dag nærmest er en skygge af fordums tid, og at karnevalet i sig selv slet ikke kan begrunde andre vilkår for detailhandelen end gældende andetsteds. På den baggrund må man imødesee stor kreativitet for at opfinde særlige begivenheder, der ret beset hverken er særlige eller begivenheder...!

Forslag til kompromis:

Ønsket om at skabe større fleksibilitet ved lokale arrangementer kan i stedet imødekommes ved at tillade kommunalbestyrelsen at råde over én fri, årlig helligdag mv. til arrangementer af særlig karakter. Herved kan man sikre sig den lokale fleksibilitet uden risiko for, at kreativiteten helt underminerer hensynet til udgangspunktet om, at helligdagene fortsat som udgangspunkt er lukkedage.

Med venlig hilsen

Claus Bøgelund Nielsen
Vicedirektør

John Wagner
Adm. direktør

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Trine Andersen <tra.translation@gmail.com>
Sendt: 16. november 2014 16:19
Til: hoering_LFTD
Emne: Afskaffelse af autorisationsordningen for translatører får den stik modsatte effekt af den tiltænkte
Vedhæftede filer: Høringssvar vedrørende afskaffelse af autorisationsordningen for translatører.pdf
Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført
Kategorier: Rød kategori

Til rette vedkommende

Vedhæftet er mit høringssvar vedrørende lovforslaget om afskaffelse af autorisationsordningen for translatører.

Venlig hilsen/Best regards

Trine Andersen
Translatør/Translator

Kvædevej 31
8270 Højbjerg
Denmark
E: tra.translation@gmail.com
T: +45 30 29 19 21

Høringssvar vedrørende lovforslaget om afskaffelse af autorisationsordningen for translatører

Jeg vil på det kraftigste protestere imod forslaget om at afskaffe autorisationsordningen for translatører, der er den del af den såkaldte vækstpakke, da det efter min mening vil have den stik modsatte effekt af den tiltænkte og desuden kan få alvorlige konsekvenser for retssikkerheden.

Jeres argument er, at en afskaffelse af autorisationsordningen vil nedbringe omkostningerne og skabe øget vækst og mere konkurrence. Jeg mener, ligesom en lang række organisationer og enkeltpersoner inden for mit fag, at det tværtimod vil medføre større omkostninger og i tillæg dårligere kvalitet, mere besvær og mindre gennemsigtighed for brugere af oversættelsesydelser.

I dag skal både virksomheder og privatpersoner bruge autoriserede oversættelser af officielle og personlige dokumenter i en række forskellige situationer, for eksempel når en udenlandsk retsinstans beder om det i forbindelse med en retssag, når en dansk virksomhed vil oprette et datterselskab i udlandet, eller når udenlandske immigrationsmyndigheder, universiteter eller arbejdsgivere beder om det i forbindelse med, at en dansk statsborger ønsker at arbejde eller studere i udlandet. Men blot fordi vi i Danmark vælger at afskaffe autorisationsordningen og kravet om, at denne type oversættelser skal være autoriserede, betyder det jo ikke, at udlandet samtidig afskaffer deres krav om samme. I de nævnte situationer vil man stadig skulle stille med en "bekræftet" eller "certificeret" oversættelse. Og hvordan skaffer man så en sådan, hvis der ikke længere findes translatører i Danmark, som kan sætte deres stempel på oversættelsen? Man må gå til en notar for at få notariseret dokumenterne, og det koster også penge – både i form af gebyr til notaren og betaling til oversætteren for den tid, vedkommende skal bruge på at møde op personligt på et notarkontor og få en underskrift. Man lægger altså et ekstra, fordyrende og tidskrævende led ind i processen. Som det er nu, kan translatøren blot sætte sit stempel på dokumenterne og sende dem med posten direkte til kunden, hvilket sparer alle parter både tid og penge. Og i mange tilfælde er tiden en afgørende faktor, hvis man f.eks. som virksomhed skal nå en ansøgnings- eller svarfrist. Desuden er notarens underskrift jo blot en bekræftelse af, at den person, der møder op med oversættelsen i hånden, er den, han/hun udgiver sig for at være. Notarpåtegningen siger intet om, hvorvidt personen har en uddannelse inden for sprog eller oversættelse, og er dermed en mindre god indikation af oversættelsens kvalitet end en translatørs stempel.

Hvis translatør ikke længere er en beskyttet titel, betyder det desuden, at brugere af oversættelsesydelser får sværere ved at gennemskue udbyderne på markedet og lettere risikerer at komme til at stå med en dårlig eller ubrugelig oversættelse. Billigst er nemlig ikke altid bedst. Det ved enhver, der har været nødt til at få lavet en ny oversættelse, fordi den første nok var billig, men også var af så ringe kvalitet, at den blev afvist af f.eks. en udenlandsk myndighed. Man skal også huske, at der med translatørens beskikkelse følger et juridisk og økonomisk ansvar for oversættelsen, hvilket er med til at sikre kvaliteten. Afskaffer man autorisationsordningen, vil der ikke længere være et sådant ansvar.

Det er også fejlagtigt at tro, at en afskaffelse af autorisationsordningen vil skabe øget vækst. Det er jo ikke sådan, at afskaffelse af kravet om autoriserede oversættelser frigiver enorme summer i en virksomheds budget. De udgifter, en virksomhed har til autoriserede oversættelser, er småpenge i forhold til virksomhedens øvrige administrations- og driftsomkostninger. Og da udlandet som nævnt fortsat vil stille krav om bekræftede eller certificerede oversættelser, som med gennemførelse af forslaget vil blive både dyrere og mere besværlige at få lavet i Danmark, er der intet sparet for virksomhederne. Det skulle da lige være, hvis virksomhederne vælger at lægge oversættelsesopgaverne ud til udenlandske oversættelsesbureauer, som er i stand til at tilbyde meget billige certificerede eller bekræftede oversættelser ofte udført af underbetalte og underkvalificerede oversættere, og hvor der absolut ingen garanti er for kvaliteten. Her er taberen således både virksomhederne og de danske oversættere, der bliver underbudt.

Og må jeg minde om, at dansk erhvervsliv jo ikke blot er de store eksportvirksomheder, men også de små selvstændige translatører, hvis levebrød I er godt i gang med at fjerne. Forslaget kan jo i yderste konsekvens betyde, at et antal selvstændige translatører må dreje nøglen om for deres virksomhed. Og det kan man jo ikke kalde vækst i dansk erhvervsliv.

Hvad angår mere konkurrence, så kan jeg oplyse, at vi har rigeligt, som det er nu. Oversættelsesbranchen som sådan er ekstremt konkurrencepræget, fordi arbejdet allerede i dag foregår på tværs af landegrænser. Det betyder, at vi som danske translatører har adgang til hele det internationale marked, men det betyder så sandelig også, at vi er oppe imod udenlandske konkurrenter, når opgaverne skal fordeles. Og priserne er kun gået én vej i de sidste 15, og det er nedad. Og ja, en autoriseret oversættelse er lidt dyrere end en almindelig oversættelse, men det skyldes jo som nævnt, at der følger et juridisk og økonomisk ansvar med. Man får, hvad man betaler for, og mon ikke de fleste vil anerkende, at der er en vis sammenhæng mellem pris og kvalitet?

I jeres argumentation fremfører I også, at translatørbeskikkelsen blot er en kontrol af, at man har gennemført en bestemt uddannelse og har en ren straffeattest. Men der er da også mange andre brancher, som har en autorisationsordning, og hvor retten til at bruge en bestemt titel er bestemt af, at man har gennemført en bestemt uddannelse (dvs. bestået de prøver eller eksamener, der viser, at man behersker bestemte kompetencer). Det gælder f.eks. revisorer. Og når det nu er sådan, at translatøruddannelsen giver en nogle særlige forudsætninger for at udføre en helt konkret type oversættelses- og tolkeopgaver, som personer med et tilsvarende uddannelsesniveau ikke har, fordi undervisning i dette ikke indgår i deres uddannelse, så synes jeg, det er dybt besynderligt, at man ikke må have lov til at skilte med sine kvalifikationer og kalde sig translatør.

Mens translatør er en beskyttet titel, står det jo enhver frit for at kalde sig oversætter og nedsætte sig som sådan, og jeg kender selv flere meget dygtige oversættere, der ikke er translatører, og som aldrig ville drømme om at påtage sig at lave en "bekræftet" oversættelse, fordi deres profil er en anden, og fordi deres kompetencer ligger et andet sted. Og er det ikke logisk, at man går til en specialist, og ikke en generalist, når man skal have løst en meget specialiseret opgave (bedst muligt)? Så synes jeg, I skulle give translatører lov til at være de specialister, de er, og anerkende, at translatører har særlige forudsætninger for at løse visse typer oversættelses- og tolkeopgaver i kraft af deres uddannelse. Og hvad angår brugerne af oversættelsesydelser, så synes jeg, det ville være god service, at de – som nu – har mulighed for nemt at se, hvem der har de bedste kvalifikationer til at udføre den pågældende opgave. Og nej, det er ikke alle translatører der er lige dygtige, men det samme gør sig jo gældende inden for enhver anden branche.

Inden for tolkeområdet mener jeg også, at den planlagte afskaffelse af autorisationsordningen er helt forfejlet og giver anledning til stor bekymring. Jeg mener, det er meget vigtigt for retssikkerheden, at myndigheder og retsinstanser, ved at vælge en tolk med en translatørbeskikkelse, kan få en vis garanti for, at den pågældende tolk har gennemført en sproglig uddannelse på højt niveau og lever op til de etiske regler, der gælder for tolkning. Med en afskaffelse af autorisationsordningen og kravet om brug af autoriserede tolke er der langt større risiko for, at underkvalificerede tolke kommer til at tolke i f.eks. komplicerede retssager, hvis udfald har afgørende betydning for de implicerede parter liv.

Jeg må på det kraftigste opfordre til, at I lytter til eksperternes råd, herunder blandt andet Translatørkommissionens udtalelse fra september i år, og trækker forslaget tilbage.

Med venlig hilsen

Translatør Trine Andersen

tra.translation@gmail.com

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Preben Meinecke-Søes <pms@teknig.dk>
Sendt: 17. november 2014 13:08
Til: hoering_LFTD
Cc: Christine Maxner
Emne: Høring - ændring af lukkelov med videre
Vedhæftede filer: 20141117110648727.pdf

Kategorier: Grøn kategori

Til Erhvervsstyrelsen,

Jeg henviser til vedhæftede brev.

Med venlig hilsen

Preben Meinecke-Søes, Advokat (L) og mediator Direkte 7741 1567, Mobil 2780 0463, pms@teknig.dk

TEKNIQ installatørernes organisation

Paul Bergsøes Vej 6

2600 Glostrup

Telefon 4343 6000, Fax 4343 2103, teknig@teknig.dk, www.teknig.dk

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: administrator@teknig.dk [mailto:administrator@teknig.dk]

Sendt: 17. november 2014 11:07

Til: Preben Meinecke-Søes

Emne: Message from "RNP106EF9"

This E-mail was sent from "RNP106EF9" (Aficio MP C6501).

Scan Date: 17.11.2014 11:06:48 (+0100)

Queries to: administrator@teknig.dk

Erhvervsstyrelsen

TEKNIQ
Paul Bergsøes Vej 6
2600 Glostrup
Telefon 4343 6000
Telefax 4343 2103
teknig@teknig.dk
www.teknig.dk

E-mail: hoering_LFTD@erst.dk

17. november 2014

Ref PMS
pms@teknig.dk
Dir 77411567

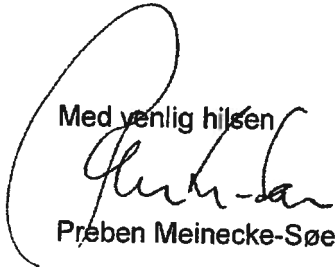
Vedr.: Høring om forslag til lov om ændring af lukkeloven, lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom med videre.

Slide 1

TEKNIQ har med tak modtaget Erhvervsstyrelsens høringsbrev af den 28. oktober 2014 med tilhørende bilag angående en høring om blandt andet lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom.

I den anledning skal jeg på vegne TEKNIQ meddele, at forslaget om afskaffelse af reguleringen af maksimalpriser i forbindelse med udarbejdelse af elinstallationsrapporter ikke giver anledning til særlige bemærkninger, og at TEKNIQ kan tiltræde de øvrige forslag i lovforslaget.

Med venlig hilsen

Preben Meinecke-Søes

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Eva Fiil Nielsen <Eva.Fiil.Nielsen@hk.dk>
Sendt: 17. november 2014 13:41
Til: hoering_LFTD
Emne: Høringssvar
Vedhæftede filer: Høringssvar lukkelov HK HANDEL.pdf

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

Kategorier: Gul kategori

Til rette vedkommende

Vedhæftet fremsendes hermed høringsvar fra HK HANDEL til Forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v. (lempelse af dispensationsbestemmelse i lukkeloven)

Jeg modtager gerne en bekræftelse af, at høringsvaret er modtaget.

Venlig hilsen

EVA FIIL NIELSEN
INTERNATIONAL OG FAGPOLITISK KONSULENT

TELEFON +45 7011 4545
DIREKTE +45 3330 4772
MOBIL +45 6171 0706
eva.fiil.nielsen@hk.dk

HK HANDEL
Weidekampsgade 8
Postboks 0470
DK-0900 København C

Erhvervsstyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

17. november 2014

Høringssvar vedrørende ændring af Lov om detailsalg fra butikker m.v. (Lempelse af dispensationsbestemmelse i lukkeloven)

HK HANDEL har den 28 oktober 2014 modtaget lov om ændring af Lov om detailsalg fra butikker m.v. i høring. Vi takker for det fremsendte materiale og muligheden for at kommentere det.

Vi skal hermed udtrykke vores tilfredshed med, at intentionen bag lovforslaget er at skabe mulighed for øget økonomisk aktivitet i de lokale samfund og vi støtter varmt en rammelovgivning som understøtter en finmasket butiksstruktur, men finder at en lempelse af dispensationsbestemmelserne i lukkeloven *ikke* er det rette redskab til at indfri denne intention, derimod vil lovforslaget have den modsatte effekt.

Lukkeloven er i dag i praksis erstattet af en helligdagslovgivning, hvor der ikke må ske detailsalg 13 ½ dag om året. Vi vurderer, at det er højst usandsynligt at forbrugerne får flere penge mellem hænderne ved at åbne op for detailsalg på helligdage m.v. og påpeger i tillæg hertil at der i øvrigt er rig mulighed for at handle de 351 ½ dage om året, hvor butikkerne kan holde åbent døgnet rundt. Indtil videre viser erfaringen fra de små butikker, at de taber ved længere åbningstid fordi det påfører butikkerne øgede udgifter til lokaler, elektricitet m.v. uden at øge den samlede omsætning. Derfor mener vi ikke, at lempelse af dispensationsbestemmelserne vil skabe øget økonomisk aktivitet i de lokale samfund, men at lovforslaget i stedet vil fordele den samme omsætning over flere dage og dermed ikke, som angivet under punkt 5 i bemærkningerne, vil gavne butikkernes omsætning eller den lokale vækst.

I Danmark er der mere end 210.000 ansatte i detailhandlen. De arbejder i forvejen om aftenen og i weekenderne og oplever på den baggrund udfordringer i, at få arbejdstider til at hænge sammen med privatlivet. Det er en problemstilling, der i udpræget grad gør sig gældende for børnefamilier med pasningsbehov, hvor den fleksibilitet man på arbejdsmarkedet forventer af de ansatte i detailhandlen, ikke afspejles i eksempelvis udvidede åbningstider i daginstitutionerne. HK HANDEL kan derfor ikke støtte at lovforslaget åbner yderligere op for, at ansatte i detailhandlen også vil blive kaldt på arbejde på helligdage, da det blot forværrer denne situation på dage der ofte tilbringes sammen med venner og familie.

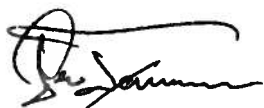
Lovændringen består i at "*ganske særlige lejligheder*" ændres til "*særlige lejligheder*" i lovens §2, stk. 2. Det er positivt at det, som i den gældende Lov om detailsalg m.v., er kommunalbestyrelsen som skal søge om dispensationen ved Erhvervsstyrelsen, fremfor at kunne træffe beslutningen lokalt. I bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser fremgår det, at det eneste kriterie for at få dispensation er, at der skal "*være tale om arrangementer af officiel karakter*". Det er særdeles uklart hvad der afgør om arrangementer er af "*officiel karakter*" og dermed kan opnå dispensation. Denne uklarhed betyder, at lovforslaget reelt åbner op for den mulighed, at lukkeloven i praksis afskaffes fuldstændig, fordi det er op til Erhvervsstyrelsen at foretage et skøn der ikke er baseret på klare betingelser.

HK HANDEL anbefaler derfor, at man erstatter denne skøns-bestemmelse med en klar definition af, hvad der menes med "*officiel karakter*", suppleret af en række faste betingelser, som skal være opfyldt for at få dispensation. Dermed kan man undgå den situation, at man med lovforslaget i dets nuværende form indirekte afskaffer lukkeloven helt.

Sammenfattende er HK HANDEL grundlæggende imod lovforslagets yderligere lempelse af dispensationsbestemmelserne i lukkeloven, der åbner op for at lokale festivaler, byfester og årligt tilbagevendende begivenheder kan få dispensation fra lukkeloven. Som lovforslaget er udformet nu, vil det åbne en ladeport der i praksis vil afskaffe lukkeloven til skade for ansatte i detailhandlen og til skade for det lokale specialiserede handelsliv.

HK HANDEL har herudover ikke yderligere bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Per Tønnesen,
Sektorformand i HK HANDEL

Katia Tórshim Voltelen

Fra: Henriette Fagerberg Erichsen <hfe@advokatsamfundet.dk>
Sendt: 17. november 2014 14:25
Til: hoering_LFTD
Emne: Underskrevet høringssvar til Erhvervsstyrelsen (Sagsnr.: 2014 - 3352)
Vedhæftede filer: Høringssvar til Erhvervsstyrelsen.pdf

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført

Kategorier: Rød kategori

Hermed fremsendes Advokatrådets høringssvar over forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker mv., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører.

Med venlig hilsen

ADVOKAT SAMFUNDET

Henriette Fagerberg Erichsen
Sekretær

Advokatsamfundet, Kronprinsessegade 28, 1306 København K
D +45 33 96 97 28
hfe@advokatsamfundet.dk - www.advokatsamfundet.dk

Erhvervs- og Vækstministeriet
Erhvervsstyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

hoering_LFTD@erst.dk

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 17. november 2014
SAGSNR.: 2014 - 3352
ID NR.: 321470

Høring - over forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker mv., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

Ved e-mail af 28-10-2014 har Erhvervsstyrelsen anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte forslag.

Advokatrådet bemærker indledningsvis, at forslaget om at ophæve beskikkelsesordningerne for translatører, tolke og dispachører bygger på anbefalinger fra en tværministeriel taskforce om lovregulerende erhverv, som har vurderet at man dermed vil opnå bedre konkurrence på området til gavn for forbrugerne og væksten i samfundet generelt. Advokatrådet finder ikke, at grundlaget for at ophæve beskikkelsesordningerne er til stede blot ved en anbefaling fra den tværministerielle taskforce. Beslutninger af denne karakter bør således bygge på en grundig analyse i et udvalgsarbejde, hvor andre relevante aktører er repræsenteret. Advokatrådet skal derfor henstille, at denne del af lovforslaget revurderes.

Advokatrådet har følgende bemærkninger:

Vedrørende lovforslagets § 7 – Ophævelse af lov om translatører og tolke

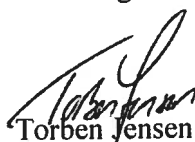
Som konsekvens af forslaget foreslås retsplejelovens § 149 ændret i overensstemmelse hermed. I § 149 står i dag, at afhøring af ikke dansktalende personer i retten så vidt muligt skal ske ved hjælp af en translatør. Tilsvarende ved oversættelse af dokumenter. Fremover skal det præciseres i § 149, at der ved tolkning i retten så vidt muligt skal anvendes en uddannet translatør eller lignende.

Udgangspunkt vil således stadig være, at domstolene så vidt muligt skal anvende en uddannet translatør. Det er i den forbindelse imidlertid vigtigt at fremhæve, at der i dag i vidt omfang anvendes tolke i retten særligt i straffesager, der ikke er uddannet

translatører men blot er optaget på politiets tolkeliste. Optagelse på denne kræver ingen speciel uddannelse, men tolken skal gennemgå et kort kursus i tolkeetik.

Begrundelsen for at anvende tolke der ikke er translatører skyldes ofte, at der enten ikke er nok uddannede translatører i det pågældende sprog, eller slet ikke findes uddannede tolke. Da det imidlertid ud fra en retssikkerhedsmæssig betragtning er uhyre vigtigt, at der oversættes korrekt fra det pågældende sprog, og at tolken har et vist kendskab til juridiske udtryk, bør det fremadrettet overvejes at indføre en certificering af tolke til brug for tolkning bl.a. i retten og ved afhøringer hos politiet. En sådan certificeringsordning findes i Norge og Sverige, hvor der stilles minimumskrav til den pågældende tolks uddannelse for at blive certificeret til at tolke i retten og overfor andre offentlige myndigheder f.eks. på hospitaler.

Med venlig hilsen

Torben Jensen

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Claus Bentsen <mail@saxotranslatorer.dk>
Sendt: 18. november 2014 08:40
Til: hoering_LFTD
Emne: Bemærkninger til lovforslag
Vedhæftede filer: Høringssvar translator Claus Bentsen.pdf

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført

Kategorier: Rød kategori

Hermed fremsendes bemærkninger til lovforslag om bl.a. afskaffelse af beskikkelsesordning for translatorer og tolke.

Med venlig hilsen / Mit freundlichen Grüßen / Kind Regards

Claus Bentsen
Cand.ling.merc.
Translator og tolk i tysk

SAXO TRANSLATØRER
Vandkunsten 4, 1 sal
1467 København K
Tlf.: +45 33 93 93 16
Mobil: 23 34 57 53
www.saxotranslatorer.dk

SAXO TRANSLATØRER

Til

Erhvervs- og Vækstministeriet
Erhvervsministeriet

Høring vedrørende forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker mv., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører.

18. november 2014

Afskaffelse af beskikkelsesordning for translatører og tolke - en ren lose-lose situation.

Begrundelsen

Som led i regeringens vækstpakke fremsættes forslag om bl.a. "*...ophævelse af lov om translatører og tolke...*" og præciseringer af restplejelovens henvisning til translatører og tolke, hvorefter der ikke længere "*...kræves en beskikkelse fra en offentlig myndighed for at kunne kalde sig translatør.*"

Ønsket om at afskaffe beskikkelsesordningen begrundes bl.a. med, at en "*... regulering af erhverv betyder, at der ikke er fri adgang til erhvervet, hvilket begrænser adgangen for nye aktører og svækker konkurrencen.*"

Åbenbart vejer hensynet til personer, der ikke har kvalificeret sig til at opnå beskikkelsen og dermed retten til at betegne sig som eksempelvis translatør tungere end hensynet til dem, der har. En konsekvens heraf må jo så være, at kompetencekrævende professioner med dertil hørende betegnelser er elementer, der svækker Danmarks konkurrenceevne, og at personer, som uddanner sig og kvalificerer sig til netop at leve op til gældende krav for udøvelsen af en bestemt profession, er det samme. Her må man unægtelig spørge, om det skulle være foreneligt med regeringens uddannelsespolitik i øvrigt! Eksempler på professioner, der udøves på baggrund af ganske bestemte kvalifikationer, typisk liberale og eller lovregulerede erhverv, er udover translatører registrerede og statsautoriserede revisorer, landinspektører, advokater, læger, tandlæger, psykologer mv.

I lovforslaget hedder det endvidere, at "*...personer med en offentlig beskikkelse opnår en konkurrencemæssig fordel inden for det pågældende erhverv i forhold til personer med en tilsvarende uddannelsesmæssig baggrund eller tilsvarende erhvervsmæssige erfaringer, som ikke har en sådan beskikkelse.*"

STATSAUTORISEREDE TRANSLATØRER OG TOLKE

Vandkunsten 4, 1. sal Telefon: +45 33 93 93 16 mail@saxotranslatorer.dk
DK-1467 København K Telefax: +45 33 93 93 51 www.saxotranslatorer.dk

SAXO TRANSLATØRER

Konsekvensen for erhvervet

Betyder det, at alle og enhver skal kunne kalde sig eksempelvis tandlæge for derigennem at sikre, at tilgangen til erhvervet ikke alene opnås af personer med en cand.odont.-uddannelse, praktikum og autorisation fra Sundhedsstyrelsen? På linje med ovenfor nævnte professioner udøver translatører deres erhverv på baggrund af en lang videregående uddannelse (en kandidatuddannelse) eller aflagt translatøreksamen i de sprog, der ikke udbydes som kandidatuddannelse (cand.ling.merc.). Selvom man i forslaget taler om personer *"...med en tilsvarende uddannelse..."* nævnes der intet om, hvilke uddannelser det skulle være endsize hvilket fagligt organ, der i øvrigt skulle kunne tage stilling til sådanne ækvivaleringsspørgsmål. Translatørkommissionen ville være et nærliggende bud, men såfremt translatørloven ophæves, forsvinder Translatørkommissionen i sagens natur også. Det hedder i øvrigt ligeledes i forslaget, at der ikke længere *"...kræves en beskikkelse fra en offentlig myndighed for at kunne kalde sig translatør..."*, hvilket jo så må betyde, at alle og enhver kan benytte den professionsbetegnelse og altså også personer, som ikke har nogen form for sproglig uddannelse. Det princip kan man så forestille sig overført på sundhedssektoren, som antyd det ovenfor.

Beskikkelsesordningen hviler således først og fremmest på et bestemt uddannelsesniveau, der svarer til de fleste andre liberale erhvervs, hvilket typisk vil sige en kandidateksamen. Ministerens opfattelse af, at *"...en beskikkelse, hvor merværdien i forhold til uddannelsen alene er et tjek af straffe- og restanceattest, ikke vurderes at være nødvendig eller relevant i forhold til at sikre kvalitet af de pågældendes ydelser..."*, tager ikke højde for, at den primære forudsætning for beskikkelsen netop er en uddannelse, nemlig en erhvervssproglig kandidateksamen eller en aflagt translatøreksamen. På den anden side er den tankegang, at bagatellisere kravet om pletfri vandel for personer, der er uddannet til at virke som bl.a. retstolke, og som i høj grad betros materiale, der indgår i politiets efterforskning, nærmest forbløffende.

Konsekvensen for brugerne

Såfremt lovforslaget måtte blive vedtaget, stiller det forbrugeren over for et fuldstændigt uigennemsigtigt marked, hvor alle og enhver kan kalde sig translatør, og hvor forbrugeren – uanset om der er tale om en erhvervsvirksomhed, en offentlig myndighed eller en borger – afskæres fra et ellers entydigt pejlemærke for ikke at købe katten i sækken. For hvordan skal forbrugeren kunne afgøre, om en såkaldt translatør også er translatør af gavn eller blot af navn? En beskikkelsesordning for translatører og tolke er en kvalitetssikring, der burde være en selvfølge i enhver retsstat.

Som beskikket translatør er man berettiget til at udføre såkaldte bekræftede oversættelser, hvilket vil sige, at en oversættelse af et f.eks. på dansk affattet, i Danmark retsgyldigt dokument bekræftes af en translatør, som derved sikrer retsgyldigheden i det land, dokumentet skal bruges i, og hvis officielle sprog det er oversat til. Denne ordning er til stor gavn for virksomheder og borgere, der har brug for at gennemføre retshandler på tværs af landegrænser – eksempelvis i forbindelse med oprettelse af selskaber i andre lande, altså stiftelsesdokumenter, vedtægter, selskabsudskrifter eller personlige attester, eksamensbeviser, testamenter etc. Det fine ved den nuværende ordning er, at danske translatører er anerkendte af myndighederne i de fleste andre EU-lande og behøver derfor blot at bekræfte den oversættelse, de laver. I lovforslaget beskrives konsekvensen af en afskaffelse som følger:

STATSAUTORISEREDE TRANSLATØRER OG TOLKE

SAXO TRANSLATØRER

"Ved en afskaffelse af beskikkelsesordningen for translatører og tolke vil en borger eller en virksomhed, der skal bruge et legaliseret oversat dokument skulle til en notar, for at Udenrigsministeriet kan legalisere notarens underskrift. Det bemærkes, at oversættelser i de sprog, hvor der i dag ikke findes en beskikket translatør, allerede i dag skal til en notar forud for legalisering i Udenrigsministeriet."

Notaren kan jo ikke på nogen måde bekræfte kvaliteten af en oversættelse, det kan alene translatøren. Derfor må man spørge, om en notarpåtegning, der bekræfter identiteten af den person, der har udført en oversættelse, eller en translatørpåtegning, der bekræfter kvaliteten og troværdigheden i den oversættelse, der er udført, er mest relevant for gennemførelsen af retshandler på tværs af landegrænser, hvor der netop kræves tillid og troværdighed fra myndigheder i ikke dansktalende lande – og dem er der som bekendt en del af. Det skal i den forbindelse nævnes, at der i de andre EU-lande, som har en autorisationsordning på området, kun i meget begrænset omfang (hvis overhovedet) findes autoriserede oversættere og tolke i dansk, og at man derfor ikke kan påregne at få sine bekræftede oversættelser udført i udlandet, såfremt nogen i øvrigt skulle se et vækspotentiale i en sådan løsning. I Tyskland, der som bekendt har ca. 80 mio. indbyggere, findes der naturligvis en autorisationsordning på området, altså beskikkede (öffentlich bestellte) oversættere og tolke i mange forskellige sprog, herunder også i dansk, men indtil nu dog kun ved en eneste person! Den omstændighed bør også tages i betragtning, inden man afskaffer eller udvander translatørvæsenet i Danmark.

Konklusion

Translatørerhvervet er et lille, stille men overordentligt nyttigt erhverv. I 2008 blev der også fremsat forslag om at afskaffe beskikkelsesordningen – på daværende tidspunkt med den begrundelse, at ordningen skulle være i strid med EU's Servicedirektiv. Det lykkedes branchen, bakket op af interessenter, herunder erhvervsliv, interesseorganisationer, offentlige myndigheder (bl.a. Justitsministeriet!) og højere læreanstalter, at overbevise om det modsatte. I stedet for at dele en veldefineret professionsbetegnelse ud på må og få, skulle man hellere fremme interessen for sprog og dermed anspore flere til at blive translatører af gavn. Det er der uden tvivl mere vækst i. Lad os derfor håbe, at beslutningstagerne giver fornuften en chance og levner plads til kvalitetssikring også inden for professionelt sprogarbejde på tværs af landegrænser.

Claus Bentsen

Cand.ling.merc.

Statsaut. translatør og tolk i tysk

Medlem af Translatørforeningen

STATSAUTORISEREDE TRANSLATØRER OG TOLKE

Vandkunsten 4, 1. sal Telefon+45 33 93 93 16 mail@saxotranslatorer
DK-1467 København K Telefax+45 33 93 93 51 www.saxotranslatorer.dk

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Kristina Havgaard Jakobsen / Region Nordjylland <kristina.jakobsen@rn.dk>
Sendt: 18. november 2014 10:19
Til: hoering_LFTD
Emne: SV: Høring - Forslag til Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fas

Kategorier: Grøn kategori

Kære Christine Maxner

Region Nordjylland har modtaget og læst høring over forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører (Lempelse af dispensationsbestemmelse i lukkeloven, afskaffelse af maksimalpriser i huseftersynsordningen og afskaffelse af beskikkelsesordning for translatører og tolke samt for dispachører).

Region Nordjylland har ingen bemærkninger til denne høring.

Med venlig hilsen

Kristina H. Jakobsen
Fuldmægtig
Tlf. 97648629
E-mail: kristina.jakobsen@rn.dk

REGION NORDJYLLAND

Jura og Forsikring
Niels Bohrs Vej 30
9220 Aalborg Ø
www.rn.dk

Officiel post og post med
digital signatur sendes til region@rn.dk

Fra: hoering_LFTD [mailto:hoering_LFTD@erst.dk]

Sendt: 28. oktober 2014 10:27

Til: '3f@3f.dk'; 'au@au.dk'; 'samfund@advokatsamfundet.dk'; 'atvmail@atv.dk'; 'ark@ark-ada.dk'; 'cph@skuld.com'; 'info@bkd.dk'; 'in-fo@shipowners.dk'; 'info@bfbe.dk'; 'kontakt@bryggeriforeningen.dk'; 'coii@skaf-net.dk'; 'Per.sjoeqvist@coop.dk'; 'cosea@co-sea.dk'; 'cbs@cbs.dk'; 'eksporttraadet@um.dk'; 'mail@dkfisk.dk'; 'info@shipowners.dk'; 'd-r-c@d-r-c.dk'; 'danmarks@skibskredit.dk'; 'info@shipbrokers.dk'; 'dsfweb@dsfweb.dk'; 'dst@dst.dk'; 'Danmarksvaekstraad'; 'daf@shareholders.dk'; 'da@da.dk'; 'info@danskbyggeri.dk'; 'jb@dansk-detail.dk'; 'de@de.dk'; 'hoeringssager@danskerhverv.dk'; 'info@danskerhvervsfremme.dk'; 'cosea@co-sea.dk'; 'mhg@dsg.dk'; 'dtl@dtl.eu'; 'DI@DI.DK'; 'info@d-i-f.dk'; 'mail@danskeadvokater.dk'; 'info@danskeark.dk'; 'mail@danskeboligadvokater.dk'; 'dh@handicap.dk'; 'danskehavne@danskehavne.dk'; 'regioner@regioner.dk'; 'fsr@fsr.dk'; 'dsm@danskeslagtermestre.dk'; 'info@dasp.dk'; 'dt@dtfb.dk'; 'dsk@dsk.dk'; 'dommerforeningen@gmail.com'; 'copenhagen@dispatcheur.dk'; 'office@averageadjusters.dk'; Jytte Heje Mikkelsen; 'ins@torm.com'; 'vk@averageadjusters.dk'; 'egh@j-l.com'; 'lsn@codan.dk'; 'hoeringer@dommerfm.dk'; 'ds@ds-net.dk'; ErhvervsAnkeNaevn; 'foa@foa.dk'; 'mail@finansraadet.dk'; 'post@f-a.dk'; 'mail@fiskernesforbund.dk'; 'fln@fln.dk'; 'info@kommunikationogsprog.dk'; 'fbr@fbr.dk'; 'vj@fbr.dk'; 'sekretariat@erhvervsservice.org'; 'lsc@ankl.dk'; 'fri@frinet.dk'; 'sak@ankl.dk'; 'fp@forsikringogpension.dk'; 'borgmesteren@frederiksberg.dk'; 'ftf@ftf.dk'; 'nfo@gts-net.dk'; 'Eva.Fiil.Nielsen@hk.dk'; 'Service@hk.dk'; 'horesta@horesta.dk'; 'hvr@hvr.dk'; 'center@humanrights.dk'; 'kl@kl.dk'; 'Kto@kto.dk'; 'nfo@kcc.dk'; 'overborgmesteren@kk.dk'; 'pt@swlp.dk'; 'lo@lo.dk'; 'sa@lederne.dk'; 'mf@mmf.dk'; 'info@nbl-landsforening.dk'; 'oao@oao.dk'; 'sekretariat@parcelhus.dk'; 'mail@politiforbundet.dk'; 'politidirektorforeningen@mail.dk'; 'raf1917@post.tele.dk'; 'RKR@rkr.dk';

'info@shipowners.dk'; 'regionh@regionh.dk'; 'kontakt@regionmidtjylland.dk'; Region Nordjylland;
'regionsjaelland@regionsjaelland.dk'; 'kontakt@regionsyddanmark.dk'; 'for-mand@retspolitik.dk';
'post@retssikkerheds-fonden.dk'; 'rigsadvokaten@ankl.dk'; 'INFO@RIGSREVISIONEN.DK'; 'politi@politi.dk';
'info@smedanmark.dk'; 'info@shipbrokers.dk'; 'info@smaa-faergerne.dk'; 'saoek@ankl.dk'; 'co10@skaf-net.dk';
'info@seahealth.dk'; 'mail@soefartens.org'; 'unisea@3f.dk'; 'teknig@teknig.dk'; 'mail@translatorforeningen.dk';
'flemming.koue@get2net.dk'; 'kwr@asb.dk'; 'afj@cowi.dk'; 'info@tettinek.dk'; 'ts.sekr@gmail.com'; 'udln@udln.dk';
'post@vestrelandsret.dk'; 'regionaludvikling@brk.dk'; 'henrik.madsen@regionh.dk'; 'Lars.vildbrad@ru.rm.dk';
Vækstforum; 'vaekstforum@regionsjaelland.dk'; 'dorthe.kusk@regionsyddanmark.dk'; 'post@oestrelandsret.dk';
'post@aarhusretshjaelp.dk'

Cc: Katia Tórsheim Voltelen; Brian Adrian Wessel; Jacob A. Drøhse; Poul Hove; 'Mads Bindesbøll Ohsten (DEP)';
mth@evm.dk; Lars Bunch; Marie Voldby; 'Jan Gabrielsen'; 'Thomas Klyver'; 'Matilde Pedersen Blak'

Emne: Høring - Forslag til Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved
erhvervelse af fas

Vedhæftet fremsendes høring over forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om
forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om
translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører (Lempelse af dispensationsbestemmelse i lukkeloven,
afskaffelse af maksimalpriser i huseftersynsordningen og afskaffelse af beskikkelsesordning for translatører og tolke
samt for dispachører).

Frist for bemærkninger **er tirsdag den 25. november 2014 kl. 12**. Bemærkninger skal sendes til:
hoering_LFTD@erst.dk

Med venlig hilsen

Christine Maxner
Chefkonsulent

ERHVERVSSTYRELSEN
Erhvervsvilkår og regulering

Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø
Telefon: +45 3529 1000
Direkte: +45 35291628
E-mail: ChrMax@erst.dk
www.erhvervsstyrelsen.dk

ERHVERVS- OG VÆKSTMINISTERIET

 Pas på miljøet - udskriv kun denne e-mail hvis det er nødvendigt.

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Eva Voigt <EV@DE.DK>
Sendt: 18. november 2014 10:35
Til: hoering_LFTD
Emne: Vort j.nr. H.23-548 - Høring - Forslag til Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love
Vedhæftede filer: H.23-548 - Høringssvar.pdf
Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført
Kategorier: Mørklilla kategori

Christine Maxner,

Vedhæftet Dansk Ejendomsmæglerforenings høringssvar vedr. ovennævnte.

Med venlig hilsen

Eva Voigt

Dansk Ejendomsmæglerforening
Islands Brygge 43
2300 København S
Tlf.nr.: 70 25 09 99, Direkte: 32 64 45 73, e-mail: ev@de.dk

Fra: hoering_LFTD [mailto:hoering_LFTD@erst.dk]

Sendt: 28. oktober 2014 10:27

Til: '3f@3f.dk'; 'au@au.dk'; 'samfund@advokatsamfundet.dk'; 'atvmail@atv.dk'; 'ark@ark-ada.dk'; 'cph@skuld.com'; 'info@bkd.dk'; 'in-fo@shipowners.dk'; 'info@bfbe.dk'; 'kontakt@bryggeriforeningen.dk'; 'coii@skaf-net.dk'; 'Per.sjoeqvist@coop.dk'; 'cosea@co-sea.dk'; 'cbs@cbs.dk'; 'eksportraad@um.dk'; 'mail@dkfisk.dk'; 'info@shipowners.dk'; 'd-r-c@d-r-c.dk'; 'danmarks@skibskredit.dk'; 'info@shipbrokers.dk'; 'dsfweb@dsfweb.dk'; 'dst@dst.dk'; 'Danmarksvaekstraad'; 'daf@shareholders.dk'; 'da@da.dk'; 'info@danskbyggeri.dk'; 'jb@dansk-detail.dk'; 'Dansk Ejendomsmæglerforening'; 'hoeringssager@danskerhverv.dk'; 'info@danskerhvervsfremme.dk'; 'cosea@co-sea.dk'; 'mhg@dsg.dk'; 'dtl@dtl.eu'; 'DI@DI.DK'; 'info@d-i-f.dk'; 'mail@danskeadvokater.dk'; 'info@danskeark.dk'; 'mail@danskeboligadvokater.dk'; 'dh@handicap.dk'; 'danskehavne@danskehavne.dk'; 'regioner@regioner.dk'; 'fsr@fsr.dk'; 'dsm@danskeslagtermestre.dk'; 'info@dasp.dk'; 'dt@dtfb.dk'; 'dsk@dsk.dk'; 'dommerforeningen@gmail.com'; 'copenhagen@dispatcheur.dk'; 'office@averageadjusters.dk'; Jytte Heje Mikkelsen; 'ins@torm.com'; 'vk@averageadjusters.dk'; 'egh@j-l.com'; 'lsn@codan.dk'; 'hoeringer@dommerfm.dk'; 'ds@ds-net.dk'; ErhvervsAnkeNaevn; 'foa@foa.dk'; 'mail@finansraadet.dk'; 'post@f-a.dk'; 'mail@fiskernesforbund.dk'; 'fln@fln.dk'; 'info@kommunikationogsprog.dk'; 'fbr@fbr.dk'; 'vj@fbr.dk'; 'sekretariat@erhvervsservice.org'; 'lsc@ankl.dk'; 'fri@frinet.dk'; 'sak@ankl.dk'; 'fp@forsikringogpension.dk'; 'borgmesteren@frederiksberg.dk'; 'ftf@ftf.dk'; 'nfo@gts-net.dk'; 'Eva.Fiil.Nielsen@hk.dk'; 'Service@hk.dk'; 'horesta@horesta.dk'; 'hvr@hvr.dk'; 'center@humanrights.dk'; 'kl@kl.dk'; 'Kto@kto.dk'; 'nfo@kcc.dk'; 'overborgmesteren@kk.dk'; 'pt@swlp.dk'; 'lo@lo.dk'; 'sa@lederne.dk'; 'mf@mmf.dk'; 'info@nbl-landsforening.dk'; 'oao@oao.dk'; 'sekretariat@parcelhus.dk'; 'mail@politiforbundet.dk'; 'politidirektorforeningen@mail.dk'; 'raf1917@post.tele.dk'; 'RKR@rkr.dk'; 'info@shipowners.dk'; 'regionh@regionh.dk'; 'kontakt@regionmidtjylland.dk'; 'region@rn.dk';

'regionsjaelland@regionsjaelland.dk'; 'kontakt@regionsyddanmark.dk'; 'for-mand@retspolitik.dk';
'post@retssikkerheds-fonden.dk'; 'rigsadvokaten@ankl.dk'; 'INFO@RIGSREVISIONEN.DK'; 'politi@politi.dk';
'info@smedanmark.dk'; 'info@shipbrokers.dk'; 'info@smaa-faergerne.dk'; 'saoek@ankl.dk'; 'co10@skaf-net.dk';
'info@seahealth.dk'; 'mail@soefartens.org'; 'unisea@3f.dk'; 'teknig@teknig.dk'; 'mail@translatorforeningen.dk';
'flemming.koue@get2net.dk'; 'kwr@asb.dk'; 'afj@cowi.dk'; 'info@tettinek.dk'; 'ts.sekr@gmail.com'; 'udln@udln.dk';
'post@vestrelandsret.dk'; 'regionaludvikling@brk.dk'; 'henrik.madsen@regionh.dk'; 'Lars.vildbrad@ru.rm.dk';
'vaekstforum@rn.dk'; 'vaekstforum@regionsjaelland.dk'; 'dorthe.kusk@regionsyddanmark.dk';
'post@oestrelandsret.dk'; 'post@aarhusretshjaelp.dk'

Cc: Katia Tórshem Voltelen; Brian Adrian Wessel; Jacob A. Drøhse; Poul Hove; 'Mads Bindsbøll Ohsten (DEP)';
mth@evm.dk; Lars Bunch; Marie Voldby; 'Jan Gabrielsen'; 'Thomas Klyver'; 'Matilde Pedersen Blak'

Emne: Høring - Forslag til Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

Vedhæftet fremsendes høring over forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører (Lempelse af dispensationsbestemmelse i lukkeloven, afskaffelse af maksimalpriser i huseftersynsordningen og afskaffelse af beskikkelsesordning for translatører og tolke samt for dispachører).

Frist for bemærkninger **er tirsdag den 25. november 2014 kl. 12**. Bemærkninger skal sendes til:
hoering_LFTD@erst.dk

Med venlig hilsen

Christine Maxner

Chefkonsulent

ERHVERVSSTYRELSEN

Erhvervsvilkår og regulering

Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø
Telefon: +45 3529 1000
Direkte: +45 35291628
E-mail: ChrMax@erst.dk
www.erhvervsstyrelsen.dk

ERHVERVS- OG VÆKSTMINISTERIET

 Pas på miljøet - udskriv kun denne e-mail hvis det er nødvendigt.

Denne mail er blevet scannet af <http://www.comendo.com> og indeholder ikke virus!

Erhvervsstyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø.

København, den
18. november 2014
J.nr. H.23-548

Att. Christine Maxner

**Vedr.: Høring vedrørende forslag til lov om ændring af lov om detail-
salg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhver-
velse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love**

Dansk Ejendomsmæglerforening har modtaget ovennævnte i høring, og skal hermed til forslaget om at afskaffe maksimalprisreguleringen af udarbejdelsen af tilstandsrapporter og elinstallationsrapporter, jf. lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v., bemærke, at foreningen finder det bekymrende, at afskaffe maksimalprisreguleringen for disse rapporter.

Dette skyldes, at rapporterne spiller en afgørende rolle for sælgers mulighed for at anvende huseftersynsordningen. Da huseftersynsordningen som bekendt er en frivillig ordning, har omkostningerne ved at benytte ordningen stor betydning for sælgerens beslutning om, hvorvidt denne ønsker at benytte ordningen eller ej. Dette er bl.a. dokumenteret i den tidligere udarbejdede Realdania rapport "Huseftersyn - plus minus 10 år - set med forbrugerøjne", som lå til grund for det flerårige betækningsarbejde vedrørende huseftersynsordningen, som resulterede i betænkning nr. 1520 "Betænkning om huseftersynsordningen". I dette betækningsarbejde blev afskaffelsen af maksimalpriserne for elinstallationsrapporter tillige drøftet, og konklusionen herpå var: *"Et flertal er af den opfattelse, at der - på samme måde som for de bygningssagkyndige - bør fastsættes et loft over, hvor meget den person, der foretager el-tjekket, må kræve i vederlag. Det bør således sikres, at udgifterne forbundet med eltjekkets gennemførelse ikke bliver så store, at udgifterne i sig selv afholder sælgerne fra at bruge ordningen"*.

Foreningen finder på baggrund af ovenstående, at en afskaffelse af maksimalpriserne for tilstandsrapporter og elinstallationsrapporter kan medføre, at sælgerne fremadrettet i større omfang vil fravælge huseftersynsordningen, da der ikke vil være et loft over priserne for de rapporter, som sælger er pligtig til at fremlægge for køber.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in dark ink, appearing to read 'Hanne Delcomyn'.

Hanne Delcomyn
Advokat
Dir.tlf. 3264 4576
e-mail: hd@de.dk

Islands Brygge 43
2300 København S

T: 7025 0999
F: 3264 4599
E-mail: de@de.dk
Internet: www.de.dk

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Frederiksen, Helene <HFR@ankl.dk>
Sendt: 18. november 2014 12:47
Til: hoering_LFTD
Emne: Besvarelse af høring
Vedhæftede filer: Scannet på en multifunktionel Xerox-maskine.pdf

Kategorier: Grøn kategori

Hermed fremsendes besvarelse af høring

Med venlig hilsen

Helene Frederiksen
Overassistent

E-mail: rigsadvokaten@ankl.dk
www.anklagemyndigheden.dk

Rigsadvokaten
Retsafdelingen
Frederiksholms Kanal 16
1220 København K
Telefon: 72 68 90 00
Telefax: 33 42 67 10

Erhvervsstyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

RIGSADVOKATEN

DATO 18. november 2014

JOURNAL NR.

RA-2014-880-0024

BEDES ANFØRT VED SVARSKRIVELSER

SAGSBEHANDLER: JSB

RIGSADVOKATEN

FREDERIKSHOLMS KANAL 16
1220 KØBENHAVN K

TELEFON 72 68 90 00

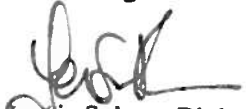
FAX 72 68 90 04

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker mv., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører (Lempelse af dispensationsbestemmelse i lukkeloven, afskaffelse af maksimalpriser i huseftersynsordningen og afskaffelse af beskikkelsesordningen for translatører og tolke samt for dispachører)

Ved e-mail af 28. oktober 2014 har Erhvervsstyrelsen anmodet om Rigsadvokatens eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker mv., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører (Lempelse af dispensationsbestemmelse i lukkeloven, afskaffelse af maksimalpriser i huseftersynsordningen og afskaffelse af beskikkelsesordningen for translatører og tolke samt for dispachører).

I den anledning skal jeg meddele, at lovudkastet ikke giver mig anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

Lene Sølager Bigler

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Maria Harbo Thomsen - HjulmandKaptain <mht@70151000.dk>
Sendt: 18. november 2014 13:30
Til: hoering_LFTD
Emne: Høringssvar vedr. ophævelse af lov om translatører og tolke
Vedhæftede filer: Høringssvar HjulmandKaptain.PDF

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført

Kategorier: Rød kategori

Vedhæftet fremsendes høringssvar.

Med venlig hilsen

På vegne af Per Christensen / Advokat (L) HD(R), Partner

Maria Harbo Thomsen / Advokatsekretær og translatør
Direkte tlf. +45 7221 1623 / mht@70151000.dk

HjulmandKaptain

Badehusvej 16 / DK-9100 Aalborg / Danmark
Tel. +45 7015 1000 / Fax. +45 7221 1601
CVR-nr. 32 33 71 20 / Bank 9035 4561456866
www.hjulmandkaptain.dk
Mobil side

Tilmeld nyhedsbrev

Forretningsbetingelser/Tems & Conditions.

This e-mail from the law firm HjulmandKaptain may hold confidential and/or privileged legal information. This e-mail is intended for the above address(es) only, so if received in error kindly return it to sender without any processing, distributing or copying thereof. Thank you.

18. november 2014
Sagsnr. 197-199853 mht
Skr. Maria Harbo Thomsen
Tel. 7221 1624, mail mht@70151000.dk

Badehusvej 16
Postboks 1440
DK-9100 Aalborg
Tel. + 45 7015 1000
Fax. + 45 7221 1601
mail@70151000.dk
www.hjulmandkaptain.dk

Sendt pr. e-mail til hoering_LFTD@erst.dk

Erhvervsstyrelsen
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

Att.: Høringssvar

HjulmandKaptain har
140 ansatte, heraf 55 jurister

Advokatpartnerselskab
CVR-nr. 32 33 71 20
Bank 9035 4561456866

Ophævelse af lov om translatører og tolke

I forbindelse med "Aftale om en vækstpakke 2014" påtænker Folketingets partier at afskaffe Lov om translatører og tolke.

På vegne af HjulmandKaptain afgiver jeg hermed høringssvar i den forbindelse.

HjulmandKaptain vil blive direkte berørt af denne lovændring, idet vi løbende benytter statsautoriserede translatører til at udfærdige bekræftede oversættelser. Vi får næsten dagligt oversat dokumenter til og fra dansk, men kun i særlige tilfælde er det nødvendigt med bekræftede oversættelser.

Når vi bestiller en bekræftet oversættelse, sker det oftest for at opfylde krav stillet af udenlandske myndigheder og domstole. Det gælder primært juridiske dokumenter som selskabsdokumenter, herunder sammenskrevne resumeer og selskabsrapporter fra Erhvervsstyrelsen, forretningsordner, overdragelsesdokumenter til brug for låneoptagelse, stiftelsesdokumenter og vedtægter, men også ofte dokumenter i forbindelse med behandling af konkurs- og dødsbo som eksempelvis kuratorattester, skifteretserklæringer, pensionsdokumenter og testamenter. Af andre dokumenter, som vi inden for de seneste år har fået oversat med autorisation, kan nævnes dåbsattester, partneraftaler, stævninger og bilag i retssager.

Det er derfor helt nødvendigt, at Danmark opretholder en autorisationsordning for at kunne opfylde de krav, der stilles i vores samarbejdslande.

Afskaffes autorisationsordningen, er det nærliggende at erstatte denne med en notarbekræftelse, således som det sker i en del andre lande uden autorisationsordning.

Skulle dette ske, forudser vi en prisstigning på bekræftede oversættelser, idet en oversætter ville skulle møde personligt op hos notaren, og vi som kunde ville skulle betale både timepris og selve notargebyret for dette. En sådan ordning er mere bureaukratisk, og en notarbekræftelse er endvidere uden indholdsmæssig værdi hvad angår oversættelsens kvalitet, idet den udelukkende bekræfter over-

sætterens identitet og ikke dennes uddannelsesmæssige baggrund. Da mange oversættelser i vores branche er af hastende karakter, vil en evt. ordning med notarbekræftelse desuden blive en uhensigtsmæssig og forsinkende faktor, da mange notarkontorer har meget begrænset åbningstid.

Det kan være svært for os som brugere af juridiske oversættelser med meget komplekst indhold at bedømme kvaliteten af en oversættelse til et fremmedsprog. Vi er derfor nødt til at sætte vores lid til oversætterens kvalifikationer. Her er translatørens stempel det tætteste, vi kommer på et kvalitetsstempel af oversættelse. I situationer hvor korrekt oversættelse kan være altafgørende, vil det være en stor ulempe for os at skulle undvære denne ekstra sikkerhed.

Vi er derfor meget betænkelige ved den planlagte afskaffelse af en velfungerende autorisationsordning og forudser, at mange arbejdsgange i advokatbranchen dermed vil blive besværliggjort og fordyret.

På vegne af HjulmandKaptain anbefaler jeg derfor, at den påtænkte lovændring ikke gennemføres.

Med venlig hilsen

Per Christensen
Advokat, Partner (L)

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Thomas Gant Lopez <thomas@gantlaw.eu>
Sendt: 18. november 2014 20:10
Til: hoering_LFTD
Emne: afskaffelse af translatørautorisationen i Danmark
Vedhæftede filer: Translatørautorisation.pdf

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført

Kategorier: Rød kategori

Hermed vedlægges brev som vedhæftet fil.

Med venlig hilsen,

Thomas Gant López
Abogado/Lawyer

Thomas Gant Law
Avenida Constitución, Local 6
29754 Cómpeta (Málaga)
Tlf: 0034 952 51 69 61

Our working hours are Monday to Friday from 10.00 a.m. to 1.30 p.m.

In compliance with L.O. 15/1999 of 13 December on the Protection of personal data, it gets in their knowledge that the information contained in this message and attachments that might lead, are directed to the recipients designated, so if you have received it by error, please let us know as soon as possible, and delete the original, not being allowed to make any use of the message or attachment.

THOMAS GANT LAW

Rocío López Durán 53159478-S
Avda. Constitución- Edif. Costezuela Local 6
29754 Cómpeta- Málaga

Tlf: 952 516 961
M: 620 814 137
info@gantlaw.eu

Som spansk advokat med kontor i Sydspanien skal jeg herved på det kraftigste advare det danske Folketing mod at afskaffe den danske translatørautorisation.

Jeg har en del års erfaring med samarbejde med danske translatører, og det har altid virket til min største tilfredshed.

I mit daglige virke som advokat har jeg kontakt med såvel firmaer som privatpersoner fra Danmark, der har brug for assistance. I langt de fleste tilfælde behøves der over for de spanske myndigheder (notarer, tinglysningskontorer, handelsregistre, skattemyndigheder osv.) fremlæggelse af danske dokumenter oversat til spansk af autoriserede translatører. Blandt firmaers behov kan nævnes oversættelse af selskabsdokumenter, f.eks. i forbindelse med stiftelse af datterselskaber i Spanien, og oversættelser til brug for ejendomshandler. Privatpersoner har f.eks. brug for oversættelser i forbindelse med ejendomshandler, skilsmissebodelinger, dødsbobehandlinger m.v. Hvis oversættelserne blot underskrives for en dansk notar, vil de ikke kunne anvendes over for myndighederne hernede, idet oversættelserne nødvendigvis skal være forsynet med apostille (legaliseringsstempel) af translatørens underskrift fra det danske Udenrigsministerium for at blive accepteret.

Hvis den danske translatørautorisation bliver afskaffet, vil jeg blive nødt til at få oversættelserne foretaget uden for Danmark, hvilket vil gøre det langt mere besværligt, tids- og omkostningskrævende. Jeg kender mange spanske advokat- og rådgivningskontorer, der vil få samme problem. (Samtidig undrer det mig, at det skulle være meningen med en dansk vækstpakke, at oversættelser flyttes ud af landet.)

Så jeg opfordrer indtrængende det danske Folketing til ikke at afskaffe den danske translatørautorisation for ikke at ødelægge et glimrende og velfungerende dansk autorisationssystem.

Med venlig hilsen

Thomas Gant López

Spansk Advokat
Medlem nr 7512 af Advokatkollegiet i Malaga

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Translatør Flemming Koue <flemming.koue@get2net.dk>
Sendt: 19. november 2014 12:00
Til: hoering_LFTD; jm@jm.dk; post@domstolsstyrelsen.dk; uds@uds.dk; ufm@ufm.dk
Cc: Alex Klinge; Vibeke Midtgaard; Kirsten Wølch Rasmussen; Michael Tettinek; AFJ@cowi.dk
Emne: Translatørkommissionens høringssvar 19.11.14
Vedhæftede filer: Translatørkomm. høringssvar 19.11.14.pdf

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført

Kategorier: Rød kategori

Vedhæftet fremsender Translatørkommissionen sit høringssvar vedrørende:

Høring vedrørende forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker mv., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører.

Med venlig hilsen

Statsaut. translatør Flemming Koue, repræsentant for CBS

Statsaut. translatør Kirsten Wølch Rasmussen, repræsentant for Aarhus Universitet
Sprog- og kommunikationskonsulent Anja Basilio Fabech, repræsentant for Dansk Industri

Statsaut. translatør Michael Tettinek, repræsentant for Translatørforeningen

TRANSLATØRKOMMISSIONEN

Erhvervs- og Vækstministeriet
Erhvervsstyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

19. november 2014

Mailadresse: hoering_LFTD@erst.dk

Høring vedrørende forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker mv., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører.

Translatørkommissionen henviser til Erhvervsstyrelsens skrivelse af 28. oktober 2014 i ovennævnte anliggende.

Indledende bemærkninger

Indledningsvist gør undertegnede opmærksom på, at Translatørkommissionens faglige medlemmer ikke på noget tidligere tidspunkt er blevet informeret om ovennævnte tiltag og heller ikke har haft aktindsigt. Medlemmernes kendskab til beslutningen om afskaffelse af autorisationsordningen som led i vækstaftalen kom til deres kundskab ved en ren tilfældighed, og deres kendskab til baggrunden herfor er baseret på en kort præsentation af regeringens beslutning om at afskaffe beskikkelsesordningen, som blev givet af kontorchef Brian Adrian Wessel og chefkonsulent Christine Maxner på et møde i Erhvervsstyrelsen den 22. august 2014, til hvilket møde der ikke var udsendt nogen dagsorden, og som medlemmerne derfor heller ikke havde mulighed for at forberede sig til. Styrelsen har senere undskyldt og beklaget fremgangsmåden.

Translatørkommissionen finder som lovfæstet rådgivende organ for Erhvervsstyrelsen i spørgsmål omkring translatørloven fremgangsmåden helt uacceptabel.

Translatørkommissionen har i en udtalelse af 3. september 2014 med kopi til Justitsministeriet, Domstolsstyrelsen og Uddannelses- og Forskningsministeriet gjort rede for sine holdninger til de på ovennævnte møde mundtligt anførte begrundelser for afskaffelse af autorisationsordningen. Den nævnte udtalelse af 3. september 2014 med følgebrev vedlægges.

Translatørkommissionen er i dag på grund af kommissionsformandens overgang til andet arbejde i et andet ministerium uden formand. Kommissionsmedlemmerne har i en e-mail af 21.10.2014 anmodet om oplysninger vedrørende udpegning af en ny formand, men har pr. e-mail 31.10. 2014 modtaget det svar, at *"udnævnelsen af en ny formand bør vente."* Translatørkommissionens nærværende høringssvar er således udelukkende underskrevet af kommissionens 4 faglige medlemmer.

Translatørkommissionens sammenfattede holdning

Det er Translatørkommissionens faglige medlemmers sammenfattende holdning, at beslutningen om afskaffelse af autorisationsordningen for translatører og tolke hviler på et helt forkert grundlag, samt at en sådan beslutning vil have utilsigtede og alvorlige konsekvenser for forvaltning og retssikkerhed samt for Danmarks anseelse i og samkvem med udlandet. Vi fraråder derfor på det kraftigste, at autorisationsordningen afskaffes (de facto-ophævelse af translatørloven).

I det følgende gør Translatørkommissionen rede for begrundelserne for denne holdning.

Tilbageblik

Lige siden 1635, hvor begrebet "translatør" bliver nævnt for første gang i forbindelse med Øresundstolden, har der til denne titel været knyttet særlige rettigheder, og der har lige siden været en bevidsthed om, at personer med denne titel besad særlig fagsproglig ekspertise på højt niveau. Op igennem tiderne er translatører f.eks. blevet udnævnt ved Kongelig Bevilling. I året 1910 blev der oprettet en Eksamenkommission (Bekendtgørelse dateret 7. februar 1910) og eksamen afholdtes første gang den 23. maj samme år.

Den 8. juni 1966 fik Danmark verdens formentlig første egentlige translatørlov, et initiativ, som senere har tjent som forbillede for lovgivningen i alle vore nordiske nabolande. En lovgivning, som også dér giver eneret til titlen "translatør", og som er et led i højnelsen af retssikkerheden. Lovbestemmelserne giver samtidig translatører eneret til at udføre bekræftede oversættelser af en lang række vigtige personlige og juridiske dokumenter.

Blik til andre lande

Tilsvarende lovgivninger med tilknyttede autorisationsordninger findes i dag i de fleste europæiske lande (og i mange oversøiske lande). Eneret til titlerne er også her lovbeskyttet. I f.eks. Sverige og Finland er lovgivningen og kravene til translatører for ganske nylig blevet skærpet. I Norge blev der i 1997 etableret en statsautorisation for tolke (lovgivningen er i Norge lidt anderledes end i Danmark) for at imødekomme samfundets behov for kvalificeret tolkning i en række sprog, og i dag pågår der endvidere en modernisering af den norske translatørksamen. Det samme gælder i Tyskland, hvor hver delstat har egen lovgivning, men også her er der overordnet set for ganske nyligt sket en skærpelse af kravene til oversættelser og tolkning som et led i retssikkerheden. Estland har pr. 1.1.2014 indført en ny translatørlovgivning med autorisationsordning – også her med eneret til titel og eneret til at udfærdige bekræftede oversættelser, alt som led i højnelse af retssikkerheden.

I spørgsmål 423 af 26. september 2014 stillet af Johanne Schmidt-Nielsen (EL) bedes erhvervsministeren oplyse, *"hvilke EU- og EØS-lande der har autorisationsordninger for translatører og tolke og hvilke lande der ikke har."*

Det fremgår af ministerens svar, at han og/eller hans embedsmænd reelt ikke er klar over, hvordan det forholder sig med autorisationsordningerne i disse lande. I svaret nævnes 12 lande, men der mangler f.eks. beviseligt så vigtige EU- og EØS-lande som Østrig, Finland og Norge, som ligeledes har autorisationsordninger med beskyttede titler. Ministeren kan heller ikke svare på, *"om og i givet fald hvilke lande, der har en autorisationsordning."*

Den i svaret omtalte Europa-Kommission database (under direktiv 2005/36/EF) synes ikke at være ordentlig opdateret; det er i øvrigt via databasen for flere af landenes vedkommende muligt at få direkte adgang til oplysninger om gældende autorisationsordninger, ligesom oplysninger om autorisationsordningerne i alle landene omkring os ligger frit tilgængelige på nettet. Ministeren kunne også gennem sit embedsværk have forhørt sig hos Translatørkommissionen for at få de nødvendige oplysninger. Svaret bliver derved mangelfuldt og misvisende.

Translatørkommissionen har ved tidligere lejligheder gjort Erhvervsstyrelsen opmærksom på, i hvilke EU- og EØS-lande der findes autorisationsordninger for translatører og tolke

Indblik

Den danske autorisationsordning for translatører og tolke har fungeret forbilledligt, helt efter hensigten og problemfrit i alle år. Det er derfor svært at forstå, at Folketinget nu er i færd med at placere Danmark ude på et sidespor i forhold til vore øvrige samhandelspartnere. Dette sker angiveligt som led i en vækstafale, som givetvis indeholder mange gode og velmente initiativer. Men hvad vækstafale, og dermed vækst, og afskaffelse af eneretten til translatørtitlen har med hinanden at gøre, er vanskeligt at få øje på.

Translatørkommissionen kan derimod sige, at forslaget til afskaffelse af autorisationsordningen for translatører og tolke – dansk fagsprogs flagskib gennem tiderne - uvægerligt vil føre til et prestige- og domænetab for det danske sprog. Det er et paradoks, at kvalitetsgarantien for høj fremmedsproglig kompetence, som i århundreder har været snævert knyttet til eneretten til brugen af translatørtitlen - og dermed også retssikkerheden – nu søges afskaffet i bytte mod begrebet 'vækst'. Netop hvor autorisationsordningerne for translatører og tolke i landene omkring os moderniseres, og hvor der i flere og flere EU-lande udfoldes bestræbelser på at etablere tidssvarende autorisationsordninger for translatører og tolke med henblik på at skærpe kravene til retssikkerheden. Der foreligger for Translatørkommissionen ingen som helst dokumentation, som kan sandsynliggøre, at en afskaffelse vil føre til vækst på oversættelses- og tolkemarkedet eller i samfundet. **Synes Folketingets medlemmer, at dette er betryggende og godt nok?** Det eneste, man med sikkerhed opnår med en afskaffelse, er total uigenomsigtighed på oversættelses- og tolkemarkedet og stor forvirring hos brugerne, da alle fremover i henhold til lovforslaget nu ville kunne bruge den hidtil beskyttede titel "translatør".

Omkostninger og tidsforbrug vil til gengæld blive væltet over på brugerne af bekræftede oversættelser **ikke mindst til dansk**, fordi der nu må påregnes forøgede omkostninger til notar og ventetid på legalisering hos notar, i stedet for at brugerne som hidtil kan få disse bekræftede oversættelser leveret direkte fra en beskikket translatør. *(Se mere om problematikken omkring 'bekræftede oversættelser' på side 7).*

Holdningen hos forslagsstillerne vidner desværre om manglende bevidsthed eller uvidenhed om og ikke mindst ligegyldighed overfor værdien og nytten af fremmedsprog på højt professionelt niveau. Afskaffes autorisationsordningen, vil dette uvægerligt føre til et fagsprogligt kvalitets- og domænetab.

Aktuelt

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at en nedsat Taskforce har vurderet, at beskikkel-

sesordningen for translatører og tolke kan afskaffes. Der foreligger for Translatørkommissionen intet om, hvad denne vurdering er begrundet i. Der foreligger heller intet om, hvorvidt denne Taskforce har orienteret sig om autorisationsordningerne for oversættere og tolke i udlandet og om, hvorfor de er der, deres aktuelle status, og hvorfor der værnes om dem dér.

I redegørelse nr. R 1 (7/10 2014) hedder det: *"Lovforslaget har til formål at lette markedsadgangen ved at afskaffe beskikkelsesordningerne for translatører og tolke"*. Erhvervsministeren har i skrivelse til Translatørforeningens formand af 21. oktober 2014 udtalt sig på tilsvarende vis. Ministeren skriver: *".... der skal gennemføres en række initiativer for at lette markedsadgangen og fjerne unødvendige barrierer mv. for en række mindre erhverv. Det er herunder aftalt at afskaffe beskikkelsesordningen for translatører og tolke"*.

I efteråret 2008 forsøgte Erhvervsstyrelsen i forbindelse med implementeringen af EU's servicedirektiv også at få ophævet translatørloven, men måtte efter en omfattende høringsproces erkende, at der ikke var basis herfor.

Translatørkommissionen har i sin vedlagte udtalelse af 3. september 2014 til Erhvervsstyrelsen i forbindelse med bl.a. spørgsmålet om 'unødvendige barrierer (eller unødvendige forhindringer)' anført følgende med henvisning til ovennævnte lovforslag fra 2008:

"I høringsnotat af 29. januar 2009 konkluderede Økonomi- og Erhvervsministeriet som følger:

"Translatørordningen er indrettet således, at det tilsigtede formål med ordningen ikke kan opnås ved mindre restriktive foranstaltninger som fx tilsyn med tjenesteyderens servicevirksomhed, ved en kompetent myndighed eller af mere enkle erklæringer, der skal indgives af translatøren".

Denne konklusion blev truffet på basis af en omfattende høringsproces. Det er derfor yderst forbløffende, at samme ministerium i forbindelse med Vækstpakken tilsyneladende nu atter opfatter autorisationsordningen som unødigt restriktiv.

Translatørkommissionens faglige medlemmer kan ikke få øje på nogen unødige hindringer for vækst i erhvervslivet i forbindelse med udøvelsen af translatørerhvervet."

Med den nuværende autorisationsordning er der fri adgang til markedet til at drive erhverv som oversætter og tolk i Danmark, ikke blot uden autorisation, men også uden at skulle have en særlig uddannelse, bestå en særlig prøve eller opfylde bestemte formelle krav. Det er imidlertid kun personer med autorisation som translatør og tolk, der må benytte titlen "translatør"¹, og som kan udføre bekræftede oversættelser.

¹ I bekendtgørelse af lov om translatører og tolke, kap. II om Translatørens rettigheder og pligter, § 5 hedder det: "Kun personer, der har beskikkelse som translatør og tolk må benytte betegnelsen "translatør"". Den beskyttede titel "translatør" dækker således såvel oversættelses- som tolkedelen. I tilknytning til lovforslaget om translatører og tolke, som blev fremsat i 1965, udtalte handelsministeren "... at det kan have en vis betydning for translatører, når deres oversættelser anvendes i udlandet, at det af oversættelsen fremgår, at den, der har foretaget den, er i besiddelse af en særlig offentlig autorisation eller beskikkelse. Jeg vil derfor gerne fremhæve, at den omstændighed, at vi i teksten til lovforslagene og i bestemmelserne om de pågældendes eneret til at fore betegnelsen 'translatør og tolk' har udeladt ordet 'statsautoriseret', ikke hindrer de pågældende i at anvende en betegnelse som f.eks. statsautoriseret eller dertil svarende udtryk på det fremmede sprog, således at det udadtil står klart, at de har dokumenteret særlige kvalifikationer, hvilket navnlig vil være af betydning, når deres arbejde skal benyttes uden for landets grænser." (Flemming Koue: Danske translatører gennem tiderne 1635-2008, 2008, pp. 14-15).

På det ikke-juridiske oversættermarked, hvor der ikke kræves bekræftede oversættelser, er autorisationsordningen dermed ikke konkurrence- eller væksthæmmende. Dette markedssegment er langt det største og er helt frit for alle, der beskæftiger sig med oversættelse og tolkning. Translatører konkurrerer her på markedets betingelser og er dermed i allerhøjeste grad konkurrenceudsatte. I løbet af de seneste år er prisen for oversættelsesarbejde faldet med ca. 40% (Magasinet KOM, marts 2014, pp. 11-12). Desuden handles en meget stor del af alle oversættelser allerede i dag på tværs af landegrænser via Internettet.

Kun en translatør kan som nævnt udføre bekræftede oversættelser, dvs. forsyne oversættelser af en lang række personlige og juridiske dokumenter med bekræftelsespåtegning og translatørstempel, hvilket gør oversættelserne retsgyldige her og i udlandet. I andre lande fungerer denne ordning principielt på samme måde. Autorisationsordningen og bekræftelsespåtegningen i kombination med translatørstemplet signalerer med andre ord over for de omsætningskredse, som translatører henvender sig til, at den pågældende oversætter besidder bestemte professionelle kvalifikationer og dermed kvalificeret kan udføre det efterspurgte arbejde. Dette krav er begrundet i hensynet til **retssikkerheden**. Præcist det samme i andre lande.

Derfor er argumentet om en lettere markedsadgang efter Translatørkommissionens opfattelse irrelevant og kan ikke begrunde en afskaffelse af autorisationsordningen for translatører.

Meningen med autorisationer

I bemærkningerne til lovforslaget siges: *"Personer med en offentlig beskikkelse opnår en konkurrencemæssig fordel inden for det pågældende erhverv i forhold til personer med en tilsvarende uddannelsesmæssig baggrund eller tilsvarende erhvervsmæssige erfaringer, som ikke har en sådan beskikkelse. En afskaffelse af beskikkelsesordningerne vil således betyde, at de pågældende personer ikke længere har en offentlig beskikkelse at markedsføre deres ydelser på. De vil fortsat have deres uddannelse og erhvervsmæssige erfaringer, som reelt er det, der kvalificerer dem til at udføre deres erhverv. Kompetence- og kvalitetsniveauet er således intakt.*

En afskaffelse af beskikkelsesordningen vil betyde, at markedet for at levere de pågældende ydelser ikke begrænses til personer med en beskikkelse, men at andre aktører med en relevant uddannelsesmæssig baggrund og erhvervsmæssige kvalifikationer vil kunne udføre de samme opgaver. Det vil alt andet lige kunne medføre større konkurrence på områderne til gavn for vækst i samfundet generelt."

Hertil siger Translatørkommissionen: Selvfølgelig opnår personer med en offentlig beskikkelse en konkurrencemæssig fordel i forhold til personer uden autorisation. Det er jo det, der er meningen med en autorisation. Ellers var der ingen grund til at dygtiggøre sig og investere flere år af sit liv i en høj uddannelse eller til at indstille sig til en omfattende, krævende og bekostelig translatøreksamen, hvis man så ikke også kunne udnytte autorisationsfordelen i sin markedsføring. Ellers var der heller ingen grund til at have autorisationsordninger som samfundets garanti for, at autorisationsindehaverne besidder ganske særlige kompetencer i forhold til andre. Ingen Translatørkommissio-

nen bekendte autorisationsordninger indeholder bestemmelser om, at henvisning til en erhvervet eneret til en titel og en autorisation ikke må anvendes i markedsføringssammenhænge.

I ovennævnte bemærkninger til lovforslaget lyder det imidlertid unægteligt, som om netop denne helt legale og logiske markedsadfærd er en torn i øjet.

Af bemærkningerne fremgår det heller ikke, hvilken *"tilsvarende uddannelsesmæssig baggrund eller tilsvarende kompetencer eller erhvervserfaringer"*, der henvises til. Der findes nemlig ikke andre (tilsvarende) uddannelser end de eksisterende ved CBS og Universitetet i Århus, som fører frem til translatørniveau. Og hvilken kompetent instans skulle i øvrigt tjekke, at påståede *"tilsvarende kompetencer eller erhvervserfaringer"* rent faktisk er 'tilsvarende' og er til stede? Og hvis en sådan kompetent instans ikke findes, overlades det til brugerne hver gang, de får brug for en oversættelse, at vurdere og sikre sig, at den pågældende translatør er i besiddelse af de tilsvarende kompetencer eller erhvervserfaringer. At disse er til stede, signaleres entydigt bedst gennem en autorisation.

Dersom der, som fejlagtigt antaget, fandtes sådanne personer med en **tilsvarende** uddannelsesmæssig baggrund eller **tilsvarende** kompetencer eller erhvervserfaringer, havde der jo ikke været noget til hinder for, at de kunne søge om beskikkelse og opnå den.

Med hensyn til markedsføring med henvisning til titel og autorisation adskiller translatører sig ikke fra andre autorisationserhverv som f.eks. statsautoriseret revisor, advokat, læge eller autoriserede erhverv på el- og vvs-området. Inden for disse erhverv annoncerer autorisationsindehaverne som noget helt naturligt med deres beskyttede titler og med deres autorisationer. De samme regler må selvfølgelig gælde for translatører, alt andet ville være lovstridig forskelsbehandling.

Hvad f.eks. angår statsautoriserede revisorer, har disse i langt højere grad end translatører en monopolstilling i forhold til andre med relevante kvalifikationer og er i langt højere grad en begrænsende faktor, når selskaber f.eks. skal aflægge regnskaber m.m.

Argumentet om en autorisations konkurrencemæssige fordel kan efter Translatørkommissionens opfattelse derfor slet ikke begrunde en afskaffelse af autorisationsordningen for translatører.

Straffe- og restanceattest

I bemærkningerne til lovforslaget siges det videre: *"For så vidt angår translatørordningen er det vurderingen, at selve beskikkelsen ikke i sig selv indebærer en kvalitetssikring af indholdet af de ydelser, som translatører og tolke leverer. Det afgørende for, om den pågældende translatør og tolk har de rette kompetencer, er den pågældendes uddannelse og evt. erhvervsmæssige erfaringer. Selve beskikkelsen er i dag blot et tjek af restance- og straffeattest. En beskikkelse, hvor merværdien i forhold til uddannelsen alene er tjek af straffe- og restanceattest, vurderes ikke at være nødvendig eller relevant i forhold til at sikre kvalitet af de pågældende ydelser."*

Tjek af straffe- og restanceattester er den helt normale procedure ved meddelelse af autorisationer. Her adskiller translatører sig ikke fra andre autorisationserhverv. Og ganske rigtigt sikrer ingen beskikkelser/autorisationer i sig selv kvaliteten af de ydelser, som en beskikkelsesindehaver leverer. Det er jo ganske logisk. Forudsætningen for at opnå en beskikkelse/autorisation har altid været og er de bagvedliggende uddannelser eller eksaminer. Er disse forudsætninger opfyldt, så har ansøgeren

et retskrav på at få meddelt beskikkelse. Formålet med autorisationen er bl.a. let og enkelt over for offentligheden at signalere, at her er en person, som har dokumenteret at besidde nogle bestemte kompetencer, så autorisation kan meddeles. Dette indbefatter den offentlige autorisationsgivende myndigheds tjek af straffe- og restanceattest. Det kan i den forbindelse derfor ikke være denne myndigheds opgave at vurdere, hvad der er 'merværdi' og 'ikke merværdi' i forhold til en bestemt uddannelse, der berettiger til autorisation. Det er ikke mindst et brud med hele autorisationstanken.

Derfor finder Translatørkommissionen bemærkningen: *"En beskikkelse, hvor merværdien i forhold til uddannelsen alene er et tjek af straffe- og restanceattest, vurderes ikke at være nødvendig eller relevant i forhold til at sikre kvaliteten af de pågældende ydelser"* malplaceret og irrelevant i denne sammenhæng.

Sammenhængen mellem autorisation, bekræftede oversættelser, legalisering og retssikkerheden

Afskaffelsen af autorisationsordningen for translatører og tolke vil indebære, at Danmark sammenlignet med de øvrige EU-lande vil komme i den situation, at der ikke længere er personer med autorisation til at bekræfte en oversættelses rigtighed og nøjagtighed, således at dokumentet får umiddelbar retsgyldighed.

For uindviede er sammenhængen mellem ovenstående begreber ikke lige let gennemskuelig, men når der i bemærkningerne til lovforslaget på side 15 inddrages begrebet "legalisering af dokumenter", bliver gennemskueligheden for uindviede formodentlig endnu mere grumset.

Bemærkningerne tager nemlig bl.a. udgangspunkt i, at *"oversættelser i de sprog, hvor der i dag ikke findes en beskikket translatør, allerede i dag skal til en notar forud for legalisering i Udenrigsministeriet"*. I dette tilfælde er der faktisk tale om en slags nødløsning, som med flotte underskrifter og stempler signalerer en vis officiel autoritet og er det bedst opnåelige, fordi der lige netop ingen translatører findes i disse ret så eksotiske sprog. Men det kommer der i kvalitetsmæssig og retssikkerhedsmæssig forstand ingen bekræftede (autoriserede) oversættelser ud af.

Endvidere siges det: *"Ved en afskaffelse af beskikkelsesordningen for translatører og tolke vil en borger eller en virksomhed, der skal bruge et legaliseret oversat dokument skulle til en notar, for at Udenrigsministeriet kan legalisere notarens underskrift"*. Det kommer der på trods af høj kvalitet heller ikke nogen bekræftede oversættelse ud af, da translatørerne nu ikke mere har autorisation til at bekræfte oversættelser. Det forekommer, at denne ulempe underspilles. - Samtidig placeres de mange sprog, hvor der i dag findes translatører, og hvor ordningen er langt smidigere og billigere netop på grund af beskikkelsen, nu i samme klasse som de meget eksotiske sprog, hvor der ingen translatører er, og som ingen uddannelse har. Det forekommer ikke logisk.

Den offentlige autorisation er blåstemplingen af en person, som brugerne på basis af dennes erhvervede eller dokumenterede kompetencer kan have fuld tillid til.

Den offentlige autorisation indbefatter dermed også translatørens eneret til at udarbejde bekræftede (autoriserede) oversættelser af en lang række vigtige personlige, finansielle og juridiske dokumenter. I autorisationen ligger der dermed også den bedst opnåelige kvalitetssikring, og at det oversatte dokument bliver retsgyldigt.

Legalisering af et oversat dokument bekræfter udelukkende underskrift(er) på et dokument og siger intet som helst om selve dokumentets indhold. En legaliseringsunderskrift fra f.eks. en notar eller Udenrigsministeriet siger derfor heller intet om selve oversættelsens kvalitet og nøjagtighed. Det har de ingen forudsætninger for. Det ligger i translatørens bekræftelsespåtegning.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det imidlertid, at lovgiveren godt er klar over, at der ved afskaffelse af autorisationsordningen for translatører og tolke opstår et problem i forhold til bekræftede oversættelser og retsplejelovens § 149, stk. 1, 2. pkt. og stk. 2, 1. pkt. m.m., og foreslår derfor, at dette problem kan løses ved blot at præcisere, hvilken slags translatører der skal anvendes. For nu vil der nemlig findes translatører uden uddannelse eller translatører med uddannelse ('uddannet translatør eller lignende'). Det foreslås på side 22 i bemærkningerne til lovforslaget, at det skal være såkaldte 'uddannede translatører eller lignende', der skal (have eneret til at) udføre bekræftede oversættelser – nu blot uden bagvedliggende autorisation. En eneret, som hidtil har været begrundet i retssikkerheden, der nu som før spiller en helt afgørende rolle. Men da der nu ikke længere skal være autorisation for translatører, kommer der jo heller ikke nogen bekræftet oversættelse ud af dette, da autorisationen mangler.

Benævnelsen 'uddannet translatør eller lignende' er ikke ordentlig gennemtænkt og faktisk ikke anvendelig, ligesom den i oversættelsesmæssige sammenhænge heller ikke duer. Translatører i de fjernere sprog (f.eks.: Arabisk, græsk, italiensk, kinesisk, litauisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, russisk, serbo-kroatisk, svensk, ungarsk og tyrkisk m.fl.), som der ikke undervises i på Handelshøjskolerne, opnår nemlig ikke beskikkelse på grundlag af nogen bagvedliggende uddannelse, som de kan henvise til. Der er i dette tilfælde tale om **selvstudium**, hvor færdighederne og kundskaberne prøves ved en omfattende og krævende translatøreksamen på samme niveau som den afsluttende eksamen ved de fagsproglige kandidatstudier, der giver ret til translatørbeskikkelse.

For translatørernes vedkommende er vi nu ved at være tilbage ved dagens status, nemlig eneretten til titlen, nu blot med et foranstillet adjektiv, men uden autorisation meddelt af en offentlig myndighed, og dermed eneret til at foretage bekræftede oversættelser med retskraft. Men set i relation til brugerne af bekræftede oversættelser stiller sagen sig noget anderledes. Her underspilles situationen. Det vil nemlig med sikkerhed blive langt mere besværligt, mere tidskrævende og mere bekosteligt for alle brugere at få leveret en oversættelse med retsgyldighed, da dette fremover kun vil kunne opnås via en notar, som jo i sagens natur ikke kan stå inde for rigtigheden og nøjagtigheden af selve oversættelsen. **Der fjernes her ikke en hindring (for vækst) for erhvervslivet, tværtimod skabes der en unødigt hindring.** Det er derfor også her svært at få øje på udsigten til vækst for brugerne eller samfundet som helhed.

Problemet omkring sammenhængen mellem autorisation, bekræftede oversættelser, legalisering og retssikkerhed og argumentet om 'uddannede translatører eller lignende' er efter Translatørkommissionens opfattelse ikke ordentligt gennemtænkt og kan derfor heller ikke begrunde en afskaffelse af autorisationsordningen for translatører og tolke. Det ville være langt enklere og billigere at bevare den gennemprøvede og velfungerende autorisationsordning, som den er.

EU-direktiv 2010/64/EU

Translatørkommissionen har i tidligere udtalelser henvist Erhvervsstyrelsen og Regeringen til det nu i de fleste EU-lande implementerede EU-direktiv 2010/64/EU og har da også gjort opmærksom på, at Danmark har et retsforbehold og derfor ikke umiddelbart er omfattet af direktivet. Vi har imidlertid også gjort opmærksom på, at en afskaffelse af autorisationsordningen hurtigt vil bringe

Danmark i vanskeligheder i samkvemmet med de øvrige EU-lande og også andre lande, specielt når der er tale om (rets)dokumenter, som af danske og udenlandske myndigheder kræves bekræftet, da der i Danmark nu ikke længere skal findes en autorisationsordning som garanti for kvaliteten og retsgyldigheden af disse oversættelser. Så Danmark vil på trods af retsforbeholdet slet **ikke** kunne forblive upåvirket af dette direktiv, fordi translatørvirksomhed nu som før er et af de mest grænseoverskridende erhverv, der findes.

Erhvervsministeren har ganske rigtigt anført, at direktivet ikke indeholder et autorisationskrav. Nej, men hertil er - ud over hvad translatørkommissionen allerede har udtalt - at sige, at direktivet mindst 6 steder betoner betydningen og nødvendigheden af kvaliteten i tolke- og oversættelses-ydelser (pkt. 26, art. 2 stk. 5, art. 2 stk. 8, art. 3 stk. 9 og art. 5). Samtidig kaldes der i art. 6 på en opgradering (eller professionalisering) af de særlige forhold, som gør sig gældende ved at kommunikere ved hjælp af en tolk, således at der sikres en effektiv kommunikation.

I art. 5 stk. 1 forlanger direktivet udtrykkeligt, at medlemsstaterne træffer konkrete foranstaltninger for at sikre, at den tolkning og oversættelse, der ydes, opfylder kvalitetskravene i art. 2 stk. 8 og art. 3 stk. 9: Det vil sige, at der primært bør benyttes kvalificerede (dvs. autoriserede) tolke og oversættere. Den tyske dommerforening "Neue Richtervereinigung" udtaler: *"Die Qualitätserfordernis ist folglich die große Errungenschaft der Richtlinie 2010/64/EU und zugleich deren Fundament"*.

I Sverige, hvor direktivet er implementeret, siges der i **„Utredning om tolkning och översättning“**: *"Utredningens förslag innebär att kvalitetskraven för tolkning och översättning höjs. Utredningen föreslår att det införs regler om att en auktoriserad translator ska anlitas i första hand. Först om en sådan inte fins at tillgå får annan lämplig översättare anlitas."* *"För att säkerställa kvaliteten är det viktigt att de auktoriserade tolkarna och translatorerna nyttjas i så stor utsträckning som möjligt. Av Domstolsverkets utredning framgår att 60 procent av domstolarna ställer krav på auktoriserad tolk eller rättstolk ofta, för det mesta eller alltid och, när det gäller översättare, att 59 procent av domstolarna ställer motsvarande krav på auktoriserad translator."*

Alt dette må unægtelig siges at pege i retning af en effektiv og velfungerende autorisationsordning. Erhvervsministerens bemærkning om, at *Erhvervsstyrelsen efter afskaffelse af beskikkelsesordningen ikke længere skal føre et selvstændigt register over beskikkede translatorer og tolke*, er efter Translatørkommissionens opfattelse ikke særlig velovervejet eller fremsynet, når der henses til direktivets henstilling til medlemsstaterne om at oprette et eller flere registre over uafhængige tolke og oversættere med passende kvalifikationer, som stilles til rådighed for advokater og relevante myndigheder (art. 5 stk. 2). Altså en national opgave. Retsforbeholdet står efter alle solemerker at dømme for fald i en ret nær fremtid. Så skal direktivet formodentlig alligevel implementeres. I dag har vi i Danmark præcist en sådan ordning med registerføring, så det forekommer derfor uforståeligt, når man netop i Danmark vil afskaffe en så veletableret og velfungerende autorisationsordning.

Translatørkommissionen er af den opfattelse, at netop det omtalte direktiv taler for, at autorisationsordningen for translatorer og tolke som noget helt logisk bør bevares. Alt andet forekommer uforståeligt.

Om uddannelseskonsekvenser

Erhvervsministeren har udtalt: *"... der lægges ikke op til at ændre ved de eksisterende uddannelses- eller eksamensmuligheder."* Her melder følgende spørgsmål sig straks: Har ministeren virkelig forestillet sig, at unge mennesker vil give sig i kast med en krævende 5-årig fagsproglig cand.ling.-

merc.-uddannelse med profilen translatør og tolk i hovedsprogene engelsk, fransk, spansk eller tysk, hvis den nu ikke mere giver adgang til at opnå beskikkelse? Og har ministeren virkelig forestillet sig, at personer - ikke mindst i de fjernere sprog, hvor der i bekendtgørelsen forudsættes **selvstudium**, vil være motiverede til at bruge tid og kræfter og som egenbetaling investere 10.000 kr. i en krævende translatøreksamen, hvis den ikke samtidig er knyttet til en autorisationsordning, som over for brugerne signalerer høj fagsproglig kompetence inden for juridisk, økonomisk og teknisk sprog? Forestillingen om, at de eksisterende uddannelses- eller eksamensmuligheder forbliver upåvirkede af en afskaffelse af autorisationsordningen, forekommer at være ren utopi.

På CBS ses det desværre allerede nu, hvordan folk tøver med at fortsætte eller tilmelde sig.

Fra Norge er det netop blevet oplyst, at der for øjeblikket er 99 kandidater i 7 forskellige sprog oppe til translatøreksamen, som i øvrigt er uden egenbetaling for kandidaterne. Ingen af disse kandidater ville her drømme om at gå op til denne eksamen, hvis der ikke var tilknyttet en autorisation.

Erhvervsministeren udtaler: *"For så vidt angår det retslige område, forventes en afskaffelse af ordningen på tilsvarende vis ikke at have konsekvenser for kvaliteten."* Hermed siger ministeren jo, at han mener, at alle og enhver kan levere kvalitetsoversættelser på det retslige område. Hvad er disse forventninger baseret på? Hvilke kvalificerede undersøgelser har der været gennemført desangående? Hvem har været spurgt til råds i denne sag? Translatørkommissionen har ikke været rådspurgt. Men det kan med sikkerhed forudsiges, at kvaliteten ikke vil blive højnet, da der efter en afskaffelse af autorisationsordningen ikke længere vil være noget incitament til at tage en translatøreksamen, hvis der ikke er tilknyttet en autorisation. Og formodentlig heller ingen kontrol af, hvad folk kan og ikke kan - især i de fjernere sprog. Dette har intet med vækst at gøre.

Translatørkommissionen fraråder derfor også her på det kraftigste, at autorisationsordningen for translatører og tolke afskaffes.

Udblik

Som konklusion finder Translatørkommissionen, at ingen af de begrundelser eller argumenter, som er anført i bemærkningerne til lovforslaget om afskaffelse af autorisationsordningen for translatører og tolke, fornuftigvis kan begrunde en afskaffelse. Et tiltag, som er helt ude af trit med udviklingen i samfundet og i landene omkring os. Lovforslaget bærer desværre gennemgående præg af manglende forståelse for eller ligegyldighed over for værdien og nytten af, at der i Danmark i dag findes en fagsprogskompetence på allerhøjeste professionelle niveau, hvortil der er knyttet en autorisationsordning. Reelt er der - som Translatørkommissionen ser det - tale om et forsøg på afmontering af det gamle og velrenommerede translatørerhverv med dets tilhørende autorisationsordning, som har tjent som forbillede i flere af vore nabolande.

Det forekommer desuden Translatørkommissionen, at konsekvenserne af en afskaffelse af autorisationsordningen for translatører ikke mindst for brugernes vedkommende ikke har været ordentlig gennemtænkt, da det er hævet over enhver tvivl, at en sådan afskaffelse vil medføre mere besvær og større omkostninger for alle kategorier af brugere af retsgyldige oversættelser.

I modsætning til udviklingen i landene omkring os skønnes translatørerhvervet i erhvervsministerens og dermed regeringens optik tilsyneladende ikke længere værdigt til at være et nødvendigt autorisationserhverv. Translatørkommissionen finder det imidlertid nødvendigt at påpege, at en afskaffelse af autorisationsordningen påviseligt er helt ude af trit med udviklingen ikke mindst i de

nordiske lande men også i de øvrige EU-lande. Translatørkommissionen finder ikke, at en afskaffelse tjener nogen samfundsmæssige interesser. Der foreligger for Translatørkommissionen heller ingen troværdig og valid dokumentation for, at en afskaffelse af autorisationsordningen vil skabe nogen som helst form for vækst på oversættelses- og tolkemarkedet.

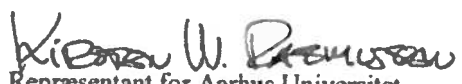
Afsluttende bemærkninger

Translatørkommissionen henstiller derfor til, at forslaget om afskaffelse af autorisationsordningen for translatører og tolke fjernes fra pkt. 52 i Vækstpakken.

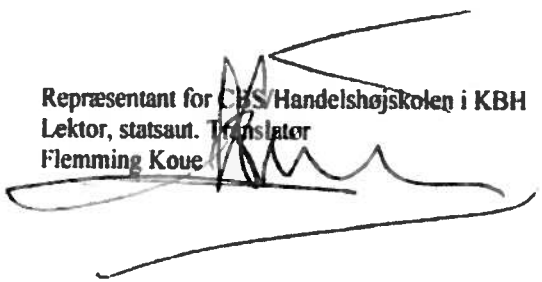
Det burde overvejes, om det ville være mere naturligt at placere autorisationsordningen under Justitsministeriet, da hensynet til retssikkerheden vægter tungt.

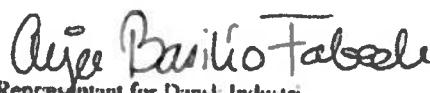
Translatørkommissionen skal her bemærke, at det i flere EU- og EØS-lande er de judicielle myndigheder, der administrerer autorisationsordningerne for oversættere og tolke.

Med venlig hilsen

Repræsentant for Aarhus Universitet
Lektor, cand.ling.merc., statsaut. translatør
Kirsten Wølch Rasmussen

Repræsentant for Translatørforeningen
cand. interpret., statsaut. translatør
Michael Tettinek

Repræsentant for CBS Handelshøjskolen i KBH
Lektor, statsaut. Translatør
Flemming Koue

Repræsentant for Dansk Industri
Sprøg- og kommunikationskonsulent
Anja Basilio Fabech

Bilag: Translatørkommissionens udtalelse af 3. september 2014
med følgebrev.

cc. Justitsministeriet
Domstolsstyrelsen
Uddannelsesministeriet

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

12. september 2014

Efter aftale

■ Til orientering

■ Folge brev

Til videre ekspedition

Kommentarer udbedes

Med tak for lån

Ønskes retur

Ring venligst

Translatørkommissionen, der rådgiver Erhvervsstyrelsen om administrationen af translatørloven, har udarbejdet vedlagte udtalelse om den danske translatørordning. Udtalelsen relaterer sig til "aftalen om en vækstpakke" fra juni 2014 mellem regeringen, Venstre, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti, hvor det af punkt 52 fremgår, at autorisationsordningen for translatører og tolke skal afskaffes.

Translatørkommissionen har i udtalelsen bl.a. henstillet til, at Erhvervsstyrelsen meddeler regeringen og aftaleparterne, at beslutningen om afskaffelse af autorisationsordningen for translatører og tolke hviler på et forkert grundlag.

Translatørkommissionens medlemmer finder, at bekræftede oversættelser af juridiske dokumenter både nationalt og internationalt er et vigtigt element i retssikkerheden. Da retsplejeloven desuden foreskriver, at afhøringer af personer, der ikke taler dansk, så vidt muligt skal ske ved hjælp af en translatør, finder kommissionen, at det på nuværende tidspunkt er passende at orientere Justitsministeriet om indholdet af kommissionens udtalelse til Erhvervsstyrelsen.

Såfremt Justitsministeriet ønsker at høre nærmere om emnet, kan translatørkommissionens sekretariat kontaktes.

Med venlig hilsen

På vegne af translatørkommissionen
Susanne Bo Christensen
Formand

Den 3. september 2014

Udtalelse fra Translatørkommissionen vedrørende pkt. 52 i Vækstpakken af juni 2014 om afskaffelse af autorisationsordningen for translatører og tolke

Indledningsvist gør vi opmærksom på, at Translatørkommissionens faglige medlemmer ikke på noget tidligere tidspunkt er blevet informeret om ovennævnte tiltag og heller ikke har haft aktindsigt.

Medlemmernes kendskab til baggrunden for beslutningen om afskaffelse af autorisationsordningen som led i vækstpakken er baseret på en kort præsentation af regeringens beslutning om at afskaffe beskikkelsesordningen, som blev givet af kontorchef Brian Adrian Wessel og chefkonsulent Christine Maxner på et møde med Translatørkommissionen den 22. august 2014.

Under henvisning til § 1 i bek. om Translatørkommissionen skal Translatørkommissionens faglige medlemmer udtale følgende:

1. Generelt om afskaffelse af autorisationsordningen for translatører og tolke

Undertegnede medlemmer af Translatørkommissionen fraråder stærkt, at autorisationsordningen for translatører og tolke (dvs. translatørbeskikkelsen og eneretten til translatørtitlen) afskaffes.

Vi henviser til samtlige høringssvar fra de berørte parter i forbindelse med høringen i 2008 vedrørende translatørloven og servicedirektivet samt Økonomi- og Erhvervsministeriets høringsnotat med kommentarer af 29. januar 2009 (sag 08/02603).

I denne forbindelse gør vi særligt opmærksom på høringssvarene fra en række væsentlige brugere af translatør- og tolkeydelser, såsom Justitsministeriet, Dansk Erhverv, Danske Advokater, Danske Regioner og Landsforeningen af Beskikkede Advokater, der alle udtalte sig imod en ophævelse af translatørloven, eller som forudsætning for en afskaffelse henstillede til, at kvalitet, gennemsigtighed på markedet og retssikkerheden sikres på en anden måde.

Vi gør ligeledes særligt opmærksom på høringssvarene fra Translatørkommissionens faglige medlemmer, Translatørforeningen, Aarhus Universitet og Copenhagen Business School, som meget udførligt redegør for problemstillinger i forbindelse med en eventuel ophævelse. Disse problemstillinger gør sig stadig gældende.

Hertil kommer aktuelt yderligere, at EU's direktiv nr. 2010/64/EU af 20. oktober 2010 om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager nu er implementeret i de fleste EU-lande, herunder også i Irland og Storbritannien, som har valgt at udnytte deres særlige mulighed for at

deltage i direktivet, og ikke mindst i vore nabolande. Hvis den danske autorisationsordning afskaffes, betyder det, at Danmark snart vil være det eneste EU-land, som ikke har en autorisationsordning.

Direktivet stiller øgede krav til kvaliteten af tolke- og oversætterydelser på det juridiske område (politiafhøringer og retsforhandlinger i straffesager) og til indførelse af egnede uddannelser og autorisationsordninger. Direktivet betoner en række steder betydningen og nødvendigheden af kvalitet i tolke- og oversætterydelser og kalder ligeledes på en professionalisering af tolke- og oversættererhvervet.

Særligt gør vi opmærksom på direktivets artikel 5:

”Artikel 5 Tolkningens og oversættelsens kvalitet

1. Medlemsstaterne skal træffe konkrete foranstaltninger for at sikre, at den tolkning og oversættelse, der ydes, opfylder kvalitetskravene i artikel 2, stk. 8, og artikel 3, stk. 9.
2. Med henblik på at fremme fyldestgørende tolke- og oversætterbistand og effektiv adgang dertil bestræber medlemsstaterne sig på at oprette et eller flere registre over uafhængige tolke og oversættere med passende kvalifikationer. Når dette eller disse registre er oprettet, stilles det, hvor det er hensigtsmæssigt, til rådighed for advokater og relevante myndigheder.
3. Medlemsstaterne sikrer, at tolke og oversættere overholder deres tavshedspligt i forbindelse med den tolke- og oversætterbistand, der ydes i henhold til dette direktiv.”

Selvom Danmark har et retsforbehold og dermed endnu ikke er direkte omfattet af direktivet, vil afskaffelsen hurtigt bringe Danmark i vanskeligheder i samkvemmet med de øvrige EU-lande og også andre lande, specielt når der er tale om (rets)dokumenter, som af danske og udenlandske myndigheder kræves bekræftet, da der i Danmark nu ikke længere vil findes en autorisationsordning som garanti for kvaliteten i disse oversættelser. Hvis – eller når - det danske retsforbehold ophæves, vil direktivet skulle implementeres i Danmark.

Desuden henviser vi til, at Økonomi- og Erhvervsministeriet i høringsnotatet af den 29. januar 2009 konkluderer, at den danske autorisationsordning for translatører ikke kan kritiseres for at være i strid med servicedirektivets krav om proportionalitet (se nedenfor).

2. Om formålet med at afskaffe autorisationsordningen som led i Vækstpakken

Translatørkommissionens faglige medlemmer har på mødet den 22. august 2014 fået oplyst, at der er følgende begrundelser for at afskaffe translatørbeskikkelsen, og vi må gå ud fra, at det også er disse begrundelser, som Erhvervsstyrelsen har oplyst til regeringen og forhandlingsparterne i forbindelse med tilblivelsen af omtalte Vækstpakke:

- *Flere skal have adgang til at udøve erhverv som oversætter og tolk/translator, således at der bliver øget konkurrence på markedet*
- *Unødige hindringer for vækst i erhvervslivet skal fjernes*
- *Det afgørende for translatørerhvervet er ikke selve beskikkelsen, men den bagvedliggende uddannelse. Beskikkelsen er blot et tjek af eksamensbevis og tjek af ren*

straffeattest. Derfor vil kvaliteten kunne signaleres af den bagvedliggende uddannelse.

Translatørkommissionens faglige medlemmer har følgende kommentarer til disse tre begrundelser:

- ***Flere skal have adgang til at udøve erhverv som oversætter og tolk/translator, således at der bliver øget konkurrence på markedet***

Med den nuværende autorisationsordning er der fri adgang til at drive erhverv som oversætter og tolk i Danmark, ikke blot uden autorisation, men også uden at skulle have en særlig uddannelse, bestå en særlig prøve eller opfylde bestemte formelle krav. Det er imidlertid kun personer med autorisation som translatør og tolk, der må benytte titlen ”translator”², og som kan udføre bekræftede oversættelser.

På det ikke-juridiske oversættermarked, hvor der ikke kræves bekræftede oversættelser, er autorisationsordningen dermed ikke konkurrence- eller væksthæmmende. Dette markedssegment er langt det største og er helt frit for alle, der beskæftiger sig med oversættelse og tolkning. Translatører konkurrerer her på markedets betingelser. I løbet af de seneste år er prisen for oversættelsesarbejde faldet med ca. 40% (Magasinet KOM, marts 2014, pp. 11-12). Desuden handles en meget stor del af alle oversættelser allerede i dag på tværs af landegrænser via Internettet.

Kun en translatør kan som nævnt udføre bekræftede oversættelser, dvs. forsyne oversættelser af en lang række juridiske dokumenter med bekræftelsespåtegning og translatørstempel, hvilket gør oversættelserne retsgyldige her og i udlandet. I andre lande fungerer denne ordning principielt på samme måde. Autorisationsordningen og bekræftelsespåtegningen i kombination med translatørstemplet signalerer med andre ord, at en oversætter besidder bestemte professionelle kvalifikationer og dermed kvalificeret kan udføre dette arbejde. Dette krav er begrundet i hensynet til **retssikkerheden**.

Hvis autorisationsordningen afskaffes, må det betyde, at selve begrebet ”bekræftede oversættelser” forsvinder, hvilket vil skabe problemer i Danmarks samkvem med udlandet. I den forbindelse skal det tilføjes, at det fremgår af servicedirektivets kapitel II om Administrativ forenkling, at det ikke er hensigten at afskaffe bekræftede oversættelser i EU.

Med hensyn til tolkeydelser står der i Retsplejelovens § 149, at ”afhøringer af personer, der ikke taler dansk, *så vidt muligt* skal ske ved hjælp af en translatør”, dvs. at afhøringer så vidt muligt skal ske ved en person, som har dokumenteret at have de nødvendige kvalifikationer til

² I bek. om lov om translatører og tolke, kap. II om Translatørens rettigheder og pligter, § 5 siger: ”Kun personer, der har beskikkelse som translatør og tolk må benytte betegnelsen ”translator””. Den beskyttede titel ”translator” dækker således såvel oversættelses- som tolkedelen. I tilknytning til lovforslaget om translatører og tolke, som blev fremsat i 1965, udtalte handelsministeren ”... at det kan have en vis betydning for translatører, når deres oversættelser anvendes i udlandet, at det af oversættelsen fremgår, at den, der har foretaget den, er i besiddelse af en særlig offentlig autorisation eller beskikkelse. Jeg vil derfor gerne fremhæve, at den omstændighed, at vi i teksten til lovforslagene og i bestemmelserne om de pågældendes eneret til at fore betegnelsen ’translator og tolk’ har udeladt ordet ’statsautoriseret’, ikke hindrer de pågældende i at anvende en betegnelse som f.eks. statsautoriseret eller dertil svarende udtryk på det fremmede sprog, således at det udadtil står klart, at de har dokumenteret særlige kvalifikationer, hvilket navnlig vil være af betydning, når deres arbejde skal benyttes uden for landets grænser.” (Flemming Koue: Danske translatører gennem tiderne 1635-2008, 2008, pp. 14-15).

at varetage opgaven. Denne bestemmelse er ligeledes begrundet i hensynet til retssikkerheden, men indgår som sådan ikke i autorisationsordningen. Retsplejelovens bestemmelse kan på grund af tilføjelsen ”så vidt muligt” ikke anses for at være unødigt konkurrencehæmmende.

En afskaffelse af autorisationsordningen vil imidlertid skabe problemer i forhold til § 149 og omtalte artikel 6, stk. 3, litra e, og dansk praksis på området vil kunne komme til at adskille sig fra den praksis, som nu findes i de EU-lande, hvor direktiv 2014/64/EU er implementeret.

Justitsministeriet henviste endvidere i høringsnotatet af 29. januar 2009 til, at retssikkerheden i forbindelse med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (artikel 6, stk. 3, litra e) ved ophævelse af translatørloven så må sikres på anden måde.

Som vist ovenfor er autorisationsordningen ikke en hindring for adgangen til at udøve erhverv som oversætter og tolk, og den kan ikke ses som hæmmende for konkurrencen på markedet. En afskaffelse af ordningen vil skabe problemer både for så vidt gælder bekræftede oversættelser og i forhold til retsplejeloven og må derfor ses som værende i modstrid med brugernes ønsker og interesser, med intentionerne i EU (direktiv 2006/123/EF og direktiv 2014/64/EU) og samtidig til stor skade for retssikkerheden.

- ***Fjernelse af unødige hindringer for vækst i erhvervslivet***

I høringsnotatet af 29. januar 2009 konkluderede Økonomi- og Erhvervsministeriet som nævnt ovenfor, at:

”Translatørordningen er indrettet således, at det tilsigtede formål med ordningen ikke kan opnås ved mindre restriktive foranstaltninger som fx tilsyn med tjenesteydernes servicevirksomhed, ved en kompetent myndighed eller af mere enkle erklæringer, der skal indgives af translatøren.”

Denne konklusion blev truffet på basis af en omfattende høringsproces. Det er derfor yderst forbløffende, at samme ministerium i forbindelse med Vækstpakken tilsyneladende nu atter opfatter autorisationsordningen som unødigt restriktiv.

Translatørkommissionens faglige medlemmer kan ikke få øje på nogen unødige hindringer for vækst i erhvervslivet i forbindelse med udøvelsen af translatørerhvervet (se ovenfor).

- ***Det afgørende for translatørerhvervet er ikke selve beskikkelsen, men den bagvedliggende uddannelse. Beskikkelsen er blot et tjek af eksamensbevis og tjek af ren straffeattest. Derfor vil kvaliteten kunne signaleres af den bagvedliggende uddannelse***

Fra Erhvervsstyrelsens side opfattes beskikkelsen blot som tjek af eksamensbevis og tjek af ren straffeattest. Beskikkelsen for translatører adskiller sig imidlertid, hvad angår eksamensbevis og ren straffeattest, dog principielt ikke fra beskikkelser i andre beskikkelseserhverv, f.eks. advokater, dispachører, revisorer. Set fra beskikkelseshaverens og fra brugernes side er beskikkelsen således samfundets blåstempling og signalering af, at den pågældende beskikkelseshaver nyder særlig troværdighed og besidder ganske særlige kompetencer. Det samme gælder i de lande, vi sammenligner os med.

For at opnå beskikkelse (og kunne kalde sig ”translatør”) skal man enten have bestået en *cand.ling.merc.-eksamen med en specialisering (særlig fagpakke) inden for oversættelse og*

tolkning, eller en *translatøreksamen*, for så vidt gælder de sprog, som ikke indgår i kandidatuddannelserne på Aarhus Universitet, School of Business and Social Sciences, eller Copenhagen Business School. Enhver kan i de fjernere sprog indstille sig til translatøreksamen på basis af selvstudium. Er det ikke muligt at afholde eksamen i det sprog, der ønskes beskikkelse i, og vedkommende på anden måde kan godtgøre sine kundskaber i sproget, kan Erhvervsstyrelsen undtage fra kravet om en særlig eksamen. Endelig kan Erhvervsstyrelsen beskikke en person, når det godtgøres, at vedkommende i udlandet har bestået *en eksamen, der kan sidestilles* med ovenstående, og hvor dansk indgår som det ene sprog. Det betyder med andre ord, at autorisationen er åben for alle, som kan godtgøre at være i besiddelse af bestemte sproglige og faglige kvalifikationer. Disse kvalifikationer er ikke bundet op på en bestemt (dansk) uddannelse, men kan være opnået i Danmark eller i udlandet (iht. EU-direktiv om gensidig anerkendelse af professionelle kvalifikationer inden for lovregulerede erhverv).

Hvis den beskyttede titel ”translatør” afskaffes, sådan at kvalitetsstemplingen i stedet baseres direkte på de bagvedliggende uddannelser, dvs. cand.ling.merc.-eksamen med en bestemt fagsammensætning³ eller translatøreksamen, vil brugerne selv skulle have besværet med at undersøge og vurdere oversætterens eller tolkens uddannelsesmæssige baggrund. For brugerne vil dette (måske) være muligt, men mere besværligt end nu, hvor titlen klart og entydigt signalerer, at den pågældende person har de nødvendige kompetencer. Med hensyn til de udenlandske uddannelser, som i dag vurderes af translatørkommissionen, er det vanskeligt at se, hvordan brugerne selv skulle kunne vurdere dem. Og det vil være noget nær en umulighed, når det drejer sig om fjernere sprog, som f.eks. portugisisk, arabisk, polsk og tyrkisk. En afskaffelse af titlen vil dermed betyde, at det bliver mere besværligt for brugerne, og i visse tilfælde som sagt nærmest umuligt, at sikre kvaliteten i oversætter- og tolkeydelserne. Markedet bliver med andre ord mere uigennemsigtigt.

Hertil kommer, at uddannelserne naturligvis løbende revideres, sådan at de hele tiden er bedst muligt tilpasset aftagernes behov. Med den nuværende autorisationsordning er det Erhvervsstyrelsen, der gennem Translatørkommissionen godkender de relevante studieordninger og dermed sikrer en harmonisering af kompetencekravene i Danmark. Hvis ordningen afskaffes, vil der ikke være sikret nogen harmonisering af kravene på tværs af uddannelsesinstitutionerne. Dermed vil det blive endnu vanskeligere at foretage den kvalitetssikring, som brugerne fremover selv vil skulle foretage.

Vi fraråder derfor stærkt, at man fjerner den beskyttede titel ”translatør”, som tydeligt signalerer over for brugerne, at der er tale om en person, som har dokumenteret at være i besiddelse af de nødvendige faglige og professionelle kvalifikationer til at kunne oversætte og tolke på højt fagsprogligt niveau. Altså principielt fuldkommen på linje med andre autorisationskrævende erhverv og titler som f.eks. advokat, læge, revisor og dispachør.

Det skal tilføjes, at titlen translatør/translator desuden er beskyttet i Norge, Sverige og Finland, og det samme gælder tilsvarende beskyttede titler i en række andre EU-lande. Derved signaleres i disse lande de nødvendige professionelle kvalifikationer gennem autorisationsordninger, og for translatørers vedkommende dermed en særlig kompetence til at udføre bekræftede oversættelser.

³ Cand.ling.merc.-uddannelsen er en meget bred uddannelse, som findes i mange uddannelsesvarianter.

En afskaffelse af den service over for virksomheder og retssystem, der ligger i autorisationsordningen, vil efter vores opfattelse betyde, at det fremover bliver brugerne af oversætter- og tolkeydelser, der skal foretage den nødvendige kvalitetssikring af udbyderne og afholde de dermed forbundne omkostninger. Vi har svært ved at se, at dette vil virke fremmende for vækst i erhvervslivet og for retssikkerheden i Danmark.

Afsluttende bemærkninger

På baggrund af ovenstående er det vores opfattelse, at beslutningen om afskaffelse af autorisationsordningen for translatører og tolke hviler på et forkert grundlag, samt at en sådan beslutning vil have utilsigtede alvorlige konsekvenser for forvaltning og retssikkerhed. Vi fraråder på det kraftigste, at autorisationsordningen afskaffes (de facto-ophævelse af translatørloven).

Vi henstiller derfor til, at Erhvervsstyrelsen meddeler regeringen og aftaleparterne, at autorisationsordningen for translatører og tolke fjernes fra pkt. 52 i Vækstpakken.

Det kunne dog overvejes, om det ville være mere naturligt at placere autorisationsordningen under Justitsministeriet, da hensynet til retssikkerheden vægter tungt.

Translatørkommissionens undertegnede medlemmer finder det yderst kritisabelt, at de ikke er blevet rådspurgt på et tidligere tidspunkt.

Med venlig hilsen

Repræsentant for CBS/Handelshøjskolen i KBH
Lektor, statsaut. translatør
Hemming Koue

Anja Basilio Fabech
Repræsentant for Dansk Industri
Sprog- og kommunikationskonsulent
Anja Basilio Fabech

Kirsten W. Rasmussen
Repræsentant for Aarhus Universitet
Lektor, cand.ling.merc., statsaut. translatør
Kirsten Wølch Rasmussen

Michael Tettinek
Repræsentant for Translatørforeningen
cand. interpret., statsaut. translatør
Michael Tettinek

Bilag: Overblik – Hvad siger de i vore nabolande?

cc. Justitsministeriet
Domstolsstyrelsen
Uddannelsesministeriet

Overblik

Hvad siger de i vore nabolande?

Det siger svenskerne f.eks.:

Tolkar och översättare

Kammerkollegiet auktoriserer tolkar och översättare. Syftet med den statslige auktorisationen är att tillgodose samhällets behov av kompetenta tolkar och översättare vilket bidrar till ökad rättssäkerhet.

Det siger nordmændene f.eks.:

Statsautoriserede Translatørers Forening

I nesten alle land kræver myndighederne at oversættelse af juridiske og administrative dokumenter må være udført af en statsautoriseret translatør og legaliseret i landet der oversættelsen er udført, for at den skal bli godkendt i det land den skal bruges. Translatørstempelen er altså en garanti for rigtig og offentlig godkendt oversættelse.

Det er kun statsautoriserede translatører som er bemyndiget til at stemple egne oversættelse med et beskyttet stempel.

Det siger tyskerne f.eks.:

Die Präsidentin des Landgerichts München I B
Bestallungsurkunde

Hoffmann XX geboren am 08.06.1962 in München, Anschrift: YYY ist aufgrund des Gesetzes über die öffentliche Bestellung und allgemeine Beeidigung von Dolmetschern und Übersetzern - Dolmetschergesetz - in der Fassung der Bekanntmachung vom 1. August 1981 (GVBl S.324) für das Gebiet des Freistaates Bayern als Übersetzer

für die dänische Sprache

für die gerichtliche und behördliche Zwecke öffentlich bestellt und allgemein beeidigt.

Er ist berechtigt, die Bezeichnung „öffentlich bestellter und beeidigter Übersetzer für die dänische Sprache“ zu führen.
Vorsitzender Richter am Landgericht

Og endvidere:

„Das Qualitätserfordernis ist folglich die große Errungenschaft der Richtlinie 2010/64/EU und zugleich deren Fundament“
(Neue Richtervereinigung - 19.02.2013)

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Translatør Flemming Koue <flemming.koue@get2net.dk>
Sendt: 24. november 2014 11:26
Til: hoering_LFTD; jm@jm.dk; post@domstolsstyrelsen.dk; uds@uds.dk; ufm@ufm.dk
Cc: Kirsten Wølch Rasmussen; Michael Tettinek; AFJ@cowi.dk; Alex Klinge; Vibeke Midtgaard
Emne: Translatørkommissionens supplerende bemærkninger til sit høringssvar af 19.11.2014
Vedhæftede filer: Supplerende bemærkninger til høringssvar 24.11.2014.pdf; translation_profession_en.pdf

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført

Kategorier: Rød kategori

Vedhæftet fremsender Translatørkommissionen nogle supplerende bemærkninger til sit høringssvar af 19.11.2014 vedrørende:

Høring vedrørende forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker mv., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører.

Desuden vedhæftes som pdf.-fil med EU-kommissionens rapport fra 2012 om *Studies on translation and multilingualism - The Status of the Translation Profession in the European Union*, som der refereres til i Kommissionens supplerende bemærkninger.

Med venlig hilsen

Statsaut. translatør Flemming Koue, repræsentant for CBS

Statsaut. translatør Kirsten Wølch Rasmussen, repræsentant for Aarhus Universitet

Sprog- og kommunikationskonsulent Anja Basilio Fabech, repræsentant for Dansk Industri

Statsaut. translatør Michael Tettinek, repræsentant for Translatørforeningen

TRANSLATØRKOMMISSIONEN

Erhvervs- og Vækstministeriet
Erhvervsstyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

24. november 2014

Mailadresse: hoering_LFTD@erst.dk

Translatørkommissionens supplerende bemærkninger til:

Høring vedrørende forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker mv., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører.

Translatørkommissionen henviser til sit høringssvar af 19. november 2014 i ovennævnte anliggende, men finder det magtpåliggende at henvise Erhvervs- og Vækstministeriet samt Erhvervsstyrelsen til den af EU-Kommissionen i 2012 udarbejdede rapport med titlen '*Studies on translation and multilingualism – The Status of the Translation Profession in the European Union*'. (Se side 3 ff.)

Rapporten findes på følgende link:

http://ec.europa.eu/dgs/translation/publications/studies/translation_profession_en.pdf.

men vedhæftes samtidig e-mailen med denne skrivelse som pdf.-fil. Desuden er rapportens første sider del af denne skrivelse.

I rapporten redegøres der for betydningen af status forstået som (*the presumed value of expert skills*), og som den professionsmæssige betydning det har, at særlige kompetencer på et område f.eks. kan signaleres ved en autorisationsordning og en beskyttet titel, og redegørelsen understøtter uomtvisteligt Translatørkommissionens argumenter mod en afskaffelse af autorisationsordningen for translatører og tolke.

I spørgsmål 423 af 26. september 2014 stillet af Johanne Schmidt-Nielsen (EL) blev erhvervsministeren bedt om at oplyse, hvilke EU- og EØS-lande der har en autorisationsordning for tolke og translatører. Erhvervsministeren kunne ikke svare på dette.

Translatørkommissionen har allerede i sit høringssvar af 19. november 2014 henvist til spørgsmålet og erhvervsministerens svar i denne sag.

I rapporten, side 23 ff, under overskriften "*The status of translators of official documents*" (som svarer til de områder, hvor translatører udarbejder bekræftede oversættelser) gennemgås i detaljer

ordningerne i en lang række forskellige lande, og på side 29 findes der et kort, hvor systemerne angives med farvekoder.

Kortet viser med al ønskelig tydelighed, hvordan den foreslåede ordning (nemlig 'notarordningen' - som Translatørkommissionen allerede afviser som acceptabel i sit høringssvar af 19. november 2014) vil bringe Danmark ud i et randområde af Europa og mange generationer tilbage i tiden.

Er det dét, der er hensigten med at anbringe danske translatører i Vækstpakkens pkt. 52?

Med venlig hilsen

Repræsentant for CBS/Handelshøjskolen i KBH
Lektor, statsaut. translatør
Flemming Koue

Anja Basilio Fabeck
Repræsentant for Dansk Industri
Sprog- og kommunikationskonsulent
Anja Basilio Fabeck

Kirsten W. Rasmussen
Repræsentant for Aarhus Universitet
Lektor, cand. ling. merc., statsaut. translatør
Kirsten Wølch Rasmussen

Michael Tettinek
Repræsentant for Translatørforeningen
cand. interpret., statsaut. translatør
Michael Tettinek

Bilag (side 3-9): Forside af omtalte rapport, indledninger samt indholdsfortegnelse i samme

cc. Justitsministeriet
Domstolsstyrelsen
Uddannelsesministeriet

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Charlotte Arp (DEP) <carp@fvm.dk>
Sendt: 20. november 2014 13:44
Til: hoering_LFTD
Emne: VS: Høring - Forslag til Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører
Vedhæftede filer: Høring - Forslag til Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører
Kategorier: Grøn kategori

Til Erhvervsstyrelsen

Fødevareministeriet har ved mail af 28. oktober 2014 modtaget vedhæftede høring over forslag til lov ændring af om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører.

Fødevareministeriet har ikke bemærkninger hertil.

Sag 28230

Med venlig hilsen

Charlotte Arp Vibegaard
Specialkonsulent/Souschef | Juridisk enhed
+45 50 83 95 73 | carp@fvm.dk

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Departementet | Slotsholmsgade 12 | 1216 København K | Tlf. +45 33 92 33 01 | fvm@fvm.dk | www.fvm.dk

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: rr@rigsrevisionen.dk
Sendt: 20. november 2014 13:08
Til: hoering_LFTD
Cc: Morten Henrichsen
Emne: Vedr. høring om forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker mv. (j.nr 2013-3500-34)
Signeret af: rr@rigsrevisionen.dk
Kategorier: Grøn kategori

Til Erhvervsstyrelsen

Rigsrevisionen modtog d.28. oktober 2014 en høring om forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

Rigsrevisionen har gennemgået forslaget til lov for bestemmelser om regnskab og revision i henhold til Rigsrevisorlovens §§ 7 og 10. Rigsrevisionen har ikke bemærkninger til forslaget.

Eventuelle spørgsmål kan stilles til undertegnede på telefon 33 92 85 44 eller via e-mail til rr@rigsrevisionen.dk med anførelse af det i overskriften anførte journalnummer.

Bekræft venligst, at denne e-mail er modtaget.

Med venlig hilsen

Marc Woodall
Fuldmægtig

RIGSREVISIONEN

St. Kongensgade 45
DK-1264 København K

Tlf. +45 339 28 400
Dir. +45 339 28 544

mw@rigsrevisionen.dk
www.rigsrevisionen.dk

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: 3 - SIK Høringer (SIK) <horinger-sik@sik.dk>
Sendt: 20. november 2014 10:52
Til: hoering_LFTD
Emne: VS: Høring - Forslag til Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

Vedhæftede filer: Høring - Forslag til Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

Kategorier: Grøn kategori

Til Erhvervsstyrelsen

Sikkerhedsstyrelsen har ingen bemærkninger til lovforslaget om ændring af detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. (...)

Venlig hilsen

Kasper

Kasper Holmgaard Graversen
Jurist, fuldmægtig

Direkte: 33 73 21 13
Mobil: 25 43 16 54
E-mail: khg@sik.dk

Fra: Sikkerhedsstyrelsen Hovedpostkasse (SIK)
Sendt: 28. oktober 2014 10:34
Til: 3 - SIK Høringer (SIK)
Emne: VS: Høring - Forslag til Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

Fra: hoering_LFTD [mailto:hoering_LFTD@erst.dk]
Sendt: 28. oktober 2014 10:28
Til: BM Postkasse; 'dt@datatilsynet.dk'; 'post@domstolsstyrelsen.dk'; Energistyrelsens officielle postkasse; Jakob Solmunde; Finansministeriets postkasse; 'fmn@fmn.dk'; 'jm@jm.dk'; 'km@km.dk'; 'keb-min@kebmin.dk'; 1 - KFST Officiel hovedpostkasse; Kulturministeriet; MIM - Miljøministeriets hovedpostkasse; MBBL Hovedpostkasse; 'sm@sm.dk'; 'fvm@fvm.dk'; 'sum@sum.dk'; Sikkerhedsstyrelsen Hovedpostkasse (SIK); 'skm@skm.dk'; 'stm@stm.dk'; UD-UDS - Enhedspostkasse; 'trm@trm.dk'; D-DEP - enhedspostkasse; 'um@um.dk'; 'us@us.dk'; 'uvm@uvm.dk'; 'oim@oim.dk'
Cc: Katia Tórsheim Voltelen; Brian Adrian Wessel; Jacob A. Drøhse; Poul Hove; Mads Bindsbøll Ohsten (DEP); Mads Ammitzbøll Thomsen (DEP); Lars Bunch; Marie Voldby; Jan Gabrielsen; 'Thomas Klyver'; 'Matilde Pedersen Blak'
Emne: Høring - Forslag til Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved

erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

Vedhæftet fremsendes høring over forslag til lov om medarbejderinvesteringsselskaber til ministerierne, som netop er udsendt til adressaterne på vedhæftede liste.

Frist for evt. bemærkninger er **tirsdag den 25. november 2014 kl. 12**. Bemærkninger skal sendes til:
hoering_LFTD@erst.dk

Med venlig hilsen

Christine Maxner
Chefkonsulent

ERHVERVSSTYRELSEN
Erhvervsvilkår og regulering

Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø
Telefon: +45 3529 1000
Direkte: +45 35291628
E-mail: ChrMax@erst.dk
www.erhvervsstyrelsen.dk

ERHVERVS- OG VÆKSTMINISTERIET

Pas på miljøet - udskriv kun denne e-mail hvis det er nødvendigt.

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Datatilsynet <dt@datatilsynet.dk>
Sendt: 19. november 2014 14:41
Til: hoering_LFTD
Cc: jm@jm.dk; Suzanne Stenkvist
Emne: Høring over udkast til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker mv. og forskellige andre love
Vedhæftede filer: Høringssvar - ingen bemærkninger [DOK309924].pdf
Kategorier: Grøn kategori

Vedhæftet sendes Datatilsynets høringssvar af dags dato til Erhvervsstyrelsen og Cc til Justitsministeriet.

Med venlig hilsen

André Dybdal Pape
Fuldmægtig, cand.jur.

Tlf.: (+45) 33 19 32 23
E-mail: adp@datatilsynet.dk

DATATILSYNET

Borgergade 28, 5. sal, 1300 København K
Tlf.: +45 3319 3200, Fax: +45 3319 3218
E-mail: dt@datatilsynet.dk, Internet: www.datatilsynet.dk

Erhvervsstyrelsen
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

Sendt til: hoering_LFTD@erst.dk

19. november 2014

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-mail
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2014-112-0383
Sagsbehandler
André Dybdal Pape
Direkte 3319 3223

**Vedrørende høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om
detailsalg fra butikker mv. og forskellige andre love**

Ved brev af 28. oktober 2014 har Erhvervsstyrelsen sendt ovennævnte udkast
og anmodet om Datatilsynets eventuelle bemærkninger hertil.

Udkastet giver ikke umiddelbart Datatilsynet anledning til bemærkninger.

Kopi af dette høringssvar er sendt til Justitsministeriets Lovafdeling til
orientering.

Med venlig hilsen

André Dybdal Pape

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Birgitte Wisborg <bw@stenohus.dk>
Sendt: 20. november 2014 13:55
Til: hoering_LFTD
Cc: Troels Madsen (madsen.troels@gmail.com)
Emne: Opfordring til at bevare translatørautorisationsordningen
Vedhæftede filer: SKMBT_C36014112014460.pdf

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

Kategorier: Rød kategori

Jeg vedhæfter hermed underskrevet opfordring.

Med venlig hilsen/Best regards

Birgitte Wisborg
Advokat

JORDAN | LØGSTRUP
ADVOKATPARTNERSELSKAB,
CVR-nr. 34045003

"Stenohus", Vesterbrogade 33, 1620 København V, Danmark.
Tlf.: +45 33255400.
www.stenohus.dk

Denne e-mail fra Jordan | Løgstrup advokatpartnerselskab kan indeholde fortroligt juridisk information. Denne e-mail er udelukkende beregnet til ovenstående adresse(r). Hvis De har modtaget denne e-mail ved en fejl, bedes De venligst returnere den til afsenderen uden nogen form for forarbejdning, distribution eller kopiering heraf. Tak.

This e-mail from the law firm Jordan | Løgstrup advokatpartnerselskab may hold confidential and/or privileged legal information. This e-mail is intended for the above address(es) only, so if received in error kindly return it to sender without any processing, distributing or copying thereof. Thank you.

hoering_LFTD@erst.dk

Vi har erfaret, at der er planer om at ophæve translatørloven og dermed afskaffe autorisationsordningen for translatører.

Vi er meget tilfredse med den nuværende ordning, som letter arbejdsgangen for os, når vi deltager i retssager med udenlandske parter eller repræsenterer klienter i sager i udlandet, og vi kan ikke se nogen fordel ved et system baseret på notarpåtegninger.

Ydermere vil notarpåtegning ikke være tilstrækkeligt i adskillige sammenhænge, så vi opfordrer til bevaring af translatørautorisationen og det offentligt tilgængelige register over oversættere med autorisation.

KbL 20/11-14

Med venlig hilsen

BIRGITTE WISBORG
ADVOKAT
"STENOHUS"
Vesterbrogade 33, 1620 Kbh. V
Tlf. 33 25 54 00

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Lone Myltoft <lone@confianza.dk>
Sendt: 20. november 2014 15:05
Til: hoering_LFTD
Emne: Høringssvar ifm. ophævelse af lov om translatører og tolke
Vedhæftede filer: Høringssvar_lmy.pdf

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført

Kategorier: Rød kategori

Vedhæftet høringssvar ifm. forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører.

Mvh.

Lone Myltoft
Statsaut. translatør

Her følger mit høringsvar i forbindelse med forslaget om afskaffelse af translatørbeskikkelsen. Jeg mener, at dette forslag bør tages af bordet, og jeg vil gerne argumentere for, at en afskaffelse af translatørbeskikkelsen vil bevirke:

- 1) at legalisering af bekræftede oversættelser bliver markant dyrere og mere bureaukratisk.
- 2) at markedet bliver ugenomsigtigt for vores kunder.
- 3) at det signaleres, at det ikke kan betale sig at tage en specialiseret uddannelse.

1 – DYR OG BUREAUKRATISK LEGALISERING

Den del af det at købe en bekræftet oversættelse, som har at gøre med legalisering, er helt central i forhold til det faktum, at vi, såfremt lovforslaget gennemføres, kommer til at stå med et system som gør det markant dyrere for vores kunder at købe bekræftet oversættelse. Jeg kan i lovforslaget læse mig frem til, at legaliseringsproceduren for oversættelser til brug i udlandet er, at translatøren først skal til notar, hvorefter notarens underskrift legaliseres af Udenrigsministeriets (UM) legaliseringskontor. Er der belæg for at konkludere, at denne procedure også accepteres af de lande, hvor det oversatte dokument skal anvendes? Jeg er i tvivl. Jeg har flere gange i løbet af min karriere været involveret i sager, hvor konsulatet for det pågældende land (et ikke-Apostilleland) stillede krav om, at oversættelsen blev legaliseret på det relevante konsulat og således ikke (kun) af en dansk notar, så jeg forudser at vores kunder kan løbe ind nogle bureaukratiske barrierer, hvis de udelukkende forlader sig på den foreslåede metode. Afskaffes translatørbeskikkelsen, er det i hvert fald klart, at UM ikke længere kan legalisere translatørpåtegninger med Apostillen, som ellers netop er et tiltag der i dén grad gør legalisering enkel, billig og ubureaukratisk, idet kunden (eller translatøren) kun skal ét sted hen for at legalisere.

Ved legalisering af oversættelser til brug i udlandet kan ingen længere garantere, at translatøren er godkendt – hverken notaren eller UM – hvis autorisationen afskaffes. I udlandet er det udlandets regler og krav der er gældende, og hvis et land stiller krav om, at konsulatet skal medvirke i eller varetage hele legaliseringsproceduren, idet der ikke længere findes en ordning, som garanterer kvaliteten af oversættelserne, mister den danske stat kontrollen med legaliseringsafgifterne, og sådanne afgifter er i forvejen ikke ubetydelige. Eksempelvis tager den cubanske ambassade 700 kr. for at legalisere en oversættelse (i modsætning til UM, som tager 190 kr.) – dette er muligt, fordi Cuba ikke er tiltrådt Apostillekonventionen, og der således ikke er andre måder at få oversættelsen legaliseret. Man kan også forestille sig situationer, hvor der bliver stillet krav om, at translatørens underskrift bekræftes af en notar, hvorefter legalisering fortsætter på konsulatet.

Hvad angår legalisering af oversættelser til brug ved danske myndigheder (dvs. fra et fremmedsprog til dansk), fremgår det af Erhvervs- og Vækstministerens svar til Jyske Bank af 30. oktober 2014, at en notar kan verificere translatørens underskrift – en yderligere bureaukratisk procedure, som i øjeblikket, i kraft af translatørbeskikkelsens eksistens, slet ikke er nødvendig, når der handles med oversættelser til brug ved danske myndigheder, men som ved en afskaffelse af beskikkelsen nu bliver en ting, som translatøren skal bruge (og tage sig betalt for) ekstra tid på, og som kunden skal betale en afgift (300 kr.) til det offentlige for at få ordnet. Notarens funktion er i dette tilfælde i øvrigt blot at bekræfte underskriverens personlige identitet og giver ingen garantier i forhold til translatørens kvalifikationer.

På næste side giver jeg to eksempler på legalisering af en oversættelse fra dansk til spansk til brug i hhv. Venezuela og Argentina. Jeg regner beregner et scenarium A (legalisering blot ved notar og Apostille, som angivet i lovforslaget) og et scenarium B (legalisering ved konsulatet og evt. notar), idet jeg mener, det er naivt at antage, at alle Danmarks samhandelslande er indstillede på at nøjes med en notarpåtegning og en Apostille. Jeg beregner også et eksempel på legalisering af en oversættelse fra spansk til dansk til brug ved en dansk myndighed. Jeg tager udgangspunkt i mit eget kontors forholdsvis korte afstand til såvel notarkontorer som UM-legaliseringskontor. Beløb med * er anslåede beløb.

Udgifter ifm. oversættelse og legalisering af dokument, som situationen er i dag				Udgifter ifm. oversættelse og legalisering af dokument, hvis autorisationen afskaffes			
Eks. 1	Oversættelsens pris			Oversættelsens pris			
Venezuela	Pris for translatørpåtegning	*250		Transport til notar (1 timetakst)	*400		
Scenarium A	Transport til UM (1 timetakst)	*400		Gebyr for notarpåtegning	300		
	Apostille på originaldokument	190		Transport til UM (1 timetakst)	*400		
	Apostille på translatørpåtegning	190		Apostille på originaldokument	190		
				Apostille på notarpåtegning	190		
	I alt	1.030		I alt	1.480		
Venezuela	Oversættelsens pris			Oversættelsens pris			
Scenarium B	Pris for translatørpåtegning	*250		(Transport til notar)(1 timetakst)	*(400)		
	Transport til UM (1 timetakst)	*400		(Gebyr for notarpåtegning)	300		
	Apostille på originaldokument	190		Transport til UM (1 timetakst)	*400		
	Apostille på translatørpåtegning	190		Apostille på originaldokument	190		
				(Apostille på notarpåtegning)	(190)		
				Transport til konsulat (1 timetakst)	*400		
				Legalisering på konsulat (70\$)	420		
	I alt	1.030		I alt uden notargebyr	1.410		
				I alt inkl. notargebyr	2.300		
Eks. 2	Oversættelsens pris			Oversættelsens pris			
Argentina	Pris for translatørpåtegning	*250		Transport til notar (1 timetakst)	*400		
Scenarium A	Transport til UM (1 timetakst)	*400		Gebyr for notarpåtegning	300		
	Apostille på originaldokument	190		Transport til UM (1 timetakst)	*400		
	Apostille på translatørpåtegning	190		Apostille på originaldokument	190		
				Apostille på notarpåtegning	190		
	I alt	1.030		I alt	1.480		
Argentina	Oversættelsens pris			Oversættelsens pris			
Scenarium B	Pris for translatørpåtegning	*250		(Transport til notar) (1 timetakst)	*(400)		
	Transport til UM (1 timetakst)	*400		(Gebyr for notarpåtegning)	(300)		
	Apostille på originaldokument	190		Transport til UM (1 timetakst)	*400		
	Apostille på translatørpåtegning	190		Apostille på originaldokument	190		
				(Apostille på notarpåtegning)	(190)		
				Transport til konsulat (1 timetakst)	*400		
				Legalisering på konsulat (60 U/cons.)	450		
	I alt	1.030		I alt uden notargebyr	1.440		
				I alt inkl. notargebyr	2.330		
Eks. 3	Oversættelsens pris			Oversættelsens pris			
Danmark	Pris for translatørpåtegning	*250		(Transport til notar) (1 timetakst)	*400		
				(Gebyr for notarpåtegning)	300		
	I alt	250		I alt	700		

I ovenstående eksempler forudsættes det, at der ikke er ventetid hos notaren overhovedet. I scenarium B vides det ikke, om notarpåtegning er påkrævet ved legalisering til brug i udlandet – derfor figurerer udgiften hertil i kursiv. Er der ventetid, må man forvente at translatøren fakturerer kunden for den tid, han/hun venter hos notaren.

Ovenstående eksempler (med beløb hentet bl.a. fra konsulaternes egne websider) taler deres tydelige sprog her: En pris der ligger ca. 50 % over prisen i dag samt en noget mere omfattende og tidskrævende procedure. Skal notaren involveres ved legaliseringssager, som behandles hos de enkelte konsulater, bliver prisen for legalisering langt over dobbelt så dyr som den aktuelle pris, og behandlingstiden længere, idet man i Københavnsområdet ikke kan dukke uanmeldt op hos en notar men skal bestille tid på forhånd. Samtidig er der flyttet et beløb, som før gik til translatøren for at påtage sig det fulde ansvar for oversættelsen, men som i fremtiden tilfalder det offentlige (notaren) eller udlandet (konsulatet) – altså ikke gunstigt for dansk erhvervsliv, idet der forsvinder penge fra den selvstændige translatør over i statskassen eller til udlandet.

Sidst men ikke mindst skal vi ikke glemme, at hvis der stilles krav om legalisering af et dokument, så SKAL det legaliseres. Afskaffes beskikkelsen, og dermed UM-legaliseringskontorets kontrol med vores beskikkelser, er det op til de individuelle konsulater at udstikke rammer for, hvilke krav der skal være opfyldt for, at konsulatet kan legalisere en oversættelse, eller om det er tilfredsstillende for dem blot at lade UM legalisere en notarpåtegning. Man kunne godt forestille sig et scenarium, hvor konsulaterne enkeltvis registrerer en håndfuld translatører med henblik på at kunne henvise til disse og legalisere oversættelser udført af disse personer (jeg er selv blevet tilbudt registrering på et af konsulaternes liste over godkendte translatører, såfremt jeg sender en kopi af min translatørbeskikkelse). Hvordan skal de ellers kunne sætte deres stempel på, at translatøren er godkendt/autoriseret/certificeret? Det system der kommer ud af sådan en situation, ligner næsten til forveksling det system vi har nu – blot helt decentraliseret, uden for statens kontrol og, vil jeg mene, ret uoverskueligt både for translatører og kunder. Som spansk translatør vil jeg i så fald skulle registrere mig på konsulatet for alle spansktalende lande hver især (Spanien, Mexico, Panama, Argentina, Venezuela, Cuba, mv.). Og jeg vil stadig komme til at tilhøre en gruppe af personer med en konkurrencemæssig fordel, fordi jeg er optaget på konsulaternes lister over godkendte translatører.

2 – DET UGENNEMSIGTIGE MARKED

Som det er blevet nævnt flere gange i debatten om afskaffelse af translatørbeskikkelsen, er vi translatører i helt fri konkurrence med alle andre oversættere i forbindelse med alle andre oversættelsestyper end netop de bekræftede oversættelser. Eksempelvis beskæftiger jeg mig ikke selv så meget med bekræftet oversættelse men primært med teknisk oversættelse (mere end 95 % af min samlede omsætning) – et segment, hvor oversættelse på ingen måde honoreres fyrsteligt, og hvor opgaverne varetages både af translatører og af folk med alle mulige andre uddannelser (eller uden uddannelse), som blot har valgt dette som levevej. Betegnelsen "oversætter" er helt fri, og således er konkurrencen på dette marked fri, hvilket priserne også afspejler. Bekræftede oversættelser udgør forholdsmæssigt en meget lille del af det der handles med på "oversættermarkedet", og det handler typisk om dokumenter af meget kritisk karakter. Her er det trygt for kunden at kunne gå til en statsautoriseret translatør, idet kunden ofte ikke har den fornødne tid til at beskæftige sig med at kontrollere translatørens kompetencer. Konkurrencen er i øvrigt generelt fri også imellem translatørerne internt i forbindelse med prissætning på bekræftede oversættelser. Jeg er ikke bekendt med, at nogen translatører anvender justitsministeriets faste takster for bekræftede oversættelser i deres tilbudsgivning til privatkunder eller erhvervslivet, og jeg kan ikke forestille mig andet end, at de der gør, ofte "taber" tilbuddet til en anden translatør, som sætter en lavere pris.

Hvis alle kan smykke sig med titlen "translatør", hvordan skal kunderne så kunne vide sig sikre på, at de henvender sig til en person der er kompetent til at varetage opgaven? Formuleringen "aktører med en relevant uddannelsesmæssig baggrund og erhvervsmæssige kvalifikationer" er i min optik ikke brugbar, når det kommer til at afgøre, hvem der er kvalificeret til at varetage oversættelse af denne type dokumenter, og den lægger i nogen grad op til, at hvis man selv mener, man har en relevant uddannelsesmæssig baggrund og/eller erhvervsmæssige kvalifikationer, så kan man forsvare at benytte titlen. Hvilke udvælgelseskriterier skal vores kunder benytte for at navigere på et marked, hvor alle med sproglige kompetencer, uanset niveauet, er translatører? Skal de sætte en medarbejder til at ringe rundt og bede en håndfuld translatører sende deres CV'er og eksamensbeviser? Skal de bede translatøren tage en test? Eller skal de søge referencer? Hvor mange ressourcer skal de bruge på at sikre sig, at

de har valgt en egnet translatør? Der er tale om en tidskrævende ekstraopgave til kunderne, hvilket i sidste ende ikke er rentabelt for dem.

3 – DET KAN IKKE BETALE SIG AT TAGE EN SPECIALISERET UDDANNELSE

Mange af os uddannede translatører har valgt uddannelse og karriere med udgangspunkt i et stort ønske om at blive dygtig til netop de meget specifikke ting, vi har lært på translatørstudiet. Personligt var jeg meget sikker i mit valg af uddannelse. Jeg gik målrettet efter præcis de meget specialiserede kompetencer som jeg nu har fået, og jeg gennemførte min 5-årige uddannelse – og stiftede i den forbindelse også en betragtelig studiegæld, som jeg i øvrigt stadig betaler af på – netop fordi jeg ønskede beskikkelsen som statsautoriseret translatør. Jeg får lyst til at spørge, om min studiegæld så bliver annulleret og mine SU-klip givet tilbage til mig, nu hvor jeg kan se frem til at få inddraget det som jeg kunne læse i studieordningen, at jeg ville få, da jeg gik i gang med studiet i sin tid? Havde jeg vidst, at jeg ville blive frataget min autorisation, så havde jeg helt sikkert valgt en helt anden uddannelse.

Jeg synes, det skal kunne betale sig at tage en uddannelse. Hvorfor skulle vi ellers uddanne os på et højt niveau? Det er i hvert fald et meget ærgerligt signal at sende, at en høj uddannelse som kan give en statsautorisation, er en konkurrencefordel, som skal udryddes. Og hvordan skal vi få nogen til at interessere sig for at uddanne sig inden for erhvervssprog eller for at tage en anden sprogorienteret uddannelse på et højt niveau, hvis det ikke er afgørende, om en person har en translatøruddannelse eller ej for at kunne slå sig ned som "translatør"? Det skal blive interessant at se, hvad det kommer til at betyde for dansk erhvervslivs handel med udlandet, hvis vi ikke længere kan garantere en høj sproglig kvalitet.

Lone Myltoft

Statsaut. translatør

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Per Andreassen <pan@ret-raad.dk>
Sendt: 20. november 2014 15:10
Til: hoering_LFTD
Emne: VS: Scan fra Ret&Råd
Vedhæftede filer: image2014-11-20-135924.pdf

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

Kategorier: Rød kategori

Med venlig hilsen

Per Andreassen
Partner/Advokat (H)

Ret&Råd København
Nørre Voldgade 16, 4. sal

1358 København K

Telefon: 60 10 80 80

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: no-reply@ret-raad.dk [<mailto:no-reply@ret-raad.dk>]
Sendt: 20. november 2014 13:59
Til: Per Andreassen
Emne: Scan fra Ret&Råd

Vedhæftet fremsendes i henhold til aftale scannet dokument som PDF-fil.

Med venlig hilsen

Ret&Råd Advokater

www.ret-raad.dk/kobenhavn

hoering_LFTD@erst.dk

Vi har erfaret, at der er planer om at ophæve translatørloven og dermed afskaffe autorisationsordningen for translatører.

Vi er meget tilfredse med den nuværende ordning, som letter arbejdsgangen for os, når vi deltager i retssager med udenlandske parter eller repræsenterer klienter i sager i udlandet, og vi kan ikke se nogen fordel ved et system baseret på notarpåtegninger.

Ydermere vil notarpåtegning ikke være tilstrækkeligt i adskillige sammenhænge, så vi opfordrer til bevaring af translatørautorisationen og det offentligt tilgængelige register over oversættere med autorisation.

Med venlig hilsen

Per Andriksen, advokat (+1)

Christine Maxner

Fra: Janni Pramanik Jakobsen <janni@jakobsen.mail.dk>
Sendt: 25. november 2014 09:23
Til: hoering_LFTD
Emne: Høringssvar
Vedhæftede filer: Høringssvar.docx

Vedhæftet høringssvar vedrørende afskaffelse af autorisationsordningen.

Med venlig hilsen

Janni Jakobsen
Statsaut. translator

Vestervangsparken 4
8355 Solbjerg
Mobil: 6075 9015
Mail: janni@jakobsen.mail.dk

Solbjerg, den 25. november 2014

Høringssvar vedr. afskaffelse af autorisationsordningen for translatører

Jeg er statsautoriseret translatør i engelsk og arbejder som freelancer fra mit hjemmekontor uden for Aarhus.

Jeg laver en del bekræftede oversættelser af mange forskellige typer dokumenter. Lige nu sidder jeg med to. Den ene er et sammenskrevet resumé og vedtægter for en virksomhed, der skal oprette et selskab i Østeuropa. Den anden er en attest, der skal oversættes for en dansk mand bosiddende i Østen. Han skal giftes dér og skal bruge en bekræftelse på, at han ikke er gift i Danmark.

Jeg har lyst til kort at illustrere processen i praksis i forhold til sidstnævnte oversættelse. I dag kører jeg ud for at hente originalen hos mandens forældre (det er ekstra service, normalt bliver de sendt med posten). Så oversætter jeg den, det tager nok en halv time. Derefter sætter jeg mit stempel på, binder den ind med forside, bagside og taperyg, sætter bånd om og forseglar den med mit stempelklistermærke. Derefter sender jeg den retur med posten. Det koster ham 200,- i autorisationsgebyr og måske 100,- for oversættelsen, dvs. 300,-.

Hvis jeg skal ind til notaren i Aarhus, tager det minimum to timer. Det koster 350,- i timen til mig, transport, oversættelse på 100,- og et gebyr på 300,- til notaren, dvs. minimum 1.100,-.

Afskaffelse af autorisationsordningen vil gøre hele processen dyrere og mere besværlig. Virksomheder og privatpersoner skal bruge autoriserede oversættelser, hvis de skal stifte selskaber, flytte til udlandet eller deltage i retssager, der involverer udlændinge. Det er faktum. Hvis autorisationsordningen afskaffes, er der brug for et alternativ, som ikke involverer notarer, men som stadig udgør en fyldestgørende bekræftelse for udenlandske og danske aktører.

Med venlig hilsen

Janni Pramanik Jakobsen

Christine Maxner

Fra: Translatør Winnie O. Sørensen <mail@pingwinnie.dk>
Sendt: 25. november 2014 09:40
Til: hoering_LFTD
Emne: Høringssvar vedrørende afskaffelse af autorisationsordningen for translatører

I forbindelse med lovforslaget til afskaffelse af autorisationsordningen for translatører, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at den eksisterende ordning netop sikrer en enkel, smidig og billig løsning, når der skal bruges autoriserede oversættelser i udlandet. Med et stempelslag fra min hånd har de dokumenter, jeg som statsautoriseret tysk translatør har oversat, hidtil været retsgyldige i Tyskland. Den samlede pris for den autoriserede oversættelse har således bestået af oversættelsens pris, et autorisationsgebyr, der går til min særlige ansvarsforsikring, samt evt. porto/forsendelse.

Men det vil ændre sig mig den nye ordning, der foreslås indført i regeringens vækstplan og det deraf følgende lovforslag.

Hvis jeg for fremtiden under de nye regler skal udfærdige en retsgyldig oversættelse, skal den således bekræftes for notar.

Det kan for mit vedkommende foregå tirsdag mellem kl. 9 og 14.30 i Haderslev (25 km kørsel tur-retur) eller onsdag mellem kl. 9 og 10 i Tønder (105 km tur-retur) eller på hverdage mellem kl. 8.30 og 15 i Sønderborg (145 km tur-retur).

Med de regler, regeringen ønsker at indføre, skal jeg så først oversætte dokumentet og derefter bruge mellem 1 og 3 timer på kørsel, som jeg naturligvis vil have godtgjort med både tabt fortjeneste i den påløbne tid og kørepenge for antal kørte kilometer. Dertil kommer så de 300,- kr. i retsgebyr.

Det vil ikke gøre den autoriserede oversættelse billigere.

Og jeg er ret sikker på, at den nye ordning heller ikke vil medføre øget konkurrence på området – tværtimod vil det nok medføre, at mange dygtige cand.ling.merc.'er/translatører må opgive deres erhverv som selvstændig oversætter og translatør.

Af hensyn til mine kunders pengepung bør jeg under de nye regler nok lave den regel, at jeg KUN udarbejder autoriserede oversættelser om mandagen, så de kan komme for notar om tirsdagen. Men jeg vil nok i stedet vælge at ophøre med at tilbyde autoriserede oversættelser.

Jeg vil så for øvrigt gerne forespørge ministeren, om jeg i forbindelse med nedlæggelsen af autorisationsordningen kan søge erstatning af staten for de omkostninger, jeg har haft til fx rygbind og stempel med kongekrone mm., som jeg ikke længere vil kunne bruge, såfremt lovforslaget bliver vedtaget.

Hilsen

Translatør Winnie O. Sørensen
Freelance-oversætter
Tørnevej 17
6500 Vojens
Mobil: 30 267 762
E-mail: mail@pingwinnie.dk

Folketinget vil afskaffe statsautorisationen for translatører og tolke:
<http://tinyurl.com/nccou9s>

Christine Maxner

Fra: Dörte Steffensen <dorte.steffensen@dk.maq.s.com> på vegne af Stefan Reinel
<stefan.reinel@dk.maq.s.com>
Sendt: 25. november 2014 09:55
Til: hoering_LFTD
Cc: 'min@evm.dk'; 'kim.andersen@ft.dk'; 'ida.auken@ft.dk'; 'stine.brix@ft.dk';
'steen.gade@ft.dk'; 'thomas.jensen@ft.dk'; 'brian.mikkelsen@ft.dk';
'joachim.olsen@ft.dk'; 'hans.skibby@ft.dk'
Emne: Forslag om afskaffelse af autorisationsordning for translatører
Vedhæftede filer: Høringssvar.pdf

Vedlagt fremsendes høringssvar, idet vi bemærker, at vi finder forslaget om afskaffelse af autorisationsordningen for translatører dybt problematisk.

Med venlig hilsen / Mit freundlichen Grüßen / Best regards

Stefan Reinel

Advokat (H) / Rechtsanwalt / Partner

.

MAQS LAW FIRM

Pilestræde 58, DK-1112 Copenhagen, Denmark

Tel +45 33 12 45 22, Fax +45 33 93 60 23

E-mail stefan.reinel@dk.maq.s.com

København, den	24. november 2014
Vort j.nr.	521033-013
Sekretær	-
Direkte tilf.	
E-mail	sr@dk.maqs.com

**Vedr.: "Aftale om vækstpakke" – forslag om afskaffelse af autorisationsordningen for
translatører**

Vi har erfaret, at man i forbindelse med "Aftale om vækstpakke" har stillet forslag om at afskaffe autorisationsordningen for translatører.

Det er stærkt foruroligende, at man overhovedet fra dansk side kan overveje et sådant tiltag på et tidspunkt, hvor stort set alle andre EU-lande som følge af servicedirektivet nr. 2006/123/EF og direktiv nr. 2010/64/EU allerede har indført eller er i gang med at indføre autorisationsordninger, som i mange tilfælde har den i EU kendte og velrenommerede danske translatørordning som direkte forbillede.

Selv om direktiv nr. 2010/64/EU på grund af det danske retsforbehold ikke skal implementeres direkte i Danmark pt., vil en afskaffelse af autorisationsordningen for translatører give alvorlige problemer i forholdet til de øvrige EU-lande ved udveksling af diverse dokumenter inden for især finanssektoren og den juridiske verden, hvilket også vil have en negativ indvirkning på erhvervslivet.

Vi vil som et stort internationalt erhvervsorienteret advokatfirma med Danmarks største dansk-tyske afdeling og storforbruger af tolke- og oversættelsesydelser både in-house og på oversættelsesmarkedet gerne komme med nogle håndgribelige praktiske betragtninger omkring det u hensigtsmæssige i afskaffelsen af autorisationsordningen for translatører – indledningsvist i hovedtræk og herefter mere uddybende.

Vores indvendinger er i hovedtræk følgende:

1. Konsekvenser i forhold til udlandet

Forslaget vil for fremtiden gøre danske bekræftede oversættelser uvirksomme i forhold til andre EU-lande

Uden autorisationsordningen vil bekræftede danske oversættelser for fremtiden ikke længere være retsvirksomme i forhold til domstole og myndigheder i andre EU-lande. Forslaget vil – stik imod hensigten – ikke "modernisere et mindre serviceerhverv" men vil forhindre fri konkurrence og betyde, at danske translatører afskæres fra at levere bekræftede oversættelser til brug i udlandet. Man skaber

således forhindringer for en hel dansk erhvervsgren og vanskeligheder i forbindelse med international udveksling af juridiske og økonomiske dokumenter. Det skaber ikke vækst i Danmark.

2. Indenlandske konsekvenser

2.1 Forslaget fører til unødigt bureaukratisering og tidsspilde

Uden autorisationsordningen vil bekræftede danske oversættelser ikke længere kunne leveres med få timers varsel, da oversættelsen for fremtiden også skal en tur forbi notaren. Translatørens tavshedspligt falder ligeledes bort – og skal for fremtiden aftales skriftligt i forbindelse med hver eneste oversættelsesopgave. Forslaget vil – stik imod hensigten – skabe unødigt bureaukrati for danske virksomheder og privatpersoner, og det vil stille danske udbydere af bekræftede oversættelser betydeligt ringere i konkurrencen med udenlandske translatører, der fortsat har tavshedspligt og selv kan stemple, påtegne og levere hurtigere uden tidsspildet med notaren, transport mv.

2.2 Forslaget vil forøge oversættelsesomkostningerne

Uden autorisationsordningen vil bekræftede danske oversættelser blive betydeligt dyrere end i dag, idet der i tillæg til oversættelsesprisen nu også skal betales notargebyr, transportomkostninger og rejsetid for turen til notaren. Forslaget vil – stik imod hensigten – skabe flere omkostninger for danske virksomheder og privatpersoner, og det vil stille danske udbydere af bekræftede oversættelser betydeligt ringere i konkurrencen med udenlandske translatører, der ikke skal afholde ekstra omkostninger til notar, transport og rejsetid.

2.3 Forslaget vil udfordre retssikkerheden generelt

Uden autorisationsordningen vil bekræftede danske oversættelser ikke have nogen reel værdi. Når man fjerner lovgrundlaget for bekræftelsen, er der ikke længere er nogen lovmæssig garanti for, at den sprogaktør, der som "translatør" bekræfter en oversættelse, er uvildig, omhyggelig eller i øvrigt kvalificeret til at udtale sig om sin oversættelses fuldstændighed og rigtighed. Det er en trussel mod retssikkerheden, at fejlbehæftede, sprogligt og indholdsmæssigt misfortolkede eller "manipulerede" oversættelser for fremtiden kan lægges til grund for retsafgørelser, når man ikke længere kan regne med "translatørens" eller den "uddannede translatørs eller lignendes" kvalifikationer og uvildighed. Forslaget vil – stik imod hensigten – udhule værdien af bekræftede oversættelser både i og uden for retssystemet med en svækkelse af retssikkerheden til følge.

2.4 Forslaget medfører et mere ugennemsigtigt marked

Uden autorisationsordningen vil samtlige sprogaktører – uanset kvalifikationer og uddannelse – for fremtiden kunne kalde sig oversætter, translatør, uddannet translatør eller lign., hvilket ikke bidrager til gennemsigthed på markedet. At alle oversættere efter lovforslaget for fremtiden kan benytte titlen translatør, som reelt har været beskyttet i flere hundrede år, er tillige vildledende – både over

for dansk erhvervsliv og privatpersoner, men så sandelig også over for myndigheder, domstole mv. i resten af verden. Forslaget vil – stik imod hensigten – føre til en yderligere forplumring af oversættelsesmarkedet og med fortsat brug af begrebet "translatør" åbne op for vildledning af brugere.

Vores indvendinger er mere uddybende:

1. Konsekvenser i forhold til udlandet

Forslaget vil for fremtiden gøre danske bekræftede oversættelser uvirksomme i forhold til andre EU-lande

Som advokater med dobbeltbestalling i Danmark og Tyskland yder vi juridisk bistand på tværs af landegrænser hver eneste dag, og set med internationale briller forekommer forslaget om afskaffelsen af autorisationsordningen for translatører meget uovervejet. Hvis forslaget vedtages, er det overvejende sandsynligt, at danske bekræftede oversættelser bliver uvirksomme i forholdet til andre EU-lande. I det følgende tager vi udgangspunkt i tyske forhold.

I Tyskland er der – ligesom i Danmark på nuværende tidspunkt – en autorisationsordning for oversættere. Selve autorisationen af oversætterne ligger i hænderne på delstaterne, som hver har deres egen "Übersetzergesetz", som lovregulerer beskikkelsen, fastsætter den autoriserede oversætters rettigheder og pligter mv. Kriterierne for at opnå autorisation ligner i de fleste delstater de danske til forveksling: Oversættelsesorienteret kandidatuddannelse med fagkundskab inden for et eller flere fagområder (f.eks. rets- eller finansvæsen), ren straffeattest, ordnede økonomiske forhold (ingen restancer/insolvens) og aflæggelse af ed om hvervets udførelse. Den autoriserede tyske oversætter bærer alt efter delstat en titel som "öffentlich bestellter und beeidigter Übersetzer"/ "allgemein beeidigter Übersetzer"/ "ermächtigter Übersetzer" og lign. De nævnte tyske titler er ligesom translatør beskyttede og er afhængige af myndighedsautorisationen.

Med hensyn til fremlæggelse af udenlandske dokumenter i civile retssager foreskriver § 142, stk. 3 i den tyske lov om civilproces (ZPO), at retten kan forlange, at fremmedsprogede dokumenter skal oversættes og bekræftes af en oversætter, som er autoriseret i en tysk delstat efter delstatens lovbestemmelser herom, eller som er ligestillet med en sådan (tysk autoriseret) oversætter.

Den sidste passus er indsat som følge af anerkendelsesdirektivet (erhverv) nr. 2005/36/EF samt servicet direktivet nr. 2006/123/EF, så bekræftede oversættelser foretaget af ligestillede autoriserede oversættere fra andre EU-lande tillades.

Tyske myndigheder, banker og notarer kræver ligeledes bekræftede oversættelser af fremmedsprogede bilag, som skal være udfærdiget af autoriserede (tyske) oversættere. Det tyske autorisationskrav har hidtil ikke været et problem for Danmark, idet tyske domstole og myndigheder mv. har anerkendt oversættelser foretaget af danske translatører, netop fordi den danske translatørautorisation uden videre kan sidestilles med den tyske, og kommende danske translatører underskriver en erklæring (ed) om hvervets udførelse, når de ansøger om beskikkelse.

Hvis det danske Folketing afskaffer autorisationsordningen for translatører, så opfylder danske bekræftede oversættelser for fremtiden ikke de tyske krav og vil ikke blive accepteret i Tyskland. Det vil sige, at alle danske dokumenter til fremlæggelse i retssager eller til brug for notarer, banker, myndigheder og lign. i Tyskland for fremtiden skal være ledsaget af en bekræftet oversættelse fra en oversætter med autorisation i Tyskland eller i et andet EU-land med autorisationsordning. Man forhindrer således danske translatører (cand.ling.merc.) i at konkurrere på lige fod med autoriserede oversættere fra andre EU-lande, når det gælder markedet for bekræftede oversættelser.

Den omstændighed, at sprogaktørerne for fremtiden skal lade deres "bekræftede" oversættelser påtegne af en notar, vil på trods af notarstemplets officielle præg ikke kunne ændre ved dette, idet notaren kun bevidner selve underskriften og underskriverens identitet.

Vores translatør i huset har i løbet af sine snart 19 års ansættelse hos os bl.a. lavet bekræftede oversættelser til tysk af langt over tusind danske dokumenter, der har været fremlagt for tyske, østrigske og schweiziske domstole, myndigheder, notarer, banker mm., uden at det har givet anledning til spørgsmål om hendes kompetence eller kvalifikationer, og hun har aldrig fået en bekræftet oversættelse afvist.

Hvis lovforslaget vedtages, bliver vi for fremtiden tvunget til at sende alle dansksprogede dokumenter, som vi har behov for at fremlægge i Tyskland, til oversættelse hos en autoriseret oversætter i Tyskland. Eneste alternativ er at lade vores danske translatør søge om tysk autorisation, så hun kan fortsætte med at servicere vores klienter med tysk autorisation, tysk titel og tysk stempel. Vi synes, at begge løsninger er uværdige for en retsstat som Danmark.

Forslaget vil – stik imod hensigten – ikke "modernisere et mindre serviceerhverv" men vil forhindre fri konkurrence og betyde, at danske translatører afskæres fra at levere bekræftede oversættelser til brug i udlandet. Man skaber således forhindringer for en hel dansk erhvervsgren. Det skaber ikke vækst i Danmark.

2. Indenlandske konsekvenser

2.1 Forslaget fører til unødigt bureaukratisering og tidsspilde

Hele processen omkring tilvejebringelsen af en bekræftet oversættelse er i dag let og smidig, fordi oversættelsen efter translatørens bekræftelsespåtegning, underskrift og stempeling er fuld juridisk gyldig og kan tages i brug med det samme. Alt kan således klares under samme tag.

For fremtiden indskydes der en ekstra forretningsgang, idet man forestiller sig, at den "bekræftede" oversættelse nu skal attesteres af en notar. Hos notaren skal man bestille tid på forhånd og må ofte vente flere dage på en notartid. Det vil uvægerligt medføre en betydelig længere leveringstid på oversættelsen, hvilket er meget problematisk i en højteknologisk globaliseret verden, hvor det forventes, at man i erhvervslivet kan handle hurtigt.

Vores erhvervsklienter har meget ofte brug for at kunne få f.eks. bekræftede oversættelser af udskrifter fra Erhvervsstyrelsen leveret med ganske få timers varsel (evt. på vej til lufthavnen) – dette vil være fuldstændigt udelukket i fremtiden.

Det kan være en udfordring også tidsmæssigt at indhente alle relevante bilag til fremlæggelse i civile retssager fra (udenlandske) klienter, deres samarbejdspartnere og/eller myndigheder i ind- og udland, så vi modtager hyppigt bevistunge bilag kort tid, før de skal indleveres til retten. Her er der igen ofte behov for ganske omgående bekræftede oversættelser.

Translatører er i dag som led i deres beskikkelse underlagt tavshedspligt, hvilket ikke er tilfældet for oversættere. Blandt de dokumenter, som vi og vores klienter jævnligt får oversat, er der en del, der indeholder personfølsomme oplysninger, er stærkt fortrolige eller omfatter forretningshemmeligheder. Det er af største vigtighed, at tavshedspligten også sikres for fremtiden.

Skal vi for fremtiden indgå en skriftlig aftale om tavshedspligt mv. i forbindelse med hver oversættelsesopgave, som vi sender ud af huset? I givet fald vil det være endnu en ting, der vil besværliggøre processen for os og vores klienter.

Forslaget vil – stik imod hensigten – skabe unødigt bureaukrati for danske virksomheder og privatpersoner, og det vil stille danske udbydere af bekræftede oversættelser betydeligt ringere i konkurrencen med udenlandske translatører, der fortsat selv kan stemple og påtegne uden tidsspildet med notaren mv.

2.2 Forslaget vil forøge oversættelsesomkostningerne

En notarattestering koster i dag et gebyr til Staten på 300 kr. pr. dokument. Hertil kommer, at oversætteren skal give personligt møde hos notaren til bevidnelse af underskriften på oversættelsen. Det betyder, at der i tillæg til notargebyret også opstår transportomkostninger samt rejsetid for oversætteren. Det er merudgifter, som vil blive lagt oveni oversættelsesomkostningerne.

En udskrift fra Erhvervsstyrelsen inkl. translatørens bekræftelsespåtegning og stempel, som vi i dag fakturerer til ca. 450-750 kr. alt efter udskriftens omfang, kunne for fremtiden løbe op i mellem ca. 1.000-2.300 kr. inkl. notargebyr, rejseudgifter og rejsetid (alt efter, hvor i hovedstadsområdet vores translatør kan få en hurtig notartid).

Desuden er der for os som advokatvirksomhed tale om tid, hvor vores translatør kunne have lavet andet og betydeligt mere kvalificeret og værdiskabende arbejde.

Forslaget vil – stik imod hensigten – skabe flere omkostninger for danske virksomheder og privatpersoner, og det vil stille danske udbydere af bekræftede oversættelser betydeligt ringere i konkurrencen med udenlandske translatører, der ikke skal afholde ekstra omkostninger til notar mv.

2.3 Forslaget vil udfordre retssikkerheden generelt

Ministeren har udtalt: "En afskaffelse af autorisationsordningen og dermed beskyttelsen af titlen "translatør" vil betyde, at andre aktører med relevant uddannelse og relevante erhvervsmæssige kvalifikationer lettere vil kunne udføre de samme opgaver. De vil dermed kunne kalde sig translatør, på samme måde som enhver i dag kan benytte titlen "tolk"..."¹ (vores understregning).

I ministerens udtalelse ligger der den implicitte antagelse, at det ud over de nuværende translatører kun er "aktører med relevant uddannelse og relevante erhvervsmæssige kvalifikationer", der for fremtiden vil kalde sig translatør. Men når man fjerner autorisationen og titelbeskyttelsen, så falder det – efter ministerens opfattelse – trivielle myndighedstjek af eksamensbeviser, straffe- og restanceattest også bort – det tjek, der jo netop sikrede, at translatøren som udgangspunkt havde et højt fagligt uddannelsesniveau og ordnede forhold. Det vil således være op til hver enkelt aktør på oversættelsesmarkedet selv at afgøre, om man mener sig i besiddelse af sådanne kvaliteter – uanset aktørens faktiske kvalifikationer. Alle vil for fremtiden kunne kalde sig translatør.

Hvis autorisationen falder bort, så falder den skriftlige erklæring, som alle translatører pt. skal afgive i forbindelse med ansøgningen om beskikkelsen, ligeledes bort. Uddrag af erklæringen lyder: "... Desuden erklærer jeg, at jeg på ære og samvittighed, med omhu og nøjagtighed vil udføre de hverv, der betros mig, og at jeg samvittighedsfuldt vil opfylde mine pligter som translatør og tolk". ...".

I translatørlovens § 6 hedder det endvidere "Translatører og tolke skal udføre de dem betroede hverv med omhu og nøjagtighed og med den hurtighed, som hvervets beskaffenhed tillader".

Translatørens oversættelsesbekræftelse skal ses i forlængelse af ovenstående erklæring og lovtækt. Der er her tale om kernegrundlaget for translatørens oversættelsesmæssige virke – det grundlag, der sikrer, at translatøren er forpligtet til at være uvildig og nidkær i forhold til udfærdigelsen af oversættelsen.

Når man fjerner lovgrundlaget, og der således i fremtiden ikke er nogen lovmæssig garanti for, at den sprogaktør, der som "translatør" bekræfter en oversættelse, er uvildig, omhyggelig eller i øvrigt kvalificeret til at udtale sig om sin oversættelses fuldstændighed og rigtighed, så vil værdien af den "bekræftede" oversættelse være svækket betydeligt – også i Danmark.

I forhold til retssystemet har ministeren givet udtryk for, at en afskaffelse af autorisationsordningen for translatører ikke umiddelbart forventes at påvirke Justitsministeriets område², og at der ikke er tilsigtet ændringer i forhold til domstolenes anvendelse af translatører i praksis². Ministeren har ligeledes givet udtryk for, at afskaffelsen af ordningen på tilsvarende vis ikke forventes at have konsekvenser for kvaliteten².

I henhold til lovforslaget ændres retsplejelovens § 149, stk. 1, 2. pkt. og stk. 2, 1. pkt. således, at der for fremtiden skal være tale om en "uddannet translatør eller lignende".

Formuleringen "uddannet translatør eller lignende" medfører dog en anden anvendelse af translatører i retssystemet end praksis er i dag, idet formuleringen åbner op for en endog meget bred fortolkning af uddannelser og kvalifikationer. Indtil rækkevidden af formuleringen er endeligt afklaret af domstolene, vil der være en lang periode med retsusikkerhed omkring dette.

F.eks. handler mange retssager aftalers indhold. Det er indiskutabelt, at antallet af fremmedsprogede aftaler er støt tiltagende i den globaliserede verden, som dansk erhvervsliv opererer i – ikke kun i forhold til aftaletekster på engelsk, men også andre sprog som f.eks. tysk, spansk eller russisk. Når der er opstået tvist om en aftales indhold, så er det op til domstolene at foretage en vurdering, fortolkning og afgørelse heraf. Når aftalen er på et fremmedsprog, så er dommeren fuldstændig afhængig af, at den fremlagte oversættelse er fuldstændig, uvildig og uangribelig.

Når der for fremtiden i retssystemet vil være tale om bekræftede oversættelser fra en "uddannet translatør eller lignende", tages dommeren som gidsel. Hver part lader egne bilag oversætte, dvs. at

"bekræftede" oversættelser i samme retssag nu skal foretages af to "uddannede translatører eller lignende", som kan have meget forskellige kvalifikationer og baggrund. Hvis en af parterne gør indsigelse mod en af modparten fremlagt "bekræftet" oversættelse og kontrafremlægger sin egen "bekræftede" oversættelse mhp. berigtigelse, så vil dommeren stå i en vanskelig afklaringsituation.

En dommer med alm. kendskab til de mest gængse fremmedsprog kan måske nok ved åbenbare terminologiske fejl eller dårligt dansk sprog fornemme, at noget er galt, men alvorlige oversættelsesfejl er ofte kun synlige for folk, der behersker de pågældende kilde- og målsprog samt den pågældende fagterminologi på et meget højt niveau.

I bedste fald vil det udløse flere fagsproglige syn og skøn i sager, hvor der fremlægges oversatte fremmedsprogede bilag, og hvor de "uddannede translatørers eller lignendes" uddannelsesmæssige baggrund og kvalifikationer er forskellige og giver anledning til tvist i sig selv. Syn og skøn trækker retssager i langdrag og er forbundet med ikke ubetydelige ekstra omkostninger for de involverede parter. I værste fald afgøres sagerne ud fra en forkert ordlyd, og der vil domstolene – som jo er sidste instans i et retssamfund – simpelthen afsige forkerte domme.

Den direkte trussel mod retssikkerheden ligger selvfølgelig i, at fejlbehæftede, sprogligt og indholdsmæssigt misfortolkede eller "manipulerede" oversættelser lægges til grund for retsafgørelser, når man ikke længere kan regne med "translatørens" eller den "uddannede translatørs eller lignendes" kvalifikationer og uvildighed.

Forslaget vil – stik imod hensigten – udhule værdien af bekræftede oversættelser både i og uden for retssystemet med en svækkelse af retssikkerheden til følge.

2.4 Forslaget medfører et mere ugenomsigtigt marked

Ministeren har udtalt, at man med afskaffelsen af beskyttelsen af titlen translatør ønsker at skabe samme vilkår for translatører som for tolke, hvis titel jo er ubeskyttet¹.

Med de massive problemer, der i dag er i retssystemet med ukvalificerede og dårligt uddannede tolke, der leverer utilstrækkelige tolkepræstationer til stor fare for retssikkerheden både i civile sager og straffesager, så forekommer det os utroligt, at man fra regeringens side går målrettet efter at indføre lignende tilstande på markedet for bekræftede skriftlige oversættelser både i og uden for retssystemet.

Hvor translatørernes uddannelsesniveau og høje kvalifikationer inden for fagsproglig oversættelse og tolkning i dag er alment kendt i den del af erhvervslivet, der har en international berøringsflade, skal

vi og vores klienter for fremtiden bruge tid og ressourcer på at søge information om og afklare, hvilken baggrund "translatøren" eller den "uddannede translatør eller lignende" mon nu har, og om denne baggrund kan være forenelig med den ydelse, man gerne vil købe. Regeringens forslag om i forhold til retssystemet at introducere yderligere en ikke beskyttet titel "uddannet translatør" – som ligeledes vil kunne benyttes frit af alle aktører på markedet – bidrager ikke til overskuelighed. Markedet vil således være fuldstændigt ugenomsigtigt og vanskeligt for erhvervslivet og privatpersoner at navigere i.

Hvis man ønsker, at flere får adgang til at virke som translatører i Danmark efter den nuværende autorisationsordning, så kunne man jo åbne op for, at flere aktører med andre uddannelser end cand.ling.merc. fik mulighed for at aflægge den omfattende translatøreksamen. Det ville samtidigt sikre, at kun seriøse "aktører med relevant uddannelse og relevante erhvervsmæssige kvalifikationer" ville kunne erhverve retten til at føre translatørtitlen, som fortsat skulle være beskyttet.

Vi finder det i det hele taget kritisabelt, at man ved en evt. afskaffelse af autorisationsordningen vælger at bibeholde titlen "translatør", som i realiteten har været en beskyttet titel, siden den blev nævnt første gang i 1734. Det nuværende beskikkelsessystem blev lagt i faste rammer i 1910, og i 1966 fik Danmark verdens første translatørlov. Der er med andre ord tale om en titel og en autorisationsordning, som er kendt langt ud over Danmarks grænser, og som vi med rette kan være stolte af.

At alle oversættere efter lovforslaget for fremtiden kan benytte titlen translatør uanset kvalifikationer og uddannelse er vildledende – både over for dansk erhvervsliv og privatpersoner, men så sandelig også over for myndigheder, domstole mv. i resten af verden. Man kan ligeledes argumentere for, at en fremtidig brug af translatør som ubeskyttet titel i Danmark vil bringe de tilsvarende svenske og norske autorisationsordninger, hvor titlen translatør stadig er beskyttet, i miskredit. Hvis autorisationsordningen afskaffes, så må begrebet translatør nødvendigvis udgå af sproget – og alle vil herefter kunne bruge deres akademiske titler og/eller den ubeskyttede titel oversætter.

Forslaget vil – stik imod hensigten – føre til en yderligere forplumring af oversættelsesmarkedet og med fortsat brug af begrebet "translatør" åbne op for vildledning af brugerne.

Vi mener, at det er tvingende nødvendigt for Danmark, at der også for fremtiden kan laves retsvirk-somme bekræftede oversættelser fra dansk til fremmedsprog og omvendt i Danmark, og at bekræf-tede oversættelser til og fra dansk fortsat skal kunne leveres af autoriserede danske translætører.

Vi vil derfor på det kraftigste anbefale, at forslaget om afskaffelse af autorisationsordningen for trans-lætører skal udgå af "Aftale om vækstpakke 2014".

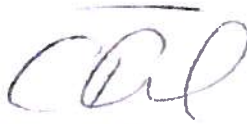
Med venlig hilsen
MAQS LAW FIRM

Stefan Reinel
Advokat og Rechtsanwalt

Karin Tofte Kirkegaard
Translætør

Dr. Claas Thöle
Rechtsanwalt og advokat

¹ Ministerens svar af 10. oktober 2014 til Tina Graff

² Ministerens svar af 21. oktober 2014 til Hanne Sterndorf

Christine Maxner

Fra: Lisbet Gühle <lisbetg@lg-online.dk>
Sendt: 25. november 2014 10:05
Til: hoering_LFTD
Cc: Danske Translatører (dt@dtfb.dk)
Emne: Høringssvar vedrørende Vækstpakke 2014
Vedhæftede filer: HØRINGSSVAR_Danske Translatører.docx; Spørgeskemaundersøgelse november 2014_DT.docx

Hermed fremsendes Danske Translatørers høringssvar på den del af vækstpakken, der vedrører afskaffelse af autorisationsordningen for translatører og tolke og ophævelse af translatørloven.

Samtidig vedhæfter vi resultatet af en spørgeskemaundersøgelse udført blandt vore medlemmer.

Med venlig hilsen

på vegne af Danske Translatører

Lisbet Gühle
Translatør, MDT SFÖ
Bestyrelsesmedlem
www.dtfb.dk

Danske Translatører har med forundring registeret, at en række partier bag Vækstpakke 2014 ønsker at ophæve lov om translatører og tolke. I begrundelsen for lovforslaget anføres det, at et af formålene med vækstpakken er at "lette markedsadgangen og fjerne unødvendige barrierer m.v. for en række mindre erhverv".

Vi kan på ingen måde se, hvordan en afskaffelse af translatørautorisationen skulle kunne lette markedsadgangen for virksomheder, og mener heller ikke, translatørernes eksistens udgør en speciel barriere for mindre erhverv. Samtidig vil det af nedenstående fremgå, at der i dag ikke eksisterer barrierer for at gå ind på oversættermarkedet, hvis det er den markedsadgang, der henvises til i forslaget.

Det nævnes også i begrundelsen for lovforslaget, at translatører har en konkurrencefordel i kraft af deres beskikkelse.

Vi mener, en sådan eventuel konkurrencefordel er meget lille på det særdeles konkurrenceprægede marked for oversættelser, der for langt den største dels vedkommende betjenes af oversættere uden translatørbaggrund – og i vid udstrækning af udenlandske lavprisudbydere. Samtidig opvejes denne påståede konkurrencefordel helt klart i rigeligt mål af den beskyttelse, autorisationen giver både små og store erhverv samt hele retssystemet i form af transparens med hensyn til oversætteres kvalifikationer. Det har altid været vores opfattelse, at autorisationen var til gavn for og beskyttelse af *brugerne*, som i kraft af autorisationen har kunnet finde frem til oversættere med en unik akademisk baggrund i erhvervssprog (økonomi, jura, teknik osv.) og samtidig let og ubesværet og mod betaling af omkring 300 kroner for en bekræftelsespåtegning har kunnet få oversatte dokumenter gjort retsgyldige i både Danmark og udlandet. Dette system har fungeret gnidningsløst i mange år, og lignende systemer er nu indført i mange andre lande, herunder de fleste medlemsstater i EU.

Argumentet om at sikre fri adgang til erhvervet må underordnes ønsket om at sikre brugerne og retssikkerheden. I øjeblikket kan enhver nedsætte sig som oversætter i Danmark (også udenlandske statsborgere) og i princippet udføre oversættelsesopgaver, som mange vil betegne som translatøropgaver. De kan også få deres oversættelser notarpåtegnet. Derved er forslagsstillernes ønske om at give andre aktører med relevant uddannelsesmæssig baggrund og erhvervsmæssige kvalifikationer adgang til at udføre de samme opgaver allerede opfyldt i vid udstrækning. Forslaget sikrer dog ikke, at det kun er personer med en sproguddannelse eller anden uddannelse, der oversætter dokumenter, idet alle kan få deres underskrift notarpåtegnet. Desuden er det nedfældet i lov om translatører og tolke, at translatører har tavshedspligt. Det betyder, at brugerne af oversættelser ikke skal bruge tid og administrative kræfter på at udfærdige og indhente fortrolighedserklæringer.

Det er alene brugerne, der bestemmer, om der skal bruges en translatør, og det vil være urimeligt at fratage dem muligheden for at benytte det hævdevundne og generelt accepterede system, vi har i dag. Til brugerne regnes både danske og udenlandske myndigheder.

Translatørbekræftede oversættelser kan umiddelbart forsynes med en apostillepåtegning i Udenrigsministeriets Legaliseringafdeling, hvilket er et krav i mange af Danmarks samhandelslande, som kræver brug af autoriserede oversættere og ikke accepterer en legaliseret notarpåtegning. Afskaffes den danske autorisationsordning, vil mange af de oversættelser, der i dag bekræftes af translatører hjemmehørende i Danmark, uden tvivl blive sendt til oversættelse i udlandet. Der bliver altså tale om udflagning af erhvervet.

Det er ikke vores opfattelse, at dansk erhvervsliv eller danske advokatkrede har ønsket en ophævelse af autorisationsordningen, og vi savner en mere detaljeret begrundelse for, at vores erhverv ønskes fjernet med så kort varsel og på baggrund af anbefalinger fra en task force, der ikke synes at have den store indsigt i, hvordan det danske oversættermarked fungerer. Det virker ganske urimeligt på denne måde at skabe barrierer for medlemmer af et lille erhverv, som der burde være taget hensyn til efter ordlyden i den foreslåede vækstpakke. Afskaffelsen af autorisationen vil medføre øgede udgifter til annoncering og positionering for de oversættelsesudbydere, der har den erhvervsrelaterede, akademiske baggrund, som efterspørges af erhvervslivet og domstolene, men som i øjeblikket kæmper hårdt for at stå distancen i et højt fragmenteret marked præget af stor priskonkurrence og pres fra udenlandske udbydere.

Vi mener ikke, afskaffelse af autorisationen vil bidrage til øget vækst. Det vil snarere øge erhvervslivets og offentlige myndigheders administrative byrder og forsinke processerne, hvis der fremover skal bruges notarpåtegninger. Det vil ikke alene forringe accepten af de oversatte dokumenter, men vil uden tvivl gøre det nødvendigt at udvide antallet af notarar betydeligt og sikre lettere adgang til landets notarkontorer, hvis notarsystemet ikke skal blive en byrde for erhvervslivet og myndighederne. Dette må forudses at betyde en forøgelse af de offentlige udgifter, som formentlig ikke kan dækkes af de gebyrer, brugerne skal betale.

I øjeblikket er translatører ansat i bl.a. større advokat-, finans-, revisions- og produktionsvirksomheder samt hos en række danske myndigheder, ligesom der findes nogle hundrede selvstændige translatører, som betjener de virksomheder, der kun lejlighedsvis har brug for translatøroversatte dokumenter.

Et af translatørernes store arbejdsområder er oversættelse af dokumenter til brug i retssager i Danmark og udlandet. Mange dommere ved de danske domstole kræver, at parterne leverer translatøroversatte dokumenter for at undgå diskussion om fortolkningen af ordlyden i en udenlandsk tekst. Det må anses for meget tvivlsomt, at der er tid til at verificere de enkelte oversætters uddannelsesmæssige baggrund i hvert enkelt tilfælde, endsige at det kan undgås, at parterne bestrider de kompetencer, en oversætter valgt af modparten har. Også på dette punkt fungerer translatørbeskikkelsen som en garanti for brugerne – og domstolene.

Det skal i denne forbindelse nævnes, at translatører også fungerer som tolke ved de danske domstole og ofte foretrækkes af både dommere og advokater på grund af deres indsigt i juridiske forhold og juridisk terminologi opnået gennem deres kandidatuddannelse eller sikret med deres translatøreksamen, ligesom mange civile sager mellem erhvervsvirksomheder kræver betydelig indsigt i økonomiske forhold, hvilket også er en del af en translatørs baggrund. Der findes i øjeblikket ikke andre uddannelser, der giver de samme kompetencer inden for både oversættelse og tolkning som translatøruddannelsen, hvilket er endnu en grund til at fastholde den gennemsigthed, der skabes af beskikkelsen.

Som nævnt ovenfor kræves der i udlandet bekræftede oversættelser af en lang række dokumenter både fra privatpersoner og virksomheder, og det er – som ligeledes nævnt – ikke tilstrækkeligt med en notarpåtegning. Der er simpelthen strenge krav om oversættelser foretaget af en autoriseret oversætter, som er opført i et centralt offentligt register. For privatpersoners vedkommende drejer det sig bl.a. om eksamenspapirer, ægtepagter, skilsmissepapirer og testamenter, mens virksomheder mødes med krav om bekræftede (og ofte legaliserede) oversættelser af stiftelsesoverenskomster, vedtægter, regnskaber, dokumentation af tegningsrettigheder m.v.

Også de danske myndigheder anvender i øjeblikket translatører til oversættelse af stævninger, anmodninger om udlevering af personer til strafforfølgelse osv., ligesom flere styrelser kræver autoriserede oversættelser af udenlandske dokumenter til brug i Danmark.

Vi tvivler på, at disse nuværende brugere vil føle sig trygge ved oversættelser udført af en oversætter uden relevant uddannelsesmæssig baggrund, som ifølge lovforslaget fremover blot skal gå til en notar for at få en oversættelse gjort til en bekræftet oversættelse. Notarpåtegningen melder jo intet om den pågældende oversætters baggrund og relation til rekvirenten af oversættelsen. Der bliver med andre ord tale om et helt igennem uigennemsigtigt system med righoldige muligheder for at pynte på indholdet af en tekst, for ikke at tale om de fejl, en person uden relevante kompetencer uforvarende kan komme til at begå. Det vil være en uoverkommelig administrativ opgave for modtagerne af en notarpåtegnet oversættelse at kontrollere oversætterens uddannelsesmæssige baggrund.

Desuden vil hasteoversættelser formentlig blive en saga blot, da notarkontorerne i dag ofte har lange ventetider.

Hvis afskaffelsen af autorisationen bliver en realitet, bør det ikke længere være muligt for nogen at anvende betegnelsen translatør. Der vil i så fald blive tale om at give nuværende oversættere uden nogen uddannelsesmæssig baggrund en uberettiget konkurrencefordel, fordi der også fremover vil være visse forventninger knyttet til titlen i brugerkredse. Det vil være i direkte modstrid med intentionerne bag forslaget, og der vil derfor ikke være anden udvej end at tilrette de love, bekendtgørelser osv., hvor der henvises til translatører.

Vi håber dog, at forslagsstillerne vil indse det fra et brugersynspunkt urimelige i at ophæve lov om translatører og tolke og dermed afskaffe autorisationen.

Det er i vores kontakt med diverse politikere blevet nævnt, at det kunne være en mulighed at erstatte translatørbeskikkelsen med en certificeringsordning. Der nævnes ikke noget om, hvem der tænkes at skulle administrere en sådan ordning, eller hvordan den skulle fungere. I de lande, der i øjeblikket har certificeringsordninger (fx Storbritannien og Irland), kan de certificerede oversætteres produkter ikke direkte opnå retsgyldighed, og det er også svært at se, hvordan en sådan dansk ordning skulle kunne hjælpe dansk erhvervsliv i højere grad end translatørautorisationen.

Vi forstår til dels det fremførte synspunkt om, at translatørbeskikkelsen ikke bør udstedes på baggrund af et eksamensbevis alene (selvom det jo forholder sig på samme måde med andre autorisationer), og vi er villige til at drøfte en ordning, hvor der kræves dokumenteret erfaring og en tilkendegivelse om tilstrækkelig kompetence fra andre udøvere af erhvervet, før beskikkelsen udstedes.

Men helt af afskaffe autorisationen vil være komplet uhensigtsmæssigt, og forslaget bør under alle omstændigheder gøres til genstand for nærmere undersøgelser.

Samtidig gør vi opmærksom på EU-direktiv 2010/64/2010 om retten til oversættelse og tolkning i straffesager. Hvis det danske retsforbehold ophæves, vil Danmark skulle implementere dette direktiv, der bl.a. kræver, at medlemsstaterne bestræber sig på at oprette et eller flere registre over uafhængige tolke og oversættere med passende kvalifikationer. Sådanne registre skal stilles til rådighed for advokater og relevante myndigheder. Det vil således være nødvendigt for Danmark at have et officielt, centralt register i stil med det nuværende CVR-register. Hvorfor afskaffe noget, der fungerer, for blot at skulle indføre et tilsvarende system senere hen?

Afslutningsvis vil vi gerne nævne, at vi mener, forslaget formentlig vil have en effekt, der strider mod ønsket om at gøre tingene lettere for små erhverv. Hvis translatørsystemet afskaffes, kan store virksomheder formentlig finde frem til personer med relevante sproglige kompetencer og relevant baggrundsviden, som de så kan ansætte. Derimod kan små virksomheder, heriblandt iværksættervirksomheder, som ikke har råd til at have en sprogekspert ansat, få svært ved at finde nogen, der formår at formidle deres budskaber sprogligt korrekt og dermed hjælpe dem ind på de udenlandske markeder. I den forbindelse skal man også huske på, at engelsk ikke åbner alle døre. I vores naboland Tyskland vil myndighederne aldrig kommunikere på engelsk, og det samme gør sig generelt gældende i en lang række andre lande.

Dette kombineret med regeringens ønske om at skære ned på en lang række sproguddannelser gør det særdeles vigtig at fastholde translatørsystemet og fremme uddannelse af flere translatører – også i sprog som arabisk og kinesisk, som der i øjeblikket er stor efterspørgsel efter.

For DANSKE TRANSLATØRER

Mette Aarslew

Formand

PS

Vi vedhæfter resultaterne af en hastigt foretaget rundspørge blandt vores medlemmer om antallet af udførte bekræftede oversættelser. Nogle medlemmer har medsendt kommentarer til forslaget.

PPS

Desuden henviser vi til Facebook-siden Bevar Translatørautorisationen, som omkring 1000 personer 'synes godt om' samt til underskriftindsamlingen med samme navn på Skrivunder.net, hvor 2.024 personer i skrivende stund har givet deres underskrift. Siden indeholder også en række kommentarer, bl.a. fra advokater i udlandet.

PPPS

Endelig henviser vi til rapporten "The status of the translation profession in the European Union", som blev udgivet i 2012 på foranledning af Europa-Kommissionen. Det fremgår af denne rapport, at der er brug for flere autorisationsordninger, og rapporten indeholder et kort, som viser de EU-lande, der har autorisationsordninger. Rapporten synes desværre at være det danske embedsværk ukendt, men den kan læses på dette link:

http://ec.europa.eu/dgs/translation/publications/studies/translation_profession_en.pdf.

Bilag 1

Spørgeskemaundersøgelse november 2014 – Danske Translatører

21.11.14.

59 besvarelser

Antal bekræftede oversættelser pr. år	Antal svar i alt	Gennemsnitligt antal bekræftede oversættelser pr. år	Laveste	Højeste
2.624	59 svar	44	0	300

Sprog	EN, DE, IT, PL, FR, TY, ES,

Dokumenttyper	Svarer til det forventede

Transporttid notar t/r	Antal svar i alt	Gennemsnitlig transporttid	Korteste	Længste
	57 svar	1,28 t	0,5 t	4 t
Kommentarer til besøg hos notar	Der skal bestilles tid, og åbningstiden er begrænset til hverdage fra 8:30 til 15, og der må desuden beregnes ventetid.			
Tidsbestilling og besvær	Man skal bestille tid, der er åbent mellem 9 og 12, og man skal selv møde op. Transport tur-retur ca. 2 timer - eller bil ca 2-3 liter benzin samt parkometer i 30 kr pr time-klassen, hvis man ellers kan finde en plads.			
Tidspres	Jeg vil skulle bruge notaren i enten Lyngby eller i København. Jeg vil komme til at køre ml. 10 til 15 km og vil bruge ca ½ time til 1 time. Notaren har åbningstider fra mandag-fredag fra 8.30 - 15.00, hvilket vil være et stort problem for mig. Jeg laver mange oversættelser om aftenen og i weekenderne, fordi jeg har tolkeopgaver i dagtimerne. Derfor vil det være svært at få tid til aflægge besøg hos en notar i dagtimerne. Derudover har jeg mange hasteopgaver og akutte oversættelser, f.eks. til retten eller forskellige ministerier. Disse opgaver skal som regel laves i løbet af få timer eller over natten, så de kan bruges dagen efter i f.eks. retten, eller de skal sendes til Tyrkiet inden for deadline. Det vil ikke kunne lade sig gøre, når oversættelserne skal bekræftes hos en notar først. Dernæst er der også mange hasteoversættelsesopgaver, som udarbejdes i løbet af weekenden eller om aftenen for virksomheder eller privatpersoner, der skal overholde nogle aftaler eller skal bruge oversættelserne til møder.			
Provinsen	Jeg bor i Nyborg, og den nærmeste notar har kontor i Odense, som ligger ca. 20 min. kørsel fra mit kontor (ca. 26-30 km). Åbningstid: 8.30-15			
	Notaren i Lyngby - 10 km tur/retur. Åbningstid 8.30-15, tidsbestilling ikke mulig, ventetid må forventes.			
	Notarkontoret, Kannikegade 16, 8000 Aarhus C, åbningstid hverdage 8:30-14:00.			
	Min transporttid til notaren vil være 2 x 45 minutter. Man kan bestille tid, der er tider ml. 10 og 12 alle hverdage. Hertil skal lægges ekspeditionstiden.			
	Notarkontoret i Aalborg man-fre 8.30 - 12.00; 12.30 - 15.00 - transporttid med bus og tog (da jeg ikke har bil til rådighed i hverdagen) min. 4 timer. Notarkontoret i Randers man-fre 8.30 - 15.00 - transporttid med bus og tog (da jeg ikke har bil til rådighed i hverdagen) min. 4 timer. Notarkontoret i Viborg man-fre 8.30 - 15.00 - transporttid med bus (da jeg ikke har bil til rådighed i hverdagen) min. 5-6 timer			
Kbh	Der skal bestilles tid hos notaren, og i København er der ret stor ventetid, så			

	hasteoversættelser vil ikke længere kunne tilbydes
Darmark vs. Italien	Både til Domhuset i Italien og til Konsulatet i KBH har jeg ca. 30 min. transport, dertil kommer ventetiden i gennemsnittet ca. 20-30 min. Åbningstid 9-12 både i Italien og i Kbh.
Opsplittet arbejdsdag	Desuden skal man bestille tid, så det medfører et afbrud i arbejdsdagen, at man skal stille hos notaren på et forud fastsat tidspunkt, og ikke bare når det passer i forhold til ens arbejdsopgaver
	Kontorets åbningstid kl. 8.30 - 15.00. (der kan ikke bestilles tid) Pris 300 kr. Hvis der ikke er ventetid, vil jeg forvente at skulle bruge ca. 1 time
	Det samme som UM, men ved fuld legalisering ville transporttiden blive fordoblet. Kunden ville skulle betale både notargebyr og legaliseringsgebyr.

Øvrige kommentarer	
Spildtid	Det ville give en masse spildtid
Hvad notaren bekræfter	Notaren kan vel kun bekræfte, at jeg er mig selv -- kan ikke bekræfte oversættelsen som sådan.
	Notaren bekræfter kun underskriften - ikke oversættelsen - og hvem sikrer, at det er en translator, der møder frem, når translatorer ikke længere findes????
Tyrkiske translatorer	Hvis forslaget bliver gennemført vil jeg ikke være i stand til at gennemføre størstedelen af mine skriftlige opgaver, idet jeg har mange hasteopgaver og tolkninger i dagtimerne, så jeg vil få svært ved at bruge en notar. Derudover vil jeg være nødsaget til at sætte mine priser på skriftlige opgaver op, idet jeg skal have dækket udgifter til transport, notarudgifter og tid brugt i forbindelse med at få oversættelserne bekræftet, hvilket vil medføre utilfredse kunder og nedgang i indtægterne. Jeg er bange for, at mange virksomheder og private personer vil vælge en tyrkisk oversætter bosiddende i Tyrkiet, som er billigere.
Provinsen	I visse dele af Danmark er der langt mellem notarerne, f.eks. kan der i Sønderjylland være 15-20 km til nærmeste notar.
Kundens pris	Hvis jeg skal opkræve betaling for den tid, et notarbesøg vil tage mig, så stiger kundens pris for oversættelse af f.eks. en dåbsattest, uforholdsmæssigt.
Private i klemme	Jeg vil ikke længere tage mindre sager for private, hvis forslaget bliver vedtaget.
Kundens pris	Jeg vil naturligvis over for mine kunder beregne mig et honorar for at skulle aflægge notaren besøg. Dette er fordyrende for kunden ift. at kunne nøjes med min bekræftelsespåtegning.
Efterfølgende legalisering	Antallet af bekræftede oversættelser er opgjort som et gennemsnit af de bekræftede oversættelser, jeg har leveret 2013 og 2014 til dato. Herved er mangfoldigheden af opgaver blevet så bred, som tilfældet er. Ca. 1/5 af disse oversættelser har skullet legaliseres i Udenrigsministeriet.
Kravene i Spanien	En ting er at gå til notaren og underskrive. Men en anden og vigtigere ting er, at oversættelser på denne måde ikke vil blive accepteret i spansk-talende lande, når min egen underskrift som translator ikke længere ville kunne legaliseres i Udenrigsministeriet. Udlandet kræver legalisering af translators underskrift og ikke af en notars underskrift!
Højere pris – længere leveringstid	Hvis jeg selv skal have betaling for en autorisation, koster det ca. 250,- kr. og dækker min arbejdstid. Det er besværligt at skulle planlægge en tur til notaren i forhold til andre opgaver, der skal laves i løbet af dagen, mens man selv kan foretage autorisation, når det passer ind i dagens opgaver - eller om aftenen/i weekenden. Af og til er der også tale om hasteopgaver, hvor det er vigtigt, at autorisationen kan foretages med det samme.
Kundens pris	Med den nuværende ordning, hvor jeg takket være min beskikkelse sørger for bekræftelse af dokumentet, er der ingen udgifter til transporttid. En bekræftelse koster 213,30 kr. + moms, som kunden med indførelse af ministerens forslag vil spare. I stedet kommer så udgiften til notar samt transporttid. Eller kunden kan henvende sig til bureauer, hvoraf der jo allerede findes et antal. I Italien, hvor der i mangel af autorisationsordningen forlanges en edssvoren

	bekræftelse, tager bureauer sig vældig godt betalt for denne service. Enhver kan bestille tid hos notaren, udfylde en blanket med erklæring om oversættelsens korrekthed og få notaren til at hæfte originaldokument sammen med oversættelse og erklæring. Det er bare tidskrævende og dyrt, og giver desuden ingen garanti for, at oversætteren er kvalificeret til sit arbejde.
Opgaver kan ikke løses	Notarmodellen vil afskære mig fra at påtage mig rigtig mange opgaver, da jeg pga. undervisning og tolkeopgaver ofte ikke vil have mulighed for at møde hos notaren i dennes åbningstid. Desuden vil det være en ganske urimelig fordyrelse for f.eks. unge studerende, der skal bruge en oversættelse af en dåbsattest i forbindelse med optagelse på studier i udlandet.
Prestigetab	Afviklingen af translatørautorisationen bekymrer mig ikke pga. de bekræftede oversættelser, men pga. prestigetab
Kundens pris	Jeg har aldrig været hos notaren selv, så jeg ved slet ikke, hvor det er, eller hvad det ville indebære for mig, men helt sikkert en klækkelig ekstra udgift for kunden, der oftest afhenter dokumenter hos mig med kurer og smutter inden om UM til apostillering på vejen retur.
Tyskland (andre lande, andre forhold)	En tysk notar er jurist - ofte fungerer tyske advokater (Rechtsanwalt) også som notarer. En tysk notar skal udover bekræftelse af underskrifter i bestemte anliggender også sørge for, at gældende retlige forudsætninger er til stede. Kan ikke umiddelbart ligestilles en dansk notar
Konkurrenceforhold	Der er vel mange, der ligesom jeg ikke laver ret mange bekræftede oversættelser, og dermed er det vel kun en meget lille del af oversættelsesarbejdet, der ikke allerede er fri konkurrence på - endnu et argument for at bevare den nuværende ordning
Jobs går til udlandet	Det, der nok vil ske, er, at man nedlægger en faggruppe, og store firmaer vil få den slags lavet i udlandet, da det bliver alt for dyrt herhjemme
Notar uacceptabel	Notarpåtegning på de dokumenter, jeg stempler, vil ikke blive accepteret af modtageren.

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Stinne Taiger Ivø <sti@shipowners.dk>
Sendt: 25. november 2014 10:11
Til: hoering_LFTD
Cc: hrc@forsikringogpension.dk
Emne: Høring - Forslag til Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

Vedhæftede filer: sendt høringssvar 25112014 dispachører.pdf; sendt høringssvar 25112014 - translatører.pdf

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført

Kategorier: Rød kategori; Blå kategori

Venligt se vedhæftede høringssvar fra Danmarks Rederiforening og Forsikring & Pension vedrørende dispachører samt høringssvar fra Danmarks Rederiforening vedrørende translatører.

Med venlig hilsen / Kind regards

Stinne Taiger Ivø
Kontorchef/Head of Division, Lawyer, PhD Danmarks Rederiforening / Danish Shipowners' Association Amaliegade 33
DK-1256 Copenhagen K
Tel.: +45 33 11 40 88 / Direct: +45 33 48 92 85
Mobile: +45 51 50 15 85
E-mail: sti@shipowners.dk
www.shipowners.dk

This email has been scanned by the Symantec Email Security.cloud service.
For more information please visit <http://www.symanteccloud.com>

Danish
Shipowners'
Association

Erhvervsstyrelsen
Dahlerups Pakhus
2100 København Ø

Sendt pr. e-mail: hoering_LFTD@erst.dk

25. november 2014

Sagsnr. 14-130

Høring vedrørende forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

Hermed bekræftes modtagelsen af Erhvervsstyrelsens høringsbrev af 28. oktober 2014 samt vedlagte udkast til forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke samt ophævelse af lov om dispachører.

Danmarks Rederiforening henviser til Forsikring & Pension og Danmarks Rederiforenings fælles høringssvar vedrørende § 8 og § 3.

Danmarks Rederiforening henviser desuden til separat høringssvar afgivet vedrørende § 4.

Nærværende høringssvar vedrører således udelukkende lovforslagets § 7, hvor Danmarks Rederiforening har følgende bemærkninger:

Bemærkninger til lovforslagets § 7

I lovforslagets § 7 stilles forslag om ophævelse af lov om translatører og tolke. Danmarks Rederiforening stiller sig uforstående over for nødvendigheden af sådan ophævelse og betvivler, at det vil føre til øget vækst inden for faget i Danmark.

Konkret for danske virksomheder, herunder rederier, der opererer globalt og har internationale aktiviteter og samhandel med udenlandske kontraktparter, anses lovforslaget for u hensigtsmæssigt.

Udenlandske myndigheder stiller som oftest krav om en oversættelse udført af en autoriseret translatør. Hvis ikke danske virksomheder kan benytte autoriserede translatører i Danmark skal oversættelsen skaffes fra et land, hvor der gælder en autorisationsordning. Det vil udgøre en administrativ byrde for danske virksomheder og det er vanskeligt at se hvordan det vil gavne væksten i Danmark. Hvis standardpåtegning hos notar skal oversættes og notarpåtegnes, stilles der i dag krav om en oversættelse udført af en statsautoriseret translatør. Inden lovforslaget gennemføres, vil det være hensigtsmæssigt at få bekræftet, at de notarpåtegninger, som danske virksomheder anvender og har brug for i deres samhandel og internationale aktiviteter, også kan udstedes af notaren på grundlag af en oversættelse, der ikke er udført af en statsautoriseret translatør.

Tilsvarende bør det afdækkes og bekræftes, at de dokumenter, hvor danske virksomheder har brug for apostillering i Udenrigsministeriet fortsat kan gives uafhængigt af, hvorvidt det er en statsautoriseret translatør, der har oversat det underliggende notarpåtegnede dokument, der ønskes apostilleret. Det er væsentligt for danske virksomheder at denne ordning fungerer.

Lovforslag, der er baseret på et formål om at skabe vækst, bør fokusere på tiltag, der understøtter danske virksomheders vækstpotentiale, herunder globalt, og ikke gøre sådanne aktiviteter mere besværlige eller fordyrende.

Danmarks Rederiforening imødeser en bekræftelse på, at lovforslaget ikke medfører betydelige vanskeligheder for danske virksomheder i forbindelse med fremlæggelsen af dokumentation over for udenlandske myndigheder.

Danmarks Rederiforening står selvfølgelig til rådighed for drøftelse eller uddybning af høringssvaret.

Med venlig hilsen

Stinne Taiger Ivø
+45 33 48 92 85
sti@shipowners.dk

Danish
Shipowners'
Association

Erhvervsstyrelsen
Dahlerups Pakhus
2100 København Ø

Sendt pr. e-mail: hoering_LFTD@erst.dk

25. november 2014

Sagsnr. 14-6061

Høring vedrørende forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

Hermed bekræftes modtagelsen af Erhvervsstyrelsens høringsbrev af 28. oktober 2014 samt vedlagte udkast til forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører.

Forsikring & Pension og Danmarks Rederiforening (herefter "Organisationerne") afgiver fælles høringssvar vedrørende de dele af lovforslaget, der omhandler dispachører, for at understrege, at den samlede branche, der benytter dispachører, finder lovforslaget særdeles uhensigtsmæssigt, som uddybet nedenfor.

Danmarks Rederiforening henviser desuden til separat høringssvar afgivet vedrørende § 4 samt separat høringssvar afgivet vedrørende § 7.

Bemærkninger til lovforslagets § 8

Med lovforslagets § 8 foreslås lov om dispachører ophævet.

Af lovforslagets indledende bemærkninger fremgår, at det som en del af Aftale om en vækstpakke (juni 2014) er aftalt, *"at der skal gennemføres en række initiativer*

rettet mod at lette markedsadgangen og fjerne unødvendige barrier m.v. for en række mindre erhverv". Initiativet er motiveret ud fra den opfattelse, at "regulering af erhverv betyder, at der ikke er fri adgang til erhvervet, hvilket begrænser adgangen for nye aktører og svækker konkurrencen".

I bemærkningerne til forslagets dele om ophævelse af lov om dispachører fremgår:

"En afskaffelse af beskikkelsesordningerne vil således alene betyde, at de pågældende personer ikke længere har en offentlig beskikkelse at markedsføre deres ydelser på. Det vil fortsat have deres uddannelsesmæssige og erhvervsmæssige erfaringer, som reelt er det, der kvalificerer dem til at udføre deres erhverv. Kompetence- og kvalitetsniveauet er således intakt".

Og videre:

"En afskaffelse af beskikkelsesordningerne vil betyde, at markedet for at levere de pågældende ydelser ikke begrænses til personer med en beskikkelse, men at andre aktører med en relevant uddannelsesmæssig baggrund og erhvervsmæssige kvalifikationer vil kunne udføre de samme opgaver. Det vil alt andet lige kunne medføre større konkurrence på områderne til gavn for vækst i samfundet generelt."

Organisationerne finder, at Erhvervsstyrelsen i disse bemærkninger har forsømt at forholde sig til det erhverv reguleringen vedrører, dispachør erhvervet. I følgende 5 afsnit forklarer Organisationerne deres bekymring over lovforslaget og kommenterer samtidig på bemærkningerne i lovforslaget, citeret ovenfor.

1. Dispachørernes uafhængighed og kompetencer

I Danmark har vi i dag 3 autoriserede dispachører, og afskaffelsen af autorisationsordningen vedrører således en meget lille erhvervsgruppe. Fremadrettet er der ikke tegn på en stigning i de sager, som dispachørerne håndterer. Til gengæld har vi i mange år haft et stabilt antal personer, der har erhvervet sig som dispachører i Danmark.

Dispachørerne repræsenterer minimum to parter på en og samme sag og har pligt til at behandle parterne ligeligt. I lov om dispachører er uafhængigheden sikret ved, at *"stillingen som dispachør er uforenelig med mæglervirksomhed, advokatvirksomhed eller anden erhvervsvirksomhed eller med stilling som bestyrelsesmedlem, direktør, administrator, likvidator eller funktionær i en erhvervsvirksomhed eller institution".*

Lovforslaget forsømmer at forholde sig til hvor central denne uafhængighed er, som netop i dag er sikret ved, at dispachørerne ikke må påtage sig andre erhverv. Fremover er der ingen regulering af uafhængigheden, hvilket vil betyde en væsentlig forringelse af de eksisterende rammer, hvorunder dispachørerhvervet udøves i dag, og for de to parter, som dispachørerne repræsenterer. Tilsvarende som advokater har dispachører klientkonti, hvor dispachørerne har indeståender på forskellige parters vegne. Dispachørloven omfatter i dag strafbestemmelser, såfremt dispachøren forbryder sig imod uafhængighedsprincippet eller ikke håndterer klientmidler korrekt. Lovforslaget ignorerer at forholde sig til konsekvensen af ingen regulering af dette og den effekt det vil få for branchen samt dispachørerhvervet.

Branchen har brug for en ordning, hvor parterne kan have tillid til dispachørens uafhængighed og kompetence – ikke flere at vælge imellem. Den tillid er understøttet af dispachørloven i dag.

2. Øget vækst?

Lovforslaget er motiveret af, at ophævelsen af autorisationsordningen vil skabe større konkurrence og øget vækst. Organisationerne betvivler, at der bag lovforslaget ligger en analyse af vækstpotentialet. De opgaver der varetages af dispachører er så specialiserede, at opgaverne vanskeligt kan sammenlignes med andre erhverv. Derfor er der kun 3 dispachører i Danmark, hvilket afspejler det aktuelle behov.

Lovforslaget forsømmer at forholde sig til andet end et potentiel højere antal dispachører – ikke væksten i de opgaver dispachørerne udfører. Antallet er i øjeblikket ikke stigende, og lovforslaget får derved til hensigt – eller konsekvens – at et potentielt øget antal dispachører skal konkurrer om de samme opgaver. Dette medfører færre opgaver til den enkelte dispachør og risikerer at mindske kompetenceniveauet, der netop styrkes ved antallet af sager og variationen heraf.

Såfremt de danske dispachører fremover er uden uddannelse indenfor faget, uden krav om uafhængighed og uden autorisation, er det en reel risiko, at de opgaver, som skal behandles efter reglerne under Nordisk Søforsikringsplan, går til autoriserede dispachører i de andre nordiske lande og i andre sammenhænge til udenlandske dispachører.

Søforsikringsmarkedet fungerer i vid udstrækning som "co-assurance forretning" kendetegnet ved, at kun en procentdel placeres hos de enkelte forsikringsselskaber, og at der udvælges en ledende assurandør. Når danske søforsikringsselskaber bliver valgt som ledende assurandør, bliver der kun i sjældne tilfælde sat spørgsmålstegn ved rigtigheden af de dispatcher, der bliver udfærdiget af en dansk dispachør. I de få tilfælde det sker, henvises der til

autorisationsordningen og den integritet, denne værner om. Derved undgås yderligere tvivl. Det er specielt i potentielle tvistsager om forsikringsdækning, hvor benyttelsen af dispachører i første omgang kan undgå en tvist ved de danske domstole imellem rederiet og den ledende assurandør og senere en potentiel tvist ved domstolene, imellem rederiet og en co-assurandør, der ikke vil følge afgørelsen i en dispache.

Organisationerne forudser derfor, at kun autoriserede dispachører vil efterspørges. Uden autorisationen ser vi en risiko for, at dispachørerhvervet i stedet forsvinder ud af landet og overtages af udenlandske dispachører, hvilket næppe kan være hensigten bag Aftale om en Vækstpakke.

3. Andre nordiske landes dispachørordninger

Danske rederier tegner overvejende søforsikring på Nordisk Søforsikringsplan, som er fælles forsikringsvilkår udarbejdet og vedtaget af rederiforeningerne og forsikringsforeningerne i Norge, Sverige, Finland og Danmark.

I Norge er der krav om en juridisk 2 årig uddannelse på et dispachørkontor samt en dispachøreksamen, hvorefter dispachøren beskikkes af statsrådet. I Sverige og Finland udpeges dispachørerne af det offentlige på samme måde som dommere, og dispachøren betragtes som en del af domstolssystemet.

For Organisationerne er det uforståeligt, at Erhvervsstyrelsen finder at dispachørerhvervet skal konkurrenceudsættes i Danmarks, mens andre nordiske lande har fastholdt adækvat regulering, der sikrer uafhængigheden og kompetenceniveauet i dispachørerhvervet i de øvrige nordiske lande.

4. Ekspropriation

Det er uklart om lovforslaget tænkes gennemført med tilbagevirkende kraft, således at de dispachører, der i dag har beskikkelse, ikke længere vil være beskikkede fra 1. januar 2016 eller om lovforslaget alene skal gælde fremadrettet, således at de, der efter lovens ikrafttrædelse, ønsker at kalder sig dispachør kan gøre det på basis af *"en relevant uddannelsesmæssig baggrund og erhvervsmæssige kvalifikationer."*

Der er ikke i lovforslaget taget stilling til hvilken uddannelsesmæssig baggrund eller erhvervsmæssige kvalifikationer, der er relevante. Dette finder Organisationerne ligeledes uhensigtsmæssigt, men i særdeleshed finder Organisationerne det uacceptabelt og potentielt skadeligt for erhvervet, såfremt de eksisterende beskikkelser tilbagekaldes.

Organisationerne finder, at lovforslaget – såfremt det skal opfattes således, at eksisterende beskikkelser tilbagekaldes – urimeligt og unødvendigt, hvis ikke

ekspropriativt. Næringsrettigheder er beskyttet af Grundlovens § 73. Næringsrettigheder kan være koncessioner og på lige fod anser Organisationerne statslige autorisationer for at være omfattet.

Beskyttelsen i Grundloven gælder uanset om det er næringsrettigheder, der udstedes til enhver, der opfylder en i lovgivning fastlagte krav eller om der er tale om næringsrettigheder, der kun udstedes i begrænset omfang. Generel regulering, hvorved en bunden næring frigives eller en fri næring ophæves eller begrænses, anses for erstatningsfri regulering som udgangspunkt, men det beror på et samlet skøn over indgrebets beskaffenhed. Spørgsmålet om hvorvidt lovforslaget er erstatningsfri regulering eller ej kan alene afgøres ved domstolsprøvelse, og med den usikkerhed bør lovforslaget slet ikke berøre allerede udstedte beskikkelser.

5. Øgede omkostningerne for rederierne og øget byrde for domstolene

Opgørelse af havarisager kan være meget langvarige, da de oftest er af en kompliceret teknisk karakter og kræver indsamling af dokumentation til opgørelse af havariet. Derved har været særdeles praktisk, at forældelsesfristen kan afbrydes uden retlige skridt ved anmeldelse af sagen for dispachør, jf. sølovens §§ 501, stk. 3 og stk. 5.

Da parter i et fælleshavari oftest ikke er direkte kontraktsparter, vil afskaffelse af autorisationsordningen for dispachører med sikkerhed føre til flere retssager ved de danske domstole, da parterne vil få behov for at foretage retslige skridt for at sikre, at der ikke indtræder forældelse, inden fælleshavariet er opgjort. Med henvisning til bemærkningerne ovenfor om uafhængighed, tilgodeser muligheden for at afbryde forældelsesfristen ved at udpege en opmand ikke i tilstrækkelig grad branchens interesser.

Bemærkninger til lovforslagets § 3

Der er i sølovens § 461 en henvisning til York Antwerp reglerne. Disse regler er direkte anvendelige i dansk ret. Reglerne henviser direkte til dispachører "average adjusters" og deres rolle i forbindelse med opgørelse af fælles havari. Med lovforslaget stilles der forslag om at ophæve sølovens § 462, stk. 2, der refererer til beskikkede dispachører. Såfremt lovforslaget gennemføres efterlader det tvivl om hvem, der i henhold til York Antwerp reglerne, kan foretage en opgørelse i dansk ret.

Samlet set finder Organisationerne, at lovforslaget vil være direkte skadeligt for dispachør erhvervet i Danmark og til gene for både danske rederier og søforsikringsselskaber. Organisationerne finder det yderligere helt uacceptabelt, såfremt lovforslaget indebærer en tilbagekaldelse af allerede udstedte beskikkelser. Forslaget bør derfor ikke gennemføres.

Organisationerne står selvfølgelig til rådighed for drøftelse eller uddybning af høringssvaret.

Med venlig hilsen

Stinne Taiger Ivø

Hans Reymann-Carlsen

Christine Maxner

Fra: christina@oblecta.dk
Sendt: 25. november 2014 10:16
Til: hoering_LFTD
Emne: Høringssvar, forslag til lov om ophævelse af lov om translatører og tolke m.v.
Vedhæftede filer: Høringssvar.pdf

Til rette vedkommende

Vedhæftet fremsendes høringssvar vedrørende forslag til lov om ophævelse af lov om translatører og tolke.

Såfremt I ønsker yderligere oplysninger, er I velkommen til at kontakte mig.

Med venlig hilsen

Christina Furholm Kjærgaard
Indehaver, statsautoriseret translatør

Østergårdsparken 12
DK-8410 Rønde

Til Erhvervsstyrelsen

Rønde, 25. november 2014

HØRINGSSVAR

Vedr. Forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

Dette høringssvar vedrører afskaffelse af autorisationsordningen for translatører og tolke

Regeringen har i juni 2014 indgået aftale med en række partier om en vækstpakke. Som pkt. 52 lægges der op til at afskaffe lov om translatører og tolke og dermed autorisationsordningen for translatører og tolke.

Som selvstændigt praktiserende translatører med speciale i juridisk oversættelse og mange kunder i ind- og udland, heriblandt en af Danmarks største virksomheder, finder jeg forslaget uhensigtsmæssigt for dansk erhvervsliv.

Jeg har arbejdet som translatør i advokatbranchen i syv år og som selvstændigt praktiserende translatør i seks år. Jeg samarbejder tæt med en af Danmarks største virksomheder omkring selskabsstiftelse, kontraktindgåelse og retssager i udlandet, og det vil være et stort problem for dem, hvis autorisationsordningen for translatører og tolke afskaffes, da udenlandske myndigheder jo fortsat stiller krav om, at en oversættelse skal være foretaget af en autoriseret translatør. Såfremt autorisationsordningen afskaffes, vil det medføre, at opgaven bliver udflaget til udlandet, alternativt at den bliver løst i Danmark med længere ekspeditionstid og øgede omkostninger til følge.

I oplægget til vækstpakken kan man læse, at argumentet for at afskaffe autorisationsordningen er ønsket om at modernisere et serviceerhverv med henblik på at "*understøtte lavere priser for virksomheder og forbrugere*".

Dette kommer ikke til at ske. Tværtimod. Afskaffes autorisationsordningen for translatører, vil det alt andet lige blive dyrere for danske virksomheder og forbrugere, idet de udenlandske myndigheder fortsat vil stille krav om autoriserede oversættelser.

Eksempel 1 – Tyskland:

En dansk virksomhed ønsker at stifte et datterselskab i Tyskland. De tyske myndigheder stiller i den forbindelse krav om, at diverse dokumenter skal oversættes til tysk. I Tyskland er der krav om, at sådanne dokumenter skal oversættes af en autoriseret translatør. Såfremt den

danske autorisationsordning afskaffes, vil de tyske myndigheder stille krav om, at dokumenterne skal oversættes af en autoriseret oversætter i Tyskland¹ i stedet for i Danmark.

Resultat: Opgaven forsvinder ud af Danmark og vil blive løst i Tyskland, da Danmark ikke kan leve op til de krav, der stilles i landene omkring os.

Eksempel 2 – USA:

En dansk privatperson skal arbejde i USA og skal i den forbindelse have oversat sit eksamensbevis til engelsk. De amerikanske myndigheder stiller generelt krav om, at oversættelsen skal være autoriseret og ofte legaliseret. Da såvel Danmark som USA har tiltrådt Apostille-konventionen, kan den autoriserede oversættelse legaliseres af det danske Udenrigsministerium.² Denne legaliseringsproces foregår gnidningsfrit pr. post. Hvis autorisationsordningen for translatører afskaffes, vil det som minimum betyde, at en translatør med sin underskrift i egen person skal bekræfte oversættelsens rigtighed foran en notar, inden den kan anvendes i USA. Det betyder øget administration og øget ekspeditionstid (Jeg har 30 km til nærmeste notar). Dertil kommer naturligvis øgede omkostninger for kunden til denne ekstra ydelse.

Resultat: De krav, udenlandske myndigheder stiller til autorisation af oversættelser fra Danmark for at sikre kvalitet i oversættelsen, forsvinder ikke, hvis den danske autorisationsordning afskaffes. For danske virksomheder og privatpersoner vil det resultere i øgede omkostninger og øget ekspeditionstid, når de skal bruge en autoriseret oversættelse. Og dette i en tid, hvor pris og ekspeditionstid er de helt store konkurrenceparametre inden for oversætterbranchen.

Som translatør i dagens Danmark konkurrerer man i kraft af internettet allerede med oversættere i hele verden. Prisen er til forhandling dagligt og er generelt faldende. Der er derfor allerede via de frie markedskræfter opnået "lavere priser for virksomheder og forbrugere", hvis man sammenligner med f.eks. for få siden, hvilket flere undersøgelser underbygger³. Dette har jeg også selv erfaret i mit job som selvstændig translatør gennem seks år.

Autorisationsordningen for translatører er virksomheders garanti for en høj kvalitet i oversættelsen. Da jeg i sin tid startede min karriere som ansat translatør i advokatbranchen, var det meget vigtigt for min arbejdsgiver, at jeg var autoriseret translatør, da virksomheden dermed fik en garanti for kvalitet og juridisk indsigt (i form af min uddannelse), tavshedspligt (som alle translatører er underlagt) og mest af alt muligheden for at autorisere dokumenter til brug i udlandet, således som udenlandske myndigheder stiller krav om.

¹ Kravene i Tyskland er omfattende og forskellige fra delstat til delstat. Men fælles for dem alle gælder, at der er en lang række personlige og faglige forudsætninger, der skal opfyldes for at blive autoriseret oversætter.

² Apostille-konventionen er tiltrådt af ca. 100 lande, heriblandt alle EU-landene. (<http://um.dk/da/rejse-og-ophold/legalisering/apostillestempleet/apostillelande/>). En translatørs bekræftelse (autorisation) af en oversættelse er Udenrigsministeriets forudsætning for, at en oversættelse kan legaliseres. Dvs. at såfremt autorisationsordningen afskaffes, kan Danmark ikke længere, for så vidt angår legalisering af oversættelser, operere i henhold til Apostille-konventionen.

³ <http://www.kommunikationogsprog.dk/kom-magasinet/oversaettere-har-baade-tryk-og-pres-paa>

--oOo--

Vedtages dette forslag om afskaffelse af autorisationsordningen, vil den danske advokatbranche og de danske virksomheder have et alvorligt problem i forhold til at leve op til de internationale krav om autorisation, hvorfor translatøropgaverne vil blive udflaget til udlandet.

På baggrund af ovenstående vil jeg derfor opfordre til, at forslaget om at afskaffe autorisationsordningen for translatører trækkes tilbage.

Såfremt I ønsker ovenstående uddybet, står jeg naturligvis til jeres rådighed.

Med venlig hilsen

Christina Furholm Kjærgaard
Statsautoriseret translatør, indehaver

Oblecta
Østergårdsparken 12
8410 Rønde

Tlf.: 22 12 63 23

e-mail: christina@oblecta.dk
www.oblecta.dk

Christine Maxner

Fra: Lotte Kovdal <lotte@kovdal.dk>
Sendt: 25. november 2014 10:27
Til: hoering_LFTD
Emne: Høringssvar vedrørende afskaffelse af autorisationsordningen for translatører
Prioritet: Høj

Jeg har med beklagelse noteret mig, at statsautorisationen for danske translatører står til at blive afskaffet i regeringens lovforslag.

Det vil berøre mig personligt, da jeg er uddannet cand.ling.merc. i engelsk og efterfølgende statsautoriseret som translatør, og jeg ser med stor bekymring på min branches fremtid.

Jeg har generelt svært ved at se, hvordan dette tiltag som postuleret skal skabe vækst i det danske erhvervsliv. Det er et absolut minimum af oversættelsesopgaverne i det danske samfund, der kræver stempeling af en statsautoriseret translatør, og jeg har svært ved at tro, at det berører ret mange virksomheder. Der er skræmmende meget konkurrence inden for oversættelse i forvejen, så det står allerede nu virksomhederne frit for at opsøge billigere leverandører. En afskaffelse af autorisationsordningen vil sandsynligvis blot betyde, at endnu flere af de bekræftede opgaver vil gå til udenlandske leverandører, da det i de fleste tilfælde vil være en billigere løsning - er det mon det, regeringen ønsker?

For mig vil det ved en afskaffelse af autorisationsordningen blive en dyrere løsning for mine kunder at få lavet bekræftede opgaver. Selvom jeg er bosat i Århus og har relativt nem adgang til den notar, som fremover skal ind i billedet ved bekræftede opgaver, vil det blive langt dyrere. Lige nu kræver det blot et stempel og et mindre gebyr hos mig, men fremover vil mine kunder skulle betale for transport, transporttid og notargebyr - et hurtigt regnestykke fortæller mig, at det hurtigt løber op i flere hundrede kroner mere end det, som den nuværende ordning koster mine kunder. For andre, som er så uheldige at være bosat i det såkaldte udkants-Danmark, vil processen sandsynligvis blive så dyr og besværlig, at det i praksis er næsten umuligt at gennemføre. Personligt har jeg tænkt mig at ophøre med at lave bekræftede opgaver, hvis autorisationsordningen afskaffes, da jeg ganske enkelt vurderer, at det fremover bliver for besværligt og tidskrævende.

Det forbavser mig desuden, at et af hovedargumenterne er, at der er behov for mere konkurrence inden for området. Jeg tror, at det vil være svært at finde brancher, hvor der er mere konkurrence end i oversættelsesbranchen. Jeg har arbejdet som oversætter og translatør i 15 år, heraf de sidste fire som selvstændig, og jeg har i samme periode set priserne rasle ned. Oversættelsesbranchen må være en af de få brancher, hvor priserne i modsætning til resten af samfundet kun falder og aldrig nogensinde stiger, og det siger sig selv, at det bliver stadig sværere at få det til at hænge sammen rent økonomisk, da alt andet i samfundet stiger som normalt. Af samme årsag har jeg det sidste årti set mange dygtige kolleger nedlægge deres hverv og søge andre udfordringer, og mange oversættelsesbureauer, heriblandt flere af mine tidligere arbejdsgivere, har ligeledes måttet dreje nøglen om. Den såkaldte vækst, som en afskaffelse af autorisationsordningen skal forestille at give i erhvervslivet, vil nødvendigvis blive opvejet af øget arbejdsløshed og nedgang i oversættelsesbranchen.

For mig har det bl.a. betydet, at jeg kun henvender mig til udenlandske kunder, da jeg ganske enkelt ikke kan leve af det danske marked. Jeg er i den heldige situation, at jeg kan leve udmærket af at arbejde som oversætter og translatør, men det skyldes primært, at jeg arbejder cirka dobbelt så meget, som jeg gjorde i min tid som lønmodtager. En arbejdsuge på op til 80 timer er meget almindeligt for mig. Det er næppe en situation, som er

holdbar på langt sigt, og da en afskaffelse af autorisationsordningen vil betyde yderligere udvanding af markedet, kan jeg se frem til enten nedsat indtjening eller endnu flere arbejdstimer, hvoraf det sidste næppe er fysisk muligt.

Det er meget muligt, at vi som statsautoriserede translatører har en (såkaldt uretmæssig) fordel i forhold til andre oversættere, men denne fordel skyldes udelukkende, at vi har læst og knoklet os til den. Vi har via vores lange videregående uddannelse erhvervet os en baggrundsviden og forudsætninger for at kunne lave bestemte typer opgaver, som andre oversættere, hvad enten de er uddannet eller ej, ganske enkelt ikke har. Det står alle og enhver frit for at slå sig ned som oversætter, men ved en afskaffelse af autorisationsordningen sender regeringen et meget uheldigt signal, fordi det i disse tider, hvor der er så stort fokus på at uddanne sig, direkte signalerer, at vores uddannelse har været spild af tid og penge, og at man fremover lige så godt kan tilbringe nogle år i en strandbar i Spanien og opnå de samme kvalifikationer.

Det kan I da forhåbentlig ikke mene alvorligt?!?

--

Venlig hilsen / best regards

Lotte Kovdal

Cand.ling.merc. og translatør

Glænøvænget 1

DK-8381 Tilst

E: lotte@kovdal.dk

T: +45 24277862

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Louise Vig Jensen <LVJ@horten.dk>
Sendt: 25. november 2014 10:44
Til: hoering_LFTD
Emne: Ophævelse af lov om translatører og tolke
Vedhæftede filer: Bemærkninger til lovforslag om afskaffelse af translatørautorisationen - Horten.pdf

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

Kategorier: Rød kategori

Horten Advokatpartnerselskab fremsender vedhæftet bemærkninger til lovforslag om afskaffelse af translatørautorisationen (Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører).

Med venlig hilsen

Louise Vig Jensen
Statsaut. Translatør

T +45 3334 4349 | M +45 5234 4349 | vCard | Læs profil

HORTEN

Horten Advokatpartnerselskab | Philip Heymans Allé 7 | DK-2900 Hellerup, København
T +45 3334 4000 | F +45 3334 4001 | CVR 33775229 | horten.dk

Please note that information contained in this e-mail and any attachments is intended for the use of the addressee only and is confidential and may contain legally privileged information. If received in error, please delete it from your system and notify us by phone. Any dissemination, distribution, copying or use of this communication without our prior permission is strictly prohibited.

Erhvervs- og Vækstministeriet
Erhvervsstyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

hoering_LFTD@erst.dk

Horten
Philip Heymans Allé 7
2900 Hellerup
Tlf +45 3334 4000
Fax +45 3334 4001
www.horten.dk

Horten
Dir +45 3334 4142
Mob +45 5234 4142
EWC
Sekretær Louise Vig Jensen
Dir +45 3334 4242
lvj@horten.dk

J.nr.

24. november 2014

● AFSKAFFELSE AF AUTORISATIONSORDNINGEN FOR TRANSLATØRER

HORTEN

Vi har erfaret, at der er planer om at ophæve translatørloven og dermed afskaffe autorisationsordningen for translatører.

Vi er meget tilfredse med den nuværende ordning, som letter arbejdsgangen for os, når vi deltager i retssager med udenlandske parter eller repræsenterer klienter i sager i udlandet, og vi kan ikke se nogen fordel ved et system baseret på notarpåtegninger.

Ydermere vil notarpåtegning ikke være tilstrækkeligt i adskillige sammenhænge, så vi opfordrer til bevaring af translatørautorisationen og det offentligt tilgængelige register over oversættere med autorisation.

Med venlig hilsen

Horten

Erik Wendelboe Christiansen
Managing Partner

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Nira Glad <rose@niraglad.dk>
Sendt: 25. november 2014 10:45
Til: hoering_LFTD
Emne: Hoeringssvar vedr. forslag om afskaffelse af translatørautorisation
Vedhæftede filer: eksempler.docx; HOERINGSSVAR - Forslag om afskaffelse af translatørautorisationen.docx

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført

Kategorier: Rød kategori

Til rette vedkommende.

Venligst bekræft modtagelse.

Med venlig hilsen/Best regards/Cordialement,

Nira Glad

http://www.skrivunder.net/bevar_translatorautorisationen

Bevar translatorautorisationen

Folketinget ønsker at afskaffe autorisationsordningen for translatører og tolke. Forslaget indgår som en del af Aftale om en Vækstpakke 2014. Da det i 2008 blev foreslået at ophæve lov om translatører og tolke, afgav en lang

SKRIVUNDER.NET

TRANSLATØRFIRMAET NIRAGLAD.DK

FRANSK - ENGELSK - TYSK - SPANSK - ITALIENSK

v/Statsaut. translatør og tolk i fransk, traductrice et interprète jurée

Vestergade 20 B

DK-1456 København K

Mobil +45 51 24 64 03

Fax +45 33 12 13 58

Mail rose@niraglad.dk

Web www.niraglad.dk

✓ Medlem af Translatørforeningen /Membre de l'Association danoise des traducteurs assermentés

✓ Medlem af Dansk-Fransk Handelskammer/ Membre de la Chambre de Commerce franco-danoise

HØRINGSSVAR

FORSLAG OM AFSKAFFELSE AF TRANSLATØRAUTORISATIONEN

25.11.2014

Erhvervs- og Vækstministeriet har i vækstpakken 2014 stillet forslag om afskaffelse af translatørautorisationen – også kaldet translatørstempet – for tolke og translatører. Dette forslag har til formål at fremme væksten i Danmark og begrænse de danske virksomheders omkostninger til bl.a. oversættelser. Lovforslaget er sendt i høring med frist 25. november kl. 12.

Men hvad er de reelle konsekvenser for virksomheder og privatpersoner?

Translatørstempet er et kvalitetsstempel

”Statsautoriseret translatør” er en beskyttet titel, der tildeles af Erhvervsstyrelsen til personer med en flerårig kandidatuddannelse i oversættelse, og autorisationen er derfor et kvalitetsstempel, der sikrer en fuldstændig og præcis gengivelse af dokumentets indhold. I modsætning til en ikke-autoriseret oversætter uden dokumenterede sproglige kvalifikationer har en translatør den faglige viden og ekspertise, der kræves for at udarbejde en korrekt juridisk gyldig oversættelse, som udover translatørstempet i visse tilfælde også skal forsynes med en apostillepåtegning – legalisering – fra Udenrigsministeriet for at opnå retsgyldighed i udlandet.

Kravet om translatørstempel

Det står den enkelte person/virksomhed frit for at vælge, hvorvidt en oversættelse skal bekræftes, og mange oversættelsesopgaver kan derfor varetages af ikke-autoriserede oversættere. Der er dog undtagelser. I lande med meget bureaukrati vil danskere og danske virksomheder møde myndighedernes krav om bekræftede oversættelser af officielle dokumenter, såsom attester, uddannelsesbeviser, juridiske og finansielle dokumenter m.fl. Det er særligt juridiske dokumenter, som skal fremlægges for domstolene, der kræver et translatørstempel, da deres nøjagtige gengivelse af oplysninger og fakta er af stor betydning for retssagen og retssikkerheden. I dag garanteres oversættelsers rigtighed over for udenlandske myndigheder vha. translatørstempet, og derved undgås det omfattende bureaukrati, som gælder i visse lande, hvor en bekræftelse kræver assistance fra en notar.

De danske domstole og myndigheder kræver lignende praksis med translatørstempel og efterfølgende legalisering, når udenlandske dokumenter skal bruges i eksempelvis retssager her i landet samt i sager for det offentlige Danmark, hvor udenlandske statsborgere er involveret.

Spørgsmålet er, hvordan Danmark i fremtiden skal bekræfte over for udlandet, at kvaliteten af oversættelsen er af sådan en karakter, at den kan benyttes af offentlige myndigheder.

Retssikkerheden i fare

Retsplejelovens § 149 bestemmer, at retssproget er dansk, og derfor har translatører og tolke en betydelig rolle i sager for domstolene, hvor man ønsker sikkerhed for, at tolkningen og oversættelser ikke kan anfægtes. Denne retssikkerhed for sagens parter vil ikke længere kunne garanteres, hvis afskaffelse af statsautorisationen bliver en realitet.

EU's direktiv 2010/64/EU om retten til oversættelse og tolkning i kriminalsager m.v. giver retssikkerhedsgarantier ved at styrke retssikkerheden og menneskerettighederne og stiller krav om uddannelse, autorisation og registrering af juridiske oversættere og retstolke. Danmark bør følge EU's bestræbelser på at øge retssikkerheden også på det sproglige område i stedet for at bringe den i fare ved at afskaffe translatørautorisationen og påberåbe sig det danske retsforbehold.

Mindre tryk uden tavshedspligt og ansvarsforsikring

Statsautoriserede translatører er ligesom andre offentlige autorisationer, såsom revisorer, advokater m.v. underlagt tavshedspligt. Dette betyder, at dokumenter behandles fortroligt, hvorved mindskes risikoen for, at sager og skrivelser bliver offentliggjort. Dette kan ikke sikres ved en oversættelse udført af en ikke-

autoriseret oversætter, hvilket vil resultere i mindre tryghed for privatpersoner og virksomheder i forbindelse med oversættelse af fortrolige dokumenter.

Translatørautorisation kræver, at translatøren har en ansvarsforsikring. Denne forsikring er obligatorisk og sikrer alle parter i en sag, hvor der er foretaget en fejlbehæftet oversættelse. Uden en ansvarsforsikring kan en fejl i en kontrakt blive bekostelig for de involverede parter og kan ligeledes have betydelige konsekvenser for udfaldet af retssager og for retssikkerheden.

Konsekvenserne af forslagets vedtagelse

Hvis forslaget vedtages, vil det næppe have den effekt, som var tiltænkt. I stedet vil det kunne have følgende konsekvenser:

- Afskaffelsen vil gøre det dyrere og mere tidskrævende for privatpersoner og virksomheder, når det offentlige Danmark eller udlandet stiller krav om en bekræftet oversættelse, idet det foreslås, at notaren fremover skal have myndighed til at bekræfte en oversættelse. Dette afstedkommer en skjult afgift med indtjening til den danske stat, samtidig med at en notar ikke har den sproglige kompetence til at kontrollere oversættelsens indhold.
- Ovennævnte kan resultere i, at oversættelsesopgaverne sendes ud af landet, hvilket næppe vil have en gavnlig effekt for væksten i Danmark.
- Afskaffelsen vil betyde en forringet kvalitet af oversættelser, da der ikke længere er garanti for oversætterens faglighed og ekspertise.
- Afskaffelsen vil bringe privatpersoners og virksomheders retssikkerhed i fare, da de ikke længere vil være garanteret en juridisk gyldig oversættelse og være beskyttet af translatørens ansvarsforsikring og tavshedspligt.

Med venlig hilsen

Nira Glad, Translatør
rose@niraglad.dk
Tlf. +45 51 24 64 03

Bilag: Eksempler på oversættelser, hvor der kræves et translatørstempel

HØRINGSSVAR vedr. lovforslag til afskaffelse af translatørautorisationen

Hvordan skal Danmark over for udlandet i fremtiden bekræfte, at kvaliteten af en oversættelse er af sådan en karakter, at den kan benyttes af offentlige myndigheder?

Frankrig kræver en "Traduction assermentée" (oversættelse udført af autoriseret translatør)

Eksempler:

Oversættelse af:

- **Vedtægter og udskrifter** fra Erhvervsstyrelsen i forbindelse med danske virksomheders etablering og forretninger i Frankrig.
- **Påkravsskrivelser** i forbindelse med en dansk virksomheds inkassosager i Frankrig
- Danske **stævninger** og **domme** til forkyndelse i Frankrig
- **Advokaterklæringer** i dansk/franske retssager
- **Fuldmagter, civilstandspapirer, købsaftale** i forbindelse med danskeres køb af fast ejendom
- **Fuldmagter, selvangivelse og låneaftale** i forbindelse med danskeres låntagning i Frankrig
- **Dødsattest, skifteattest, testamenter, ægtepagter og fuldmagter** i danske dødsboer, hvori der indgår en fransk ejendom, der skal skiftes i Frankrig
- **Skilsmissebevilling, bodelingsoverenskomster, lønseddel** til brug for dansk/fransk skilsmisse, herunder underholdsbidrag
- **Udtalelser i forældremyndighedssager** mellem Danmark og Frankrig
- **Lægeattester** til brug i Frankrig
- **Bopælsattester**, når en danskers domicil skal bekræftes over for en fransk myndighed
- **Pantebreve** i forbindelse med virksomheder og privates finansielle transaktioner i Frankrig

Jeg gør opmærksom på, at Statsautoriserede translatører og tolke har tavshedspligt samt en forsikring, der træder i kraft, såfremt vi begår fejl!

Med venlig hilsen

Nira Glad, Translatør
rose@niraglad.dk
Tlf.: 51246403

Katia Tórshem Voltelen

Fra: Anne Rambusch <ara@lett.dk>
Sendt: 25. november 2014 10:45
Til: hoering_LFTD
Cc: Bettina Fjeldgaard Panum
Emne: Høring - Forslag til Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

Vedhæftede filer: Underskrevet høringssvar til Erhvervsstyrelsen.PDF

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

Kategorier: Rød kategori

Hermed fremsendes LETT Advokatpartnerselskabs høringssvar om forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker mv., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører.

Med venlig hilsen

Anne Rambusch
Statsautoriseret translatør
Dir. tlf. +45 33 34 00 33
ara@lett.dk

Ansvarlig partner: Artur Bugsgang

LETT

LETT Advokatpartnerselskab
Rådhuspladsen 4
1550 København V
Tlf. +45 33 34 00 00
Fax +45 33 34 00 01
CVR 35 20 93 52
www.lett.dk

Besøg vores nye hjemmeside www.lett.dk og få nem adgang til faglig viden og aktuelle arrangementer.

Denne e-mail er kun tiltænkt ovennævnte adressat(er) og kan indeholde fortrolige oplysninger. Hvis du ikke er rette modtager, gør vi opmærksom på, at det ikke er tilladt på nogen måde at videregive, udbrede eller kopiere denne e-mail. Hvis du ved en fejl har modtaget e-mailen, beder vi dig venligst om at rette henvendelse til os på tlf. +45 33 34 00 00 eller pr. e-mail lett@lett.dk.

Erhvervsstyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

Advokatpartnerselskab
Rådhuspladsen 4
1550 København V

Tlf. 33 34 00 00
Fax 33 34 00 01
CVR 35 20 93 52
lett@lett.dk
www.lett.dk

Sendt pr. e-mail til hoering_LFTD@erst.dk

Høring vedrørende forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker mv., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

25. november 2014
J.nr. SPROG-ARA

Henrik Sjørølev
Managing Partner
Dir. tlf. 33 34 03 04
Mail hes@lett.dk

Anne Rambusch
Sekretær
Dir. tlf. 33 34 00 33

Erhvervsstyrelsen har den 28. oktober 2014 sendt udkast til forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker mv., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører i høring, og LETT Advokatpartnerselskab skal hermed fremkomme med følgende bemærkninger:

LETT Advokatpartnerselskab gør løbende brug af translatør- og tolkebistand. Vores medarbejderstab tæller statsaut. translatører, og vi benytter endvidere eksterne translatører og tolke, fortrinsvis i sprog som ikke beherskes af vore egne translatører.

Det er afgørende for os, både at de leverede oversættelses- og tolkeydelser er af høj kvalitet, og at de udføres af personer, der er underlagt tavshedspligt. Vi kan ikke bedømme oversættelser til eller fra sprog, som vi ikke behersker, og er derfor afhængige af på anden måde at kunne sikre os, at oversættelsen er korrekt.

Beskikkelsesordningen giver os en garanti for, at oversættelses- eller tolkeydelser er udført af en person med de fornødne sproglige kvalifikationer og under iagttagelse af fortrolighed. Det gør et ellers uoverskueligt marked gennemsigtigt for os som købere af oversættelses- og tolkeydelser.

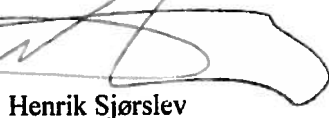
Vi er ofte ude for situationer, hvor det er vigtigt at kunne dokumentere oversættelsers rigtighed og troværdighed. Dette gælder både i Danmark og ikke mindst i forbindelse med opfyldelse af krav fra udenlandske myndigheder om bekræftede oversættelser af dokumenter til brug ved f.eks. retssager ved udenlandske domstole eller ved aftaleindgåelse eller stiftelse af selskaber i udlandet. Med den nuværende be-

skikkelsesordning opfyldes disse krav uden videre ved translatørens bekræftelse og stempling af oversættelsen, som så efterfølgende kan legaliseres af Udenrigsministeriet, hvorefter den umiddelbart kan anvendes i udlandet.

Afskaffes beskikkelsesordningen, vil det ikke længere være muligt at opfylde inden- og udenlandske behov for og krav om oversættelser udført af dokumenterbart kvalificerede translatører, og disse behov og krav forsvinder ikke, blot fordi beskikkelsesordningen afskaffes. En notarpåtegning, som er det nævnte alternativ, er ikke et relevant alternativ, idet en notarpåtegning vil være uegnet til at opfylde dokumentationskravet, da notaren alene vil kunne attestere, at den underskrivende person har udfærdiget oversættelsen, men ikke at den underskrivende person besidder de fornødne sproglige kompetencer til at udfærdige en korrekt og troværdig oversættelse.

LETT Advokatpartnerselskab skal derfor opfordre til, at forslaget om afskaffelse af beskikkelsesordningen for translatører og tolke genovervejes.

Med venlig hilsen

Henrik Sjørlev
Managing Partner

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Camilla Groth Frederichsen <cgf@lo.dk>
Sendt: 25. november 2014 11:02
Til: hoering_LFTD
Emne: Høring om ændringsforslag til lov om søfarendes ansættelsesforhold
Vedhæftede filer: Høringssvar.pdf

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

Kategorier: Blå kategori

Vedlagt fremsendes LO's høringssvar af d.d.

Med venlig hilsen

Camilla Groth Frederichsen

Arbejdsret og arbejdsmiljøafdelingen
Direkte tlf.: 3524 6153 • Mail: cgf@lo.dk

LO • Landsorganisationen i Danmark

Islands Brygge 32D, 2300 København S. • www.lo.dk

Det er os med overenskomster og faglige fællesskaber
ErDuOK.dk

Landsorganisationen i Danmark
Danish Confederation of Trade Unions

Islands Brygge 32D
Postboks 340
2300 København S

Telefon 3524 6000
Fax 3524 6300
E-mail lo@lo.dk

Erhvervsstyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

Sagsnr. 14-2800
Vores ref. LRI/cgf
Deres ref.

Den 25. november 2014

Sendt pr. mail: hoering_LFTD@erst.dk

Høring om ændringsforslag til lov om søfarendes ansættelsesforhold

LO har modtaget styrelsens høringsbrev af 28. oktober 2014 vedrørende en række lovforslag.

For så vidt angår lovforslaget om søfarendes ansættelsesforhold, kan LO tilslutte sig bemærkningerne i CO-søfarts høringssvar af 12. november 2014.

Med venlig hilsen

Lizette Risgaard
Næstformand

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Silvia J. Lariani <info@larianilanguagesolutions.com>
Sendt: 25. november 2014 11:08
Til: hoering_LFTD
Emne: Høringssvar vedr. forslag om afskaffelse af translatørordningen
Vedhæftede filer: Høringssvar.pdf

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

Kategorier: Rød kategori

Til rette vedkommende:

Hermed fremsendes høringssvar til forslag om afskaffelse af Lov om translatører.

De bedste hilsner / Migliori saluti

Silvia J. Lariani

*Statsautoriseret tolk og translatør i italiensk & begrebskonsulent /
Interprete e traduttrice autorizzata d'italiano & consulente linguistica*

Århusgade 48 1.t.v.
DK-2100 København Ø
Denmark
+45 21 28 25 23
www.larianilanguagesolutions.com
info@larianilanguagesolutions.com

Høringssvar vedr. forslag om afskaffelse af Lov om translatører

Til Erhvervsminister Henrik Sass Larsen:

Kvalitet

Det kræver en statsautorisation at klippe andres tånegle, men det er forsvarligt, at enhver, som har været i USA i 6 måneder, eller enhver, der har taget italiensk på aftenskole, nu kan gå i gang med at oversætte forsikringspolicer, processkrifter og internationale retsanmodninger?

I modsætning til ministerens fejlagtige svar til tidligere høringssvar og andre indlæg, så er en beskikkelse ikke KUN et tjek af restance- og straffeattest, men også en verificering af, at den person, der anmoder om at blive translatør (det være sig en cand.ling.merc.er eller et autodidakt, fagsprogligt geni), rent faktisk besidder de faglige kompetencer, der kræves for at oversætte fagsproglige dokumenter. Så jeg er helt enig med ministeren i, at kvaliteten ikke i sig selv sikres ved tjek af restance- eller straffeattest (selvom det måske ville være lidt suspekt, at en person, der tidligere er straffet for dokumentfalsk, nu ville kunne kalde sig translatør og få adgang til at oversætte (læs: manipulere med) domme og andre retsvirkningsproducerende dokumenter), så garanterer beskikkelsesprocessen altså, at pågældende kan dokumentere at besidde et minimum af kompetencer inden for oversættelse af juridiske, økonomiske og tekniske dokumenter. Disse kompetencer erhverver man selvfølgelig ikke på magisk vis ved at få stukket en translatørbeskikkelse i hånden.

Konkurrence

Mht. begrundelserne bag lovforslaget så er det MEGET uklart, hvilket ræsonnement, der retfærdiggør det postulat om, at beskikkede translatører skulle have en konkurrencemæssig fordel i kraft af deres autorisation til at lave bekræftede oversættelse; det svarer til at hævde, at statsautoriserede revisorer har en konkurrencemæssig fordel i forhold til bogholdere på at lave en påtegning af et årsregnskab. Så vidt jeg er informeret, så er det heldigvis sådan i Danmark, at ALLE har adgang til en cand.ling.merc.- eller cand.mag.-uddannelse, eller til at forevise bevis på at have bestået en lignende kompetencegivende eksamen eller til som autodidakt at gå op og tage en privateksamen, der – hvis bestået – giver mulighed for at ansøge om beskikkelse som translatør. Der er ikke tale om et begrænset antal licenser, der går i arv, eller som kun uddeles til særligt udvalgte, så hvori ligger konkurrencefordelen? ALLE kan ansøge om at blive translatør, såfremt de opfylder kravene! Og kravene? De er jo ikke til for at ekskludere eller tilgodese en gruppe personer, de er til for at sikre, at man har dokumenterede kompetencer til at oversætte juridisk sprog og kendskab til retssystemerne i det land, hvor sproget anvendes! Forslaget om afskaffelse af Lov om translatører synes at bygge på manglende indsigt i translatørfaget og i de udfordringer, man står overfor, når man skal oversætte juridiske dokumenter.

Hvorfor sætter ministeren ingen spørgsmålstejn ved, at en dommer skal have en uddannelse og være kompetent til at afsige og affatte en dom, men ikke stiller nogle som helst krav til, at den person, der faktisk oversætter selvsamme dom (hvis indhold anvendes af andre instanser, myndigheder og parter til at træffe videre afgørelse i sager af stor indflydelse på personers formue og skæbner) er kompetent til at oversætte?

Hvorfor kan en kiropraktor ikke kalde sig ortopæd? Fra en objektiv synsvinkel svarer det til at sige, at en translatør har en konkurrencemæssig fordel i forhold til ...tja alle! Det er jo det samme som at påstå, at en hjertekirurg har en konkurrencemæssig fordel i forhold til en alment praktiserende læger, når det gælder hjertetransplantationer. JA, HELDIGVIS! - For han har erhvervet sig (gennem uddannelse og praksis) nogle kompetencer, som den alment praktiserende læge IKKE BESIDDER, og som dermed giver ham eneret til at åbne folks brystkasser!

København, 24-11-2014

Desuden, så er det et slag under bælttestedet at reklamere for dette lovforslag i den frie konkurrences navn, da det (som ministeren sikkert er blevet oplyst om flere gange) er en meget lille procentdel af samtlige oversættelser på markedet, der på nuværende tidspunkt kræver et translatørstempel, og det kan dermed ikke på nogen måde retfærdiggøre et postulat om monopollignende tilstande på oversættelsesmarkedet. Til gengæld er det UHYRE vigtigt, at netop den beskedne del af oversættelser udføres af en statsautoriseret translatør, der ved, hvordan begge landes retssystemer er opbygget, der kender til alle posterne i et regnskab, der kender forskellen på at kære og at anke, der har sat sig ind i, hvordan påstande, anbringender og domskonklusioner skal oversættes osv. Med andre ord: Af personer, der har dokumenterede kompetencer!

Konsekvenser

Hvis translatørordningen afskaffes, vil det indebære, at der ikke længere findes oversættelser, der automatisk er bekræftede ved en translatørs stempel, og dermed ville oversættelseskunder fremover skulle bruge et stempel fra notaren, der bevidner underskriftens ægthed. For det første ville dette medføre øget bureaukrati, idet en notar nu også skal inkluderes i den administrative proces. For det andet er notarens påtegning ikke gratis: Den koster vel omkring 300 DKK (hvilken kasse ryger de mon ned i?), som nu udgør en ekstra omkostning for kunden. Hertil skal bemærkes, at det nuværende stempelgebyr for translatører er ca. 250 DKK. Jeg omformulerer lige: Translatørens stempel til 250 DKK bliver altså erstattet af notarens stempel til 300+ DKK (Det kan man da kalde effektivisering). For det tredje, hvis det er translatørens (og her menes alle selvproklamerede translatører i kraft af dette lovforslag) underskrift, der skal bekræftes af en notar, så skal denne nu til at bruge tid (= penge) på at møde op hos en notar for at få sin underskrift verificeret; det gør man bestemt ikke gratis, så den yderligere omkostning kan vi også lægge til kundens regning. For det fjerde tager en notar ikke stilling til oversættelsens indhold, hvilket indebærer, at et dokument underskrevet for en notar ikke giver nogen garanti for, at indholdet er rigtigt, men kun for at underskriften er ægte.

Kort sagt

Førend der foreligger et implementeret system for certificering af de individer, der foretager juridiske oversættelser (hvad end det bygger på uddannelses- eller eksamenskrav), så er det dybt uansvarligt og absurd at udvande translatørbegrebet og afskaffe Lov om translatører. Lovforslaget bygger på manglende indsigt i faget og uholdbare argumenter og vil - trods sin hypotese om det modsatte - skabe MERE forvirring og uklarhed omkring begrebet "translatør", øget bureaukrati, øget omkostninger og meget, meget ringe kvalitet inden for oversættelse af følsomme, komplicerede og vigtige dokumenter.

Tak for opmærksomheden.

Med venlig hilsen

Silvia J. Lariani, medlem af Translatørforeningen

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Calvolingua <info@calvolingua.dk>
Sendt: 25. november 2014 11:09
Til: hoering_LFTD
Emne: Bemærkninger til lovforslag
Vedhæftede filer: Høringssvar.pdf

Prioritet: Høj

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

Kategorier: Rød kategori

Hermed mine bemærkninger til **forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører.**

Med venlig hilsen

Pedro Calvo
Statsaut. Translatør og Tolk i spansk, MTF

Calvolingua

Hirsemarken 7
4140 Borup

SE-nr.: 2805 9140
Tlf. 6165 2863
info@calvolingua.dk
www.calvolingua.dk

Borup, den 24. november 2014

Bemærkninger til forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører.

Erhvervs- og vækstminister Henrik Sass Larsen ønsker gennem §5 og §7 i lovforslaget at afskaffe beskikkelsesordningen for translatører og tolke med den begrundelse, at man *"vil lette markedsadgangen og fjerne unødvendige barrierer mv. for en række mindre erhverv"* og derved øge konkurrencen *"til gavn for forbrugere og virksomheder"*.

Jeg står fuldkommen uforstående over for dette forslag, og jeg er overbevist om, at det må skyldes en misforståelse eller manglende kendskab til forholdene på området.

Der er flere aspekter i sagen:

Uddannelse, beskikkelse og konkurrence

Det fremgår af lovforslaget, at beskikkelsesordningen hindrer *"fri adgang til erhvervet, hvilket begrænser adgangen for nye aktører og svækker konkurrencen"*. Det hedder endvidere, at *"[p]ersoner med en offentlig beskikkelse opnår en konkurrencemæssig fordel inden for det pågældende erhverv i forhold til personer med en tilsvarende uddannelsesmæssig baggrund eller tilsvarende erhvervsmæssige erfaringer, som ikke har en sådan beskikkelse"*.

- Ja, det er fuldstændig korrekt, at beskikkede translatører har en konkurrencemæssig fordel i forhold til andre oversættere uden den samme uddannelse. Det er vel en ganske naturlig følge af at have taget en 5-årig sproglig kandidatuddannelse i netop oversættelse (herunder juridisk, økonomisk og teknisk oversættelse samt retstolkning). Fuldstændig på samme måde som en advokat har taget en længere jurauddannelse for at kunne kalde sig advokat, og på samme måde som en elektriker har gennemgået en elektrikeruddannelse for at kunne kalde sig elektriker. Translatører har jo netop brugt 5-6 år af deres liv på at tage en cand.ling.merc.-uddannelse for at kunne opnå denne beskikkelse. Denne uddannelse ønsker man nu med et pennestrøg at gøre fuldkommen værdiløs.

Lovforslaget giver nærmest indtryk af, at de beskikkede translatører har monopol på at lave oversættelser, og at det er synd for alle de andre oversættere, som ikke har en beskikkelse. Men her er det værd at nævne, at vores såkaldte *"konkurrencemæssige fordel"* udelukkende vedrører de oversættelser, der skal bekræftes med stempel og underskrift, og som udgør en ubetydelig brøkdel af det samlede antal oversættelser, der dagligt efterspørges. For så vidt angår alle andre oversættelser (manualer, hjemmesider, bøger, reklametekster osv.) er translatørerne – på trods af deres lange kandidatuddannelse – i direkte konkurrence med alle øvrige oversættere på markedet, lige fra dem, der måtte have en tilsvarende uddannelse, til dem, der ikke har nogen som helst forudsætninger for at kalde sig oversættere. Alle og enhver kan slå sig ned som oversætter (uanset om de har en relevant uddannelse eller de fornødne kvalifikationer), da dette ikke er en beskyttet titel, og derfor er priserne i denne branche selvsagt allerede presset helt i bund, netop på grund af en enorm konkurrence på området. Jeg har derfor svært ved at se, at der skulle være behov for yderligere konkurrence inden for denne branche.

Translatør-begrebet

Det er i denne forbindelse vigtigt at slå fast, at man ikke bliver translatør ved at tage en cand.ling.merc.-uddannelse. Det er alene tilladt at bruge betegnelsen translatør, hvis man har en **beskikkelse fra Erhvervsstyrelsen**. Det fremgår således af translatørlovens §5, at *"[k]un personer, der har beskikkelse som translatør og tolk, må benytte betegnelsen »translatør«"*. Hvis translatørloven ophæves, vil begrebet "translatør" således ikke længere eksistere.

Alligevel skal man ifølge lovforslaget fortsat kunne uddanne sig til translatør, og man vil fortsat kunne kalde sig translatør, ligesom de nuværende translatører fortsat vil kunne underskrive sig som translatører og få deres underskrift verificeret hos en notar (jf. Henrik Sass Larsens svar af 21. oktober 2014 til Jyske Bank: *"For så vidt angår de bekræftede oversættelser vil translatører også fremover kunne underskrive sig som translatører. Underskriften vil efterfølgende kunne verificeres af en notar."* Problematikken med hensyn til notarpåtegninger vil blive behandlet senere i dette høringssvar.)

Samtidig bliver der nu indført et helt nyt begreb, nemlig "uddannet translatør". For mens alle oversættere fremover vil kunne kalde sig translatør, skal der nu åbenbart skelnes mellem (almindelige) translatører og *"uddannede translatører eller lignende"*. Således vil betegnelsen "translatør" i retsplejelovens § 149 blive ændret til *"uddannet translatør eller lignende"*, og uddannelseskravene for at kunne anvende denne titel vil være de samme som de nuværende krav for at blive beskikket translatør (dvs. en cand.ling.merc.-uddannelse eller en translatøreksamen ved en handelshøjskole).

Kriteriet for at kalde sig uddannet translatør i medfør af retsplejeloven vil altså være det samme som for at blive beskikket translatør i dag. Så hvori ligger egentlig den reelle forskel? Og hvad skal kriterierne i øvrigt være for at vurdere, om en person er *"eller lignende"* i retsplejelovens § 149? Udtrykket "eller lignende" må vel henvise til dem, der har en tilsvarende erhvervsmæssig erfaring, men hvem er det lige, der skal vurdere, om den enkelte person har en sådan erfaring, og ud fra hvilke kriterier? Når der ikke længere findes et nationalt register, vil disse oversættere i øvrigt skulle dokumentere deres erhvervsmæssige erfaring, hver eneste gang en myndighed eller domstol ønsker at gøre brug af deres tjeneste.

Det lader i det hele taget til, at man i lovforslaget ikke kan finde ud af, hvad man vil stille op med translatørbetegnelsen. På den ene side ønsker man fri konkurrence, hvorfor enhver oversætter skal kunne kalde sig translatør (jf. punkt 1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget: *"Med en afskaffelse af beskikkelsesordningerne for translatører og tolke samt for dispachører kræves der ikke længere en beskikkelse fra en offentlig myndighed for at kunne kalde sig translatør eller dispachør og foretage den dertil knyttede virksomhed"*), og på den anden side skal der åbenbart fortsat være en særlig gruppe translatører (de uddannede translatører), som skal have en konkret uddannelse for at måtte bruge denne betegnelse (jf. punkt 3.7 i lovforslaget, om ændring af retsplejeloven: *"Det forudsættes i den forbindelse, at der tages udgangspunkt i de eksamenskrav, som i dag gælder for, at en person kan blive beskikket translatør, når det skal vurderes, om en person er uddannet translatør. For at en person kan anses for at være uddannet translatør, skal vedkommende således – som i dag – enten have gennemført en erhvervssproglig kandidateksamen (2 sprog – cand.ling.merc.) [...] eller en translatøreksamen aflagt ved en handelshøjskole [...]"*) Dette giver absolut ingen mening, for dermed har disse såkaldte "uddannede translatører" jo fortsat den samme "konkurrencemæssige fordel" som de beskikkede translatører har i dag. Den eneste forskel er blot, at de ikke længere officielt er godkendt af staten, og derfor ikke figurerer i noget centralt register. Ulemperne er derimod tydelige: På den ene side vil de være nødt til at godtgøre deres uddannelsesmæssige kvalifikationer, hver eneste gang en myndighed eller borger ønsker at gøre brug af deres tjeneste, og på den anden side anerkendes de ikke af udenlandske myndigheder, fordi de ikke officielt er godkendt af den danske stat.

Bekræftede oversættelser til brug i udlandet

Ifølge lovforslaget vil en afskaffelse af beskikkelsesordningen *”alene betyde, at de pågældende personer ikke længere har en offentlig beskikkelse at markedsføre deres ydelser på”*.

Dette er helt misforstået. Det vil ikke *kun* betyde, at vi ikke længere har en offentlig beskikkelse at markedsføre vores ydelser på. Det vil have langt alvorligere konsekvenser, for det vil betyde, at det ikke længere er muligt at få lavet en **bekræftet oversættelse** til eller fra engelsk, spansk, tysk, fransk, russisk, italiensk osv. i Danmark. Hvis beskikkelsen tages fra os, kan Udenrigsministeriet (herefter ”UM”) ikke længere legalisere underskriften på en bekræftet oversættelse, uanset hvem der har lavet oversættelsen, og der vil således ikke være nogen oversættere i Danmark, der har mulighed for at godtgøre over for udenlandske myndigheder, at de har den fornødne kompetence. Udenlandske myndigheder kræver netop, at det er en *statsligt godkendt* translatør, der laver oversættelsen, og i samme øjeblik dette lovforslag træder i kraft, vil der ikke findes én eneste statsligt godkendt translatør i Danmark.

Det er et meget alvorligt problem, for udlandet vil jo ikke ophøre med at stille dette krav, blot fordi Danmark fjerner autorisationsordningen. Der vil fortsat blive stillet krav om bekræftede oversættelser, når danske virksomheder ønsker at etablere filialer, åbne bankkonti, deltage i udbudsrunder osv. i andre lande, og når danske borgere f.eks. ønsker at arbejde eller gifte sig i udlandet. Og med den stigende globalisering vil behovet for sådanne bekræftede oversættelser snarere stige end falde.

Og hvordan har man så tænkt sig at løse denne problematik?

Den eneste løsning, der nævnes i forslaget, er følgende:

”Ved en afskaffelse af beskikkelsesordningen for translatører og tolke vil en borger eller en virksomhed, der skal bruge et legaliseret oversat dokument skulle til en notar, for at Udenrigsministeriet kan legalisere notarens underskrift.”

Løsningen med at skulle forbi en notar er efter min opfattelse aldeles misforstået:

For det første har jeg overordentlig svært ved at se, hvordan denne fremgangsmåde med anvendelse af en notar skulle være til *”til gavn for forbrugere og virksomheder”*. Det vil nu også være nødvendigt at skulle forbi en notar, inden oversættelsen kan legaliseres i UM. Således skal oversætteren bruge en halv eller en hel formiddag på fysisk at møde op hos den lokale notar, og den borger eller virksomhed, der skal bruge den pågældende oversættelse, skal således – ud over prisen for oversættelsen og det ekstra gebyr for notarpåtegningen – også betale for den tid, oversætteren bruger på at tage til notaren, samt vedkommendes kørselsomkostninger. Der bliver således indført et fordyrende mellemlid, som samtidig forlænger hele proceduren, hvorimod man med den nuværende ordning kan nøjes med at indlevere oversættelsen til UM, så snart translatøren har udarbejdet den bekræftede oversættelse.

For det andet giver det slet ingen mening, at et oversat dokument skal forbi en notar. Anvendelsen af notarer bør *udelukkende* finde sted i mangel af bedre alternativer (som f.eks. den eksisterende og såre effektive beskikkelsesordning). En notar bekræfter nemlig *alene* den fremmødte/underskrivende persons *identitet* ud fra vedkommendes pas eller kørekort, og notarpåtegningen siger således *intet* om oversættelsens indhold eller kvalitet eller om oversætters kvalifikationer og kompetencer. Det er korrekt, at UM herefter kan legalisere *notarens* underskrift, men heller ikke denne handling indebærer nogen som helst garanti for oversættelsens indhold eller oversætters kvalifikationer. Skulle denne løsning være brugbar i det virkelige liv, ville det således være muligt at lave en oversættelse via Google Translate, lade en tilfældig person skrive under på oversættelsen for en notar, og vupti, ville oversættelsen have fuld gyldighed over for myndigheder i andre lande. Sådan forholder det sig imidlertid ikke. Heldigvis. Som det vil fremgå nedenfor vil de færreste

udenlandske myndigheder nemlig godtage denne løsning som et gyldigt alternativ til en bekræftet oversættelse foretaget af en *statsautoriseret* translatør.

Notar vs. ambassade

Som et misforstået argument for at anvende notarer, bemærkes det i lovforslaget, *"at oversættelser i de sprog, hvor der i dag ikke findes en beskikket translatør, allerede i dag skal til en notar forud for legalisering i Udenrigsministeriet."*

Dette er ikke korrekt. Tværtimod forholder det sig således, at oversættelser i størstedelen (ja, muligvis alle) de sprog, hvor der i dag ikke findes beskikkede translatører, skal forbi det pågældende lands *ambassade* for at blive legaliseret. Dette både omkostningsfulde og tidskrævende mellemlid er i dag – takket være Apostillekonventionen (Haagerkonventionen af 5. oktober 1961) – ikke nødvendigt i forbindelse med størstedelen af de sprog, hvor der findes beskikkede translatører. Endvidere forholder det sig i langt de fleste tilfælde således, at den enkelte ambassade har sin egen liste med **godkendte oversættere**, og at det alene er oversættelser udført af personer på denne liste, som kan blive legaliseret på ambassaden til brug i det pågældende land. Altså en ordning, som i bund og grund svarer til den nuværende beskikkelsesordning, blot med den forskel, at der her ikke er tale om en national ordning, men at hvert enkelt lands ambassade har sin egen ordning og ikke mindst sine egne individuelle kriterier for at blive optaget på listen. Den konkurrencemæssige fordel, man forsøger at fjerne med lovforslaget, vil således forsat eksistere i bedste velgående, idet det kun vil være en lille håndfuld udvalgte personer, der må lave bekræftede oversættelser til brug i de enkelte lande.

Til gengæld vil det i dén grad besværliggøre processen for borgere og virksomheder. For i stedet for – som i dag – at have adgang til oplysninger om samtlige statsautoriserede translatører fra centralt sted (hos CVR, UM, Translatørforeningen eller Danske Translatører), skal borgere og virksomheder nu først kontakte hver enkelt ambassade for at få udleveret deres liste over godkendte oversættere, og efterfølgende skal de også have besværet med at få legaliseret oversættelsen på den enkelte ambassade.

Der er således to mulige scenarier, hvis beskikkelsesordningen afskaffes: Enten sender vi "bekræftede" oversættelser ud af landet, som godt nok er påtegnet ved notar og legaliseret af Udenrigsministeriet, men som ikke indeholder nogen som helst garanti for kvaliteten eller indholdet af oversættelsen, endsize for oversætterens kvalifikationer eller neutralitet. Denne type oversættelser vil med meget lidt sandsynlighed blive taget for gode varer af udenlandske myndigheder. Alternativet er en løsning, hvor de enkelte landes ambassader har deres egen liste over *godkendte* oversættere, og det er denne løsning, som i dag bruges i de fleste af de sprog, hvor der ikke findes beskikkede oversættere. Dette indebærer så bare, at man, efter at have fået en påtegning hos notaren, og efter at have fået legaliseret notarens underskrift hos Udenrigsministeriet, også lige skal et smut forbi det pågældende lands ambassade for at få bekræftet, at den pågældende oversætter nu også er godkendt af ambassaden.

En statsautoriseret translatør tager typisk mellem 200 og 300 kr. for at bekræfte en oversættelse med stempel og underskrift. Med den nye "ordning" sparer kunderne ganske vist de 200-300 kr. til translatøren, men skal derimod betale et gebyr til ambassaden for dennes legalisering. Som eksempel kan nævnes, at den cubanske ambassade tager et gebyr på 770 kr. for at legalisere et dokument, mens den argentinske ambassade tager et gebyr på 450 kr.

Apostille-ordningen.

Uanset om løsningen bliver, at man skal forbi en notar eller forbi det pågældende lands ambassade, vil det være en fordyrende og langt mere tidskrævende fremgangsmåde end den, vi har i dag.

Man ønsker således med dette lovforslag at afskaffe en ordning, som gør det nemt og overskueligt for borgere og virksomheder at få lavet bekræftede oversættelser til brug i udlandet, og hvor Danmark har været foregangsland for en lang række andre lande.

Virksomheder, der ønsker at etablere filialer i andre lande, og borgere, der f.eks. ønsker at gifte sig i andre lande, kan i dag få oversat de relevante dokumenter hos en statsautoriseret translatør, og dernæst få legaliseret dokumenterne hos Udenrigsministeriet, hvorefter dokumenterne har fuld gyldighed over for myndighederne i det pågældende land.

Dette skyldes bl.a., at Danmark sammen med en lang række andre lande har underskrevet apostille-konventionen, som letter de administrative byrder for borgere og virksomheder i forbindelse med legalisering af dokumenter og disses oversættelser. Det er således ifølge konventionen tilstrækkeligt at få påført en apostille hos Udenrigsministeriet, uden at det er nødvendigt efterfølgende at få legaliseret dokumenterne hos det pågældende lands ambassade (sådan som det var tilfældet inden Danmarks tiltrædelse i 2007). Fjerner man beskikkelsesordningen for translatører, giver det ikke længere nogen mening at være med i apostille-konventionen, for de originale attester, der udstedes af danske myndigheder (dåbsattester, selskabsrapporter osv.) vil således fortsat skulle legaliseres hos Udenrigsministeriet, mens selve oversættelsen af dokumenterne derimod også skal legaliseres hos den enkelte ambassade. Dvs. at hele proceduren bliver yderligere besværliggjort, stik imod hensigten med apostille-konventionen.

Bekræftede oversættelser til brug i Danmark

Problematikken opstår ikke kun i forbindelse med oversættelser til brug i udlandet. *Danske* myndigheder kræver i lige så høj grad, at visse udenlandske dokumenter oversættes til dansk af statsautoriserede translatører. Dette er f.eks. tilfældet i forbindelse med familiesammenføringer, forældremyndighedssager, indgåelse af ægteskab mellem en dansker og en udlænding, osv. Hvis en dansker ønsker at gifte sig med en udlænding i Danmark, kræver de danske myndigheder, at man foreviser udlændingens dåbs- og civilstandsattest vedlagt en *bekræftet oversættelse*. Men hvis ikke der længere findes nogen beskikkelsesordning, hvordan skal de relevante myndigheder da kunne sikre sig, at den (tilfældige) person, som har lavet oversættelsen, har den fornødne kompetence, og – måske vigtigst af alt – er en neutral person uden personlige interesser i sagen? Når alle og enhver kan kalde sig translatør, er der jo intet til hinder for, at et familiemedlem eller en bekendt laver oversættelsen, og hvordan kan man så vide sig sikker på, at oversættelsen er 100% korrekt, og at der ikke er ”pyntet” på indholdet undervejs i oversættelsesprocessen? Den eneste løsning er, at myndigheden i *hvert eneste* tilfælde kræver dokumentation for oversætterens kvalifikationer. Dvs. at oversætteren vil være nødt til at fremvise eksamensbeviser eller lignende for den pågældende myndighed. Der er vist ingen, der kan være i tvivl om, at dette vil besværliggøre processen for alle involverede parter. Ved den nuværende ordning kan enhver myndighed i Danmark ved et enkelt telefonopkald (eller et klik) verificere, at den person, der har skrevet under på oversættelsen, er en statsautoriseret translatør. Det kan næsten ikke blive nemmere.

Opsummering

Det har vi i dag:

- En smidig og velfungerende ordning, hvor kunderne har en garanti for, at deres dokumenter bliver oversat korrekt af veluddannede translatører, som ved lov er bundet af tavshedspligt, er personligt ansvarlige for eventuelle fejl i oversættelserne (og derfor er nødsaget til at have en erhvervsansvarsforsikring) og er underlagt etiske lovkrav.
- Et register over sådanne translatører, som gør det uhyre nemt for borgere og virksomheder at finde en translatør i det sprog, de har behov for.
- Statsligt godkendte translatører, som automatisk anerkendes af udenlandske myndigheder, hvilket betyder, at det er tilstrækkeligt at få translatørens underskrift legaliseret hos Udenrigsministeriet for, at dokumentet er retsgyldigt i udlandet.
- En gennemsigtig national autorisationsordning med ensartede kriterier for at blive beskikket (cand.ling.merc.-uddannelse, translatøreksamen eller tilsvarende udenlandsk uddannelse).
- Et system, hvor danske myndigheder har fuldt overblik over, hvem der er statsautoriserede translatører og dermed har de fornødne kvalifikationer til at kunne lave en bekræftet oversættelse.

Det får vi fremover, hvis lovforslaget vedtages:

- En ordning (eller mangel på samme), hvor alle mennesker i det ganske land kan kalde sig translatører, uagtet om de har nogen som helst sproglige eller faglige forudsætninger herfor, og hvor kunderne således ikke har nogen som helst garanti for kvaliteten af oversættelserne.
- Et ugennemskueligt marked for borgere og virksomheder med behov for bekræftede oversættelser som følge af, at der ikke længere findes noget officielt register over kvalificerede translatører.
- Ingen statsligt godkendte oversættere, hvorfor bekræftede oversættelser fremover både skal forbi Udenrigsministeriet og det enkelte lands ambassade (og i visse tilfælde muligvis også en notar).
- Et tungt og ugennemstigt system, hvor hvert enkelt lands ambassade har sin egen liste over godkendte oversættere og selv fastsætter kriterierne for at blive optaget på denne liste.
- Et system, hvor danske myndigheder er nødt til at kræve dokumentation for oversætterens kvalifikationer, hver eneste gang de kræver, at et udenlandsk dokument ledsages af en bekræftet oversættelse.

Konklusion

Hele formålet med vækstpakken må – som navnet siger – være at få gang i væksten, og det er overordentlig svært at se, hvordan dette skal kunne ske, når lovforslaget i den grad besværliggør danske eksportvirksomheders muligheder for at operere i andre lande.

Vi har i dag en effektiv ordning, hvor borgere og virksomheder med ro i sjælen kan få oversat deres vigtige juridiske og økonomiske dokumenter hos en translatør, som ud over at have en relevant kandidatuddannelse i netop denne type oversættelse, har tavshedspligt, er underlagt etiske regler, har en erhvervsansvarsforsikring og – ikke mindst – uden videre anerkendes af udenlandske myndigheder. Hvorfor dog ændre ved det til ulempe for borgere, virksomheder og danske myndigheder?

Jeg må derfor på det kraftigste opfordre til, at den del af lovforslaget, der vedrører translatørbeskikkelsen, tages af bordet.

Alternativ løsning

Hvis man vitterligt ønsker mere konkurrence på den lille del af oversættelsesmarkedet, som de bekræftede oversættelser udgør, vil jeg alternativt foreslå, at man åbner op for, at flere (kvalificerede) oversættere kan få en beskikkelse som translatør. Dette er i øvrigt allerede muligt i medfør af Bekendtgørelse om

eksamenskrav for beskikkelse som translatør og tolk. Det står nemlig enhver frit for at tage en translatøreksamen ved en handelshøjskole (§1), hvis man mener, at man har de fornødne kvalifikationer hertil. Det koster ca. 10.000 kr., men til gengæld slipper man for at tage en 5-årig kandidatuddannelse på en handelshøjskole. Det må derfor siges at være billigt sluppet for de oversættere, som mener at være tilstrækkelig kvalificerede til at blive beskikkede.

Med venlig hilsen

Pedro Calvo
Statsaut. Translatør og Tolk i spansk
Hirsemarken 7
4140 Borup

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Translatør Bente Skov <bs@bserhvervsservice.dk>
Sendt: 25. november 2014 11:09
Til: hoering_LFTD
Emne: Høring vedr. forslag om ophævelse af lov om translatører
Vedhæftede filer: 1-A Vedr. afskaffelse af translatørbeskikkelsen.docx

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

Kategorier: Rød kategori

Vedhæftet fremsendes høringssvar vedrørende lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker mv, ...samt ophævelse af lov om translatører og tolke ...

Med venlig hilsen

*Translatør Bente Skov
BS Erhvervsservice
Elbagade 57, 1. th.
DK-2300 København S*

*Telefon 3255 6767
Fax 3255 6467
www.bserhvervsservice.dk*

Vedr. afskaffelse af translatørbeskikkelsen

Regeringen har i forbindelse med Vækstpakke 2014 fremsat et lovforslag om afskaffelse af translatørernes autorisation, så der ikke længere kræves "en beskikkelse fra en offentlig myndighed for at kunne kalde sig translatør og foretage den dertil knyttede virksomhed."

Det giver slet ikke mening set i lyset af, at en autorisation altid har været tildelt på baggrund af en bestemt uddannelse, uanset om det drejer sig om fx læger, fysioterapeuter, landinspektører, advokater, statsautoriserede revisorer, VVS'ere eller translatører. For få år siden indførte man oven i købet en autorisationsordning for social- og sundhedsassistenter for at anerkende deres faglighed og sikre kvaliteten. Hvordan hænger det sammen med at tage autorisationen fra højtuddannede translatører?

I lovforslaget hedder det endvidere, at: "Personer med en offentlig beskikkelse opnår en konkurrencemæssig fordel inden for det pågældende erhverv i forhold til personer med en tilsvarende uddannelsesmæssig baggrund eller tilsvarende erhvervsmæssige erfaringer, som ikke har en sådan beskikkelse".

Jeg vil sætte spørgsmålstegn ved, om translatørerne i Danmark overhovedet kan siges at have en konkurrencemæssig fordel på oversættelsesmarkedet, men det er en helt anden diskussion.

I dag kan udenlandske oversættere eller danske oversættere med udenlandske uddannelser få ækvivalensvurderet deres uddannelse hos Styrelsen for Videregående Uddannelser (SVU), og efterfølgende kan de beskikkes som translatører, hvis deres kompetencer findes at kunne sidestilles med en dansk kandidateksamen fra en handelshøjskole i et givet sprog. Der er altså ikke tale om, at vores autorisation på nogen måde stiller hindringer i vejen for hverken danske eller udenlandske oversættere med reelt sidestillede uddannelser fra udlandet.

Formuleringen "en tilsvarende uddannelsesmæssig baggrund" defineres ikke nærmere, men man kunne få mistanke om, at der refereres til universitetets sproglige uddannelser.

Det er en udbredt misforståelse, at en humanistisk kandidateksamen fra universitetet (cand.mag/cand.phil) i et givet sprog kan sidestilles med en kandidatgrad som cand.ling.merc./cand.interpret. fra handelshøjskolen i samme sprog. Af SVU's vurderingsdatabase fremgår det tydeligt, at der er tale om to vidt forskellige uddannelser, uanset hvilke studieretninger kandidaten måtte have valgt. Uddannelserne giver forskellige slutkompetencer, de teoretiske og praktiske fag vægtes meget forskelligt, og en helt afgørende forskel er, at der på universitetet hverken undervises i eller aflægges eksaminer i juridisk, økonomisk eller teknisk oversættelse og version samt tolkning, herunder retstolkning.

Der findes altså ikke nogen dansk, videregående sproglig uddannelse, som kan sidestilles med den erhvervssproglige kandidatgrad fra handelshøjskolen! Jeg er selv cand. mag. med hovedfag i spansk og cand. interpret. og beskikket translatør i spansk, så jeg ved, hvad jeg taler om.

Herudover kan jeg henvise til Erhvervsankenævnet, som er klageinstans for afslag på translatørbeskikkelser. I en kendelse af 26/9-2012 fremgår det, at man ikke kan blive beskikket som translatør på baggrund af en gymnasielæreruddannelse, og nævnet lægger i deres afgørelse

især vægt på, at personen ikke har aflagt eksamen i de for translatørfaget relevante faglige discipliner.

Det er om muligt endnu mere alarmerende, at personer med såkaldt tilsvarende erhvervsmæssige erfaringer vil kunne *kalde sig translatør og foretage den dertil knyttede virksomhed*. Det vil sige, at hvem som helst på et uddannelsesmæssigt udokumenteret grundlag kan påtage sig at oversætte komplicerede, juridiske dokumenter, og hverken erhvervslivet eller privatpersoner har en kinamands chance for at vide, om oversætteren er kvalificeret til opgaven.

Det skal dog ikke afvises, at der findes oversættere med kompetencer, som kan sidestilles med translatørernes, men det må i så fald dokumenteres officielt. I stedet for at afskaffe translatørbeskikkelsen burde lovgiverne give personer, der mener at besidde tilsvarende kompetencer, mulighed for at bevise det ved en egnethedsprøve i de relevante discipliner. Hvis de i øvrigt opfylder betingelserne for beskikkelse, burde der ikke være noget i vejen for, at de beskikkes som translatører og konkurrerer på lige fod med os andre.

Det er ganske enkelt en fejl disposition at afskaffe translatørbeskikkelsen.

Med venlig hilsen

Bente skov, translatør, cand.mag. et interpret.

10. november 2014

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Lisbeth Mohr <lmo@bruunhjeje.dk>
Sendt: 25. november 2014 11:23
Til: hoering_LFTD
Emne: Høring over forslag om ophævelse af lov om translatører og tolke - sag nr. 20143352
Vedhæftede filer: Scanned from Xerox 7775001.pdf

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

Kategorier: Rød kategori

Vedhæftet fremsendes indsigelse.

Med venlig hilsen
Lisbeth Mohr

Lisbeth Mohr Statsautoriseret translatør Tlf (arb) 33 34 52 45 lmo@bruunhjeje.dk

København, den 25. november 2014

hoering_LFTD@erst.dk

Vi har erfaret, at der er planer om at ophæve translatørloven og dermed afskaffe autorisationsordningen for translatører.

Vi er meget tilfredse med den nuværende ordning, som letter arbejdsgangen, når vi udarbejder oversættelser til brug for retssager med udenlandske parter eller oversætter officielle dokumenter, der skal bruges af virksomheder i forbindelse med handel el. lign. med udlandet. Vi kan ikke se nogen fordel ved et system baseret på notarpåtegninger, hvor man udelukkende verificerer translatørens underskrift, og ikke translatørens uddannelsesmæssige baggrund. I dag bekræfter vi som translatører vores oversættelser ved brug af vores stempel. I nogle tilfælde bliver den pågældende oversættelse også bliver forsynet med en Apostille i Udenrigsministeriet, der bekræfter, at vi har underskrevet i vores egenskab af statsautoriserede translatører.

Desuden vil notarpåtegning ikke være tilstrækkelig i adskillige internationale sammenhænge. Derfor opfordrer vi til, at translatørautorisationen og det offentligt tilgængelige register over oversættere med autorisation bevares.

Med venlig hilsen

Charlotte Christensen, statsautoriseret translatør

Lisbeth Mohr, statsautoriseret translatør

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Bertil Hohlmann <BHO@shipowners.dk>
Sendt: 25. november 2014 11:29
Til: hoering_LFTD
Cc: Fritz Ganzhorn (fg@soefartens.org); rt@mmf.dk; Ole Philipsen (aop@co-sea.dk); Søren Sørensen (soren.s@3f.dk); Birgit Sølling Olsen (SFS); ami@dma.dk; Henriette Bytoft Flügge (SFS)
Emne: Høringsvar vedrørende forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører m.v.
Vedhæftede filer: Erhvervsstyrelsen.pdf; Høring over henvendelse om søfarendebeget
Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket
Kategorier: Blå kategori

Høring vedrørende forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

Venligt se vedhæftede fælles høringssvar fra Søfartens Ledere, Rederiforeningerne (Danmarks Rederiforening, Bilfærgernes Rederiforening og Rederiforeningen af 2010), Maskinmestrenes Forening, Dansk Metals Maritime Afdeling og 3F/Sømændene vedrørende søfarende beget.

For god ordens skyld vedhæftes ligeledes det fælles høringssvar af 21. marts 2014 til Søfartsstyrelsen hvortil der i høringssvaret henvises.

Med venlig hilsen

Bertil Hohlmann
Afdelingschef/Director
Rederiforeningerne
Amaliegade 33, 1256 København K
Tel.: +45 33 11 40 88
Dir.: +45 33 48 92 54
Mobile: +45 29 61 13 81
E-mail: bho@shipowners.dk or info@shipowners.dk

This email has been scanned by the Symantec Email Security.cloud service.
For more information please visit <http://www.symanteccloud.com>

Erhvervsstyrelsen
Dahlerups Pakhus
2100 København Ø

Sendt pr. e-mail: hoering_LFTD@erst.dk

25. november 2014

Høringsvar vedrørende forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

På vegne af nedennævnte parter afgives i relation til den i § 4 foreslåede ændring i lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v. og i supplement til eventuelle individuelle fremsendelser, følgende fælles høringssvar:

Med henvisning til det i det fælles høringssvar af 21. marts 2014 vedrørende søfarende begrebet anførte, samt de på mødet i Søfartsstyrelsen den 20. november 2014 udvekslede og drøftede ændringer samt præciseringer, kan parterne støtte forslaget.

Dansk Metals Maritime Afdeling henviser samtidigt på egne vegne til det allerede via CO-Søfart afgivne høringssvar.

På vegne af

Søfartens Ledere
Rederiforeningerne
Maskinmestrenes Forening
Dansk Metals Maritime Afdeling
3F/Sømændene

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Susanne Topgaard (957sto) <Susanne.Topgaard@civilstyrelsen.dk>
Sendt: 20. november 2014 16:00
Til: hoering_LFTD
Emne: Høringssvar fra Udlændingenævnet
Vedhæftede filer: DOC.PDF

Kategorier: Grøn kategori

Vedhæftet sendes Udlændingenævnets bemærkninger til forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke m.v.

Med venlig hilsen

Susanne Topgaard

Chefkonsulent • Telefon (dir) +45 7266 1422 • E-mail Susanne.Topgaard@civilstyrelsen.dk

| UDLÆNDINGENÆVNET |

Udlændingenævnets sekretariat
Adelgade 11-13 • 1304 København K
Telefon +45 3392 3334 • E-mail udln@udln.dk

| UDLÆNDINGENÆVNET |

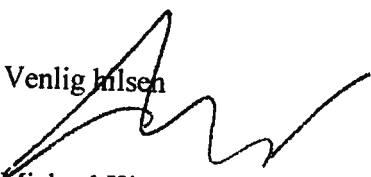
Erhvervsstyrelsen
hoering_LFTD@erst.dk

Dato:	20. november 2014
Sagsnr.:	14-850-00013
Sagsbeh.:	957sto

Erhvervsstyrelsen har ved e-mail af 28. oktober 2014 anmodet blandt andet Udlændingenævnet om at afgive eventuelle bemærkninger til forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører (Lempelse af dispensationsbestemmelse i lukkeloven, afskaffelse af maksimalpriser i huseftersynsordningen og afskaffelse af beskikkelsesordning for translatører og tolke samt for dispachører).

Udlændingenævnet kan i den anledning oplyse, at Udlændingenævnet ikke har nogle bemærkninger.

Venlig hilsen

Michael Kistrup
Formand for Udlændingenævnet

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Teresa Lund Tøgern <TLT@domstol.dk>
Sendt: 21. november 2014 09:38
Til: hoering_LFTD
Emne: Lov om ændring Høring over forslag til lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører
Vedhæftede filer: Hoeringssvar-ophaevelseaflovomtolke.pdf
Kategorier: Grøn kategori

Hermed fremsendes Dommerfuldmægtigforeningens høringssvar.

Teresa Lund Tøgern
Høringsansvarlig
Dommerfuldmægtigforeningen

dommerfuldmægtigforeningen

Erhvervsstyrelsen

Odense, den 21. november 2014

Vedr. Høring over forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

Skatteministeriet har ved e-mail af 28. oktober 2014 anmodet om Dommerfuldmægtigforeningens eventuelle bemærkninger til forslaget.

Foreningen skal i den anledning meddele, at foreningen ikke har bemærkninger til lovforslaget.

Dette høringssvar sendes alene elektronisk til: hoering_ltf@erst.dk.

På foreningens vegne,

Teresa Lund Tøgern
Høringsansvarlig
Dommerfuldmægtigforeningen

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Britta Nørgaard <Britta.Noergaard@rsyd.dk>
Sendt: 21. november 2014 11:21
Til: hoering_LFTD
Emne: Emne: Høring

Kategorier: Grøn kategori

Emne: Høring - Forslag til Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

Region Syddanmark har følgende bemærkning til ovenstående høring:

Region Syddanmark har ikke indvendinger mod ophævelsen af § 7 i Lov om kommuners og regioners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder og kommuners og regioners deltagelse i selskaber (Forslagets § 6).

Vi vil dog gerne tilkendegive, at Region Syddanmark har været glade for den videndeling, der lå i udgivelsen af den årlige redegørelse. Vi finder det derfor relevant at Erhvervsstyrelsen på anden vis understøtter videndeling om selskabsdannelse efter loven.

Venlig hilsen

Britta Nørgaard
Chefjurist
Råds- og direktionssekretariatet

E-mail: Britta.Noergaard@rsyd.dk
Direkte: 76631105
Mobil: 29201105

Region Syddanmark
Damhaven 12, 7100 Vejle
Hovednummer: 76631000
www.regionsyddanmark.dk

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Alessandra Digsmed <mail@alessandra.dk>
Sendt: 21. november 2014 12:17
Til: hoering_LFTD
Emne: Translatørautorisation

Hej,

Jeg vil hermed tilslutte mig koret af de mange, mange mennesker, der giver udtryk for, at det er en rigtig dårlig idé at afskaffe translatørautorisationen.

Mange myndigheder i både ind- og udland stiller krav om autoriserede oversættelser, og dette behov vil ikke forsvinde. Eftersom alle kan vælge at gå op til eksamen som translatør (efter at have studeret selv eller på et universitet) er ordningen ikke konkurrenceforvridende, så argumentet om at der skal være mere frit marked giver ikke mening. Oversættermarkedet i Danmark *er* frit.

Mvh.

Alessandra Digsmed-Wrem
Cand.mag.stud. i engelsk og oversættelse
mail@alessandra.dk
+45 3029 4636

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Sandra Moll <sandra@moll.dk>
Sendt: 21. november 2014 13:36
Til: hoering_LFTD
Cc: Anne Wille (aw@annewille.dk); Eunike Hansen (translator.eunike@mail.dk)
Emne: VS: Scan
Vedhæftede filer: img-Y21144345-0001.pdf

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

Kategorier: Rød kategori

Venlig hilsen

Advokat Sandra Moll
sam@advokathusetbredgade.dk
Dir. +45 31 35 35 60

Bredgade 23, 2. sal
DK-1260 København K
Tlf. +45 31 32 33 00
Fax +45 31 73 25 84
www.advokathusetbredgade.dk

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Advokathuset Bredgade [<mailto:scanner@advokathusetbredgade.dk>]
Sendt: 21. november 2014 14:44
Til: Sandra Moll
Emne: Scan

Denne mail er blevet scannet af <http://www.comendo.com> og indeholder ikke virus!

hoering_LFTD@erst.dk

Vi har erfaret, at der er planer om at ophæve translatørloven og dermed afskaffe autorisationsordningen for translatører.

Vi er meget tilfredse med den nuværende ordning, som letter arbejdsgangen for os, når vi deltager i retssager med udenlandske parter eller repræsenterer klienter i sager i udlandet, og vi kan ikke se nogen fordel ved et system baseret på notarpåtegninger.

Ydermere vil notarpåtegning ikke være tilstrækkeligt i adskillige sammenhænge, så vi opfordrer til bevaring af translatørautorisationen og det offentligt tilgængelige register over oversættere med autorisation.

Med venlig hilsen

Advokat Sandra Møll

Advokathuset Bredgade

Bredgade 23, a.2.

DK-1260 København K

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Martin Molter West <MMW@kfst.dk>
Sendt: 21. november 2014 14:17
Til: hoering_LFTD
Cc: 1-DEP OM2 (enhedspostkasse); Jacob Borum
Emne: Høring vedr. forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v. og andre love

Kategorier: Grøn kategori

Til Erhvervsstyrelsen

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er sekretariat for Konkurrencerådet. I den egenskab er styrelsen en uafhængig konkurrencemyndighed. De følgende høringsbemærkninger afgives udelukkende som konkurrencemyndighed.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har modtaget Erhvervsstyrelsens høring vedrørende forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har ingen bemærkninger til høringen.

Med venlig hilsen

Martin Molter West

Fuldmægtig/Head of Section

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen/

Danish Competition and Consumer Authority

Direkte +45 4171 5206

E-mail mmw@kfst.dk

KONKURRENCE- OG FORBRUGERSTYRELSEN

Carl Jacobsens Vej 35

2500 Valby

Tlf. +45 4171 5000

Vi arbejder for velfungerende markeder.

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Morten W. Vandborg <mwv@vandborg.com>
Sendt: 21. november 2014 14:36
Til: hoering_LFTD
Emne: translatørbesikkelse
Vedhæftede filer: S28C-114112114360.pdf

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

Kategorier: Rød kategori

Hermed følger vedhæftet støtteerklæring fra undertegnede.

Med venlig hilsen
Morten W. Vandborg

Vandborg Lyng
Advokater
Vester Voldgade 83, 3.th.
1552 København V.

TLF: +45 3312 3880
FAX: +45 3332 9119

www.vandborglyng.com

hoering_LFTD@erst.dk

Vi har erfaret, at der er planer om at ophæve translatørloven og dermed afskaffe autorisationsordningen for translatører.

Vi er meget tilfredse med den nuværende ordning, som letter arbejdsgangen for os, når vi deltager i retssager med udenlandske parter eller repræsenterer klienter i sager i udlandet, og vi kan ikke se nogen fordel ved et system baseret på notarpåtegninger.

Ydermere vil notarpåtegning ikke være tilstrækkeligt i adskillige sammenhænge, så vi opfordrer til bevaring af translatørautorisationen og det offentligt tilgængelige register over oversættere med autorisation.

Med venlig hilsen

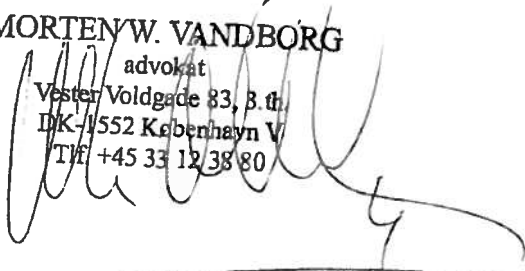
MORTEN W. VANDBORG

advokat

Vester Voldgade 83, 8. th.

DK-1552 København V

TF +45 33 12 38 80

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Morten W. Vandborg <mwv@vandborg.com>
Sendt: 21. november 2014 14:39
Til: hoering_LFTD
Emne: translatørbeskikkelse
Vedhæftede filer: S28C-114112114390.pdf

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

Kategorier: Rød kategori

Hermed fremsender jeg støtteerklæring fra min kollega advokat Allan Steen Lyng.

Med venlig hilsen
Morten W. Vandborg

Vandborg Lyng
Advokater
Vester Voldgade 83, 3.th.
1552 København V.

TLF: +45 3312 3880
FAX: +45 3332 9119

www.vandborglyng.com

hoering_LFTD@erst.dk

Vi har erfaret, at der er planer om at ophæve translatørloven og dermed afskaffe autorisationsordningen for translatører.

Vi er meget tilfredse med den nuværende ordning, som letter arbejdsgangen for os, når vi deltager i retssager med udenlandske parter eller repræsenterer klienter i sager i udlandet, og vi kan ikke se nogen fordel ved et system baseret på notarpåtegninger.

Ydermere vil notarpåtegning ikke være tilstrækkeligt i adskillige sammenhænge, så vi opfordrer til bevaring af translatørautorisationen og det offentligt tilgængelige register over oversættere med autorisation.

Med venlig hilsen

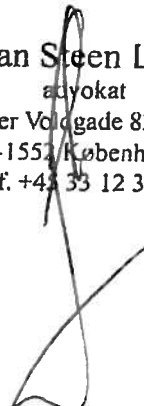
Allan Steen Lynge

advokat

Vester Voldgade 83, 3.th.

DK-1551 København V

Tlf. +45 33 12 38 80

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Thomas Harder <tharder@tdcadsl.dk>
Sendt: 21. november 2014 15:03
Til: hoering_LFTD
Emne: Translatørbeskikkelsen

Behovet for bekræftede oversættelser forsvinder ikke, bare fordi man afskaffer translatørbeskikkelsen. Danske virksomheder og privatpersoner vil stadig have brug for bekræftede oversættelser, når de handler med udlandet, opretter selskaber i udlandet, er parter i retssager i udlandet (eller med udenlandske parter i Danmark), opretter konti, handler med fast ejendom osv. i udlandet.

En notar kan bekræfte, at en bestemt person har foretaget oversættelsen (eller rettere: at en bestemt person har meddelt notaren, at han eller hun har foretaget oversættelsen), men notaren kan ikke bekræfte, at oversættelsen er korrekt. Afskaffer man translatørbeskikkelsen, efterlader man et udækket behov.

Venlig hilsen

Thomas Harder
Bernstorffsgade 23, 5
DK-1577 København V
Tlf.: 35436220
www.thomasharder.dk

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Susanne Simonsen <susanne@tsaa.dk>
Sendt: 21. november 2014 17:22
Til: hoering_LFTD
Cc: Hella Aarøe
Emne: Høringssvar til forslag om ophævelse af lov om tgranslatører og tolke
Vedhæftede filer: 14-11-21 Høringssvar Translatør.pdf

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført

Kategorier: Rød kategori

Vi henviser til høringsbrev af 28.10.2014 og fremsender vedlagt vores høringssvar.

Vi beder jer for god ordens skyld bekræfte modtagelsen.

Med venlig hilsen
Susanne Simonsen
Translatørerne Simonsen & Aarøe
Birkemose Allé 41
6000 Kolding
Tel.: + 45 76 30 14 22
Mobil: + 45 22 21 00 13
e-mail: susanne@tsaa.dk
www.tsaa.dk

Translatørerne Simonsen & Aarøe

Susanne Simonsen
oversættelse/tolkning tysk
Hella Aarøe
oversættelse/tolkning engelsk

Kolding, den 21. november 2014

Høringssvar

Ophævelse af lov om translatører – afskaffelse af beskikkelsesordningen for translatører

I regi af Translatørerne Simonsen & Aarøe har vi i næsten 20 år drevet selvstændig translatørvirksomhed og har med udgangspunkt i forudgående mange års ansættelse som translatører i advokatbranchen specialiseret os i oversættelse af tekster med juridisk og økonomisk indhold.

Vore kunder er på den ene side advokatbranchen, politi, retsvæsen, revisorer og erhvervsvirksomheder med internationale relationer og på den anden side privatpersoner med behov for oversættelse af officielle dokumenter som alle former for attester, eksamensbeviser, anbefalinger m.v.

Vore kunder bliver ofte mødt med et krav om, at de skal præsentere en autoriseret oversættelse.

Vore kunder bliver ofte mødt med et krav om, at den autoriserede oversættelse skal legaliseres.

Ophæves lov om translatører og afskaffes beskikkelsesordningen, ser vi derfor bl.a. følgende problemer:

- Aftagere på markedet med et oversættelsesbehov kan ikke længere lynhurtigt scanne markedet ved at søge efter en translatør og dermed finde frem til en person, der som udgangspunkt har den rette erhvervssproglige uddannelse til at arbejde med oversættelse af mere eller mindre komplicerede tekster med juridisk indhold. En afskaffelse af ordningen vil således ikke betyde en administrativ lettelse for erhvervslivet, men tværtimod gøre markedet mere uigennemsigtigt og dermed gøre det mere besværligt for erhvervslivet hurtigt at finde frem til den rette oversætter. Med den nuværende ordning får aftagerne en garanti for, at oversættelsen for hovedsprogenes vedkommende er udfærdiget af en person med en officielt godkendt, erhvervssproglig kandidatuddannelse og for de øvrige sprogs vedkommende af en person, der har aflagt en relevant erhvervssproglig prøve for Translatørkommissionen.
- Har kunden brug for en autoriseret oversættelse, forsyner translatøren i dag sin oversættelse med en påtegning om, at oversættelsen er en "nøjagtig og fuldstændig gengivelse af udgangsteksten". Denne påtegning kan translatøren påføre dokumentet i kraft af sin uddannelse og sin beskikkelse (som for hovedsprogenes vedkommende opnås på baggrund af den erhvervssproglige kandidatuddannelse og for øvrige sprogs vedkommende på baggrund af en prøve for Translatørkommissionen). Translatøren kan naturligvis gøres erstatningsansvarlig, hvis det viser sig, at dokumentet ikke er en "nøjagtig og fuldstændig gengivelse af udgangsteksten". Ud fra lovforslaget og bemærkningerne er det uklart, hvordan kunderne fremover skal kunne få tilgodeset et behov for sådan en autoriseret oversættelse. Tilsyneladende forestiller man sig, at en notar skal bekræfte oversætterens underskrift, dvs. oversætterens *identitet*, mens notaren selvfølgelig hverken kan, skal eller i øvrigt har

Translatørerne Simonsen & Aarøe

Susanne Simonsen
oversættelse/tolkning tysk
Hella Aarøe
oversættelse/tolkning engelsk

forudsætningerne for at bekræfte, at oversætteren har den rette faglige baggrund for at have udfærdiget en "nøjagtig og fuldstændig gengivelse af udgangsteksten".

Det er således uklart, hvordan aftagerne på markedet skal kunne opfylde danske og udenlandske krav om bekræftede oversættelser, men der er ingen tvivl om, at det i hvert fald bliver langt vanskeligere og mere bureaukratisk og dermed på ingen måde en administrativ lettelse for erhvervslivet, ligesom det vil blive dyrere at få udfærdiget en autoriseret oversættelse, i og med der påløber både notargebyr og ekstra betaling til oversætteren for dennes arbejde med at skulle indhente notarpåtegning.

- Har aftageren brug for at få oversættelsen legaliseret, ser det umiddelbart ud til, at man forestiller sig, at oversætteren skriver under for notar jf. ovenfor, hvorefter Udenrigsministeriet bekræfter notarens underskrift. Men notaren har som ovenfor anført ingen som helst forudsætning for at vide, om den pågældende har de rette kvalifikationer (og det er selvfølgelig heller ikke notarens opgave at vide), mens Udenrigsministeriet i dag legaliserer translatørens underskrift på basis af informationer om translatørens beskikkelse (og dermed en relevant, fagspecifik kandidatuddannelse) og optagelse i Erhvervsstyrelsens register over translatører.

Samtidig vil det forhold, at en oversætter før legalisering hos Udenrigsministeriet først skal have foretaget en notarialforretning, naturligvis både fordyre (notargebyr + oversætterens honorar for at skulle en tur til notaren) og forsinke processen yderligere. Sådanne forsinkende ekspeditioner, f.eks. fordi translatøren bor langt fra en notar, eller fordi notaren kun har korte åbningstider, kan være meget generende for erhvervslivet og i visse tilfælde have alvorlige konsekvenser.

Der er intet, der tyder på, at behovet for autoriserede oversættelser vil falde; det vil tværtimod stige som følge af globaliseringen, når flere og flere danske virksomheder etablerer sig i udlandet og udenlandske virksomheder etablerer sig i Danmark og mødes med krav om autoriserede oversættelser af f.eks. selskabsdokumenter, fuldmagter m.v. Det skal i den forbindelse som yderligere eksempel også nævnes, at danske virksomheder, der deltager i internationale udbud, skal medsende bekræftede oversættelser af selskabsdokumenter m.v., ligesom en implementering af EU's servicedirektiv til sin tid også vil øge behovet for autoriserede oversættelser.

Der vil derfor forsat være behov for en nem, billig og smidig autorisationsordning som den nuværende.

Vi vil heller ikke undlade at gøre opmærksom på, at vi generelt ser en afskaffelse af beskikkelsesordningen som værende i stærk modstrid til EU's bestræbelser på øget kvalitetssikring på oversættelses- og tolkeområdet og til retsvæsenets bestræbelser på at øge kvaliteten af oversættelse og tolkning for domstolene. Hvordan kan domstolene "også i fremtiden så vidt muligt anvende tolke og translatører i praksis", hvis ikke der findes beskikkede oversættere/tolke, og domstolene dermed ikke kan vide, om den, "der foretager den dertil knyttede virksomhed" nu også er en person med de rette faglige forudsætninger for at påtage sig opgaven?

Translatørerne Simonsen & Aarøe

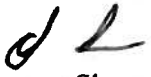
Susanne Simonsen
oversættelse/tolkning tysk
Hella Aarøe
oversættelse/tolkning engelsk

Endvidere skal det afslutningsvis nævnes, at vi begge fungerer som censorer på de videregående, erhvervssproglige uddannelser og har varetaget dette hverv siden midten af 1990'erne.

Vi kan i den forbindelse se, at der er stor forskel på den sproglige, herunder fagsproglige, viden, som de studerende på translatørlinjen har i forhold til de studerende på de forskellige kombinationsuddannelser (økonomi + sprog, kommunikation + sprog, design + sprog, it + sprog etc.), idet de studerende på kombinationsuddannelserne i sagens natur skal beskæftige sig med mange andre ting end fremmedsprogene. Afskaffes muligheden for at opnå translatørbeskikkelse, vil de studerendes incitament til at vælge den deciderede fagsproglige uddannelse formentligt bortfalde, hvilket vil medføre, at der i fremtiden ikke vil være folk med den dybdegående, fagsproglige viden, som dels kan løse de komplicerede opgaver i praksis for dansk erhvervsliv, dels kan optage sig undervisningsopgaver og dermed lære fra sig til kommende generationer.

Vi anmoder derfor om, at lovforslaget genovervejes og tages af bordet.

Med venlig hilsen

Susanne Simonsen
tysk translatør

Hella Aarøe
engelsk translatør

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Rasmus Lund <Rasmus.Lund@dk.maq.com>
Sendt: 21. november 2014 17:41
Til: hoering_LFTD
Emne: Høring
Vedhæftede filer: Advokater_Skabelon_Hoering_Translatøer.docx

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

Kategorier: Rød kategori

Hermed min indsigelse overfor den planlagt lovændring

Med venlig hilsen / Best regards

Rasmus Lund

Advokat / Managing Partner

[CV](#)

[vCard](#)

T: +45 77 40 11 13

M: +45 26 80 68 18

E: rasmus.lund@dk.maq.com

MAQS LAW FIRM

Pilestræde 58 · DK-1112 Copenhagen · Denmark

T: +45 33 12 45 22 · F: +45 33 93 60 23 · www.maq.com

MAQS Law Firm Advokatpartnerselskab, cvr.nr. 34877807.

MAQS is the largest Nordic law firm and offers legal advice within all business areas. Our clients include a large number of prominent international and Nordic companies. MAQS Law Firm has 400 employees in the Nordic region. Our offices are located in Aarhus, Copenhagen, Gothenburg, Malmö, Riga, Stockholm, Tallinn, and Vilnius.

Privileged/confidential information may be contained in this message. If you are not the addressee indicated in this message (or responsible for delivery of the message to such person), you may not copy or deliver this message to anyone. In such case, we kindly ask you to telephone or e-mail us and permanently delete the e-mail and any attachments to it, from your system. Thank you in advance for your co-operation.

hoering_LFTD@erst.dk

Vi har erfaret, at der er planer om at ophæve translatørloven og dermed afskaffe autorisationsordningen for translatører.

Vi er meget tilfredse med den nuværende ordning, som letter arbejdsgangen for os, når vi deltager i retssager med udenlandske parter eller repræsenterer klienter i sager i udlandet, og vi kan ikke se nogen fordel ved et system baseret på notarpåtegninger.

Ydermere vil notarpåtegning ikke være tilstrækkeligt i adskillige sammenhænge, så vi opfordrer til bevaring af translatørautorisationen og det offentligt tilgængelige register over oversættere med autorisation.

Med venlig hilsen

Rasmus Lund
Partner
MAQS Law Firm

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Jens Jakob Bugge <JJB@horten.dk>
Sendt: 23. november 2014 18:34
Til: hoering_LFTD

Hermed min støtte til modstanden mod afskaffelsen.

Med venlig hilsen

Jens Jakob Bugge
Partner

T +45 3334 4260 | M +45 5234 4260 | vCard | Læs profil

HORTEN

Horten Advokatpartnerselskab | Philip Heymans Allé 7 | DK-2900 Hellerup, København
T +45 3334 4000 | F +45 3334 4001 | CVR 33775229 | horten.dk

Please note that information contained in this e-mail and any attachments is intended for the use of the addressee only and is confidential and may contain legally privileged information. If received in error, please delete it from your system and notify us by phone. Any dissemination, distribution, copying or use of this communication without our prior permission is strictly prohibited.

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Lene Slaikjær <LS@boconcept.com>
Sendt: 24. november 2014 08:38
Til: hoering_LFTD
Emne: Translatørbeskikkelse

Vi har erfaret, at der er planer om at ophæve translatørloven og dermed afskaffe autorisationsordningen for translatører.

Vi er meget tilfredse med den nuværende ordning, som letter arbejdsgangen for os, når vi deltager i retssager med udenlandske parter eller repræsenterer klienter i sager i udlandet, og vi kan ikke se nogen fordel ved et system baseret på notarpåtegninger.

Ydermere vil notarpåtegning ikke være tilstrækkeligt i adskillige sammenhænge, så vi opfordrer til bevaring af translatørautorisationen og det offentligt tilgængelige register over oversættere med autorisation.

Med venlig hilsen / Best regards

Lene Slaikjær

BoConcept

BoConcept A/S
Phone +45 7013 1366
Direct +45 9626 7226
Email LS@boconcept.com
www.boconcept.com

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: ihk@interpret.dk
Sendt: 24. november 2014 12:48
Til: hoering_LFTD
Vedhæftede filer: Høringssvar vedr. translatørautorisationen, Ingrid Højgaard Knudsen.pdf

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført

Kategorier: Rød kategori

Vedhæftet fremsendes høringssvar vedr. lovforslag om afskaffelse af translatørautorisationen.

Hilsen
Ingrid Højgaard Knudsen

LÆS DETTE!

Regeringen vil i forbindelse med den nye vækstpakke afskaffe translatørautorisationen. Der er ganske enkelt en fejltilstand, og det vil skabe problemer for både erhvervslivet og private, når der ikke længere vil kunne indhentes translatørbekræftede oversættelser til officiel brug både i udlandet og i Danmark.

Gå ind på facebook-siden "Bevar translatørautorisationen" for at læse mere, "like" eller bidrage, eller upload en støtteerklæring på Folketingets hjemmeside <http://www.ft.dk/samling/20131/almindel/eru/bilag/367/index.htm>.

Skriv under på: http://www.skrivunder.net/bevar_translatorautorisationen

interpret

v/Ingrid Højgaard Knudsen
Translatør og tolk i spansk
Mågevej 20
2400 København
Tel. 40 96 38 20
ihk@interpret.dk www.interpret.dk

Ingrid Højgaard Knudsen
cand. interpret., translatør + tolk i spansk, MDT

22. november 2014

Høringssvar vedr. lovforslag om afskaffelse af translatørautorisationen

Vedtagelse af det fremsatte lovforslag vil betyde, at der i Danmark ikke længere vil kunne indhentes bekræftede oversættelser, svække brugernes garanti for oversættelsernes kvalitet, medføre øget bureaukratisering, forsinke og fordyre oversættelserne, skabe yderligere uoverskuelighed på oversættermarkedet, fremme udflagningen af oversættelsesopgaver og desuden være dødsstødet for de selvstændige translatører.

Undertegnede må på det kraftigste tage afstand fra forslaget om afskaffelse af autorisationsordningen for translatører, eftersom det vil skabe store problemer for både privatpersoner, virksomheder og myndigheder. I det følgende vil jeg beskrive problemerne i forhold til de i alt 21 lande med et samlet indbyggertal på omkring 345 millioner, hvor det officielle sprog er spansk, og som alle kræver bekræftede oversættelser til spansk af alle former for dokumentation for **privatpersoner**, f.eks. dåbs- og fødselsattester i forbindelse med indgåelse af ægteskab, skilsmisse, oprettelse af ægtepagter, optagelse som udvekslingsstuderende på uddannelsesinstitutioner, udstationerede arbejdstageres børns optagelse på skoler, dødsattester og testamenter i forbindelse med arvesager, ægtepagter, lønsedler i forbindelse med oprettelse af bankkonti, frasigelse af statsborgerskab osv. osv. Det betyder naturligvis, at der bliver foretaget rigtig mange bekræftede oversættelser til spansk hver eneste uge året rundt.

Virksomheder skal i forbindelse med diverse aktiviteter i spansktalende lande kunne fremlægge bekræftede oversættelser af bl.a. stiftelsesdokumenter, vedtægter, regnskaber og dokumentation for tegningsrettigheder etc.

I forbindelse med min virksomhed formidler jeg oversættelser i andre sprog, herunder for fagbevægelsen, som ofte har behov for bekræftede oversættelser til østeuropæiske sprog i forbindelse med fagretlige sager om social dumping. Også her er der behov for bekræftede oversættelser.

Danske myndigheder skal kunne fremlægge bekræftede oversættelser f.eks. i forbindelse med anmodning om forkyndelse af stævninger i ægteskabssager og anmodning om udlevering af personer til strafforfølgelse i Danmark og mange andre retsdokumenter.

I disse om mange andre tilfælde stilles der fra udlandet KRAV om fremlæggelse af bekræftede oversættelser, hvilket med en vedtagelse af lovforslaget ikke længere kunne opfyldes fra dansk side.

I begrundelsen for lovforslaget anføres det bl.a. at:

"Ved en afskaffelse af beskikkelsesordningen for translatører og tolke vil en borger eller en virksomhed, der skal bruge et legaliseret oversat dokument skulle til en notar, for at Udenrigsministeriet kan legalisere notarens underskrift."

Der er altså en anerkendelse hos lovforslagsstillerne af, at der eksisterer et behov for legalisering af oversættelser, men en notarpåtegning vil på ingen måde være en løsning. Notaren bekræfter alene personens identitet og ikke personens kvalifikationer, så det er uklart, hvordan man fra lovforslagsstillerne side forestiller sig, at problemet fremover skal kunne løses.

Det hedder endvidere, at lovforslaget *"er begrundet i et ønske om at afskaffe unødvendigt bureaukrati samt sikre øget konkurrence og dermed lavere priser for virksomheder og brugere"*.

Vedtages forslaget, vil resultatet blive det stik modsatte. "Notarmodellen", som den er skitseret, vil fordyre - i tilfælde af småoversættelser som f.eks. dåbsattester med mere end 100% - og besværliggøre en proces, der pt. fungerer upåklageligt med legalisering et enkelt sted, nemlig i Udenrigsministeriet, hvor kunden eller f.eks. et bud blot henvender sig i åbningstiden og får foretaget legaliseringen, alternativt ved fremsendelse af dokumentet til legalisering pr. post. I praksis vil notarmodellen, **stadig uden at være en løsning på bekræftelsesproblemet**, betyde, at translatøren forud skal bestilles tid hos notar, og at der til notaren skal erlægges et gebyr på kr. 300, hvorefter dokumentet fortsat skal legaliseres i Udenrigsministeriet mod betaling af endnu et gebyr, pt. kr. 190 pr. legaliseringsstempel. Dertil kommer honorar til translatøren for den tid, der vil medgå i forbindelse med møde for notar. Det vil for mange translatører dreje sig flere ugentlige besøg hos notar og dermed gøre translatørens hverdag til et bureaukratisk helvede. Det skal også nævnes, at det nærmest må betragtes som en naturlov, at kunderne kommer med dokumenterne i sidste øjeblik, hvorfor oversættelserne skal leveres hurtigt. Det vil ikke længere være muligt, hvis translatøren først skal omkring en notar.

I begrundelsen for lovforslaget hedder det videre, at *"En afskaffelse af beskikkelsesordningen for translatører og tolke vil ligestille de oversættere, der i dag ikke er beskikkede med de beskikkede, og dermed kunne lette markedsadgangen og øge konkurrencen"*.

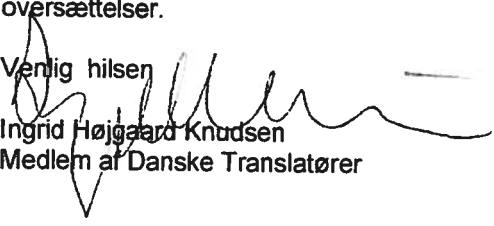
Det er tvivlsomt (se nedenfor), men hvad der ikke hersker tvivl om er, at man for at opnå beskikkelse som translatør skal have gennemgået en akademisk uddannelse og bestået den eneste eksisterende fagsproglige oversætter- og tolkeeksamen i landet, mens alle uanset uddannelse i dag frit kan vælge at nedsætte sig som oversættere. Translatøren har, som det er i dag, således gjort sig fortjent til det "privilegium" at kunne benytte betegnelsen translatør, men med beskikkelsen følger desuden i henhold til translatørloven forpligtelsen om at *"udføre de dem betroede hverv med omhu og nøjagtighed og med den hurtighed, som hvervets beskaffenhed tillader"* (Translatørlovens paragraf 6) samt under overholdelse af tavshedspligt. Overholdes disse forpligtelser ikke, kan translatøren blive frakendt sin beskikkelse. En sådan sanktionsmulighed vil naturligvis ikke kunne anvendes mht. betegnelsen "uddannet translatør", og en vedtagelse af lovforslaget vil således være en svækkelse af brugernes garanti for oversættelsens kvalitet, som vil blive yderligere forringet af udvandingen af begrebet "translatør". Desuden beror det på en misforståelse, hvis man mener, at der ikke er konkurrence på translatørmarkedet. Vi er allerede mange om budet, og der konkurreres ihærdigt på prisen indbyrdes blandt translatørerne.

Med afskaffelsen af translatørautorisationen vil det blive endnu vanskeligere for kunderne at navigere rundt i junglen af oversættere og vurdere deres kvalifikationer, da køberne af oversættelsesydelser jo som regler ikke selv har de fornødne forudsætninger for at kunne foretage en sådan sproglig vurdering. Vores kunder bliver instrueret af de udenlandske myndigheder om, at de skal fremlægge en autoriseret/bekræftet oversættelse, men translatørerne vil med afskaffelsen naturligvis ikke længere kunne annoncere med, at de kan levere denne form for ydelse. Desuden er oversættermarkedet allerede nu uigennemskueligt, og de ikke-translatørdrevne bureauer domineres af nogle få store og ofte udenlandske aktører, hvis priser ikke er helt urimeligt lave takster. En vedtagelse af lovforslaget vil således bidrage til at skabe endnu mere prekære arbejdsforhold i branchen. En væsentlig del af de nuværende translatørbureauer er enkeltmandsvirksomheder, bl.a. fordi translatører hæfter personligt for deres oversættelser. Netop autorisationen har gjort det muligt at modstå pres fra de store oversættelsesvirksomheder, så en vedtagelse af lovforslaget vil være dødsstødet for de selvstændige translatører.

En vedtagelse af lovforslaget vil ikke på nogen måde bidrage til at skabe vækst i beskæftigelsen i Danmark, men derimod medføre lukning af mange små enkeltmandsvirksomheder og udflytning af oversættelsesopgaver til andre lande.

Det må dermed konkluderes, at en afskaffelse af translatørautorisationen alene vil bidrage til at skabe yderligere kaotiske og prekære forhold på oversættermarkedet, både for kunder og translatører, og at man fra dansk side ikke længere vil kunne imødekomme krav fra udlandet om fremlæggelse af bekræftede oversættelser.

Venlig hilsen

Ingrid Højgaard Knudsen

Medlem af Danske Translatører

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Anette Nørgaard Jappe <anj@dialog-ts.dk>
Sendt: 24. november 2014 12:53
Til: hoering_LFTD
Emne: Høringssvar
Vedhæftede filer: Høringssvar afskaffelse af translatørloven.pdf

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført

Kategorier: Rød kategori

Se venligst vedhæftede høringssvar.

Med venlig hilsen
Anette N. Jappe

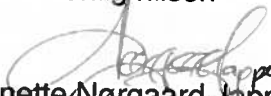
Nørregade 6, 4. sal
1165 København K
Tlf.: +45 33 32 41 14
Mobil: +45 40 62 30 63

Når der ikke findes en translatørbeskikkelse, skal oversætteren efter endt oversættelsesarbejde bruge tid på at bestille tid hos notaren og derefter møde frem personligt for at få gjort oversættelsen til en bekræftet oversættelse.

Det er virksomheden, der kommer til at betale for den tid, som oversætteren i denne situation bruger på at dokumentere sine færdigheder og på derefter at skulle til notaren for at få bekræftet sin underskrift.

Forslaget er med andre ord ikke udgiftsneutralt for erhvervslivet og medfører bestemt heller ikke en lettelse af de administrative byrder.

Med venlig hilsen

Anette Nørgaard Jappe

Erhvervs- og vækstminister Henrik Sass Larsen
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Statsautoriserede
translatører og tolke

24. november 2014

Vedr.: Aftale om en vækstpakke

Jeg har læst lovforslaget, der skal gennemføre regeringens vækstpakke.

Det fremgår af pkt. 3.8 i bemærkningerne til lovforslaget, at lovforslaget vurderes ikke at ville have administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Min erfaring som praktiserende engelsk translatør viser dog, at det ikke er tilfældet.

Jeg får af og til henvendelser fra lande, hvor der ikke eksisterer en translatørordning som i Danmark. Virksomheder i sådanne lande går derfor som udgangspunkt ud fra, at de skal have en notarbekræftet oversættelse.

I sådanne lande vil virksomheden, som har brug en bekræftet oversættelse, starte med at afsøge markedet for at finde en oversætter, som man i virksomheden føler sig overbevist har de rette faglige kompetencer, og som samtidig kan udføre det hverv, som vedkommende har fået betroet, med omhu og nøjagtighed og med den hurtighed, som hvervets beskaffenhed tillader.

Dernæst sender virksomheden en anmodning til oversætteren om at dokumentere sine faglige kompetencer og sin erfaring. Ofte beder virksomheden samtidig om en indeståelse for, at oversætteren har en professionel ansvarsforsikring af en rimelig størrelse.

Den eller de oversættere, der får en sådan henvendelse, skal derefter bruge tid på at fremsende eksamensbevis, et CV over relevante opgaver, vedkommende tidligere har løst, som kan vise, at andre har fundet vedkommende kompetent til at løse en lignende opgave, samt dokumentation for, at vedkommende har tegnet en professionel ansvarsforsikring, der dækker eventuelle oversættelsesfejl.

Hvis virksomheden efter at have bedømt det fremsendte finder, at oversætteren er kompetent, kan virksomheden endelig bede oversætteren gå i gang med oversættelsesarbejdet.

Christine Maxner

Fra: Translatørforeningen <mail@translatorforeningen.dk>
Sendt: 24. november 2014 15:11
Til: hoering_LFTD
Emne: Høringssvar over forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachør
Vedhæftede filer: Høringssvar_Translatørforeningen_november_2014.pdf

Hermed fremsendes høringssvar over forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører (Lempelse af dispensationsbestemmelse i lukkeloven, afskaffelse af maksimalpriser i huseftersynsordningen og afskaffelse af beskikkelsesordning for translatører og tolke samt for dispachører).

Denne mail er sendt fra Translatørforeningen mandag den 24. november 2014 kl. 15.

Med venlig hilsen
Translatørforeningen
Hauser Plads 20, 3.sal
1127 København K
Tlf.: 33118414
www.translatorforeningen.dk

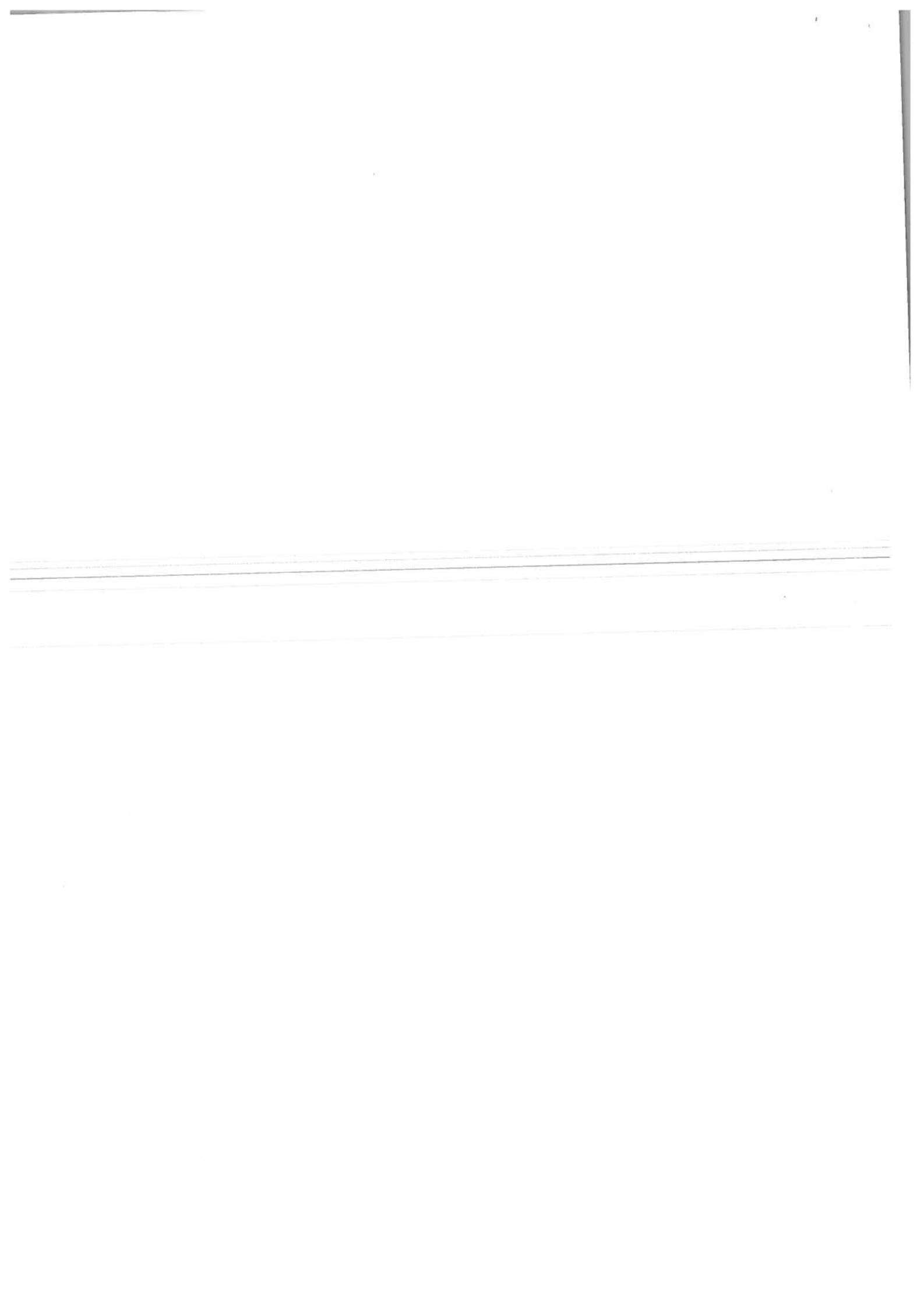
http://www.skrivunder.net/bevar_translatorautorisationen

Bevar translatørautorisationen

Folketinget ønsker at afskaffe autorisationsordningen for translatører og tolke. Forslaget indgår som en del af Aftale om en Vækstpakke 2014. Da det i 2008 blev foreslået at ophæve lov om translatører og t...olke, afgav en lang

SKRIVUNDER.NET

ERHVERVSSTYRELSEN

Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

Mandag d. 24. november 2014

Høring vedrørende forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

Høringssvar

Det er i vækstpakken foreslået at ophæve loven om statsautoriserede translatører og tolke. Vi mener, det er en stor fejl, som Folketinget ikke må begå.

Hvis translatørers statsautorisation ophæves vil det få en række uhensigtsmæssige konsekvenser:

- Det vil gøre livet langt mere besværligt og dyrere for dansk erhvervsliv.
- Det vil gå ud over borgernes retssikkerhed.
- Det vil betyde udflagning af et helt erhverv.
- Det vil være et kraftigt signal om, at uddannelse ikke må være en konkurrencemæssig fordel.
- Det vil indføre en yderligere afgift for erhvervslivet.
- Det vil være endnu et slag i hovedet på randområderne i Danmark.

Ophævelse af en funktion

Ophæves translatørloven er det ikke titlen, der ophæves: det er en hel funktion, som i dag sikrer erhvervslivet og retsvæsenet bekræftede oversættelser af høj sproglig kvalitet på en enkel og billig måde.

Det foreslås ligeledes, at alle, der oversætter, fremover skal kunne kalde sig *translatør*.

Oversætter kan alle være. Oversættere oversætter alle former for dokumenter mellem dansk og et fremmedsprog. Langt de fleste aktører på det danske oversættermarked har ikke en translatørbaggrund.

Translatør derimod kan man KUN blive, 1) når man har en kandidateksamen (cand.ling.merc.) med profilen translatør og tolk fra CBS eller Aarhus Universitet; 2) når man har bestået den særlige

Translatørforeningen

translatøreksamen, 3) eller man har fået den på basis af en eksamen i oversættelse af fagsprog. Dvs. man får sin beskikkelse på basis af en *akademisk sproglig uddannelse*, hvor translatøren har opnået kompetencer i oversættelse af fagsprog, dvs. det sprog, jurister, økonomer, ingeniører mv. anvender i deres professioner.

Det er væsentligt for erhvervslivet og udlandet at kunne skelne, da udlandet ofte kræver, at bekræftede oversættelser er udarbejdet af en "certified translator", dvs. en oversætter, der er godkendt af en statslig myndighed som værende en person med passende kvalifikationer til at udføre funktionen.

En autoriseret translatør bekræfter en oversættelses korrekthed med sit stempel og sin underskrift, hvorefter oversættelsen har juridisk gyldighed. Den autoriserede translatør hæfter juridisk for, at oversættelsen også er korrekt. I modsat fald kan der søges regres mod translatøren, som hæfter med sit navn og sin formue og som medlem af Translatørforeningen er dækket af en særlig professionel erhvervsansvarsforsikring. Translatøren må ikke have forfalden gæld til det offentlige og er underlagt særlige krav om etisk adfærd, herunder især tavshedspligt i alle forhold, der kommer til translatørens kendskab via dennes virke samt krav om ikke at medvirke i sager, hvor der kan stilles spørgsmålstejn ved translatørens habilitet.

Translatøren giver således sikkerhed for kvalitet og integritet. Translatørsystemet fungerer i dag smidigt og effektivt i 22 sprog, hvilket langt fra er nok til at dække alle behov. Heldigvis er vi vidende om, at yderligere en lille håndfuld sprog, herunder kinesisk, er på vej i løbet af de næste par år, og det ville således give god mening, hvis man fra statsligt hold arbejdede proaktivt på at anspore til at få uddannet autoriserede translatører i endnu flere sprog.

I sprog, hvor der ikke findes en statsautoriseret translatør, skal oversætteren personligt tage til en notar, som bekræfter oversætterens underskrift. Prisen for dette er oversættelsens pris samt gebyret til notaren plus oversætterens transportudgifter. Leveringstiden er således længere, da der skal lægges tid til notarbesøg oveni. I tilgift giver denne proces ikke nogen sikkerhed for oversætterens kvalifikationer, fordi det ikke er et krav, at oversætteren skal have gennemført en akademisk sproglig uddannelse i fagsprog eller bestået en eksamen i fagsprog. Derfor kan resultatet af en oversættelse være mere usikkert. Alligevel er det ifølge forslaget denne ordning, som kun fordyrer og forlænger leveringstiden, der fremover skal gælde for alle bekræftede oversættelser.

Eksempel

Vores translatør i Vojens har undersøgt, hvad det vil betyde, at hun ikke længere kan bruge sit stempel som gyldig bekræftelse. Hvis hun i stedet skal have en oversættelse bekræftet for notar, kan det kun foregå tirsdag mellem kl. 9 og 14.30 i Haderslev (25 km kørsel tur/retur) eller onsdag mellem kl. 9 og 10 i Tønder (105 km tur/retur) eller på hverdage mellem kl. 8.30 og 15 i Sønderborg (145 km tur/retur).

Dvs. hvis hun skal lave en retsgyldig oversættelse under de regler, som regeringen ønsker at indføre, skal hun først oversætte dokumentet og derefter bruge mellem 1 og 3 timer på kørsel, som hun naturligvis skal have godtgjort med både tabt fortjeneste i den påløbne tid og kørepenge for

Translatørforeningen

antal korte kilometer. Altså en betydelig ekstraudgift for hendes kunder. I realiteten ville denne del af hendes virksomheds aktiviteter forsvinde. Endnu en hindring, når man vælger at bo uden for de større byer. Og så kan man ikke engang betegne Vojens for et randområde.

En ophævelse af translatørbeskikkelsen vil derfor på ingen måde lette byrderne for dansk erhvervsliv, men derimod gøre livet mere besværligt og mere omkostningsfuldt.

Udlandets krav

Det er ikke translatørerne, der har opfundet kravet om bekræftede oversættelser. Det er danske og udenlandske myndigheder, som har opfundet kravet, og det har man gjort for at sikre, at en oversættelse vil kunne betragtes som en fuldstændig og nøjagtig gengivelse af originaldokumentet. Danske firmaer mødes i udlandet med krav om at kunne levere bekræftede oversættelser af vigtige juridiske papirer i forbindelse med låntagninger, selskabsoprettelser, fusioner, kontraktindgælder, licitationer mv. (bilag 1).

Eksempler

Forleden drejede det sig f.eks. om vedtægter og udskrifter fra Erhvervsstyrelsen for et dansk firma, der skulle bruge dem i forbindelse med deres aktiviteter i Frankrig. Her var det et krav fra de franske myndigheder, at dokumenterne indleveres til myndighederne i en bekræftet oversættelse.

Et andet eksempel er fra et af landets største rederier. Den danske translatør i det pågældende sprog blev kontaktet sent fredag eftermiddag dansk tid. Skibet kunne ikke få lov at fortsætte sejladsen som planlagt. De lokale myndigheder krævede en bekræftet oversættelse af den danske udgave af et skibsførerbevis og maritimt pas, før skibet kunne blive frigivet til videre sejlads. En sådan forsinkelse koster et rederi mange tusinde kroner pr. døgn. Fordi translatøren er under den nuværende ordning, kunne han levere den ønskede bekræftede oversættelse om aftenen samme dag, da han kunne bekræfte den med sit stempel og sin underskrift. Skulle han have været omkring notar, som det forudsættes under en evt. fremtidig ordning, ville skibet have været nødt til at afvente translatørens besøg hos notar, når denne åbnede mandag morgen, hvilket ville have kostet store summer for rederiet – samt dansk anseelse. Hvis translatøren vel at mærke drev sin virksomhed i nærheden af en notar, der har åbent mandag morgen.

En ophævelse af translatørbeskikkelsen vil dog ikke kun ramme erhvervslivet, da også privatpersoner vil blive berørt.

Eksempel

En taxachauffør ønskede for et par år siden at emigrere til Canada fra Danmark. I løbet af et år opsøgte han translatøren fem gange, hver gang med meget personlige papirer, som de canadiske myndigheder krævede i bekræftet oversættelse: lønsedler, skilsmissepapirer, skode på fast ejendom, selvangivelser, fødselsattest mm. Hvis translatøren skulle have været omkring notar hver gang, ville det have kostet den pågældende taxachauffør yderligere ca. 600 kr. pr. gang til translatørens køretid, transport og parkeringsafgift, i alt ca. 3.000 kr. ekstra. En betydelig merudgift for en privatperson.

Translatørforeningen

EU-krav

Ophævelse af translatørers statsautorisation står i skarp kontrast til udviklingen i Europa-Kommissionens politik om øget kvalitetssikring af tolkning og oversættelse, og der henvises i den forbindelse til Kommissionens Grønbog om Retssikkerhedsgarantier for mistænkte og tiltalte i straffesager i EU og til Kommissionens forslag til Rådets rammeafgørelse om visse proceduremæssige rettigheder i straffesager.

Vi kan desuden henvise til rapporten "Studies on translation and multilingualism – The Status of the Translation Profession in the European Union, der er udarbejdet for Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Oversættelse (DGT). I rapporten redegøres for betydningen af status forstået som (the presumed value of expert skills), og som noget, der f.eks. kan signaleres ved en beskikkelsesordning og en beskyttet titel, hvilket således understøtter argumenterne mod en afskaffelse. I rapporten gennemgås ordningerne i de forskellige lande. Kortet på s. 29 af rapporten giver en klar illustration af, hvordan Danmark vil havne i udkanten, hvis autorisationen ophæves.

Statens krav

Det nuværende system med statsautoriserede translatører blev i sin tid indført af Christian IV, da det var nødvendigt for kongen at kunne forstå skrivelser på andre sprog, så han kunne få Sundtolden sikkert i hus.

I dag er det ikke kun tolden til kongen, det drejer sig om. Det drejer sig om meget mere: retssikkerhed, dansk samhandel med udlandet, opfyldelse af udenlandske og danske krav, fastholdelse af arbejde i Danmark.

Translatørloven blev skabt på statens præmisser, fordi Danmark havde brug for den. Og Danmark har stadig brug for den. Samtidig er det praktisk med et enkelt system, der kan sikre oversættelsers korrekthed.

Systemet er blevet kopieret af flere lande, fordi det gør en ellers tung proces let og smidig. Ophæver vi autorisationsordningen, vil vi være et af de få lande i EU, der ikke har en autorisationsordning. Vedhæftet er en liste over lande, som Danmark handler med, og som har tilsvarende autorisationsordninger (bilag 2).

Retssikkerhed

Et andet væsentligt område, hvor der stilles krav om bekræftede oversættelser, er inden for retsvæsenet. Det kan f.eks. dreje sig om stævninger, retsanmodninger, domme og andre vigtige juridiske dokumenter (liste over typiske dokumenter til bekræftet oversættelse fremgår af bilag 1).

Translatørforeningen

Vi har allerede modtaget en mængde tilkendegivelser fra advokatfirmaer, som mener, at ophævelse af autorisationsordningen vil gøre det langt mere besværligt at føre sager, hvor udenlandske parter er involveret.

Det fremgår af bemærkningerne til forslaget, at "retsplejelovens § 149, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, 1. pkt., præciseres således, at det fremgår, at der skal være tale om en uddannet translatør eller lignende." Det står hen i det uvisse, hvad der menes med "eller lignende".

Det skal desuden anføres, at lov om translatører og tolke ikke bør ophæves, uden at det samtidig er sikret, at hensynene, der varetages i retsplejelovens § 149 og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention artikel 6, stk. 3, litra e, sikres på anden måde.

Den eksisterende autorisationsordning er indført med henblik på at sikre, at translatører og tolke har de fornødne kvalifikationer og forudsætninger i øvrigt for at varetage deres opgaver, f.eks. med hensyn til korrekt oversættelse af juridiske dokumenter eller tolkebistand under retsmøder eller andre møder. Det er i praksis umuligt, at translatøren hver gang skal fremvise eksamenspapirer og CV for at godtgøre sine kvalifikationer.

Translatørernes autorisation er vigtig af hensyn til det juridiske område, hvor retssikkerheden udgør et afgørende hensyn, og en ophævelse af translatørloven vil fjerne muligheden for at opnå den nødvendige kvalitetssikring på det juridiske område.

Vi henviser desuden til Kommissionens Grønbog om Retssikkerhedsgarantier for mistænkte og tiltalte i straffesager i EU. Det fremgår af Grønbogens afsnit 5.2.2. (a) under overskriften "Uddannelse, autorisation og registrering", at: "Kommissionen finder, at for at kunne overholde kravene i menneskerettighedskonventionen og mange andre internationale instrumenter skal alle medlemsstater sikre uddannelse, autorisation og registrering af juridiske oversættere og retstolke."

Herefter listes en række minimumskrav til medlemsstaterne, herunder at "Medlemsstaterne skal have et system for autorisation af disse oversættere og tolke".

Dette giver Danmark højt og flot afkald på ved at ophæve loven – i modstrid med Kommissionens intentioner.

Vi henviser yderligere til rapport om tolkebistand i retssager, udarbejdet af Domstolsstyrelsen i 2003, hvoraf bl.a. fremgår, at domstolene i retssager er forpligtede til at sikre, at tolke i retssager har de bedst mulige kvalifikationer. Ophævelse af autorisationen vil være en væsentlig forringelse af retssikkerheden i forbindelse med tolkes medvirken i retssager. Der henvises til, at kvaliteten af selve tolkningen, etikken omkring tolkningen og spørgsmålet om tavshedspligt vil blive forringet, hvis det ikke fremover vil være muligt at kunne rekvirere beskikkede translatører.

Translatørforeningen

Fri adgang til markedet

Hvis begrundelsen for at fjerne autorisationen er at øge den frie konkurrence, må vi understrege, at oversætterhvervet allerede er ude i fri konkurrence, da langt de fleste oversættelser ikke er bekræftede. Og konkurrencen er benhård, netop fordi erhvervet er frit. Det står enhver med de nødvendige og ikke-nødvendige kvalifikationer frit at udøve oversættererhvervet, idet der ikke er tale om et beskyttet erhverv eller en beskyttet titel.

Den nuværende lov om translatører og tolke er ikke en regulering af et erhverv, det er en fastlæggelse af en funktion, nemlig at kunne levere bekræftede oversættelser, der har gyldighed i ind- og udland, og som kan opfylde kravene fra danske myndigheder.

Det er dog i en lang række tilfælde et krav fra myndighederne i udlandet, at en oversættelse skal være bekræftet. Der stilles endvidere i mange tilfælde krav om, at den bekræftede oversættelse skal udføres af en såkaldt "certified translator", idet man antager, at vedkommendes faglige kvalifikationer er verificeret og godkendt af en offentlig myndighed.

Man ønsker med vækstpakken, at "... der skal gennemføres en række initiativer rettet mod at lette markedsadgangen og fjerne unødvendige barrierer m.v. for en række mindre erhverv." At drive virksomhed som selvstændig translatør er også et erhverv, som ydermere får opstillet barrierer, idet forslaget vil gøre det langt mere besværligt at levere bekræftede oversættelser.

Ophæves loven, og skal oversætteren dermed omkring en notar for at få oversættelsen bekræftet, vil det give staten en ekstra indtjening på 300 kr./oversættelse, som den privatudøvende translatør går glip af. Med et gennemsnitligt antal bekræftede oversættelser om året på ca. 49/translatør for Translatørforeningen¹ (bilag 3), vil det alene for gebyret betyde 12.250 kr. i mistet indtægt for en translatør samt indtægten for selve oversættelsen, hvilket vil være fra ca. 400 kr. op til mange tusinde kroner. Til gengæld vil kunderne skulle betale ekstra til transporttid, kørselsgodtgørelse samt parkering som en konsekvens af oversætterens besøg hos notar. Resultatet vil derfor blive, at bekræftede oversættelser leveres fra andre lande, som har statsautorisationer, der svarer til den nuværende danske, da det vil være hurtigere og billigere. Det vil betyde et stort skattemæssigt tab for staten og gøre det endnu vanskeligere for oversættere at holde en anstændig indtjening, der svarer til vedkommendes uddannelsesmæssige kvalifikationer.

Set i lyset af antallet af bekræftede oversættelse kan man desuden stille sig det spørgsmål, om notarerne er gearet til at håndtere henvendelser i de mængder. Ifølge vores undersøgelse udfærdiger alene vores medlemmer i nærheden af 4.200 bekræftede oversættelser årligt. Dertil kommer translatører, der ikke er medlem af vores forening.

¹ Tallene fremkommer fra en intern medlemsundersøgelse blandt Translatørforeningens medlemmer. Medlemskab er frivilligt, og medlemmerne er primært selvstændige erhvervsdrivende, hvorfor det samlede antal translatører i Danmark er langt større end foreningens medlemstal. Det omfatter således heller ikke det store antal translatører i privat ansættelse.

Konkurrencemæssig fordel

Det fremgik af høringssvarene i 2008, da man også overvejede at ophæve denne lov, at "ordningen findes tilsvarende i flere andre lande og kan ikke anses for at være mere restriktiv end nødvendig for at opnå formålet". Det er der ikke ændret på siden.

En ophævelse af lov om translatører og tolke medfører en udvanding af begrebet, som gør markedet uigennemskueligt, da det gør det væsentligt vanskeligere for kunder at finde frem til en kvalificeret oversætter af bekræftede oversættelser. Man risikerer således at presse dansk som anvendt sprog i erhvervslivet.

Mange firmaer har allerede indført engelsk som koncernsprog, men en meget stor del af de bekræftede oversættelser, der udfærdiges, er netop ikke på engelsk. Man er også nødt til at huske, at dansk stadig er hovedsproget i Danmark, ligesom tysk er det i Tyskland osv.

Der argumenteres i bemærkningerne med, at "... Personer med en offentlig beskikkelse opnår en konkurrencemæssig fordel...". Selvfølgelig opnår personer med en offentlig beskikkelse en konkurrencemæssig fordel, ellers var der jo ingen grund til at dygtiggøre sig og investere flere år af sit liv i en høj uddannelse. Det er dog ikke autorisationen i sig selv, men den uddannelse og/eller eksamen, der ligger bag, og som tydeliggøres ved autorisationen, ligesom det er tilfældet for statsautoriserede fodterapeuter, statsautoriserede revisorer mv. På samme måde er autorisationen en fordel for kunderne, da den skaber gennemsigtighed på et ellers meget uigennemskuet marked. Omvendt kunne man argumentere, at der ikke er noget til hinder for, at oversættere med tilsvarende uddannelsesmæssige kvalifikationer indstiller sig til translatøreksamen og opnår beskikkelse.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne, "at kvaliteten af de ydelser, som translatører leverer, ikke sikres ved selve autorisationen, men ved den uddannelse, som ligger bag...". Det er præcist det, det drejer sig om: uddannelse. Eftersom alle frit kan nedsætte sig som oversætter – med eller uden en sproglig uddannelse, er det en væsentlig faktor for kunderne og dermed erhvervslivet, at en translatørs kvalifikationer er godkendte på forhånd. På samme måde kan man se på beskikkelsesordningerne for f.eks. statsautoriserede revisorer, advokatbestallinger mv. Eller vil det også være sådan fremover, at har man en cand.merc.aud. eller en cand.jur., så har man tilstrækkelig viden om regnskab og jura og kan undvære autorisationen? Er det også tanken at ophæve statsautorisation for revisorer, advokatbestallinger mv.?

Translatørsystemet er det eneste i Danmark, der garanterer en høj sproglig kvalitet af oversatte tekster til eller fra dansk. Med den store samhandel, der er med udlandet i dag, er systemet vigtigere end nogensinde før.

Sanktioner ved manglende opfyldelse af betingelserne for autorisationen

Det skal også bemærkes, at der er sanktionsmuligheder for en translatør, som ophører med at opfylde betingelserne for autorisationen. I så tilfælde kan Erhvervsstyrelsen tilbagekalde den.

Translatørforeningen

Den foreslåede ordning, der tillader alle at udarbejde bekræftede oversættelser, åbner for en ladeport af snyd. De fleste translatører er i forbindelse med oversættelse af typisk personlige papirer som eksamenspapirer, CV'er, fødselsattester mv. blevet mødt med forslag til lidt bedre titler på uddannelser, lidt bedre beskrivelser af fagindhold og jobindhold, måske påføring af et andet navn, fordi vedkommende har ændret navn mv.

Translatører, der oversætter sprog med tegnsæt, som vi i Danmark ikke kan læse, har Danmark særlig tillid til, da det i disse tilfælde vil være særligt nemt at anføre et andet navn, fødested mv. end det korrekte. Og de mødes også jævnligt med opfordringer om at foretage ændringer. Hvis translatøren følger en sådan opfordring, vil vedkommende kunne miste sin beskikkelse.

Der er ikke samme sanktionsmulighed over for enhver anden oversætter.

Register over beskikkede translatører og tolke

I dag fører Erhvervsstyrelsen et selvstændigt register over beskikkede translatører og tolke, ligesom translatører kan deponere deres underskrifter hos styrelsen, så en offentlig myndighed altid kan kontrollere underskriften. I bemærkningerne anføres, at det ikke længere vil være nødvendigt, da oplysning om translatører kan søges hos de respektive brancheforeninger.

De respektive brancheforeninger, Translatørforeningen og Danske Translatører, har naturligvis medlemslister. De omfatter dog kun de statsautoriserede translatører og tolke, der har valgt at være medlem hos de to foreninger. Der er et stort antal, som ikke er medlem, da det i sagens natur er et frivilligt medlemskab.

Man må dog anføre, at disse to foreningers fortsatte eksistens er højst tvivlsom, hvis ikke den nuværende ordning eller en tilsvarende statsreguleret ordning fortsættes. Foreningernes medlemsgrundlag er statsautoriserede translatører og tolke, som også giver mulighed for en ansvarsforsikring på favorable vilkår, netop fordi forsikringstagerne har en høj grad af troværdighed i kraft af deres uddannelse. Foreningerne drives næsten udelukkende på frivillig basis af fagligt dygtige og dedikerede personer, der er valgt af deres fagfæller.

Autorisationen i fremtiden

Det kan undre, at man ikke afventer det interne udvalg, som Justitsministeriet har nedsat, hvis opgave det bl.a. er at identificere forslag, der kan sikre adgang til tolkeydelser af højere kvalitet på Justitsministeriets område. Udvalgets arbejde forventes afsluttet ultimo 2014.

Man bør i stedet for at ophæve translatørloven samarbejde med branchens aktører (bl.a. de nævnte brancheforeninger) om at udarbejde en fremtidssikret ordning. Specielt bør en sådan fremtidig ordning omfatte foranstaltninger til at sikre, at flere i de såkaldt fjernere sprog kan opnå beskikkelse for også at højne kvaliteten inden for disse sprog.

Translatørforeningen

Den nuværende ordning bidrager til at sikre gennemsigtighed og kvalitet på området. Translatørordningen er indrettet således, at det tilsigtede formål med ordningen ikke kan opnås ved mindre restriktive foranstaltninger som f.eks. tilsyn med tjenesteydernes servicevirksomhed, ved en kompetent myndighed eller af mere enkle erklæringer, der skal indgives af translatøren.

Statslige autorisationsordninger skaber gennemsigtighed på markedet til gavn for forbrugerne og giver tryghed og sikkerhed for kvaliteten. En manglende statslig godkendelse gør det modsatte og kan ydermere give problemer hos myndigheder i andre lande, især i de sydeuropæiske lande og i lande uden for EU.

Endelig kan man undre sig over, at Folketinget i en tid, hvor der privatiseres og udliciteres på alle andre områder, her skal være et område, der centraliseres. Den nuværende ordning er en decentral og enkel ordning, hvor bekræftelsen er udliciteret til en privat leverandør.

Sproglige uddannelser

En ophævelse af statsautorisationen vil desuden få utilsigtede og gennemgribende konsekvenser for uddannelsessektoren, dvs. uddannelse af personer i sprog på højt niveau. Hvis ikke det giver tydelige kvalifikationer og fordele, vil endnu flere fravælge at tage en 5-årig akademisk, videregående sproglig uddannelse. Det bliver svært at få overbevist nogen om, at de skal dygtiggøre sig, hvis ikke de får umiddelbare fordele af det.

Man bør i stedet iværksætte bestræbelser på at øge interessen for at blive statsautoriseret translatør og i langt flere sprog.

I dag er det kun cand.ling.merc.-uddannelsen, der giver kompetencer i fagsprog. Har man en cand.mag.-eksamen, kan man kun opnå kompetencerne gennem selvstudium, hvilket afholder mange fra at indstille sig til translatøreksamen. Det bør derfor overvejes, hvordan man i uddannelsessystemet kan sikre, at langt flere får fagsproglige kompetencer i langt flere sprog.

Som en del af dette bør bl.a. Uddannelsesguiden forbedres, så unge i det hele taget kan få øje på muligheden af en sproglig uddannelse på højt niveau.

Lovforslaget har administrative konsekvenser for borgerne og dermed erhvervslivet
Den foreslåede ordning vil forlænge produktionstiden for bekræftede oversættelser og gøre bekræftede oversættelser dyrere.

En afskaffelse af translatørautorisationen i Danmark vil betyde, at opgaverne udflages til udlandet eller til udenlandske aktører. Med den frie bevægelighed i EU og en translatørtitel fra deres respektive hjemlande i bagagen kan de frit slå sig ned i Danmark og udkonkurrere de danskere, som har taget en lang teoretisk uddannelse for at kunne arbejde for Danmark og dansk erhvervsliv.

Translatørforeningen

Langt de fleste EU-lande – og alle vore nabolande – har i dag autorisationsordninger efter dansk forbillede, der sikrer efterlevelsen af EU's direktiv nr. 2010/64/EU af 20. oktober 2010, om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager, som er implementeret i de fleste EU-lande, herunder også Irland og Storbritannien. Selvom Danmark har et retsforbehold og dermed endnu ikke er direkte omfattet af direktivet, vil afskaffelsen hurtigt bringe Danmark i vanskeligheder i samkvemmet med de øvrige EU-lande og også andre lande. Specielt når der er tale om (rets)dokumenter, som af danske og udenlandske myndigheder kræves i bekræftet oversættelse, da der i Danmark nu ikke længere vil findes en autorisationsordning som garanti for kvaliteten i disse oversættelser. Hvis – eller når – det danske retsforbehold ophæves, vil direktivet skulle implementeres i Danmark, hvorefter vi så kan indføre en autorisationsordning igen.

Vi kan således kun fraråde at ophæve lov om translatører og tolke.

Med venlig hilsen
TRANSLATØRFORENINGEN

På bestyrelsens vegne

Hanne Vedel Sterndorf
Formand

Bilag:
Bilag 1 Typiske dokumenter til bekræftet oversættelse
Bilag 2 Oversigt over autorisationsordninger i EU- og EØS-lande
Bilag 3 Omfanget af bekræftede oversættelse 2014

Typiske dokumenter til bekræftet oversættelse – ind- og udland

Virksomhedsrelaterede dokumenter

Aftaler om joint ventures
Ansøgninger om registrering af medicin
Beviser som skibsfører
Bilregistrering
Diverse citater af danske love.
Erklæringer vedr. tegningsret og/eller repræsentation
Firmaerklæringer
Fuldmagter
Fuldstændige selskabsrapporter
Fusionsplaner
Generalforsamlingsbeslutninger
Handelsfakturaer på varer og tjenesteydelser
Havarirapporter
Historiske rapporter
Interministerielle korrespondancer
Konkursbegæringer
Konkurserklæringer
Konsortieaftaler
Kontrakter, leasingaftaler, ansættelseskontrakter mv.
Kuratorattester
Markedsføringstilladelser til bl.a. medicin
Navneændringscertifikater
Oprindelsescertifikater
Pantsætningsdokumenter
Partnerskabsaftaler
Patent- og varemærkebeviser
Patentoverdragelser
Prospekter
Registreringsbeviser fra SKAT
Regnskaber
Retsindkaldelse med tilh. vejledning
Sammenskrevne resuméer fra Erhvervsstyrelsen
Selskabscertifikater
Selskabs-/firmavedtægter
Selskabsrapporter
Skibsbøger
Spaltningsplaner
Standarder
Stiftelsesdokumenter
Sundhedscertifikat ifm. eksport af danske produkter
Tegningsudskrifter

Translatørforeningen

Udskrifter fra Erhvervsstyrelsen og CVR-registret
Udskrifter fra luftfartøjsregisteret
Vedtægtsændringsdokumenter
Voldgiftsafgørelser
Årsrapporter
Årsregnskaber

Civilretlige dokumenter

Afgørelser om børnebidrag
Afsoningsattester
anklageskrifter
Arveafkald
Bopælsattester
Bødeforelæg
CPR-registrering.
Diverse dokumenter fra/til politiet
Domme og kendelser
Erklæringer afgivet for notar
Europæiske arrestordre
Faderskabsblanket
Faderskabserklæring
Fuldmagter
Gældsbreve
Indfødsretsbev
Indkaldelser
Konkursbegæringer
Lovtekster og uddrag heraf
Pasoplysninger, stempler m.m.
Polititilhold
Processkrifter med tilhørende bilag
Retsanmodninger
Retsbogsudskrifter
Retskraftspåtegninger
Rettens breve til sagsøgte
Rettens vejledninger
Skøder
Strafberegningsattester
Straffeattester
Stævninger
Udskrifter af tingbogen
Vidneindkaldelser

Øvrige dokumenter til fremlæggelse i retten (rapporter, vidneudsagn, kontoudskrifter, mm.)

Translatørforeningen

Privatretlige dokumenter

Anbefalinger
Arveudlægsskøder
Attestationer fra Justitsministeriet om dansk ret
Attester fra skattevæsenet
Attester om ansøgning om løsning fra statsborgerskab
Bankbreve
Bopælsattester
Dokumenter i faderskabssager
Dokumenter vedrørende forældremyndighed
Dødsattester
Dåbsattester
Erklæringer afgivet for notar
Erklæringer fra SKAT

Forsikringsaftaler

Fuldmagter
Fuldmagter ifm. fælles forældremyndighed
Fødselsattester
Indfødsretsmeddelelser
Kontrakter, alle typer
Kreditoplysninger fra banker
Kørekort
Ligpas
Lægeerklæringer
Lægejournaler
Lønsedler
Navneattester
Omsorgs- og ansvarserklæringer
Paskopier
Pensionsmeddelelser
Registerudskrifter
Registreringsbeviser og beviser for tidsubegrænset ophold
Sammenskrævede resumeer
Separations- og skilsmissebevillinger
Separations- og skilsmissemisdomme
Skattepapirer
Skifteretsattester
Skilsmisseattester og aftaler mellem ægtefællerne vedr. Skilsmissevilkår
Skilsmissemisdomme
Skøder
Testamenter, kodiciler
Udskrifter fra Det Centrale Personregister

Translatørforeningen

Udskrifter fra Tinglysningsretten (om oprettede testamenter og ægtepagter)

Vielsesattester

Værgebeskikkelser

Ægtepagter

Ægteskabsattester (egnethedsattester til indgåelse af ægteskab)

Diverse andre dokumenter til og fra offentlige myndigheder f.eks. i forbindelse med forældremyndighedssager på tværs af grænser, personer, der ønsker at emigrere

Strafferetlige dokumenter

Retsanmodninger med uddrag af lovtekster

Straffedomme

Straffeattester

Uddannelsesmæssige dokumenter

Attester for beståede eksaminer ved uafsluttede videregående uddannelser

Beviser for afsluttet videregående uddannelse (evt. med tilhørende eksamensudskrift)

Eksamenspapirer og andre uddannelsesbeviser

Eksamensudskrifter under igangværende uddannelse

Studentereksamensbeviser

Studentereksamensbeviser med tilhørende karakterliste

OVERSIGT OVER AUTORISATIONSORDNINGER FOR OVERSÆTTERE OG TOLKE I EU- OG EØS-LANDENE

Land	Findes der en offentlig autorisations-ordning?	Beskyttet titel	Autorisations-givende myndighed	Lovgrundlag for autorisationen	Uddannelse/ Eksamen, som giver ret til autorisationen	Nationalt register over autoriserede oversættere og tolke	Myndighed med ansvar for registerføring
Belgien	Ja	Beëdigd vertaler (Gerechtsvertaler en -tolk) Traducteur juré/assermenté Intepreète juré/assermenté	Byretterne	intet (der er stillet lovforslag i 2014 om oprettelse af et nationalt register)	Uddannelse som tolk eller oversætter findes, men enhver med en ren straffeattest, der påstår at kunne tale et bestemt sprog, kan blive edsvoren som retstolk ved byretten. Aflæggelse af ed ved byretten i den retskreds, man tilhører, og underskrivelse af deontologisk kodeks.	Intet nationalt register, men lister ved visse byretter (Antwerpen, Turnhout Mechelen)	Byretterne (hvis nationalt register oprettes, så Justitsministeriet (lovforslag)
Bulgarien	Ja	autoriseret oversætter	Udenrigsministeriet	Ingen data	- uddannelse: Studentereksamensbevis eller Bevis for videregående uddannelse, hvoraf det skal fremgå, at man har fået mindst 600 timers undervisning i det pågældende sprog og - erklæring på tro og love om, at man påtager sig ansvaret for sin oversættelse/tolkning og er bekendt med de strafferetlige konsekvenser af forsættelige fejl i oversættelsen/tolkningen.	Ja, nationalt register ført af Udenrigsministeriet	Udenrigsministeriet
Cypern	Ingen data	-	-	-	-	-	-

OVERSIGT OVER AUTORISATIONSORDNINGER FOR OVERSÆTTERE OG TOLKE I EU- og EØS-LANDENE

Land	Findes der en offentlig autorisations-ordning?	Beskyttet titel	Autorisations-givende myndighed	Lovgrundlag for autorisationen	Uddannelse/ Eksamen, som giver ret til autorisationen	Nationalt register over autoriserede oversættere og tolke	Myndighed med ansvar for registrerføjning
Danmark	Ja	Translatør og tolk	Erhvervsstyrelsen	Bekendtgørelse af lov om translatører og tolke - Lovbekendtgørelse nr. 181 af 25/03/1988	Cand.ling.merc.-eksamen eller Cand. interpret.-eksamen eller Translatørekksamen (efter selvstudium)	Ja, nationalt register ført af Erhvervsstyrelsen	Erhvervsstyrelsen
Det Forenede Kongerige	Nej, kun i samarbejde med en advokat	Nej	Ingen Der findes kun en privat autorisations-ordning under The Institute of Translation & Interpreting (ITI) - den eneste forening i landet for praktiserende oversættere og tolke. Optager medlemmer på grundlag af intern bedømmelse.	-	Evaluering foretaget / Eksamen afholdt af The Institute of Translation & Interpreting	Ja, dog kun i privat regi.	The Institute of Translation & Interpreting
Estland	Ja	Autoriseret oversætter og tolk	Justitsministeriet	Vedtægt om edsvorne oversættere og tolke	- Mindst en bacheloruddannelse og - Eksamen afholdt af Justitsministeriet (eksamen omfatter to dele: juridisk oversættelse og en test i Juridiske spørgsmål og EU's institutioner)	Ja. Registrering fornys hvert 5. år på grundlag af eksamen.	Justitsministeriet

OVERSIGT OVER AUTORISATIONSORDNINGER FOR OVERSÆTTERE OG TOLKE I EU- og EØS-LANDENE

Land	Findes der en offentlig autorisations-ordning?	Beskyttet titel	Autorisations-givende myndighed	Lovgrundlag for autorisationen	Uddannelse/ Eksamen, som giver ret til autorisationen	Nationalt register over autoriserede oversættere og tolke	Myndighed med ansvar for registerføring
Finland	Ja	auktorisoitu kääntäjä – auktorisera- d translator	Utbildningsstyrelsen	Lag om auktoriserade translatörer	Translatørexamen eller Filosofie magister-eksamen, hvor oversættelsesvidenskab skal udgøre mindst 60 studiepoints.	Ja	Utbildningsstyrelsen
Frankrig	Ja	Traducteur assermenté Interprète assermenté	Cour d'Appel Cour de Cassation	Lov nr. 71-498 af 29. juni 1971 med senere ændringer Lov nr. 2004-130 af 11. februar 2004	Videregående uddannelse i det/de pågældende sprog enten på universitetet eller på en specialiseret skole (f.eks. École Supérieure d'Interprètes et de Traducteurs - ESIT)	Ja - Cour de Cassation fører det nationale register over edsvorne oversættere og tolke Registrering fornys hvert 5. år.	Hver Cour d'Appel fører liste over sine edsvorne oversættere og tolke
Grækenland	Ja	metafrasis - oversætter dierminéas - tolk Betegnelserne er ikke beskyttet, men autoriserede oversættelser må kun udføres af: - oversættere, der er autoriseret af Udenrigsministeriet eller - advokater	Udenrigsministeriet (som også selv har en oversættelses- tjeneste)	Lov nr. 3712/2008 om opbygning af et system vedrørende officielle oversættelser, oprettelse af oversættelsetjeneste under Udenrigs- ministeriet, edsvorne oversættere og andre bestemmelser <i>Loven er under implementering.</i>	Oversættere, der er ansat ved Udenrigsministeriets oversættelsetjeneste, antages efter at have bestået en "concours" i oversættelse af forskellige tekster begge veje, herunder juridiske tekster.	ingen data	Udenrigsministeriet

OVERSIGT OVER AUTORISATIONSORDNINGER FOR OVERSÆTTERE OG TOLKE I EU- og EØS-LANDENE

Land	Findes der en offentlig autorisations-ordning?	Beskyttet titel	Autorisations-givende myndighed	Lovgrundlag for autorisationen	Uddannelse/Eksamen, som giver ret til autorisationen	Nationalt register over autoriserede oversættere og tolke	Myndighed med ansvar for registerføring
Irland	Nej, kun under ITIA.	-	Ingen Der findes kun en privat autorisations-ordning under Irish Translators and Interpreters Association (ITIA) - den eneste forening i landet for praktiserende oversættere og tolke.	-	Kun intern evaluering foretaget af ITIA.	Ja, dog kun i privat regi (ITIA)	Ingen. ITIA fører register.
Island	Ja	Ja	Indenrigsministeriet	Lov om translatører og domtolke nr. 148 af 20. december 2000	Translatørexamen	Nationalt register ført af Indenrigsministeriet	Indenrigsministeriet
Italien	Nej	-	-	-	-	-	-
Kroatien	Ingen data	-	-	-	-	-	-
Letland	Nej, kun i samarbejde med en notar	-	-	-	-	-	-
Liechtenstein	Ja	Ingen data	Ingen data	Lov af 26. november 1999 om tolkes adgang til at tolke ved domstole og i administrative sager. Iht lovens art. 5 kan kun personer, som er registreret som	Ingen data	Ingen data	Ingen data

OVERSIGT OVER AUTORISATIONSORDNINGER FOR OVERSÆTTERE OG TOLKE I EU- og EØS-LANDENE

Land	Findes der en offentlig autorisations-ordning?	Beskyttet titel	Autorisations-givende myndighed	Lovgrundlag for autorisationen	Uddannelse/ Eksamen, som giver ret til autorisationen	Nationalt register over autoriserede oversættere og tolke	Myndighed med ansvar for registerføring
Litauen	Nej, kun i samarbejde med en notar	-	-	officielt autoriserede tolke ved Liechtensteins domstole og i administrative sager må bekræfte en oversættelse.	-	-	-
Luxembourg	ingen data	-	-	-	-	-	-
Malta	ingen data	-	-	-	-	-	-
Nederlandene	Ja	Beëdigd vertaler Beëdigd tolk (Tolk in Strafzaken/Juridisch vertaler in Strafzaken)	Bureau BTU under Retsjælpnsnævnet, som sorterer under Justitsministeriet	Wet beëdigde tolken en vertalers "lov om edsvorne tolke og oversættere" fra 2009	- uddannelse som tolk eller oversætter på mindst bachelorniveau <i>eller</i> - bestået tolke- eller oversætterprøve, som er anerkendt af Retsjælpnsnævnet <i>eller</i> - bestået (efter)uddannelse som Retstolk i straffesager eller Juridisk oversætter + flere andre muligheder. Desuden kræves, at man aflægger ed eller løfte ved en domstol om, at man vil udføre arbejdet efter bedste formåen og under iagttagelse af tavshedspligten.	Rbtv – "Registeret for edsvorne tolke og oversættere"	Bureau BTU under Retsjælpnsnævnet, som sortere under Justitsministeriet

OVERSIGT OVER AUTORISATIONSORDNINGER FOR OVERSÆTTERE OG TOLKE I EU- og EØS-LANDENE

Land	Findes der en offentlig autorisations-ordning?	Beskyttet titel	Autorisations-givende myndighed	Lovgrundlag for autorisationen	Uddannelse/ Eksamen, som giver ret til autorisationen	Nationalt register over autoriserede oversættere og tolke	Myndighed med ansvar for registerføring
Norge	Ja	Statsautoriseret tolk Statsautoriseret translatør	Norges Handels- høyskole (NHH) - siden 2003	Forskrift om bevilling som statsautoriseret tolk og tolkeprøven Forskrift for translatøreksamen	Tolkeprøven (autorisationsprøven) Translatøreksamen	Ja, nationalt register ført af NHH	Norges Handels- høyskole (NHH)
Polen	Ja	tlumacz przysięgly	Justitsministeriet	Lov af 25.11.2004 med senere ændringer om hverv som autoriseret oversætter	- Uddannelse fra en højere læreanstalt/Universitet med opnåelse af magister/cand.-graden eller - Afslæggelse af eksamen svarende til den danske translatøreksamen	Ja - register over autoriserede oversættere	Justitsministeriet
Portugal	Nej, kun i samarbejde med en advokat	-	-	-	-	-	-
Rumænien	Ja	Traducător autorizat / Interpret autorizat (på Justitsministeriets område) Oversættere, som har bestået oversættelseksamen afholdt af Kulturministeriet og har modtaget et oversættelsesbevis (på alle andre områder)	Justitsministeriet (udsteder autorisation på sit område) Kulturministeriet (afholder oversættelseksamen inden for juridisk, økonomisk og teknisk oversættelse og udsteder oversættelsesbevis)	Lov nr. 178/1997 vedrørende autorisation af oversættere og tolke (på Justitsministeriets område)	For at få autorisation som oversætter og tolk på Justitsministeriets område kræves der: - universitetsuddannelse i det pågældende sprog eller - studentereksamen fra et gymnasium med undervisning på det pågældende sprog eller - oversættelseksamen på det juridiske område, afholdt af Kulturministeriet	- Nationalt register over autoriserede oversættere og tolke på Justitsministeriets område, ført af Justitsministeriet og - lister ved appellerterne	Justitsministeriet og appellerterne

OVERSIGT OVER AUTORISATIONSORDNINGER FOR OVERSÆTTERE OG TOLKE I EU- OG EØS-LANDENE

Land	Findes der en offentlig autorisations-ordning?	Beskyttet titel	Autorisations-givende myndighed	Lovgrundlag for autorisationen	Uddannelse/ Eksamen, som giver ret til autorisationen	Nationalt register over autoriserede oversættere og tolke	Myndighed med ansvar for registerføring
Slovakiet	Ja	autorizovaný prekladateľ/tlmočník	Justitsministeriet	Ingen data	Autorisation opnås på grundlag af en særlig universitetsuddannelse på kandidatniveau fra det største universitet i landet	Ja, register ført af Justitsministeriet	Justitsministeriet
Slovenien	Ja	sodni tolmač	Justitsministeriet	Ingen data	Eksamen afholdt af Justitsministeriet. Iht lov af 21.01.2012 skal autorisationen fornys hver 5. år.	Ja, register ført af Justitsministeriet	Justitsministeriet
Spanien	Ja	traductores/-as - intérpretes jurados/-as	Udenrigsministeriet	Ingen data	En mundtlig prøve afholdt af Udenrigsministeriet eller En universitetsgrad i oversættelse	Ja, register ført af Udenrigsministeriet	Udenrigsministeriet
Sverige	Ja	auktoriserad translator auktoriserad tolk	Kammarkollegiet	Förordning (1985:613) om auktorisation av tolkar och översättare	Autorisationsgivende eksamen afholdes årligt af Kammarkollegiet. Selvstudium/erhvervs erfaring. Ingen krav om forudgående uddannelse.	Ja - registerførende myndighed er Kammarkollegiet	Kammarkollegiet
Tjekkiet	Ja	autorizovaný prekladateľ/tlmočník	Indenrigsministeriet	Ingen data	Autorisation opnås på grundlag af en særlig universitetsuddannelse på kandidatniveau fra det største universitet i landet.	Ja, register ført af Indenrigsministeriet	Indenrigsministeriet

OVERSIGT OVER AUTORISATIONSORDNINGER FOR OVERSÆTTERE OG TOLKE I EU- og EØS-LANDENE

Land	Findes der en offentlig autorisations-ordning?	Beskyttet titel	Autorisations-givende myndighed	Lovgrundlag for autorisationen	Uddannelse/ Eksamen, som giver ret til autorisationen	Nationalt register over autoriserede oversættere og tolke	Myndighed med ansvar for registreringsføring
Tyskland	Ja	Öffentlich bestellter und beeidigter Übersetzer und Dolmetscher	Domstolene (fra landsret og opefter)	Ja, varierer fra delstat til delstat	- Übersetzer- und Dolmetscherstudium (universitätsuddannelse) eller - aflæggelse af eksamen efter selvstudium (svarer til den danske translatørexamen)	Fælles national database på grundlag af delstaternes lister (www.justiz-dolmetscher.de)	Domstolene (fra landsret og opefter)
Ungarn	Ja	szakfordító tolmács	OFFI - The Hungarian Office for Translation and Attestation Ltd. - det eneste oversættelsesbureau i landet, der har lov til at udarbejde autoriserede oversættelser.	Dekret nr. 24/1986 af 26. juni 1986 udstedt af Ministerrådet vedrørende teknisk oversættelse og tolkning og Dekret nr. 7/1986 af 26. juni 1986 udstedt af Justitsministeriet	Ingen data	Ja, dog kun medlemmer af OFFI er registreret	Ingen data
Østrig	Ja	Allgemein beeideter und gerichtlich zertifizierter Dolmetscher	Byretterne	Bundesgesetz über die allgemein beeideten und gerichtlich zertifizierten Sachverständigen und Dolmetscher	- Übersetzer- und Dolmetscherstudium (universitätsuddannelse) eller - aflæggelse af eksamen efter selvstudium (svarer til den danske translatørexamen)	Liste ved byretterne	Byretterne

Omfanget af bekræftede oversættelser 2014

Spørgeskemaundersøgelse november 2014 udført blandt Translatørforeningens medlemmer

85 besvarelser

Antal bekræftede oversættelser pr. år	Antal svar i alt	Gennemsnitligt antal bekræftede oversættelser pr. år	Laveste	Højeste
	85 svar	49	0	500

Sprog	EN, DE, IT, PL, FR, RU, LI, TY, ES, RU, SLO, PO

Dokumenttyper	Svarer til den liste, vi har udarbejdet

Transporttid notar t/r	Antal svar i alt	Gennemsnitlig transporttid	Korteste	Længste
	83 svar	1,6 t	0,5 t	3 t
Kommentarer til besøg hos notar	I Vejle er notaren til stede mandag i ulige uger - og mod tidsbestilling. Her har jeg ca. 12 km i alt frem og tilbage i bytrafik, så der forventes at ville medgå ca. ½-3/4 time. Ellers hedder det Kolding - her har jeg ca. ½ times kørsel hver vej - og ca. 25 km hver vej. Op til en time alt efter ventetiden hos notaren. Kun åbent fra 9.30 - 15.00. Hvis der er kø, bliver "last minute" kunder afvist af notaren og må komme igen næste dag. Notarens åbningstid: 8.30-14.00 Jeg tænker omkring en time. Hertil kommer, at man skal bestille tid, og da jeg sidst forsøgte, kunne jeg først finde en tid ca. en uge senere. Med ventetid (selv om man har bestilt tid) 30 min. Notaren har kun åbent for tidsbestilling mlm kl. 9-12. Notarens åbningstid: 10-12 I Næstved har noteren begrænset åbningstid, og man skal derfor booke tid, og der er altid flere dages ventetid. Det vil være en totalt uholdbar løsning for mig, og jeg vil ikke kunne betjene denne typer kunder mere, hvis det bliver proceduren fremover - det betyder, at jeg mister ca. 40-60 procent af mit kundeunderlag! Notaren kræver tidsbestilling og tager altså ikke imod samme dag, som bestillingen foretages. minutter (bor på samme gade) men der skal bestilles tid mellem 9-12, hvilket er både tidskrævende og ubejleligt, når en oversættelse haster og			

Translatørforeningen

	skal leveres til kunden fra dag til dag.

Øvrige kommentarer	
I forhold til Italien	Den Italienske Ambassade/konsulatet bruger/henviser i vid udstrækning til translatører i italiensk MEGET VIGTIGT ifm fx udstedelse af pas til børn. Det vil være MEGET PROBLEMATISK, hvis ambassaden ikke længere havde denne mulighed.
Manglende krav om id hos notar	Jeg har været ud for, at notaren ikke gad kigge på mit medbragte pas, da han "stolede på, at jeg var, hvem jeg sagde at jeg var, for jeg så jo tilforladelig ud..."
I forhold til Kina	Dertil kommer et ganske betragteligt antal jævnlige ekspeditioner i form af apostillepåtegning af bekræftede oversættelser (ca. 50-90 årligt) samt, som noget meget væsentligt, hyppige legaliseringer på Kinas ambassade (vigtigt og stort marked for eksportvirksomheder). Meget bureaukratisk, langsomt og krævende i form af varierende krav til stempeling af dokumenterne (translatørbekræftelser/evt. notarpåtegning af originaler og notarbekræftede kopier, apostillepåtegning til slut af det hele i UM før besøg på ambassade er mulig). Den legaliseringsprocedure hos ambassaden forsvinder ikke ved bortfald af autorisation men gøres endnu mere besværlig, tidskrævende (pt. op til 14 arbejdsdage med op til 3-4 ambassadebesøg) og omkostningstungt. Ved evt. bortfald af autorisation kan man ikke længere gå til UM for apostillepåtegning af originaler/kopier, men skal sandsynligvis via UM først og risikere at køre i pendulfart til/fra notaren, der ikke altid har samme opfattelse af legaliseringsbehov som Kinas ambassade! Der er ingen garanti for, at Kinas ambassade uden videre accepterer notarpåtegning uden apostillepåtegning. Apostillepåtegning accepteres imidlertid altid! Prøv at få DET ændret hos kineserne!
Rammer udkantsdanmark	Translatører i udkantsområder kan blive tvunget til at sige nej til at lave bekræftede oversættelser, da det formentlig vil blive svært at få betalt transport og transporttid til besøget hos notaren. Jeg bor i Nordjylland, hvor antallet af translatører i f.eks. fransk er symbolsk. Jeg kender en enkelt ud over mig selv. DT har så vidt jeg kan se ingen, TF har mig. En afskaffelse af autorisationen vil med andre ord vride Danmark endnu mere skævt.
Rammer handicappede	Hvis bekræftede oversættelser i fremtiden betyder, at jeg personligt skal omkring en notar, kommer jeg ikke til at lave nogen, idet jeg har visse fysiske begrænsninger, som vil udgøre en alt for stor belastning i forhold til den pris, som man vil kunne tage for en sådan opgave.
I forhold til Polen	De polske myndigheder, hvilket fremgår af loven, ikke vil/kan anerkende oversættelser, som ikke er udfærdiget af statsaut. translatør, hvis underskrift bekræftes i form af Apostille fra Udenrigsministeriets legaliseringskontor. Konsekvensen vil være, at alle dokumenter i relationer mellem Danmark og Polen vil skulle oversættes af polske

Translatørforeningen

	translatører.
Længere levering	Der kan ikke leveres opgaver pr. post førend tirsdag, hvis man får en hasteopgave ind om fredagen. Som det er nu, kan den leveres med post lørdag eller mandag.
Samhandel med udlandet vanskeliggøres	Mine kunder er temmelig bekymrede. En af dem skrev: "Vore udenlandske forbindelser og myndigheder kræver ofte autoriserede oversættelser, så hvordan får man så dem?"
Kvalitetsstempel i udlandet	Autoriserede oversættelser udgør en yderst lille del af min virksomhed, da det er et område, jeg bevidst har valgt ikke at fokusere på. Alligevel vil en eventuel afskaffelse af min bestikkelse i høj grad berøre mig, da rigtig mange af mine kunder decideret efterspørger autoriserede oversættere, selvom opgaverne ikke skal stemples - i alle andre lande ses det klart som et kvalitetsstempel i sig selv, at man er statsautoriseret.

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Marianne Bentsen <mbe@danskbyggeri.dk>
Sendt: 24. november 2014 15:16
Til: hoering_LFTD
Emne: Høring over ændring af lov om kommuners og regioners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder og kommuners og regioners deltagelse i selskabers 3231_001.pdf
Vedhæftede filer:
Kategorier: Orange kategori

Dansk Byggeri takker for muligheden for at afgive høringsvar vedrørende ændring af lov om kommuners og regioners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder og kommuners og regioners deltagelse i selskaber. Vedlagt findes vores svar.

Venlig hilsen
Marianne Bentsen
Chefsekretær
Juridisk afdeling
Tlf. direkte: 72 16 02 07

danskbyggeri

Vi samler byggeri, anlæg og industri

Nørre Voldgade 106 · 1358 København K
www.danskbyggeri.dk · [Abonner på nyheder](#)

Fra: DB-PR-0200 [<mailto:info@danskbyggeri.dk>]

Sendt: 24. november 2014 15:12

Til: Marianne Bentsen

Emne: Attached Image

Erhvervsstyrelsen
Dahlerups Parkhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø
Att.: Chefkonsulent Christina Maxner

Sendt pr. e-mail: hoering_LFTD@erst.dk

24. november 2014
Dokumentnr.: 383739

Høring over ændring af lov om kommuners og regioners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder og kommuners og regioners deltagelse i selskaber

Dansk Byggeri skal hermed bekræfte modtagelsen af Erhvervsstyrelsens e-mail af 28. oktober 2014 vedrørende høring over udkast til ændringer i lov om kommuners og regioners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder og kommuners og regioners deltagelse i selskaber.

Det oplyses, at forslaget til ændring af i lov om kommuners og regioners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder og kommuners og regioners deltagelse i selskaber, ophæver kommuners, regioners og selskabers indberetningspligt for blandt andet oplysninger om den kommunale og regionale deltagelse i selskaber.

Dette vil udmøntes i en ophævelse af lovens § 7, i henhold til hvilken, selskaber omfattet af loven en gang årligt skal indsende oplysninger til Erhvervsstyrelsen om deres overholdelse af lovens §§3-5. Bestemmelserne indeholder begrænsninger for kommuner og regioner for deres deltagelse, finansielt og ledelsesmæssigt i selskaber, der driver virksomhed med henblik på salg af produkter/ tjenesteydelse, som bygger på kommunal og regional viden.

Loven indeholder begrænsninger i forhold til, hvor megen af disse selskabers årlige omsætning som må stamme fra salg til andre end kommuner. Og den foreslåede ophævelse af § 7 afskaffer selskabernes og kommuner/regioners indberetningspligt.

Dansk Byggeri ser ophævelsen af § 7 og afskaffelsen af indberetningspligten som en væsentlig forringelse af gennemsigtigheden i forhold til kommuner/regioners overholdelse af lovens rammer for selskabsdeltagelse og en svækkelse af tilgængeligheden til de hidtidige registrerede oplysninger for offentligheden.

Dansk Byggeri finder det meget betænkeligt, at Erhvervsstyrelsen agter at ophæve såvel selskabernes indberetningspligt som kommunernes og regionernes indberetningspligt.

Afskaffes indberetningspligten, vil Erhvervsstyrelsen ikke være pålagt at udarbejde en årlig redegørelse til Folketingets Erhvervsudvalg, og offentligheden vil ikke kunne tilgå opdatere-

de oplysninger i forhold til selskabernes overholdelse af lovens begrænsninger i forhold til blandt andet ejerkreds, ejerandele, kapitalindskud og salgstal.

Dansk Byggeri finde anledning til at rejse følgende spørgsmål til Erhvervsstyrelsen;

- Hvorledes agter styrelsen at sikre, at offentligheden kan få et samlet billede af landets kommuners og regioners deltagelse i selskaber?
- Hvorledes agter Erhvervsstyrelsen at håndhæve kontrollen som hjemlet i lovens § 8, såfremt der ikke længere indsendes § 7 oplysninger?

Erhvervsstyrelsen anfører, at det vurderes at være begrænset interesse for redegørelsen, som Erhvervsstyrelsen udarbejder, hvilket ikke umiddelbart kan være afgørende.

Det er Dansk Byggeris opfattelse, at gennemsigtighed, som den nuværende forpligtigelse medfører, er afgørende, idet denne gennemsigtighed er en grundlæggende retssikkerhedsgaranti. Endvidere må det tages med i overvejelserne om afskaffelse af forpligtigelsen i § 7, at de få henvendelse, som Erhvervsstyrelsen angiveligt har modtaget, muligvis snarere er et udtryk for, at få kender til ordningen, end at ordningen er overflødig. Endeligt bemærkes det, at antallet af henvendelser ikke i sig selv udtrykker, at ordningen skulle være mindre væsentlig.

På baggrund af ovenstående, herunder de uafklarede spørgsmål, kan Dansk Byggeri ikke støtte en ophævelse af lovens § 7, idet lovforslaget væsentligt vil forringe gennemsigtigheden i forhold til kommuner og regioners deltagelse i selskaber samt besværliggøre, hvis ikke umuliggøre, Erhvervsstyrelsens mulighed for at udøve den i § 8 hjemlede kontrol.

Med venlig hilsen
Dansk Byggeri

Bettina Julian Gravers

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Christine Maxner
Sendt: 24. november 2014 15:23
Til: hoering_LFTD
Emne: VS: Høring - Forslag til Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører
Vedhæftede filer: Scannet på en multifunktionel Xerox-maskine.pdf
Kategorier: Grøn kategori

Fra: Rasmus Thisted (957rti) [mailto:Rasmus.Thisted@civilstyrelsen.dk]
Sendt: 24. november 2014 15:16
Til: Christine Maxner
Emne: SV: Høring - Forslag til Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

Kære Christine Maxner

Se venligst vedhæftede høringssvar fra Flygtningenævnets Sekretariat.

Med venlig hilsen

Rasmus Thisted

Fuldmægtig • Telefon (dir) +45 72 66 13 96 • E-mail rasmus.thisted@civilstyrelsen.dk

| FLYGTNINGENÆVNET |

Flygtningenævnets Sekretariat
Adelgade 11-13 • 1304 København K
Telefon +45 3392 3334 • E-mail fln@fln.dk

Fra: hoering_LFTD [mailto:hoering_LFTD@erst.dk]
Sendt: 28. oktober 2014 10:27
Til: '3f@3f.dk'; 'au@au.dk'; 'samfund@advokatsamfundet.dk'; 'atvmail@atv.dk'; 'ark@ark-ada.dk'; 'cph@skuld.com'; 'info@bkd.dk'; 'in-fo@shipowners.dk'; 'info@bfbe.dk'; 'kontakt@bryggeriforeningen.dk'; 'coii@skaf-net.dk'; 'Per.sjoeqvist@coop.dk'; 'cosea@co-sea.dk'; 'cbs@cbs.dk'; 'eksporttraadet@um.dk'; 'mail@dkfisk.dk'; 'info@shipowners.dk'; 'd-r-c@d-r-c.dk'; 'danmarks@skibskredit.dk'; 'info@shipbrokers.dk'; 'dsfweb@dsfweb.dk'; 'dst@dst.dk'; 'Danmarksvaekstraad'; 'daf@shareholders.dk'; 'da@da.dk'; 'info@danskbyggeri.dk'; 'jb@dansk-detail.dk'; 'dtl@dtl.eu'; 'DI@DI.DK'; 'info@d-i-f.dk'; 'mail@danskeadvokater.dk'; 'info@danskeark.dk'; 'mail@danskeboligadvokater.dk'; 'dh@handicap.dk'; 'danskehavne@danskehavne.dk'; 'regioner@regioner.dk'; 'fsr@fsr.dk'; 'dsm@danskeslagtermestre.dk'; 'info@dasp.dk'; 'dt@dtfb.dk'; 'dsk@dsk.dk'; 'dommerforeningen@gmail.com'; 'copenhagen@dispacheur.dk'; 'office@averageadjusters.dk'; Jytte Heje Mikkelsen; 'ins@torm.com'; 'vk@averageadjusters.dk'; 'egh@j-l.com'; 'lsn@codan.dk'; 'hoeringer@dommerfm.dk'; 'ds@ds-net.dk'; ErhvervsAnkeNaevn; 'foa@foa.dk'; 'mail@finansraadet.dk'; 'post@f-a.dk'; 'mail@fiskernesforbund.dk'; 'Flygtningenævn (957fln)'; 'info@kommunikationogsprog.dk'; 'fbr@fbr.dk'; 'vj@fbr.dk'; 'sekretariat@erhvervsservice.org'; 'lsc@ankl.dk'; 'fri@frinet.dk'; Statsadvokaten i København; 'fp@forsikringopgension.dk'; 'borgmesteren@frederiksberg.dk'; 'ftf@ftf.dk'; 'nfo@gts-net.dk'; 'Eva.Fiil.Nielsen@hk.dk'; 'Service@hk.dk'; 'horesta@horesta.dk'; 'hvr@hvr.dk'; 'center@humanrights.dk'; 'kl@kl.dk'; 'Kto@kto.dk'; 'nfo@kcc.dk'; 'overborgmesteren@kk.dk'; 'pt@swlp.dk'; 'lo@lo.dk'; 'sa@lederne.dk'; 'mf@mmf.dk'; 'info@nbl-landsforening.dk'; 'oao@oao.dk'; 'sekretariat@parcelhus.dk'; 'mail@politiforbundet.dk';

'politidirektorforeningen@mail.dk'; 'raf1917@post.tele.dk'; 'RKR@rkr.dk'; 'info@shipowners.dk'; 'regionh@regionh.dk';
'kontakt@regionmidtjylland.dk'; 'region@rn.dk'; 'regionsjaelland@regionsjaelland.dk';
'kontakt@regionsyddanmark.dk'; 'for-mand@retspolitik.dk'; 'post@retssikkerheds-fonden.dk';
'rigsadvokaten@ankl.dk'; 'INFO@RIGSREVISIONEN.DK'; 'politi@politi.dk'; 'info@smedanmark.dk';
'info@shipbrokers.dk'; 'info@smaa-faergerne.dk'; 'saoek@ankl.dk'; 'co10@skaf-net.dk'; 'info@seahealth.dk';
'mail@soefartens.org'; 'unisea@3f.dk'; 'teknik@teknik.dk'; 'mail@translatorforeningen.dk';
'flemming.koue@get2net.dk'; 'kwr@asb.dk'; 'afj@cowi.dk'; 'info@tettinek.dk'; 'ts.sekr@gmail.com';
'Udlændingenævnet'; 'post@vestrelandsret.dk'; 'regionaludvikling@brk.dk'; 'henrik.madsen@regionh.dk';
'Lars.vildbrad@ru.rm.dk'; 'vaekstforum@rn.dk'; 'vaekstforum@regionsjaelland.dk';
'dorthe.kusk@regionsyddanmark.dk'; 'post@oestrelandsret.dk'; 'post@aarhusretshjaelp.dk'
Cc: Katia Tórsheim Voltelen; Brian Adrian Wessel; Jacob A. Drøhse; Poul Hove; 'Mads Bindesbøll Ohsten (DEP)';
'mth@evm.dk'; Lars Bunch; Marie Voldby; 'Jan Gabrielsen'; Thomas Klyver; Matilde Pedersen Blak
Emne: Høring - Forslag til Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved
erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og
ophævelse af lov om dispachører

Vedhæftet fremsendes høring over forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om
forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om
translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører (Lempelse af dispensationsbestemmelse i lukkeloven,
afskaffelse af maksimalpriser i huseftersynsordningen og afskaffelse af beskikkelsesordning for translatører og tolke
samt for dispachører).

Frist for bemærkninger *er tirsdag den 25. november 2014 kl. 12*. Bemærkninger skal sendes til:
hoering_LFTD@erst.dk

Med venlig hilsen

Christine Maxner
Chefkonsulent

ERHVERVSSTYRELSEN
Erhvervsvilkår og regulering

Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø
Telefon: +45 3529 1000
Direkte: +45 35291628
E-mail: ChrMax@erst.dk
www.erhvervsstyrelsen.dk

ERHVERVS- OG VÆKSTMINISTERIET

 Pas på miljøet - udskriv kun denne e-mail hvis det er nødvendigt.

Erhvervsstyrelsen
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

ModtagerID

Dato

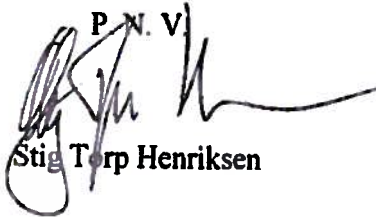
Sagsbehandler

24 november 2014

957rti

Ved e-mail af 28. oktober 2014 har Erhvervsstyrelsen anmodet Flygtningenævnet om eventuelle bemærkninger til forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører.

I den anledning skal Flygtningenævnets Sekretariat meddele, at lovforslaget ikke giver anledning til bemærkninger, da lovforslaget ikke direkte ses at vedrøre nævnets virksomhed.

P. N. V.

Stig Torp Henriksen

Christine Maxner

Fra: Carina Ellegaard <carinaellegaard@hotmail.com>
Sendt: 24. november 2014 15:53
Til: hoering_LFTD
Emne: Høringssvar - Translatørautorisation
Vedhæftede filer: 2825_001.pdf

Vedhæftet fremsendes høringssvar vedrørende ophævelse af translatørloven.

Med venlig hilsen

Carina Ellegaard

København, den 24. november 2014

hoering_LFTD@erst.dk

Vi har erfaret, at der er planer om at ophæve translatørloven og dermed afskaffe autorisationsordningen for translatører.

Vi er meget tilfredse med den nuværende ordning, som letter arbejdsgangen for os, når vi udarbejder oversættelser til brug for retssager med udenlandske parter eller oversætter officielle dokumenter, der skal bruges af virksomheder i forbindelse med handel el. lign. med udlandet, og vi kan ikke se nogen fordel ved et system baseret på notarpåtegninger, hvor man udelukkende verificerer vores underskrift, men ikke vores uddannelsesmæssige baggrund sådan som det sker i dag, når vi som translatører bekræfter vores oversættelse ved brug af vores stempel og i nogle tilfælde yderligere sørger for, at det pågældende dokument også bliver forsynet med en Apostille i Udenrigsministeriet, der bekræfter, at vi har underskrevet i vores egenskab af statsautoriserede translatører.

Ydermere vil notarpåtegning ikke være tilstrækkeligt i adskillige internationale sammenhænge, så vi opfordrer til, at translatørautorisationen og det offentligt tilgængelige register over oversættere med autorisation bevares.

Med venlig hilsen

Carina Ellegaard, statsautoriseret translatør
carinaellegaard@hotmail.com

Jeanette Riis, statsautoriseret translatør
jriis54@gmail.com

Anne Stenbo Røpcke, statsautoriseret translatør
a_roepcke18@hotmail.com

Christine Maxner

Fra: Benjamin Holst Kjeldsen <bhk@ad-astra.dk>
Sendt: 24. november 2014 17:01
Til: hoering_LFTD
Emne: Høringssvar
Vedhæftede filer: Høringssvar_LFTD_Benjamin Holst Kjeldsen.pdf
Prioritet: Høj

Hermed fremsendes høringssvar vedrørende høring over forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører (Lempelse af dispensationsbestemmelse i lukkeloven, afskaffelse af maksimalpriser i huseftersynsordningen og afskaffelse af beskikkelsesordning for translatører og tolke samt for dispachører.

Jeg skal venligst anmode om bekræftelse på modtagelsen af denne mail og den vedhæftede PDF-fil.

Venlig hilsen/Kind regards

Benjamin Holst Kjeldsen, partner
Statsaut. translatør

ad Astra Translatører
Vestergade 20 B
DK-1456 København K
Tlf.: +45 33 12 13 18
Fax: +45 33 12 13 58
info@ad-astra.dk
www.ad-astra.dk

Denne e-mail fra *ad Astra Translatører* kan indeholde fortrolig information. Hvis du har modtaget e-mailen ved en fejltagelse, bedes du venligst informere afsender om fejlen ved at bruge svar-funktionen. Samtidig bedes du slette e-mailen i dit system uden at videresende eller kopiere den.

This message from *ad Astra Translators* may contain privileged and confidential information. If you are not the intended recipient, please inform the sender by return email and delete the message from your system without making, distributing or retaining any copies of it.

24. november 2014

Høringssvar

vedrørende høring over forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører (Lempelse af dispensationsbestemmelse i lukkeloven, afskaffelse af maksimalpriser i huseftersynsordningen og afskaffelse af beskikkelsesordning for translatører og tolke samt for dispachører

Jeg er translatør og partner i et translatørbureau, der tilbyder oversættelse i alle sprogkombinationer. Vi oversætter for danske myndigheder, virksomheder og private borgere samt for udenlandske virksomheder, myndigheder og statsborgere. Vores bureau har eksisteret siden 1999, og jeg har 15 års erfaring som translatør, heraf de fleste som full-service-leverandør af primært oversættelse, men også tolkning.

Jeg er cand.ling.merc. (engelsk), autoriseret tolk og translatør samt censor ved de erhvervssproglige uddannelser.

En translatør er beskikket i en bestemt sprogkombination. Jeg er beskikket til at virke som translatør ved oversættelse fra engelsk til dansk og fra dansk til engelsk. Jeg har en stor ansvarsforsikring, da jeg hæfter personligt i henhold til lov om tolke og translatører. Translatøren kan bekræfte oversættelser med en erklæring, underskrift og stempel med kongekrone. Oversættelsen bindes sammen med translatørens påtegning og kildeteksten og har herefter retskraft. I nogle tilfælde legaliserer man translatørens underskrift med en apostillepåtegning i Udenrigsministeriet i henhold til CVR.dk's register over de 2.960 aktive, autoriserede translatører i Danmark.

Jeg er klar over, at det er et overset erhverv, og at mange ikke er bekendt med den funktion, translatører udfører i samfundet, samt de krav der stilles i udlandet og af danske myndigheder til en autorisationsordning for oversættere.

Jeg vil stærkt advare mod at afskaffe beskikkelsesordningen for translatører, og i det følgende vil jeg gennemgå de konsekvenser, som det fremsatte lovforslag vil have for borgere, virksomheder, myndigheder og samfundet i Danmark i form af svækket retssikkerhed, øget administration, handelsbarrierer, vækstforringelser, omkostningsforøgelser og udflagning af oversættererhvervet til udlandet.

De væsentligste konklusioner opsummeres til sidst i høringssvaret, og derudover gør jeg særligt opmærksom på eksemplerne i afsnit 10 på typiske translatøropgaver og danske og udenlandske myndigheders krav om oversættelse udført af en autoriseret oversætter.

Indholdsfortegnelse

1. Der er fri adgang til translatørerhvervet	3
2. Den foreslåede ændring af retsplejelovens §149 og brug af oversættere og tolke inden for retsplejelovens område	5
3. Krav til translatører i henhold til translatørloven	8
4. Anvendelse af Translatørforeningens og Danske Translatørers medlemsregister	13
5. Antallet af beskikkede translatører i forhold til sammenlignelige autorisationer	14
6. Der vil fortsat være "certified translators" i udlandet	14
7. Høringsnotat vedr. proportionalitetsprincippet's anvendelse på translatørbeskikkelsen	15
8. Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2010/64/EU af 20. oktober 2010 om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager	16
9. Procedurer for bekræftet oversættelse i dag og efter lovforslagets eventuelle vedtagelse	17
10. Cases	23
Case 1. Privatkunde, 10. september 2014	23
Case 2. Typisk oversættelse før og efter afskaffelse af translatørautorisationen	23
Case 3. Skilsmisse og forældremyndighed	25
Case 4. Investeringsforening	25
Case 5. Erhvervsstyrelsen	26
Case 6. Visumansøgninger	27
Case 7: Indgåelse af ægteskab i Danmark	27
Case 8. Grækenlands repræsentation i Danmark	27
Case 9. Legaliseringskontorets påtegning af ikke-autoriserede oversætteres underskrift	28
11. Bekræftet oversættelse i alle sprogkombinationer	29
12. Bekræftet oversættelse til dansk	29
13. Vurdering af translatørers uddannelse	30
Konklusion	32

Bilag 1: Apostillepåtegning af en notarpåtegning (øverst) samt apostillepåtegning af en translatørpåtegning

Bilag 2: Translatørpåtegning på dansk og engelsk

1. Der er fri adgang til translatørerhvervet

Der er i dag bred adgang til at opnå beskikkelse som translatør, hvilket modsiger forudsætningen i det fremsatte lovforslag om, at der ikke er fri adgang til erhvervet.

Beskikkelse kan opnås på én af følgende to måder:

- a) Man kan på Handelshøjskolen, Aarhus Universitet, i sprogene **engelsk, tysk, fransk og spansk tage en cand.ling.merc.-eksamen på linjen tolk og translatør**. Med denne eksamen kan man, under opfyldelse af kravene i translatørloven, herunder vedrørende gæld til det offentlige, øvrige vandelskrav og krav i henhold til straffeloven, ansøge Erhvervsstyrelsen om beskikkelse som statsautoriseret tolk og translatør. Adgangen til at søge om beskikkelse gælder ikke for øvrige retninger på cand.ling.merc.-uddannelsen. Copenhagen Business School udbyder pt. ikke nyoptag på cand.ling.merc.-uddannelsen i tolke- og translatørlinjen i nogen sprog, så uddannelsen kan kun tages i Aarhus.
- b) I øvrige sprog end de under a) nævnte kan man søge om translatørbeskikkelse efter at have **bestået den særlige translatøreksamen**. Jeg henviser til Undervisningsministeriets beskrivelse heraf på <https://www.ug.dk/uddannelser/andreerhvervsrettedeuddannelser/andreuddsamsprogoekonomi/translatoreksamen>. Kravene til den særlige translatøreksamen er fastlagt i *Bekendtgørelse om translatøreksamen på handelshøjskolerne i København og Århus (BEK nr. 470 af 04/10/1983)*, som er udstedt i medfør af §3, stk. 1, i translatørloven.

I bemærkningerne til det fremsatte lovforslag, som høringen omhandler, anføres som baggrund for afskaffelsen af beskikkelsesordningen for translatører ønsket om, at "lette markedsadgangen og fjerne unødvendige barrierer m.v. for en række mindre erhverv" samt at "de beskyttelseshensyn, der oprindeligt dannede grundlag for reglerne, kan opnås på en mindre byrdefuld måde." Endelig anføres det, at "der ikke er fri adgang til erhvervet, hvilket begrænser adgangen for nye aktører og svækker konkurrencen."

Erhvervs- og Vækstministeren anfører yderligere i besvarelse af 30. oktober 2014 af spørgsmål 433 stillet af Erhvervs-, Vækst og Eksportudvalget den 2. oktober 2014, at "Personer med en offentlig beskikkelse opnår en konkurrencemæssig fordel på markedet i forhold til personer med en tilsvarende uddannelsesmæssig baggrund eller tilsvarende kompetencer eller erhvervserfaringer, som ikke har en sådan beskikkelse." Der tales sammesteds også om "den fordel, der ligger i at kunne markedsføre sig som beskikkede translatører."

Som det fremgår af pkt. a) og b) ovenfor er der imidlertid bred (markeds)adgang til at søge beskikkelse som translatør. **Alle egnede kandidater kan i dag indstille sig til den særlige translatøreksamen**. Hvis beskikkelsesordningen og translatørloven fjernes, vil ovennævnte bekendtgørelse om translatøreksamen også blive ophævet, hvorved adgangen til at dokumentere sit faglige niveau ("uddannelsesmæssig baggrund eller tilsvarende kompetencer eller erhvervserfaringer") mistes.

Der vil ikke længere være adgang til at få prøvet og dokumenteret sine kompetencer. Erhvervslivet mister adgang til ensartet dokumentation for oversætterens evner samt den beskyttelse, der aktuelt nydes i forhold til kompetent og fortrolig oversættelse af virksomhedsdokumentation, som umiddelbart godkendes i Danmark og udlandet.

Der vil ikke længere være noget incitament for kandidater til at gennemføre cand.ling.merc.-studiet på linjen tolk og translatør i sprogene engelsk, tysk, fransk og spansk, da der ikke længere vil være efterspørgsel efter kandidaterne, idet de efter lovforslagets eventuelle vedtagelse ikke kan ansøge om translatørbeskikkelse.

I øvrige sprog skal kandidaten i henhold til ovennævnte bekendtgørelse om translatøreksamen først bestå en egnethedsprøve, hvor egenbetalingen er 800 kr. Dernæst følger tre grupper af prøver, der individuelt skal bestås, før man kan indstille sig til næste prøvegruppe. Der skal skrives en specialeafhandling. Der prøves skriftligt i fremstilling og oversættelse inden for alment sprog og fagligt sprog. Endelig prøves der mundtligt inden for merkantile/økonomiske, juridiske og tekniske emner, herunder tolkning. Kravene modsvarer de for cand.ling.merc.-uddannelsen i tolke- og translatørlinjen gældende krav. Det bemærkes, at dette aktuelt er den eneste mulighed for at blive prøvet og dermed dokumentere sine kompetencer i tolkning i dag. Kandidatens egenbetaling er 10.000 kr. Man kan blive fritaget for en række af prøverne mod behørig dokumentation for gennemført og eksamineret uddannelse inden for de relevante områder.

Erhvervs- og Vækstministeren anfører i svar til Hanne Stendorf af 21. oktober 2014, at der "lægges ikke op til at ændre ved de eksisterende uddannelses- eller eksamensmuligheder." Da den særlige translatøreksamen er reguleret i henhold til lov om translatører og tolke, vil den imidlertid bortfalde sammen med afskaffelsen af loven. Dermed fjernes den primære eksamensmulighed. Der vil imidlertid heller ikke længere være noget grundlag for at bevare den særlige translatøreksamen, da den ikke længere vil give adgang til at søge om translatørbeskikkelse, hvorfor den ikke kan forventes at blive efterspurgt. Det gælder særligt, da den er genstand for egenbetaling. Alle vil kunne kalde sig translatør efter lovforslagets eventuelle vedtagelse.

Det vil ikke være muligt at dokumentere sine kompetencer på det fagsproglige oversættelsesområde samt inden for tolkning i andre sprog end engelsk, tysk, fransk og spansk. Der er mange translatører i disse hovedsprog og dermed også stor, fri konkurrence og prispres. I andre sprog vil det ikke være muligt at blive eksamineret, såfremt lovforslaget vedtages.

Alle kan i dag dokumentere deres evner og kvalifikationer ved at bestå den særlige translatøreksamen. Denne mulighed fjernes ved at afskaffe beskikkelsesordningen og translatørloven. Det vil være restriktivt i forhold til i dag, hvor alle - ud over i de fire nævnte sprog - har adgang til at få prøvet sine kvalifikationer ved den særlige translatøreksamen. Hvis man ønsker at udbrede adgangen til markedet for de opgaver, herunder de rettigheder og forpligtelser, som henhører under translatørbeskikkelsen, kan man i stedet udvide den særlige translatøreksamen til også at omfatte sprogene fransk, spansk, engelsk og tysk samt reducere egenbetalingen for denne eksamen på aktuelt 10.000 kr. Den eksisterende egnethedsprøve sikrer, at der ikke bruges unødige midler på at eksaminere åbenlyst ikke-kvalificerede kandidater. Der er fri adgang til erhvervet for alle, der er kvalificerede til at udføre det.

Ved at bevare den særlige translatøreksamen fastholdes de fordele, som erhvervslivet, myndighederne og private borgere nyder ved at have adgang til en autoriseret translatør, hvis status er anerkendt og godkendt i Danmark og udlandet, således at oversættelserne kan opnå retskraft.

Med afskaffelsen af beskikkelsesordningen fjernes denne status, og brugere af oversættelse mister den direkte adgang til oversættere i Danmark, som umiddelbart kan levere oversættelser, der godkendes og anerkendes af alle. Samtidig mistes den automatiske beskyttelse, som brugere af translatorer nyder i forhold til tavshedspligt, krav i henhold til straffeloven og uddannelsesmæssig dokumentation og kompetenceprøvning.

Den administrative byrde for virksomheder, myndigheder og borgere stiger, beskyttelsen reduceres, og væksten hæmmes, hvis der ikke længere er en central eksaminationsmulighed for translatorer.

2. Den foreslåede ændring af retsplejelovens §149 og brug af oversættere og tolke inden for retsplejelovens område

Der stilles i lovforslagets §5, stk. 1 og 2, forslag om ændring af formuleringen "translator" til "uddannet translator eller lignende" i retsplejeloven.

Erhvervs- og Vækstministeren anfører desuden i besvarelse af 30. oktober 2014 af spørgsmål 433 stillet af Erhvervs-, Vækst og Eksportudvalget den 2. oktober 2014, at "Det er fortsat muligt at uddanne sig til translator og dermed kalde sig 'uddannet translator'", samt at "betegnelsen translator ikke længere er begrænset til personer, som er beskikket efter lov om translatorer og tolke. Det foreslås, at bestemmelserne i retsplejeloven præciseres således, at det fremgår, at der skal være tale om en uddannet translator eller lignende."

Da det i dag ikke er muligt at uddanne sig direkte til translator, er det problematisk at benytte udtrykket "uddannet translator". Det fremgår ikke af lovforslaget, hvilken specifik uddannelse, der henvises til. Erhvervs- og Vækstministerens bemærkning om, at man kan "uddanne sig til translator" er tilsvarende problematisk.

Der er i dag ikke nogen "translatoruddannelse". Man kan på Handelshøjskolen, Aarhus Universitet, i ganske få sprog (engelsk, tysk, fransk og spansk) tage en cand.ling.merc.-eksamen på linjen (fagpakken) tolk og translator. Med denne eksamen kan man, under opfyldelse af kravene i lov om translatorer og tolke, herunder vedrørende gæld til det offentlige, øvrige vandelskrav og krav i henhold til straffeloven, ansøge Erhvervsstyrelsen om beskikkelse som autoriseret tolk og translator. Adgangen til at søge om beskikkelse gælder ikke for øvrige retninger på cand.ling.merc.-uddannelsen. Herudover kan man i alle øvrige sprog blive translator ved at bestå en særlig eksamen. De uddannelses- og eksaminationsmæssige forudsætninger for at søge om beskikkelse er anført summarisk ovenfor.

Da det er således ikke muligt at blive uddannet som translator, vil ændringen af retsplejelovens krav om brug af "uddannet translator eller lignende" ikke være mulig for politi og retlige myndigheder at undersøge og håndhæve. Brugen af udtrykket "uddannet translator" vil derfor give anledning til en fortolkningsproblematik på dette retssikkerhedsmæssige vigtige område i retsplejeloven.

Ved at afskaffe autorisationsordningen udelukkes kvalificerede og efterspurgte kandidater i andre sprog end engelsk, fransk, spansk og tysk fra adgang til at dokumentere deres kvalifikationer og blive translatorer, da den særlige translatorereksamen, som anført ovenfor, også vil blive afskaffet. Det er ikke sikkert, at kandidaterne, der indstiller sig til den særlige translatorereksamen, har en

relevant uddannelsesmæssig eller erhvervsmæssig baggrund, men de har gennem selvstudier mulighed for at forberede sig på og bestå den særlige translatorøksamen. Selvstudier kan ikke forventes at tælle som relevant og/eller dokumenterbar uddannelse i den forstand, der henvises til med den foreslåede ændring af retsplejeloven. Der findes kun uddannelse i hovedsprogene, mens det er i de mindre sprog, der aktuelt er behov for at tiltrække flere translatorer. Den mulighed lukkes med den foreslåede afskaffelse af autorisationsordningen, da det vil være yderst vanskeligt for en polsk, arabisk eller tyrkisk tolk og oversætter at dokumentere sin relevante uddannelse og erhvervserfaring over for de danske myndigheder.

Desuden opstår et andet fortolkningsproblem ved brugen af udtrykket "uddannet translator," som efter lovforslagets vedtagelse i den fremsatte form vil henvise enten til et arkaisk begreb, som ikke kan formodes bekendt af nye brugere (det eksisterende translatorvæsen med tilknyttede skærpede forpligtelser i henhold til bl.a. straffeloven) eller til den fremtidigt påtænkte brug af titlen, der ikke er beskyttet, og således kan benyttes af alle oversættere, som ikke har bestået en særlig eksamen inden for de relevante områder, der aktuelt eksamineres i, før man kan ansøge om translatorbeskikkelse.

Det er problematisk, hvis der henvises til den efter det fremsatte lovforslags eventuelle vedtagelse tidligere betydning af titlen "translator", da der til denne titel er knyttet en række forpligtelser i den nuværende translatorlov. Disse forpligtelser vil efter det fremsatte lovforslags eventuelle vedtagelse ikke være gældende for de tidligere translatorer, og kvalifikationer, tavshedspligt og omhu vil ikke længere være krav for de nye "uddannede translatorer eller lignende". Ved at videreføre brugen af det gamle begreb "translatorer" i lovmæssig sammenhæng vil man risikere at sætte brugeren i den forventning, at der er tale om en tolk og translator, som har en uddannelse, der modsvarer fem års bachelor- og kandidatstudier inden for oversættelse og tolkning i for den aktuelle sprogkombination, samt at de ovennævnte forpligtelser fra lov om tolke og translatorer er gældende, herunder de skærpede forpligtelser i henhold til straffeloven om tavshedspligt, forsømmelser, bestikkelse osv. (se afsnit 3 nedenfor). Det vil som det mindste være nødvendigt at præcisere disse forpligtelser i retsplejeloven eller i en bekendtgørelse om "uddannede translatorer eller lignende", da det må formodes at forpligtelser som tavshedspligt, omhu og uddannelsesmæssige kvalifikationer stadig ønskes gjort gældende, ligesom det må formodes, at en individuel undersøgelse af hver enkelt oversætters kvalifikationer og individuel aftaleindgåelse om tavshedspligt mv. fra den enkelte myndigheds side ikke ønskes indført på grund af de ressourcemæssige belastninger, det vil påføre de enkelte instanser. Her skal eksempelvis henvises til Erhvervsankenævnets kendelse af 15. september 2000, 00-26.118, hvori den daværende Erhvervs- og Selskabsstyrelse udtrykkeligt afviser at påtage sig dette ansvar. Se case 5 i afsnit 10 nedenfor.

Hvis der med "uddannet translator" tænkes "cand.ling.merc.", skal fremsætterne af lovforslaget som nævnt ovenfor være opmærksom på, at det kun er en bestemt retning af cand.ling.merc.-uddannelsen, der indtil nu har givet adgang til at søge om vurdering af, om man opfylder kravene til beskikkelse som statsautoriseret tolk og translator og efterfølgende meddelelse af beskikkelse. Det er således ikke tilstrækkeligt for tolken eller oversætteren at fremvise dokumentation for gennemført cand.ling.merc.-uddannelse, men for den specifikke linje. Der undervises ikke i fagsproglig oversættelse på samme niveau i nogen af de øvrige linjer, og de fleste cand.ling.merc.-linjer underviser ikke i fagsproglig oversættelse overhovedet. Der undervises ikke i tolkning på nogen andre cand.ling.merc.-linjer eller uddannelser på universitetsniveau i øvrigt. Efter den eventuelle vedtagelse af lovforslaget i den fremsatte form skal brugerne af oversættelse inden for

retsplejelovens område være opmærksom på, hvilken specifik uddannelse der henvises til. Den specifikke uddannelse udbydes som nævnt kun i sprogene engelsk, tysk, fransk og spansk, så man er på bar bund, hvis man ønsker at vurdere kvalifikationer for oversættere i alle andre sprog. Hvis man tilhører "eller lignende"-kategorien, vil der være endnu større krav for modtageren om at vurdere oversætteren eller tolkens kvalifikationer. Der kan være tale om udenlandske uddannelsespapirer (som eventuelt først skal oversættes til dansk) eller en lang række uddannelser, eventuelt kombineret med erhvervserfaring, som i hvert enkelt tilfælde skal dokumenteres over for domstolen eller myndigheden, med mindre det påtænkes at føre et register over personer, som er "uddannet translatør eller lignende". Optagelse i dette register vil i så fald forudsætte en centraliseret vurdering af kandidaten, og så er vi samme sted som i dag – nemlig med en liste over kvalificerede oversættere og tolke. Blot med den forskel, at de ikke længere hedder translatører og ikke vil være bundet af de i lov om translatører og tolke fastsatte forpligtelser, men kan kalde sig "optaget på listen over uddannede translatører eller lignende." I dag skal man blot se, om oversætteren er translatør, da dette er dokumentation for vedkommendes kvalifikationer i form af en bestået særlig translatøreksamen. Med afskaffelsen af lov om translatører og tolke fjernes adgangen til den særlige translatøreksamen, og oversættere, der måtte ønske at dokumentere deres kvalifikationer, vil være henvist til udenlandske uddannelser, der ikke omfatter oversættelse og tolkning til og fra dansk.

Da translatørtitlen efter lovforslagets eventuelle vedtagelse i den fremsatte form ikke længere vil være beskyttet, vil "uddannet translatør", hvis dette henviser til den påtænkte nye betydning, kunne ligestilles med "uddannet oversætter". Der er meget begrænsede muligheder for at uddanne sig som oversætter i Danmark. Man kan på visse cand.mag.-uddannelser tilvælge oversættelsesfag, dog ikke med et fagsprogligt eller erhvervsrettet sigte. Herudover er det på handelshøjskole- og universitetsniveau begrænset til cand.ling.merc.-uddannelsen, hvor linjen eller fagpakken "tolk og translatør" må betegnes som den eneste relevante i forhold til tolkning og fagsproglig oversættelse. Hvis det er den nye betydning af "translatør", der henvises til, vil adgangen til at dokumentere en sådan uddannelse således være begrænset til kandidater i engelsk, spansk, fransk og tysk fra Handelshøjskolen, Aarhus Universitet. I dag er der som nævnt adgang for alle til gå op til den særlige translatøreksamen, som påtænkes afskaffet med lovforslaget. Adgangen til markedet vil således blive mere restriktivt, hvilket ikke er i tråd med bemærkningerne til det fremsatte lovforslag.

Der lægges i bemærkningerne til lovforslaget op til, at rigspolitiets tolkeliste anvendes bredt inden for justitsministeriets område. Mange tolke på listen har ikke dokumenteret deres kvalifikationer, og rigspolitiet besidder ikke de nødvendige kompetencer og ressourcer til at vurdere alle tolke i alle sprog. En del translatører optræder på listen, men dog kun dem, der ønsker at tolke, hvilket man forpligter sig til ved registrering på listen. Jeg har selv specialiseret mig i skriftlig oversættelse, da tolkning kræver dagligt vedligehold og træning. Omvendt foretager mange tolke nødt til skriftlig oversættelse, da de ikke arbejder med det dagligt. I Translatørforeningens og Danske Translatørers offentlige registre over translatører har mange anført, at de ikke ønsker at blive kontaktet med henblik på tolkning. Disse translatører optræder ikke på rigspolitiets tolkeliste og kan derfor heller ikke kontaktes med henblik på skriftlig oversættelse inden for justitsministeriets område.

Man kan ikke blive "uddannet translatør" i dag, og der lægges ikke op til en sådan uddannelse i fremtiden. Det giver fortolkningsproblemer. Det vil være op til myndighederne at vurdere kvalifikationerne hos den enkelte "uddannede translatør eller lignende". I dag er der offentlig adgang til en liste over beskikkede translatører med dokumenterede kvalifikationer.

Rigspolitiets tolkeliste er ikke fyldestgørende, da optagelse på denne ikke omfatter kontrol af uddannelsesmæssige kvalifikationer, herunder kompetencer svarende til det i dag gældende translatørbegreb.

3. Krav til translatører i henhold til translatørloven

Da der i bemærkningerne til lovforslaget, den foreslåede ændring af retsplejeloven og Erhvervs- og Vækstministerens skrivelser i forløbet op til fremsættelsen af lovforslaget er uoverensstemmelse mellem de forudsætninger, der heri lægges til grund, og de forudsætninger, der aktuelt kræves for at opnå beskikkelse som translatør og drive erhverv som sådan, tillader jeg mig for god ordens skyld at opridse de 16 væsentligste forpligtelser, rettigheder og ordninger i den translatørlov, som foreslås afskaffet. Dette for at sikre, at der ikke er nogen misforståelser i forhold til konsekvenserne af den foreslåede afskaffelse af autorisationsordningen:

Kapitel I i Lov om translatører og tolke

1. Erhvervsstyrelsen fører et offentligt register over beskikkede translatører og tolke

Det vil efter lovforslagets eventuelle vedtagelse ikke længere være muligt at slå op dette register for at sikre, at oversætteren er kvalificeret. Rigspolitiet vil heller ikke kunne benytte registeret. Borgere kan ikke tilgå det. Virksomheder har ikke adgang til det. Alle skal dokumentere deres kvalifikationer i hvert enkelt tilfælde. Når Erhvervs- og Vækstministeren i svar til Hanne Stendorf af 21. oktober 2014 anfører, at "Der er ikke tilsigtet ændringer i forhold til domstolenes anvendelse af tolke og translatører i praksis" vil der imidlertid være den utilsigtede ændring, at domstolene ikke længere i praksis kan se, hvem der er kvalificerede. Der er lagt op til, at alle skal kunne kalde sig translatører.

2. Translatøren skal være myndig og ikke under værgemål.

Det vil efter lovforslagets eventuelle vedtagelse ikke længere være et krav, og det vil være op til brugeren at kontrollere dette, hvilket i sagens natur ikke er muligt for private borgere samt de fleste myndigheder i henhold til databeskyttelseslovgivningen.

3. Translatøren må ikke være under rekonstruktionsbehandling eller konkurs.

Det vil efter lovforslagets eventuelle vedtagelse ikke længere være et krav, og det vil være op til brugeren at kontrollere dette, såfremt man som myndighed f.eks. ønsker at sikre, at oversætteren driver uplettet virksomhed.

4. Translatøren skal have bestået en særlig eksamen, som er nærmere beskrevet i §3, og som Erhvervsstyrelsen modtager hjælp fra Translatørkommissionen til at vurdere.

Der vil efter lovforslagets eventuelle vedtagelse ikke længere være krav om en særlig eksamen, men

eventuelt om uddannelsesmæssige kvalifikationer. Udenlandske uddannelser kan også give adgang til beskikkelse, hvortil Erhvervsstyrelsen søger vurdering fra Styrelsen for International Uddannelse. **Erhvervsstyrelsen mister sin hjemmel til at vurdere kvalifikationer med bistand fra hhv. Translatørkommissionen og Styrelsen for International Uddannelse, og det vil være op til den enkelte borger og myndighed at vurdere oversætterens kvalifikationer, hvilket må forventes at være uigennemskueligt samt omkostnings- og tidskrævende.** Dermed hæmmes væksten i samfundet. Samtidig vil udenlandske brugere ikke have automatisk adgang til denne dokumentation for oversætterens uddannelsesmæssige kvalifikationer. Det foreslås af Erhvervs- og Vækstministerens kommentarer, at oversætteren i fremtiden skal have sin underskrift notarpåtegnet, hvilket dog ikke opfylder udlandets krav til en oversættelse udført af en "certified translator". Der vil ikke længere være nogen danske "certified translators".

5. Beskikkelsen kan nægtes med henvisning til straffelovens §78, stk. 2, eller hvis ansøgeren "i stilling eller erhverv har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at den pågældende ikke vil drive virksomhed som translatør og tolk på forsvarlig måde."

Henvisningen til straffeloven går ud på, at man ikke må have begået strafbare handlinger, som "begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet". **Hvis man f.eks. er dømt for dokumentfalsk eller misbrug/videregivelse af fortrolige oplysninger, er det rimeligt, at man ikke kan virke som translatør.** Så vil der være fare for, at man forfalsker dokumenter, som myndighederne vil lægge til grund i vigtige afgørelser, eller at man misbruger myndigheder eller virksomheders tillid og måske videresælger oplysninger til pressen eller foretager insiderhandel. Den beskyttelse vil myndigheder, virksomheder og borgere ikke længere nyde. Oversætteren vil kunne videresælge fortrolige oplysninger, tjene godt på det - men i øvrigt drive virksomheden videre fra fængslet. Har oversætteren tidligere forfalsket et indrejsedokument for en terrorist, kan myndighederne ikke andet end stole på oversætteren næste gang. Vedkommende bliver ikke, som i dag, udelukket fra at lave bekræftede oversættelser. Hvis man blot er en ukvalificeret oversætter og er blevet afskediget fra en offentlig stilling som oversætter på grund af alt for ringe kvalitet i tekstforståelse og oversættelse, vil der ikke længere være noget til hinder for at drive virksomhed med bekræftet oversættelse efterfølgende.

6. Beskikkelsen kan nægtes, hvis ansøgeren har "betydelig forfalden gæld til det offentlige". En stor gæld til det offentlige vil ikke længere være nogen hindring for at udføre bekræftet oversættelse til offentlige myndigheder.

7. Der er adgang for udenlandske personer, som "på ansøgningstidspunktet er etableret i et tilsvarende erhverv som translatør- og tolkeerhvervet i et andet EU-land, i et EØS-land eller i Schweiz," til midlertidigt og lejlighedsvis at levere og translatør og tolkeydelser i Danmark. Disse personer skal i øvrigt overholde ovennævnte krav om myndighed, konkurs osv., og Erhvervsstyrelsen stiller krav til de oplysninger, som skal gives i denne forbindelse. Nu udvides denne adgang til alle udenlandske personer og er ikke længere midlertidig og lejlighedsvis. Hvem der skal vurdere deres kvalifikationer, melder historien ikke noget om, men de får adgang til at lave bekræftede oversættelser i Danmark. I henhold til den foreslåede ændring af retsplejeloven skal udenlandske personer, som er "uddannet translatør eller lignende," nu have adgang til at tolke og levere oversættelser i danske retssager. **Det fremgår ikke, at der vil være et vurderingsorgan til at evaluere deres kvalifikationer, og de kan med fordel drive deres virksomhed fra udlandet, således at de undgår dansk beskatning.** Selv offentlige myndigheder kan ikke forsvare at betale ekstra bare for at bruge en oversætter, der er bosiddende i Danmark, og

Virksomheder sender i sagens natur regnskaber til oversættelse, inden de offentliggøres. Her kan man – efter vedtagelsen af det fremsatte lovforslag – tjene en god skilling på aktiehandel eller tip til medierne. **Virksomhederne ved, at der gælder tavshedspligt for translatorer på stort set samme måde som for advokater.** Ellers ville vores samarbejde blive meget besværligt. Jeg oversætter fondsbørsmeddelelser for banker, inden de bliver offentliggjort på børsen.

Vi ved ting som f.eks. hvilke fodboldspillere, der er solgt til udlandet, og hvor meget løn deres kontrakt giver dem. Vi ved, hvilke TV-kendisser, der har fået oversat deres dåbs- og skilsmisseattester til brug for giftermål på en eksotisk ø. Lige noget for den kulørte presse at få nys om. Men de henvender sig i tryk tillid til vores fortrolighedsforpligtelse. I lige netop TV-personagerne tilfælde ringede myndighederne på den eksotiske ø og spurgte ind til vores autorisation. De fik betryggende svar og dokumentation, og ellers var de to ikke blevet gift ved den lejlighed.

Vi ved, hvem der er syge og døde, og hvem der arver dem og hvor meget. Også de kendte personer, for de har tit aktiver i Schweiz og Spanien. Det er virkelige eksempler fra translatorens virke. Vi er også bekendt med en masse virksomhedsinterne oplysninger, som er direkte kedsommelige. Men vi siger det ikke videre, heller ikke til ægtefællen eller vennerne. **For vi er bundet af tavshedspligt i henhold til straffeloven. Også ved almindelig, ikke-bekræftet oversættelse i modsætning til ikke-autoriserede oversættere.** Det er man så ikke længere automatisk, hvis det fremsatte lovforslag vedtages. Virksomhederne vil være nødt til at indgå fortrolighedsaftaler med de enkelte oversættere, inden de sender materialet ud for at få et tilbud på oversættelsen. Har de tid, lyst og overskud til at indgå fortrolighedsaftaler med en masse oversættere, eller vælger de et par stykker, som de så bruger fast – hvorved adgangen til markedet ikke bredes ud? Hvis fortrolighedsaftalen brydes, har virksomheden kun civilretlige værktøjer i kassen. Det er en aftale indgået mellem to virksomheder (eller en virksomhed og en oversætter, som ikke behøver at være en virksomhed), og den stærke straffelov kommer ikke i spil. Det bemærkes her, at der i mange tilfælde ikke er tale om bekræftede oversættelser. Det kan være almindelig oversættelse, som leveres elektronisk, men som er stærkt fortroligt. Afskaffelsen af translatorloven vil altså i dette tilfælde gøre det vanskeligere for virksomheden at indgå aftaler om både bekræftet og almindelig oversættelse og stille virksomheden ringere i tilfælde af brud på tavshedspligten. Dømmes oversætteren for brud på tavshedspligten kan han efter afskaffelsen af translatorloven i – modsætning til translatorer i dag – sagtens fortsætte sin virksomhed, selv fra fængslet. En translator vil i dag miste sin beskikkelse ved en sådan lovovertrædelse. I den foreslåede fremtidige situation vil private borgere selv stå med en stor civilretlig dokumentationsbyrde i tilfælde af fejlversættelse, brud på tavshedspligt osv.

16. *Translatoren skal udføre sit hverv ordentligt og som krævet*

Straffelovens §157, som der blandt andet henvises til, omhandler f.eks. forsømmelse og skødesløshed. **Grove fejl medfører kort sagt bøde eller fængsel. Efter translatorlovens afskaffelse medfører grove fejl nok, at man mister kunden, men ellers er der ingen sanktionsmuligheder.**

Beskikkede translatorer og tolkes status som statsligt autoriserede understøttes og dokumenteres over for brugere af oversættelse ved translatorers ret til at føre kongekrone i translatorstempelt. Tilladelsen hertil er bekræftet af Hofmarskallatet og reglerne for brugen fastlagt af Rigsarkivaren.

Herudover skal nævnes, at translatorer historisk ikke har haft mulighed for at etablere sig som et A/S eller ApS, hvor ”translator” indgår i navnet, da man ikke har måttet drive virksomhed med begrænset hæftelse eller signalere dette over for ordregiver. Translatorer har derfor en omfattende

erhvervsansvarsforsikring, så de ikke skal gå fra hus og hjem, hvis de laver en fejl i en oversættelse af f.eks. en børsmeddelelse eller en klinisk protokol. Forsikringsudbyderen har lavet denne forsikring særligt til translatører, og det er et krav, at man er translatør for at kunne blive dækket af denne forsikring. Efter den eventuelle vedtagelse af det fremsatte lovforslag vil forsikringsselskabet skulle vurdere hver enkelt oversætters risiko for at begå fejl, da de ikke længere tilhører en stand af autoriserede oversættere. Det må derfor forventes, at fremtidige oversætteres forsikring bliver dyrere, og at oversættelsen dermed bliver dyrere for ordregiver.

Ved lovforslagets vedtagelse vil borgere og virksomheder ikke længere være beskyttet af translatørens personlige hæftelse, og virksomheden kan drives som et IVS, hvis hæftelse er begrænset til den indskudte kapital, som kan være ned til 1 kr.

Det bør ved lovforslagets vedtagelse kommunikeres ud til alle virksomheder i Danmark, at de som et led i vækstpakken ikke længere vil være beskyttet af krav til fortrolighed, omhu, kompetencer, hæftelse i forbindelse med bestilling af oversættelse hos en translatør. Samtidig skal de oplyses om, at der ikke længere kan produceres bekræftede oversættelser i Danmark, som automatisk godkendes i udlandet.

4. Anvendelse af Translatørforeningens og Danske Translatørers medlemsregister

Der lægges i kommentarer fra Erhvervs- og Vækstministeren op til, at man kan søge oplysninger om translatører i de to brancheorganisationer i Danmark. Der findes to organisationer for translatører i Danmark: Translatørforeningen og Danske Translatører. Disse to organisationer har omkring 400 medlemmer. De fleste af Danmarks aktive, autoriserede translatører har valgt ikke at være medlemmer af disse foreninger, typisk for at spare kontingentet. Der er ikke noget krav om, at translatører skal være organiseret i disse organisationer, som primært byder på muligheden for fagligt og socialt samvær. Ikke-medlemmer har også adgang til at deltage i de 6-8 årlige kurser, som foreningerne udbyder.

De fleste af medlemmerne har desuden valgt ikke at fremgå af de offentligt tilgængelige lister over tolke og translatører på foreningernes hjemmesider. Det er kun de få, der driver selvstændig virksomhed og ønsker at gøre opmærksom på deres kvalifikationer ad denne vej. Dermed udnyttes den af Erhvervs- og Vækstministeren fremhævede konkurrencemæssige fordel, "der ligger i at kunne markedsføre sig som beskikkede translatører" ikke i væsentlig grad. Måske har det lave antal medlemmer i disse frivillige foreninger dannet grundlag for betragtningen om, at translatørerhvervet er et mindre erhverv.

Translatørforeningen og Danske Translatører er ikke stærke brancheorganisationer, men mindre foreninger der ikke har ressourcer til f.eks. at gennemføre kvalifikationsprøvelse af kandidater efter afskaffelsen af translatørbeskikkelsen.

5. Antallet af beskikkede translatorer i forhold til sammenlignelige autorisationer

Det er naturligvis et definitionsspørgsmål, hvornår der er tale om mindre erhverv. Der er 2.960 beskikkede, aktive translatorer og tolke i Danmark (data her og i det følgende fra CVR.dk, 9.11.2014). Til sammenligning er der 2.000 aktive revisorer, der er godkendt som Statsautoriseret Revisor. 1.805 aktive revisorer, der er godkendt som Registreret Revisor. 3 dispachører. 412 advokater godkendt som ejendomsformidlere. 3.185 ejendomsmæglere.

Der er således lidt flere aktive ejendomsmæglere end translatorer. Ikke helt så mange registrerede revisorer og ikke helt så mange statsautoriserede revisorer. Revisorer udfører et kendt arbejde i samfundet. Translatorers virke er slet ikke så kendt, selvom vi er stort set lige så mange. Man kan derfor diskutere vurderingen af, at der ikke er et tilstrækkeligt antal translatorer til at sikre tilstrækkelig konkurrenceudsættelse i faget i modsætning til revisorer (statsautoriserede og registrerede lagt sammen) og i modsætning til ejendomsmæglere, for nu at nævne de to andre største grupper af liberale erhverv, som CVR fører register over.

2.960 beskikkede translatorer, fortrinsvist selvstændigt erhvervsdrivende, rammes af den foreslåede afskaffelse af beskikkelsesordningen og mister en stor del af deres forretningsgrundlag.

6. Der vil fortsat være "certified translators" i udlandet

Udenlandske translatorer (svenske auktoriserade translatorer, norske translatorer, tyske beeidigte Übersetzer osv.) vil opnå en urimelig fordel over for danske oversættere ved at drive virksomhed i Danmark eller sælge deres ydelser i Danmark fra en base i udlandet, da de som de eneste vil være berettigede til at kalde sig autoriserede oversættere. **Danske statsborgere vil ikke længere have den ret.** Vores kontor samarbejder blandt andet med en dygtig dansk-tysk oversætter i München, som har titlen *Staatl. geprüfter und öffentlich bestellter und beeidigter Übersetzer für Dänisch – Mitglied im BDÜ*. Som statsprøvet, offentligt udpeget og edsvoren oversætter vil han hurtigt udkonkurrere de tyske translatorer, vi har i Danmark, som ikke længere vil kunne bryste sig af statslig anerkendelse med de dertil knyttede forpligtelser samt forventningerne fra ordregivers side.

Markedet vil blive frit tilgængeligt for udenlandske aktører, der i modsætning til danske oversættere vil have en national autorisationsordning i ryggen og dermed stå fordelagtigt i forhold til danske aktører. Det gælder stort set alle lande i EU, herunder vores skandinaviske naboer i Sverige, Norge, Finland, samt vores store naboer mod syd, Tyskland. De vil have fri adgang til det danske marked. Danske oversættere, som ikke længere kan blive autoriseret (certified translators) og producere autoriserede oversættelser (certified translations), vil opleve, at deres oversættelser ikke kan godkendes i udlandet, hvor det er et krav, at oversættelsen udføres af en "certified translator" (se eksempler herpå i afsnit 10). Danske virksomheder vil søge at få deres bekræftede oversættelser udført af udenlandske autoriserede oversættere i Danmark eller lokalt i udlandet, hvor der er sikkerhed for, at de lokale myndigheder godkender dem. Danske myndigheder, virksomheder og borgere vil ikke længere have adgang til en liste over autoriserede translatorer, men skal i hvert enkelt tilfælde undersøge oversætterens kvalifikationer. De vil ikke nyde den beskyttelse, som lov om translatorer og tolke i dag giver dem.

Som det fremgår af næste afsnit, er det blevet undersøgt, om Danmarks beskikkelsesordning for translatører overholder EU's proportionalitetsprincip i henhold til artikel 16 i servicedirektivet. I forbindelse med denne undersøgelse blev det dokumenteret, at den danske beskikkelsesordning er proportional til tilsvarende ordninger i andre EU-lande. Senest har de EU-lande, der ikke står uden for retssamarbejdet, implementeret direktiv 2010/64/EU af 20. oktober 2010 om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager, hvoraf der stilles krav om et statsligt registreringssystem for behørigt kvalificerede oversættere (art. 5, stk. 2). Herom nærmere i afsnit 8. Udenlandske udbydere kan med henvisning til registrering i et sådant system eller en national autorisationsordning opnå en markedsførings- og konkurrencemæssig fordel i forhold til danske statsborgere, der ikke længere vil have adgang til optagelse i et sådant register eller en sådan ordning.

Der er autorisationsordninger for oversættere i de fleste øvrige lande, herunder mindst 13 EU-lande. Disse autoriserede oversættere vil opnå en urimelig konkurrencemæssig fordel på det danske marked. Virksomheder vil ikke længere have adgang til danske autoriserede oversættere, men oversættelse skal stadig udføres af autoriserede oversættere for at være gyldige i udlandet (og i Danmark).

7. Høringsnotat vedr. proportionalitetsprincippet anvendelse på translatørbeskikkelsen

Jeg henviser til høringsnotat af 26.9.2009, Erhvervsudvalget 2008-9, L 123 Bilag 1, sag 08/02603 (<http://www.ft.dk/samling/20081/lovforslag/1123/bilag/1/640357/index.htm>). Jeg beder om, at de til den pågældende hørings indsendte høringssvar gennemlæses i deres helhed i sammenhæng med den nærværende høringsproces, da de mange brugere af statsautoriserede translatører og tolke har haft bemærkninger, som fuldstændigt tilsvarende gælder for nærværende høringsproces. Konklusionen dengang var klar. Jeg henviser særligt til indvendingerne fra justitsministeriet, Danske Advokater, Landsforeningen af Beskikkede Advokater. Intet har ændret sig ved disse forhold siden 2009. Det fremgår entydigt af nedenstående høringssvar, at der er stort fokus på behovet for sikring af oversætternes og tolkenes kvalifikationer, hvilket foreslås fjernet med det aktuelle lovforslag. Selv om grundlaget for forslaget om afskaffelse af beskikkelsesordningen på det pågældende tidspunkt var proportionalitetsprincippet, går de fleste argumenter på behovet for at bevare ordningen i den nuværende form.

Høringen medførte en tilføjelse til lov om translatører og tolke, som giver udenlandske oversættere adgang til midlertidigt at kalde sig translatører på det danske marked i henhold til vurdering fra Styrelsen for International Uddannelse. Erhvervet blev dermed yderligere liberaliseret.

I anden anledning var translatørbeskikkelsen til debat i 2008-2009, og de dengang fremførte argumenter førte til en bevarelse af beskikkelsen. Disse argumenter gælder stadig i dag.

8. Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2010/64/EU af 20. oktober 2010 om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager

Som det fremgår af Erhvervs- og Vækstministerens svar på henvendelser i denne anledning, er Danmark ikke forpligtet til at følge reglerne i dette direktiv på grund af Danmarks retsforbehold. Oversættelse omhandler i sagens natur ofte grænseoverskridende aktivitet, og således gælder det også på det strafferetlige område. En dansker, der bliver retsforfulgt i en straffesag i et andet EU-land, som har implementeret direktivet, vil dermed være bedre stillet end en EU-udlænding, der bliver retsforfulgt i en straffesag i Danmark.

Der henvises til artikel 5, stk. 1, i direktivet, som stiller kvalitetskrav til den ydede tolkning og oversættelse.

Artikel 5, stk. 2, stiller krav om oprettelse af et register over "uafhængige tolke og oversættere med passende kvalifikationer", som stilles til rådighed for advokater og relevante myndigheder. Altså en bredere adgang end politiets tolkeregister, som kun er tilgængeligt for politimyndigheder og domstole. Politiets tolkeregister kun omfatter i øvrigt kun tolke og ikke de oversættere, som specialiserer sig i skriftlig oversættelse, og som for hovedsprogenes vedkommende er baseret på oversætternes translatørbeskikkelse. Se bemærkning herom på side 7 i dette høringssvar.

Artikel 5, stk. 3, stiller krav om, at medlemsstaterne sikrer, at de registrerede tolke og oversættere overholder deres tavshedspligt.

Det anerkendes, at Danmark ikke er forpligtet til at opfylde disse krav. Det er imidlertid kritisabelt, at Danmark vælger at stille sig ringere på det retssikkerhedsmæssige område. **Vi har traditionelt opfyldt disse krav, men samtidig med implementeringen af samme krav i de øvrige EU-lande, vælger Danmark at gå i den modsatte retning og ikke automatisk sikre kvalitet, føre register over kvalificerede tolke og oversættere og sikre deres tavshedspligt.** Alt sammen krav, der følger af lov om translatører og tolke. Det erklærede formål med afskaffelsen af lov om translatører og tolke er at give flere adgang til at udføre disses arbejde, altså også inden for det strafferetlige område. Erhvervs- og Vækstministeren anfører, at der ikke lægges op til, at domstolene skal skifte praksis i deres anvendelse af oversættere og tolke, men de tre ovennævnte krav, som gælder i resten af EU, og som hidtil har været gældende i Danmark, vil ikke længere eksistere eller kunne håndhæves, hvorfor der vil ske et væsentligt skift i praksis.

- A) Domstolene vil ikke længere have mulighed for at sikre kvaliteten i oversættelse og tolkning, da der ikke vil eksistere nogen centrale eller formelle kvalifikationskrav.
- B) Domstolene vil ikke have adgang til et register over kvalificerede tolke og oversættere, og det vil advokater (borgere, myndigheder og almenheden) heller ikke.
- C) Tavshedspligten følger ikke længere automatisk, da den er fastsat i lov om translatører og tolke, som påtænkes afskaffet.

Øvrige EU-landes borgere er bedre stillet end danske statsborgere i medfør af disse landes implementering af direktivet om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager. Den ringere retstilling i Danmark vil give anledning til konflikter ved behandling af udenlandske EU-borgeres straffesager i Danmark. Uagtet Danmarks retsforbehold er det kritisabelt at forringe danske borgeres retsstilling i forhold til situationen i dag, og det er et modsatrettet skridt i forhold til vores omverden og de forhold, vi kæmper for i mindre udviklede lande.

9. Procedurer for bekræftet oversættelse i dag og efter lovforslagets eventuelle vedtagelse

Translatører kan i dag bekræfte oversættelser med en erklæring, underskrift og stempel med kongekrone. Se bilag 2 for eksempler på dansk og engelsk translatørpåtegning. Oversættelsen bindes sammen med translatørens påtegning og kildeteksten og har herefter retskraft. I praksis hæftes oversættelse, kildetekst og påtegning oftest sammen og forsegles/rygbindes med dokumenttape. I nogle tilfælde legaliserer man translatørens underskrift med en apostillepåtegning i Udenrigsministeriet. I praksis er det legaliseringskontoret, der kontrollerer og påtegner translatørens underskrift. Den aktuelle legaliseringsprocedure bekræfter oversætterens status som autoriseret (authorized translator eller certified translator). Se bilag 1 (nederst) for et eksempel på en apostillepåtegning af translatørens påtegning.

I dag er det langt fra alle bekræftede oversættelser til engelsk, der bliver legaliseret i Udenrigsministeriet. Nogle lande og situationer kræver det, men i de fleste tilfælde er modtageren tilfreds med oversætterens titel (f.eks. på engelsk *State-authorized translator and interpreter*) samt oversætterens påtegning, underskrift og stempel. Jeg laver 2-7 bekræftede oversættelser om ugen, og månedligt har jeg højst 4-6 oversættelser, som kræver legalisering i Udenrigsministeriet. Den foreslåede nye procedure vil kræve, at alle bekræftede oversættelser bliver legaliseret i Udenrigsministeriet med de dertil knyttede omkostninger og gebyrer. Hertil kommer udgifter til notarpåtegning, der foreslås indført som en ekstra, ny procedure. Dette kan ikke siges at være vækstfremmende.

Jeg er en af de translatører, der laver mange bekræftede oversættelser; i de senere år især til privatpersoner, som skal have oversat attester i forbindelse med emigration, boskifte, visumansøgning, uddannelsespapirer for at komme til udlandet og læse, eller f.eks. meddelelser om opholdsret til brug for frigørelse fra eksisterende nationalitet. Til virksomhederne laver jeg bekræftet oversættelse af sammenskrevne resuméer (virksomhedsoplysninger fra Erhvervsstyrelsen), tegningsudskrifter, vedtægter, erklæringer fra Skat, fuldmagter, regnskaber, skrivelser fra offentlige myndigheder som Finanstilsynet, prospekter mv. Hvis jeg gerne vil lave mange bekræftede oversættelser er jeg nødt til at tilbyde en god pris, både til eksisterende kunder og nye kunder. Der er stor prisbevidsthed og stor konkurrence på markedet. Mange translatører har ikke nok at lave og byder ind med lave priser. Det er et frit marked, som er meget konkurrenceudsat. Markedet er meget gennemsækeligt.

Erhvervs- og Vækstministeren har i en kommentar anført, at bekræftet oversættelse nu skal udføres ved hjælp af en notarpåtegning af oversætterens underskrift. Altså en dokumentation af oversætterens identitet.

Udenrigsministeriet kan herefter bekræfte notarens underskrift, og dermed at notaren er en gyldig instans i Danmark. Til brug for sammenligning henviser jeg til bilag 2 hertil, hvori gengives en apostillepåtegning af min underskrift som autoriseret translatør (øverst) og en apostillepåtegning af notarembudet/notarens underskrift. Det turde fremgå, at førstnævnte kan fremføres med større vægt over for udenlandske myndigheder. Sidstnævnte er blot en bekræftelse af notarens gyldige virke i Danmark og bibringer ikke modtageren nogen viden om eller dokumentation for oversætterens status og kvalifikationer.

Oversættelsen vil dermed ikke automatisk have retsgyldighed i andre lande. Det bliver spændende at se, hvordan politiet og domstolene vil forholde sig til den problematik i forhold til stævninger og forkyndelser i udlandet. For virksomheder kan det betyde, at oversatte selskabsdokumenter ikke anerkendes i udlandet. Eksempler er selskabsdokumentation og solvenserklæringer i forbindelse med deltagelse i udbud, fuldmagter til lokale repræsentanter vedrørende etablering af filialer, erklæringer om virksomheden fra danske myndigheder osv. Personlige papirer (eksamenspapirer, kirkelige og borgerlige attester) til brug for visumansøgninger til Canada og Australien kræves udført af en "certified translator", som vi så ikke længere vil have i Danmark. Der gives eksempler nedenfor i afsnit 10.

Alle kan i dag, har tidligere kunnet og vil i fremtiden kunne få notarpåtegnet deres underskrift i forbindelse med oversættelser. Det har hidtil (siden Chr. IV indførte translatørvæsenet i 1635) været sådan, at staten har indestået for translatørens kvalifikationer. Blandt andet ved at fastlægge krav til og kontrollere translatørens uddannelse. Samtidig har staten med lov om translatører og tolke fastlagt vandelsmæssige krav samt krav til fortrolighed, omhu og uafhængighed, hvilket understreges af translatørlovens henvisning til straffeforanstaltninger i straffeloven på linje med offentlig ansatte. Derved har translatørens underskrift været tilstrækkeligt, og yderligere statslige påtegninger har ikke været nødvendige.

Alle har i dag mulighed for at bestille tid hos en notar og få notarbekræftet deres underskrift mod fremvisning af pas eller kørekort. Denne notarpåtegning kan efterfølgende legaliseres i Udenrigsministeriet med en apostillepåtegning og anvendes i de lande, der har tiltrådt Haag-konventionen af 1961. Det gælder også, hvis man ønsker at sætte sin underskrift på en oversættelse. Det er der adgang til for translatører, oversættere, myndigheder, enhver borger (uanset om vedkommende har nået myndighedsalder mv.) i Danmark samt enhver udlænding, der måtte ønske det. Alle har i dag adgang til at få deres underskrift notarpåtegnet, også hvis det er en underskrift i forbindelse med en oversættelse. Længere nede i dette afsnit redegøres nærmere for, hvorfor denne mulighed ikke har været udnyttet, men det kan da godt afsløres her, at det er fordi, at det ikke godkendes af danske og udenlandske myndigheder.

I bemærkningerne til lovforslaget anføres følgende: *"Det bemærkes, at oversættelser i de sprog, hvor der i dag ikke findes en beskikket translatør, allerede i dag skal til en notar forud for legalisering i Udenrigsministeriet."* Dette er faktisk ukorrekt og udokumenteret. Disse oversættelser legaliseres nemlig typisk ikke i Udenrigsministeriet, da de udenlandske repræsentationer i Danmark har meddelt autorisation til eller har udpeget oversættere, hvis underskrift de godkender og legaliserer umiddelbart. Udenrigsministeriet er ikke involveret i denne

procedure. Som det fremgår af case 9 i afsnit 10 nedenfor, har Udenrigsministeriets legaliseringskontor et særligt stempel, hvoraf det fremgår, at de ikke står inde for oversættelse udført af ikke-autoriserede oversættere.

Med mine 15 års erfaring som translatør, hvoraf de 13 år har været som full-service provider, hvor jeg som en del af et bureau har hjulpet privatpersoner, danske og udenlandske virksomheder samt danske offentlige myndigheder, herunder politi og retsvæsen, med bekræftede oversættelser til alle sprog, som der er blevet forespurgt om, **har jeg kun i to sprogkombinationer oplevet, at der er benyttet notarpåtegning.**

Det drejer sig om **kinesisk**, hvor den kinesiske ambassade har godkendt en i Danmark bosiddende oversætter. Proceduren er således, at oversætteren godtgør sin identitet for en notar, notarens påtegning legaliseres med apostillepåtegning af Udenrigsministeriet, og Kinas ambassade legaliserer apostillepåtegningen og kontrollerer den godkendte oversætters underskrift. Det er således ikke muligt for andre personer end de af Kinas ambassade godkendte (og der er mig bekendt kun denne ene godkendte oversætter) at få anerkendt deres underskrift og legaliseret den på ambassaden i forbindelse med kinesisk oversættelse. **Kinas ambassade har godkendt oversætteren, og notarpåtegningen gør i sig selv ikke oversættelsen bekræftet.** Det er ikke notarpåtegningen, men ambassadens autorisation af oversætteren, som gør det muligt at få anerkendt oversættelserne. Oversætteren er ikke bundet af krav til at virke i en bestemt sprogkombination og kan dermed, i modsætning til translatører, også få godkendt oversættelser mellem to fremmedsprog (engelsk og kinesisk). Desuden anerkender Kinas ambassade apostillepåtegnet translatøroversættelse til f.eks. engelsk, som vi meget ofte har sendt til Kina som et led i virksomheders afgivelse af fuldmagt til lokale borgere, oprettelse af virksomhed i Kina, dokumentation af selskabsforhold osv. Der er desuden en række øvrige dokumentationskrav, der skal opfyldes, herunder kopier, fuldmagt osv.

Bortset fra den kinesiske ambassades krav om at denne ene af dem godkendte oversætter *godtgør sin identitet for en notar* har vi aldrig været udsat for direkte krav om notarpåtegning.

I visse andre sprog findes der heller ikke nogen translatør. Det er vores erfaring, at der også i de fleste af disse sprog findes oversættere, **som er godkendt af de enkelte landes ambassader.** Ambassaderne legaliserer disse oversætters underskrifter direkte, og der er ikke noget krav om notar- eller apostillepåtegning. Eksempler på disse sprog er estisk, koreansk, lettisk og slovakisk (hvor der dog nu også findes en translatør). Forudsætningen om notarpåtegning i bemærkningerne til lovforslaget er derfor ukorrekt.

Den anden sprogkombination, hvor notarpåtegning anvendes i visse situationer, er **dansk-thai**. I enkelte tilfælde godtager Thailand stævninger oversat til thai, som er forsynet med notarpåtegning af oversætters underskrift. Oversætteren anfører dog sin status som optaget på Rigspolitiets tolkeliste. I andre tilfælde har vi været nødt til at få dokumenterne oversat og/eller påtegnet på den danske ambassade i Bangkok med de deraf følgende kureromkostninger og gebyrer. Påstempling fra en lokal repræsentation giver ofte adgang til godkendelse i landet.

Samme løsning med påtegning på en ambassade i Danmark eller en repræsentation i udlandet må forventes at blive nødvendiggjort for en række øvrige sprog, såfremt lovforslaget vedtages i sin nuværende formulering og med de tilknyttede kommentarer. Det er naturligvis ikke en holdbar

løsning at skulle sende forkyndelsesdokumenter, selskabsdokumenter og personlige papirer rundt til diplomatiske repræsentationer og myndigheder i andre lande, da forsendelsen skal foregå med kurer og betaling gerne skal foretages forud. Det vil ikke være muligt at forkynde stævninger hurtigt, hverken for politi eller domstole (og dermed ikke for virksomheder) eller at opfylde tidskrav for virksomheder i forbindelse med udnyttelse af markedsmuligheder, deltagelse i internationale udbud eller dokumentation over for lokale myndigheder.

Når den kinesiske, estiske, sydkoreanske osv. ambassade har gjort sig den umage at vurdere og godkende bestemte oversættere, er det ikke sandsynligt, at de vil begynde at godkende oversættelser foretaget af personer, der ikke har godtgjort deres kompetencer og kvalifikationer over for ambassaden, men blot har bevist deres identitet for en notar, og denne identitetsdokumentation efterfølgende er blevet apostillepåtegnet. Årsagen til, at disse ambassader ikke vil godkende en sådan procedure er, at de ikke ønsker at legalisere oversættelser, hvor de ikke er bekendt med oversætterens evne til at frembringe en kompetent oversættelse. Når ambassaden legaliserer en oversættelse, indebærer det en anerkendelse af, at modtageren med rimelighed kan stole på indholdet i oversættelsen. Oversættelsen får retskraft i det modtagende land. Ingen ambassader ønsker at give køb på den indbyggede retssikkerhed i dette system. **Med den foreslåede nye danske ordning vil den danske stat give retskraft til oversættelser, som er udført af personer, som ikke er autoriserede hertil af staten eller myndigheder eller underlagt krav og forpligtelser om omhu, nøjagtighed, uafhængighed osv.**

Som nævnt har alle har i dag mulighed for at bestille tid hos en notar og få notarbekræftet deres underskrift på en oversættelse mod fremvisning af pas eller kørekort. **Årsagen til, at ikke-autoriserede oversættere i dag ikke udnytter muligheden for at få notarpåtegnet deres oversættelser er naturligvis, at der ikke opnås en autoriseret oversættelse ved denne procedure.** Oversættelsen kan ikke forventes godkendt i udlandet. Oversætterens underskrift bekræftes, men der er ikke et autorisationssystem eller en godkendelse af oversætterens kvalifikationer bag. Hvis translatørbegrebet påfører virksomheder de vanskeligheder og omkostninger på grund af manglende konkurrenceudsættelse, som det forudsættes i grundlaget for lovforslaget, ville virksomhederne, såfremt det var muligt, have benyttet sig af denne adgang til selv at oversætte deres nødvendige dokumenter eller indkøbe ikke-autoriseret oversættelse af disse i Danmark eller udlandet med efterfølgende notarpåtegning. Alle har altid haft adgang til den mulighed og har haft mulighed for at markedsføre sig selv med, at deres oversættelser kan blive notarpåtegnet. Måske vil det endda blive godkendt i enkelte tilfælde i udlandet, hvis modtageren får den opfattelse, at der ligger et statsligt autorisations- og registreringssystem bag, som man kender i udlandet fra mangeårig praksis – eller som man har indført i udlandet som konsekvens af direktiv 2010/64/EU af 20. oktober 2010 om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager (art. 5, stk. 2).

En anden årsag til, at virksomhederne ikke har benyttet sig af muligheden for notarpåtegning af oversættelser kan være, at de ønsker

- 1) sikkerhed for, at deres oplysninger behandles fortroligt (uden at skulle indgå separate civilretlige fortrolighedsaftaler med hver enkelt oversætter, inden teksten fremsendes til tilbudsgivning),
- 2) sikkerhed for oversætterens kvalifikationer (uden at skulle undersøge CV'er, udbede sig og vurdere prøveoversættelser osv.) Det vil koste tid og penge, og virksomhederne vil gerne have billige, gennemskuelige løsninger, ligesom oversættelse stort set altid er underlagt et stort tidspres (på grund af krav fra handelspartnere, licitationsudbydere, myndigheder i udlandet, banker,

domstole osv.), som ikke kan bære, at de enkelte oversætteres kvalifikationer skal vurderes. Desuden vil virksomheden i de fleste tilfælde ikke være i stand til at vurdere oversætterens kvalifikationer, da der i sagens natur er tale om oversættelse til og fra sprog, som ikke alle er bekendt med,

3) personligt ansvar fra oversætterens side og de øvrige krav, som følger af lov om translatorer og tolke.

Hvis man ønsker at tildele notaren en større rolle i det danske samfund, således som det blandt andet kendes fra de romanske sprogområder, kunne man udvide forslaget til også at omfatte revisorer og advokater. Så vil virksomheder, myndigheder og borgere – på samme måde som det foreslås for oversættelse – skulle vurdere de enkelte jura- og økonomikyndige personers kvalifikationer og evner. De danske myndigheder vil – på samme måde som det foreslås for oversættelse – godkende enhver juridisk skrivelse og regnskabspåtegning, som er notarpåtegnet. Det vil skærpe konkurrencen og åbne adgangen til markedet, men – af samme årsager som beskrevet for oversættelse – ikke være formålstjenstligt. Særligt i forhold til relationer til udlandet vil det være stærkt problematisk at give alle adgang til at udføre de opgaver, som i dag er reserveret for advokater og revisorer.

For få år siden blev der afskaffet et led i legaliseringsproceduren for oversættelser i Danmark. Tidligere skulle translatorernes underskrift verificeres af den daværende Erhvervs- og Selskabsstyrelse, men nu beror translatorernes underskriftprøver hos Udenrigsministeriets legaliseringskontor, som bekræfter translatorens underskrift direkte. Samtidig blev det muligt at legalisere ægtheden af en række danske myndighedsdokumenter direkte hos Udenrigsministeriet og ikke, som tidligere, hos de enkelte ansvarlige ministerier. Det var en stor lettelse for både borgere og virksomheder, som kunne spare tid og gebyrer til myndighederne.

Nu foreslås der indført et nyt gebyr i form af underskrift for en notar. Oversætteren skal fysisk møde op på notarialkontoret, hver gang en oversættelse skal bekræftes. Det koster et gebyr på 300 kr. til notarialkontoret. På Københavns notarialkontor skal der bestilles tid, så virksomheder i hovedstaden skal ikke længere drømme om at modtage oversættelser samme dag, som de bestiller dem. Samtidig skal de betale et **ekstra gebyr på 300 kr.** til notaren. En bekræftet engelsk oversættelse af en tegningsudskrift for virksomheden, som tidligere måske kostede 400-500 kr. plus moms, vil derfor nu koste ca. 700-800 kr. **Det er omkostningsfordyrende og indfører en ny administrativ byrde, som hæmmer væksten.** Oversættere, der bor i provinsen, skal nu køre til et notarkontor i en større by for at få bekræftet deres identitet. Det skal betales af ordregiver. I dag legaliseres kun en brøkdel af bekræftede oversættelser med apostillepåtegning i Udenrigsministeriet. I mange situationer er translatorens underskrift, påtegning og stempel tilstrækkeligt. Fremover vil bekræftede oversættelser til brug i udlandet altid skulle notarpåtegnes og apostillepåtegnes. Gebyr på 300 kr. til notaren og 190 kr. til legaliseringskontoret samt udgifter til kørsel/personligt fremmøde.

Ud over at den foreslåede procedure er administrativt tung og bekostelig for virksomheder og borgere, vil oversættelse med notarpåtegning efterfulgt af apostillepåtegning heller ikke umiddelbart kunne blive godkendt af udenlandske myndigheder.

Problemet er nemlig, at der stilles krav i både udlandet og Danmark om oversættelse udført af autoriserede oversættere. Jeg vil illustrere med et par cases og henvisninger til danske og udenlandske krav herom.

Indførelse af notarpåtegning og efterfølgende legalisering i Udenrigsministeriet vil være en fordyrende og tidskrævende proces. Notarpåtegning koster 300 kr. Apostillepåtegning koster 190 kr. pr. stempel. Dertil kommer udgifter til oversætterens fremmøde for notaren og dokumentets fremvisning i Udenrigsministeriet. I dag er det langt fra alle oversættelser, der legaliseres med apostillepåtegning, da man i store dele af udlandet har tillid til den danske translatørautorisation. Det gælder særligt oversættelser til engelsk, som er et stort og efterspurgt område. Her bliver hver oversættelse 490 kr. dyrere, plus tidsforbrug og transport. Det er en urimelig administrativ og omkostningsmæssig byrde for erhvervslivet og private borgere, da det ofte fordobler udgiften ved at få oversat nødvendige attester og erklæringer. Samtidig kan det ikke på nogen måde forventes at en notarpåtegnet oversættelse bliver godkendt som udført af en "authorised translator."

10. Cases

Case 1. Privatkunde, 10. september 2014

En privatkunde henvender sig med en døds- og begravelsesattest til bekræftet engelsk oversættelse. Familien har været bosiddende i USA og skal afvikle konti mv. i landet. Den amerikanske bank har udstedt en instruks med de krævede oplysninger for at udlevere afdødes bankkonti. Der skal leveres en række dokumenter, som er udfærdiget i USA. Dertil kræves en oversættelse af dødsattesten for afdøde. Der bedes om en oversættelse udført af en "official translator". Jeg har ikke mulighed for at fremlægge dokumentet fra banken, da det indeholder navnet på personen og andre personlige oplysninger, og jeg er bundet af tavshedspligt. Efter afskaffelsen af lov om translatører og tolke vil der ikke længere være mulighed for at virke som "official translator" i Danmark, og borgeren kan ikke få udført sin oversættelse i Danmark. Der kræves herudover "notarization" og "apostille". I Danmark bruger vi pt. ikke notarpåtegning, da Udenrigsministeriet har mulighed for at bekræfte oversætterens underskrift direkte med apostillepåtegning. Notarleddet kan vi altså springe over. Borgeren sparer notargebyret på 300 kr. samt udgiften til translatørens tidsforbrug med at møde op for notaren. Oversættelsen blev udført som "certified translation" med translatørpåtegning, stempel og underskrift, som herefter blev forsynet med apostillepåtegning i Udenrigsministeriet. Hvis man forestiller sig, at der ikke var autoriserede translatører i Danmark, ville den amerikanske bank have afvist oversættelsen, da der ikke er nogen dokumentation for, at oversætteren er en "official translator". Det kunne være hvem som helst, der udførte oversættelsen i den amerikanske banks øjne. Dertil kommer, at borgeren ville skulle betale 300 kr. ekstra til notaren, for det dokument, som ikke ville være noget værd. Løsningen er selvfølgelig at få udført oversættelsen i USA. Det vil efter translatørlovens afskaffelse ikke længere være muligt at udføre en bekræftet oversættelse i Danmark, som opfylder modtagerens krav. Staten går glip af de 300 kr. for notarpåtegning, som ellers forudsættes opkrævet som et nyt, ekstra gebyr til borgere, virksomheder og myndigheder, på hver eneste bekræftede oversættelse, og staten går glip af moms og skat. Det er jo et konkurrencepræget marked, og min pris for denne opgave var 400 kr. plus moms. Staten vil her gå glip af 400 kr. i beskatningsgrundlag samt 100 kr. i moms, da det efter vedtagelsen af det fremsatte lovforslag ikke vil være muligt at tilbyde denne form for oversættelse i Danmark. Kundens kommentar, da han blev forelagt forslaget om at fjerne translatørbegrebet: "Jamen, hvad skal vi så gøre?".

Case 2. Typisk oversættelse før og efter afskaffelse af translatørautorisationen

Hvis man ikke selv har siddet i en virksomhed, som har haft behov for bekræftet oversættelse eller personligt har været involveret i en forsikrings sag i udlandet, ønsket en udenlandsk *second opinion* på sin uhelbredelige, terminale sygdom, været arving i et bo med aktiver i udlandet, ønsket at studere i USA, osv., ja så kender man ikke nødvendigvis til procedurerne for bekræftet oversættelse. Derfor er her et eksempel på proceduren i dag, og proceduren som den forventes at se ud, såfremt det fremsatte lovforslag vedtages.

Et dokument, som efterspørger meget af virksomheder, er et sammenskrevet resumé fra Erhvervsstyrelsen. Det indeholder grunddata for virksomheden, herunder bestyrelsens og

direktions navne og adresser, selskabets formålsparagraf og tegningsregler. Jeg tager 800 kr. for den engelske oversættelse, inkl. translatørbekræftelse. Prisen er lav, for det er dels en meget sammenlignelig opgave, hvor omfanget er gennemskueligt, og det er derfor let at indhente tilbud på for kunden. Det presser prisen ned, da der er stor konkurrence inden for translatørbekræftet engelsk oversættelse. Desuden er det en overskuelig opgave, som dog indeholder mange detaljer, der skal tjekkes. Hvis der er en fejl i et navn, kan vedkommende ikke disponere på virksomhedens vegne i udlandet, så jeg bruger noget tid på oversættelsen, og jeg får ofte en kollega til at korrekturlæse også.

Oversættelsen skal forsynes med translatørpåtegning, stempel og underskrift, udskrives på mit brevpapir og indbindes og sendes med posten. Oversættelsen leveres også som indscannet PDF. Hertil kommer tidsforbrug til korrespondance med kunden, fakturering og bogføring.

Timelønnen brutto for denne opgave er ca. 400 kr., hvilket skal dække markedsføring, kontorleje, korrespondance med kunden, computer, ansvarsforsikring, porto og brevpapir mv., inden der er et nettobeløb tilbage til min løn. For kunden er det trods alt billigere end en håndværkertime eller mekanikertime. Selvstændige translatører er jo ikke bundet af overenskomster og mindstepriser. Kunden kan modtage oversættelsen samme dag, som den er bestilt, og kan komme videre med sine forretninger i udlandet med det samme.

Legalisering på Udenrigsministeriet er sjældent nødvendigt for denne dokumenttype, men det klarer vi også med en kurer, hvis det ønskes eller kræves.

Hvis translatørautorisationen fjernes, vil virksomheden i dette tilfælde skulle bruge tid på at finde en oversætter, de har tillid til. Når der er indgået separat aftale om fortrolighed og ansvar og de øvrige forpligtelser, der i dag er implicitte, da de er anført i translatørloven, kan oversættelsen begynde. Oversættelsen kan nu ikke blot bekræftes med translatørstempel, påtegning og underskrift. Underskriften skal nu notarpåtegnes ved oversætterens personlige fremmøde hos notaren.

Det er lige meget, om oversættelsen er færdig samme dag, for jeg har kontor i København, hvor man ikke kan møde op hos notaren uden tidsbestilling. Notaren tager 300 kr. for sin ydelse, og jeg vil skulle bruge tid på at bestille en tid og gå ned til notaren for at få dokumentere min identitet og få en påtegning. De udenlandske modtagere kan ikke bruge en notarpåtegning, så dokumentet skal i Udenrigsministeriet også. Her er gebyret 190 kr. Vores kurer tager normalt 150-300 kr. for at køre dokumentet i Udenrigsministeriet, hvor der gerne er lidt kø, og derefter køre tilbage til vores kontor og aflevere den legaliserede oversættelse. Det tager gerne 45 minutter til 1 time. Nu har legaliseringskontoret i Udenrigsministeriet kun åbent fra 9.30 til 12.30 de fleste dage, så med mindre man har været heldig med tiden hos notaren, vil der gå endnu en dag, inden modtageren får sit dokument. Jeg vil nok ikke kunne kræve højere betaling, selvom jeg skal bruge noget mere end 2 timer på opgaven nu. Men kunden skal nu betale 800 kr. for oversættelsen plus 300 til notaren og 190 til Udenrigsministeriet samt ca. 200 kr. for kørsel. Så lander vi på en faktura til kunden på 1.490 kr. for noget der er i dag koster 800 kr. Min timeløn og dermed mit beskatningsgrundlag bliver lavere. Det bliver dyrere for kunden, og de kan ikke få det så hurtigt, som de gerne vil. Nogle gange leverer vi direkte til lufthavnen, hvor direktøren står og venter på sit fly. Det kan man godt glemme alt om, hvis dette lovforslag indføres.

Når virksomheden så fremviser oversættelsen i udlandet, vil den blive afvist, da den ikke er udført af en "certified translator". Herefter mister virksomheden sin ordre eller bliver voldsomt forsinket. I næste forsøg vælger virksomheden en lokal oversætter i udlandet, som de lokale myndigheder har godkendt. Herefter kører tingene så nogenlunde for virksomheden, bortset fra udgifter til at sende det fysiske dokument med kurerpost til og fra udlandet til oversættelse.

Udgifterne opvejes dog af de lavere lønomkostninger til oversætteren i udlandet. Virksomheden har fundet ud af, at de danske oversættelser tager lang tid, at de danske oversættelser ikke bliver godkendt som "certified translations", og at man i stedet kan få bekræftede oversættelser lavet i udlandet.

Hvis min virksomhed nu ikke var beliggende i København, ville problematikken være hurtigt overstået. Jeg ville ikke kunne byde ind på opgaven, da jeg ikke bor i nærheden af en notar.

Hvis jeg fik notarpåtegnet oversættelsen, ville der gå flere dage med legalisering i Udenrigsministeriet, som jo ligger i København. Der vil skulle sendes post med en check. Behandlingstiden for den slags henvendelser på legaliseringskontoret er et par dage. Med lidt held ville jeg kunne levere inden for en lille uge, men mine priser ville nok ikke være konkurrencedygtige, selvom jeg kan klare mig for en lavere løn, når jeg bor i provinsen. Jeg vil skulle køre et godt stykke til notaren, og det kan jeg vel ikke gøre gratis.

Case 3. Skilsmisse og forældremyndighed

Når man er skilt og har fællesbørn, skal forældremyndigheden dokumenteres ved en forælders indrejse sammen med børnene i en række lande. Jeg laver ofte oversættelser af afgørelse fra statsforvaltningen eller forældremyndighedsdomme. Mine bekræftede engelske oversættelser har bl.a. været brugt i Irak, USA, Tyrkiet og flere afrikanske lande. Hvilken sikkerhed vil moderen eller faderen have for, at disse lande godtager en oversættelse, der ikke er udført af en af de danske myndigheder autoriseret translatør? Vil de blive afvist i lufthavnen?

Vender man det om, vil der være en oplagt mulighed for, at en forældremyndighedsdom kan blive oversat af en bekendt eller et familiemedlem til en af de involverede parter. **Hverken notaren eller Udenrigsministeriet kan, vil eller må kontrollere, at det er en autoriseret oversætters underskrift som er påført oversættelsen.** Der vil ikke længere findes autoriserede oversættere, og der er ikke længere noget offentligt tilgængeligt register over translatører. Alle kan jo få notarpåtegnet deres underskrift.

Så oversætterens underskrift notarpåtegnes, og Udenrigsministeriet bekræfter notarens underskrift med apostillepåtegning. Hvis man nu skulle ønske, at der skulle stå, at man havde fået tilkendt forældremyndigheden, selvom det ikke er tilfældet, vil der være rig mulighed for at tage børnene med på en endog meget lang ferie i Egypten, eller hvor man nu ønsker at bosætte sig med sine børn uden for eks-ægtefællens rækkevidde. Hvis de udenlandske myndigheder betragter Udenrigsministeriets apostillepåtegning som en blåstempling af oversætteren, vil de ikke have grund til at stille spørgsmål ved indholdet i dokumentet. Samme eksempel kan selvfølgelig anvendes på alle øvrige former for dokumenter, hvor man ønsker at bedrage myndighederne. Samtidig kan eksemplet bruges på oversættelse til dansk, da myndighederne ikke længere vil have adgang til et register, hvor oversætterens påståede kvalifikationer kan slås op.

Case 4. Investeringsforening

Når investeringsforeninger i Danmark skal investere på emerging markets, skal de dokumentere deres foreningers formål mv., hvilket typisk sker ved translatørbekræftet oversættelse af afgørelser og meddelelser fra Finanstilsynet og af tegningsprospekter. Jeg leverer i denne uge et sådant tegningsprospekt til en investeringsforening, som skal bruge det i Indien. De indiske myndigheder kører som bekendt med en smal acceptmargin over for danske dokumenter for

øjeblikket, og investeringsforeningen ville skulle søge til udlandet for oversættelse, hvis der ikke fandtes autoriserede translatører i Danmark. Der må ikke ske nogen fodfejl eller være tekniske årsager til, at man får afvist så vigtige dokumenter. Ellers mister investeringsforeningen deres ret til at investere på markedet, og hvad der så vil ske med de eksisterende investeringer må stå hen i det uvisse. Der investeres normalt ikke for under 50 mio. kr. ad gangen. Det er ikke vækstfremmende at tvinge selskaber til at søge til udlandet for oversættelse.

Case 5. Erhvervsstyrelsen

Erhvervsstyrelsen stiller krav om autoriseret oversættelse til dansk af udenlandsk selskabsdokumentation. Årsagen er dels, at Erhvervsstyrelsen ikke at tage ansvar for ikke-autoriseret oversættelse og dels, at der er tale om offentligt tilgængelige oplysninger, der dermed skal være korrekte på begge sprog, så alle har adgang til samme oplysningsgrundlag. Citat fra Erhvervsankenævnets kendelse af 15. september 2000, 00-26.118:

"Derudover skal styrelsen anføre det uhensigtsmæssige i, at advokater eller andre ikke-autoriserede translatører, tilkendes adgang til at fremlægge egne oversættelser af dokumenterne. Såfremt en sådan fremgangsmåde blev tilladt ville det medføre, at styrelsens sagsbehandling skulle omfatte et ansvar for rigtigheden af oversættelserne. Med en bekræftet oversættelse er det den autoriserede translatør, der indestår for at oversættelsen er korrekt."
[...]

"Kravet om autoriseret oversættelse og oversættelse af dokumenterne i deres helhed skal [...] ses som en foranstaltning, der sikrer, at såvel selskabsdeltagere som trediemand har samme oplysningsgrundlag til deres rådighed, når de disponerer."

Med Erhvervs- og Vækstministerens forslag om notarpåtegning af oversætters oversættelser for dermed at gøre dem "bekræftede", vil Erhvervsstyrelsen nu stå tilbage med ansvaret for rigtigheden af oversættelserne. Notaren bekræfter udelukkende oversætters identitet, og oversætteren er ikke bundet af de kvalitetskrav, objektivitetskrav og faglige krav, som stilles i den nuværende lov om translatører og tolke, hvorfor Erhvervsstyrelsen selv må foretage en vurdering af enten oversættelsens kvalitet, korrekthed, indhold og fuldstændighed (hvilket ikke er i overensstemmelse med dansk forvaltningspraksis, da Erhvervsstyrelsen må betragtes som en part i sagen) eller må foretage en vurdering af oversætters kvalifikationer, hvilket må betragtes som uoverskueligt, da Erhvervsstyrelsen ikke må forventes at besidde kompetencerne til dette, endsize kapaciteten til det. I dag kan Erhvervsstyrelsen nøjes med at kontrollere, om oversættelsen er udført af en autoriseret translatør. Det fremsatte lovforslag vil indebære indførelsen af en ny praksis i Erhvervsstyrelsen, som styrelsen på har undsagt sig, bl.a. med ovenstående indlæg i denne sag, hvor Erhvervsankenævnet har afsagt kendelse til fordel for Erhvervsstyrelsen. Det må forventes, at Erhvervsstyrelsen skal tilføres ressourcer for at imødekomme denne ekstra arbejdsopgave. Erhvervsstyrelsen er naturligvis blot et eksempel på de danske myndigheder og instanser, der ikke længere vil have adgang til oversættelse fra autoriserede translatører, men må opbygge egne procedurer for at sikre objektivitet, fuldstændighed og nøjagtighed i oversættelser til dansk. Disse procedurer skal i henhold til gængse forvaltningsprincipper omfatte en uvildig, objektiv vurdering, såfremt instansen selv er part i sagen, hvilket vil sige alle sager, hvor oversættelsen lægges til grund for afgørelser. Hvilket igen vil sige alle sager. I ovenstående eksempel drejede det sig om oversættelse fra engelsk til dansk. Hvis man tænker på sager, der involverer oversættelse fra fransk, tyrkisk,

arabisk, russisk, finsk osv. til dansk, vil myndigheden, styrelsen eller instansen skulle råde over betragtelige ressourcer for at vurdere oversættelsen.

Case 6. Visumansøgninger

Et område, der ofte kræver bekræftet oversættelse, er visumansøgninger. De enkelte lande afviser gerne visumansøgninger på grund af teknikaliteter. Det gælder både nære og fjerne lande.

Her er et eksempel på et krav fra Indien: "*Documents in Danish should be accompanied with typed English translation from authorized translator*" (http://www.indian-embassy.dk/consular_passport.html). Lovforslaget lægger op til, at der ikke længere vil være "authorized translators" i Danmark, da staten ikke beskikker oversættere. Indiens krav kan dermed ikke længere opfyldes i Danmark.

Schengenvisum, Udenrigsministeriets anførte krav: "*Documents must be in English or Danish translated by an authorized translator.*" (<http://storbritannien.um.dk/en/travel-and-residence/short-stay-visas/requirements-for-a-schengen-visa/>)

Eksemplerne er mange, men enslydende. Jeg kan nævne, at Mærsk har betydelige aktiviteter i Angola, og at kravene til bekræftet oversættelse er meget strikse i Angola, hvis nærmeste ambassade ligger i Stockholm, hvor alle dokumenter gennemgås minutiøst og afvises ved den mindste fejl. Manglende påtegning af en autoriseret oversætter vil naturligvis være afvisningsgrund.

Det fremgår, at der er krav til en autoriseret oversætter og ikke en autoriseret/bekræftet oversættelse, da det er oversætterens kvalifikationer og autorisation, der er i fokus. Ikke hvorvidt en person kan få notarpåtegnet sin underskrift og apostillepåtegnet notarens underskrift.

Case 7: Indgåelse af ægteskab i Danmark

Krav fra Odense kommune (og alle andre kommunale myndigheder) til dokumentation til brug for indgåelse af ægteskab: "*If the original documents are not available in English or German, they have to be translated by an authorized translator.*"

(<http://www.odense.dk/topmenu/borger/familie%20boern%20og%20unge/vielse/marriage%20%20in%20english2>).

Se også <http://www.rksk.dk/letter-of-information-8317.aspx> : "*The certificate must be translated by an authorized translator*".

Altså en "autoriseret oversætter" eller "beskikket translator", om man vil. Kommunernes krav kan ved lovforslagets ophøjelse til lov ikke længere opfyldes af oversættere i Danmark.

Case 8. Grækenlands repræsentation i Danmark

"Regarding translations of valid Danish documents to the Greek language, please note that the Consular Office can only validate translations that bear the stamp of an official translator (state – authorized translator)." (<http://www.mfa.gr/missionsabroad/en/denmark-en/other-services/verification-of-the-authenticity-of-foreign-documents.html>).

Dansk-græske bekræftede oversættelser, f.eks. vedrørende ejendom i Grækenland eller deltagelse i offentlige græske udbud, skal ved lovforslagets ophøjelse til lov udføres i

Grækenland. Dette er selvfølgelig kun et eksempel på ét EU-land, men det vil gælde for de fleste lande i og uden for EU.

Case 9. Legaliseringskontorets påtegning af ikke-autoriserede oversætteres underskrift

For oversættelser dokumenteret på anden vis end ved translatørpåtegning, f.eks. via Dansk Erhverv:

"Please note that all translations that have not been performed and signed by a state-authorized translator will be provided with a stamp with the text "The Ministry of Foreign Affairs does not bear the responsibility for the fidelity of the translation" at the time of legalisation." (<http://um.dk/en/travel-and-residence/legalisation/translated-documents/>)

Så er der vist ikke meget tvivl om, at Legos oversatte fuldmagt til oprettelse af et kontor i Argentina ikke bliver godkendt af de lokale myndigheder, for nu at give et eksempel. Det må forventes også at gælde for notarpåtegnede oversættelser. Notarens underskrift kan bekræftes og påtegnes, men legaliseringskontoret er nødt til at skrive, at Udenrigsministeriet ikke på nogen måde står inde for, at der er tale om en fuldstændig og nøjagtig oversættelse. Ingen kan bruge en bekræftet oversættelse, der ikke bygger på et autorisationssystem.

En bekræftet oversættelse skal udføres af en autoriseret/beskikket oversætter for at blive godkendt i andre lande. Det bygger på en gensidig anerkendelse af staternes autorisationsordninger. Danske myndigheder stiller også krav om oversætteres autorisation. Legaliseringskontoret har et stempel, hvor der står, at Udenrigsministeriet ikke står inde for ikke-autoriserede oversætteres arbejde. Dermed kan ikke-autoriserede oversættelser ikke bruges til noget i officiel sammenhæng. Hvis beskikkelsesordningen fjernes, skal man til udlandet for at få udført forretningskritiske oversættelser og oversættelse af personlige papirer. Det er ikke væksthæmmende.

11. Bekræftet oversættelse i alle sprogkombinationer

Ved notarpåtegningsproceduren og fraværet af lovgivningsmæssige krav, vil det også være et spørgsmål om oversættere og translatorer kan producere bekræftede oversættelser i andre sprogkombinationer end dem, de er uddannet i. I dag er translatorer normalt beskikket i ét sprog og må bekræfte oversættelser mellem dansk og fremmedsprog og omvendt.

Der foreligger ikke noget i lovforslag, bemærkninger og Erhvervs- og Vækstministerens kommunikation om en kontrolprocedure, og der er aktuelt kun få lovmæssige krav til oversættelse uden for det i rpl. § 149 nævnte område (enkelte bekendtgørelser stiller krav til translatoroversættelse). Notaren kontrollerer ikke oversætterens kompetencer, så måske kan jeg begynde at lave bekræftede oversættelser fra svensk til dansk eller svensk til engelsk. Jeg besidder den relevante erhvervs erfaring. Da der ikke er nogen kontrolmuligheder, vil myndighederne i Danmark og udlandet skulle stole på oversætterens erklæringer i stedet for at have et autorisationssystem som i dag.

Der skal afsættes væsentlige ressourcer til at kontrollere, at oversætteren er kvalificeret til at oversætte i den relevante sprogkombination. Der vil ikke længere være nogen centraliseret kontrol af det.

12. Bekræftet oversættelse til dansk

Bemærkningerne i lovforslaget om notarpåtegning må forventes at tage sigte på oversættelser fra dansk til et fremmedsprog. Ved oversættelse til dansk vil det være en noget omstændelig procedure, hvis oversætteren skal møde personligt for en notar, hvorefter Udenrigsministeriet skal bekræfte notarembedets validitet, inden de danske myndigheder kan bruge oversættelsen. Det må formodes, at danske myndigheder kender notarembedet. Men det må også formodes, at de danske myndigheder måske ikke vil kræve en notarbekræftelse af oversætterens identitet. I dag anerkender de danske myndigheder translator titel, stempel og underskrift som elementer, der bekræfter en oversættelse. Hvis det planlægges, at alle bekræftede oversættelser til dansk fremover skal notarpåtegnes, påføres danske virksomheder, myndigheder og borgere et ekstra gebyr på 300 kr. for selve notarpåtegningen samt eventuelle omkostninger til oversætterens transport og tidsforbrug ved proceduren.

Der nævnes ikke noget i lovforslaget om, at oversættelser uden for det af rpl. § 149 omfattede område kræves udført af en såkaldt "uddannet translator eller lignende" for at blive godkendt af danske myndigheder. Uden yderligere regulering vil der dermed være mulighed for, at det eneste, der kræves for at udføre en bekræftet oversættelse i Danmark af oversættelser fra fremmedsprog til dansk vil være en underskrift fra en dansk eller udenlandsk borger, uanset alder og uanset sprogkundskaber i dansk eller fremmedsproget - under forudsætning af, at personen har godtgjort sin identitet over for notaren. De enkelte myndigheder kan så i hvert enkelt tilfælde foretage en vurdering af, om de vil godkende oversættelsen. Uden yderligere regulering vil det være diskriminerende på forhånd at udelukke accept af oversættelser udført af bestemte personer eller grupper, udlændingstatus osv.

Ganske få eksempler på oversættelser til dansk, som danske myndigheder i dag skal godtage, anerkende og stole på, da de er udført som translatørbekræftede oversættelser: Oversættelse af arabiske straffeattester til danske politi- og immigrationsmyndigheder, rumænske prøvelsesattester til borgerlige myndigheder i Danmark, portugisisk uddannelsesdokumentation til danske uddannelsesinstitutioner, Undervisningsministeriet og Cirius, tyrkiske forældremyndighedsafgørelser til danske domstole samt oversættelse fra ethvert sprog til dansk til brug for Erhvervsstyrelsens godkendelse af udenlandske virksomheders aktiviteter i Danmark med meget mere. Man kunne også nævne engelsk, tysk, spansk og fransk i eksemplerne ovenfor, men der har myndighederne i nogle tilfælde selv mulighed for at forstå den fremmedsprogede tekst i et eller andet omfang. Spørgsmålet er så, om **embedsmænd og sagsbehandlere skal forsøge at fortolke den fremmedsprogede tekst**, hvis de har en eller anden form for kendskab til sproget (men sandsynligvis ikke til de underliggende retlige forskelle mellem landene) eller om de, som i dag, skal stole på oversættelsens kvalitet, nøjagtighed og korrekthed, uagtet at oversætterten ikke længere afkræves nogen form for dokumentation for kvalifikationer eller pålægges nogen form for ansvar for den frembragte oversættelse.

Der henvises i den forbindelse til Erhvervsankenævnets kendelse af 15. september 2000, 00-26.118, hvori gengives Erhvervs- og Selskabsstyrelsens udtrykkelige afvisning af at ville påtage sig det ovenfor omtalte ansvar.

Danske myndigheder vil ikke påtage sig ansvaret for at vurdere oversættelsers kvalitet, fuldstændighed og nøjagtighed og har heller ikke mulighed for det i de fjernere sprog. Det er uklart, hvordan oversætterens kvalifikationer skal dokumenteres over for og vurderes af de enkelte myndigheder (kommuner, hospitaler, Udlændingestyrelsen, Erhvervsstyrelsen osv.).

13. Vurdering af translatørers uddannelse

I svar til Translatør Tina Graffs henvendelse af 24.9.2014 anfører Erhvervs- og Vækstministeren, at alle med en "tilsvarende uddannelsesmæssig baggrund eller tilsvarende erhvervserfaring" efter lovforslagets gennemførelse kan kalde sig translatør, og at titlen således bevares. Det anføres desuden: "Generelt vurderes det, at det afgørende for kvaliteten i translatørerhvervet ikke er beskikkelsen, men den bagvedliggende uddannelse."

Det bemærkes også, at formålet, er at sikre, at "andre aktører med relevant uddannelse og relevante erhvervsmæssige kvalifikationer lettere vil kunne udføre samme de opgaver." Det må derfor formodes, at man mener, at der findes andre uddannelser, som kvalificerer oversættere til at udføre de samme opgaver, som kan opnås ved at "markedsføre sig som autoriserede translatører", som det anføres.

Det angives ikke, hvilke uddannelser og erhvervserfaringer, der svarer til den femårige cand.ling.merc.-uddannelse med den specialiserede fagpakke "tolk og translatør" eller den særlige translatøreksamen. Der er ikke andre uddannelser i Danmark, der tilbyder kandidaten undervisning i jura, økonomi, teknisk fagsprog, tolkning og tolkeetik, udtale, grammatik, oversættelse og sætter

kandidaten ind i f.eks. den juridiske og regnskabsmæssige lovgivning i Danmark og det eller de lande, der er omfattet af det relevante fremmedsprog. Der er heller ikke andre uddannelser eller eksaminer i Danmark, der kvalificerer kandidaten til at tolke i terrorismesager i Højesteret for at give et eksempel i den tungere ende. Derfor tænkes der nok på udenlandske oversætteruddannelser, men kandidater herfra har allerede adgang til at søge midlertidig beskikkelse som autoriseret tolk og translatør i Danmark, hvis de behersker dansk og fremmedsproget i tilstrækkelig grad og vurderes som tilstrækkeligt kvalificerede af Styrelsen for International Uddannelse, som indgiver anbefaling herom til Erhvervsstyrelsen.

Det fremgår af Erhvervs- og Vækstministerens svar til Tina Graff, at den nuværende beskikkelse ikke påtænkes afløst af en anden. Dermed vil der ikke være nogen officiel, centraliseret vurdering af, hvilke uddannelser der kan tænkes at kvalificere en person til at udføre de opgaver, som i dag varetages af de aktuelt 2.960 udøvende autoriserede translatører og tolke i Danmark. Listen over autoriserede translatører og tolke afskaffes sammen med autorisationen, og virksomheder og myndigheder må derfor ud på det internationale marked og vurdere de enkelte udbyderes uddannelsesmæssige eller erhvervsmæssige kvalifikationer til at varetage deres fortrolige, forretningskritiske oversættelse. Det vil også være op til den enkelte borger at vurdere dette, inden der vælges en oversætter til at udføre en bekræftet oversættelse. **Dette må betegnes som en væsentlig administrativ byrde og forringelse i forhold til situationen i dag.**

Det anføres i Erhvervs- og Vækstministerens svar til Jyske Bank af 30. oktober 2014, at der ikke "ligger noget i beskikkelsen i dag, som sikrer [...] et godt kulturelt kendskab til forskellige geografiske områder", men at det er noget "som translatører og andre oversættere må opbygge gennem uddannelse og erhvervserfaring". I den forbindelse tillader jeg mig at henvise til den for meddelelse af beskikkelse tilgrundliggende uddannelse eller eksamen, som netop sikrer, at translatøren har et godt kulturelt kendskab til forskellige geografiske områder. Det er jo i sagens natur en af de ting, der uddannes i og eksamineres i. Det er uklart, hvorfor Erhvervs- og Vækstministeren mener, at der ikke er nogen sådan sammenhæng mellem beskikkelsen og uddannelsen. Lige så foruroligende er det imidlertid, at det ikke menes, at translatøren besidder disse kompetencer, før man har opbygget dem gennem erhvervserfaring. I det øjeblik, man bliver beskikket som translatør, er man omfattet af translatørlovens krav om udførelse af arbejdet med omhu og nøjagtighed og af straffelovens §157 for så vidt angår forsømmelser. Man er forberedt gennem sin uddannelse, og hvis man ved sin mangelfulde udførelse af sit arbejde afslører, at man ikke besidder disse kompetencer, er det strafbart. Derimod vil der ikke med den foreslåede nye ordning være noget krav til kulturelt kendskab til forskellige geografiske områder mv., før man kan kalde sig translatør og udføre betroet arbejde for myndigheder, virksomheder og borgere.

Der er lagt fejlagtige forudsætninger til grund for det fremsatte lovforslag, for så vidt angår uddannelsesmuligheder inden for fagsproglig oversættelse og tolkning i Danmark. Det vides ikke, hvilke uddannelser og prøver (ud over den særlige translatøreksamen, som planlægges afskaffet) danske myndigheder skal godkende som kvalificerende til at udføre bekræftet oversættelse.

Konklusion

Med dette høringssvar håber jeg at have anskueliggjort de i dag gældende principper, regler og procedurer for translatorers virke samt de problemstillinger, som opstår, hvis erhvervslivet, borgere og myndigheder ikke længere har adgang til autoriserede translatorer. I det følgende opsummeres de væsentligste indvendinger mod afskaffelsen af translatorbegrebet.

- **Der er fri adgang for alle til at blive translatorer.** Man skal bestå den særlige translatoreksamen efter selvstudier og opfylde strafferetlige og vandelsmæssige krav, men alle kvalificerede kandidater med en relevant uddannelsesmæssig baggrund eller erhvervserfaring kan gå op til eksamen og derefter ansøge om beskikkelse som translator. Der er dermed bredere markedsadgang til translatorhvervet end for række sammenlignelige erhverv, som f.eks. advokat og registreret og statsautoriseret revisor.
- **Det er uklart, hvad der menes med "uddannet translator eller lignende"** i den foreslåede ændring af retsplejeloven. Der findes i dag ikke nogen translatoruddannelse, og der lægges op til, at brugerne selv skal foretage en individuel vurdering af den enkelte oversætters uddannelsesmæssige baggrund og relevante kvalifikationer. Der vil ikke længere være offentlig adgang til et centralt register over translatorer på CVR.dk, da translatorbeskikkelsen påtænkes afskaffet.
- Hvis beskyttelsen af translatortitlen ophæves, vil der ikke længere være søgning til cand.ling.merc.-uddannelsens særlige fagpakke, der sigter mod at kvalificere kandidaten til at søge beskikkelse som autoriseret translator og tolk. **Dermed vil nye oversættere have vanskeligt ved at dokumentere deres kvalifikationer** inden for fagsproglig oversættelse og tolkning i sprogene engelsk, tysk, fransk og spansk. Det er den eneste fagsproglige tolke- og oversætteruddannelse i Danmark.
- Hvis lov om translatorer og tolke afskaffes, **fjernes adgangen til den særlige translatoreksamen**, som afholdes i medfør af loven. Dermed fjernes den eneste mulighed for at dokumentere sine kvalifikationer inden for fagsproglig oversættelse og tolkning i øvrige sprog i Danmark. Det er den eneste fagsproglige tolke- og oversættereksamen i Danmark for andre sprog end engelsk, tysk, fransk og spansk. Hvis den særlige translatoreksamen bevares, men titlens beskyttelse fjernes, vil der ikke være søgning til den selvbetalte særlige translatoreksamen, da man ikke får adgang til at søge en titel meddelt.
- **En notarpåtegnet oversættelse er ikke en bekræftet oversættelse (certified/authorised translation)** i den forstand, dette begreb aktuelt anvendes i Danmark og internationalt. Som vist i cases i afsnit 10 ovenfor stiller både danske og udenlandske myndigheder krav om oversættelse udført af autoriserede oversættere, som er registreret og godkendt i henhold til et nationalt autorisationssystem. En notarpåtegning er en bekræftelse af oversætterens identitet og ikke dennes kvalifikationer. En apostillepåtegning af notarpåtegningen er den danske stats bekræftelse af notarembedets validitet og gør ikke oversættelsen gyldig i udenlandske modtageres øjne.

- **Det er faktisk ukorrekt, når det i bemærkningerne til lovforslaget anføres, at oversættelser til de sprog, hvor der ikke findes en translator, skal til notat forud for legalisering.** Det er i dag ikke nødvendigt, da de enkelte udenlandske repræsentationer i vidt omfang har autoriseret oversættere, hvis underskrift de godkender. Dermed er der intet krav om legalisering i Udenrigsministeriet, da legaliseringen foregår på den enkelte repræsentation. Notarpåtegning bliver et nyt og fordyrende element, som ikke tidligere har været anvendt i forbindelse med bekræftet oversættelse i Danmark.
- Legaliseringskontoret har et særligt stempel til oversættelser udført af oversættere uden autorisation, hvori det anføres, at Udenrigsministeriet ikke står inde for oversættelsens nøjagtighed, hvilket kort opsummerer hele problemet ved at afskaffe beskikkelsesordningen. **Oversættere vil ikke længere være omfattet af en statslig autorisationsordning, som i andre lande. Deres oversættelser vil ikke blive godkendt.**
- **Øvrige EU-landes borgere vil være bedre stillet end danske statsborgere i medfør af disse landes implementering af Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2010/64/EU af 20. oktober 2010 om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager.** Den ringere retstilling i Danmark vil give anledning til konflikter ved behandling af udenlandske EU-borgeres straffesager i Danmark. Danmark tager med afskaffelsen af translatorbegrebet et skridt i modsat retning af andre retsstaten og sender et uheldigt signal til de spirende demokratier, vi ønsker at støtte.
- Hvis lov om translatorer og tolke afskaffes, **vil myndigheder, borgere og erhvervslivet ikke længere være omfattet af den beskyttelse, de aktuelt nyder i medfør af loven, når de får oversættelse udført af autoriserede translatorer og tolke.** Det er strafferetlige sanktioner, tavshedspligt, uddannelseskrav, vandelskrav, hæftelseskrav mv. Dette skal i fremtiden aftales særskilt ved hver enkelt bestilling af oversættelse. Det påfører særligt erhvervslivet en administrativ byrde og vil være fordyrende.
- Indførelse af notarpåtegning og efterfølgende legalisering i Udenrigsministeriet vil være en **fordyrende og tidskrævende proces.** Notarpåtegning koster 300 kr. Apostillepåtegning koster 190 kr. pr. stempel. Dertil kommer udgifter til oversætterens fremmøde for notaren og dokumentets fremvisning i Udenrigsministeriet. I dag er det langt fra alle oversættelser, der legaliseres med apostillepåtegning, da man i store dele af udlandet har tillid til den danske translatorautorisation. Det gælder særligt oversættelser til engelsk, som er et stort og efterspurgt område. Her bliver hver oversættelse 490 kr. dyrere, plus tidsforbrug og transport. Det er en urimelig administrativ og omkostningsmæssig byrde for erhvervslivet og private borgere, da det ofte fordobler udgiften ved at få oversat nødvendige attester og erklæringer. Samtidig kan det ikke forventes at en notarpåtegnet oversættelse bliver godkendt, da oversættelse kræves udført af en "authorised translator."
- Der er flere beskikkede translatorer i Danmark, end der er hhv. registrerede og statsautoriserede revisorer. Det må være en fejl, at de 2.960 translatorer i CVR.dk's register over udøvende, beskikkede translatorer bliver betegnet som udgørende et mindre erhverv. Translatorer udfører en stor samfundsmæssig funktion, særligt i et lille sprogområde som Danmark, og deres virke er reguleret på samme måde som for andre autorisationer. **Der er**

imidlertid lettere adgang til at søge translatorbeskikkelse end til at søge beskikkelse som f.eks. revisor. Det anerkendes, at translatorerhvervet er mindre kendt, men markedet er meget åbent, og alle kan indstille sig til den særlige translatoreksamen.

- Der er fri prisdannelse på markedet for oversættelser udført af translatorer. Priserne er faldet voldsomt over de seneste 10 år. Der er mange translatorer, og kunderne shopper videre, til de får et tilbud, der passer dem. **En afskaffelse af autorisationen vil ikke medføre yderligere prisfald**, da markedet er fuldt konkurrenceudsat i dag.
- Der savnes i bemærkningerne til lovforslaget samt Erhvervs- og Vækstministerens besvarelse af henvendelser stillingtagen til forhold ved oversættelse til dansk til brug for danske myndigheder, hvis translatorbeskikkelsen afskaffes. Skal disse oversættelser også notarpåtegnes, eller skal oversætteren måske møde frem for den relevante myndighed i hvert enkelt tilfælde? Hvilke ressourcer skal myndighederne afsætte til at vurdere oversætterens påståede kvalifikationer? Hvilken tillid skal myndighederne tillægge oversættelse udført uden autorisation? Det kan være alt fra dokumentation fra udenlandske borgerlige myndigheder til straffeattester og selskabsdokumentation. Problematikken er den samme for udenlandske modtagere, men det er måske lettere at forstå, hvis man ser det fra den danske vinkel. **Hvordan kan man stole på en oversættelse, der er underskrevet af en oversætter, som ikke er prøvet og anerkendt af et statsligt autorisationssystem?**
- Der er autorisationsordninger for oversættere i de fleste andre lande, herunder særligt dem vi normalt sammenligner os med. **Hvis den danske autorisationsordning afskaffes, vil disse landes oversættere have fri adgang til det danske marked** (som også er tilfældet i dag), og vil nu kunne indtage en unik position som de eneste, der er autoriseret til at udføre oversættelse. De vil hurtigt udkonkurrere danske oversættere, da deres oversættelser kan opnå godkendelse i Danmark og udlandet. Oversætterbranchen udflages til udlandet. **Væksten hæmmes. Beskatningsgrundlaget reduceres.**

Der er en årsag til, at vi har translatorer i Danmark. Der er behov for det. Både internt i Danmark og i forhold til udlandet. Borgeres og virksomheders relationer til og samhandel med udlandet afhænger af adgang til kvalificeret oversættelse og ofte også autoriseret oversættelse. Vi er et lille sprogområde. Danmark var det første land, der indførte en autorisationsordning for oversættere. Mange lande har kopieret os og flere kommer til i takt med den stigende internationalisering. Ingen lande har afskaffet ordningen. Det vil være direkte væksthæmmende at fjerne adgangen til autoriserede oversættere, da oversættelse udført af ikke-autoriserede oversættere ikke godkendes i udlandet. Man vil skulle søge til udlandet for at få udført autoriseret oversættelse. Markedet vil blive uigennemskueligt, når ordregiver selv skal vurdere oversætterens kvalifikationer. Ordregiver vil heller ikke længere være beskyttet af de forpligtelser, som translatorer er underlagt i henhold til den nuværende lovgivning.

Der er i dag bred adgang for alle kvalificerede kandidater til at dokumentere deres kompetencer ved den særlige translatoreksamen, som giver adgang til at søge om beskikkelse som translator. Udenlandske aktører kan også søge om translatorbeskikkelse mod behørig dokumentation.

Hvis man ønsker at udvide markedsadgangen, kan det i stedet for at afskaffe
translatørbegrebet overvejes

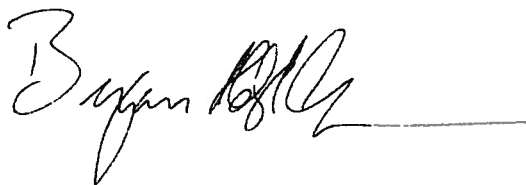
- 1) at reducere egenbetalingen for den særlige translatøreksamen
- 2) at udvide den særlige translatøreksamen til også at omfatte engelsk, spansk, fransk og tysk.

Dermed bevares de mange fordele, herunder international anerkendelse og mulighed for hurtig, effektiv, fortrolig og godkendt bekræftet oversættelse til brug i Danmark og udlandet. Samtidig åbnes markedet op for endnu flere aktører med endnu større konkurrenceudsættelse og vækstfremme til følge.

Afslutningsvis og til støtte for at bevare translatørbeskikkelsen henvises til bemærkningerne i forbindelse med fremsættelsen af lovforslaget om translatører og tolke den 30. april 1965, hvori den daværende handelsminister meget rammende blandt andet anfører følgende (egen fremhævning):

"Når der til udøvelsen af disse særlige erhverv kræves beskikkelse, må det ses i forbindelse med, at der til udøvelsen af pågældende erhverv ifølge lovgivningen stilles en række særlige krav, herunder bl.a. om uddannelse, om en bestået prøve og omandel [...]"

Gennem krav om bestået prøve som betingelse for at få beskikkelse tilsigtes at give publikum en rimelig sikkerhed for, at vedkommende, der har opnået beskikkelse, er i besiddelse af de nødvendige faglige og saglige forudsætninger for udøvelsen af sit hverv."

Benjamin Holst Kjeldsen

Statsaut. translatør og tolk

Medlem af censorkorpset for de erhvervssproglige uddannelser

APOSTILLE
(Convention de La Haye du 5 octobre 1961)

1. Land: Danmark
Country: Denmark
2. Dette offentlige dokument / This public document
er underskrevet af / has been signed by
Bryllte Paghburg
3. I egenskab af / acting in the capacity of
Notar / Notary Public
4. er forsynet med segl/stempel af / bears the seal/stamp of
Kolding Retsskreds / Kolding County Court

Attesteret / Certified
5. i København
at Copenhagen
af Udenrigsministeriet
by the Ministry of Foreign Affairs of Denmark
6. den 7. april 2009
the 07 April 2009
Nr. / N° DNK 00104889
9. Segl/stempel / Seal/stamp

10. Underskrift / Signature
Conny Noldberg

APOSTILLE
(Convention de La Haye du 5 octobre 1961)

1. Land: Danmark
Country: Denmark
2. Dette offentlige dokument / This public document
er underskrevet af / has been signed by
Benjamin Holst Kjeldsen
3. I egenskab af / acting in the capacity of
Statsaut. translatør / Authorized translator
4. er forsynet med segl/stempel af / bears the seal/stamp of
Translatør beskikket af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen /
Translator upon authorisation by the Danish Commerce and Companies Agency

Attesteret / Certified
5. i København
at Copenhagen
af Udenrigsministeriet
by the Ministry of Foreign Affairs of Denmark
6. den 25. juni 2009
the 25 June 2009
Nr. / N° DNK 00115961
9. Segl/stempel / Seal/stamp

10. Underskrift / Signature
Ole Schmidt

BILAG 2

Tlf.: (+45) 33 12 13 18

Fax: (+45) 33 12 13 58

Vestergade 20 B

DK - 1456 København K

www.ad-astra.dk

info@ad-astra.dk

I, the undersigned Benjamin Holst Kjeldsen, Danish state authorised translator and interpreter of the English language, hereby certify the preceding text to be a true and faithful translation of the attached documents in the Danish language.

In Witness Whereof I have hereunto set my hand and affixed my Seal of Office this 22nd day of November 2014

Benjamin Holst Kjeldsen
Authorised Translator and Interpreter

Tlf.: (+45) 33 12 13 18

Fax: (+45) 33 12 13 58

Vestergade 20 B

DK - 1456 København K

www.ad-astra.dk

info@ad-astra.dk

Undertegnede statsautoriserede translator og tolk, Benjamin Holst Kjeldsen, bekræfter herved, at foranstående oversættelse er en fuldstændig og nøjagtig gengivelse af vedhæftede dokument i det engelske sprog.

København, 22. november 2014

Benjamin Holst Kjeldsen
Statsautoriseret Translator og Tolk

Christine Maxner

Fra: Andersson Groen Translation <info@agt.dk>
Sendt: 24. november 2014 17:52
Til: hoering_LFTD
Emne: Høringssvar ang. afskaffelse af translatørernes autorisation
Vedhæftede filer: Høringssvar.pdf

Prioritet: Høj

Se venligst vedhæftede høringssvar.

Med venlig hilsen
Pia Rubin-Grøn
Translatør og tolk i engelsk

Andersson Groen Translation
Amagerbrogade 42, 3. tv.
2300 København S

Tlf. +45 32 95 83 22
Fax +45 32 95 83 26

www.agt.dk - sproget er nøglen!

Andersson Groen Translation

v/ Translatør Pia Rubin-Grøn • Amagerbrogade 43, 3. tv. • DK-2300 København S

Til: Erhvervsstyrelsen, hoering_LFTD@erst.dk

24. november 2014

Høringssvar vedrørende forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker mv., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører.

Bevar translatørernes autorisation

Jeg skriver for at protestere på det kraftigste imod, at translatørautorisationen afskaffes. Jeg er translatør i engelsk med egen lille forretning, hvor jeg i gennemsnit har udført ca. 100 bekræftede oversættelser om året i løbet af de seneste fem år. I 1998 fik jeg min beskikkelse, og siden 2004 har jeg opbygget en kundeportefølje bestående af både virksomheder og privatpersoner på knap 300 kunder, heriblandt både en både et par store dansk banker og et stort dansk rederi.

Det passer ikke, når vi får at vide fra erhvervs- og vækstministeren, at translatører er et fordyrende led for virksomheder og privatpersoner. Tværtimod forenkler vi virksomhedernes adgang til handel med udlandet og med Danmark, når det drejer sig om udenlandske virksomheder, der gerne vil handle med os. Ligeledes hjælper vi privatpersoner, der gerne vil eksempelvis arbejde eller studere i udlandet, for derefter at vende berigede hjem og skabe vækst i Danmark med nye idéer og en udvidet horisont.

Situationen i dag er således, at når en dansk virksomhed skal handle med en udenlandsk, kræves der ofte dokumentation på, at den danske virksomhed vitterligt er en etableret og lovlig virksomhed. Det kan fx ske ved, at virksomheden sender sit sammenskrevne resumé fra Erhvervsstyrelsen til en translatør, som forestår oversættelsen og derefter sætter sit stempel og sin underskrift på oversættelsen for at bekræfte, at vedkommende vitterligt er statsautoriseret translatør. Ind imellem er dette tilstrækkeligt, ind imellem er det tillige ønskeligt med en legalisering, dvs. en bekræftelse fra Udenrigsministeriet på, at translatøren virkelig er statsautoriseret translatør og ikke smykker sig med lånte fjer. Den fås snildt ved at tage omkring Udenrigsministeriets legaliseringskontor, hvor der som oftest aldrig er ventetid, og hvor man som virksomhed eller privatperson selv kan troppe op med den bekræftede oversættelse og således ikke behøver at betale translatøren for denne service. Legaliseringen i Udenrigsministeriet koster 190 kr., og kørsel/arbejdstid til translatøren er således valgfri.

Hvis en privatperson ønsker at tage arbejde i udlandet i en periode eller måske har set sig lun på en uddannelse i udlandet, kræver de udenlandske myndigheder eller uddannelsesinstitutionen en autoriseret oversættelse af adgangsgivende eksamensbeviser og evt. personlige dokumenter. Her sker det

endnu oftere, at stemplet og underskriften fra den danske translatør er alt rigeligt, da vi i udlandet har ry for at have styr på sagerne, og når en oversættelse kommer fra en dansk translatør, så er den til at stole på.

Hvis afskaffelse af translatørautorisationen gennemføres, vil det betyde, at enhver uden den faglige og uddannelsesmæssige ballast, som en translatør kan bryste sig af, kan "oversætte" egne dokumenter, måske endda vha. "Google Oversæt", hvilket enhver ved vil medføre en håbløs og aldeles ubrugelig oversættelse. Vedkommende skal dernæst til en notar og have sin underskrift bekræftet. Bemærk her, at det alene er vedkommendes identitet, der bekræftes. Foruroligende nok bekræftes den på trods af dette krav ikke altid – det vender jeg tilbage til. Notarens påtegning siger intet som helst om oversættelsens kvalitet eller korrekthed. Udlandet vil således ikke længere kunne stole på "autoriserede oversættelser" fra Danmark. Notarialpåtegningen koster typisk 300 kr. og dertil kommer kørsel/arbejdstid til translatøren/oversætteren, altså er dette et væsentlig fordyrende led.

Personligt har jeg som translatør været ude for at skulle have min translatørpåtegning notarpåtegnet, da de asiatiske myndigheder, hvor oversættelsen skulle bruges, krævede dette ud over legaliseringen i Udenrigsministeriet. Jeg drog – på kundens regning naturligvis – til nærmeste notarkontor og ventede på notaren, en flink mand, der vist også syntes, at jeg var flink... Han ikke så meget som åbnede mit pas, som jeg havde medbragt som legitimation. For som han sagde: "Du ser jo tilforladelig ud." (!) Jeg fik min notarialpåtegning, men var noget rystet og glad for, at vi har det gode, velfungerende translatørsystem, vi har i dag, hvor jeg er registeret som den translatør, jeg rettelig er, og hvor man ikke kan snyde med autorisationen.

Vi har autoriserede vvs'ere, autoriserede el-installatører, læger, tandlæger, advokater med beskikkelse. Skal de også afskaffes? Skal vi leve i et land, hvor vi ikke kan stole på det sundhedsfaglige personale, fordi de ligestilles med kvaksalvere? Hvor vi ikke kan være sikre på vores vvs- og el-installationer, fordi man ikke kan få dem udført af autoriserede håndværkere længere? Hvor vores kontrakter ikke længere holder i byretten, fordi alle kan kalde sig advokater? Nej, vel?

Ligeledes skal translatørautorisationen bevares for at sikre vækst og et højt fagligt niveau inden for autoriserede oversættelser, så vores kunder i erhvervslivet såvel som privatpersoner kan føle sig trygge, når de får udført en autoriseret oversættelse fra translatørstandens hånd. Derfor vil jeg på det kraftigste anbefale, at lovforslaget om afskaffelse af translatørautorisationen ikke bliver vedtaget.

Med venlig hilsen
Pia Rubin-Grøn
Statsautoriseret translatør og tolk i engelsk

Christine Maxner

Fra: Kirsten Follin <follin@skydebanen.net>
Sendt: 24. november 2014 17:57
Til: hoering_LFTD
Emne: Høringssvar om translatørautorisationen

Man har tidligere forsøgt at afskaffe autorisationsordningen for translatører og tolke, og nu dukker tanken pludselig op igen. Det er åbenbart ikke nok, at et dårligt forslag blev lagt i graven en gang – hvorfor ikke puste liv i det igen bare en gang til for Prins Knud i vækstens hellige navn?

Jeg kan kun gisne om ræsonnementet bag dette tiltag, og jeg kommer frem til, at det handler om, at man blot skal synes af at kunne noget og ikke reelt kunne noget dokumenterbart. Derfor ønskes en titel forfladiget og udvandet, så den bliver ingenting værd. I forvejen er oversætterstanden en noget broget skare, og nu ønskes det altså for folketingets side at gøre begrebet endnu mere uigennemsigtigt.

Jeg skal da ikke afvise, at hvilken som helst oversætter kan levere en billigere vare end jeg som translatør. Dog vil jeg på det kraftigste bestride, at en kunde kan have nogen som helst sikkerhed med hensyn til kvaliteten af den købte service, da vedkommende ikke har en chance for at vide, hvem oversætteren er, og hvilke kompetencer denne oversætter måtte bestride.

Den garanti får man med en translatør, der har gennemgået en lang, fagligt relevant uddannelse, og derfor kan sætte sit stempel på en opgave med autoritet.

I mit virke som translatør møder jeg ofte kunder, der skønner på, at de ved, hvilken service de kan forvente fra mig som translatør, da mange af dem er stødt på mere "eksotiske" oversættere, som har leveret en så godt som ubrugelig vare.

Jeg ved ikke, hvilket bureaukrati man søger at omgå ved denne afskaffelse, da processen hos en translatør er ganske enkel og kan overstås ofte fra dag til dag. Skal man forbi en notar derimod, må man (i hvert fald i København) bestille tid, hvilket vil forsinke processen betydeligt.

Tanken bag den lette adgang må jo i så fald kunne overføres til alle brancher. Jeg er for eksempel datter af en tandlæge og ved mere om tænder end de fleste, der ikke er opvokset i et tandlægehjem. Jeg kan absolut ikke alt det min far kunne tilbyde som tandlæge, men jeg kan da noget og ville derfor kunne tilbyde "tandlæge light service" til en meget billigere penge end tandlæger. Jeg har også som mange år som tolk gået meget i retten og vil også kunne være "advokat light". Er det virkelig der, at folketinget gerne vil hen? Jeg er så målløs over dette forslag som emmer af idioti.

Vi har et velfungerende system, så hvorfor i alverden skal vi ud og genopfinde den dybe tallerken? Lad os da være stolte af, at vi har et godt og velfungerende system, som giver kunder sikkerhed for kvalitet. Lad os ikke afskaffe translatørordningen. Lad os derimod gøre en dyd ud af at uddanne gode sprogfolk og sørge for, at dem, der har den rette uddannelse, varetager de relevante opgaver.

BEVAR TRANSLATØRAUTORISATIONEN!

Med venlig hilsen

Kirsten Follin
Statsaut. translatør og tolk
Skydebanegade 16, 4.th.
1709 København V
+45 51 89 48 68
follin@skydebanen.net
www.kirstenfollin.dk

Tænk på miljøet, før du printer denne e-mail.

Christine Maxner

Fra: Eva Harbo Andersen <eha@eva-harbo.dk>
Sendt: 24. november 2014 18:46
Til: hoering_LFTD
Emne: Høringssvar vedr. forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov. Især §7
Vedhæftede filer: Høringssvar 24-11-2014 - Eva Harbo Andersen.pdf

Til Folketingets Lovudvalg.

Vedhæftet følger høringsvar vedr. forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører.

Med særlig bemærkning til lovforslagets § 7.

Med venlig hilsen
Eva Harbo Andersen, Statsaut. translatør, cand.ling.merc., MDT
Majsmarken 1
9500 Hobro

Tlf. (+45) 7020 0866
CVR./Danish VAT no. DK87235750

eha@eva-harbo.dk
www.eva-harbo.dk

"If you think an expert is expensive wait till you hire an amateur!"

Til Folketingets Lovudvalg

Eva Harbo Andersen
Statsaut. translator

Hobro, den 24. november 2014

Høring over forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører.

Med særlig bemærkning til lovforslagets § 7.

Med baggrund i 37 års erfaring som translatør og tolk med beskikkelse fra datidens Handelsministerium ønsker jeg hermed at gøre ministeren opmærksom, hvilke fatale følger gennemførelse af lovforslaget vil få for dansk erhvervsliv, herunder advokater, de danske domstole og de privatpersoner, der skal opfylde udlandets betingelser mht. at levere certified/authorised/legalised/bekræftede oversættelser.

I ganske særlige tilfælde kræver diverse danske og ikke mindst udenlandske myndigheder en autoriseret/officiel/certificeret/bekræftet (kært barn har mange navne) oversættelse - og KUN der har translatører eneret - fordi vi qua vores lange og grundige uddannelse med afsluttet eksamen har bevist, at vi kan yde en høj og pålidelig kvalitet. Som translatører er vi uddannet inden for juridisk, teknisk og økonomisk sprog, og vi har haft tværkulturelle studier mhp. på at kunne forstå, hvorfor folk handler som de gør - en væsentlig faktor for at kunne formidle på tværs af sprog og kulturer.

Det skal bemærkes, at det i dag står enhver frit for at indstille sig til translatøreksamen - men ligesom el-installatøren, kloakmesteren, advokaten, lægen og mange, mange flere skal man bevise, at man dur til sit fag. Lovforslaget og ministerens forskellige kommentarer hertil gør det nærmest odiøst at skulle bevise sin duelighed via eksaminer. Fremtidsscenariet risikerer derfor at blive, at enhver, der kan grave et hul, kan blive kloakmester - gæt selv, hvordan afledningen af vores spildevand bliver. Enhver, der kan samle en kontakt, kan fremover kalde sig installatør og arbejde både med stærk- og svagstrøm. Enhver, der har et sikkert håndslag og måske har parteret en gris, kan nedsætte sig som kirurg. For autorisationer er ifølge regeringen konkurrenceforvridende.

Som følge af regeringens forslag må enhver derfor i fremtiden kalde sig translatør. Her virker det som om ministeren vil forsøge at bruge den engelske term 'translator', som på dansk betyder oversætter. Resultatet af at afskaffe translatørautorisationen vil være, at de dele af erhvervslivet, der handler med udlandet, samt privatpersoner, der eksempelvis skal have frigivet arv i udlandet eller fortsætte deres uddannelse i udlandet, fremover selv skal finde en autoriseret oversætter i udlandet for at opfylde div. myndigheders krav til oversættelserne. For fremover man vil ikke uden evt. at have brændt fingrene på tvivlsomme oversættere i Danmark, vide hvem, der kan levere den høje kvalitet oversættelse, som er nødvendig.

Med vores beskikkelse følger et professionelt ansvar, hvorfor vi også har en professionel ansvarsforsikring. Spørg forsikringsselskaberne hvem de fremover vil forsikre på oversættelsesområdet, så erhvervslivet kan vide sig trygge på oversættelseskvaliteten.

Det virker desuden besynderligt, at man i Danmark arbejder på at afskaffe autorisationsordningen, når udlandet ser med misundelse på vores ordning og flere steder nu arbejder på at efterligne den.

Fra mine mange års erfaring ved jeg at mange bekræftede oversættelser er hastesager, da der pludselig opstår behov for at få oversættelsen i bekræftet form. Da en bekræftet oversættelse består i, at kildeteksten hæftes sammen med oversættelsen og derpå stemples og underskrives af translatøren, skal dette dokument nødvendigvis fremsendes fysisk med post. Hvis man som foreslået fremover skal til notar med dokumentet vil det for mit vedkommende som translatør med praksis i Hobro medføre op til 6 timers transport og ventetid, da mine nærmeste notarkontorer ligger i Aalborg, Viborg og Randers. Da jeg skal med offentlig transport bliver dette en stor unødvendig udgift at påføre brugerne. Desuden kan notaren kun bevidne oversætterens identitet og underskrift og ikke oversættelsens kvalitet og troværdighed. Endelig vil notarpåtegning ikke være tilstrækkeligt i adskillige sammenhænge.

Hvordan vil ministeren fremover sikre brugerne oversættelser på et garanteret højt niveau uden, at de skal søge i blinde?

Hvorfor afskaffe eller forkrøble den ordning (cand.ling.merc. med TT profil), som i dag eksisterer for hovedsprogene eller som garanterer at kvalificerede personer med andre profiler kan indstille sig til translatøreksamen og dermed bevise deres faglige kompetence inden for dansk og fremmedsproget?

Jeg har ikke berørt tolkeområdet, da Rigspolitiet efter min viden allerede har taget højde for de uheldige oplevelser, der har været i forbindelse med ukvalificeret tolkningen inden for domstolsområdet – og der er således allerede blevet fjernet en del ukvalificerede tolke fra tolkelisten.

Endelig skal det bemærkes, at det ikke er af brødnid, jeg skriver dette høringssvar. Bekræftede oversættelser andrager kun 7-10 % af min omsætning. Det er imidlertid en ordning, der med årene har vist sig at være troværdig, og som nu er ved at blive ødelagt til skade for danske erhvervsliv, domstole, politi og private enkeltpersoner.

Så jeg opfordrer til bevaring af translatørautorisationen og det offentligt tilgængelige register over oversættere med autorisation, og jeg opfordrer af ovennævnte årsag indtrængende ministeren til at trække § 7 af sit lovforslag tilbage.

Med venlig hilsen

Eva Harbo Andersen
Statsaut. translatør, cand.ling.merc., MDT

Christine Maxner

Fra: Carina Graversen <graversen@alpha-lingua.dk>
Sendt: 24. november 2014 23:41
Til: hoering_LFTD
Emne: Høringssvar vedr lov om translatører og tolke
Vedhæftede filer: Hoeringssvar 241114, Carina Graversen.pdf

Til Erhvervs- og Vækstministeriet

Vedhæftet høringssvar ifm. med forslag om afskaffelse af beskikkelse til translatør og tolk samt ophævelse af lov om translatører og tolke.

Venlig hilsen

--

Carina Graversen
Tolk og translatør, italiensk

ALPHA-LINGUA®
Statsaut. translatører & tolke

Kattesundet 12 A
DK-1458 København K
Tlf.: +45 33 14 66 26
Fax: +45 33 32 07 50

Mobil: +45 26 27 12 48
www.alpha-lingua.dk
graversen@alpha-lingua.dk

Carina Graversen

Statsautoriseret translator & tolk • italiensk
Kattesundet 12 A • 1458 København K • CVR-nr.: 25 89 27 55

Erhvervs- og Vækstministeriet
Erhvervsstyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

hoering_LFTD@crst.dk

Kontorfællesskab:

ALPHA-LINGUA®

Kattesundet 12 A
1458 København K

Tlf.: 33 14 66 26

Fax: 33 32 07 50

Mobil: 26 27 12 48

www.alpha-lingua.dk

graversen@alpha-lingua.dk

Høring over forslag til ophævelse af lov om translatorer og tolke

Jeg er praktiserende translator og tolk i italiensk samt medstifter og medlem af Translatorforeningens tolkeudvalg, der i over 4 år har arbejdet for at indføre en certificeringsordning for tolke. Tolkeudvalget har haft foretræde for retsudvalget, sundhedsudvalget og socialudvalget, al dokumentation i den forbindelse findes på Folketingets hjemmeside. Yderligere oplysninger findes på www.tolkelisten.dk. Derudover er jeg ekstern lektor på både Copenhagen Business School (CBS) og Københavns Universitet, begge steder som fagsproglig underviser i bl.a. juridisk sprog og tolkning mellem dansk og italiensk.

Jeg har ifm. nærværende forslag læst de tilgængelige dokumenter på Folketingets hjemmeside samt Translatorforeningens, Danske Translatørers og Kommunikation og Sprogs indsigelser og debat i forskellige fora. De tre organisationer var til foretræde i erhvervsudvalget den 6. november 2014, og jeg skriver direkte til Erhvervs- og Vækstministeriet, idet jeg må tilslutte mig de tre organisationers advarsel om konsekvenserne ved en vedtagelse af forslaget, og jeg må på det kraftigste fraråde at afskaffe beskikkelsen og ophæve lov om translatorer og tolke.

Garanti fjernes

Ved at fjerne beskikkelsen som translator og tolk, fjerner man den eneste garanti for, at virksomheder og myndigheder kan få kompetent, fagsproglig bistand. Argumentet for at afskaffe og udflage et helt erhverv er, med Erhvervs- og vækstministerens egne ord, at øge den fri konkurrence og skabe vækst.

Fri konkurrence findes

For det første findes den fri konkurrence allerede, idet langt størstedelen af oversættelser og tolkning i Danmark udføres af "tolke" og "oversættere", ikke af translatorer. En undersøgelse foretaget af ovennævnte tolkeudvalg viser fx, at mellem 80 og 95% af alle tolkninger i Danmark udføres af uautoriserede tolke. Tolke er ikke omfattet af nogen krav til kompetence, uddannelse eller dokumenterede sprogkundskaber, og de er ikke omfattet af de forpligtelser og det ansvar, som lov om translatorer og tolke pålægger de statsautoriserede translatorer og tolke.

For det andet medfører lovforslaget, at retsgyldige og autoriserede oversættelser i Danmark forsvinder, fx ved domstolene men også i det private erhvervsliv.

Så argumentet om øget fri konkurrence er grebet ud af luften; det er reelt meget få translatorer, der anvendes af retsvæsenet, sundhedsvæsenet og kommunerne, selvom disse myndigheder i årevis har klaget over dårlig kvalitet og manglende tolke- og oversætterkompetencer. Det er politikerne godt klar over, fordi de allerede er blevet gjort opmærksom på det i adskillige rapporter gennem årene.

Carina Graversen

Statsautoriseret translator & tolk • italiensk

Kattesundet 12 A • 1458 København K • CVR-nr.: 25 89 27 55

Kontorfællesskab:

ALPHA-LINGUA®

Kattesundet 12 A
1458 København K

Tlf.: 33 14 66 26

Fax: 33 32 07 50

Mobil: 26 27 12 48

www.alpha-lingua.dk

graversen@alpha-lingua.dk

Erhverv udflages

Hvis lovforslaget gennemføres vil det samtidig betyde, at man fjerner et helt erhverv, som består af selvstændige translatører – iværksættere – ofte organiseret professionelt i kontorfællesskaber eller partnerskaber, og som bistår virksomheder og myndigheder med translatørbekræftede oversættelser.

Jeg kan oplyse, at vores kontorfællesskab pr. 1. januar 2015 agter at tilknytte to nye kolleger, nybeskikkede translatører i hhv. portugisisk og italiensk. Sidstnævnte sprog fordi mine kunder i stigende grad efterspørger oversættelser og tolkning mellem dansk og italiensk på højt, fagligt niveau, og jeg kan ikke længere dække behovet alene. Det er glædeligt at være med til at skabe arbejdspladser, videregive erfaring og være med til at oplære nye talentfulde translatører. Jeg havde fået den opfattelse, at regeringen ville have driftige selvstændige. Jeg er faktisk én af dem, men jeg føler mig ført bag lyset. Fordi den samme instans, der beskikkede mig og muliggjorde opstart af selvstændig virksomhed, nu 14 år efter, som en tyv om natten, river tæppet væk under mig og ikke mindst mine nye kolleger. Kolleger, som jeg selv har været med til at uddanne på bl.a. CBS, fordi jeg i årevis har set et konstant stigende behov for specialister i italiensk fagsprog, eksempelvis ifm. store anlægsarbejder, infrastruktur og i særlig grad i retsvæsenet.

Øgede udgifter og besvær for erhvervslivet

Hvis beskikkelsen fjernes, vil udenlandske myndigheder og virksomheder ikke stoppe med at kræve, at oversættelser skal være autoriserede. Virksomheder i Danmark vil således have to muligheder: Den ene mulighed er, at de køber en, måske tvivlsom, oversættelse i Danmark men skal så have besværet med at få en notar til at påtegne oversættelsen. En notar kan bekræfte, at en bestemt person har foretaget oversættelsen, eller rettere: at en bestemt person har meddelt notaren, at han eller hun har foretaget oversættelsen, men notaren kan ikke bekræfte, at oversættelsen er korrekt. Det bliver hverken billigere eller nemmere end den nuværende ordning, hvor translatørens beskedne gebyr er på blot 200-300 kroner. Notarpåtegning er ikke gratis, og derudover er den nuværende ordning både fleksibel og hurtig for kunderne, da der ikke skal bestilles tid hos notar mv. Min påstand er, at det bliver dyrere og administrativt tungere for erhvervslivet.

Den anden mulighed er, at virksomhederne køber autoriserede oversættelser i udlandet, hvor "autorisationen" typisk består i, at oversætteren møder op på det lokale notar- eller dommerkontor og skriver under på, at han/hun har lavet oversættelsen. Notaren kan – stadig - ikke bekræfte, at oversættelsen er korrekt.

Lige gyldigt hvilken mulighed virksomhederne vælger, ser det sort ud: Væk er garantien for, at oversættelsen er indholdsmæssigt korrekt, væk er sikkerheden for, at oversætteren har en fagsproglig baggrund, og væk er trygheden i, at oversætteren kan drages til ansvar, hvis indholdet af oversættelsen er fejlagtigt eller ufuldstændigt.

Carina Graversen

Statsautoriseret translator & tolk • italiensk
Kattesundet 12 A • 1458 København K • CVR-nr.: 25 89 27 55

Kontorfællesskab:

ALPHA-LINGUA®

Kattesundet 12 A
1458 København K

Tlf: 33 14 66 26

Fax: 33 32 07 50

Mobil: 26 27 12 48

www.alpha-lingua.dk

graversen@alpha-lingua.dk

Sprogkompetencer forsvinder

Så vidt jeg ved, findes der ingen universiteter i udlandet, hvor der undervises i dansk fagsprog, hvor kandidaterne behersker dansk terminologi og sprogbrug på et højt fagligt niveau, så det er svært at forestille sig, at udenlandske oversættere er kompetente og har kendskab til dansk juridisk sprog, kompliceret økonomisk eller teknisk sprogbrug.

Hvis lovforslaget gennemføres, vil Danmark miste det eneste reelle erhverv for uddannede sprogeksperter, der vil ikke længere være incitament til at dygtiggøre sig i sprog, karrieremulighederne indskrænkes. Hvilken sprogstuderende ville uddanne sig i oversættelse og tolkning, hvis der ikke er en profession i den anden ende? Hvis man alligevel skal etablere sig på et marked med ikke-uddannede, der hævder at kunne tolke og oversætte, på trods af at de aldrig har taget en eksamen i hverken tolkning eller oversættelse? De fagsproglige miljøer, forskere og lærerkapaciteter inden for oversættelse og tolkning vil forsvinde fra universiteterne. Danmark vil miste fundamentet for fagsproglige kompetencer.

En beskikkelse alle kan opnå

Translatørfaget er et liberalt erhverv ligesom statsautoriserede revisorer og advokater. Beskikkelsen, dvs. statsautorisation og ret til at anvende den beskyttede titel "Translatør", gives på baggrund af en cand.ling.merc.-uddannelse i oversættelse og tolkning fra de danske handelshøjskoler eller en translatøreksamen. Det er ikke en eksklusiv titel forbeholdt udvalgte, det er en titel, alle kan opnå, hvis de gennemgår en uddannelse og/eller består en eksamen. Fornuftigt, rimeligt og pt. den eneste garanti man har for, at det sproglige arbejde udføres af en velkvalificeret person med fagsproglig uddannelse. Nøjagtigt som en statsautoriseret revisor er garanti for, at virksomhedens regnskab revideres af en velkvalificeret person med en regnskabsmæssig uddannelse.

Det anføres i lovforslaget, at det fortsat er tanken, at der skal benyttes translatører med sproglige kvalifikationer, men det skal ikke længere være et krav, at det sker under en beskyttet titel. Tværtimod skal oversættelser fremover kunne foretages af "translatører eller lignende". Det giver, med al respekt ingen mening: Hvor skulle disse "translatører" komme fra, hvis lov om translatører ophæves og beskikkelsen afskaffes? Så kan der jo ikke beskikkes "translatører".

Formuleringen "eller lignende" vidner om ringe - hvis ikke ingen - respekt for faget. Det er simpelthen et uanstændigt forslag og svarer til at fjerne advokatbeskikkelsen, så advokater skal konkurrere med selvbestaltede eksperter i jura.

Forslagets logik er, at enhver autorisation og certificering er konkurrenceforvridende. Så burde man afskaffe alle eksamenskrav til de liberale erhverv, så alle kan konkurrere på lige fod.

Carina Graversen

Statsautoriseret translator & tolk • italiensk

Kattesundet 12 A • 1458 København K • CVR-nr.: 25 89 27 55

Kontorfællesskab:

ALPHA-LINGUA®

Kattesundet 12 A
1458 København K

Tlf.: 33 14 66 26

Fax: 33 32 07 50

Mobil: 26 27 12 48

www.alpha-lingua.dk

graversen@alpha-lingua.dk

Certificeringsordning som minimum!

Der er intet reelt alternativ til professionelle sprogeksperter, hvis lovforslaget vedtages. Erhvervslivet og store dele af den offentlige og private sektor, der hver dag har brug for bekræftede oversættelser til og fra dansk og kvalificerede, uddannede tolke, vil være prisgivet. Danmark vil stå i en situation, hvor denne ydelse ikke længere kan leveres, og det er både synd og ærgerligt, særligt i lyset af, at Danmark har været foregangsland ved netop at have en lov og en beskikkelse. En lov og en model som bl.a. Norge og Sverige har ladet sig inspirere af, to visionære lande som i 1980'erne og 1990'erne udviklede certificeringsordninger, translatorer på forskellige niveauer, sprog mv. så der til enhver kan leveres fremmedsprogsydelser, oversættelser og tolkning, på et fagligt, forsvarligt niveau.

Det virker tilfældigt at fjerne en beskikkelse som nok er en niche, men ikke desto mindre afgørende for, at virksomheder og myndigheder kan samarbejde med udlandet og håndhæve retssikkerheden. I bedste fald bunder det i uvidenhed om fagets reelle kompetencer, nødvendigheden i at have højtuddannede, specialiserede fagsprogoversættere og tolke i Danmark, og endelig vidner det om en kortsigtet og uigennemtænkt plan om at skabe vækst, samtidig med at man udflager et helt erhverv uden at foreslå et alternativ. Der er ikke noget alternativ erhverv for sproguddannede, ingen certificeringer på fx bachelorniveau, ingen professionelle tolke- eller oversætteruddannelser i fagsprog. Der er ingen alternativer.

Jeg vil indtrængende appellere til at man, inden man definitivt sletter translatorerne fra landkortet, i det mindste opretter et alternativ, en certificeringsordning for tolke og oversættere, så virksomheder og myndigheder kan orientere sig på det uigennemsigtige marked af uautoriserede og ikke-uddannede oversættere og tolke. Inspiration og modeller findes allerede i Norge og Sverige, der som nævnt har veletablerede certificeringsordninger og uddannelseskrav til oversættere og tolke. Til gavn for erhvervslivet, retssikkerheden, væksten og den frie konkurrence.

Med venlig hilsen

Carina Graversen
Translator i italiensk

Christine Maxner

Fra: Henny Schøler <mail@hennyschoeler.dk>
Sendt: 25. november 2014 06:27
Til: hoering_LFTD
Emne: Høringssvar vedrørende ophævelse af lov om translatører og tolke
Vedhæftede filer: Høringssvar-translatørloven.pdf

Vedlagt sender jeg hermed mit høringssvar vedrørende ophævelse af lov om translatører og tolke.

Venlig hilsen
Henny Schøler

*Henny Schøler
Statsaut. translatør/ certified translator
Haderslevvej 31
DK-6630 Rødding
Tlf.: +45 74 84 89 09
Fax: +45 74 84 89 79
Mobil: +45 61 74 83 44
Email: mail@hennyschoeler.dk*

Erhvervsstyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

HENNY SCHØLER
Statsautoriseret translatør
Haderslevvej 31, Skodborg
6630 Rødding
Tlf: 61 74 83 44
E-mail: mail@hennyschoeler.dk
CVR-/VAT Nr. 26951240

Mikkeltborg, 25. november 2014

Høringssvar vedrørende ophævelse af lov om translatører og tolke

Jeg indsender hermed mine bemærkninger til lovforslaget om at afskaffe lov om translatører og tolke.

Udover at være politiker i Vejen byråd, så har jeg jo også et erhverv. Jeg er statsautoriseret translatør og tolk og driver som de fleste andre translatører og tolke i Danmark virksomhed på denne baggrund. Jeg har en stor international kontakthæde og arbejder for store danske virksomheder og ved, at statsautorisationen spiller en vigtig rolle for dansk erhvervsliv og retsvæsen.

Danske virksomheder bruger statsautoriserede translatører, når de afgiver licitationer, indgår kontrakter og i øvrigt i den internationale kommunikation. I retsvæsenet er vi med til at sikre, at Danmark overholder menneskerettighedskonventionen og opretholder retssikkerheden. Det er man ved at kaste overbord med vedtagelse af vækstpakkens punkt 52, som vil afskaffe lov om Translatører og Tolke og dermed vores erhverv. Det vil ikke alene afskaffe erhvervet, men også ødelægge og underminere en kompetent sproglig uddannelse, som sikrer, at de oversættelser der bliver udført er af en tilstrækkelig høj kvalitet.

En vedtagelse af punkt 52 får store konsekvenser for en lang række områder i dansk erhvervsliv og det danske retsvæsen.

Folketingets partier har indgået "Aftale om en vækstpakke 2014" i den hensigt at:

- nedbringe omkostningerne for danske virksomheder :
En afskaffelse af translatørordningen vil netop give flere omkostninger til de danske virksomheder, fordi nu skal de betale for en oversættelse, at oversætteren kører hen til en notar og får ham til at bekræfte underskriften – så det er besværliggørelse, øgede omkostninger til notar, kørsel og oversættelse, bare for at opdage, at det slet ikke vil kunne leve op til de krav, der stilles, fordi en notar jo ikke kan bekræfte oversættelsen – kun personens identitet. De vil således skulle opleve at få afvist licitationer og ikke at kunne leve op til de krav om bekræftede oversættelser, som stilles fra udlandet, hvor et stigende antal lande er ved at indføre den danske ordning på grund af den fremragende kvalitet og det faktum, at man får en bekræftelse af oversættelsen, og man er sikker på

en ordentlig kvalitet og at indholdet i oversættelsen virkelig er en oversættelse af det originale dokument.

- fjerne unødigt bureaukrati og regler, der bremser mulighederne for vækst og ekspansion:
Det vil netop indføre bureaukrati og regler, der bremser for mulighederne for vækst og ekspansion. Hvis vi ikke længere har kompetente statsautoriserede oversættere til at varetage kommunikationen og udstedelse af de dokumenter, der er nødvendige, er man nødsaget til at søge til udlandet efter statsautoriserede oversættere, som kan oversætte de dokumenter, der er brug for i den internationale handel for overhoved at få lov til at komme i betragtning til at afgive tilbud på store internationale projekter i udlandet. Det er fordyrende og besværligt både for erhvervslivet, retsvæsenet og for private. Det vil betyde, at danske virksomheders muligheder for samhandel med udlandet besværliggøres og i et stigende antal lande umuliggøres.
- modernisere en række mindre serviceerhverv gennem øget konkurrence for at skabe lavere priser for virksomheder og forbrugere.:
Det vil ikke modernisere noget som helst. Ved afskaffelse af den unikke ordning under lov om translatører og tolke vil man blot indføre mere bureaukrati og gøre livet mere besværligt for erhvervslivet. Translatørerne har da været undergivet almindelige markedskræfter i mange år, når vi taler ren oversættelse, der ikke skal bekræftes. Her gælder de almindelige markedskræfter jo allerede.

Hvis man fjerner translatørernes statsautorisation for det konsekvenser for en lang række områder, og man kan slet ikke leve op til ovenstående hensigt:

- Retssikkerhed – i strid med Menneskerettighedskonventionen: Man kan ikke sikre retsplejelovens §149 og den Europæiske menneskeretskonvention artikel 6, stk. 3, litra e.
- Servicedirektivet (2006/123/EF) kapitel II opererer med begrebet bekræftede oversættelser. Hvis man ophæver lov om translatører og tolke, er Danmark ude af stand til at opfylde dette krav.
- Retten til oversættelse og tolkning i kriminalsager – Direktiv 2010/64/EU. Den er ved at implementeret i de fleste andre EU-lande, men ikke i Danmark på grund af et retsforbehold. Men i det øjeblik man tiltræder den og har afskaffet autorisationen, så skal der igen indføres mulighed for fornøden uddannelse og igen indføres autorisation. Så er det da langt enklere at fastholde en eksisterende ordning. Desuden er der i befolkningen stemning for at afskaffe retsforbeholdet.
- Der skal findes et alternativ til udfærdigelse af bekræftede oversættelser, som både erhvervslivet, retsvæsen og helt almindelige borgere har brug for i forbindelse med licitationer i udlandet, i retssager, når man ønsker at flytte til et andet land, når man skal arbejde i et andet land. Afskaffelse af ordningen betyder, at oversætteren altid skal gå til en notar for at få en bekræftelse, men det giver *ikke* brugeren af oversættelsen sikkerhed for en kvalificeret oversættelse, og det bliver en besværlig og omkostningstung løsning for erhvervslivet. Det vil *kun* sikre, at personen er den personen er, og dermed lever det ikke op til de betingelser og krav, man mødes med i blandt andet tilbudsafgivelser i udlandet.
- Danmark stiller sig ganske enkelt ringere og mere bureaukratisk frem for at bevare et kvalitetssikret system, som rigtig mange andre lande i øjeblikket er ved at indføre "efter den danske model – som sikrer alt det, som retsvæsen, erhvervsliv og private borgere har brug for, og at man lever op til de direktiver og internationale forordninger, man skal – *fordi* den sikrer retssikkerheden, den er smidig og ikke omkostningstung".

- Endelig er oversættelse et erhverv – nok det mest internationale erhverv i Danmark, og vi er daglig i kontakt med udenlandske virksomheder, som ønsker at eksportere til Danmark og købe danske varer. Det er en værdifuld kommunikation – som ikke bare bør overses.
- Erhvervet giver garanti for kvalitet og fortrolighed
- Man kaster årtiers viden og forskning på det sproglige område overbord og nedgraderer et helt uddannelsesområde i et land, hvor uddannelse er råstof.

Der er rigtig mange gode grunde til IKKE at afskaffe lov om translatører og tolke og autorisationen. Regeringen og folketingets politikere er ved at begå en fejl, hvis konsekvenser kommer til at gøre livet sværere for dansk erhvervsliv, retsvæsen og de enkelte borgere.

En afskaffelse af den unikke danske translatørordning vil komme til at gå over dansk erhvervslivs muligheder for at agere smidigt i udlandet og vil påføre virksomhederne og andre, der opererer internationalt, øgede omkostninger og mere bureaukrati.

Det virker mærkeligt og direkte stupidt, når en lang række lande i EU og i hele verden har set lyset og er ved at indføre den danske løsning, fordi netop *den* løsning giver:

- Mindre bureaukrati for erhvervslivet og færre omkostninger
- Langt højere kvalitet i oversættelsen gennem kompetent uddannelse
- Sikring af retssikkerheden og at man lever op til EUs direktiver – ikke mindst menneskeretskonventionen.

Jeg kan altså kun opfordre de danske politikere og embedsværket til at vågne op til en globaliseret verden og komme til fornuft og høre på, hvad vi fortæller jer.

Venlig hilsen

Henny Schøle

Statsaut. translatør og medlem af Vejen Kommunalbestyrelse

Christine Maxner

Fra: Hanne B. Clausen <hbc@rl.dk>
Sendt: 25. november 2014 08:54
Til: hoering_LFTD
Emne: Støtteerklæring mod afskaffelse af autorisationsordningen for translatører og tolke
Vedhæftede filer: Brev 25. november 2014.pdf

Til Erhvervs- og Vækstministeriet, Erhvervsstyrelsen

Se venligst vedhæftede brev fra Rønne & Lundgren Advokatfirma mod afskaffelse af autorisationsordningen for translatører og tolke.

Med venlig hilsen
Rønne & Lundgren

Hanne B. Clausen
Advokatsekretær

Rønne & Lundgren

Rønne & Lundgren Advokatfirma
Tuborg Havnevej 19
DK-2900 Hellerup

Tel +45 3525 2535

Dir +45 3525 2958

Fax +45 3525 2536

CVR-nr. 18 96 49 37

Web www.ronnelandgren.com

E-Mail hbc@rl.dk

- - - E-mail Notice - - - This communication is for use by the intended recipient and contains information that may be privileged, confidential and exempt from disclosure. We do not accept liability for any data corruption, interception, unauthorised amendments, tampering or virus or the consequences hereof with respect to our e-mails.

Sendt pr. e-mail: hoering_LFTD@erst.dk

Erhvervs- og Vækstministeriet

Erhvervsstyrelsen

Dahlerups Pakhus

Langelinie Allé 17

2100 København Ø

Sagsnr.: 51444/hbc

tho@ri.dk

Direkte tlf.: 3525 2912

25. november 2014

STØTTEERKLÆRING MOD AFSKAFFELSE AF AUTORISATIONSORDNINGEN FOR TRANSLATØRER OG TOLKE

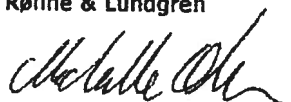
Vi har erfaret, at der er planer om at ophæve translatørloven og dermed afskaffe autorisationsordningen for translatører.

Vi er meget tilfredse med den nuværende ordning, som letter arbejdsgangen for os, når vi deltager i retssager med udenlandske parter eller repræsenterer klienter i sager i udlandet, og vi kan ikke se nogen fordel ved et system baseret på notarpåtegninger.

Ydermere vil notarpåtegning ikke være tilstrækkeligt i adskillige sammenhænge, så vi opfordrer til bevaring af translatørautorisationen og det offentligt tilgængelige register over oversættere med autorisation.

Med venlig hilsen

Rønne & Lundgren

Michelle Thagaard Olesen

COO

Christine Maxner

Fra: Translatør Lykke Larsen <lykke@translator-lykke.dk>
Sendt: 25. november 2014 09:01
Til: hoering_LFTD
Emne: Høringssvar
Vedhæftede filer: Høringssvar vedrørende forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.doc
Prioritet: Høj

Godmorgen,

Vedhæftet følger høringssvar vedrørende forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører (Lempelse af dispensationsbestemmelse i lukkeloven, afskaffelse af maksimalpriser i huseftersynsordningen og afskaffelse af beskikkelsesordning for translatører og tolke samt for dispachører).

Med venlig hilsen

Jacqueline Lykke Larsen

Høringssvar vedrørende forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører (Lempelse af dispensationsbestemmelse i lukkeloven, afskaffelse af maksimalpriser i huseftersynsordningen og afskaffelse af beskikkelsesordning for translatører og tolke samt for dispachører).

Som beskikket translatør i dansk og engelsk med 19 års erfaring i branchen og medlem af Translatørforeningen tillader jeg mig herved at indsende nærværende høringssvar, der naturligvis primært vedrører afskaffelsen af beskikkelsesordningen for tolke og translatører.

Afskaffelsen af beskikkelsesordningen foreslås med henblik på at skabe vækst og øget konkurrence på oversættelsesområdet, et område som allerede er udsat for ekstremt kraftig konkurrence, ikke blot fra udlandet men også internt i Danmark. Det hedder i bemærkningerne til lovforslaget, at "personer med en offentlig beskikkelse opnår en konkurrencemæssig fordel inden for det pågældende erhverv i forhold til personer med en tilsvarende uddannelsesmæssig baggrund eller tilsvarende erhvervsmæssige erfaringer, som ikke har en sådan beskikkelse. En afskaffelse af beskikkelsesordningerne vil således alene betyde, at de pågældende personer ikke længere har en offentlig beskikkelse at markedsføre deres ydelser på. De vil fortsat have deres uddannelse og erhvervsmæssige erfaringer, som reelt er det, der kvalificerer dem til at udføre deres erhverv. Kompetence- og kvalitetsniveauet er således intakt. En afskaffelse af beskikkelsesordningerne vil betyde, at markedet for at levere de pågældende ydelser ikke begrænses til personer med en beskikkelse, men at andre aktører med en relevant uddannelsesmæssig baggrund og erhvervsmæssige kvalifikationer vil kunne udføre de samme opgaver."

Oversættelsesmarkedet beskæftiger i dag alt fra højt kvalificerede translatører til studerende og folk uden sproglig uddannelse, som blot har opholdt sig i kortere eller længere tid i et fremmedsproget land. Dette medfører selvsagt en ekstremt svingende kvalitet på oversættelsesarbejdet, hvilket jeg som translatør ofte oplever. Oversættelsesmarkedet er fuldstændigt uigennemskueligt for både privatpersoner og virksomheder. Der er nemlig som regel absolut ingen sammenhæng mellem pris og kvalitet. Den

eneste garanti, kunderne har for at få et produkt, der kvalitetsmæssigt lever op til de forventninger, kunderne med rette har, er translatørbeskikkelsen, da den automatisk giver kunderne en garanti for, at vedkommende translatør rent faktisk har gennemgået en sproglig uddannelse på højt niveau.

Dette her bør således ikke handle om at fratage beskikkede translatører muligheden for at markedsføre sig som beskikkede translatører - det bør handle om at sikre de danske virksomheders konkurrencedygtighed i udlandet og retssikkerheden for udlændinge i Danmark ved at sikre, at de fortsat kan få de nødvendige bekræftede oversættelser i Danmark, hvad enten der er tale om virksomhedsdokumenter eller dokumenter til brug i retssager, herunder naturligvis også tolkning.

Det hedder sig, at en afskaffelse af translatørbeskikkelsen vil skabe vækst i Danmark og begrænse de danske virksomheders omkostninger i forbindelse med oversættelser. Det står i langt de fleste tilfælde privatpersoner og virksomheder frit for at vælge, hvorvidt en oversættelse skal bekræftes, om end det dog i visse tilfælde er et krav fra udenlandske myndigheder. Hovedparten af oversættelsesopgaverne i Danmark varetages derfor af ikke-beskikkede oversættere, og oversættelsesområdet er et af de områder i Danmark, hvor der er mest konkurrence. En almindelig ordpris hos et bureau for en translatør er kr. 1,00/ord, og så betragtes man endda som næsten for dyr. Prisen var den samme, da jeg for 19 år siden startede min virksomhed (til sammenligning er en pakke rugbrød steget til mere end det dobbelte i løbet af disse 19 år). Et af Danmarks største oversættelsesbureauer tilbyder i 2014 translatører arbejde til kr. 0,50/ord! Er der noget oversættelsesbranchen IKKE har brug for, så er det mere konkurrence (og slet ikke den konkurrence fra udlandet, som forslaget lægger op til)!

Det betyder også, at de danske virksomheders omkostninger til oversættelse dårligt kan blive lavere. Oversættelsesbranchen har ganske enkelt nået bunden for, hvor lave priser, man kan leve med. Men endnu værre er det, at mange, både privatpersoner og virksomheder, ikke vil kunne bruge en oversættelse til noget, som blot er "bekræftet" af en notar. Afskaffelsen vil gøre det dyrere og mere tidskrævende for privatpersoner og virksomheder, når det offentlige Danmark eller udlandet stiller krav om en bekræftet oversættelse. Forslaget går på, at notaren fremover skal have myndighed til at bekræfte en oversættelse. Dette afstedkommer en skjult afgift med indtjening til den danske stat, samtidig med at en notar ikke har den sproglige kompetence til at kontrollere oversættelsens indhold. Sidstnævnte manglende kvalitetsgaranti vil betyde, at rigtig mange af de opgaver, som kræver en bekræftelse, vil blive sendt ud af landet fremover. Det virker som en meget besynderlig og uigennemtænkt måde at forsøge at skabe vækst i Danmark på.

Det læses ud af lovforslaget og dets bemærkninger, at beskikkelsesordninger er en skidt ting, som hæmmer konkurrence og vækst. Hvorfor så ikke afskaffe advokatbeskikkelsen og revisorernes autorisation eller elinstallatørernes autorisation?

Dette kan der være et par ganske åbenlyse grunde til. Den ene er manglende kendskab til branchen og vigtigheden af en høj kvalitet på netop dette område (denne manglende kendskab begrundes formentlig i, at man har en forventning om, at hvis man nedsætter sig som oversætter, så gør man det, fordi man er dygtig og har de nødvendige kvalifikationer - dette er desværre langt fra altid tilfældet i denne branche). Den anden er, at translatørhvervet for langt hovedpartens vedkommende bestrides af kvinder (det har ikke været muligt at få oplyst præcise tal, men på baggrund af oplysninger fra Danmarks to brancheorganisationer anslås det at være 90-95 %). Det virker betænkeligt, at man på denne måde ønsker helt at rive eksistensgrundlaget væk under hundredvis af kvinder i Danmark, der i dag er nedsat som selvstændigt praktiserende translatører (for ydermere at kanalisere bekræftelseshonoraret fra disse kvinder og over i det offentlige!). Endvidere driver de fleste af disse kvinder deres virksomhed fra det såkaldte udkantsdanmark, jeg selv inklusive. Der er stort set ingen translatør- eller oversætterjobs herude, så alternativet er arbejdsløshed eller at flytte til storbyerne. Det er en meget trist tendens, hvis levebrødet på denne måde skal tages fra dem, der har indrettet sig på et liv i udkantsdanmark! For mit eget vedkommende vil hele mit eksistensgrundlag forsvinde, hvis jeg mister min beskikkelse. Hovedparten af mine opgaver består i at udføre bekræftede oversættelser, primært for virksomheder men også for private. Det vil være en helt uholdbar situation for mig, hvis jeg konstant skal lave aftale med notaren i Næstved (som har begrænset åbningstid) og køre ind til notaren til Næstved - den tid er enten spildt og ulønnet arbejdstid for mig eller vil påføre mine kunder en større udgift end i dag. Det bliver altså dyrere at få en oversættelse, som er "bekræftet" af en notar, end det i dag er at få en translatørbekræftet oversættelse, samtidig med at hele processen forlænges og

kompliceres. Stik imod formålet med loven! De fleste af mine kunder vil i øvrigt ikke kunne bruge en oversættelse, som blot er "bekræftet" af en notar til noget - det vil betyde, at de vil være nødt til at sende disse opgaver ud af landet, og jeg må lukke min virksomhed.

En anden ting er forsikringsforholdene. I dag har beskikkede translatører en erhvervsansvarsforsikring. Det er et krav. Fordi vi har kvalifikationer i orden og kan bevise det, koster en sådan forsikring ikke alverden. Det sikrer vores kunder, at de altid vil kunne få erstatning for eventuelle fejl, og som translatører er vi sikre på, at en eventuel fejl ikke kommer til at koste os hus og hjem. Har man overvejet situationen uden translatører? Hvis det forholder sig, som man mener, at en afskaffelse af translatørbeskikkelsen vil medføre, at mange flere kan komme ind på oversættelsesmarkedet, hvad skal der så ske i tilfælde af fejl? Forsikringsselskaberne vil ikke være villige til at tilbyde samme billige forsikringsordning til oversættere, som ikke kan bevise deres kvalifikationer. En sådan forsikring vil blive helt uforholdsmæssigt dyr. Og de oversættere, der kan bevise deres kvalifikationer, de er allerede inde på markedet i dag.

Endvidere er det stor betydning for virksomhedskunder er, at translatørerne er underlagt tavshedspligt. Denne tavshedspligt vil ikke længere være garanteret ved lov, hvis beskikkelsesordningen bliver afskaffet.

Henrik Sass Larsen har i sit svar på spørgsmål om afskaffelsen af translatørbeskikkelsen til Translatørforeningens formand Hanne Sterndorf skrevet følgende: "For så vidt angår det retslige område forventes en afskaffelse af ordningen på tilsvarende vis ikke at have konsekvenser for kvaliteten." Det må være noget af en tilsnigelse at mene, at alle skal kunne udføre translatørarbejde og dermed også "bekræftede oversættelser", hvad enten de har relevant uddannelsesmæssig baggrund eller ej, for det er det, lovforslaget ønsker at åbne op for (altså hele den gruppe, der i dag udfører "oversættelsesarbejde"). Det svarer i mine øjne til at lade enhver udføre elinstallationsarbejde, som kræver en autoriseret elinstallatør!

Jeg bemærker også, at Henrik Sass Larsen i samme svar som et af argumenterne for at afskaffe beskikkelsesordningen fremfører, at vi jo i Danmark ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 20. oktober 2010 om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager (2010/64/EU), og derfor ikke har brug for ordningen. Jeg bemærker samtidig, at regeringen ønsker, at Danmark skal ud af sit retsforbehold! Det vil påføre Danmark yderligere udgifter til etablering af et nyt kvalifikations-system, hvis Danmarks retsforbehold slettes. Det er der ikke megen fornuft i! Og slet ikke når vi i Danmark har et meget smidigt og velfungerende system med translatørbeskikkelsen. I øvrigt bør Danmark vel loyalt følge EU's bestræbelser på at øge retssikkerheden også på det sproglige område i stedet for at bringe den i fare ved at afskaffe translatørbeskikkelsen og blot påberåbe sig det danske retsforbehold.

Jeg vil vove den påstand, at en vedtagelse af det fremsatte lovforslag vil have den stik modsatte effekt, end hvad tiltænkt er.

Afskaffelsen vil gøre det dyrere og mere tidskrævende for privatpersoner og virksomheder, når det offentlige Danmark eller udlandet stiller krav om en bekræftet oversættelse, idet det foreslås, at notaren fremover skal have myndighed til at bekræfte en oversættelse. Dette afstedkommer en skjult afgift med indtjening til den danske stat, samtidig med at en notar ikke har den sproglige kompetence til at kontrollere oversættelsens indhold.

Ovennævnte kan resultere i, at oversættelsesopgaverne sendes ud af landet, hvilket næppe vil have en gavnlig effekt for væksten i Danmark.

Afskaffelsen vil betyde en forringet kvalitet af oversættelser, da der ikke længere er garanti for oversætterens faglighed og ekspertise.

Afskaffelsen vil bringe privatpersoners og virksomheders retssikkerhed i fare, da de ikke længere vil være garanteret en juridisk gyldig oversættelse og være beskyttet af translatørens ansvarsforsikring og tavshedspligt.

Derfor ønsker jeg, at forslaget om afskaffelse af translatørbeskikkelsen trækkes tilbage.

Med venlig hilsen

Jacqueline Lykke Larsen

Høringssvar vedrørende forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører (Lempelse af dispensationsbestemmelse i lukkeloven, afskaffelse af maksimalpriser i huseftersynsordningen og afskaffelse af beskikkelsesordning for translatører og tolke samt for dispachører).

Som beskikket translatør i dansk og engelsk med 19 års erfaring i branchen og medlem af Translatørforeningen tillader jeg mig herved at indsende nærværende høringssvar, der naturligvis primært vedrører afskaffelsen af beskikkelsesordningen for tolke og translatører.

Afskaffelsen af beskikkelsesordningen foreslås med henblik på at skabe vækst og øget konkurrence på oversættelsesområdet, et område som allerede er udsat for ekstremt kraftig konkurrence, ikke blot fra udlandet men også internt i Danmark. Det hedder i bemærkningerne til lovforslaget, at "personer med en offentlig beskikkelse opnår en konkurrencemæssig fordel inden for det pågældende erhverv i forhold til personer med en tilsvarende uddannelsesmæssig baggrund eller tilsvarende erhvervsmæssige erfaringer, som ikke har en sådan beskikkelse. En afskaffelse af beskikkelsesordningerne vil således alene betyde, at de pågældende personer ikke længere har en offentlig beskikkelse at markedsføre deres ydelser på. De vil fortsat have deres uddannelse og erhvervsmæssige erfaringer, som reelt er det, der kvalificerer dem til at udføre deres erhverv. Kompetence- og kvalitetsniveauet er således intakt. En afskaffelse af beskikkelsesordningerne vil betyde, at markedet for at levere de pågældende ydelser ikke begrænses til personer med en beskikkelse, men at andre aktører med en relevant uddannelsesmæssig baggrund og erhvervsmæssige kvalifikationer vil kunne udføre de samme opgaver."

Oversættelsesmarkedet beskæftiger i dag alt fra højt kvalificerede translatører til studerende og folk uden sproglig uddannelse, som blot har opholdt sig i kortere eller længere tid i et fremmedsprog land. Dette medfører selvsagt en ekstremt svingende kvalitet på oversættelsesarbejdet, hvilket jeg som translatør ofte oplever. Oversættelsesmarkedet er fuldstændigt uigennemskueligt for både privatpersoner og virksomheder. Der er nemlig som regel absolut ingen sammenhæng mellem pris og kvalitet. Den eneste garanti, kunderne har for at få et produkt, der kvalitetsmæssigt lever op til de forventninger, kunderne med rette har, er translatørbeskikkelsen, da den automatisk giver kunderne en garanti for, at vedkommende translatør rent faktisk har gennemgået en sproglig uddannelse på højt niveau.

Dette her bør således ikke handle om at fratage beskikkede translatører muligheden for at markedsføre sig som beskikkede translatører - det bør handle om at sikre de danske virksomheders konkurrencedygtighed i udlandet og retssikkerheden for udlændinge i Danmark ved at sikre, at de fortsat kan få de nødvendige bekræftede oversættelser i Danmark, hvad enten der er tale om virksomhedsdokumenter eller dokumenter til brug i retssager, herunder naturligvis også tolkning.

Det hedder sig, at en afskaffelse af translatørbeskikkelsen vil skabe vækst i Danmark og begrænse de danske virksomheders omkostninger i forbindelse med oversættelser. Det står i langt de fleste tilfælde privatpersoner og virksomheder frit for at vælge, hvorvidt en oversættelse skal bekræftes, om end det dog i visse tilfælde er et krav fra udenlandske myndigheder. Hovedparten af oversættelsesopgaverne i Danmark varetages derfor af ikke-beskikkede oversættere, og oversættelsesområdet er et af de områder i Danmark, hvor der er mest konkurrence. En almindelig ordpris hos et bureau for en translatør er kr. 1,00/ord, og så betragtes man endda som næsten for dyr. Prisen var den samme, da jeg for 19 år siden startede min virksomhed (til sammenligning er en pakke rugbrød steget til mere end det dobbelte i løbet af disse 19 år). Et af Danmarks største oversættelsesbureauer tilbyder i 2014 translatører arbejde til kr. 0,50/ord! Er der noget oversættelsesbranchen IKKE har brug for, så er det mere konkurrence (og slet ikke den konkurrence fra udlandet, som forslaget lægger op til)!

Det betyder også, at de danske virksomheders omkostninger til oversættelse dårligt kan blive lavere. Oversættelsesbranchen har ganske enkelt nået bunden for, hvor lave priser, man kan leve med. Men endnu værre er det, at mange, både privatpersoner og virksomheder, ikke vil kunne bruge en oversættelse til noget, som blot er "bekræftet" af en notar. Afskaffelsen vil gøre det dyrere og mere tidskrævende for privatpersoner og virksomheder, når det offentlige Danmark eller udlandet stiller krav om en bekræftet oversættelse. Forslaget går på, at notaren fremover skal have myndighed til at bekræfte en oversættelse. Dette afstedkommer en skjult afgift med indtjening til den danske stat, samtidig med at en notar ikke har den sproglige kompetence til at kontrollere oversættelsens indhold. Sidstnævnte manglende kvalitetsgaranti vil betyde, at rigtig mange af de opgaver, som kræver en bekræftelse, vil blive sendt ud af landet fremover. Det virker som en meget besynderlig og uigennemtænkt måde at forsøge at skabe vækst i Danmark på.

Det læses ud af lovforslaget og dets bemærkninger, at beskikkelsesordninger er en skidt ting, som hæmmer konkurrence og vækst. Hvorfor så ikke afskaffe advokatbeskikkelsen og revisorernes autorisation eller elinstallatørernes autorisation?

Dette kan der være et par ganske åbenlyse grunde til. Den ene er manglende kendskab til branchen og vigtigheden af en høj kvalitet på netop dette område (denne manglende kendskab begrundes formentlig i, at man har en forventning om, at hvis man nedsætter sig som oversætter, så gør man det, fordi man er dygtig og har de nødvendige kvalifikationer - dette er desværre langt fra altid tilfældet i denne branche). Den anden er, at translatørerhvervet for langt hovedpartens vedkommende bestrides af kvinder (det har ikke været muligt at få oplyst præcise tal, men på baggrund af oplysninger fra Danmarks to brancheorganisationer anslås det at være 90-95 %). Det virker betænkeligt, at man på denne måde ønsker helt at rive eksistensgrundlaget væk under hundredvis af kvinder i Danmark, der i dag er nedsat som selvstændigt praktiserende translatører (for ydermere at kanalisere bekræfteshonoraret fra disse kvinder og over i det offentlige!). Endvidere driver de fleste af disse kvinder deres virksomhed fra det såkaldte udkantsdanmark, jeg selv inklusive. Der er stort set ingen translatør- eller oversætterjobs herude, så alternativet er arbejdsløshed eller at flytte til storbyerne. Det er en meget trist tendens, hvis levebrødet på denne måde skal tages fra dem, der har indrettet sig på et liv i udkantsdanmark! For mit eget vedkommende vil hele mit eksistensgrundlag forsvinde, hvis jeg mister min beskikkelse. Hovedparten af mine opgaver består i at udføre bekræftede oversættelser, primært for virksomheder men også for private. Det vil være en helt uholdbar situation for mig, hvis jeg konstant skal lave aftale med notaren i Næstved (som har begrænset åbningstid) og køre ind til notaren til Næstved - den tid er enten spildt og ulønnet arbejdstid for mig eller vil påføre mine kunder en større udgift end i dag. Det bliver altså dyrere at få en oversættelse, som er "bekræftet" af en notar, end det i dag er at få en translatørbekræftet oversættelse, samtidig med at hele processen forlænges og kompliceres. Stik imod formålet med loven! De fleste af mine kunder vil i øvrigt ikke kunne bruge en oversættelse, som blot er "bekræftet" af en notar til noget - det vil betyde, at de vil være nødt til at sende disse opgaver ud af landet, og jeg må lukke min virksomhed.

En anden ting er forsikringsforholdene. I dag har beskikkede translatører en erhvervsansvarsforsikring. Det er et krav. Fordi vi har kvalifikationerne i orden og kan bevise det, koster en sådan forsikring ikke alverden. Det sikrer vores kunder, at de altid vil kunne få erstatning for eventuelle fejl, og som translatører er vi sikre på, at en eventuel fejl ikke kommer til at koste os hus og hjem. Har man overvejet situationen uden translatører? Hvis det forholder sig, som man mener, at en afskaffelse af translatørbeskikkelsen vil medføre, at mange flere kan komme ind på oversættelsesmarkedet, hvad skal der så ske i tilfælde af fejl? Forsikringsselskaberne vil ikke være villige til at tilbyde samme billige forsikringsordning til oversættere, som ikke kan bevise deres kvalifikationer. En sådan forsikring vil blive helt uforholdsmæssigt dyr. Og de oversættere, der kan bevise deres kvalifikationer, de er allerede inde på markedet i dag.

Endvidere er det stor betydning for virksomhedskunder er, at translatørerne er underlagt tavshedspligt. Denne tavshedspligt vil ikke længere være garanteret ved lov, hvis beskikkelsesordningen bliver afskaffet.

Henrik Sass Larsen har i sit svar på spørgsmål om afskaffelsen af translatørbeskikkelsen til Translatørforeningens formand Hanne Sterndorf skrevet følgende: "For så vidt angår det retslige område forventes en afskaffelse af ordningen på tilsvarende vis ikke at have konsekvenser for kvaliteten." Det må være noget af en tilsnigelse at mene, at alle skal kunne udføre translatørarbejde og dermed også "bekræftede oversættelser", hvad enten de har relevant uddannelsesmæssig baggrund eller ej, for det er det, lovforslaget ønsker at åbne op for (altså hele den gruppe, der i dag udfører "oversættelsesarbejde"). Det svarer i mine øjne til at lade enhver udføre elinstallationsarbejde, som kræver en autoriseret elinstallatør!

Jeg bemærker også, at Henrik Sass Larsen i samme svar som et af argumenterne for at afskaffe beskikkelsesordningen fremfører, at vi jo i Danmark ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 20. oktober 2010 om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager (2010/64/EU), og derfor ikke har brug for ordningen. Jeg bemærker samtidig, at regeringen ønsker, at Danmark skal ud af sit retsforbehold! Det vil påføre Danmark yderligere udgifter til etablering af et nyt kvalifikations-system, hvis Danmarks retsforbehold slettes. Det er der ikke megen fornuft i! Og slet ikke når vi i Danmark har et meget smidigt og velfungerende system med translatørbeskikkelsen. I øvrigt bør Danmark vel loyalt følge EU's bestræbelser på at øge retssikkerheden også på det sproglige område i stedet for at bringe den i fare ved at afskaffe translatørbeskikkelsen og blot påberåbe sig det danske retsforbehold.

Jeg vil vove den påstand, at en vedtagelse af det fremsatte lovforslag vil have den stik modsatte effekt, end hvad tiltænkt er.

Afskaffelsen vil gøre det dyrere og mere tidskrævende for privatpersoner og virksomheder, når det offentlige Danmark eller udlandet stiller krav om en bekræftet oversættelse, idet det foreslås, at notaren fremover skal have myndighed til at bekræfte en oversættelse. Dette afstedkommer en skjult afgift med indtjening til den danske stat, samtidig med at en notar ikke har den sproglige kompetence til at kontrollere oversættelsens indhold.

Ovennævnte kan resultere i, at oversættelsesopgaverne sendes ud af landet, hvilket næppe vil have en gavnlig effekt for væksten i Danmark.

Afskaffelsen vil betyde en forringet kvalitet af oversættelser, da der ikke længere er garanti for oversætterens faglighed og ekspertise.

Afskaffelsen vil bringe privatpersoners og virksomheders retssikkerhed i fare, da de ikke længere vil være garanteret en juridisk gyldig oversættelse og være beskyttet af translatørens ansvarsforsikring og tavshedspligt.

Derfor ønsker jeg, at forslaget om afskaffelse af translatørbeskikkelsen trækkes tilbage.

Med venlig hilsen

Jacqueline Lykke Larsen

Christine Maxner

Fra: Jørgen Chr. Nielsen <jcn@Kommunikationogsgprog.dk>
Sendt: 25. november 2014 09:14
Til: hoering_LFTD
Cc: Jørgen Chr. Nielsen
Emne: Kommentarer til lovforslag i høring
Vedhæftede filer: KS høringssvar_JSU.docx

Den forrige mail bedes venligst ignoreret. Dette er det relevante bilag. På forhånd tak.

Jørgen Christian Wind Nielsen

Konsulent
Direkte 3348 8927

KOMMUNIKATION
OG SPROG

Forbundet Kommunikation og Sprog

Hauser Plads 20 3. sal
1127 København K
Telefon 3391 9800

Vi er en specialiseret fagforening for dig, der studerer eller arbejder med kommunikation, marketing, sprog, medier, it, hr, salg eller formidling.

[Medlemsfordele](#)

Til Erhvervsstyrelsen
hoering_LFTD@erst.dk

Forbundet Kommunikation og Sprogs høringssvar vedrørende forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker mv., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører.

Vedrørende ophævelse af lov om translatører og tolke

Hermed fremsendes Forbundet Kommunikation og Sprogs kommentarer til lovforslaget vedrørende ophævelse af lov om translatører og tolke.

Flere gebyrer på erhvervslivet

Regeringen har stillet forslag om at afskaffe autoriserede oversættelser, udført af autoriserede translatører og tolke. Lovforslaget er udformet på den måde, at alle fremover kan kalde sig translatør. Formålet med forslaget er at lette administrative byrder og at skabe konkurrence og vækst. Lovforslaget får imidlertid den stik modsatte effekt. Det vil øge erhvervslivets udgifter til oversættelser, forringe serviceniveauet for erhvervslivet, skabe tvivl om hvorvidt en oversættelse er et partsdokument, skabe geografisk skævhed, sende arbejde ud af landet, begrænse den fri bevægelighed og konvertere privat indtjening til offentlige gebyrer.

Oversættererhvervet er i forvejen et af de mest konkurrenceudsatte erhverv. Det står enhver virksomhed eller kunde frit for at henvende sig til en hvilken som helst oversætter, også i udlandet. Et forhold der kan illustreres ved at priserne inden for de senere år er faldet med 40 procent.

Erhvervslivet

Virksomheder og enkeltpersoner bliver i dag mødt med krav fra myndigheder, institutioner og organisationer i udlandet om at oversættelser skal være autoriserede, fordi det giver garanti for korrekthed, kvalitet, upartiskhed og offentlig anerkendelse. Præcis som det er tilfældet med statsautoriserede revisorer. Denne garanti- og kvalitetsstillelse leveres i dag af statsautoriserede translatører, der typisk har en cand.ling.merc.-uddannelse i oversættelse i et fremmedsprog og i dansk, kombineret med en autorisation fra Erhvervs-og Vækstministeriet.

Det er således ikke beskikkelsen i sig selv, men den tilgrundliggende erhvervssproglige kandidatuddannelse i oversættelse, målrettet erhvervslivets specifikke behov, kombineret med en statslig anerkendelse, der sætter den statsautoriserede translatør i stand til at udføre sin funktion.

Det foreslås i lovforslaget, at oversætterne fremover skal "godkendes" af en notar. En notar "godkender" den fremmødte persons identitet. At det er den fremmødte, der også har udført oversættelsen, er ansvarlig for den og garanterer kvaliteten af den, foreligger der intet om. Det foreslåede system erstatter således ikke det eksisterende. Forslaget vil fremover skabe tvivl i erhvervslivet om en oversættelses juridiske status, validitet og kvalitet, også i udlandet. Uddannelsesinstitutionerne, retssystemet og erhvervslivet har brug for kvalitet i oversættelse og for tillid til systemet.

Bliver den foreslåede ændring gennemført, kan erhvervslivets behov for sikkerhed for kvalitet ikke længere opfyldes i Danmark. Opgaverne vil så blive løst i udlandet, og eksisterende jobs i Danmark vil flytte med.

Skal en notargodkendelse træde i stedet for en translatørautorisation, vil et gebyr blive flyttet fra det private erhvervsliv til det offentlige. Virksomhederne vil yderligere blive mødt med et offentligt bureaukrati, offentlige åbningstider, etc., der er langt tungere end det eksisterende smidige system, hvor translatører kan levere autoriserede oversættelser i alle døgnets timer, også på tidspunkter, hvor de offentlige kontorer holder lukket. Også dette vil medvirke til at fordyre udgiften for erhvervslivet.

Forslaget har geografisk slagside. Jo længere "væk" en translatør bor, jo sværere vil det være at komme til en notar.

Nogle lande, eksempelvis vækstmarkeder som Polen og Kina, kræver autoriserede oversættelser godkendt, dvs. legaliseret, på deres respektive ambassader. Og det skal være statsautoriserede oversættelser. Kan det ikke leveres fra Danmark, må oversættelserne leveres fra udlandet. Den foreslåede lovændring har ingen forslag til hvordan denne situation håndteres.

Retssystemet

Danmark, og de lande vi gerne "omgås", er retssamfund. Vi lægger vægt på retfærdighed, en fair behandling fra offentlige myndigheder, et retssystem, der er tillid til osv. Det er derfor statsautoriserede translatører eksplicit er nævnt i Retsplejeloven. Det gælder både tolkning og oversættelse. Men også i forbindelse med den stigende internationale migration og den frie bevægelighed i EU er det vigtigt, at borgere sikres sproglige og uvildige muligheder for at kunne kommunikere i alle tænkelige situationer. Derfor er der øget opmærksomhed på adgang til sproglige kvalitetsydelser i eksempelvis den sociale sektor, sundhedssektoren og i retssystemet. Det er derfor, EU har vedtaget et direktiv om sproglige rettigheder i straffesager m.v. Danmark er det eneste land i EU, der ikke har tiltrådt direktivet. Direktivet indeholder blandt andet bestemmelser om offentlige registre over godkendte tolke og oversættere. De politiske partier i Folketinget arbejder i øjeblikket på at indgå aftaler, der skal muliggøre en ophævelse af de danske EU-forbehold på det retslige område. Kommer det til at ske, skal Danmark implementere direktivet og oprette registre, som med lovforslaget foreslås nedlagt. Justitsministeriet arbejder i øjeblikket på en betænkning eller en rapport, der ser på hvordan de sproglige rettigheder i Danmark kan forbedres, så vi undgår f.eks. de meget omtalte børnetolke. Nærværende lovforslag bør som minimum afvente rapporten fra Justitsministeriet.

Europa-Kommissionen udgav i 2012 rapporten "Studies on translation and multilingualism – The Status of the Translation Profession in the European Union". I rapporten p. 23 ff under overskriften "the status of translators of official documents" gennemgås ordningerne i de forskellige lande, og p. 29 er der et kort, hvor systemerne angives med farvekoder. De systemer, der opereres med, er certified translations (hvor man skal til en notar), sworn or state-authorised translators samt academically authorised sworn translators. Kortet viser med al tydelighed, hvordan den foreslåede ordning (notarordningen) vil bringe os ud i et randområde af Europa.

Uddannelsessystemet

Det er et centralt element i regeringens uddannelsespolitik, at mange udenlandske studerende kommer til Danmark for at læse på de videregående uddannelser. Det er vigtigt i den sammenhæng, at der ikke snydes med dokumentationen, at kvaliteten sikres, at uddannelsesinstitutionerne ikke drukner i administration og at udgifterne ikke påhviler uddannelsesinstitutionerne. Derfor foreslår Uddannelsesministeriet i L66, at "Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om krav til oversættelse af eksamensbeviser". I kommentarerne til lovforslaget anfører ministeriet med henblik på at lette de administrative byrder for de videregående uddannelsesinstitutioner: "Der vil således kunne stilles krav om, at ansøgere til studiepladser

på videregående uddannelser fremsender de anførte dokumenter i en autoriseret oversættelse til et af flere nærmere angivne sprog".

Og videre: "Med bestemmelsen kan ministeren fastsætte regler, således at ansøgere, der fremsender eksamensbeviser og andre dokumenter, der kræver oversættelse, skal vedlægge en autoriseret oversættelse af de omhandlede dokumenter som en betingelse for at få ansøgning om en studieplads på en videregående uddannelse behandlet".

Lovforslaget, "Udkast til forslag til lov om ændring af universitetsloven og forskellige andre love (Gennemsigthed i valg af uddannelse, forsikring af gæsteforskere og krav til oversættelse af eksamensbeviser)", har netop været i høring. Der er indkommet 34 høringssvar fra så vigtige aktører som Advokatrådet, Søfartsstyrelsen, Finanstilsynet, Danske Erhvervsskoler, Svendborg International Maritime Academy, Dansk Byggeri, DI, Dansk Erhverv, Finanssektorens Arbejdsgiverforening og andre. Af Folketingets hjemmeside fremgår det vedrørende forslaget om oversættelse, at der "alene er fremkommet positive tilkendegivelser".

Også i forbindelse med internationale ansøgninger til danske ph.d.-stipendier stilles krav om autoriserede oversættelser.

Samtidig med at Erhvervs- og Vækstminister Henrik Sass Larsen fremlægger forslag om at afskaffe autoriserede oversættelser med det formål at formindske de administrative byrder og øge konkurrencen, foreslår Uddannelses- og forskningsminister Sofie Carsten Nielsen altså at stille krav om autoriserede oversættelser med det formål at formindske de administrative byrder, reducere omkostninger, undgå bedrageri og øge kvaliteten.

Forbundet Kommunikation og Sprog foreslår, at forslaget om at ophæve lov om translatører og tolke trækkes tilbage.

25.11.2014

Jørgen Christian Wind Nielsen
Konsulent
Direkte 3348 8927

KOMMUNIKATION
OG SPROG

Forbundet Kommunikation og Sprog
Hauser Plads 20 3. sal
1127 København K
Telefon 3391 9800

Katia Tórshem Voltelen

Fra: Peter H. Trudsø <pt@swlp.dk>
Sendt: 25. november 2014 11:38
Til: hoering_LFTD
Emne: Landsforeningen af Forsvarsadvokater - høringsvar
Vedhæftede filer: Brev skabelon landsforeningen - tolk.pdf

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

Kategorier: Rød kategori

Med venlig hilsen

Peter Trudsø
pt@swlp.dk / www.swlp.dk

ADVOKAT PETER TRUDSØ
STAGETORN WENZEL LUND POULSEN
St. Strandstræde 21, 1. sal (Reception til højre)
1255 København K
Tlf: 33 12 46 11
Fax: 33 12 84 45
Mobil: 28136495

Vi gør opmærksom på, at denne e-mail kan indeholde fortrolig information. Hvis du ved en fejltagelse har modtaget e-mailen, beder vi dig venligst informere os herom og samtidig slette e-mailen uden at videresende eller kopiere den.

Please note that this message may contain confidential information. If you have received this message by mistake, please inform us hereof and delete the message from your system without making, distributing or retaining any copies of it. This e-mail and attachments are confidential and may be legally protected. It is addressed to the intended recipient only. If you are not the intended recipient please notify the sender immediately.

Denne mail er blevet scannet af <http://www.comendo.com> og indeholder ikke virus!

LANDSFORENINGEN AF FORSVARSAADVOKATER

Erhvervsstyrelsen

hoering_LFTD@erst.dk

FORMAND :
HENRIK STAGETORN
ST. STRANDSTRÆDE 21, 1. SAL
1255 KØBENHAVN K
TLF. 33 12 46 11
FAX 33 12 84 45
E-MAIL: HS@SWLP.DK

SEKRETARIAT :
ST. STRANDSTRÆDE 21, 1. SAL
1255 KØBENHAVN K
TLF. 33 12 46 11
FAX 33 12 84 45
E-MAIL: PT@SWLP.DK

25. november 2014

Høring vedrørende forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

Ved e-mail af 28. oktober 2014 har Erhvervsstyrelsen anmodet Landsforeningen af Forsvarsadvokater om eventuelle bemærkninger til ovennævnte lovforslag.

Det fremgår af lovforslaget, at regeringen, Venstre, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti, som en del af "Aftale om en vækstpakke" (juni 2014), har aftalt, at der skal gennemføres en række initiativer rettet mod at lette markedsadgangen og fjerne unødvendige barrierer m.v. for en række mindre erhverv. Det er herunder aftalt at afskaffe beskikkelsesordningerne for bl. a. translatører og tolke. Som konsekvens af ophævelsen af lov om translatører og tolke, foretages der ændringer i retsplejelovens paragraf 149, hvor "translatør" ændres til: "uddannet translatør eller lignende".

Med en afskaffelse af beskikkelsesordningerne for translatører og tolke kræves der ikke længere en beskikkelse fra en offentlig myndighed for at kunne kalde sig translatør og foretage den dertil knyttede virksomhed.

Baggrunden for forslaget er, at personer med en offentlig beskikkelse opnår en konkurrencemæssig fordel inden for det pågældende erhverv i forhold til personer med en tilsvarende uddannelsesmæssig baggrund eller tilsvarende erhvervsmæssige erfaringer, som ikke har en sådan beskikkelse. En afskaffelse af beskikkelsesordningerne vil således ifølge lovforslaget alene betyde, at de pågældende personer ikke længere har en offentlig beskikkelse at markedsføre deres ydelser på. De vil fortsat have deres uddannelse og erhvervsmæssige erfaringer, som reelt er det, der kvalificerer dem til at udføre deres erhverv. Kompetence- og kvalitetsniveauet er således intakt. Selve beskikkelsen er i dag blot et tjek af restance- og straffeattest. En beskikkelse, hvor merværdien i forhold til uddannelsen alene er et tjek af straffe- og restanceattest, vurderes ifølge lovforslaget ikke at være nødvendig eller relevant i forhold til at sikre kvalitet af de pågældendes ydelser.

Landsforeningen af Forsvarsadvokater har overordnet ikke bemærkninger til lovforslaget.

Landsforeningen af Forsvarsadvokater skal dog bemærke, at der er stor forskel på kvaliteten af den tolkning, der finder sted i forbindelse med afviklingen af straffesager i retten. Ophævelsen af lov om translatører og tolke og ændringen af retsplejelovens § 149 kunne derfor naturligt kædes

NATIONAL ASSOCIATION OF DEFENCE LAWYERS

sammen med nærmere overvejelser omkring, hvilke krav, der skal stilles til tolke i straffesager. Tolke i straffesager vælges normalt fra rigspolitiets tolkeliste jf. bekendtgørelse nr. 571 af 28. maj 2008.

Af hensyn til retssikkerheden er det afgørende, at tolkning i straffesager altid sker på et højt niveau. Landsforeningen bakker derfor op om, at Translatørforeningens tolkeudvalg - bl.a. gennem Landsforeningen af Forsvarsadvokaters medlemsblad - har udsendt et spørgeskema vedrørende kvaliteten af den tolkning, der finder sted i retssager. Af det udsendte spørgeskema fremgår, at der i Norge og Sverige er certificeringsordninger. En certificeringsordning for tolke, der arbejder i retssystemet, kan med fordel også indføres i Danmark.

På bestyrelsens vegne

Henrik Stagetorn

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Tina Graff <translatortinagraff@gmail.com>
Sendt: 25. november 2014 11:40
Til: hoering_LFTD
Emne: Høringssvar
Vedhæftede filer: HØRINGSSVAR.docx

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

Kategorier: Rød kategori

Venlig hilsen/Kind regards

Translatør Tina Graff
Ingerslevs Boulevard 22, 2 TV
8000 Aarhus C
Denmark
Phone: +45 2443 4860
E-mail: translatortinagraff@gmail.com

Vedr. lovforslag om afskaffelsen af statsautorisationen for translatører

Hermed vil jeg gerne give min mening om afskaffelsen af statsautorisationen for translatører til kende.

Forslaget bygger på en forestilling om, at det myldrer med oversættere uden den relevante uddannelse, som brænder efter at foretage oversættelse af komplicerede juridiske, økonomiske og tekniske tekster. Disse personer ville formentlig have taget den relevante uddannelse, hvis de ønskede dette. Man kunne i stedet indføre en ordning, hvor disse personer, som ifølge lovforslaget formodes at have samme kvalifikationer som statsautoriserede translatører, kunne tage de relevante eksaminer. De må med lethed kunne bestå dem, hvis lovforslagets tekst om "personer med en tilsvarende uddannelsesmæssig baggrund eller tilsvarende erhvervsmæssige erfaringer" står til troende. Dermed ligestilles alle med de samme kvalifikationer, og vi kan alle dermed "markedsføre" os som statsautoriserede translatører, og kunderne vil samtidig have sikkerhed for en tilstrækkelig høj kvalitet.

Da formålet med dette lovforslag formodes at skulle skabe vækst, må man desværre sige, at det vil det formentlig ikke. Selvom autorisationen afskaffes, afskaffes kravet om bekræftede oversættelser ikke ifølge lovforslaget. Man skal i stedet forbi en notar. Den tid, oversætteren bruger på dette, samt transportudgifterne, skal naturligvis dækkes af kunden. Dertil kommer notargebyret, som virksomheder også skal betale i forbindelse med oversættelse af dokumenter, der oversættes af deres interne statsautoriserede translatører. Hvis priserne skal bevares på nuværende niveau, skal kunderne ud at finde en oversætter, der er villige til at bruge mindre tid på at lave en god oversættelse, så de andre udgifter kan dækkes ind af prisen. Så må man jo stille spørgsmålstegn ved kvaliteten. De nuværende kvalitetsbevidste statsautoriserede translatører, som i dag hæfter for oversættelsen med alt de ejer og har, vil nok ikke kunne få sig selv til at levere en så dårlig ydelse.

Mht. retssikkerheden så vil den være ikke-eksisterende, hvis statsautorisationen afskaffes. Der vil ikke længere være nogen, der er forpligtet til at stå inde for, at en oversættelse er korrekt. Personligt vil jeg meget nødtigt være part i en retssag, hvor oversættelsen af relevante dokumenter er betalt af modparten og oversat af "en uddannet translatør eller lignende", som ikke har nogen som helst forpligtelse til at oversætte korrekt og ikke hæfter for dette på nogen måde. Det kunne jo være pizzamanden nede på hjørnet, som muligvis taler fremragende italiensk, men som nok ikke er så meget inde i både italienske og danske juridiske begreber.

Kort sagt vil afskaffelsen medføre en nedgang i kvalitetsbevidste translatører, der er villige til at påtage sig den type opgaver til en åbenbart lavere pris, som afskaffelsen forventes at medføre.

Med venlig hilsen

Statsautoriseret translatør

Tina Graff

Ingerslevs Boulevard 22, 2 TV

8000 Aarhus C

Denmark

Phone: +45 2443 4860

E-mail: translatortinagraff@gmail.com

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Sussi Skov-Christensen <ssc@skovchristensen.com>
Sendt: 25. november 2014 11:46
Til: hoering_LFTD
Emne: Høringssvar vedr. afskaffelse af translatørbeskikkelsen
Vedhæftede filer: Høringssvar vedr. translatørbeskikkelse.pdf

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

Kategorier: Rød kategori

Vedhæftet følger høringsvar vedr. forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører.

Med venlig hilsen

Sussi Skov-Christensen
Statsaut. translatør (cand.ling.merc.) i tysk, MDT
Cellovej 11
2730 Herlev

Herlev, den 25.11.2014

Høringsvar vedr. forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører.

Afskaffelse af beskikkelsesordningen for translatører

Som praktiserende translatør gennem 28 år skal jeg anmode om, at følgende betragtninger vil blive inddraget i overvejelserne, når ovenstående lovforslag behandles:

Desværre får man det indtryk, at aftaleparterne har *tabt formålet med autorisationsordningen af syne*. Autorisationsordninger bruges generelt til at styrke sikkerheden for brugerne og fremme kvaliteten. De gives hovedsageligt på baggrund af uddannelse og anses normalt ikke for konkurrenceforvridende, men som udtryk for, at de pågældende udøver en funktion af særlig betydning for samfundet. *Argumentet om en urimelig konkurrencefordel er derfor uholdbart.*

I modsætning til eksaminer kan autorisation fortabes ved senere misbrug eller grov uduelighed. Translatør er i dag et offentligt hverv, der er omfattet af straffelovens bestemmelser om bestikkelse og tavshedspligt (§ 144, 150-152, og 154-157, strafferamme op til 6 år). Sanktionsmulighederne giver retssikkerhed og forekommer strengere og langt mere konkrete end de sanktionsmuligheder, som ministeren henviser til ("hvis en personmarkedsfører sig som uddannet inden for et givent område, og sælger tjenesteydelser under påskud af at have en særlig uddannelse, uden at dette er tilfældet, kan det medføre strafbar overtrædelse af markedsføringsloven, og i visse tilfælde straffeloven"). De problemer, der kan opstå, når et hverv udøves uden en beskyttet titel med formaliseret bagvedliggende uddannelse, ses tydeligt på tolkeområdet, som gentagne gange har været i offentlighedens søgelys.

I en tid med globalisering og stadig større fokus på internationale relationer er det vanskeligt at se, hvorfor translatørhvervet netop nu skulle være blevet overflødigt. Generelt forbedrede sprogkompetencer kan på ingen måde erstatte specialistviden inden for økonomisk, teknisk og juridisk sprog. Og den viden kan man i Danmark kun erhverve via det erhvervssproglige studium. Der findes ikke noget "lignende", bortset fra de personer, der har aflagt translatøreksamen.

Indførelsen af begrebet "uddannet translatør" er meningsløs og misvisende. Translatør er i dag en indarbejdet betegnelse for personer, der udfører et betroet offentligt hverv. Hvis titlen ikke længere skal være beskyttet, bør den derfor fremadrettet afskaffes helt. Det vil være stærkt vildledende i forhold til brugerne at bibeholde titlen, der bl.a. forbindes med fortrolighed og et højt kvalitetsniveau, som kunderne vælger til, når de har behov herfor. Vil man virkelig afskaffe translatørbeskikkelsen, bør man helt undlade at bruge betegnelsen. Anerkendelsen af kompetencerne hos dem, der har aflagt translatøreksamen, fjernes under alle omstændigheder med et arrogant pennestrøg, for de har typisk erhvervet deres kompetencer ved krævende selvstudier og har altså ingen "uddannelse". I øvrigt er det urealistisk at tro, at nogen fremover vil gøre sig den ulejlighed at tage så lang en uddannelse for at udøve

et erhverv, som uden videre kan udøves af enhver. Det er vigtigt at huske, at aftagerne af oversættelser oftest ikke har mulighed for at vurdere kvaliteten af det produkt, de modtager.

Forlydender om, at man vil bevare titlen for i videst muligt omfang at undgå at ændre i love, hvor translatørtitlen nævnes, er forhåbentlig uden bund i virkeligheden.

For så vidt angår fortroligheden anfører ministeren, at køber og sælger af oversættelsesydelser jo blot kan indgå fortrolighedsaftaler efter privatretlige regler. Det vil imidlertid, i lighed med det fremtidige behov for notarpåtegning, påføre virksomhederne ekstra administration og omkostninger, og er på ingen måde en forenkling.

De store tabere vil efter min opfattelse blive iværksættere og mindre virksomheder. Myndigheder og store virksomheder vil sikkert opbygge egne afdelinger og uddanne internt for at sikre sig de fornødne sproglige kompetencer og den ønskede fortrolighed.

Regeringen er efter eget udsagn overbevist om, at man med afskaffelsen af translatørbeskikkelsen nedbryder unødvendige forhindringer for en effektiv konkurrence. Det er jeg ikke. Jeg er til gengæld fuldstændig overbevist om, at man bygger barrierer op og lægger hindringer i vejen for virksomheder, liberale erhverv og myndigheder i forhold til udlandet. I en lang række sammenhænge vil det fortsat være et krav, at man kommunikerer på landets eget sprog, ikke "blot" på engelsk.

En kæde er ikke stærkere end dens svageste led. Translatører fungerer som formidlere af fortrolig kommunikation, ofte af kompliceret karakter, mellem virksomheder, advokater, revisorer og disses klienter og med og mellem myndigheder (fx retsanmodninger) mv. Hvorfor svække en funktion, hvor Danmark i dag står stærkt internationalt set, takket være en hidtil forbilledlig specialistuddannelse? Her bør man i langt højere grad fokusere på udvikling end afvikling, hvis man tager Danmarks vækst og internationale relationer seriøst.

Med venlig hilsen

Sussi Skov-Christensen

Statsaut. translatør (cand.ling.merc.) i tysk, MDT

Cellovej 11

2730 Herlev

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Line Stentoft Andersen <LISA@DI.DK>
Sendt: 25. november 2014 11:57
Til: hoering_LFTD
Emne: DI høringssvar - Høring vedr forslag til lov om ændring af lov omdetailsalg fra butikker mv
Vedhæftede filer: DI høringssvar - Høring af forslag til lov om detailsalg fra butikker mv.pdf
Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført
Kategorier: Gul kategori; Blå kategori; Rød kategori

Hermed fremsendes DI's høringssvar til Forslag til Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører.

Med venlig hilsen

Line Stentoft Andersen
Konsulent

(+45) 3377 4842
(+45) 2112 9407 (Mobile)
lisa@di.dk
handel.di.dk

DI'S PRODUKTIVITETSINDSATS

di.dk/produktivvirksomhed giver dig værktøjer
og inspiration til at øge din indtjening og styrke
din konkurrenceevne.

25. november 2014

Erhvervsstyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

Dansk Industri
Confederation of Danish Industry

Sendt til: hoering_LFTD@erst.dk

Høring vedrørende forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

DI takker for muligheden for at afgive svar til ovennævnte høring og sender hermed kommentarer til det fremsendte.

Forslagets § 1

DI bakker op om forslaget om at ændre lov om detailsalg fra butikker, da det vil give større fleksibilitet og bedre muligheder for erhvervsdrivende såvel som for privatpersoner.

Forslagets § 4

DI bifalder forslaget om indsættelse af ny stk. 2 i § 75. Vi tolker ændringen således, at den vil hjemle mulighed for at løse de unødige bureaukratiske udfordringer, som havnerundfart og tilsvarende havnenære operatører oplever vedrørende krav til personalets bespisningsforhold.

Forslagets § 7

Som en del af høringen indgår et ønske om at ophæve lov om translatører og tolke. Ophævelsen sker som følge af vækstplanen fra juni 2014. Hverken i høringsudkastet eller i vækstplanen findes nogen særlig grundig forklaring på behovet for ophævelse af loven om translatører og tolke. DI ønsker ikke at opretholde lovgivning, der skaber monopollignende tilstande inden for enkelte professioner, men dette er, som det også beskrives i bemærkningerne til høringsudkastet, ikke tilfældet med translatører og tolke. Oversættelser kan i dag forelægges en notar og legaliseres ved Udenrigsministeriet. Autorisation af translatører og tolke giver blot virksomhederne adgang til et mindre bureaukratisk alternativ.

Der argumenteres i høringsmaterialet for, at autorisationsordningen ikke er nødvendig eller relevant i forhold til at sikre kvaliteten af oversættelserne. DI savner dokumentation for dette argument. DI vurderer, at autorisationsordningen i forbindelse med translatører og tolke igennem de eksamenskrav, som er beskrevet i bekendtgørelse nr. 29 af 17. januar 1992, sikrer et fagligt niveau for dem, som autoriseres som translatører. En ophævelse vil derfor fjerne enhver beskyttelse af titlen og dermed den implicitte garanti for oversættelsens kvalitet, som autorisationen indeholder. Med en ophævelse af translatørautorisationen stilles virksomhederne i en situation, hvor muligheden for at vurdere, om en oversætter er fagligt kompetent, alene kan vurderes ved krav om fremlæggelse af uddannelsesbeviser for den enkelte udbyder af oversættelser. DI vurderer, at dette vil gøre det væsentligt sværere for virksomhederne at vurdere kvaliteten af en udbyder af oversættelser.

Ophævelse af loven vil, som det også fremgår indirekte af forslaget, have en negativ effekt på bureaukratiet og omkostningerne for virksomhederne. Hvor en translatør, under de nuværende regler, vil kunne udfærdige en oversættelse, som Udenrigsministeriet umiddelbart, om nødvendigt, kan legalisere, skal virksomhederne i fremtiden først få udarbejdet en oversættelse, derefter skal oversætteren personligt møde op hos en notar, for derefter at kunne opnå en legalisering fra Udenrigsministeriet. Hverken notar eller Udenrigsministeriet bekræfter kvaliteten af oversættelsen, men bekræfter alene underskriften af den person, som møder op med dokumentet.

I den foreslåede fremtidige proces er der således ingen sikring af kvaliteten i oversættelsen og dermed ingen garanti for virksomhederne for, at oversættelser af juridiske dokumenter har samme juridiske gyldighed som originalen. DI vurderer endvidere, at virksomhederne vil blive pålagt ekstraomkostninger ved at skulle dække udgifterne til, at en translatør eller oversætter skal møde op ved notaren.

DI kan på baggrund af ovenstående ikke støtte en ophævelse af lov om translatører og tolke.

DI står naturligvis til rådighed, hvis ovenstående ønskes uddybet.

Med venlig hilsen

Lars William Wesch
Underdirektør

DI

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Lena Quistdorff Jansen <lqj@danskeadvokater.dk>
Sendt: 25. november 2014 13:35
Til: hoering_LFTD
Cc: Helle Hübertz Krogsøe
Emne: Bemærkninger til ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

Vedhæftede filer: Erhvervsstyrelsen - ophævelse af lov om tranlatører m.fl..pdf

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

Kategorier: Rød kategori

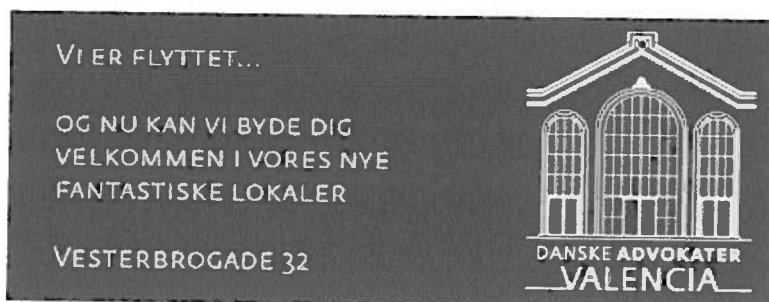
Vedhæftet er Danske Advokaters bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører.

Med venlig hilsen

**DANSKE
ADVOKATER**

Lena Quistdorff Jansen
Direktionssekretær

Telefon 33 43 70 17
lqj@danskeadvokater.dk

Vesterbrogade 32 - 1620 København V - Telefon 3343 7000 - Fax 3343 7001 - www.danskeadvokater.dk

Erhvervsstyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

Vesterbrogade 32
1620 København V

Telefon 33 43 70 00
mailto:mail@danskeadvokater.dk
www.danskeadvokater.dk

Dokumentnr. D-2014-035129

25. november 2015

Vedr.: Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører.

1. Indledning

Erhvervsstyrelsen har den 28. oktober 2014 sendt udkast til forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører med anmodning om eventuelle bemærkninger inden den 25. november 2014.

Lovforslaget går bl.a. ud på – som led i "Aftale om en vækstpakke" fra juni 2014 – at ophæve lov om translatører og tolke samt dispachører, så beskikkelsesordningerne for translatører og tolke samt for dispachører afskaffes. Der er dermed lagt op til, at der ikke længere skal kræves en beskikkelse fra en offentlig myndighed for at kunne kalde sig translatør eller dispachør og foretage den dertil knyttede virksomhed.

Det fremgår af de almindelige bemærkninger til lovudkastet, at regulering af erhverv betyder, at der ikke er fri adgang til erhvervet, hvilket begrænser adgangen for nye aktører og svækker konkurrencen. Regeringen er optaget af ikke at opstille unødvendige hindringer for effektiv konkurrence. Endvidere fremgår det af de almindelige bemærkninger, at en afskaffelse af beskikkelsesordningerne vil betyde, at markedet for at levere de pågældende ydelser ikke begrænses til personer med en beskikkelse, men at andre aktører med en relevant uddannelsesmæssig baggrund og erhvervsmæssige kvalifikationer vil kunne udføre de samme opgaver. Det vil alt andet lige kunne medføre større konkurrence på områderne til gavn for vækst i samfundet generelt.

Som konsekvens heraf foretages der bl.a. ændringer i retsplejeloven. Det foreslås således, at bestemmelsen i retsplejelovens § 149, stk. 1 og 2, om anvendelse af translatør i forbindelse med retssager ændres, så det fremgår, at der skal være tale om en uddannet translatør eller lignende. Det fremgår af de almindelige bemærkninger, at der alene er tale om en præcisering af bestemmelsen som følge af, at betegnelsen translatør ikke længere er begrænset til personer, som er beskikket efter lov om translatører og tolke. Endvidere fremgår det, at der ikke er tilsigtet ændringer i forhold til domstolenes anvendelse af tolke og translatører i praksis, og at det forudsættes, at domstolene også i fremtiden så vidt muligt anvender translatører, ligesom domstolene må antages i praksis i vidt omfang at anvende Rigspolitiets tolkeoversigt. Justitsministeriet har nedsat et internt udvalg, som bl.a. har til opgave at identificere forslag, der kan sikre adgang til tolkeydelser af højere kvalitet på Justitsministeriets område. Udvalget forventes at afslutte sit arbejde ultimo 2014.

2. Danske Advokaters bemærkninger

Forslaget om at afskaffe beskikkelsesordningerne for translatører mv. rejser efter Danske Advokaters opfattelse en række spørgsmål, herunder af retssikkerhedsmæssig karakter, ligesom forslaget efter Danske Advokaters opfattelse vil kunne have nogle u hensigtsmæssige og utilsigtede konsekvenser for virksomheder og borgere samt for samfundet generelt, herunder i sidste ende også i forhold til netop væksten herhjemme.

Danske Advokater bemærker, at advokater generelt på en række områder benytter bistand i forbindelse med oversættelser og tolkninger. Det gælder i forhold til både advokaternes arbejde med retssager og advokaters arbejde internationalt.

Markedet for oversættelser er allerede på nuværende tidspunkt frit, idet enhver kan nedsætte sig som oversætter, og aftagere af oversættelsesydelse kan således vælge frit mellem oversættere og statsaut. translatører, der i dag er i fuld konkurrence med hinanden. Der er dog situationer, f.eks. myndighedskrav, hvor det er afgørende for aftagerne at sikre eller at kunne dokumentere, at den udførte oversættelse har en tilstrækkelig kvalitet, og at der ved dens udarbejdelse er iagttaget fortrolighed, og her gør beskikkelsesordningen oversættelsesmarkedet gennemsigtigt for aftagerne.

Det er selvsagt af afgørende betydning at sikre, at opgaver med hensyn til oversættelse og tolkning til enhver tid og i alle henseender varetages af personer, der har det fornødne kompetence- og kvalitetsniveau. Problemer med manglende oversættelses- og tolkekvalitet rejser nogle alvorlige retssikkerhedsmæssige og principielle problemstillinger, f.eks. i behandlingen af konkrete civile sager eller straffesager ved domstolene.

Ved domstolene er det ligeledes af største vigtighed, at oversættelser er retvisende, og at der tolkes korrekt. Beskikkelsesordningen sikrer, at oversættelse og tolkning udføres af personer med dokumenterede sproglige kvalifikationer, således at der ikke sker krænkelse af retssikkerheden.

Ved oversættelse af fremmedsprogede dokumenter til brug for retssager, hvor retssproget er dansk, er det i dag udbredt at anvende ikke autoriserede oversættelser,

så længe parterne er enige om indholdet af disse. Hvis der opstår uenighed om selve oversættelsen, har hver part i dag mulighed for at kræve en autoriseret oversættelse. Denne mulighed vil falde bort, hvis forslaget vedtages. Det kan give såvel retssikkerhedsmæssige udfordringer samt udfordringer for den domstol, der skal afgøre tvisten.

Særligt med hensyn til dokumenter, der skal anvendes i udlandet, bemærker Danske Advokater, at der i en række tilfælde fra udenlandske myndigheder mv. stilles krav om, at der skal foreligge bekræftede oversættelser udført af personer, der besidder de fornødne kompetencer hertil. Det gælder f.eks. med hensyn til stiftelse af udenlandske selskaber eller indgåelse af aftaler i udlandet, herunder bankengagementer. Det er i den forbindelse helt centralt at sikre, at det i sådanne tilfælde også fremover i fornødent omfang kan bekræftes over for f.eks. udenlandske myndigheder, at kvaliteten af en oversættelse er af en sådan karakter, at den kan benyttes af disse myndigheder.

Af lovudkastets almindelige bemærkninger, pkt. 3.6., side 15, fremgår følgende vedrørende legalisering:

I dag er det muligt at få legaliseret et dokument, som skal bruges i udlandet. En legalisering er en bekræftelse af underskriften på dokumentet. Visse dokumenter skal legaliseres af en dansk myndighed inden legalisering i Udenrigsministeriet, andre dokumenter kan legaliseres direkte i Udenrigsministeriet. Udenrigsministeriet kan i dag kun legalisere en oversættelse af et dokument, hvis oversættelsen er foretaget, stemplet og underskrevet af en beskikket translator med beskikkelse. Ved en afskaffelse af beskikkelsesordningen for translatorer og tolke vil en borger eller en virksomhed, der skal bruge et legaliseret oversat dokument skulle til en notar, for at Udenrigsministeriet kan legalisere notarens underskrift. Det bemærkes, at oversættelser i de sprog, hvor der i dag ikke findes en beskikket translator, allerede i dag skal til en notar forud for legalisering i Udenrigsministeriet.

Hertil bemærkes, at en notar alene vil kunne bekræfte underskriften på den bekræftede oversættelse, men ikke vil kunne bekræfte, hvorvidt oversættelsen er udført af en person, der har de fornødne kompetencer til at udføre oversættelsen. Dette rejser spørgsmålet, hvorledes det – såfremt beskikkelsesordningen for translatorer afskaffes – over for udenlandske myndigheder dokumenteres, at en oversættelse er udført af en person med det fornødne kompetenceniveau.

Forslaget vil således kunne indebære, at det på grund af yderligere ekspeditioner bliver både dyrere og mere tidskrævende for aftagere af oversættelsesydelser at tilvejebringe visse oversættelser til brug for danske eller udenlandske myndigheder mv. Hertil kommer, at det i yderste konsekvens vil kunne indebære, at opgaver med hensyn til oversættelse i stedet vil blive løst i udlandet, hvilket ikke vil have nogen gavnlig effekt for væksten herhjemme.

På den baggrund opfordrer Danske Advokater regeringen til at genoverveje forslaget om at afskaffe beskikkelsesordningerne.

Danske Advokater deltager gerne i en uddybning af ovenstående eller en nærmere dialog herom.

Med venlig hilsen

Helle Hübertz Krogsøe

Vicedirektør

hhk@danskeadvokater.dk

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Bo Dalsgaard <bda@danskerhverv.dk>
Sendt: 25. november 2014 15:01
Til: hoering_LFTD
Emne: Høringssvar - Forslag til Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

Vedhæftede filer: Høringssvar vedr. ændring af lukkelov mv..pdf

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

Kategorier: Gul kategori; Rød kategori

Til Erhvervsstyrelsen

Vedhæftet denne mail fremsendes Dansk Erhvervs bemærkninger til ovenstående lovforslag.

Med venlig hilsen

Bo Dalsgaard
Chefkonsulent

MOBIL: +45 9137 3109
DIREKTE: +45 3374 6270
BDA@DANSKERHVERV.DK

**DANSK
ERHVERV**

Dansk Erhverv er erhvervsorganisation og arbejdsgiverforening for fremtidens erhverv. Vi repræsenterer 17.000 virksomheder og 100 brancheorganisationer inden for handel, rådgivning, oplevelse, transport og service.

DANSK ERHVERV
BØRSEN
DK-1217 KØBENHAVN K
WWW.DANSKERHVERV.DK

T. +45 3374 6000
F. —
CVR NR. 43232010
INFO@DANSKERHVERV.DK

Erhvervsstyrelsen
Att.: Chefkonsulent, Christine Maxner
Dahlerups Pakhus
Langelinie Alle 17
2100 København Ø

25. november 2014

Høring vedrørende forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

Erhvervsstyrelsen har den 28. oktober 2014 sendt ovenstående lovforslag i høring.

Dansk Erhverv har følgende bemærkninger til forslaget om ændringer af lov om detailsalg fra butikker mv.

Generelle bemærkninger

Den nuværende lukkelov blev til på baggrund af et kompromis, der havde tilslutning fra langt størstedelen af den danske detailhandel herunder Dansk Erhverv. Dansk Erhverv opfordrer derfor til, at ændringer i lukkeloven først drøftes med parterne bag "det nationale kompromis" fra 2009 for at sikre, at balance i hensynene til såvel erhvervsdrivende, forbrugere som medarbejdere i de berørte butikker.

Specifikke bemærkninger

§7 Ophævelse af lov om translatører og tolke

Dansk Erhverv tegner både en del oversætterbureauer og virksomheder, der gør brug af legaliserede dokumenter. Desuden yder Dansk Erhverv - i vores egenskab af handelskammer - den service at vi påtegner oversættelser vedrørende sprog, der ikke findes beskikkede translatører indenfor.

Dansk Erhverv er enig i vurderingen af, at selve beskikkelsen af translatører ikke i sig selv indebærer en kvalitetssikring af indholdet af de ydelser, som translatører leverer. Kvaliteten i oversættelsen skal sikres gennem kvalitetssikring i det enkelte oversætterbureau – eventuelt i form af en frivillig branchestandard blandt oversætterbureauerne – samt gennem translatørens uddannelse og eventuelt erhvervsmæssige erfaringer.

BDA
bda@danskerhverv.dk

Side 1/2

Vores ref.: SAG-2014-03586

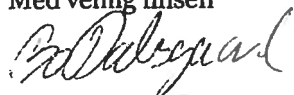
461445

Derfor er der på europæisk niveau udviklet en kvalitetsstandard for oversætterbranchen: EN 15038, som er udviklet af CEN – The European Committee for Standardization. Standarden er ikke særlig udbredt i den danske oversætterbranche, men enkelte aktører har opnået certificationen, som har suppleret den eksisterende beskikkelse af translatører. Standarden giver dog ikke adgang til at legalisere oversættelser.

Ophæves beskikkelsen af translatører er det for Dansk Erhverv væsentligt, at det ikke medfører øgede udgifter og mere administrativt besvær for de virksomheder, der med jævne mellemrum har brug for at legalisere dokumenter og for de oversætterbureauer, der udfører opgaverne. Det er samtidig væsentligt, at det er gennemskueligt for virksomhederne at finde oversættere, der kan udføre opgaverne på et fagligt forsvarligt niveau.

Kan dette sikres, er Dansk Erhverv åben overfor, at sikre mere konkurrence i branchen gennem afskaffelse af beskikkelsen for translatører. Vi er dog bekymrede for, hvorvidt notarerne vil kunne løfte opgaven med det øgede antal oversættelser, der fremover skal forbi en notar inden udenrigsministeriet kan legalisere dokumenterne, og hvordan det kan ske uden øget administrativt besvær og omkostning for kunderne. Dansk Erhverv vil i den forbindelse fremhæve muligheden for at momsregistrerede oversættere/oversætterbureauer kan anvende erhvervsorganisationernes service med at påtegne oversættelser inden udenrigsministeriet kan legalisere oversættelsen.

Med venlig hilsen

Bo Dalsgaard
Chefkonsulent

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Pia Saxild <PS@fbr.dk>
Sendt: 25. november 2014 16:15
Til: hoering_LFTD
Emne: SV: Høring - Forslag til Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører
Vedhæftede filer: Høringssva-145745_(1).doc
Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket
Kategorier: Gul kategori; Mørklilla kategori

Se venligst vedhæftet Forbrugerrådet Tænks høringssvar.

Med venlig hilsen

Pia Saxild
Sekretær

Forbrugerrådet Tænk
T +45 7741 7731 / ps@fbr.dk / taenk.dk
Fiolstræde 17 B / Postboks 2188 / 1017 København K

Forbrugerrådet
Tænk
Danish Consumer Council

Fra: hoering_LFTD [mailto:hoering_LFTD@erst.dk]

Sendt: 28. oktober 2014 10:27

Til: '3f@3f.dk'; 'au@au.dk'; 'samfund@advokatsamfundet.dk'; 'atvmail@atv.dk'; 'ark@ark-ada.dk'; 'cph@skuld.com'; 'info@bkd.dk'; 'in-fo@shipowners.dk'; 'info@bfbe.dk'; 'kontakt@bryggeriforeningen.dk'; 'coii@skaf-net.dk'; 'Per.sjoeqvist@coop.dk'; 'cosea@co-sea.dk'; 'cbs@cbs.dk'; 'eksportraadet@um.dk'; 'mail@dkfisk.dk'; 'info@shipowners.dk'; 'd-r-c@d-r-c.dk'; 'danmarks@skibskredit.dk'; 'info@shipbrokers.dk'; 'dsfweb@dsfweb.dk'; 'dst@dst.dk'; 'Danmarksvaekstraad'; 'daf@shareholders.dk'; 'da@da.dk'; 'info@danskbyggeri.dk'; 'jb@dansk-detail.dk'; 'de@de.dk'; 'hoeringssager@danskerhverv.dk'; 'info@danskerhvervsfremme.dk'; 'cosea@co-sea.dk'; 'mhg@dsg.dk'; 'dtl@dtl.eu'; 'DI@DI.DK'; 'info@d-i-f.dk'; 'mail@danskeadvokater.dk'; 'info@danskeark.dk'; 'mail@danskeboligadvokater.dk'; 'dh@handicap.dk'; 'danskehavne@danskehavne.dk'; 'regioner@regioner.dk'; 'fsr@fsr.dk'; 'dsm@danskeslagtermestre.dk'; 'info@dasp.dk'; 'dt@dtfb.dk'; 'dsk@dsk.dk'; 'dommerforeningen@gmail.com'; 'copenhagen@dispacheur.dk'; 'office@averageadjusters.dk'; Jytte Heje Mikkelsen; 'ins@torm.com'; 'vk@averageadjusters.dk'; 'egh@j-l.com'; 'lsn@codan.dk'; 'hoeringer@dommerfm.dk'; 'ds@ds-net.dk'; ErhvervsAnkeNaevn; 'foa@foa.dk'; 'mail@finansraadet.dk'; 'post@f-a.dk'; 'mail@fiskernesforbund.dk'; 'fln@fln.dk'; 'info@kommunikationogsprog.dk'; Forbrugerrådet TÆNK Reception; Vagn Jelsøe; 'sekretariat@erhvervsservice.org'; 'lsc@ankl.dk'; 'fri@frinet.dk'; 'sak@ankl.dk'; 'fp@forsikringogpension.dk'; 'borgmesteren@frederiksberg.dk'; 'ftf@ftf.dk'; 'info@gts-net.dk'; 'Eva.Fil.Nielsen@hk.dk'; 'Service@hk.dk'; 'horesta@horesta.dk'; 'hvr@hvr.dk'; 'center@humanrights.dk'; 'kl@kl.dk'; 'Kto@kto.dk'; 'nfo@kcc.dk'; 'overborgmesteren@kk.dk'; 'pt@swlp.dk'; 'lo@lo.dk'; 'sa@lederne.dk'; 'mf@mmf.dk'; 'info@nbl-landsforening.dk'; 'oao@oao.dk'; 'sekretariat@parcelhus.dk'; 'mail@politiforbundet.dk'; 'politidirektorforeningen@mail.dk'; 'raf1917@post.tele.dk'; 'RKR@rkr.dk'; 'info@shipowners.dk'; 'regionh@regionh.dk'; 'kontakt@regionmidtjylland.dk'; 'region@rn.dk'; 'regionsjaelland@regionsjaelland.dk'; 'kontakt@regionsyddanmark.dk'; 'for-mand@retspolitik.dk'; 'post@retssikkerheds-fonden.dk'; 'rigsadvokaten@ankl.dk'; 'INFO@RIGSREVISIONEN.DK'; 'politi@politi.dk'; 'info@smedanmark.dk'; 'info@shipbrokers.dk'; 'info@smaa-faergerne.dk'; 'saoek@ankl.dk'; 'co10@skaf-net.dk'; 'info@seahealth.dk'; 'mail@soefartens.org'; 'unisea@3f.dk'; 'teknik@teknik.dk'; 'mail@translatorforeningen.dk';

'flemming.koue@get2net.dk'; 'kwr@asb.dk'; 'afj@cowi.dk'; 'info@tettinek.dk'; 'ts.sekr@gmail.com'; 'udln@udln.dk'; 'post@vestrelandsret.dk'; 'regionaludvikling@brk.dk'; 'henrik.madsen@regionh.dk'; 'Lars.vildbrad@ru.rm.dk'; 'vaekstforum@rn.dk'; 'vaekstforum@regionsjaelland.dk'; 'dorthe.kusk@regionsyddanmark.dk'; 'post@oestrelandsret.dk'; 'post@aarhusretshjaelp.dk'

Cc: Katia Tórsheim Voltelen; Brian Adrian Wessel; Jacob A. Drøhse; Poul Hove; 'Mads Bindesbøll Ohsten (DEP)'; mth@evm.dk; Lars Bunch; Marie Voldby; 'Jan Gabrielsen'; 'Thomas Klyver'; 'Matilde Pedersen Blak'

Emne: Høring - Forslag til Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

Vedhæftet fremsendes høring over forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører (Lempelse af dispensationsbestemmelse i lukkeloven, afskaffelse af maksimalpriser i huseftersynsordningen og afskaffelse af beskikkelsesordning for translatører og tolke samt for dispachører).

Frist for bemærkninger **er tirsdag den 25. november 2014 kl. 12**. Bemærkninger skal sendes til:
hoering_LFTD@erst.dk

Med venlig hilsen

Christine Maxner
Chefkonsulent

ERHVERVSSTYRELSEN
Erhvervsvilkår og regulering

Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø
Telefon: +45 3529 1000
Direkte: +45 35291628
E-mail: ChrMax@erst.dk
www.erhvervsstyrelsen.dk

ERHVERVS- OG VÆKSTMINISTERIET

 Pas på miljøet - udskriv kun denne e-mail hvis det er nødvendigt.

Erhvervsstyrelsen
hoering_LFTD@erst.dk

25. november 2014

Dok. 145745/

Høringssvar om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v.

Forbrugerrådet Tænk har ved e-mail af 28. oktober 2014 modtaget forslag til Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love i høring. Forslaget giver anledning til følgende bemærkninger.

Forslagets § 1 – Lov om detailsalg fra butikker m.v.

Forbrugerrådet Tænk kan støtte forslaget om at lempe lukkelovens dispensationsbestemmelser, idet vi mener, at forbrugerne får bedre muligheder for at købe ind i lokalområdet og de lokale butikker får mulighed for at øge deres omsætning.

Forslagets § 2 – Lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v.

Forbrugerrådet Tænk kan *ikke* støtte forslaget om afskaffelse af maksimalpriserne i huseftersynsordningen.

Teoretisk set kan der argumenteres for, at maksimalpriser har en normerende effekt for prisdannelsen på et marked, som kan føre til at forbrugerne betaler en overpris for ydelserne. Vi mener dog ikke, at der i praksis er belæg for at antage, at konkurrencen på markedet er sat ud af kraft som følge af de regulerede maksimalpriser for udarbejdelse af tilstandsrapport hhv. elinstallationsrapport under huseftersynsordningen, ud fra de vederlag, som rent faktisk bliver opkrævet for udarbejdelsen af de respektive rapporter.

Det skal endvidere bemærkes, at der er tale om et område, der er svært gennemskueligt for forbrugerne i forhold til kvaliteten af den bygningssagkyndiges arbejde, og mange forbrugere vælger derfor den bygningssagkyndige, som skal foretage eftersynet ved gennem deres ejendomsmægler, at få det forsikringsselskab, mægleren samarbejder med, til at udpege en bygningssagkyndig.

En ophævelse af maksimalpriserne vil derfor efter vores opfattelse forudsætte, at man også forbyder forsikringsselskaberne at udpege en bestemt bygningssagkyndig, for herved at imødegå risikoen for at priserne bliver skruet unødigt højt op af de bygningssagkyndige, som har samarbejdsaftaler med forsikringsselskaberne, og som derfor står for udarbejdelsen af langt den største del af tilstandsrapporterne.

Vi har hidtil støttet en model, hvor forsikringsselskaberne ud fra et automatiseret system kan stille en konkret bygningssagkyndig i forslag overfor forbrugeren, men vi forholder os anderledes hertil i lyset af forslaget om at ophæve maksimalpriserne.

Såfremt en ophævelse af maksimalpriserne i praksis resulterer i meget dyrere rapporter, risikerer man at sælgerne fravælger den frivillige huseftersynsordning, hvilket efter vores

opfattelse vil være meget uheldigt, idet vi mener at ordningen sikrer forbrugerne en god beskyttelse, både som sælger og køber.

Vi skal derfor opfordre til at maksimalpriserne i huseftersynsordningen bevares.

Vi har ikke bemærkninger til forslagets øvrige bestemmelser.

Med venlig hilsen

Vagn Jelsø
Vicedirektør

Tina Dhanda Kalsi
Seniorjurist

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Lotte Holten-Møller, LHM <lhm@regioner.dk>
Sendt: 25. november 2014 17:24
Til: hoering_LFTD
Emne: VS: Høringssvar - Forslag til Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispach

Vedhæftede filer: Høringsbrev_lovforslag_LFTD.pdf; ATT00001..htm; Høringsliste_lovforslag_LFTD.pdf; ATT00002..htm; Lovforslag om lukkelov mv_høring.pdf; ATT00003..htm; Signaturbevis.txt

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

Kategorier: Gul kategori; Orange kategori

Høringssvar.

Tak for muligheden for at kommentere forslaget til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører.

Danske Regioner hilser den foreslåede afskaffelse af redegørelsespligten i § 7 i lov om kommuners og regioners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder og kommuners og regioners deltagelse i selskaber velkommen.

Danske Regioner bakker desuden op om den foreslåede fleksibilitet i lukkeloven, der vil give mulighed for, at butikkerne i forbindelse med lokale arrangementer vil kunne få tilladelse til at foretage detailsalg på en helligdag m.v. Derved bliver der skabt mulighed for øget økonomisk aktivitet også i de lokale samfund. Danske Regioner finder dog, at kommunalbestyrelsen selv skal kunne give tilladelsen uden forudgående indstilling til Erhvervsstyrelsen.

Venlig hilsen

Lotte Holten-Møller

Fra: hoering_LFTD <hoering_LFTD@erst.dk>

Dato: 28. okt. 2014 kl. 10.27.09 CET

Til: "'3f@3f.dk'" <3f@3f.dk>, "'au@au.dk'" <au@au.dk>, "'samfund@advokatsamfundet.dk'" <samfund@advokatsamfundet.dk>, "'atvmail@atv.dk'" <atvmail@atv.dk>, "'ark@ark-ada.dk'" <ark@ark-ada.dk>, "'cph@skuld.com'" <cph@skuld.com>, "'info@bkd.dk'" <info@bkd.dk>, "'in-fo@shipowners.dk'" <in-fo@shipowners.dk>, "'info@bfbe.dk'" <info@bfbe.dk>, "'kontakt@bryggeriforeningen.dk'" <kontakt@bryggeriforeningen.dk>, "'coii@skaf-net.dk'" <coii@skaf-net.dk>, "'Per.sjoeqvist@coop.dk'" <Per.sjoeqvist@coop.dk>, "'cosea@co-sea.dk'" <cosea@co-sea.dk>, "'cbs@cbs.dk'" <cbs@cbs.dk>,

""eksportraad@um.dk"" <eksportraad@um.dk>, ""mail@dkfisk.dk"" <mail@dkfisk.dk>, ""info@shipowners.dk""
 <info@shipowners.dk>, ""d-r-c@d-r-c.dk"" <d-r-c@d-r-c.dk>, ""danmarks@skibskredit.dk""
 <danmarks@skibskredit.dk>, ""info@shipbrokers.dk"" <info@shipbrokers.dk>, ""dsfweb@dsfweb.dk""
 <dsfweb@dsfweb.dk>, ""dst@dst.dk"" <dst@dst.dk>, Danmarksvaekstraad <kontakt@danmarksvaekstraad.dk>,
 ""daf@shareholders.dk"" <daf@shareholders.dk>, ""da@da.dk"" <da@da.dk>, ""info@danskbyggeri.dk""
 <info@danskbyggeri.dk>, ""jb@dansk-detail.dk"" <jb@dansk-detail.dk>, ""de@de.dk"" <de@de.dk>,
 ""hoeringssager@danskerhverv.dk"" <hoeringssager@danskerhverv.dk>, ""info@danskerhvervsfremme.dk""
 <info@danskerhvervsfremme.dk>, ""cosea@co-sea.dk"" <cosea@co-sea.dk>, ""mhg@dsg.dk"" <mhg@dsg.dk>,
 ""dtl@dtl.eu"" <dtl@dtl.eu>, ""DI@DI.DK"" <DI@DI.DK>, ""info@d-i-f.dk"" <info@d-i-f.dk>,
 ""mail@danskeadvokater.dk"" <mail@danskeadvokater.dk>, ""info@danskeark.dk"" <info@danskeark.dk>,
 ""mail@danskeboligadvokater.dk"" <mail@danskeboligadvokater.dk>, ""dh@handicap.dk"" <dh@handicap.dk>,
 ""danskehavne@danskehavne.dk"" <danskehavne@danskehavne.dk>, ""regioner@regioner.dk""
 <regioner@regioner.dk>, ""fsr@fsr.dk"" <fsr@fsr.dk>, ""dsm@danskeslagtermestre.dk""
 <dsm@danskeslagtermestre.dk>, ""info@dasp.dk"" <info@dasp.dk>, ""dt@dtfb.dk"" <dt@dtfb.dk>, ""dsk@dsk.dk""
 <dsk@dsk.dk>, ""dommerforeningen@gmail.com"" <dommerforeningen@gmail.com>,
 ""copenhagen@dispatcheur.dk"" <copenhagen@dispatcheur.dk>, ""office@averageadjusters.dk""
 <office@averageadjusters.dk>, Jytte Heje Mikkelsen <JytMik@erst.dk>, ""ins@torm.com"" <ins@torm.com>,
 ""vk@averageadjusters.dk"" <vk@averageadjusters.dk>, ""egh@j-l.com"" <egh@j-l.com>, ""lsn@codan.dk""
 <lsn@codan.dk>, ""hoeringer@dommerfm.dk"" <hoeringer@dommerfm.dk>, ""ds@ds-net.dk"" <ds@ds-net.dk>,
 ErhvervsAnkeNaevn <EAN@erst.dk>, ""foa@foa.dk"" <foa@foa.dk>, ""mail@finansraad@erst.dk""
 <mail@finansraad@erst.dk>, ""post@f-a.dk"" <post@f-a.dk>, ""mail@fiskernesforbund.dk""
 <mail@fiskernesforbund.dk>, ""fln@fln.dk"" <fln@fln.dk>, ""info@kommunikationogsprog.dk""
 <info@kommunikationogsprog.dk>, ""fbr@fbr.dk"" <fbr@fbr.dk>, ""vj@fbr.dk"" <vj@fbr.dk>,
 ""sekretariat@erhvervsservice.org"" <sekretariat@erhvervsservice.org>, ""lsc@ankl.dk"" <lsc@ankl.dk>,
 ""fri@frinet.dk"" <fri@frinet.dk>, ""sak@ankl.dk"" <sak@ankl.dk>, ""fp@forsikringogpension.dk""
 <fp@forsikringogpension.dk>, ""borgmesteren@frederiksberg.dk"" <borgmesteren@frederiksberg.dk>, ""ftf@ftf.dk""
 <ftf@ftf.dk>, ""nfo@gts-net.dk"" <nfo@gts-net.dk>, ""Eva.Fiil.Nielsen@hk.dk"" <Eva.Fiil.Nielsen@hk.dk>,
 ""Service@hk.dk"" <Service@hk.dk>, ""horesta@horesta.dk"" <horesta@horesta.dk>, ""hvr@hvr.dk"" <hvr@hvr.dk>,
 ""center@humanrights.dk"" <center@humanrights.dk>, ""kl@kl.dk"" <kl@kl.dk>, ""kto@kto.dk"" <kto@kto.dk>,
 ""nfo@kcc.dk"" <nfo@kcc.dk>, ""overborgmesteren@kk.dk"" <overborgmesteren@kk.dk>, ""pt@swlp.dk""
 <pt@swlp.dk>, ""lo@lo.dk"" <lo@lo.dk>, ""sa@lederne.dk"" <sa@lederne.dk>, ""mf@mmf.dk"" <mf@mmf.dk>,
 ""info@nbl-landsforening.dk"" <info@nbl-landsforening.dk>, ""oao@oao.dk"" <oao@oao.dk>,
 ""sekretariat@parcelhus.dk"" <sekretariat@parcelhus.dk>, ""mail@politiforbundet.dk"" <mail@politiforbundet.dk>,
 ""politidirektorforeningen@mail.dk"" <politidirektorforeningen@mail.dk>, ""raf1917@post.tele.dk""
 <raf1917@post.tele.dk>, ""RKR@rkr.dk"" <RKR@rkr.dk>, ""info@shipowners.dk"" <info@shipowners.dk>,
 ""regionh@regionh.dk"" <regionh@regionh.dk>, Hovedpostkasse Region Midtjylland <Kontakt@rm.dk>,
 ""region@rn.dk"" <region@rn.dk>, ""regionsjaelland@regionsjaelland.dk"" <regionsjaelland@regionsjaelland.dk>,
 ""kontakt@regionsyddanmark.dk"" <kontakt@regionsyddanmark.dk>, ""for-mand@retspolitik.dk"" <for-
 mand@retspolitik.dk>, ""post@retssikkerheds-fonden.dk"" <post@retssikkerheds-fonden.dk>,
 ""rigsadvokaten@ankl.dk"" <rigsadvokaten@ankl.dk>, ""INFO@RIGSREVISIONEN.DK"" <INFO@RIGSREVISIONEN.DK>,
 ""politi@politi.dk"" <politi@politi.dk>, ""info@smedanmark.dk"" <info@smedanmark.dk>, ""info@shipbrokers.dk""
 <info@shipbrokers.dk>, ""info@smaa-faergerne.dk"" <info@smaa-faergerne.dk>, ""saoek@ankl.dk""
 <saoek@ankl.dk>, ""co10@skaf-net.dk"" <co10@skaf-net.dk>, ""info@seahealth.dk"" <info@seahealth.dk>,
 ""mail@soefartens.org"" <mail@soefartens.org>, ""unisea@3f.dk"" <unisea@3f.dk>, ""teknig@teknig.dk""
 <teknig@teknig.dk>, ""mail@translatorforeningen.dk"" <mail@translatorforeningen.dk>,
 ""flemming.koue@get2net.dk"" <flemming.koue@get2net.dk>, ""kwr@asb.dk"" <kwr@asb.dk>, ""afj@cowi.dk""
 <afj@cowi.dk>, ""info@tettinek.dk"" <info@tettinek.dk>, ""ts.sekr@gmail.com"" <ts.sekr@gmail.com>,
 ""udln@udln.dk"" <udln@udln.dk>, ""post@vestrelandsret.dk"" <post@vestrelandsret.dk>,
 ""regionaludvikling@brk.dk"" <regionaludvikling@brk.dk>, ""henrik.madsen@regionh.dk""
 <henrik.madsen@regionh.dk>, Lars Vildbrad <Lars.Vildbrad@RU.RM.DK>, ""vaekstforum@rn.dk""
 <vaekstforum@rn.dk>, ""vaekstforum@regionsjaelland.dk"" <vaekstforum@regionsjaelland.dk>,
 ""dorthe.kusk@regionsyddanmark.dk"" <dorthe.kusk@regionsyddanmark.dk>, ""post@oestrelandsret.dk""
 <post@oestrelandsret.dk>, ""post@aarhusretshjaelp.dk"" <post@aarhusretshjaelp.dk>

Cc: Katia Tórsheim Voltelen <KatTor@erst.dk>, Brian Adrian Wessel <BriWes@erst.dk>, Jacob A. Drøhse
 <JacDro@erst.dk>, Poul Hove <PouHov@erst.dk>, 'Mads Bindsbøll Ohsten (DEP)' <moh@evm.dk>, ""mth@evm.dk""
 <mth@evm.dk>, Lars Bunch <LarBun@erst.dk>, Marie Voldby <MarVol@erst.dk>, 'Jan Gabrielsen' <JGA@dma.dk>,

'Thomas Klyver' <thk@jm.dk>, 'Matilde Pedersen Blak' <mpb@jm.dk>

Emne: Høring - Forslag til Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

Vedhæftet fremsendes høring over forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører (Lempelse af dispensationsbestemmelse i lukkeloven, afskaffelse af maksimalpriser i huseftersynsordningen og afskaffelse af beskikkelsesordning for translatører og tolke samt for dispachører).

Frist for bemærkninger **er tirsdag den 25. november 2014 kl. 12**. Bemærkninger skal sendes til:
hoering_LFTD@erst.dk

Med venlig hilsen

Christine Maxner
Chefkonsulent

ERHVERVSSTYRELSEN
Erhvervsvilkår og regulering

Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø
Telefon: +45 3529 1000
Direkte: +45 35291628
E-mail: ChrMax@erst.dk
www.erhvervsstyrelsen.dk

ERHVERVS- OG VÆKSTMINISTERIET

 Pas på miljøet - udskriv kun denne e-mail hvis det er nødvendigt.

Erhvervsstyrelsen
hoering_LFTD@erst.dk

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K
Telefon 72 28 24 00
Fax 72 28 24 01
oim@oim.dk
www.oim.dk

Sagsnr.
2014 - 20455

Doknr.
186161

Dato
25-11-2014

Svar på høring vedrørende forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love

Erhvervsstyrelsen har ved e-mail af 28. oktober 2014 anmodet Økonomi- og Indenrigsministeriet om eventuelle bemærkninger til den omhandlede høring.

Det meddeles herved, at Økonomi- og Indenrigsministeriet ikke har bemærkninger til høringen.

Med venlig hilsen
Jens Christian Dalsgaard

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Jens Christian Dalsgaard <jcd@oim.dk>
Sendt: 25. november 2014 18:07
Til: hoering_LFTD
Cc: Christine Maxner
Emne: Økonomi- og Indenrigsministeriets svar på høring vedr. forslag til Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love (OIM Id nr.: 186161)
Vedhæftede filer: Økonomi- og Indenrigsministeriets svar på høring vedr. forslag til Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om for-1043434.pdf
Kategorier: Grøn kategori

Se venligst vedlagte høringssvar.

Med venlig hilsen

Student, Forvaltningsjura
Jens Christian Dalsgaard

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K
Telefon 722 82531
Fax 72 28 24 01
jcd@oim.dk
www.oim.dk

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Kirsten Schelbeck <kirstenschelbeck@gmail.com>
Sendt: 25. november 2014 21:29
Til: hoering_LFTD
Emne: Høringssvar ved. afskaffelse af translatørordningen (Vækstpakke- Juni 2014)
Vedhæftede filer: Høringssvar - vækstpakke 2014.doc

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

Kategorier: Rød kategori

Vedhæftet fremsendes høringssvar ved. forslaget om afskaffelse af translatørordningen i Vækstpakke-2014.

Med venlig hilsen,

Kirsten Schelbeck

Til Erhvervs- Vækst- og Eksportudvalget

Frederiksberg, den 25. november 2014

**Høringssvar vedr. aftale om en vækstpakke – Juni 2014, punkt 52, nr 1,
Afskaffelse af autorisationsordning for translatører og tolke.**

Forslaget om afskaffelse af autorisationsordningen for translatører og tolke er ikke nyt. Det blev bl.a. fremsat i forbindelse med gennemførelsen af "servicedirektivet" (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked) i forslag til lov om ændring af næringsloven, markedsføringsloven, erhvervsfremmeloven m.fl., herunder lov om translatører og tolke, som blev sendt i høring den 31. oktober 2008.

Økonomi- og Erhvervsministeriet gengiver i sit notat af 26. januar 2009 (Sag 08/02603) høringssvarene fra Copenhagen Business School, Danske Advokater, Danske Regioner, Dansk Erhverv, Dansk Translatørforbund, Handelshøjskolen, Aarhus Universitet, Justitsministeriet, Kommunikation & Sprog, Landsforeningen af Beskikkede advokater, Translatørforeningen m.fl., som alle advarer mod ophævelse af autorisationsordningen, idet den bidrager til at sikre kvalitet og gennemsigtighed på området. Der henvises endvidere specifikt til Kommissionens Grøn bog om Retssikkerhedsgarantier for mistænkte og tiltalte i straffesager i EU, hvori det i afsnit 5.2.2 (a) under overskriften "Uddannelse, autorisation og registrering" anføres at "Kommissionen finder, at for at kunne overholde kravene i menneskerettighedskonventionen og mange andre internationale instrumenter skal alle medlemsstater sikre uddannelse, autorisation og registrering af juridiske oversættere og retstolke." Det anføres yderligere, at "Medlemsstaterne skal have et system for autorisation af disse oversættere og tolke".

Økonomi- og Erhvervsministeriet vurderede på den baggrund, at "Translatørordningen er indrettet således, at det tilsigtede formål med ordningen ikke kan opnås ved mindre restriktive foranstaltninger som fx tilsyn med tjenesteydernes servicevirksomhed ved en kompetent myndighed eller af mere enkle erklæringer, der skal indgives af translatøren."

På den baggrund bortfaldt forslaget om ophævelse af lov om translatører og tolke.

Når forslaget nu genfremsættes i vækstpakkeaftalens punkt 52 kan det kun skyldes ukendskab til ordningens funktionalitet.

Jeg vil ganske kort gennemgå ordningen i hovedpunkter:

Hvem kan beskikkes som translatører?

Alle, der opfylder almindelige vandelskrav, og som har bestået erhvervssproglig kandidateksamen, erhvervssproglig oversætter- og tolkeeksamen eller translatøreksamen fra en handelshøjskole. Herudover kan Erhvervsstyrelsen, hvis handelshøjskolerne ikke har mulighed for at afholde eksamen i et sprog under visse betingelser beskikke personer, der på fyldestgørende måde har godtgjort deres kundskaber i det pågældende

sprog, samt personer med en ligestillet uddannelse fra udlandet, jf. bekendtgørelse om eksamenskrav for beskikkelse som translatør og tolk (BEK nr. 29 af 1/01/1992).

Disse bestemmelser sikrer 1) at translatøren har en relevant, faglig uddannelse inden for erhvervssprog (herunder jura og teknik) og 2) at der findes et betydeligt antal translatører, der kan påtage sig at udføre oversættelser, der kræver translatørbekræftelse, med den deraf følgende fleksibilitet og markedskonkurrence.

Hvad er en translatørbekræftelse og hvilket formål har den?

Udenlandske myndigheder kræver bekræftelse af bl.a. udskrifter fra erhvervsregistre, fødsels- og dødsattester, retsakter, eksamenspapirer. Translatørens underskrift legaliseres samme dag i Udenrigsministeriet. Da mange lande anerkender translatøroversættelsen som et originalt dokument, er det ofte tilstrækkeligt, at Udenrigsministeriet forsyner dokument plus oversættelse med én enkelt apostille, hvilket betyder, at legalisering af et oversat dokument ikke er dyrere end af et ikke-oversat dokument (190 kr.).

Danske myndigheder kræver ligeledes translatørbekræftelse af en række udenlandske attester og eksamenspapirer.

Det er myndighedernes garanti for, at oversættelsen er en korrekt gengivelse af det originale dokument.

Hvad er alternativet til translatørordningen?

I 2008 fandt Økonomiministeriet ingen enklere løsninger, og jeg har ikke fantasi til at forestille mig, hvad man kunne tænke sig at sætte i stedet, som ville være billigere, sikrere og mere konkurrencevenligt end den nuværende beskikkelsesordning.

Andre lande bruger også statsautoriserede translatører

Det gælder f.eks. de spansktalende lande i Latinamerika samt Spanien, hvor det er Udenrigs- og Bistandssamarbejdsministeriet, der fører en liste over autoriserede translatører og tolke (traductores-intérpretes jurados).

Jeg håber, at Udvalget vil tage disse bemærkninger med i sine overvejelser og bevare en ordening, som fungerer til alles tilfredshed.

Med venlig hilsen

Kirsten Schelbeck
Statsautoriseret translatør

Christine Maxner

Fra: Kirkeministeriet <KM@KM.DK>
Sendt: 26. november 2014 10:13
Til: hoering_LFTD; Christine Maxner
Cc: Viborg Stift; Århus Stift; Helsingør Stift
Emne: Svar til Erhvervsstyrelsen på høring vedr. ændring af lukkeloven m.v.
Vedhæftede filer: 134799-14_v1_Svar til Erhvervsstyrelsen på høring vedr. ændring af lukkeloven m.v.(2).DOCX; Vedr. forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v. ; Bilag_1634095_v1_Svar til Erhvervsstyrelsen på baggrund af høring vedr. bl.a. ændring af lukkeloven(1).DOCX; Bilag_1633444_v1_652556-09_v1_Biskoppens høringssvar.DOC(1).DOC; Forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v. - høringssvar ; Bilag_1631486_v1_132724-14_v1_Høringssvar til KM - ingen bemærkninger.pdf(1).PDF; Bilag_1631485_v1_image003.jpg(1).JPG

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

Kategorier: Gul kategori

Se venligst vedhæftede filer.

Med venlig hilsen

Christina Hyldgaard Jacobsen

Specialkonsulent

Kirkeministeriet / 2. kontor

T: 3392 3390 / D: 3392 3948 / km@km.dk

Frederiksholms Kanal 21 / 1220 København K

Kirkeministeriet

Erhvervsstyrelsen

hoering_LFTD@erst.dk

Ved e-mail af 28. oktober 2014 har Erhvervsstyrelsen fremsendt høring vedr. forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v.

Kirkeministeriet har videresendt høringen til biskopperne til evt. bemærkninger.

Kirkeministeriet har modtaget svar fra hhv. biskoppen over Helsingør Stift, biskoppen over Århus Stift og biskoppen over Viborg Stift, som vedhæftes til Erhvervsstyrelsens videre foranstaltning.

Frederiksholms Kanal 21
1220 København K
www.km.dk

Telefon 3392 3390
Telefax 3392 3913
e-post km@km.dk

Dokument nr.: 133947/14

Dette dokumentnr. bedes oplyst ved henvendelse til Kirkeministeriet

Dato:

Med venlig hilsen

Christina Hyldgaard Jacobsen

Specialkonsulent

Den 9. december 2009
Dok.nr. 652556/09

Kirkeministeriet

Vedr. forslag om ændring af lukkeloven

I anledning af Kirkeministeriets høring af 4. december 2009 om lovforslag fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen om ændring af lukkeloven har jeg følgende bemærkninger.

I mine overvejelser tager jeg udgangspunkt i, at der må skelnes mellem *helligdagslovgivning* og *lukkeloven*, selv om der historisk set også består en sammenhæng imellem dem.

Ifølge Den Store Danske Encyklopædi har *helligdagslovgivningen* gennem århundreder været genstand for revisioner og lempelser, således at den siden lovændringen i 1991 alene har til formål at forhindre, at der på folkekirkens helligdage "foretages noget, hvorved gudstjenesten forstyrres".

En udvidelse af butikkernes åbningstider kan næppe siges at indebære nogen umiddelbar forstyrrelse af gudstjenesten med undtagelse af, hvad der måtte være gældende for de personer, som er direkte beskæftiget i forretningslivet, og som af den grund forhindres i at deltage.

Da hensynet til menighedens gudstjeneste, så vidt jeg forstår gældende lovgivning, allerede her og nu er den eneste tilbageværende restriktion i helligdagslovgivningen, vil det næppe give nogen mening – uanset grundlovsbestemmelserne i § 4 - at forsøge at argumentere for en genoptagelse af tidligere tiders lovfæstede forbud mod handel, forlystelser eller andet på søn- og helligdage.

Lukkeloven, som historisk set har sit udspring i helligdagslovgivningen, har i tidens løb udsondret sig fra bestemmelserne i helligdagslovgivningen. Bestemmelserne i lukkeloven og ændringer heri må i den nuværende situation følgelig henregnes til forhold, som reguleres af folketing og i forholdet mellem arbejdsgiver og arbejdstagere, arbejdsmarkedets aftaleforhold, fritidslovgivning m.v. Indvendinger mod udvidelser af åbningstiderne, vil følgelig have karakter af almene etiske vurderinger, såsom spørgsmålet om familiernes muligheder for at trives med fælles fritid og lign.

Dette skal dog ikke afholde mig fra at udtrykke som et rent personligt synspunkt, at jeg finder den foreslåede udvidelse af lukketiden unødvendig og absolut ikke til gode for danske familiers muligheder for et fælles fritidsliv.

På baggrund heraf finder jeg, at der er behov for en offentlig debat om lukkeloven.

Med venlig hilsen

Lise-Lotte Rebel

Kopi til:
Øvrige stifter

Den 21. november 2014
Dok.nr. 133331/14

Kirkeministeriet

Vedr. forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v.

I brev af 10. november 2014 har ministeriet fremsendt høring fra Erhvervsstyrelsen om forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v. (mulighed for dispensation også ved særlige lejligheder).

Jeg har ingen bemærkninger til, at ordet "ganske" som foreslået fjernes fra lovens § 2, stk. 2, men henviser i øvrigt til mine bemærkninger i vedlagte udtalelse af 9. december 2009 angående Kirkeministeriets høring af 4. december 2009 om ændring af lukkeloven.

Med venlig hilsen

Lise-Lotte Rebel

Kopi til:
Øvrige biskopper

Biskoppen over Århus Stift

Dalgas Avenue 46, 8000 Aarhus C, tlf.: 86 14 51 00

e-mail: kmaar@km.dk, www.aarhus.stift.dk

Kirkeministeriet

[\(km@km.dk\)](mailto:km@km.dk)

Den 19. november 2014
Dokument nr.: 132724/14
Sagsbeh.: JMM/adj

Forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v.

Kirkeministeriet har i e-mail af 10. november 2014 fremsendt høring fra Erhvervsstyrelsen om forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v. (Mulighed for dispensation også ved særlige lejligheder).

Jeg har ingen bemærkninger til forslaget.

Med venlig hilsen

Kjeld Holm

Kopi sendt til: Alle biskopper

BISKOPPEN
OVER
VIBORG
STIFT

Viborg, den 24. november 2014
Løbenr. 134534/14

Forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v.

Kirkeministeriet har i e-mail af 10. november 2014 fremsendt høring fra Erhvervsstyrelsen om forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v. (Mulighed for dispensation også ved særlige lejligheder).

Det er min opfattelse at selvom der tilsyneladende er tale om en mindre ændring i reglerne om åbningstider for butikkerne, finder jeg dog at der stadig kun bør gives tilladelse ved "ganske særlige lejligheder" og ikke bare ved "særlige lejligheder". Det er således min opfattelse, at der ikke bør ske yderligere lempelser af lukkeloven ud over den betydelige liberalisering, der allerede har fundet sted med mulighed for at holde længe åben. Der er i dag 13 ½ dage, hvor butikkerne ikke kan holde frit åbent. Det er vanskeligt at se argumentet for, at der skal være yderligere muligheder ud over i ganske særlige tilfælde. Det er min opfattelse at det behov der måtte være allerede er tilgodeset ved gældende lovgivning.

Med venlig hilsen

Henrik Stubkjær

Biskop Henrik Stubkjær

Viborg Stift · Bispegården · Domkirkestræde 1 · 8800 Viborg
Telefon 8662 0911 / 2329 6600 · e-mail: kmvib@km.dk · www.viborgstift.dk

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Marianne Ploug <MAPL@domstolsstyrelsen.dk>
Sendt: 26. november 2014 10:21
Til: hoering_LFTD
Emne: Høring, forslag til lov om ændring af diverse love mv.
Vedhæftede filer: Høringssvar.doc

Kategorier: Grøn kategori

Erhvervsstyrelsen
Erhvervsvilkår og Regulering

Se venligst vedhæftede.

Jeg beklager den sene fremsendelse.

Venlig hilsen

Marianne Ploug
Specialkonsulent
Direkte + 45 99 68 42 26
mapl@domstolsstyrelsen.dk

Domstolsstyrelsen
Jura
St. Kongensgade 1-3
1264 København K.
Tlf. (hovednr.): +45 70 10 33 22
www.domstol.dk

Erhvervsstyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

Store Kongensgade 1-3
1264 København K
Tlf. +45 70 10 33 22
post@domstolsstyrelsen.dk
CVR-nr. 21659509
EAN-nr. 5798000161184

Sendt pr. e-mail til hoering_LFTD@ertst.dk

J.nr. 2014-4102-0053-11
Sagsbehandler:
Marianne Ploug
Dir.tlf.: +45 99 68 42 26
Mail: MAPL@domstolsstyrelsen.dk
26. november 2014

Høringssvar

Ved e-mail af 28. oktober 2014 har Erhvervsstyrelsen bedt om Domstolsstyrelsens eventuelle bemærkninger til forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker mv., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører (Lempelse af dispensationsbestemmelse i lukkeloven, afskaffelse af maksimalpriser i huseftersynsordningen og afskaffelse af beskikkelsesordning for translatører og tolke samt for dispachører).

Jeg kan oplyse, at Domstolsstyrelsen ikke har bemærkninger til forslaget.

Med venlig hilsen

Marianne Ploug

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Jakob Solmunde
Sendt: 26. november 2014 13:46
Til: hoering_LFTD; Christine Maxner; Katia Tórsheim Voltelen
Cc: Katrine Josefsen; Bjarke Thorbjørn Petersen; Jakob Solmunde; Christina Henriette La Cour; Aki Danielsen; Cecilie Føns Stelmer; Louise Fjord Kjærsgaard; 1 - ERST Høring
Emne: Høring vedrørende forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv.

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

Kategorier: Gul kategori; Rød kategori; Blå kategori

Kære Christine og Katia

Hermed TERs høringssvar som aftalt

Vh
Jakob

Høringssvar vedrørende forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) har modtaget forslaget i høring.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) har konstateret at, Erhvervsstyrelsen har sendt forslaget i høring via høringsportalen. Vi beder om, at al erhvervsrelevant regulering sendes i høring direkte til TER via letbyrder@erst.dk. Ved EU-høringer sendes dog til letbyrder-i-EU@erst.dk.

TER har følgende bemærkninger om de administrative konsekvenser.

Lovforslaget vurderes at medføre administrative lettelser for erhvervslivet.

Ophævelse af lov om dispachører og ændring af lov om søloven: Ophævelse af beskikkelsesordningen for dispachører betyder, at der ikke længere vil være administrative byrder ifm. ansøgninger og indberetninger vedrørende beskikkelse. Der er pt tre dispachører i Danmark og lettelsen vurderes derfor at være helt marginal på samfundsniveau.

Ændring af lov om søfarendes ansættelsesforhold: Ændringerne i hjemlen til fastsættelse af definitioner af personalekategorier for søfarende kan have betydning for personalemæssige administrative aktiviteter. Det vurderes dog, at der vil være tale om omstillingsbyrder i og med, at der ikke indføres nye administrative krav med ændringerne.

Ophævelse af lov om translatører og tolke. Ophævelse af beskikkelsesordningen for translatører og tolke betyder, at der ikke længere vil være administrative byrder ifm. ansøgninger og indberetninger vedrørende beskikkelse. De administrative byrder er tidligere opgjort til mindre end 150 timer på samfundsniveau årligt. De administrative lettelser vil være tilsvarende.

Ophævelse af beskikkelsesordningen vil betyde en liberalisering af markedet. Man må forvente at liberaliseringen vil have afledte konsekvenser i og med, at bekræftelse af at de pågældende translatører og tolke har de rette uddannelser og kompetencer kan blive krævet af fx udenlandske myndigheder ved oversættelser. Denne type

bekræftelse kan ske ved fx en notar. Translatører og tolke vil således skulle bruge ressourcer i den forbindelse, hvilket ikke var nødvendigt, da de var beskikkede.

Ændring af lov om detailsalg fra butikker, lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom, lov om kommuners og regioners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder og kommuners og regioners deltagelse i selskaber vurderes ikke at medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet.

TER vurderer, at de samlede administrative lettelser ikke overstiger 10.000 timer årligt på samfundsniveau. De bliver derfor ikke kvantificeret yderligere.

Med venlig hilsen

Jakob Solmunde
Specialkonsulent
Tlf. direkte 3529 1656
E-post JakSol@erst.dk

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Dekan BSS <dean.bss@au.dk>
Sendt: 27. november 2014 09:58
Til: hoering_LFTD
Cc: Peder Østergaard
Emne: RE: Høring - Forslag til Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

Vedhæftede filer: Bilag 1 - Rapporten Studies in translation and multilingualism - The Status of the Translation Profession in The European Union.pdf; Bilag 2 - Oversigt over universiteter i EMT-netværket.pdf; Høringssvar_AU_Lovforslag om afskaffelse af translatørbeskikkelsen_PS_141127.pdf

Til rette vedkommende

Vedhæftet fremsendes høringssvar samt bilag fra School of Business and Social Sciences, Aarhus Universitet vedrørende lovforslag om ophævelse af lov om translatører og tolke, jf. aftale med Christine Maxner om udskudt frist til torsdag den 27. november kl. 10.

På vegne af prodekan for uddannelse, Peder Østergaard

Line Fristrup
Rådgiver, Uddannelse
Cand.merc

Aarhus Universitet
School of Business and Social Sciences
Fakultetssekretariatet

Bartholins Allé 14, 1327-322
8000 Aarhus C

T: +45 871 52501
M: +45 2133 5533
E: lifri@au.dk
W: <http://au.dk/da/lifri@au.dk>

AARHUS
UNIVERSITY
BUSINESS AND SOCIAL SCIENCES

ASSOCIATION
OF MBAs
ACCREDITED

Please consider your environmental responsibility before printing this email

From: hoering_LFTD [mailto:hoering_LFTD@erst.dk]

Sent: 28. oktober 2014 10:27

To: '3f@3f.dk'; AU HR AU Hovedmail; 'samfund@advokatsamfundet.dk'; 'atvmail@atv.dk'; 'ark@ark-ada.dk'; 'cph@skuld.com'; 'info@bkd.dk'; 'in-fo@shipowners.dk'; 'info@bfbe.dk'; 'kontakt@bryggeriforeningen.dk'; 'coii@skaf-net.dk'; 'Per.sjoeqvist@coop.dk'; 'cosea@co-sea.dk'; 'cbs@cbs.dk'; 'eksportraadet@um.dk'; 'mail@dkfisk.dk'; 'info@shipowners.dk'; 'd-r-c@d-r-c.dk'; 'danmarks@skibskredit.dk'; 'info@shipbrokers.dk'; 'dsfweb@dsfweb.dk'; 'dst@dst.dk'; Danmarksvaekstraad; 'daf@shareholders.dk'; 'da@da.dk'; 'info@danskbyggeri.dk'; 'jb@dansk-detail.dk'; 'de@de.dk'; 'hoeringssager@danskerhverv.dk'; 'info@danskerhvervsfremme.dk'; 'cosea@co-sea.dk'; 'mhg@dsg.dk'; 'dtl@dtl.eu'; 'DI@DI.DK'; 'info@d-i-f.dk'; 'mail@danskeadvokater.dk'; 'info@danskeark.dk'; 'mail@danskeboligadvokater.dk'; 'dh@handicap.dk'; 'danskehavne@danskehavne.dk'; 'regioner@regioner.dk'; 'fsr@fsr.dk'; 'dsm@danskeslagtermestre.dk'; 'info@dasp.dk'; 'dt@dtfb.dk'; 'dsk@dsk.dk'; 'dommerforeningen@gmail.com'; 'copenhagen@dispacheur.dk'; 'office@averageadjusters.dk'; Jytte Heje Mikkelsen;

'ins@torm.com'; 'vk@averageadjusters.dk'; 'egh@j-l.com'; 'lsn@codan.dk'; 'hoeringer@dommerfm.dk'; 'ds@ds-net.dk'; ErhvervsAnkeNaevn; 'foa@foa.dk'; 'mail@finansraadet.dk'; 'post@f-a.dk'; 'mail@fiskernesforbund.dk'; 'fln@fln.dk'; 'info@kommunikationogsprog.dk'; 'fbr@fbr.dk'; 'vj@fbr.dk'; 'sekretariat@erhvervsservice.org'; 'lsc@ankl.dk'; 'fri@frinet.dk'; 'sak@ankl.dk'; 'fp@forsikringogpension.dk'; 'borgmesteren@frederiksberg.dk'; 'ftf@ftf.dk'; 'nfo@gts-net.dk'; 'Eva.Fil.Nielsen@hk.dk'; 'Service@hk.dk'; 'horesta@horesta.dk'; 'hvr@hvr.dk'; 'center@humanrights.dk'; 'kl@kl.dk'; 'Kto@kto.dk'; 'nfo@kcc.dk'; 'overborgmesteren@kk.dk'; 'pt@swlp.dk'; 'lo@lo.dk'; 'sa@lederne.dk'; 'mf@mmf.dk'; 'info@nbl-landsforening.dk'; 'oao@oao.dk'; 'sekretariat@parcelhus.dk'; 'mail@politiforbundet.dk'; 'politidirektorforeningen@mail.dk'; 'raf1917@post.tele.dk'; 'RKR@rkr.dk'; 'info@shipowners.dk'; 'regionh@regionh.dk'; 'kontakt@regionmidtjylland.dk'; 'region@rn.dk'; 'regionsjaelland@regionsjaelland.dk'; 'kontakt@regionsyddanmark.dk'; 'for-mand@retspolitik.dk'; 'post@retssikkerheds-fonden.dk'; 'rigsadvokaten@ankl.dk'; 'INFO@RIGSREVISIONEN.DK'; 'politi@politi.dk'; 'info@smedanmark.dk'; 'info@shipbrokers.dk'; 'info@smaa-faergerne.dk'; 'saoek@ankl.dk'; 'co10@skaf-net.dk'; 'info@seahealth.dk'; 'mail@soefartens.org'; 'unisea@3f.dk'; 'teknik@teknik.dk'; 'mail@translatorforeningen.dk'; 'flemming.koue@get2net.dk'; Kirsten Wølch Rasmussen; 'afj@cowi.dk'; 'info@tettinek.dk'; 'ts.sekr@gmail.com'; 'udln@udln.dk'; 'post@vestrelandsret.dk'; 'regionaludvikling@brk.dk'; 'henrik.madsen@regionh.dk'; 'Lars.vildbrad@ru.rm.dk'; 'vaekstforum@rn.dk'; 'vaekstforum@regionsjaelland.dk'; 'dorthe.kusk@regionsyddanmark.dk'; 'post@oestrelandsret.dk'; 'post@aarhusretshjaelp.dk'

Cc: Katia Tórsheim Voltelen; Brian Adrian Wessel; Jacob A. Drøhse; Poul Hove; 'Mads Bindsbøll Ohsten (DEP)'; mth@evm.dk; Lars Bunch; Marie Voldby; 'Jan Gabrielsen'; 'Thomas Klyver'; 'Matilde Pedersen Blak'

Subject: Høring - Forslag til Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

Vedhæftet fremsendes høring over forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører (Lempelse af dispensationsbestemmelse i lukkeloven, afskaffelse af maksimalpriser i huseftersynsordningen og afskaffelse af beskikkelsesordning for translatører og tolke samt for dispachører).

Frist for bemærkninger **er tirsdag den 25. november 2014 kl. 12**. Bemærkninger skal sendes til:
hoering_LFTD@erst.dk

Med venlig hilsen

Christine Maxner
Chefkonsulent

ERHVERVSSTYRELSEN
Erhvervsvilkår og regulering

Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø
Telefon: +45 3529 1000
Direkte: +45 35291628
E-mail: ChrMax@erst.dk
www.erhvervsstyrelsen.dk

ERHVERVS- OG VÆKSTMINISTERIET

 Pas på miljøet - udskriv kun denne e-mail hvis det er nødvendigt.

Erhvervs- og Vækstministeriet
Erhvervsstyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø
E-mail: hoering_LFTD@erst.dk

Høring vedrørende forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker mv., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører.

Aarhus Universitet (AU) takker for høringsmuligheden og fremsender hermed høringssvar i forbindelse med forslag til lov om ophævelse af lov om translatør og tolke.

Generelle bemærkninger

Overordnet ser AU med bekymring på forslaget om, at beskikkelsesordningen for translatører og tolke og eneretten til den beskyttede titel "translatør" afskaffes. Det er AUs opfattelse, at beslutningen om afskaffelse af beskikkelsesordningen for translatører og tolke:

- kan betyde, at Aarhus Universitet ikke kan opretholde cand.ling.merc.-uddannelserne med profilen translatør og tolk i de fire hovedsprog.
- ikke vil sikre det tilsigtede mål om at give flere (kvalificerede) oversættere og tolke adgang til hvervet og heller ikke målet om mindre byrdefulde regler. Det er vores klare opfattelse, at resultatet vil blive færre kvalificerede oversættere og tolke og mere bureaukrati.
- ikke tager højde for, at beskikkelsesens merværdi i forhold til uddannelserne er langt mere end et tjek af straffe- og restanceattest, som bl.a. dokumenteret i rapporten "Studies in Translation and Multilingualism – The Status of the Translation Profession in the European Union", som blev udarbejdet for EU-Kommissionen i 2012 (Bilag 1)¹.
- vil placere Danmark blandt de ganske få lande i Europa, som ikke yder en kvalitetssikring af oversættelser, som skal have retsgyldighed i udlandet (de bekræftede oversættelser), dvs. er ude af trit med udviklingen i EU.

¹ Rapporten kan desuden findes på linket:

http://ec.europa.eu/dgs/translation/publications/studies/translation_profession_en.pdf.

PEDER ØSTERGAARD

Prodekan for uddannelse

Date: 27 November, 2014

Mobile: +45 2679 8554

E-mail: Postergaard@au.dk

Page 1/11

I dette høringssvar vil der blive redegjort nærmere for hvert af de fire punkter.

Page 2/11

Aarhus Universitet er samtidig uforstående over for, at der som led i Vækstpakken igen er truffet beslutning om, at autorisationsordningen for translatører og tolke skal afskaffes. Så sent som i 2008/2009, hvor der også blev fremsat lovforslag om afskaffelse af beskikkelsesordningen, gav alle vigtige aftagere af oversætter- og tolkeydelser i høringsrunden udtryk for, at de ønskede ordningen opretholdt af hensyn til sikring af kvalitet, gennemsigtighed på markedet og retssikkerheden – eller at ordningen som minimum blev opretholdt, indtil der etableredes en anden form for kvalitetssikring.

I den mellemliggende periode er der ikke etableret anden form for kvalitets-sikring og det undrer derfor, at man ikke har lyttet til aftagernes ønsker.

I det følgende fokuseres der på **punkterne 1-4**, som er angivet i indledningen.

1. Uddannelsesmæssige konsekvenser

Inden vi redegør for de uddannelsesmæssige konsekvenser, vil vi i det følgende kort redegøre for uddannelser og forskning på AU, for netværk, samarbejder og initiativer samt dimittender.

1. Uddannelses- og forskningsmiljøet på Aarhus Universitet

Aarhus Universitet udbyder 4 cand.ling. mere- uddannelser i hhv. engelsk, fransk, spansk og tysk. De 4 uddannelser, som alle er akkrediterede, udbydes med profilen translatør og tolk, som leder frem til en autorisation som translatør og tolk inden for de fire sprog. Aarhus Universitet har opretholdt de uddannelser, der sikrer autorisationen inden for de fire hovedsprog, bl.a. på baggrund af markante ønsker og krav fra aftagere, ikke mindst EU-institutioner, retsvæsenet og andre aftagere, som har behov for kandidater med højt specialiserede oversætter- og tolkekompetencer. Desuden har rapporten "Sprog er nøglen til verden" fra 2011 haft væsentlig betydning for opretholdelsen.

Uddannelserne ved Aarhus Universitet bygger på et stærkt forsknings- og uddannelsesmiljø inden for oversættelse og tolkning, som har givet anledning til en række afledte initiativer:

- ***Forskning i oversættelse og tolkning***

AU har et meget stærkt og internationalt anerkendt forskningsmiljø bag uddannelserne og Forskergruppen for Oversættelse og Tolkning på AU tæller 15 forskere. Anerkendelse afspejles bl.a. i det faktum, at den største europæiske conference inden for oversættelsesstudier afholdes i

2016 på AU, og at Hedorf Fonds forskningspris for international virksomhedskommunikation og sprog netop for fjerde gang i træk er tildelt en forsker fra AU, der er aktivt involveret i uddannelsen af translatører.

Page 3/11

- ***European Master's in Translation – Europæisk kvalitetsstempel og netværk***

European Master's in Translation (EMT) er et netværk, som er etableret på initiativ af Kommissionens Generaldirektorat for Oversættelse med henblik på at sikre, at der i fremtiden uddannes tilstrækkeligt mange højt kvalificerede oversættere fra universiteterne.²

AU's cand.ling.merc.-uddannelser med translatør- og tolkeprofilen blev akkrediteret i første optagelsesrunde i 2009 sammen med 33 andre oversætteruddannelser i Europa (i alt 93 uddannelser ansøgte). Dermed opnåede vi EMT-kvalitetsmærket og blev medlem af EMT-netværket som en af de bedste oversætteruddannelser i Europa. Der er netop gennemført en ny optagelsesrunde, som gælder for de næste 5 år. Der er nu optaget i alt 64 oversætteruddannelser i netværket (Bilag 2). AU's cand.ling.merc.-uddannelser med profilen translatør og tolk er de eneste uddannelser i Skandinavien, som har opnået EMT-kvalitetsmærket og optagelse i netværket.

- ***Uddannelsessamarbejde med Grønland***

I 2012-2013 rådgav vi universitetet i Nuuk, Grønland, i forbindelse med etablering af en ny uddannelse i oversættelse og tolkning (dansk, engelsk, grønlandsk), herunder udarbejdelse af en studieordning. Desuden indgik vi i 2013 en aftale om studieophold på AU for de grønlandske studerende, og i 2014 har vi indgået aftale om efter- og videreuddannelsesaktiviteter for de to grønlandske tolke- og oversætterbureauer, som arbejder for Landstinget og regeringen.

- ***Master i konferencetolkning***

På baggrund af en meget stærk efterspørgsel fra tolkeafdelingerne ved EU Kommissionen og Parlamentet arbejder vi på at kunne udbyde en master i konferencetolkning på AU. Uddannelsen er tidligere blevet udbydt på CBS, men CBS har ikke længere mulighed for at udbyde den. Hvis denne uddannelse ikke udbydes, vil der ifølge chefen for de danske tolke i Europa-Parlamentet, Klaus Møller-Nielsen, inden for en kort årrække ikke være nok danske tolke i Parlamentet.³

² Information om EMT-netværket, herunder formål, akkrediteringskrav og medlemmer, kan findes på EU-kommissionens hjemmeside under:

http://ec.europa.eu/dgs/translation/programmes/emt/index_en.htm

³ Klaus Møller-Nielsen: Kort baggrundsnotat om tolkningen i EP dateret den 11.09.2012.

Cand.ling.merc.-uddannelserne i engelsk, fransk, spansk og tysk med profilen translator og tolk er højt specialiserede fagsproglige uddannelser, som kun tiltrækker få, men højt kvalificerede studerende. Vi arbejder dog hele tiden på at gøre uddannelserne så attraktive som muligt for de studerende, så vi kan imødekomme efterspørgslen både fra markedet som sådan og fra EU.

1.2 Konsekvenser for Aarhus Universitets cand.ling.merc.-uddannelser med profilen translator- og tolk som følge af en afskaffelse af beskikkelsesordningen

Som nævnt, er der tale om højt specialiserede uddannelser, som kun tiltrækker få studerende. Uddannelserne er dermed ikke økonomisk bæredygtige. AU har opretholdt uddannelserne på trods af en lav taksametersats, der ikke tilgodeser de høje kompetencekrav, der stilles til autoriserede translatorer og tolke, og som heller ikke tager højde for de nødvendige investeringer i IT-teknologi og i moderne tolkefaciliteter.

En afskaffelse af beskikkelsesordningen betyder, at dimittenderne ikke kan markedsføre sig med en beskikkelse og en beskyttet titel og dermed ikke klart kan signalere over for aftagerne af translator- og tolkeydelser, at de har fagsproglige kompetencer på et meget højt niveau. Dermed mister de en konkurrencefordel i forhold til ikke-kvalificerede oversættere, og uddannelserne mister den prestige, som beskikkelsen er med til at give dem. Det vil uden tvivl betyde endnu mindre søgning til uddannelserne.

Helt generelt kan vi se, at en uddannelse med så høj grad af specialisering, som er nødvendig for at kunne leve op til kravene for at kunne levere translator- og tolkeydelser, er vanskelig at opretholde i det danske uddannelseslandskab. Dette kan bl.a. dokumenteres ved det faktum, at CBS har neddroget sin uddannelsesportefølje på området drastisk. På denne baggrund er det nødvendigt, at uddannelsen er attraktiv for de allerbedst kvalificerede studerende, så frafaldet er så lavt som muligt, og vi derved kan arbejde med den højeste mulige effektivitet i uddannelsen. I denne sammenhæng har den prestigegevinst, der er forbundet med en statslig autorisation, været et væsentligt argument.

Hvis antallet af studerende går yderligere tilbage, vil det efterlade os med en meget uholdbar uddannelsesøkonomi, og det vil derfor være vanskeligt for AU at sikre, at der stadig udbydes uddannelser rettet mod oversættelse og tolkning på højeste faglige niveau.

Der er således en betydelig risiko for, at ministeriets antagelse:

"De vil fortsat have deres uddannelse og deres erhvervmæssige erfaringer, som reelt er det, der kvalificerer dem til at udføre deres erhverv. Kompetence- og kvalitetsniveauet er således intakt" (p. 5)

Page 5/11

ikke er korrekt, da den generelle indretning og finansiering af universitetsuddannelser i Danmark gør det meget vanskeligt at opretholde uddannelser, der ikke har høj søgning. I forvejen er behovet for translatører til stede, men ikke på et niveau, hvor det er relevant at uddanne i hundredevis af translatører pr. år. Hertil kommer, at også de erhvervssproglige uddannelser, og dermed også profilen translatør og tolk, er berørt af regeringens dimensioneringstiltag og således ikke kan udvide sit optag.

Ovenfor har vi gjort rede for den høje kvalitet af vores uddannelser og af den bagvedliggende forskning. Vi har desuden nævnt forskellige samarbejder og initiativer, herunder arbejdet med at udbyde en master i konferencetolkning. Bortfald af beskikkelsen, og det dermed forventede fald i søgningen til uddannelserne, kan komme til at betyde, at Aarhus Universitet må opgive at udbyde uddannelserne, som – uanset om der er beskikkelse eller ej – er en af hovedhjørnestenene i kvalitetssikringen. Dermed ødelægges et uddannelses- og forskningsmiljø, som er internationalt anerkendt, og de igangværende initiativer må standses.

Hvis – eller når - EU-direktiv 2010/64/EU, som Danmark endnu ikke har implementeret på grund af retsforbeholdet, på et tidspunkt implementeres, og vi dermed bliver pålagt de kvalitetskrav, som er beskrevet i direktivet, vil vi formentlig skulle genopbygge dette miljø igen. Men det vil være svært at se, hvordan det kan ske.

2. Om øget adgang til erhvervet og om mindre byrdefulde regler

I Danmark kan enhver udøve erhverv som oversætter og tolk – ikke blot uden beskikkelse, men også uden at skulle have en særlig uddannelse, bestå en særlig prøve eller opfylde bestemte formelle krav. Det er imidlertid kun personer med beskikkelse, der må benytte titlen "translatør". Til forskel fra oversættere og tolke generelt kan en person, der har opnået beskikkelse (en translatør), udføre bekræftede oversættelser, dvs. forsyne oversættelser af visse juridiske dokumenter med bekræftelsespåtegning og translatørstempel, hvilket gør oversættelserne retsgyldige både her og i udlandet. Beskikkelsesordningen går med andre ord ud på, at en oversætter skal være i besiddelse af bestemte faglige kvalifikationer for at kunne udføre dette arbejde, og kravet er begrundet i hensynet til retssikkerheden. Hertil kommer Retsplejelovens krav om, at afhøringer af personer, der ikke er det danske sprog mægtig, så vidt muligt skal ske ved hjælp af en translatør. Desuden skal dokumenter, der er affattede på fremmede sprog, ledsages af en over-

sættelse, der, når retten eller modparten forlanger det, skal bekræftes af en translatør.

Page 6/11

Det er altså for det første på et yderst begrænset område, en oversætter eller tolk uden beskikkelse ikke frit kan udøve erhverv.

For det andet må man formode, at alle, som enten har en cand.ling.merc.-uddannelse med profilen translatør og tolk, eller som efter selvstudium har bestået translatøreksamen, har beskikkelse, da beskikkelsen opnås automatisk på dette grundlag. De eneste undtagelser vil i princippet være, når en person alligevel ikke er interesseret i at udøve erhvervet, eller hvis Erhvervsstyrelsens tjek af straffeattest eller restancer skulle falde negativt ud.

Det betyder med andre ord, at hvis man udvider adgangen til hvervet, vil de nye, der får adgang, være personer, som falder uden for disse kategorier, dvs. ikke-kvalificerede oversættere og tolke.

2.1 Om adgang til at udføre de nuværende "bekræftede oversættelser"

For så vidt angår de bekræftede oversættelser anføres følgende i bemærkningerne til lovforslaget:

"Udenrigsministeriet kan i dag kun legalisere en oversættelse af et dokument, hvis oversættelsen er foretaget, stemplet og underskrevet af en beskikket translatør med beskikkelse. Ved afskaffelse af beskikkelsesordningen for translatører og tolke vil en borger eller en virksomhed, der skal bruge et legaliseret oversat dokument skulle til en notar, for at Udenrigsministeriet kan legalisere notarens underskrift. Det bemærkes, at oversættelser i de sprog, hvor der i dag ikke findes en beskikket translatør, allerede i dag skal til en notar forud for legalisering i Udenrigsministeriet."

For så vidt gælder dette område, vil alle, dvs. også oversættere, som ikke har dokumenteret at være i besiddelse af de nødvendige kvalifikationer, fremover kunne oversætte dokumenter, som skal have retsgyldighed i udlandet.

I stedet for at en translatør, som i kraft af sin beskikkelse har den nødvendige autoritet til at bekræfte, at oversættelsen er en korrekt og pålidelig gengivelse af kildeteksten, vil det fremover være sådan, at oversætteren skal til en notar og have notarens bekræftelse på sin underskrift. Herved sker der dog, som lovforslaget er formuleret, ingen kvalitetssikring, heller ikke i form af en kontrol af, om oversætteren har en relevant uddannelsesmæssig baggrund, en eksamen eller lignende kvalifikationer.

Den nødløsning, som i dag anvendes inden for de sprog, hvor der ikke er beskikkede translatører, skal med andre ord generaliseres til alle sprog.

Den foreslåede fremgangsmåde er utvivlsomt mere bureaukratisk og omkostnings- og tidskrævende end den generelle danske ordning i dag, hvor translatøren ved sit stempel og sin underskrift alene bekræfter oversættelsen, hvorefter den er klar til brug. Det største problem er dog ikke bureaukratiet, men at kvalitetssikringen forsvinder.

2.2 Om domstolenes brug af translatører og tolke

Ifølge Retsplejelovens § 149 stk. 1 og stk. 2 skal afhøring af personer, der ikke taler dansk, så vidt muligt ske ved hjælp af en translatør, og fremmedsprogede dokumenter skal ledsages af en oversættelse, som på forlangende skal bekræftes af en translatør.

I lovforslaget foreslås "translatør" ændret til "uddannet translatør eller lignende". Begrebet "uddannet translatør eller lignende" forklares således:

*"Det forudsættes i den forbindelse, at der tages udgangspunkt i **de eksamenskrav, som i dag gælder for, at en person kan blive beskikket translatør, når det skal vurderes, om en person er uddannet translatør.** For at en person kan anses for at være uddannet translatør, skal vedkommende således – som i dag – enten have gennemført en erhvervssproglig kandidateksamen (2 sprog – cand.ling.merc.)⁴ aflagt ved en handelshøjskole⁵, for så vidt angår det sprog, hvori der er aflagt eksamen som hovedsprog, eller en translatøreksamen (...)"*

*Der er alene tale om en præcisering af bestemmelsen som følge af, at betegnelsen translatør ikke længere er begrænset til personer, som er beskikket efter lov om translatører og tolke. **Der er ikke tilsigtet ændringer i forhold til domstolenes anvendelse af tolke og translatører i praksis.** Det forudsættes således, at domstolene også i fremtiden så vidt muligt anvender translatører (p. 10)*

Domstolene vil således fortsat fortrinsvis skulle anvende kvalificerede oversættere og tolke i lighed med de nuværende translatører, hvilket i enhver henseende er positivt. Samtidig må man konstatere, at der på dette område ikke opnås større adgang til hvervet, da man som nævnt må formode, at alle som opfylder kravene ovenfor, også har erhvervet beskikkelsen.⁶

⁴ Studerende på cand.ling.merc. med profilen translatør og tolk har kun ét sprog. Desuden har de ikke nødvendigvis haft en BA-uddannelse i to sprog.

⁵ I dag uddannes cand.ling.merc. med profilen translatør og tolk på hhv. Aarhus Universitet, Business and Social Sciences, og på Copenhagen Business School.

⁶ Det virker ulogisk, at personer, som har bestået translatøreksamen på basis af selvstudium, nu falder under betegnelsen "uddannede translatører eller lignende".

Samlet kan det ikke forventes, at der kommer flere (kvalificerede) oversættere og tolke, som får adgang til hvervet. Tværtimod må man forvente, at der vil ske et fald i tilgangen til erhvervet, da en afskaffelse af beskikkelsen, som nævnt i afsnit 1.2 med en vis sandsynlighed vil betyde, at uddannelserne ikke kan opretholdes.

3. Beskikkelsen – problemer og merværdi i forhold til blot at have uddannelserne

Som begrundelse for forslaget om en afskaffelse af beskikkelsesordningen anføres i bemærkningerne til lovforslaget:

"Personer med en offentlig beskikkelse opnår en konkurrencemæssig fordel inden for det pågældende erhverv i forhold til personer med en tilsvarende uddannelsesmæssig baggrund eller tilsvarende erhvervsmæssige erfaringer, som ikke har en sådan beskikkelse. (p. 5)

Da beskikkelsen som nævnt kan opnås automatisk på basis af cand.ling.merc.-eksamen i hovedsprogene og translatøreksamen i de fjernere sprog, må man formode, at alle, som har denne uddannelsesmæssige baggrund, og som er interesseret i at arbejde som translatør, også har beskikkelse.

I udlandet er det vanskeligt at få øje på muligheden for at tage tilsvarende uddannelser/eksamener, da de danske uddannelser involverer dansk, som typisk ikke udbydes uden for Danmark. Det fremgår heller ikke, hvilken instans der skal tjekke, om kravet om "en tilsvarende uddannelsesmæssig baggrund eller tilsvarende erhvervsmæssige erfaringer" er opfyldt. Uden en sådan instans overlades det til aftagerne hver gang, de får brug for en oversættelse, at sikre sig, at den pågældende er i besiddelse af de nødvendige kompetencer.

En anden begrundelse går på, at beskikkelsen ikke i sig selv indebærer en kvalitetssikring af indholdet af de ydelser, som translatører og tolke leverer, og at den ikke skaber merværdi i forhold til det at have en relevant uddannelse. Man vurderer derfor, at den ikke er hverken nødvendig eller relevant i forhold til at sikre kvaliteten af oversætter- og tolkeydelser:

"For så vidt angår translatørordningen er det vurderingen, at selve beskikkelsen ikke i sig selv indebærer en kvalitetssikring af indholdet af de ydelser, som translatører og tolke leverer. Det afgørende for, om den pågældende translatør og tolk har de rette kompetencer, er den pågældendes uddannelse og evt. erhvervsmæssige erfaringer. Selve beskikkelsen er i dag blot et tjek af restance- og straffeattest. En beskikkelse, hvor merværdien i forhold til uddannelsen alene er tjek af straffe- og restanceattest,

vurderes ikke at være nødvendig eller relevant i forhold til at sikre kvalitet af de pågældende ydelser".(p. 15)

Page 9/11

Det er helt naturligt, at beskikkelsen ikke i sig selv sikrer kvaliteten af de ydelser, som translatører og tolke leverer. Forudsætningen for at opnå beskikkelsen har altid været og er de bagvedliggende uddannelser og eksaminer.

Den klare og entydige signalværdi, der ligger i beskikkelsen og i den beskyttede titel "translatør", udgør netop en kvalitetssikring *i forhold til aftagerne*. Kvalitetssikringen ligger i, at kompetente instanser har vurderet, at personen har fagsproglige kompetencer på højt niveau, og at brugeren derfor ikke behøver at sætte sig ind i uddannelsens nøjagtige sammensætning. Set fra beskikkelseshaverens og fra aftagerens side er beskikkelsen således samfundets blåstempling og signalering af, at den pågældende beskikkelseshaver nyder særlig troværdighed og besidder ganske særlige kompetencer. Det samme gælder i de lande, vi sammenligner os med.

I rapporten "Studies on translation and multilingualism – The Status of the Translation Profession in the European Union, som blev udgivet af EU-Kommissionen i 2012 (Bilag 1), står der om status (forstået som *the presumed value of expert skills*), som bl.a. kan signaleres gennem en beskikkelse, og om dennes værdi:

"Status is understood as the presumed value of expert skills, rather than the skills themselves. An individual or group with high status is ideally attributed trustworthiness, prestige, authority, higher pay and a degree of professional exclusivity. However, when the signals of status are weak or confusing, those values are low, market disorder results, and good translators may leave the market. The process of professionalisation can then be seen as the production of efficient signals of status such that good translators stay in the market." (p. 3)

"The status of translators is not to be confused with how well anyone translates. It concerns the perception of a translator's value – what people think a particular translator can do, and how well or badly the translator is assumed to do it.

Seen as such, the question of status is extremely important because, almost by definition, someone who needs a translator cannot judge objectively how well that translator performs. Translations are among the products and services, perhaps along with used cars and legal services, where the buyer does not have direct knowledge of what they are buying – they have to rely on what

people say, or on what the translator looks like, or on the translator's academic qualifications, or their membership of professional associations, or their official certification. That is, status is created by a set of social signals, which come in many shapes and sizes. Without those signals, the users of translations would be involved in an endless process of trial-and-error, as can indeed happen when buying a used car or trusting a lawyer.”
(p. 9)

Page 10/11

“Our general finding is that most of the traditional status signals are failing, and that there is a general need for strengthened certification systems” (p. 9)

Som det fremgår af ovennævnte citat, vurderer eksperter på området, at beskikkelsen og den beskyttede titel i kraft af sin signalværdi har en klar merværdi både i forhold til aftagerne og i forhold til branchen.

Desuden konkluderes det i citatet, at der derfor er et generelt behov for at styrke certificeringsordninger for translatører. Med en gennemførelse af lovforslaget går Danmark i den modsatte retning og afskaffer translatørloven, og dermed ordningen, som vi har haft siden 1966.

4) Beskikkelsesordninger i andre lande

I rapporten ”Studies in translation and multilingualism – The Status of the Translation Profession in the European Union” gives der en oversigt over de ordninger, der findes i de forskellige lande.

I rapporten gennemgås de ordninger, der gælder i Europa for ”Translators of Official Documents”(p. 23 ff). De ordninger, der beskrives, er de ordninger, der gælder i forbindelse med oversættelse af officielle dokumenter og for oversættere, der arbejder for retssystemet (legal translators). Dermed svarer det til det område, hvor translatører i dag udfører bekræftede oversættelser, og det område, som falder ind under retsplejelovens § 149. Det fremgår af rapporten, at man anser dette for at være et område, hvor der er behov for, at oversætterens status (og kompetencer) understøttes af et stærkt officielt signal. Der skelnes mellem tre grundlæggende ordninger:

1. *Certified translations*
2. *Sworn or state authorised sworn translators*
3. *Academically authorised sworn translators*

I Danmark har vi i en meget lang årrække haft alle tre ordninger.

I ovennævnte rapport vises udbredelsen af de tre forskellige ordninger i Europa i et kort p. 29 (**Bilag 1**). Et hurtigt blik på kortet viser, at Danmark – hvis ordningen af type 1 generaliseres – vil komme til at stå langt tilbage i forhold til størstedelen af EU-landene, herunder også være dårligere stillet end mange af østlandene.

Aarhus Universitet fraråder af de nævnte grunde, at beskikkelses-ordningen for translatører og tolke og eneretten til den beskyttede titel "translatør" afskaffes og står til rådighed for en uddybning af de nævnte risici.

Venlig hilsen

Peder Østergaard
Prodekan for uddannelse

Bilag:

- 1: Rapport: "Studies on translation and multilingualism – The Status of the Translation Profession in The European Union"
- 2: Oversigt over universiteter i EMT-netværket

European
Commission

European Master's in Translation Network

64 programmes: EMT is growing

1. Universität Wien (AT)
2. KU Leuven – Campus Antwerpen (BE)
3. Universiteit Antwerpen (BE)
4. Institut Libre Marie Haps, Bruxelles (BE)
5. Vrije Universiteit Brussel (BE)
6. ISTI, Brussel/Bruelles (BE)
7. Universiteit Gent (BE)
8. Université de Mons (BE)
9. Софийски университет "Св. Кирил и Методий" (BG)
10. Великотърновския Университет "Св. Св. Кирил и Методий" (BG)
11. Univerzita Karlova v Praze (CZ)
12. Fachhochschule Köln (DE)
13. Universität Leipzig (DE)
14. Aarhus Universitet (DK)
15. Universitat Jaume I, Castelló de la Plana (ES)
16. Universidad de Alcalá de Henares, Madrid (ES)
17. Universidad Pontificia Comillas, Madrid (ES)
18. Universidad de Salamanca (ES)
19. Universidad de Valladolid (ES)
20. Itä-Suomen yliopisto, Joensuu (FI)
21. Tampereen yliopisto (FI)
22. Turun yliopisto (FI)
23. Université de Bretagne Occidentale, Brest (FR)
24. Université Stendhal, Grenoble (FR)
25. Université Charles-de-Gaulle, Lille (FR)
26. Université de Lorraine, Metz (FR)
27. Université de Haute-Alsace, Mulhouse (FR)
28. Université Paris Diderot (FR)
29. Université Sorbonne Nouvelle – Paris 3 (FR)
30. ISIT, Paris (FR)
31. Université Rennes 2 (FR)
32. Université de Strasbourg (FR)
33. Université de Toulouse 2 (FR)
34. Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (GR)
35. Eötvös Loránd Tudományegyetem, Budapest (HU)
36. Dublin City University (MAMS) (IE)
37. Università di Bologna (IT)
38. Libera Università di Lingue e Comunicazione, Milano (IT)
39. Università degli Studi internazionali, Roma (IT)
40. Università degli Studi di Trieste (IT)
41. Vilniaus universitetas (LT)
42. Latvijas Universitāte, Rīga (LV)
43. Rīgas Tehniskā universitāte (LV)
44. Ventspils Augstskola (LV)
45. Uniwersytet Adama Mickiewicza, Poznań (PL)
46. Uniwersytet Warszawski (PL)
47. Universidade do Porto (PT)
48. Universitatea Babeş-Bolyai, Cluj (RO)
49. Univerza v Ljubljani (SI)
50. Univerzita Konštantína Filozofa, Nitra (SK)
51. Aston University, Birmingham (UK)
52. University of Birmingham (UK)
53. Durham University (UK)
54. University of Surrey, Guildford (UK)
55. University of Hull (UK)
56. University of Leeds (UK)
57. Roehampton University, London (UK)
58. University of Manchester (UK)
59. Newcastle University (UK)
60. University of Portsmouth (UK)
61. University of Salford (UK)
62. Swansea University (UK)
63. Université de Genève (CH)
64. Zürcher Hochschule für Angewandte Wissenschaften (CH)

Translation

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Nina Lentz <nle@forsikringogpension.dk>
Sendt: 28. november 2014 09:02
Til: hoering_LFTD
Cc: Susanne Søndergaard; Tine Aabye
Emne: Høringssvar fra Forsikring & Pension vedr. Lov om ændring af lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv.
Vedhæftede filer: Høringssvar Forsikring og Pension vedr. Lov om ændring af lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom samt æn.docx

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført

Kategorier: Mørklilla kategori

TIL ERHVERVSSTYRELSEN

Vi sender høringssvar fra Forsikring & Pension vedr. forslag til lov om ændring af lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom samt ændring af øvrige love.

Dette høringssvar indeholder udelukkende bemærkninger til forslag om lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom.

Venlig hilsen
For Tine Aabye

Forsikring & Pension
Skadesforsikring

Nina Lentz
Fuldmægtig
Dir. 41 91 91 45
nle@forsikringogpension.dk

Forsikring & Pension
Philip Heymans Allé 1
2900 Hellerup
Tlf.: 41 91 91 91
Fax: 41 91 91 92
www.forsikringogpension.dk

 Tænk på miljøet, før du printer denne mail og/eller de vedhæftede dokumenter

Erhvervsstyrelsen

Sendt til: hoering_LFTD@erst.dk

Høringssvar fra Forsikring & Pension vedr. forslag til lov om ændring af lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom samt ændring af øvrige love

Her følger Forsikring & Pensions høringssvar vedrørende forslag til ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører med høringsfrist den 25. november 2014.

Dette høringssvar indeholder udelukkende bemærkninger til forslag om lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom.

I det konkrete forslag foreslås det at afskaffe maksimalprisregulering i forbindelse med udarbejdelse af tilstands- og el-installationsrapporter i huseftersynsordningen.

Forsikring & Pension skal erindre om, at den gældende regulering af maksimalpriser for tilstands- og el-installationsrapporter er en del af det aftalekompleks, der skal sikre fortsat udbredelse af ordningen om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom. Aftalerne om huseftersynsordningen blev til efter adskillige års udvalgsarbejde i Justitsministeriet og efterfølgende vedtaget af Folketinget. Vi finder det uacceptabelt, at det helt løsrevet fra ordningens øvrige elementer nu foreslås at fjerne maksimalpriserne – tilmed uden at vurdere, hvilke konsekvenser en sådan ændringen vil have for forbrugernes brug af huseftersynsordningen.

De nuværende priser på tilstandsrapporter og el-installationsrapporter opleves som meget lave, og det er vanskeligt for de sagkyndige at gennemføre et eftersyn med høj kvalitet inden for den økonomiske ramme. Forsikring & Pension vurderer, at en afskaffelse af det maksimale prisloft for rapporterne kan betyde væsentligt dyrere rapporter, som kan resultere i, at hussælger fravælger huseftersynsordningen. Forslaget om at fjerne reguleringen af priserne kan dermed resultere i en forringelse af forbrugerbeskyttelsen både for huskøber og hussælger.

28.11.2014

Forsikring & Pension
Philip Heymans Allé 1
2900 Hellerup
Tlf. 41 91 91 91
Fax 41 91 91 92
fp@forsikringogpension.dk
www.forsikringogpension.dk

Tine Aabye
Ingeniør
Dir. 41 91 91 51
taa@forsikringogpension.dk

Vores ref. TAA/nle
Sagsnr. GES-2014-00392
DokID 347471

Brancheorganisation
for forsikringsselskaber
og pensionskasser

I dag kan sælger hjælpes til at vælge en byggesagkyndig via forsikringsselskaberne. Forsikringsselskaberne har gennem mange års erfaring vurderet, at den bedste kvalitet af tilstands- og el-rapporter opnås ved at have et tæt samarbejde med en række byggesagkyndige – og senest el-sagkyndige. Forsikringsselskaberne stiller krav om kontrol og kvalitet i forhold til deres samarbejdspartnere, som sikrer høj kvalitet i rapporterne. Samtidig er hussælgeren (der ikke kan forventes at have indsigt i dette marked) beskyttet mod overraskelser i form af unødigt dyre rapporter. En afskaffelse af maksimalpriserne kan vanskeliggøre eller umuliggøre dette meget velfungerende samarbejde mellem sælger, forsikringsselskab og byggesagkyndig. Dermed kan forslaget om afskaffelse af maksimalpriserne meget vel føre til både dyrere og dårligere rapporter.

Forsikring & Pension

Vores ref. TAA/nle

Sagsnr. GES-2014-00392

DokID 347471

Forsikring & Pension vurderer ikke, at forslaget vil have nogen effekt for vækst og konkurrence på markedet for udarbejdelse af tilstandsrapporter og el-rapporter. Tværtimod kan lovforslaget føre til, at endnu flere forbrugere end i dag fravælger huseftersynsordningen. Det vil betyde færre rapporter, og det vil være undergravende for huseftersynsordningens tilsigtede forbrugerbeskyttelse.

Forsikring & Pension kan ikke støtte forslaget om at afskaffe maksimalprisregulering i forbindelse med udarbejdelse af tilstands- og el-installationsrapporter i huseftersynsordningen.

Med venlig hilsen

Tine Aabye

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Fube post <post@fube.dk>
Sendt: 27. november 2014 23:37
Til: hoering_LFTD
Cc: Christine Maxner
Emne: Høringssvar på høring vedrørende forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv.
Vedhæftede filer: Høringssvar 25.11.14 fra Fube til Erhvervsstyrelsen .pdf

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført

Kategorier: Mørklilla kategori

Kære Christine Maxner

Hermed fremsendes, som aftalt høringssvar på høring vedrørende forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv.

Venligst
Formand
Hans Erik Bønnelykke

Hebø

Danmarks eneste landsdækkende netværk af frie uafhængige bygningssagkyndige og energikonsulenter

Fube

Frie
Uafhængige
Bygningssagkyndige og

- T: 62591213 • M: 21421213
- SLOTSGADE 57, 5953 TRANEKÆR
- E-mail: post@fube.dk
- Web: www.fube.dk

25. november 2014

Erhvervsstyrelsen
hoering_LFTD@erst.dk

Høring vedrørende forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

Fube ønsker hermed at kommentere forslag til Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love i høring. Forslaget giver anledning til følgende bemærkninger.

Forslagets § 2 – Lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v.

Fube kan støtte forslaget om afskaffelse af maksimalpriserne i Huseftersynsordningen og El-eftersynsordningen, med nedenstående forudsætninger.

En forudsætning for ophævelse af maksimalpriserne, er at man samtidig forbyder forsikrings-selskaberne og andre mellemhandlere, i Huseftersynsordningen og El-eftersynsordningen.

Vi mener, at der belæg for at antage, at konkurrencen på markedet i de seneste år, i højere og højere grad er sat ud af kraft.

Begrundet ved Statistikker fra Ministeriet for By- Bolig og Landdistrikter, der viser at over 70 % af alle rapporter udføres af relativt få store tilstandsrapportfirmaer, som følge af de aftaler der er mellem ejendomsmæglerne, forsikringsselskaberne og de store tilstandsrapportfirmaer. I disse samarbejdsaftaler er prisen ikke et tema, prisen er ikke umiddelbar synlig for forbrugeren, i den store dokumentmængde der altid er i en ejendomshandel.

Vi opfordrer til at maksimalpriserne i Huseftersynsordningen og El-eftersyns-ordningen, ophæves, helt i tråd med forslagets intentioner, nemlig at lette markedsadgangen og fjerne unødvendige barrierer m.v. for små virksomheder indenfor Huseftersynsordningen og El-eftersynsordningen.

Dog kun hvis alle mellemhandlere, som forsikringsselskaber og andre mellemhandlere forbydes, så alle rapporter, fremover, bestilles af hus sælger direkte hos den sagkyndige.

Huseftersyns markedet er efterhånden oversvømmet med mange useriøse mellemhandlere. For at op nå forbrugers sikkerhed og lige tilgang til markedet, for både små og store virksomheder, bør alle bestillinger foregå direkte hos den sagkyndige, eventuel via Boligejer.dk

Danmarks eneste landsdækkende netværk af frie uafhængige bygningsagkyndige og energikonsulenter

Hvis maksimalpriserne fjernes og mellemhandlerne ikke forbydes, får det følgende negative konsekvenser:

- At i aftalekoncepterne mellem de store udbydere vil man kunne tage den pris de ønsker, og da det er velkendt at prisen på rapporter "drukner" i papirmængden hos ejendomsmægleren. Prisen for at sælge et hus, stiger og stiger, omkostninger til rapporter, ejendomsmægler, advokat, forsikring bliver et stort problem i visse dele af landet, disse omkostninger tager en væsentlig del af friværdien.
- Ved brug af mellemhandlere begrænses de små virksomheders adgang til markedet og konkurrencen sættes ud af spil.
- Ved bestilling rapporter via mellemhandler, er der flere parter der får udbytte af konsulentens arbejde og derved afregnes konsulenten som underentreprenør, med en lavere pris og derved belastes kvaliteten, på rapporter, konsulenten er presset på tid (og økonomi). Dette kommer forbrugeren til skade.

Vi foreslår følgende:

- Der skal indgås en skriftlig aftale mellem hus sælger og den eller de der udfører rapporten/rapporterne, det kan være 1, 2 eller 3 forskellige firmaer, alle skal, hver især, udfærdige en aftale, som skal foreligge **før udarbejdelse af rapporten**. Aftalen må gerne være i form af en mail, hvor **aftale vilkårene** af påført (der bør udfærdiges en standard for ordlyden af en sådan aftale), herunder **pris**.
- Der må **ikke være nogen form for mellemlid, mellemhandler, forsikringsselskab** eller lignende, med i denne aftale. Aftalen er alene mellem hus sælger og de sagkyndige
- Ved dødsboer indgår fuldmagtshaver som sælger (advokat, børn eller anden fuldmagtshaver, ikke ejendomsmægler). Ejendomsmægler må ikke indeholde, bestilling, rekvisition af omhandlende rapporter i en eventuel generel fuldmagt.

Hvis vore forslag gennemføres vil det få følgende positive konsekvenser:

- Forbrugerens får større sikkerhed for den rigtige pris og for den rigtige rådgivning.
- Markedskræfterne vil afgøre prisen på rapporter, der vil ikke forekomme eksklusiv aftaler mellem store (eller små) firmaer og forsikringsselskaber.
- Forbrugeren opnår en mere præcis pris på ejendommen hvis ejendomsmægleren har hele rapport sættet inden salgsvurdering af ejendommen. Den færdige rapport sæt er et godt redskab til Ejendomsmægleren for at fastsætte en mere korrekt pris på ejendommen.
- Ved ophævelse af maksimalpriserne i Huseftersynsordningen og El-eftersynsordningen, få de små virksomheder indenfor ordningerne lige tilgang til markedet.

Vi har ikke bemærkninger til øvrige punkter i høringen.

Står til rådighed

Venligst
Fube

Formand Hans-Erik Bønnelykke, formand@fube.dk, Direkte: 21421213

Bestyrelsesmedlem Carsten Brejning

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Christine Maxner
Sendt: 28. november 2014 10:51
Til: hoering_LFTD
Emne: VS: Hermed til orientering statestikker, som bilag til høringssvar.
Vedhæftede filer: image001.emz; BILAG 2 Statestik nyeste fra MBBL april 14 - september 24.pdf; BILAG 1 Statestik forrige fra MBBL oktober 13 - marts 14 .pdf; Høringssvar 25.11.14 fra Fube til Erhvervsstyrelsen .pdf

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført

Kategorier: Mørklilla kategori

Fra: Fube post [<mailto:post@fube.dk>]
Sendt: 28. november 2014 09:28
Til: Christine Maxner
Emne: Hermed til orientering statestikker, som bilag til høringssvar.

Hej Christine Maxner

Hermed til orientering BILAG 1 og BILAG 2, statestikker, som bilag til høringssvar.

Håber at Fube nu bliver sat på kommende høringslister :-)

God weekend

Venligst
Formand
Hans Erik Bønnelykke

Hebø

Danmarks eneste landsdækkende netværk af frie uafhængige bygningssagkyndige og energikonsulenter

Fube

Frie
Uafhængige
Bygningssagkyndige og

- T: 62591213 • M: 21421213
- SLOTSGADE 57, 5953 TRANEKÆR
- E-mail: post@fube.dk
- Web: www.fube.dk

NOTAT

Dato:	24. april 2014
Kontor:	Boliglovgivning
Sagsnr.:	2014-1344
Sagsbehandler:	eta
Dok id:	notat

Notat om statistik over rekvisition af tilstandsrapporter i perioden 1. oktober 2013 – 31. marts 2014

Indledning

Af Folketingets By- og Boligudvalgs beretning nr. 1 af 19. december 2012 om opfølgning på beretning om bestilling af tilstandsrapporter og bygningssagkyndiges uvildighed fremgår bl.a. følgende:

"Udvalget anmoder Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter om fortsat løbende at udarbejde statistik over, hvordan tilstandsrapporter rekvireres. Ministeriet anmodes samtidig om at indgå i dialog med huseftersynsordningens interessenter om formuleringen af spørgsmål om bestilling af tilstandsrapporter i et sælgeroplysningsskema og inden den 1. maj 2013 at give en rapportering til udvalget om dette. Herefter leverer ministeriet halvårligt en statistik over rekvisition af tilstandsrapporter."

Dette notat indeholder statistik over rekvisition af tilstandsrapporter i perioden 1. oktober 2013 - 31. marts 2014 samt en orientering om digitalisering af administration af ordningen.

Bestilling af tilstandsrapporter

Tilstandsrapporten indeholder sælgers oplysninger om ejendommen, herunder sælgers oplysninger om bestilling af tilstandsrapporter.

På baggrund af ovennævnte anmodning har Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter i dialog med huseftersynsordningens interessenter omformuleret spørgsmålet til sælgere.

Siden 1. oktober 2013 har spørgsmålet lydsåledes:

*Oplysninger om bestilling af tilstandsrapporten

0.1 Hvordan fandt du den bygningssagkyndige? (sæt kun ét kryds)

☐ Via www.boligejer.dk

☐ Via anden internetside

- ☐ Via familie, venner og bekendte
- ☐ Via en liste over bygningssagkyndige udleveret af min ejendomsmægler
- ☐ ejendomsmægler bad et forsikringsselskab om at finde én efter aftale med mig
- ☐ På anden vis, angiv hvilken _____ "

Den nye formulering tilbyder flere svarmuligheder til sælgere, idet det indtil 1. oktober 2013 anvendte spørgsmål gav sælgere mulighed for at vælge mellem tre svar: "dig selv", "dit forsikringsselskab evt. via din ejendomsmægler" og "andre".

Formålet med ændringen har været en forbedring af det statistiske grundlag gennem en nuancering af svarmuligheder.

Følgende tabel viser, hvordan sælgernes oplysninger om bestilling af tilstandsrapporterne har fordelt sig i perioden 1. oktober 2013 – 31. marts 2014.

Tabel 1. Sælgeroplysninger om bestilling af tilstandsrapporterne i perioden 1. oktober 2013 – 31. marts 2014:

Svarmulighed	01.10.2013 - 31.03.2014
Via www.boligejer.dk	1,1 pct.
Via anden internetside	5,5 pct.
Via familie, venner og bekendte	5,2 pct.
Via en liste over bygningssagkyndige udleveret af min ejendomsmægler	9,6 pct.
Min ejendomsmægler bad et forsikringsselskab om at finde én efter aftale med mig	48,2 pct.
På anden vis	13,0 pct.
Uoplyst	17,4 pct.

Tabellen viser, at ca. 6,6 pct. sælgere søger efter beskikkede bygningssagkyndige via internetsider, herunder www.boligejer.dk. Sælgere, som finder en beskikket bygningssagkyndig via deres netværk udgør 5,2 pct.

Knap hver tiende sælger har oplyst, at den pågældende har valgt en bygningssagkyndig ved hjælp af en liste over bygningssagkyndige udleveret af ejendomsmægleren, som står for salget.

Den største gruppe er bestillinger via forsikringsselskaber. Tabellen viser, at sælgere har oplyst, at knap halvdelen af rapporterne er bestilt via sælgerens ejendomsmæglers henvendelse herom til et forsikringsselskab efter sælgerens anmodning.

Blandt de 13 pct. af tilstandsrapporter, som er omfattet af kategorien "på anden vis" findes der mulighed for, at sælgere kan angive på hvilken vis, de har bestilt rapporten. Der er tale om et fritekstfelt, således at oplysningerne ikke kan bearbejdes digitalt.

I 17,4 pct. tilfælde har sælgerne ikke svaret på spørgsmålet om bestilling, hvilket bl.a. kan skyldes, at der er tale om et dødsbo eller salg af boliger på tvangsauktioner, hvor sælgere normalt ikke udfylder oplysningsskema.

Markedsandele

Ministeriet har foretaget en analyse af 26.594 tilstandsrapporter indberettet i perioden 1. oktober 2013-31. marts 2014 med henblik på at undersøge de beskikkede bygningssagkyndiges virksomhedstilknytning og antal af de udarbejdede tilstandsrapporter.

Alle virksomheder, som har udarbejdet tilstandsrapporter i analyseperioden, er blevet opdelt i tre grupper:

- virksomheder med 1 beskikket bygningssagkyndig ("enkeltmandsvirksomheder"),
- virksomheder med 2-9 beskikkede bygningssagkyndige ("mellemstore virksomheder") og
- virksomheder med 10 eller flere bygningssagkyndige ("store virksomheder").

Det bemærkes i den forbindelse, at virksomhedens størrelse fastsættes ud fra antallet af de beskikkede bygningssagkyndige knyttet til virksomheden, som i analyseperioden har indberettet mindst én tilstandsrapport.

I opgørelsen kombineres de i perioden indberettede tilstandsrapporter med den bygningssagkyndiges HE-nummer og den pågældendes virksomhedstilknytning. Oplysningen om virksomhedstilknytning trækkes fra de generelle oplysninger om den bygningssagkyndige, som er registreret i HEWEB.

De beskikkede bygningssagkyndige, som arbejder for flere virksomheder, der tilbyder tilstandsrapporter, eller dels er selvstændige, dels arbejder for en eller flere virksomheder, der tilbyder tilstandsrapporter, har siden 1. oktober 2013 haft pligt til at oplyse, hvilken virksomhed den konkrete tilstandsrapport er udarbejdet for.

Formålet med ændringen har været forbedring af det statistiske grundlag i forhold til spørgsmålet om, fordelingen af de indberettede rapporter efter den beskikkede bygningssagkyndiges virksomhedstilknytning. Ændringen har endvidere elimineret den usikkerhed, som tidligere var til stede i forhold til de beskikkede bygningssagkyndige med tilknytning til flere virksomheder, idet man ikke uden en manual gennemgang af hver enkelt rapport kunne fastslå, hvilken af de virksomheder, som de pågældende bygningssagkyndige har været knyttet til, rapporterne var udarbejdet for.

I HEWEB er det registreret 400 beskikkede bygningssagkyndige, som i analyseperioden har indberettet mindst en tilstandsrapport, heraf er 25 bygningssagkyndige med tilknytning til to eller tre virksomheder.

Tabel 2. Fordeling af tilstandsrapporter efter den beskikkede bygningssagkyndiges virksomhedstilknytning i perioden 1.oktober – 31. marts 2014:

	1 beskikket bygningssagkyndig	2-9 beskikkede bygningssagkyndige	10 eller flere beskikkede bygningssagkyndige
Antal virksomheder	213	17	4
Antal bygningssagkyndige	213	46	167
Antal rapporter	8.161	2.926	15.507
Markedsandel	30,7 pct.	11,0 pct.	58,3 pct.

Det fremgår af tabellen, at 30,7 pct. af de i perioden udarbejdede tilstandsrapporter er udarbejdet af bygningssagkyndige i enkeltmandsvirksomheder, 11,0 pct. af de bygningssagkyndige var knyttet til virksomheder med mellem 2 og 9 bygningssagkyndige og 58,3 pct. i virksomheder med 10 eller flere bygningssagkyndige.

Tilsvarende statistik for perioden 1. april 2013 til 30. september 2013, som blev forelagt for Udvalget den 1. november 2013, viste, at 30,9 pct. af de i perioden udarbejdede tilstandsrapporter var udarbejdet af de bygningssagkyndige i enkeltmandsvirksomheder, 9,7 pct. af de bygningssagkyndige knyttet til virksomheder med mellem 2 og 9 bygningssagkyndige og 53,7 pct. i virksomheder med 10 eller flere bygningssagkyndige. Ca. 5,7 pct. af tilstandsrapporterne var udarbejdet af bygningssagkyndige, som havde haft tilknytning til to eller flere forskellige virksomhedstyper. Denne gruppe optræder ikke længere i statistikken, jf. ovenfor.

Digitalisering af administration af ordningen

Ministeriet arbejder med yderligere digitalisering af administration af ordningen. Arbejdet følges af en arbejdsgruppe sammensat af medlemmer af Følgegruppen for huseftersynsordningen. Formålet er bl.a. at give sælgerne mulighed for at indtaste sælgeroplysninger direkte i HEWEB og forbedre HEWEB-systemets sikkerhed.

Ministeriet vil løbende holde By- og Boligudvalget orienteret om digitaliseringsarbejdet.

NOTAT

Dato:	29. oktober 2014
Kontor:	Boliglovgivning
Sagsnr.:	2014-3053
Sagsbehandler:	eta
Dok id:	477371

Notat om statistik over rekvisition af tilstandsrapporter i perioden 1. april – 30. september 2014

Indledning

Af Folketingets By- og Boligudvalgs beretning nr. 1 af 19. december 2012 om opfølgning på beretning om bestilling af tilstandsrapporter og bygningssagkyndiges uvildighed fremgår bl.a. følgende:

"Udvalget anmoder Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter om fortsat løbende at udarbejde statistik over, hvordan tilstandsrapporter rekvireres. Ministeriet anmodes samtidig om at indgå i dialog med huseftersynsordningens interessenter om formuleringen af spørgsmål om bestilling af tilstandsrapporter i et sælgeroplysningsskema og inden den 1. maj 2013 at give en rapportering til udvalget om dette. Herefter leverer ministeriet halvårligt en statistik over rekvisition af tilstandsrapporter."

Dette notat indeholder statistik over rekvisition af tilstandsrapporter i perioden 1. april - 30. september 2014 samt en orientering om projektet vedrørende digitalisering af oplysninger, som afgives af sælgere i forbindelse af udarbejdelse af tilstandsrapporter.

Bestilling af tilstandsrapporter

Tilstandsrapporten indeholder sælgers oplysninger om ejendommen, herunder sælgers oplysninger om bestilling af tilstandsrapporter.

I tabel 1 er vist, hvordan sælgernes oplysninger om bestilling af tilstandsrapporterne fordeler sig i perioden 1. april – 30. september 2014.

Tabel 1. Sælgeroplysninger om bestilling af tilstandsrapporterne i perioden 1. april - 30. september 2014

Svarmulighed	01.04.2014 - 30.09.2014
Via www.boligejer.dk	1,1 pct.
Via anden internetside	6,2 pct.
Via familie, venner og bekendte	5,4 pct.
Via en liste over bygningssagkyndige udleveret af min ejendomsmægler	10,6 pct.
Min ejendomsmægler bad et forsikringsselskab om at finde én efter aftale med mig	48,5 pct.
På anden vis	12,3 pct.
Uoplyst	15,9 pct.

Tabellen viser, at ca. 7,3 pct. sælgere finder beskikkede bygningssagkyndige via forskellige internetsider, herunder www.boligejer.dk.

Sælgere, som finder en beskikket bygningssagkyndig via deres netværk, udgør 5,4 pct.

Mere end hver tiende sælger har oplyst, at den pågældende har valgt en bygningssagkyndig ved hjælp af en liste over bygningssagkyndige udleveret af ejendomsmægleren, som har stået for salget.

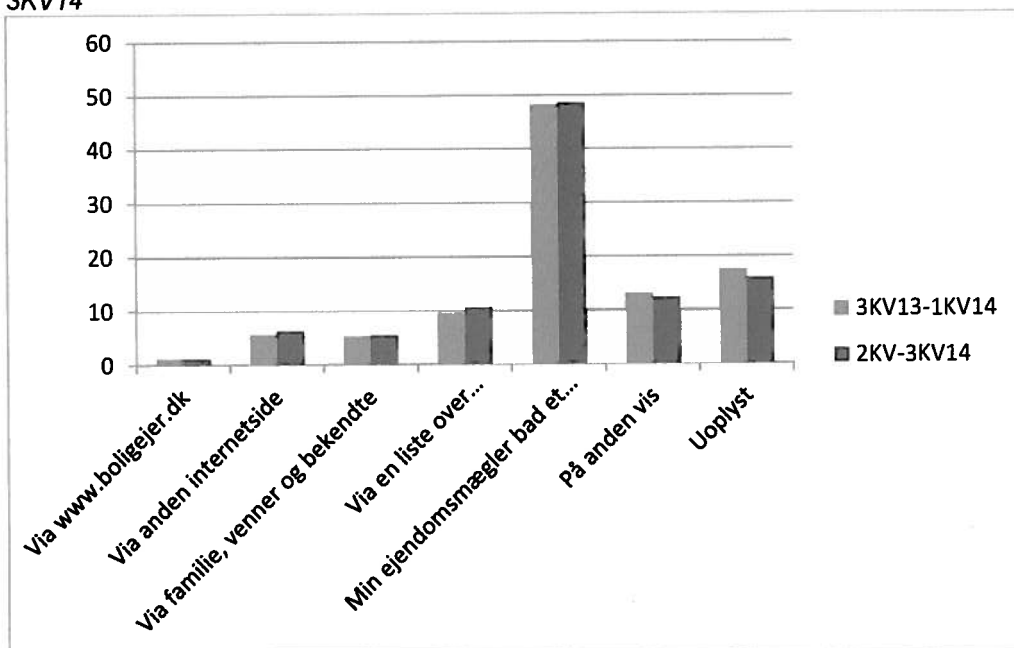
Den største gruppe er bestillinger via forsikringsselskaber. Tabellen viser, at sælgere har oplyst, at næsten halvdelen af rapporterne er bestilt via sælgerens ejendomsmæglers henvendelse herom til et forsikringsselskab efter sælgerens anmodning.

Blandt de ca. 12,3 pct. af tilstandsrapporter, som er omfattet af kategorien "på anden vis" findes der mulighed for, at sælgere kan angive på hvilken vis, de har bestilt rapporten. Der er tale om et fritekstfelt, således at oplysningerne ikke kan bearbejdes digitalt.

15,9 pct. af sælgerne har ikke svaret på spørgsmålet om bestilling, hvilket bl.a. kan skyldes, at der er tale om et dødsbo eller salg af boliger på tvangsauktioner, hvor sælgere normalt ikke udfylder oplysningsskema.

En sammenligning af ovennævnte statistik med den tilsvarende statistik for perioden 1. november 2013 – 31. marts 2014 viser, at der ikke er sket nogen væsentlig afvigelse i sælgernes måde at bestille en tilstandsrapport på.

Figur 1. Sælgeroplysninger om bestilling af tilstandsrapporterne i henholdsvis 3KV13-1KV14 og 2KV-3KV14

Markedsandele

Ministeriet har foretaget en analyse af 34.279 tilstandsrapporter indberettet i perioden 1. april - 30. september 2014 med henblik på at undersøge forholdet mellem de beskikkede bygningssagkyndiges virksomhedstilknytning og antal af de udarbejdede tilstandsrapporter.

Alle virksomheder, som har udarbejdet tilstandsrapporter i analyseperioden, er blevet opdelt i tre grupper:

- virksomheder med 1 beskikket bygningssagkyndig ("enkeltmandsvirksomheder"),
- virksomheder med 2-9 beskikkede bygningssagkyndige ("mellemstore virksomheder") og
- virksomheder med 10 eller flere bygningssagkyndige ("store virksomheder").

Det bemærkes i den forbindelse, at virksomhedens størrelse fastsættes ud fra antallet af de beskikkede bygningssagkyndige knyttet til virksomheden, som i analyseperioden har indberettet mindst én tilstandsrapport.

I opgørelsen kombineres de i perioden indberettede tilstandsrapporter med den bygningssagkyndiges HE-nummer og den pågældendes virksomhedstilknytning. Oplysningen om virksomhedstilknytning trækkes fra de generelle oplysninger om den bygningssagkyndige, som er registreret i HEWEB.

De beskikkede bygningssagkyndige, som arbejder for flere virksomheder, eller dels er selvstændige, dels arbejder for en eller flere virksomheder, har siden 1. oktober 2013 haft pligt til at oplyse, hvilken virksomhed den konkrete tilstandsrapport er udarbejdet for.

Formålet med ændringen har været en forbedring af det statistiske grundlag i forhold til spørgsmålet om fordelingen af de indberettede rapporter efter den beskikkede bygningssagkyndiges virksomhedstilknytning. Ændringen har endvidere elimineret den usikkerhed, som tidligere var til stede

i forhold til de beskikkede bygningssagkyndige med tilknytning til flere virksomheder, idet man ikke uden en manual gennemgang af hver enkelt rapport kunne fastslå, hvilken af de virksomheder, som de pågældende bygningssagkyndige har været knyttet til, rapporterne var udarbejdet for.

I HEWEB er det registreret 406 beskikkede bygningssagkyndige, som i analyseperioden har indberettet mindst en tilstandsrapport.

Tabel 2. Fordeling af tilstandsrapporter efter den beskikkede bygningssagkyndiges virksomhedstilknytning i perioden 1. april – 30. september 2014:

	1 beskikket bygningssagkyndig	2-9 beskikkede bygningssagkyndige	10 eller flere beskikkede bygningssagkyndige
Antal virksomheder	203	21	4
Antal bygningssagkyndige	203	58	161
Antal rapporter	10.183	5.404	18.692
Markedsandel	29,7 pct.	15,8 pct.	54,5 pct.

Det fremgår af tabel 2, at 29,7 pct. af de i perioden udarbejdede tilstandsrapporter er udarbejdet af bygningssagkyndige i enkeltmandsvirksomheder, 15,8 pct. af de indberettede tilstandsrapporter er udarbejdet af virksomheder, som har mellem 2 og 9 bygningssagkyndige knyttet til virksomheden, og 54,5 pct. af rapporterne er udarbejdet af de fire største virksomheder (Botjek A/S, EBAS - Energi- & Bygningsrådgivning A/S, factum2 A/S og OBH Ingeniørservice A/S).

Tilsvarende statistik for perioden 1. oktober 2013 til 31. marts 2014, som blev forelagt udvalget den 2. maj 2014, viste, at 30,7 pct. af de i perioden udarbejdede tilstandsrapporter var udarbejdet af de bygningssagkyndige i enkeltmandsvirksomheder (213 bygningssagkyndige), 11,0 pct. af de bygningssagkyndige knyttet til virksomheder med mellem 2 og 9 bygningssagkyndige (46 bygningssagkyndige) og 58,3 pct. i virksomheder med 10 eller flere bygningssagkyndige (167 bygningssagkyndige).

Det bemærkes, at forskellen mellem det samlede antal beskikkede bygningssagkyndige (422 bygningssagkyndige), som har været knyttet til virksomhederne i statistikperioden, jf. tabel 2, og antallet af registrerede bygningssagkyndige (406 bygningssagkyndige), som har indberettet mindst én rapport i perioden, skyldes det forhold, at ti bygningssagkyndige har haft tilknytning til to virksomheder og tre bygningssagkyndige har haft tilknytning til tre virksomheder.

Digitalisering af sælgeroplysningsskema

Ministeriet arbejder med digitalisering af oplysninger, som afgives af sælgere i forbindelse med udarbejdelse af tilstandsrapporter. Arbejdet følges af en arbejdsgruppe sammensat af medlemmer af Følgegruppen for huseftersynsordningen. Formålet er bl.a. at give sælgerne mulighed for at indtaste sælgeroplysninger direkte i HEWEB og forbedre HEWEB-systemets sikkerhed.

Ændringerne forventes færdiggjort omkring årsskifte med forventet ikrafttrædelse primo 2015.

Katia Tórsheim Voltelen

Fra: Mariann Norrbom <MariannNorrbom@NorrbomVinding.com>
Sendt: 28. november 2014 11:09
Til: hoering_LFTD
Emne: Assistance til høring om lovforslag

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført

Kategorier: Rød kategori

Til rette vedkommende

Vi har erfaret, at der er planer om at ophæve translatørloven og dermed afskaffe autorisationsordningen for translatører.

Vi er meget tilfredse med den nuværende ordning, som letter arbejdsgangen for os, når vi deltager i retssager/voldgiftssager med udenlandske parter, vidner eller repræsenterer klienter i sager i udlandet, og vi kan desværre ikke se fordelene ved et system baseret på notarpåtegninger.

Ydermere vil notarpåtegning ikke være tilstrækkeligt i adskillige sammenhænge, så vi opfordrer til bevaring af translatørautorisationen og det offentligt tilgængelige register over oversættere med autorisation.

Venlig hilsen/Regards

Mariann Norrbom
Partner

Norrbom Vinding

Amerikakaj T: +45 35 25 39 57
Dampfærgevej 26 F: +45 35 25 39 50
Postboks 2562 M: +45 40 35 32 48
2100 København Ø

www.norrbomvinding.com

Denne mail kan indeholde fortroligt materiale. Hvis du ikke er den rette modtager, bedes e-mailen returneret til os og derefter slettet. Det er ikke tilladt at beholde, kopiere eller videresende denne e-mail, hvis du ikke er den rette modtager.

This mail may contain privileged and confidential information. If you are not the intended recipient, please return it to us and then delete it. You are not allowed to keep, copy or forward this email if you are not the intended recipient.

Fra: Wilbert van der Meer <wm.edu@cbs.dk>
Sendt: 28. november 2014 12:36
Til: hoering_LFTD
Cc: Christine Maxner; Erhvervsstyrelsen; evm@evm.dk; Jørgen Chr. Nielsen (jcn@Kommunikationogsprog.dk)
Emne: Høring vedrørende forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachør
Vedhæftede filer: 1424658.pdf
Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket
Kategorier: Rød kategori

Erhvervsstyrelsen

Høring vedrørende forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

CBS havde oprindeligt valgt ikke at svare på ovenstående høring, men vi er nu blevet opmærksomme på, at der kan være nogle misforståelser i ministeriet, som kunne betyde at beslutningen om ophævelse af lov translatører træffes på et fejlagtigt grundlag. Da vi afholder translatøreksamen finder vi, at vi bør gøre opmærksomme på denne misforståelse.

Ministeren skriver i vedhæftede brev der er sendt i kopi til Uddannelses- og Forskningsudvalget, at det *"fortsat er muligt at uddanne sig til translatør og dermed kalde sig "uddannet translatør", men translatør titlen vil ikke længere være en beskyttet titel"*.

Det skal hertil bemærkes, at det for langt de fleste sprog IKKE er muligt at uddanne sig til translatør. Man kan indstille sig til en meget omfattende translatøreksamen, som er betingelsen for at blive autoriseret.. Man kan derfor også i princippet blive translatør i alverdens sprog. Denne eksamen afholdes af CBS for erhvervsstyrelsen, men der er ingen uddannelse og der undervises således ikke - hverken i det pågældende sprog eller i oversættelse og tolkning mere generelt.

Uddannelsen til translatør og tolk i sprogene engelsk, tysk, fransk og spansk, der ligeledes fører frem til beskikkelsen, er lukket i København, da vi vurderede at de økonomiske rammer for at levere en uddannelse der levede op til kravene for autorisation ikke var til stede. Århus Universitet udbyder så vidt vi ved, fortsat uddannelse i disse sprog..

Venlig hilsen

Wilbert van der Meer

Wilbert van der Meer

Sekretariatschef

Dekansekretariatet for Uddannelse

Deans Office - Education |

Copenhagen Business School |

Kilevej 14, 1.65 | **DK-2000** Frederiksberg

Tel.: (+45) 3815 3322 | Mob.: (+45) 2349 3450 | wm.edu@cbs.dk

ERHVERVS- OG VÆKSTMINISTERIET

Kommunikation og Sprog
Jørgen Christian Wind Nielsen
jcn@kommunikationogsprog.dk

**ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTEREN**

13 NOV. 2014

Kære Jørgen Christian Wind Nielsen

Tak for din mail af den 28. oktober 2014, hvor du har videresendt en henvendelse fra International Federation of Translators (FIT), som opfordrer til at bevare beskikkelsesordningen for translatører og tolke. Du har også sendt henvendelsen til justitsministeren og uddannelses- og forskningsministeren. Jeg har aftalt med justitsministeren og uddannelses- og forskningsministeren, at jeg besvarer henvendelsen.

Regeringen, Venstre, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti har aftalt, at der skal gennemføres en række initiativer for at lette markedsadgangen og fjerne unødvendige barrierer mv. for en række mindre erhverv. Det er herunder aftalt at afskaffe beskikkelsesordningen for translatører og tolke.

Baggrunden for at afskaffe beskikkelsesordningen er, at kvaliteten af de ydelser, som translatører leverer, ikke sikres ved selve beskikkelsen, men ved den uddannelse, som ligger bag. En beskikkelse, hvor merværdien i forhold til uddannelsen alene er et tjek af straffe- og restanceattest, vurderes ikke at være nødvendig eller relevant i forhold til at sikre kvaliteten af ydelserne. Det er fortsat muligt at uddanne sig til translatør og dermed kalde sig "uddannet translatør", men translatørtitlen vil ikke længere være en beskyttet titel. Det kan hertil nævnes, at hvis en person markedsfører sig som uddannet inden for et givent område, og sælger tjenesteydelser under påskud af at have en særlig uddannelse, uden at dette er tilfældet, kan det medføre strafbar overtrædelse af markedsføringsloven og i visse tilfælde straffeloven.

Erhvervsstyrelsen har den 28. oktober 2014 sendt udkast til lovforslag vedrørende beskikkelsesordningen i høring. Jeg ser frem til at modtage bemærkninger til lovforslaget i den forbindelse.

Med venlig hilsen

Henrik Sass Larsen

**ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTERIET**
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Tlf. 33 92 33 50
Fax 35 29 10 01
CVR-nr. 10 08 24 85
evm@evm.dk
www.evm.dk

Christine Maxner

Fra: Martin Ryding Rosenkilde <maf@humanrights.dk>
Sendt: 28. november 2014 16:15
Til: hoering_LFTD
Emne: RE: Høring - Forslag til Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører
Vedhæftede filer: IMR 540.10-31364.pdf
Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført
Kategorier: Rød kategori

Til Erhvervsstyrelsen

Vedhæftet sendes Institut for Menneskerettigheders høringssvar vedr. forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører.

Med venlig hilsen

Martin Rosenkilde

MARTIN RYDING ROSENKILDE
FULDMÆGTIG
CAND. JUR.

PHONE (+45) 32 69 88 88
DIRECT (+45) 32 69 89 05

MONITORING
WILDERS PLADS 8K | DK-1403 COPENHAGEN K

MAF@HUMANRIGHTS.DK
HUMANRIGHTS.DK | MENNESKERET.DK

From: Hanne Gundmann **On Behalf Of** Reception

Sent: 30. oktober 2014 12:51

To: Anja Møller Pedersen; Christoffer Badse; Emil Kiørboe; Helle Schaumann; Lise Garkier Hendriksen; Louise Holck; Lucienne Josephine Lokjær Jørgensen; Martin Ryding Rosenkilde; Susanne Nour Magnusson

Subject: VS: Høring - Forslag til Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

HANNE GUNDMANN
RECEPTION

PHONE +45 3269 8888 | DIRECT 3269 8789

INTERNAL SERVICES
WILDERS PLADS 8K | DK-1403 COPENHAGEN K

HGU@HUMANRIGHTS.DK
HUMANRIGHTS.DK | MENNESKERET.DK

Fra: hoering_LFTD [mailto:hoering_LFTD@erst.dk]

Sendt: 29. oktober 2014 15:05

Til: 'info@shipowners.dk'; 'post@retssikkerhedsfonden.dk'; Institut for Menneskerettigheder; 'lfr001@politi.dk'; 'formand@retspolitik.dk'

Emne: VS: Høring - Forslag til Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

Hermed genfremsendes høringen pga. fejmeddelelse i mailadresser.

Fra: hoering_LFTD

Sendt: 28. oktober 2014 10:27

Til: '3f@3f.dk'; 'au@au.dk'; 'samfund@advokatsamfundet.dk'; 'atvmail@atv.dk'; 'ark@ark-ada.dk'; 'cph@skuld.com'; 'info@bkd.dk'; 'in-fo@shipowners.dk'; 'info@bfbe.dk'; 'kontakt@bryggeriforeningen.dk'; 'coii@skaf-net.dk'; 'Per.sjoeqvist@coop.dk'; 'cosea@co-sea.dk'; 'cbs@cbs.dk'; 'eksportraad@um.dk'; 'mail@dkfisk.dk'; 'info@shipowners.dk'; 'd-r-c@d-r-c.dk'; 'danmarks@skibskredit.dk'; 'info@shipbrokers.dk'; 'dsfweb@dsfweb.dk'; 'dst@dst.dk'; 'Danmarksvaekstraad'; 'daf@shareholders.dk'; 'da@da.dk'; 'info@danskbyggeri.dk'; 'jb@dansk-detail.dk'; 'de@de.dk'; 'hoeringssager@danskerhverv.dk'; 'info@danskerhvervsfremme.dk'; 'cosea@co-sea.dk'; 'mhg@dsg.dk'; 'dtl@dtl.eu'; 'DI@DI.DK'; 'info@d-i-f.dk'; 'mail@danskeadvokater.dk'; 'info@danskeark.dk'; 'mail@danskeboligadvokater.dk'; 'dh@handicap.dk'; 'danskehavne@danskehavne.dk'; 'regioner@regioner.dk'; 'fsr@fsr.dk'; 'dsm@danskeslagtermestre.dk'; 'info@dasp.dk'; 'dt@dtfb.dk'; 'dsk@dsk.dk'; 'dommerforeningen@gmail.com'; 'copenhagen@dispatcheur.dk'; 'office@averageadjusters.dk'; Jytte Heje Mikkelsen; 'ins@torm.com'; 'vk@averageadjusters.dk'; 'egh@j-l.com'; 'lsn@codan.dk'; 'hoeringer@dommerfm.dk'; 'ds@ds-net.dk'; ErhvervsAnkeNaevn; 'foa@foa.dk'; 'mail@finansraadet.dk'; 'post@f-a.dk'; 'mail@fiskernesforbund.dk'; 'fln@fln.dk'; 'info@kommunikationogsprog.dk'; 'fbr@fbr.dk'; 'vj@fbr.dk'; 'sekretariat@erhvervsservice.org'; 'lsc@ankl.dk'; 'fri@frinet.dk'; 'sak@ankl.dk'; 'fp@forsikringogpension.dk'; 'borgmesteren@frederiksberg.dk'; 'ftf@ftf.dk'; 'nfo@gts-net.dk'; 'Eva.Fiil.Nielsen@hk.dk'; 'Service@hk.dk'; 'horesta@horesta.dk'; 'hvr@hvr.dk'; 'center@humanrights.dk'; 'kl@kl.dk'; 'Kto@kto.dk'; 'nfo@kcc.dk'; 'overborgmesteren@kk.dk'; 'pt@swlp.dk'; 'lo@lo.dk'; 'sa@lederne.dk'; 'mf@mmf.dk'; 'info@nbl-landsforening.dk'; 'oao@oao.dk'; 'sekretariat@parcelhus.dk'; 'mail@politiforbundet.dk'; 'politidirektorforeningen@mail.dk'; 'raf1917@post.tele.dk'; 'RKR@rkr.dk'; 'info@shipowners.dk'; 'regionh@regionh.dk'; 'kontakt@regionmidtjylland.dk'; 'region@rn.dk'; 'regionsjaelland@regionsjaelland.dk'; 'kontakt@regionsyddanmark.dk'; 'for-mand@retspolitik.dk'; 'post@retssikkerheds-fonden.dk'; 'rigsadvokaten@ankl.dk'; 'INFO@RIGSREVISIONEN.DK'; 'politi@politi.dk'; 'info@smedanmark.dk'; 'info@shipbrokers.dk'; 'info@smaa-faergerne.dk'; 'saoek@ankl.dk'; 'co10@skaf-net.dk'; 'info@seahealth.dk'; 'mail@soefartens.org'; 'unisea@3f.dk'; 'teknik@teknik.dk'; 'mail@translatorforeningen.dk'; 'flemming.koue@get2net.dk'; 'kwr@asb.dk'; 'afj@cowi.dk'; 'info@tettinek.dk'; 'ts.sekr@gmail.com'; 'udln@udln.dk'; 'post@vestrelandsret.dk'; 'regionaludvikling@brk.dk'; 'henrik.madsen@regionh.dk'; 'Lars.vildbrad@ru.rm.dk'; 'vaekstforum@rn.dk'; 'vaekstforum@regionsjaelland.dk'; 'dorthe.kusk@regionsyddanmark.dk'; 'post@oestrelandsret.dk'; 'post@aarhusretshjaelp.dk'

Cc: Katia Tórsheim Voltelen; Brian Adrian Wessel; Jacob A. Drøhse; Poul Hove; 'Mads Bindesbøll Ohsten (DEP)'; 'mth@evm.dk'; Lars Bunch; Marie Voldby; 'Jan Gabrielsen'; 'Thomas Klyver'; 'Matilde Pedersen Blak'

Emne: Høring - Forslag til Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører

Vedhæftet fremsendes høring over forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører (Lempelse af dispensationsbestemmelse i lukkeloven, afskaffelse af maksimalpriser i huseftersynsordningen og afskaffelse af beskikkelsesordning for translatører og tolke samt for dispachører).

Frist for bemærkninger *er tirsdag den 25. november 2014 kl. 12*. Bemærkninger skal sendes til: hoering_LFTD@erst.dk

Med venlig hilsen

Christine Maxner
Chefkonsulent

ERHVERVSSTYRELSEN
Erhvervsvilkår og regulering

Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

Erhvervsstyrelsen
hoering_LFTD@erst.dk

WILDERS PLADS 8K
1403 KØBENHAVN K
TELEFON 3269 8888
DIREKTE 3269 8905
MOBIL 3269 8905
MAF@HUMANRIGHTS.DK
MENNESKERET.DK

J. NR. 540.10/31364/MAF/LVS

**HØRING VEDRØRENDE FORSLAG TIL LOV OM
ÆNDRING AF LOV OM DETAILSALG FRA BUTIKKER
MV., LOV OM FORBRUGERBESKYTTELSE VED
ERHVERVELSE AF FAST EJENDOM MV. SAMT
FORSKELLIGE ANDRE LOVE SAMT OPHÆVELSE AF
LOV OM TRANSLATØRER OG TOLKE OG OPHÆVELSE
AF LOV OM DISPACHØRER**

26. NOVEMBER 2014

Erhvervsstyrelsen har ved e-mail af 28. oktober 2014 anmodet om Institut for Menneskerettigheders eventuelle bemærkninger til høring vedrørende forslag til lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv. samt forskellige andre love samt ophævelse af lov om translatører og tolke og ophævelse af lov om dispachører.

Lovforslaget ophæver lov om translatører og tolke, hvilket blandt andet medfører, at det ikke længere kræver en beskikkelse fra en offentlig myndighed at kunne kalde sig translatør. Ophævelsen af loven begrundes blandt andet med, at selve beskikkelsen som translatør ikke indebærer en kvalitetssikring af translatørernes kompetencer. Lovforslaget præciserer desuden i retsplejelovens § 149 om anvendelsen af translatører i forbindelse med retssager, at afhøring af personer, der ikke er det danske sprog mægtig, så vidt muligt skal ske ved hjælp af en uddannet translatør eller lignende. Det forudsættes i lovforslagets bemærkninger, at domstolene så vidt muligt anvender translatører i fremtiden og i vidt omfang anvender Rigspolitiets tolkeoversigt.

Menneskeretten indeholder særligt i strafferetsplejen en ret til tolkebistand. Artikel 14 i FN's konvention om civile og politiske rettigheder indeholder for eksempel en ret til at få gratis bistand af en tolk, hvis man ikke forstår eller taler det sprog, der anvendes i retten i en straffesag mod sig. Ifølge artikel 6 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention har alle, der er anklaget for en

lovovertrædelse, ret til at modtage en udførlig underretning om anklagen på et sprog, som vedkommende forstår.

Institut for Menneskerettigheder har i 2014 udarbejdet en rapport om lige adgang til sundhed.¹ Rapporten konkluderer blandt andet, at der i det danske sundhedsvæsen er mangel på kvalificerede og uddannede tolke. I rapporten anbefaler instituttet blandt andet, at der oprettes en tolkeuddannelse og en certificeringsordning for tolke.

Instituttet finder, at det bør sikres, at lovforslaget ikke i praksis medfører en forringelse af kvaliteten af tolkeydelser. Desuden bør det undersøges, om niveauet af tolkeydelser i retssystemet mv. er tilfredsstillende. Institut for Menneskerettigheder er opmærksom på, at Justitsministeriet har nedsat et internt udvalg, som blandt andet har til opgave at identificere forslag, der kan sikre adgang til tolkeydelser af højere kvalitet på Justitsministeriets område.

Med venlig hilsen

Martin Ryding Rosenkilde

¹ Institut for Menneskerettigheder, Lige adgang til sundhed -- en analyse af praktiserende lægers møde med patienter med etnisk minoritetsbaggrund, 2014.

Christine Maxner

Fra: Torben Kaas <tka@bfbe.dk>
Sendt: 12. december 2014 13:38
Til: Christine Maxner
Emne: Vigtigt: Er vores svar fremme? Forslag til Lov om ændring af lov om detailsalg fra butikker m.v., lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom
Vedhæftede filer: 2014 11 25-387279_(2).pdf

Kære Christine Maxner

Jeg er blevet opmærksom på, at vores svar vedr. ovennævnte høring ikke kan ses på høringsportalen. Det er vigtigt for mig, at svaret kan ses – også selvom I har reageret på svarene.

Jeg har vedhæftet svaret. Kan jeg få dig til at lægge det sammen med de øvrige svar?

Venlig hilsen

Torben Kaas

Direktør

Tlf. direkte: 72 16 02 14 · Mobil: 22 48 56 46

BfBE - Brancheforeningen for Bygningssagkyndige og Energikonsulenter
Nørre Voldgade 106 · 1358 København K
www.bfbe.dk

Fra: hoering_LFTD [mailto:hoering_LFTD@erst.dk]

Sendt: 28. oktober 2014 10:27

Til: '3f@3f.dk'; 'au@au.dk'; 'samfund@advokatsamfundet.dk'; 'atvmil@atv.dk'; 'ark@ark-ada.dk'; 'cph@skuld.com'; 'info@bkd.dk'; 'in-fo@shipowners.dk'; 'infoBFBE'; 'kontakt@bryggeriforeningen.dk'; 'coil@skaf-net.dk'; 'Per.sjoeqvist@coop.dk'; 'cosea@co-sea.dk'; 'cbs@cbs.dk'; 'eksportraadet@um.dk'; 'mail@dkfisk.dk'; 'info@shipowners.dk'; 'd-r-c@d-r-c.dk'; 'danmarks@skibskredit.dk'; 'info@shipbrokers.dk'; 'dsfweb@dsfweb.dk'; 'dst@dst.dk'; 'Danmarksvaekstraad'; 'daf@shareholders.dk'; 'da@da.dk'; 'infoDB'; 'jb@dansk-detail.dk'; 'de@de.dk'; 'hoeringssager@danskerhverv.dk'; 'info@danskerhvervsfremme.dk'; 'cosea@co-sea.dk'; 'mhg@dsg.dk'; 'dtl@dtl.eu'; 'DI@DI.DK'; 'info@d-i-f.dk'; 'mail@danskeadvokater.dk'; 'info@danskeark.dk'; 'mail@danskeboligadvokater.dk'; 'dh@handicap.dk'; 'danskehavne@danskehavne.dk'; 'regioner@regioner.dk'; 'fsr@fsr.dk'; 'dsm@danskeslagtermestre.dk'; 'info@dasp.dk'; 'dt@dtfb.dk'; 'dsk@dsk.dk'; 'dommerforeningen@gmail.com'; 'copenhagen@dispatcheur.dk'; 'office@averageadjusters.dk'; 'Jytte Heje Mikkelsen'; 'ins@torm.com'; 'vk@averageadjusters.dk'; 'egh@j-l.com'; 'lsn@codan.dk'; 'hoeringer@dommerfm.dk'; 'ds@ds-net.dk'; 'ErhvervsAnkeNaevn'; 'foa@foa.dk'; 'mail@finansraadet.dk'; 'post@f-a.dk'; 'mail@fiskernesforbund.dk'; 'fln@fln.dk'; 'info@kommunikationogsprog.dk'; 'fbr@fbr.dk'; 'vj@fbr.dk'; 'sekretariat@erhvervsservice.org'; 'lsc@ankl.dk'; 'fri@frinet.dk'; 'sak@ankl.dk'; 'fp@forsikringogpension.dk'; 'borgmesteren@frederiksberg.dk'; 'ftf@ftf.dk'; 'nfo@gts-net.dk'; 'Eva.Fiil.Nielsen@hk.dk'; 'Service@hk.dk'; 'horesta@horesta.dk'; 'hvr@hvr.dk'; 'center@humanrights.dk'; 'kl@kl.dk'; 'Kto@kto.dk'; 'nfo@kcc.dk'; 'overborgmesteren@kk.dk'; 'pt@swlp.dk'; 'lo@lo.dk'; 'sa@lederne.dk'; 'mf@mmf.dk'; 'info@nbl-landsforening.dk'; 'oao@oao.dk'; 'sekretariat@parcelhus.dk'; 'mail@politiforbundet.dk'; 'politidirektorforeningen@mail.dk'; 'raf1917@post.tele.dk'; 'RKR@rkr.dk'; 'info@shipowners.dk'; 'regionh@regionh.dk'; 'kontakt@regionmidtjylland.dk'; 'region@rn.dk'; 'regionsjaelland@regionsjaelland.dk'; 'kontakt@regionsyddanmark.dk'; 'for-mand@retspolitik.dk'; 'post@retssikkerheds-fonden.dk'; 'rigsadvokaten@ankl.dk'; 'INFO@RIGSREVISIONEN.DK'; 'politi@politi.dk'; 'info@smedanmark.dk'; 'info@shipbrokers.dk'; 'info@smaa-faergerne.dk'; 'saoek@ankl.dk'; 'co10@skaf-net.dk'; 'info@seahealth.dk'; 'mail@soefartens.org'; 'unisea@3f.dk'; 'teknik@teknik.dk'; 'mail@translatorforeningen.dk'; 'flemming.koue@get2net.dk'; 'kwr@asb.dk'; 'afj@cowi.dk'; 'info@tettinek.dk'; 'ts.sekr@gmail.com'; 'udln@udln.dk'; 'post@vestrelandsret.dk'; 'regionaludvikling@brk.dk'; 'henrik.madsen@regionh.dk'; 'Lars.vildbrad@ru.rm.dk'; 'vaekstforum@rn.dk'; 'vaekstforum@regionsjaelland.dk'; 'dortha.kusk@regionsyddanmark.dk'; 'post@oestrelandsret.dk'; 'post@aarhusretshjaelp.dk'

Erhvervsstyrelsen

Sendt til email hoering_LFTD@erst.dk

25. november 2014

Høringssvar vedr. lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom

Tak for det fremsendte materiale vedrørende ovennævnte høring.

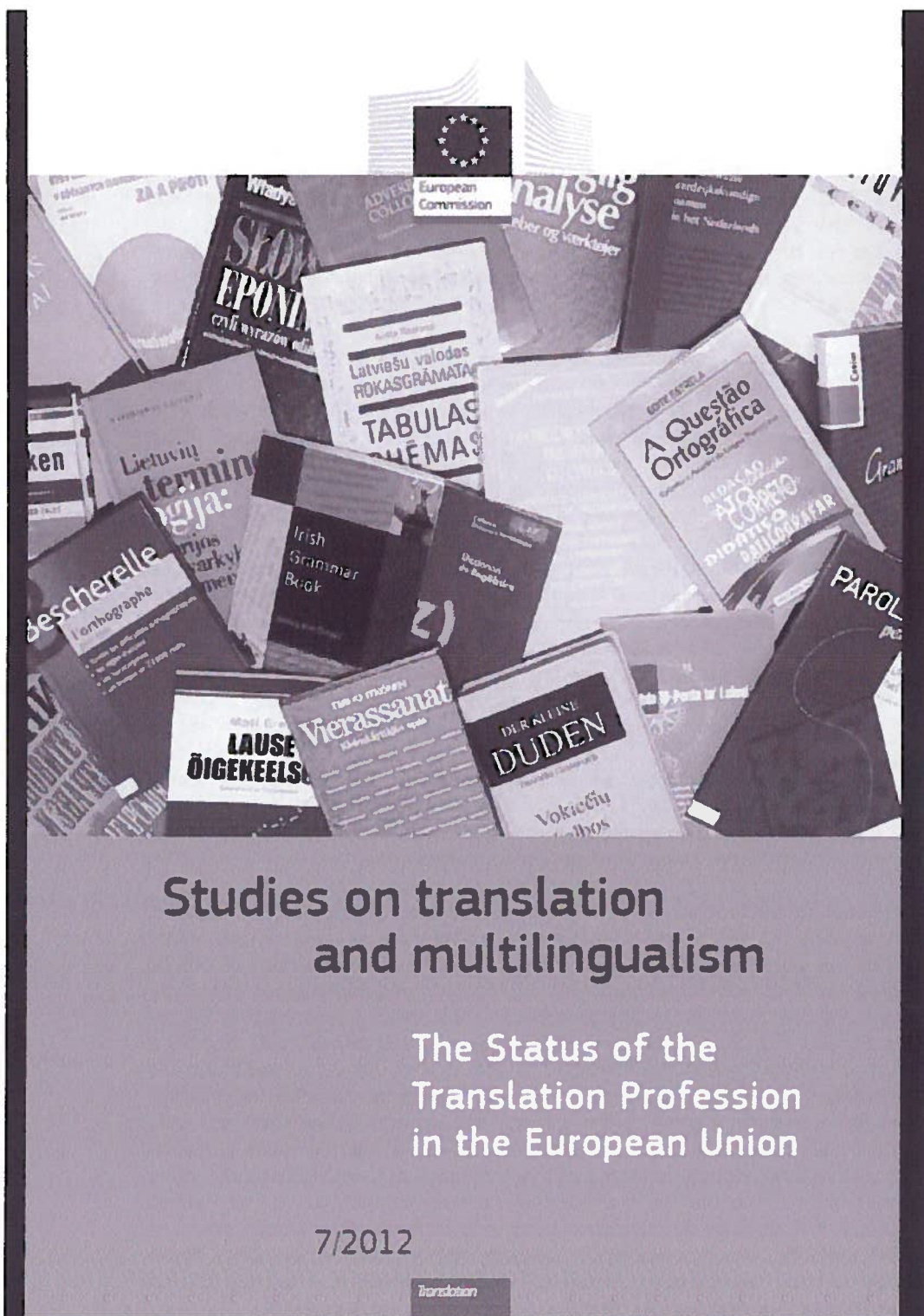
Fra BfBE er vi enige i forslaget, som letter en smule på den omfattende detailregulering, huseftersynsordningen er omfattet af.

Efter vores opfattelse vil en ophævelse af maksimalpriserne ikke påvirke prisdannelsen nævneværdigt, men selve tanken om en politisk fastsat maksimalpris er efter vores opfattelse utidssvarende og ikke udtryk for tillid til de almindelige markedsmekanismer i et i øvrigt ganske konkurrenceudsat erhverv.

Med venlig hilsen

Torben Kaas

Direktør

Studies on translation and multilingualism

The Status of the
Translation Profession
in the European Union

7/2012

Translation

Executive summary

This report is a study of the mechanisms by which the status of translators is signalled in the European Union in 2011-12, with comparisons with the United States, Canada and Australia. The report is based on previous surveys and input from some 100 experts and informants. It offers sociological and economic modelling of the way signalling mechanisms affect markets in this field, with specific reference to academic qualifications, professional certifications, membership of associations and years of experience. The report proposes criteria for actions that might be taken to enhance the signalling of status.

Status is understood as the presumed value of expert skills, rather than the skills themselves. An individual or group with high status is ideally attributed trustworthiness, prestige, authority, higher pay and a degree of professional exclusivity. However, when the signals of status are weak or confusing, those values are low, market disorder results, and good translators may leave the market. The process of professionalisation can then be seen as the production of efficient signals of status such that good translators stay in the market.

Data from previous surveys indicate that, with important sectorial variations, the translation field in Europe comprises around 74 percent freelance (self-employed) workers and about 60 percent part-time workers. The general proportion of women is 70 percent or above. Annual salaries are spread across a very wide range, from under 6,000 euros up to around 50,000 euros, with a small group at more than 90,000 euros, where translation seems to be combined with managerial tasks. More importantly, the generic activity of translators appears not to qualify as a "regulated profession" in terms of Professional Qualifications Directive (2005/36/EC): no one can stop an unqualified person from working as a translator, except as under a 2007 law in Slovakia. This general profile (freelance, part-time, fragmented and unregulated) may require modes of professionalisation that differ significantly from those of other liberal professions.

The professional sector that is most clearly regulated, and thus potentially subject to the Professional Qualifications Directive, is authorised or sworn translation. There are, however, three quite different ways in which the translation of official documents is handled in Europe: in some countries, translations are certified by notaries, or are not certified at all; in others, a corps of authorised or sworn translators is tested and certified by a state institution of some kind; and in a third set of countries, authorised/sworn translators can be recognised on the basis of educational qualifications alone. The distribution of these three different approaches does not correspond to the general divisions between Common Law and Statutory Law countries, suggesting that the systems may be quite mutable. It seems possible to envisage, in terms of the Professional Qualifications Directive, a Common Platform for countries in which there are authorised/sworn translators, and to pursue a European Professional card in this field. This would promote professional mobility, which is currently severely restricted. Further, since there are few systematic distinctions between authorised/sworn translators and interpreters, these initiatives could be pursued for interpreters as well.

Translator associations can act as strong signals of status, in some cases on the basis of professional exams and/or strict entrance criteria. There are, however, some 103 associations of translators and interpreters in the EU Member States, many of them of quite recent creation. This proliferation suggests that the newer associations are carrying out informative and social functions, rather than

attempting to signal status to employers, while some older associations appear to remain stagnant. The new functions are also being carried out by online translator-client portals, which have been highly innovative in promoting communication between freelance translators. These portals have started to develop new modalities of translator certification.

An in-depth analysis of data from the Société Française des Traducteurs indicates that members of the association are better paid than non-members. Higher pay also correlates positively with experience and in general with levels of formal education. In the freelance field, men also earn more than women, possibly because of faster turn-around times (according to self-report data), which may in turn be due to greater use of translation technologies.

Beyond the positive market effects of associations and the measures that can be taken for authorised/sworn translators, there are many areas where inefficient or confusing signals seem to be resulting in market disorder, low status and a corresponding decline in perceived standards. Some indications of current or potential market disorder are:

- A general lack of efficient signalling (training, qualifications or certification) with regard to translation services in "immigrant" languages;
- Unrestricted web-based marketing of certification as a commodity, with little testing of language skills;
- Very little cross-border recognition of the status of sworn or authorised translators, in a world of increasing professional mobility;
- Lists of authorised translators that far exceed potential market demands (notably in Romania);
- Online lists of "professional translators" that have been compiled with no checking of qualifications or skills;
- Outsourcing of translation services for justice systems, notably to private companies that have little regard for skills or qualifications (in Spain) or are not trusted by translation professionals (in the United Kingdom);
- Some evidence of declining prices for translations;
- Significant fragmentation of the market in some countries, with a corresponding multiplicity of translator associations;
- Review processes of long-standing certification systems, especially in the United States, Canada and Australia.
- As a response to market disorder, employers tend to trust professional experience or their own recruitment tests rather than academic qualifications or membership of an association.

In short, there are serious indications that the status of translators is in flux: some old signalling mechanisms are no longer efficient, and some new online mechanisms are turning status into a readily available commodity.

There are several kinds of actions that can be envisaged by policy in this field: European regulation of authorised/sworn translation; European (and/or global) accreditation of certifying bodies; accreditation of translator-training programmes; and the development of standardised examinations for translator certification.

It is recommended that any action designed to improve the signalling of status in this field should build on the work done by the EMT and Optimale initiatives and pay special heed to the following desiderata:

- It should address the paraprofessionals who are translating and interpreting in many "immigrant" languages;

- It should involve more than the official languages of the European Union;
- In principle, it should be as lean as possible and paid for by the main beneficiaries;
- It should seek to ensure cross-border recognition of qualifications and certifications;
- It should be coordinated with certification systems operative in other countries (particularly the United States, Canada, Australia and China);
- It should be clear and recognisable for employers;
- It should build on and incorporate the examination and certification systems that currently have a positive market value;
- In the absence of standard exams and grading mechanisms, it should be wary of granting automatic professional certification on the basis of academic degrees alone.

Contents

Executive summary	3
1. Methodological issues	11
1.1. What do we mean by status?	11
1.2. What do we mean by "signalling" and "asymmetric information"?	15
1.3. What do we mean by "certification", "accreditation" and "authorisation"?	15
1.4. Data-gathering methodology	16
2. Results	17
2.1. What is the status of translators in official categorisations?	17
2.2. What is the relative status of educational qualifications and training?	20
2.3. The status of translators of official documents	23
2.4. The role of translator associations	33
2.4.3. Specialisation and fragmentation	36
3. Case studies	41
3.1. Germany	41
3.2. Romania	46
3.3. Slovenia	51
3.4. United Kingdom	53
3.5. Spain	58
3.6. United States	62
3.7. Canada	69
3.8. Australia	73
4. Sociological modelling	80
4.1. Models of professionalisation	80
4.2. The changing role of translator associations	84
4.3. A majority of women – so what?	85
4.4. A profession of part-timers and freelancers?	87
4.5. The role of employer groups	90
4.6. Comparison between translators and computer engineers as emerging professions	93
5. Economic modelling	99
5.1. Information on rates of pay	99
5.2. Estimations of earning equations	101
5.3. Asymmetric information, signalling, and equilibrium on the market for translations	111
6. Policy options for enhanced signalling	117
6.1. Free market or controlled entry?	117
6.2. One signal or many?	118
6.3. Signalling as a commodity or a service?	119
6.4. Modes of possible intervention	120

7. Recommendations	128
Appendix A. Translator associations: years of foundation and numbers of members	130
Appendix B. Why there are about 333,000 professional translators and interpreters in the world	137
Appendix C. Online translator-client contact services: New modes of signalling status.....	141
Appendix D. Types and use of economic perspectives on translation.....	144
Economics and language	145
Economics of translation.....	147
Appendix E. Equilibrium on the translation market.....	154
References.....	156
Acknowledgements	165
Notes on the research team.....	168

General introduction

The status of translators is not to be confused with how well anyone translates. It concerns the *perception* of a translator's value – what people *think* a particular translator can do, and how well or badly the translator is assumed to do it.

Seen as such, the question of status is extremely important because, almost by definition, someone who needs a translator cannot judge objectively how well that translator performs. Translations are among the products and services, perhaps along with used cars and legal services, where the buyer does not have direct knowledge of what they are buying – they have to rely on what people say, or on what the translator looks like, or on the translator's academic qualifications, or their membership of professional associations, or their official certification. That is, status is created by a set of social signals, which come in many shapes and sizes. Without those signals, the users of translations would be involved in an endless process of trial-and-error, as can indeed happen when buying a used car or trusting a lawyer.

These days the question of status is of particular importance because, with a website and business model, virtually anyone can start certifying translators. It is not excessively hard to supply novice translators with the external trappings of a profession: an official stamp, a place in an official-looking list, perhaps letterhead paper or a corporate email address. In this report we give examples of how this is being done and how the process of status creation is entering a new online sphere. As some simple economic modelling will show, in a world where everyone can signal status, there is no longer any relative status to signal.

The bulk of this study then considers the more traditional signals of status. How much weight is put on academic qualifications? To what extent does membership of a professional association count? What happens in the field of sworn or authorised translation? What professional certification systems are in place? Which ones have a clear market value?

Our general finding is that most of the traditional status signals are failing, and that there is a general need for strengthened certification systems. At the same time, each country has a different approach to status, as does each segment of the profession, so there are many nuances to describe, and numerous stories to tell.

European
Commission

Studies on translation and multilingualism

The Status of the
Translation Profession
in the European Union

7/2012

Translation

Manuscript completed in June 2012

© **European Commission, 2012**

Reproduction is authorised provided the source is acknowledged.

The status of the translation profession in the European Union

(DGT/2011/TST)

Final Report

24 July 2012

Anthony Pym, Universitat Rovira i Virgili, European Society for Translation Studies

François Grin, Université de Genève

Claudio Sfreddo, Haute école spécialisée de Suisse occidentale

Andy L. J. Chan, Hong Kong City University

TST project site: http://isg.urv.es/publicity/isg/projects/2011_DGT/tst.html

Disclaimer: This report has been funded by the European Commission's Directorate-General for Translation. It nevertheless reflects the views of the authors only, and the Commission cannot be held responsible for the nature of use of the information contained herein.

Executive summary

This report is a study of the mechanisms by which the status of translators is signalled in the European Union in 2011-12, with comparisons with the United States, Canada and Australia. The report is based on previous surveys and input from some 100 experts and informants. It offers sociological and economic modelling of the way signalling mechanisms affect markets in this field, with specific reference to academic qualifications, professional certifications, membership of associations and years of experience. The report proposes criteria for actions that might be taken to enhance the signalling of status.

Status is understood as the presumed value of expert skills, rather than the skills themselves. An individual or group with high status is ideally attributed trustworthiness, prestige, authority, higher pay and a degree of professional exclusivity. However, when the signals of status are weak or confusing, those values are low, market disorder results, and good translators may leave the market. The process of professionalisation can then be seen as the production of efficient signals of status such that good translators stay in the market.

Data from previous surveys indicate that, with important sectorial variations, the translation field in Europe comprises around 74 percent freelance (self-employed) workers and about 60 percent part-time workers. The general proportion of women is 70 percent or above. Annual salaries are spread across a very wide range, from under 6,000 euros up to around 50,000 euros, with a small group at more than 90,000 euros, where translation seems to be combined with managerial tasks. More importantly, the generic activity of translators appears not to qualify as a "regulated profession" in terms of Professional Qualifications Directive (2005/36/EC): no one can stop an unqualified person from working as a translator, except as under a 2007 law in Slovakia. This general profile (freelance, part-time, fragmented and unregulated) may require modes of professionalisation that differ significantly from those of other liberal professions.

The professional sector that is most clearly regulated, and thus potentially subject to the Professional Qualifications Directive, is authorised or sworn translation. There are, however, three quite different ways in which the translation of official documents is handled in Europe: in some countries, translations are certified by notaries, or are not certified at all; in others, a corps of authorised or sworn translators is tested and certified by a state institution of some kind; and in a third set of countries, authorised/sworn translators can be recognised on the basis of educational qualifications alone. The distribution of these three different approaches does not correspond to the general divisions between Common Law and Statutory Law countries, suggesting that the systems may be quite mutable. It seems possible to envisage, in terms of the Professional Qualifications Directive, a Common Platform for countries in which there are authorised/sworn translators, and to pursue a European Professional card in this field. This would promote professional mobility, which is currently severely restricted. Further, since there are few systematic distinctions between authorised/sworn translators and interpreters, these initiatives could be pursued for interpreters as well.

Translator associations can act as strong signals of status, in some cases on the basis of professional exams and/or strict entrance criteria. There are, however, some 103 associations of translators and interpreters in the EU Member States, many of them of quite recent creation. This proliferation suggests that the newer associations are carrying out informative and social functions, rather than

attempting to signal status to employers, while some older associations appear to remain stagnant. The new functions are also being carried out by online translator-client portals, which have been highly innovative in promoting communication between freelance translators. These portals have started to develop new modalities of translator certification.

An in-depth analysis of data from the Société Française des Traducteurs indicates that members of the association are better paid than non-members. Higher pay also correlates positively with experience and in general with levels of formal education. In the freelance field, men also earn more than women, possibly because of faster turn-around times (according to self-report data), which may in turn be due to greater use of translation technologies.

Beyond the positive market effects of associations and the measures that can be taken for authorised/sworn translators, there are many areas where inefficient or confusing signals seem to be resulting in market disorder, low status and a corresponding decline in perceived standards. Some indications of current or potential market disorder are:

- A general lack of efficient signalling (training, qualifications or certification) with regard to translation services in "immigrant" languages;
- Unrestricted web-based marketing of certification as a commodity, with little testing of language skills;
- Very little cross-border recognition of the status of sworn or authorised translators, in a world of increasing professional mobility;
- Lists of authorised translators that far exceed potential market demands (notably in Romania);
- Online lists of "professional translators" that have been compiled with no checking of qualifications or skills;
- Outsourcing of translation services for justice systems, notably to private companies that have little regard for skills or qualifications (in Spain) or are not trusted by translation professionals (in the United Kingdom);
- Some evidence of declining prices for translations;
- Significant fragmentation of the market in some countries, with a corresponding multiplicity of translator associations;
- Review processes of long-standing certification systems, especially in the United States, Canada and Australia.
- As a response to market disorder, employers tend to trust professional experience or their own recruitment tests rather than academic qualifications or membership of an association.

In short, there are serious indications that the status of translators is in flux: some old signalling mechanisms are no longer efficient, and some new online mechanisms are turning status into a readily available commodity.

There are several kinds of actions that can be envisaged by policy in this field: European regulation of authorised/sworn translation; European (and/or global) accreditation of certifying bodies; accreditation of translator-training programmes; and the development of standardised examinations for translator certification.

It is recommended that any action designed to improve the signalling of status in this field should build on the work done by the EMT and Optimale initiatives and pay special heed to the following desiderata:

- It should address the paraprofessionals who are translating and interpreting in many "immigrant" languages;

- It should involve more than the official languages of the European Union;
- In principle, it should be as lean as possible and paid for by the main beneficiaries;
- It should seek to ensure cross-border recognition of qualifications and certifications;
- It should be coordinated with certification systems operative in other countries (particularly the United States, Canada, Australia and China);
- It should be clear and recognisable for employers;
- It should build on and incorporate the examination and certification systems that currently have a positive market value;
- In the absence of standard exams and grading mechanisms, it should be wary of granting automatic professional certification on the basis of academic degrees alone.

Contents

Executive summary	3
1. Methodological issues	11
1.1. What do we mean by status?	11
1.2. What do we mean by "signalling" and "asymmetric information"?	15
1.3. What do we mean by "certification", "accreditation" and "authorisation"?	15
1.4. Data-gathering methodology	16
2. Results	17
2.1. What is the status of translators in official categorisations?	17
2.2. What is the relative status of educational qualifications and training?	20
2.3. The status of translators of official documents	23
2.4. The role of translator associations	33
2.4.3. Specialisation and fragmentation	36
3. Case studies	41
3.1. Germany	41
3.2. Romania	46
3.3. Slovenia	51
3.4. United Kingdom	53
3.5. Spain	58
3.6. United States	62
3.7. Canada	69
3.8. Australia	73
4. Sociological modelling	80
4.1. Models of professionalisation	80
4.2. The changing role of translator associations	84
4.3. A majority of women – so what?	85
4.4. A profession of part-timers and freelancers?	87
4.5. The role of employer groups	90
4.6. Comparison between translators and computer engineers as emerging professions	93
5. Economic modelling	99
5.1. Information on rates of pay	99
5.2. Estimations of earning equations	101
5.3. Asymmetric information, signalling, and equilibrium on the market for translations	111
6. Policy options for enhanced signalling	117
6.1. Free market or controlled entry?	117
6.2. One signal or many?	118
6.3. Signalling as a commodity or a service?	119
6.4. Modes of possible intervention	120

7. Recommendations	128
Appendix A. Translator associations: years of foundation and numbers of members	130
Appendix B. Why there are about 333,000 professional translators and interpreters in the world	137
Appendix C. Online translator-client contact services: New modes of signalling status.....	141
Appendix D. Types and use of economic perspectives on translation.....	144
Economics and language	145
Economics of translation.....	147
Appendix E. Equilibrium on the translation market	154
References.....	156
Acknowledgements	165
Notes on the research team.....	168

General introduction

The status of translators is not to be confused with how well anyone translates. It concerns the *perception* of a translator's value – what people *think* a particular translator can do, and how well or badly the translator is assumed to do it.

Seen as such, the question of status is extremely important because, almost by definition, someone who needs a translator cannot judge objectively how well that translator performs. Translations are among the products and services, perhaps along with used cars and legal services, where the buyer does not have direct knowledge of what they are buying – they have to rely on what people say, or on what the translator looks like, or on the translator's academic qualifications, or their membership of professional associations, or their official certification. That is, status is created by a set of social signals, which come in many shapes and sizes. Without those signals, the users of translations would be involved in an endless process of trial-and-error, as can indeed happen when buying a used car or trusting a lawyer.

These days the question of status is of particular importance because, with a website and business model, virtually anyone can start certifying translators. It is not excessively hard to supply novice translators with the external trappings of a profession: an official stamp, a place in an official-looking list, perhaps letterhead paper or a corporate email address. In this report we give examples of how this is being done and how the process of status creation is entering a new online sphere. As some simple economic modelling will show, in a world where everyone can signal status, there is no longer any relative status to signal.

The bulk of this study then considers the more traditional signals of status. How much weight is put on academic qualifications? To what extent does membership of a professional association count? What happens in the field of sworn or authorised translation? What professional certification systems are in place? Which ones have a clear market value?

Our general finding is that most of the traditional status signals are failing, and that there is a general need for strengthened certification systems. At the same time, each country has a different approach to status, as does each segment of the profession, so there are many nuances to describe, and numerous stories to tell.

1. Methodological issues

1.1. What do we mean by status?

The signalling of qualifications can be seen in the following recent developments, cited here as mere examples:

- The Global Translation Institute¹ is managed by Adriana Tassini from an office in Portland, Oregon (although it seems not to be registered with the Portland Revenue Bureau, which does not list it at the address given). It sponsors a Certified Translation Professional (CTP) Designation Program², managed by Adriana Tassini with a telephone number in Massachusetts. It links to free information on the translation industry and how to become a translator³, all of which comprises some 40 short online articles by Adriana Tassini. Adriana Tassini describes herself as a "Harvard University Alumni Member with a background in international relations and translation work in São Paulo, Brazil and Boston, Massachusetts (USA)". She names no completed degrees. Her declared training team comprises 12 people, none of them with any formal training in translation. To become a Certified Translation Professional, you pay US\$227 per language pair, study the learning materials (none of which is language-specific) and sit the online exam. It is not clear to what extent the exam tests language skills, but the programme offers certification in 22 language pairs, of which the training faculty are presented as being experts in five.
- The International Association of Professional Translators and Interpreters⁴ was founded in Buenos Aires in 2009. It accepts members who 1) have a degree or diploma from "a recognized institution", or 2) have at least four years' experience as a translator or interpreter. No list of "recognized institutions" is offered. You can become a member for US\$60 a year, which entitles you to use the association's logo and an email address with the association's domain, and benefit from discounts on industry publications, and inclusion in the association's online directory. The association lists its "Honorary members" as including Noam Chomsky, who has no professional training in translation but nevertheless retains considerable academic standing.

Such cases indicate how status can be given to translators. It seems that virtually anyone can pay US\$227 to gain certification as a Translation Professional. A practising translator with four years' experience can become a member of the International Association and gain the other trappings of status: a logo, a professional email address, a public listing, and some apparent academic backing. Of course, you may not be able to translate very well, but neither of these organisations appears to be testing that.

Status, as seen in these examples, is not competence, expertise, the ability to render a service, the exercise of visibility or power, or a question of fair recompense. Status is here taken to be the set of social signals that create, first, the *presumption* of some kind of expertise, and second, the *presumed value* of

¹ <http://translationinstitute.org>. Accessed November 2011.

² <http://translationcertification.org>. Accessed November 2011.

³ <http://www.becomeatranslator.com>. Accessed November 2011.

⁴ <http://www.aipti.org>. Accessed November 2011.

that expertise. In an ideal world, we would be able to test the objective expertise of all translators, then rank and reward them accordingly. In the world we live in, however, most employers and users of translations have to rely on the various signals of status. They do so individually, when assessing the value of a particular translator, and also socially, when making assumptions about the relative value of translators as a professional group.⁵

From the perspective of the individual translator, status is something that must be acquired, in addition to actual translation skills. You should be able to translate, but you also need some way of signalling your skills to your clients or employers. In this sense, a degree or a certification becomes a commodity, something that can be bought, something that you need in order to set up shop as a professional translator. It should perhaps not be surprising to find "Certification" listed alongside Computer Aided Translation tools and a Database of Agencies as one of the things a translator might want to purchase online (Figure 1).

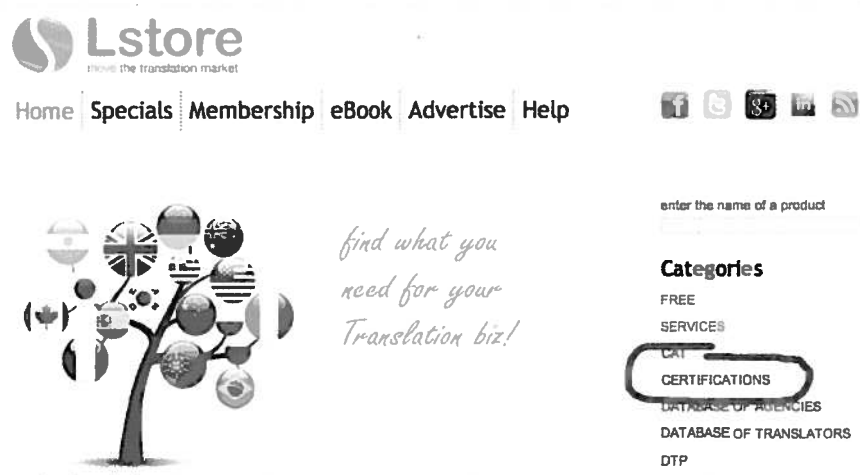

Figure 1. The "L Store" webpage, showing Certification as a commodity (one is not surprised to find that all the links lead back to the "Global Translation Institute" and its certification product)⁶

From the collective perspective, status concerns the various signals that rank a social group or profession with respect to others. This concerns several related kinds of value, beyond questions of objective competence or expertise:

- **Trustworthiness:** Since translating always concerns communication with another culture, and thus with people we do not know so well, the translators themselves are always open to mistrust: since they presumably speak the language of the other side, and they purport to know the culture of the other side, they could always be working in the interests of the other side. This millennial problem is partly handled by claims to fidelity or its technocratic surrogate equivalence: translators will always signal their loyalty to the cause of their client. In particularly closed cultures, trustworthiness is only properly signalled by the translator being born into one social group rather than the other, or even by the translator belonging to a family of hereditary professional translators (as in the case of the

⁵ Note that this view of status differs from approaches that identify a group of well-qualified professional translators, then set out to measure their relative salaries, education, visibility and power (as in Dam and Zethsen 2008, 2009a, 2009b, 2011, 2012). In keeping with the more uncertain world where apparent status can be bought from a website, here we ask how translators are identified as such, and how some are signalled as being more trustworthy than others.

⁶ <http://www.linguaeshop.com/>. Accessed April 2012.

Oranda tsuji in Japan). In constitutionally regulated societies, translators may come from external or hybrid positions but might require authorisation by educational or judicial institutions. The translator's trustworthiness is thus ultimately signalled not by their birth, nor by their claims to neutral expertise, but by their having been accepted by state institutions.

- *Professional exclusion*: If some translators are to be trusted, then there must be others who are somehow less trustworthy. A profession is partly a discourse of concepts and values that signal precisely this exclusion: some translators are to be considered "professional", and others are not. This exclusion is particularly problematic in the field of translation because, as we have seen, virtually anyone can purchase the signals of a certain professional status. At the same time, there is a growing practice of volunteer translation, where people translate for fun or for "the good of the cause", without financial reward. The study of status must thus account for cases where some translators are accepted and others are excluded or are regarded as having status of a different kind. The mechanisms of this exclusion include professional examinations, certification systems, and membership of professional associations and societies.
- *Rates of pay*: In some societies, high social status normally correlates with high rates of pay for services rendered. A survey of pay scales must thus be an essential part of any survey of status. In this case, however, we seek to go beyond relative pay scales. This is partly because reliable information is hard to come by (see 5.1 below). But it is also because the financial economy is not always the one that counts most. For example, we know that literary translators are paid at below the minimum wage in most countries in Europe (Fock et al. 2008), yet many very intelligent and gifted people continue to translate literature. In many cases, the reason is that the activity brings them status in neighbouring fields, often as academics, in publishing institutions or as writers of literature. In other cases, literary translation ranks with the volunteer translating by activists, done for the "good of the cause". The status in such cases is cultural, symbolic and social, rather than strictly financial. But it is socially valuable status nevertheless.
- *Recognition and prestige*: A general signal of status is the appearance of the translation profession in official documents like listings of economic activities, census records, and taxation systems. These constitute signals of recognized identity, not necessarily of prestige and rates of pay. Such recognition is the first step towards prestige, and the relative rankings can make a difference. For example, the category "Secretarial and translation activities" is reported as appearing in the "General Industrial Classification of Economic Activities within the European Communities" (2008),⁷ whereas the current version lists "Translation and Interpretation" as a category in its own right.⁸ This difference is seen as an improvement, not because it brings anyone more money, but because the recognition is more exclusive and official.
- *Authority*: When status is signalled, much depends on who has the authority to send the signal. Translators themselves generally do not have that authority, even when operating collectively in associations and the

⁷ Katan (2009: 128-129) reports that class 74.85 of the "General Industrial Classification of Economic Activities within the European Communities" (2008) was for "Secretarial and translation activities", where "translation and interpretation" appeared alongside typing, transcribing, proofreading and photocopying.

⁸ <http://circa.europa.eu/irc/dsis/nacecpacon/info/data/en/>. Accessed November 2011.

like. Individual or collective authority may be accrued from experience or longevity (if a translator or association has existed for a long time, they have presumably been able to earn trust on the market) and possibly from size (if there are many translators in an organisation, it might be a strong organisation). Alternatively, it can come from integration into state structures (which in turn offer both longevity and a certain size), as when translators are certified by legal institutions or various government ministries. This authorisation has the benefit of ensuring that trustworthiness is more on one side than the other - the translators are presumed to work in the interests of the instance that is authorising them. Increasingly, though, authorisation comes from educational institutions, which may be private or state. We thus recognise three broad sources of authority: experience (presumed to be survival on the market), state authorisation, and academic qualifications. The study of status must track the ways these three interact.⁹

If we now return to the "Global Translation Institute" and the Argentine "International Association of Professional Translators and Interpreters", we see that both work as remarkably efficient signallers of status. We have no evidence that the translators benefiting from these signals are in any way incompetent. However, it is not hard to see why the signals might not be wholly convincing. Neither organisation has more than three years of experience, so they have had little time to build up their own trustworthiness or prestige. Neither has any link to state structures, leaving them in an area where self-proclaimed "global" or "international" status might not carry much weight. In the absence of other authorities, both are thus forced to rely on academic qualifications of some kind: one makes a point of being a Harvard alumna (but lists no completed degree) and has a string of Internet publications, and the other accepts members on the basis of a degree or diploma from "a recognized institution" (naming no criteria for recognition) and lists leading academics as honorary members. In short, their main source of authority is a set of vague appeals to educational institutions and to the suggestion of academic status.

Of course, these two start-up signallers are tilting at significant alternative sources of authority. The "Global Translation Institute" is selling something that is also offered (much more expensively) by training programmes in about 300 university-level institutions worldwide, some with more than 50 years of experience, whereas the Argentine international association is proposing an alternative to the *Fédération Internationale des Traducteurs*, which was founded in 1954 by a French ministerial order, represents more than 100 professional associations (many with state status) and claims to speak for 88,103 translators.¹⁰ In fact, in 2010 three of the founding members of the Argentine international organisation were expelled from the Argentine Association of Translators and Interpreters, ostensibly for founding an association with competing aims.¹¹

⁹ Note that in conceptualising "status" in this way, we have little need to offer a restrictive definition of "profession", beyond its general understanding as regularly remunerated activity (making "voluntary" the opposite of "professional"). The various signals of status themselves indicate what a "profession" is held to be in a given place and at a given moment - our task is merely to describe those signals. For example, when we attempt to say how many professional translators and interpreters there are in the world (Appendix B), the actual definitions of "professional" are those used by the statistical services of the United States, Australia, Canada, Germany, Norway and Portugal, whose numbers we draw on. Put more simply, "profession" is the thing we set out to discover, not the thing we assume.

¹⁰ Information supplied by Andrew Evans, FIT Treasurer, 17/11/2011.

¹¹ <http://www.aipti.org/eng/speaks-out/art3-aati-expels-members-for-founding-iapti.html>. The international association replies that one of the main differences between the two associations is that "many colleagues from a variety of different countries do not possess translating or interpreting diplomas. But these are professionals who should indeed be included in any association that wishes

The traditional granters of status are thus being challenged by new, parallel modes of signalling, and some of the traditional systems are responding to the challenge.

1.2. What do we mean by “signalling” and “asymmetric information”?

The various signals of status will be modelled here in terms of sociology, information economics, education economics, and labour economics.

“Asymmetric information” describes the situation in which one party (the principal) has more or better information than the other (the agent). This concept was first applied to the labour and education markets (Spence 1973). In a job market, firms usually know less than workers do about workers’ innate productivity. Some workers may wish to signal their ability to potential employers, and do so by choosing a level of education that distinguishes them from workers with lower productivity. Therefore, education is sometimes considered a “signal”.

The concepts of “asymmetric information” and “signalling” can be applied to the translation market. Due to regionalisation and globalisation, an increasing number of clients need translation services. However, because of asymmetric information, translation service buyers cannot effectively determine the quality of a translator. This means that some good translators may not be paid what they deserve. When this happens, good translators will logically leave the translation market and take up other forms of academic activity, in a process known as “adverse selection”. That may be what is happening in the translation market, particularly in segments where the signalling mechanisms are weak or out-dated.

As discussed above, there are a number of signalling mechanisms in the translation market. They may concern the value of a translation, a company, an educational institution or an association. Here, though, our main focus will be on signals that represent the value of translators.

1.3. What do we mean by “certification”, “accreditation” and “authorisation”?

The many different kinds of signalling mechanisms go by many different names. Here we will adopt the terms established in this field by Jiri Stejskal, who carried out a series of studies on translator certification from 2001 to 2005.

For Stejskal (2003h), the general field of professional signals is known as “credentialing”. Within this field, Stejskal distinguishes between the following (working from Knapp and Knapp 2002):

- Certification: A voluntary process by which an organisation grants recognition to an individual who has met certain predetermined qualification standards.
- Accreditation: A process by which an entity grants public recognition to an organisation such as a school, institute, college, program, facility, or company that has met predetermined standards.

to genuinely reflect the broader professional community and to work to correct a number of irregularities that exist today in Italy, the United Kingdom, the United States, Argentina, Brazil, India and so many other countries around the world. AATI, on the other hand, with very few exceptions, does not admit translators and interpreters who do not hold a degree.”

- **Registration:** A process by which the possession of specific credentials relevant to performing tasks and responsibilities within a given field is verified.
- **Licensure:** A mandatory credentialing process by which a government agency grants permission to persons to engage in a given occupation or profession by attesting that those licensed have attained the minimum degree of knowledge and skills required.

Here we are thus mostly concerned with certification and only occasionally with accreditation. As for "registration" and "licensure", the only field in which they concern our study is that of sworn translators. Here we shall also use two further terms:

- **Authorisation:** A mode of certification that grants not just recognition but also the power to act on behalf of the certifying institution. Translators who are "sworn" in the sense that they can say a translation is legally valid have thus been "authorised" to say this by a government agency.
- **Revalidation:** The procedure by which authorisation (or licensure) is reaffirmed after a given period, usually by a process of "registration" (in the sense given above).

These concepts are discussed further in 2.3.1 below.

1.4. Data-gathering methodology

Because of the ideological nature of status, which concerns beliefs more than objective skills, most of our methodology is more qualitative than quantitative. The main research methods used in this study are as follows:

- **Literature review:** Many of the data on status are available in surveys conducted in recent years. Our work has been to make those data speak to each other in such a way that they answer our questions about status.
- **Initial questionnaire:** In October 2011 a short initial questionnaire ¹²was sent to all European translator associations affiliated with the Fédération Internationale des Traducteurs, as well as to translators and/or translation scholars in the countries covered by the project (most of whom are members of the European Society for Translation Studies). The questionnaire was designed to function as a first contact only: it covers basic information on the status of government translators, sworn/authorised translators and translator associations. The questionnaire also has three "opinion" questions designed to help us position the informant with respect to the relative values of experience, professional associations, and academic qualifications. The responses to those questions have not been analysed in any quantitative way.
- **Follow-up exchanges:** For most cases, the initial questionnaire indicated the informants who were the most knowledgeable and open to further discussion. Further details were thus sought through follow-up email exchanges and online interviews. These exchanges concerned points where the various informants disagreed, or where the particular situation was not clear. In cases where the information was still contradictory or

¹² See http://isg.urv.es/publicity/isg/projects/2011_DGT/reports.html. Accessed November 2011.

lacking in clarity, we have chosen to reproduce the statements presented to us.

- *Country factsheets*: The basic information from the questionnaire and follow-ups has been compiled in short factsheets on each country, which are available on the project website.¹³

The present report has been written on the basis of the literature review and the country factsheets, where the latter are regarded as checks and updates of the former. The data gathered from these sources are then fed into our sociological and economic models.

It should be noted that the field we are working on is changing even as the research progresses. This particularly concerns debates in the United Kingdom about a private company being employed to handle certification for the justice system, moves within the American Translators Association to enhance their certification programme, a new certification system on ProZ (see Appendix C), and discussions within TISAC¹⁴ to set up a global body to accredit translation certification programs. Our data-gathering, and indeed our analyses, have had to pay close attention to these changes.

2. Results

Here we summarise the results corresponding to the following questions: 1) the status of translators in the various census, taxation and job-description systems, 2) the relative status of academic qualifications and training, 3) the status of sworn or authorised translators, and 4) the role of professional associations.

These results are followed by a series of case studies, where the four questions are answered in terms of more or less unified national signalling systems.

2.1. What is the status of translators in official categorisations?

2.1.1. General classifications of economic activities

In the "Statistical Classification of Economic Activities in the European Community" (NACE)¹⁵ we find "Translation and Interpretation" listed as a separate category (74.3), alongside "Specialised design activities", "Photographic activities" and "Other professional, scientific and technical activities".¹⁶ This classification is picked up in some of the national listings (in Croatia, Poland, Portugal and the United Kingdom, for example) and in principle should apply throughout the European Union.

The International Labour Organization has an International Standard Classification of Occupations (ISCO-88)¹⁷ in which translators and interpreters are categorized in major group 2 "professionals", sub-major group 24 "other

¹³ See http://isg.urv.es/publicity/isg/projects/2011_DGT/factsheets.html.

¹⁴ Translation and Interpreting Summit Advisory Council: <http://www.tisac.org>. Accessed April 2012.

¹⁵ <http://en.enace.eu/d-74.3.html>. Accessed November 2011.

¹⁶ As mentioned previously, Katan (2009: 128-129) reports that class 74.85 of the NACE (2008) was for "Secretarial and translation activities", where "translation and interpretation" appeared alongside typing, transcribing, proofreading and photocopying. This should explain why there are reports of the categories changing, for example in Poland.

¹⁷ <http://www.ilo.org/public/english/bureau/stat/isco/isco88/index.htm>. Accessed November 2011.

professionals”, minor group 244 “social science and related professionals” as unit group 2444 “philologists, translators and interpreters”. This classification has been reported as being used in Austria.

There are, however, reports of other classification systems being used alongside the international ones. In Portugal, for example, the National Statistics Office uses the Código de Actividades Económicas (Code of Economic Activities), which corresponds to the NACE (category 74.3). At the same time, there is a Classificação Portuguesa das Profissões (2010), where translators are in Group 2643: “Philologists, translators, interpreters, and other linguists” (Ferreira-Alves 2011: 259). The Spanish public administration includes translators and interpreters in the category of “Técnico Superior de Gestión y Servicios Comunes” (Advanced Technician for Management and Common Services).¹⁸

Translators occasionally appear as a category in other kinds of lists. For example, In Norway, translators (along with authors) are mentioned in the regulations describing various types of employment contracts.¹⁹ In the United Kingdom, we are told that “translator” appears in the drop-down menu when you search online for a house insurance quote.²⁰

We have no reports of other major official categorisations of translators, other than those used for taxation purposes and social security systems, mentioned below.

2.1.2. Census categories and national statistics

Very few countries report a separate census category for translators. In fact, we have only found census data on translators in Canada and the United States, with reports on census data in Australia (these are three of the cases used in Appendix B to estimate the number of professional translators in the world). Inclusion in census data might nevertheless be a growing trend. In the United Kingdom, for example, translators and interpreters were first recognized in the national census in 2011.

Several countries report a specific category appearing in national statistics, primarily based on taxation data. In Norway, the national statistics distinguish between two categories: “Oversetter” (Translator) and Fagoversetter (“Professional Translator”), where the latter appears to refer to graduates of a four-year degree programme that no longer exists.²¹ In Portugal, the Ministério das Finanças (Ministry of Finance) has data on how many translators and interpreters are registered with the corresponding “Código de Actividades Económicas” (“Economic Activity Code”, which corresponds to the NACE), but informants doubt that this represents the true extent of professional translation activity in the country.²²

In Germany, translators are generally part of the *freie Berufe* (liberal professions). In the order regarding judicial fees, they are mentioned under *Sachverständige* (area experts).

¹⁸ *Libro Blanco de la traducción y la interpretación institucional* (2011: 81):

http://ec.europa.eu/spain/pdf/libro_blanco_traducccion_es.pdf. Accessed November 2011.

¹⁹ Information from Sunniva Whittaker, 7/10/2011.

²⁰ Information from Janet Fraser, 21/10/2011.

²¹ Information from Sunniva Whittaker, 7/10/2011. These terms are in addition to the title “Statsautoriseert translator”, which is protected and can only be used by authorised translators.

²² Information from Fernando Ferreira-Alves, 15/11/2011. The main complication in Portugal is that the register is actually of translation companies, most of which only have one employee.

More detailed information on the various categories can be found in the country factsheets on our project website.

2.1.3. Status in taxation systems

Most informants report that there is no special category for translators in the national taxation system. In most cases, translators must list themselves either in the general category of salaried workers or as “self-employed workers”, where the latter group includes translators who receive royalty payments.

In Spain there is a special tax regime for self-employed workers, which explicitly includes “Translators and Interpreters” (Group 774 of the Régimen de Trabajadores Autónomos). This system enables freelancers to be covered by the social security system (for which they have to pay each month).

Greek taxation law considers translators and interpreters as service-providers, similar to doctors, lawyers, poets, writers and artists. There is a specific “tax code” for translators, interpreters and editors but it is up to the freelancer to include one or all three professions when they register.

2.1.4. Status in social security systems

The status of translators in the various social security systems tends to derive directly from their categorisation (or non-categorisation) in the taxation systems.

In general, freelancers are categorized along with all other self-employed workers; salaried translators have coverage corresponding to the nature of their contract and terms of employment (not specifically as translators). In Greece, for example, the Social Insurance Institute (IKA) groups in-house translators along with desk clerks and administrative personnel, without a specific mention. Freelancers have to register with the Insurance Organisation for the Self-employed (OAEE).

2.1.5. Special status for literary translators

In most countries, translators who receive royalty payments are included in the category of “self-employed worker” for tax purposes, alongside all freelancers. In some countries, however, translators who are copyright holders (and are thus mostly literary translators) enjoy certain tax benefits.

In Austria, literary translators are eligible for health insurance support, provided by Literar Mechana, the Austrian association of copyright holders. They have a special fund to support copyright holders with low earnings.²³

In Lithuania, the social security system for authors (including literary translators) is such that

freelancers pay the health and social security contributions on 50% of income (in total about 35%). For those who have official artist status (registered in the Ministry of Culture), literary translators included, the state will cover the other 50%. It also will provide minimal social and health insurance for freelance artists whose health and social security

²³ http://www.literar.at/pages/uu/sf_s1100.aspx. Accessed November 2011.

contributions do not cover the required minimum - if their income per month is less than 800 Lt (232 euros).²⁴

In Poland, authors of published translations are entitled to deduct 50% of their royalties before taxes.²⁵

In Slovenia, translators who have the status of "self-employed workers in culture" have all social insurance paid by the state if they can prove that they have limited income (e.g. they can have this status in 2011 if they earned less than 21,605 euros gross in 2010).²⁶

In Spain, literary translations are exempt from VAT.

2.2. What is the relative status of educational qualifications and training?

What is the specific legal status of educational qualifications when translators are recruited or hired? Here we are not concerned with the broader question of how much subjective value various people attach to educational qualifications - our concern is whether such qualifications are strictly necessary.

2.2.1. Qualifications required to work as a translator

In no country that we have surveyed is any academic qualification – or indeed any kind of formal qualification at all – required in order to use the term "translator" or its equivalent *generic* terms. Almost anyone at all can be called a "translator". More technically, the general title of "translator" is virtually unprotected.

There are, however, some exceptions. In Denmark, a distinction is made between the generic term *oversætter*, the traditional translator, and *translatør*, the authorised translator, denoting a status that is indeed officially protected. Similar terms and distinctions are found in Norway and Sweden.

A more generalised exception, without the use of two separate terms, is in the field of sworn or authorised translation, where different countries have different ways of protecting who can translate. We will explore this in more detail below. We should note, however, that even in this sub-field there is no complete protection of the title: the age of immigration has created a demand for many language combinations for which no training or certification is available, and in those particular combinations, virtually anyone can still translate.

A more concerted exception would appear to be Slovakia, where Appendix 2 of the Trades Licensing Act No. 455/1991 was amended in 2007 so that translation, interpreting and teaching became licensed trades. This means that in order to present an invoice for a translation, the translator needs to be professionally qualified as a translator, with a degree either in Translation and Interpreting or in the languages concerned. There are, however, several ways of getting around this, and we would hesitate to claim that this constitutes complete protection of a professional title.²⁷

²⁴ Jurgita Mikutyte, 5/10/2011.

²⁵ Danuta Kierzkowska, 17/10/2011.

²⁶ Nike K. Pokorn, 8/10/2011.

²⁷ The restrictions of the license can be circumvented in the following ways: 1) translators who received an unrestricted license prior to 2007 can continue to use it; 2) licenses are granted to translators who have stayed for 10 years in the country where the official language is the one they

Other moves have been made to protect the title of “translator”. In 2009 the *Ordre des Traducteurs, terminologues et interprètes agréés du Québec* made an attempt to ensure that only members of the Ordre could call themselves translators in Québec.²⁸ The move did not meet with success, but the existence of such an attempt is of interest in itself. Why should the Ordre, which was founded in 1940, have waited 59 years to seek protection? The timing would appear to indicate recent discontent among professionals, possibly related to electronic translation aids and new ways of signalling status.

2.2.2. Recruitment of translators by intergovernmental institutions

Even if there is no general protection of the title of translator, is some kind of implicit protection operative in the way official institutions find and employ translators?

To become a translator within the European Commission’s Directorate-General for Translation, the candidate has to be successful in an open competition that can last between five and nine months. Candidates must have two foreign languages and “a university degree, not necessarily in languages”.²⁹ Candidates do not require a degree or diploma in translation.³⁰

Non-requirement of a degree or diploma in translation seems to be the accepted practice for most intergovernmental organisations. A study conducted among IAMLADP³¹ member organisations in 2008-2009, with replies from the European Commission DGT, IAEA, ICC, ICRC, ILO, ITU, OECD, UN (ESCWA, UNHQ, UNOG and UNOV), World Bank, WIPO and WTO, reports as follows:

The findings on admission criteria for examinations and tests show a universal requirement for a first-level university degree but not for a specific translation qualification, which is required by relatively few organizations but seen by many as an asset. Experience appears to be a lesser requirement for the larger organizations, where admission at entry level depends on success in the examination, experience being recognized in the grade or step awarded. All organizations test for translation into and not out of the mother tongue (or main language), and testing précis-writing in an examination appears to be confined to the UN in this respondent group. Most organizations test ability to translate out of at least two languages and other expertise is occasionally an alternative to a second source language. (IAMLADP 2009: 79)^{32 33}

wish to translate from; 3) companies employ secretaries to translate for them (so no invoice is necessary); 4) an unregulated work agreement (*dohoda o vykonání práce*) can be issued for temporary work as a translator, for example by students. (Djovčoš 13/02/2012). The restricted title might thus result in an increase in translations done by secretaries and students.

²⁸ OTTIAQ (Ordre des Traducteurs, terminologues et interprètes agréés du Québec) (2009) *Demande de modification de statut et de réserve d’actes professionnels présentée le 5 mars 2009 à l’Office des professions du Québec*, http://www.ottiaq.org/extranet/pdf/memoire_opq.pdf, accessed November 2011.

²⁹ http://ec.europa.eu/translatores/documents/factsheet_recruitment_en.pdf. Accessed November 2011.

³⁰ This might appear to contradict the DGT’s promotion of a European Masters in Translation (EMT). However, the EMT could also be seen as an attempt to standardise translator training to the point where the Masters in Translation can be a prerequisite for employment.

³¹ International Annual Meeting on Language Arrangements, Documentation and Publications

³² http://www.iamladp.org/PDFs/2009_docs/R8_WG_on_Training2009Report.pdf, p. 79

³³ Translators recruited at the United Nations need “a first-level degree from university or institution of equivalent status, where, normally, the language of instruction is the translator’s main language”. <http://www.unlanguage.org/Careers/Translators/Qualification/default.aspx>

With respect to academic qualifications, the only clear exception seems to be the OECD, for which “candidates are required to hold a first degree in either languages or other specialization and a masters’ degree/diploma in translation” (ibid: 88).

The IAMLADP documents indicate that there is support for trying to recruit translators from among students in other fields (law, economics, and international relations). According to Lafeber³⁴, “many heads of service believe, based on experience [with recruits who have passed demanding entrance exams], that people with degrees in subjects other than languages often make better translators.” However, “only students on Masters courses in translation or interpreting get internships or work experience, which can be a passport into a job at many organizations.”

Surprisingly, the eligibility requirements for employment as a translator at the International Criminal Court (Court Interpretation and Translation Section and Office of the Prosecutor, Language Services Unit) do not make any reference to the need to be a sworn, authorised or otherwise certified translator (ibid: 85).

2.2.3. Recruitment of translators by national governments

Few national governments indicate special *sine qua non* requirements for the employment of government translators, at least outside of the various justice systems for which sworn translators or certified translations are required.³⁵

In many cases, a university degree in translation is reported as being required, but further research suggests that this is not the case in a strictly legal sense. For example, the German government is reported as requiring the degree of *Diplom-Übersetzer* (and more recently a Masters in Translation) as a minimum requirement, but this is a question of standard practice, not of any law. Or again, a Masters degree in Translation is said to be necessary in Hungary, but there is doubt as to whether this requirement is always respected by the various ministries and it is clear that the requirement is not respected for some of the smaller or exotic languages for which there are few translators available. In Spain, a detailed survey of 136 translators in the public administration shows that they work at many different administrative levels, and with different entry requirements, often a four-year or five-year university degree (*Licenciatura*) but not necessarily in translation.³⁶

A notable exception is Greece, where there have been changes in this respect. Until recently, calls for translator posts in the public sector, published in the National Gazette, asked for candidates with a degree from secondary-level education (ΔΕ), i.e. an “Apolytirion” from a Lyceum. Following legal action from members of the Panhellenic Association of Professional Translators Graduates of the Ionian University (ΠΕΕΜΠΠ), recent calls ask for candidates with tertiary-level education (ΠΕ). This description includes 1) graduates of the School for Modern Languages, Translation and Interpreting, Ionian University at Corfu, and 2) graduates from universities abroad who hold a university degree in translation recognised by the National Academic Recognition Information Centre (Hellenic NARIC, ΔΟΑΤΑΠ). This is a case where an association attached to a particular translation school has been able to ensure that a translation degree is required in order to work as a translator for the government. Nevertheless, the Hellenic

³⁴ Anne Lafeber, United Nations Office at Geneva, personal communication, 6 November 2011.

³⁵ This question was not asked in our initial questionnaire but has been addressed in follow-up interviews and email exchanges.

³⁶ http://ec.europa.eu/spain/pdf/libro_blanco_traducccion_es.pdf. Accessed November 2011.

Armed Forces require a university degree in translation *or foreign languages* from candidates for their permanent translation posts (Law 2913/2011, Presidential Decree 300/2002).³⁷

Outside of Greece, we have found no situation where government translators strictly require a university degree in translation. And even in Greece, the current situation seems to be a result of direct pressure from the Panhellenic Association of Professional Translators Graduates of the Ionian University, rather than a requirement enshrined in law.

2.2.4. Recruitment of translators by translation companies

Quality Standard EN15038 (2006) applies to translation companies, not to translators as such. It basically seeks to regulate the quality of translations by stipulating the workflow by which translations are produced. With respect to ensuring quality by controlling the status of translators, here is what it says:

The above competences should be acquired through one or more of the following: 1) a formal higher education in translation (recognised degree); 2) an equivalent qualification in any other subject plus a minimum of two years of documented experience in translating; 3) at least five years of documented professional experience in translating. (2006: 7)

A degree in translation might thus be seen as the rough equivalent of five years of professional experience. It is perhaps gratifying to see that study is considered have the same status as work in industry. However, this trade-off might be cold comfort to people who have spent five years paying to study for a BA then a Masters degree, when they could have been working and earning money for the same period of time.³⁸

2.3. *The status of translators of official documents*

The translation of "official documents" (to borrow the general term used in Mayoral 2003) constitutes the one field where translators generally do require a strong official signal of their status. It is thus worthy of particular attention here.

This field involves two activities, which are frequently mixed. On the one hand, "certified translations" are official documents that are in some way accompanied by signals of the authority of the translator; they may be required by any official institution, for whatever reason (academic enrolments, applications for visa, passports, etc.); the translator may be a "sworn" or "authorised" translator. On the other hand, translators are sometimes required to work for the various justice systems, where they may be called "legal translators", since they deal with documents of a legal nature.

Since legal translators are usually qualified in the same way as the sworn or authorised translators who produce certified translations, here we shall regard "legal translator" as a specific instance of the wider category of "sworn translator".

³⁷ Our thanks to Kyriaki Kourouni for this information. It seems that the 2008 "Kassimis law" allows that graduates with a first university degree in other disciplines may be candidates for the position of sworn translator in Greece. We are told that the law has yet to be applied.

³⁸ According to Jørgen Christian Wind Nielsen (09/03/12), the trade off was "a necessary prerequisite to reach a compromise, the countries with 'strong' academic traditions on the one hand arguing for academic qualifications as a criteria, other countries with no such tradition arguing for practical experience."

Here our focus must be on the wider category, i.e. the general question of who has the authority to certify translations of official documents. It is nevertheless within the various justice systems, where legal translators work, that the issues have received most attention in recent years. The new attention is largely due to the important issue of equal access to justice, which becomes problematic in immigrant societies where non-traditional languages have to be translated.

We will thus briefly consider the status of legal translators, and then look at the wider question of how status is constructed for sworn or authorised translators.

2.3.1. Previous research on legal translators

Directive 2010/64/EU³⁹ seeks to ensure access to quality translation and interpreting in criminal proceedings. However, it has very little to say about who is qualified to translate: "In order to promote the adequacy of interpretation and translation and efficient access thereto, Member States shall endeavour to establish a register or registers of independent translators and interpreters who are appropriately qualified" (5/2). The directive does not refer to any signal of what "appropriately qualified" may mean, although it would appear to explain why some countries have been paying attention to their lists of translators.

Information on translation and interpreting in the justice systems can be found in the various research projects led by Professor Erik Hertog in Antwerp (see Hertog ed. 2001, 2003; Keijzer-Lambooy and Gasille, eds 2005; Hertog and van Gucht eds 2008). Reports on those projects are now available through EULITA (the European Legal Interpreters and Translators Association), founded in 2009.⁴⁰ For all specific questions on legal translators and access to justice, we refer to EULITA.

Within this frame, a major survey reported as *Status Quaestionis* (Hertog and van Gucht eds 2008) was carried out in all EU countries except Luxembourg. It asked a wide range of questions concerning the use of translators and interpreters in criminal proceedings. Information came from 194 respondents, of which 18 were from government sources. The report intriguingly maps the differences between responses by "government sources" and those by "professional sources" – official claims often do not correspond to lived realities, and the professionals are sometimes not aware of the official regulations and instruments. The report also gives scores to the various countries for how well they are reported as performing on the many points involved.

Some of the questions asked are of direct interest for the present study:

1. Is the title of legal translator protected?
2. Is the profession of legal translator regulated?
3. Is there an official body for the accreditation of legal translators?
4. Is there a national register of legal translators?
5. If there is a national register, what data is provided in the register?

³⁹ Directive 2010/64/EU of the European Parliament and of the Council of 20 October 2010 on the right to interpretation and translation in criminal proceedings. : <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2010:280:0001:0007:EN:PDF>. The Directive states that interpreting and/or translation services should be provided free of charge to suspected or accused persons. It does not specify into what languages those services should be provided (i.e. there is no reference to an L1 or mother tongue). The criterion is merely that the suspected or accused person be able "fully to exercise their right of defence and safeguarding the fairness of the proceedings" (17).

⁴⁰ <http://www.eulita.eu/>. Accessed April 2012.

6. Is there a national or regional Code of Conduct for legal translators in your country?
7. Is there a disciplinary procedures system in relation to legal translators in your country?

An overview of the way these questions were answered is reproduced in Figure 2, which shows scores based on responses by professionals (government sources were missing for many countries in this case). The map basically indicates a central body of countries that score average or above average for the way they regulate the profession of legal translator, with a periphery of countries (Ireland, Portugal, Greece, but also Belgium) that have below-average scores.

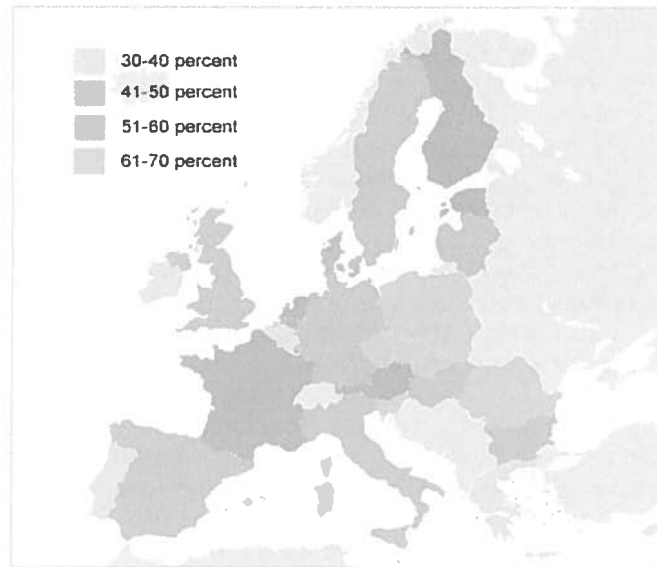

Figure 2: Degree of regulation of the profession of legal translator in EU Member States, according to professional sources (adapted from Hertog and van Gucht eds 2008: 142). Colour codes represent the degree to which the highest standards are found (30 percent as lowest in sample, 70 percent as highest).

We note that the *Status Quaestionis* survey did not ask what qualifications are required to become a "legal translator", and that the concept of "legal translator" does not correspond to the concept of "sworn or authorised translator", which is what we are mainly interested in investigating here. The report is nevertheless a valuable point of reference.

2.3.2. What is the difference between "sworn", "authorised" and "legal" translation?

When translators put their stamp or signature on a translation, they are in fact taking an oath that the translation is true, as indeed may be indicated in a text added to the actual translation. Anyone at all can make such an oath. Status, however, requires that some signal be given about who has the authority to back up the oath.

There are at least three basic forms that the signal can take:

1. *Certified translations*: In some countries, the justice system does not require translations to be done by a specially qualified person; instead, it requires that the translations, as documents, be certified

(stamped and signed as being true) by a notary or similarly qualified legal professional. The notary may require to see the qualifications of the translator, and the translator's status may be signalled in some way on the translation (via a stamp, mention of academic qualifications or membership of an association), but the only formal requirement is that the translation be certified by a notary or a qualified official.⁴¹ In some cases (e.g. Turkey) translators swear to the notary that their translations are true, and they thus technically become "sworn translators". In all these cases, the authority behind the oath is that of the legal official, not the translator.

2. *Sworn or state authorised sworn translators*: In other systems, the state administrative institutions, at one level or another, test translators in some way, qualify the successful candidates as "sworn" or "authorised" translators in some way, and ideally maintain an official register of the sworn translators, as required by Directive 2010/64/EU. Only those translators may produce legally valid ("sworn") translations, without any intervention by a notary. In Europe we find the terms "sworn" and "state authorised" being used in much the same way, so here we will adopt them as synonyms describing this general category. In this system, the authority of the signal derives from the government institution (usually the Ministry of Justice or of Foreign Affairs) that administers the selection process. The authority is that of the state.
3. *Academically authorised sworn translators*: In some systems, translators can become "sworn" or "authorised", and recognised by the state as such, on the basis of their educational qualifications, without further tests or exams. This is usually on condition that the candidate's degree is in translation and includes courses in legal translation and/or legal systems. In this case, the authority behind the signal comes from the education system in the first instance, usually acting with the prior approval of the justice system (and thus exercising a delegated authority).

In most systems, there is no functionally operative distinction between sworn translators and sworn interpreters. This means that sworn interpreters can usually produce and sign sworn translations. In Spain, for example, all sworn translators were traditionally registered as interpreters (*intérpretes jurados*) until 2009. We shall nevertheless focus on the act of written translation wherever possible.

2.3.3. Geographical distribution of systems

Based on the information gathered in our country factsheets and on a similar survey carried out by EUATC in 2009, the three systems outlined above would seem to correspond to the following national situations:

2.3.3.1. Certified translations

Reliance on notaries or other legal professionals is basically the system in Cyprus, Greece, Hungary, Ireland, Italy, Latvia, Lithuania, Portugal, Romania, and Turkey.

⁴¹ In Italy, "the translator goes to the court house with the original and the translation, and the court clerk makes you sign a declaration where you swear to have translated 'faithfully', and then puts a stamp on every page" (Chiara Salce, 5/10/2011).

In Ireland, there are no sworn translators as such, but the authorities nevertheless insist that translations carry the translator's stamp.

In Hungary, the only institution able to certify translations is a government agency, the National Office for Translation and Attestation (OFFI).

In the United Kingdom, there is traditionally no body of sworn translators as such, but translators can certify that their translation is true.⁴² However, the situation is currently in flux. In 2011, the Ministry of Justice contracted the private company Applied Language Solutions for language services, and "linguists" are invited to register with the Ministry through the company⁴³ (see 3.4.5 below).

2.3.3.2. Sworn or state-authorised translators

In some countries, the granting of "sworn" or "authorised" status to translators is carried out by local or regional courts (as in Austria, Belgium, Croatia, Czech Republic, France and Germany), although there may also be a national register of sworn translators (as in Austria).

In Germany, the system (and the nomenclature) is determined within each *Land*.

In Switzerland, the conditions under which sworn translators are required appear to depend on each canton.

In other countries, authorisation is by the Ministry of Justice (Czech Republic, Estonia, Poland, Slovakia, Slovenia, Romania), the Ministry of Foreign Affairs (Malta, Spain) or a specialised government agency (Denmark, Sweden).

In Finland, one can become an authorised translator ("aukutorisoitu kääntäjä") either by passing an exam organized by the Authorised Translators' Board or by completing a degree in Translation and Interpreting with specific courses in authorised translation. The exam is organized by the Authorised Translators' Board under the auspices of the National Board of Education.

In Norway, the Norwegian School of Economics (NHH) organises the exam to become a *statsautorisert translator*.

In Bulgaria, the translation *companies* must be accredited by the Ministry of Foreign Affairs, and when doing this they have to present a list of their translators and their qualifications. The companies then certify the translations (EUATC 2009).

2.3.3.3. Academically authorised sworn translators

In Luxembourg, anyone can be registered as a sworn translator if they have a degree in languages and at least five years' professional experience as a translator/interpreter or language teacher.⁴⁴

⁴² The entry in EUATC 2009 states: "Members of the ATC [Association of Translation Companies] and the Institute of Translating and Interpreting are recognised by the Home Office, other government bodies and the courts. This means that members have a stamp with a unique number which we can use to stamp the translations. This is accepted as evidence of an official translation. (But there is no checking process on the suitability of that particular member to carry out a legal translation.)". The respondents to our own survey did not mention this recognition.

⁴³ <http://www.appliedlanguage.com>. Accessed November 2011.

⁴⁴ Our thanks to Christine Schmit (12/02/2012) for the exact information, as follows: "The current criteria for becoming a sworn translator are: a) a degree in translation/interpreting (this needs to be at least a 4-year degree, a 3-year BA in translation is not considered sufficient), b) a degree in languages plus 5 years of professional experience as translator/interpreter or language teacher, c)

In Romania, anyone with a degree in languages can be registered as a "traducător autorizat", as can even secondary-education graduates of bilingual high schools (especially applicable for minority languages).

In Spain, one can become a sworn translator/interpreter (*traductor/intérprete jurado*) either by passing an exam organised by the Ministry of Foreign Affairs or by completing a degree in translation and interpreting with specific courses in legal translation. The justice system may nevertheless use translators who have no training at all.⁴⁵

In Austria, a degree in translation reduces the amount of experience one has to have in order to be accepted as a Certified Court Interpreter.⁴⁶

In Poland prior to 2004, sworn translators/interpreters (the one person is required to carry out both functions) were registered at regional courts. Since 2004, they are certified by the Ministry of Justice on the basis of an examination. Candidates for the examination must have a Masters degree in any area. Prior to 2011, the Masters degree had to be in languages, or combined with a postgraduate degree in translation.⁴⁷

We have contradictory information from Greece. On the one hand, we are told that the 2008 Kassimis law is designed to set up a body of sworn translators and interpreters, but that the law remains inactive. On the other hand, the website of the Association of Professional Translators Graduates of the Ionian University states: "In accordance with the Presidential Decree 169 of 17.06.2002 (Official Gazette 156/2.7.02), the graduate translators of the Ionian University are considered certified translators having the right to make official translations for the public and private authorities in Greece and abroad."⁴⁸ It is not entirely clear what the term "certified" means here.

We have found no case where the only way to become a sworn translator is on the basis of academic degrees alone. The closest situation appears to be Denmark, where candidates require a Masters in Translation from Aarhus University or Copenhagen Business School, but candidates for language pairs not taught at those institutions can still sit the exam without having a degree in translation.⁴⁹

people who hold a degree in another field (law, business, etc.) are only accepted exceptionally, if they can demonstrate several years of experience in translation, as a sworn translator in another country, etc." Cf. Kanelliadou 2011.

⁴⁵ In Spain, article 441 of the Ley de Enjuiciamiento Criminal (1882/2004) states: "El intérprete [including translators] será elegido entre los que tengan títulos de tales, si los hubiere en el pueblo. En su defecto, será nombrado un maestro del correspondiente idioma, y si tampoco lo hubiere, cualquier persona que lo sepa." That is, for criminal proceedings, first you look for a translator with a degree (the nature of the required degree remains vague); if none is found, you look for a teacher of the foreign language; and if no teacher is found, you settle for anyone who "knows the language". http://noticias.juridicas.com/base_datos/Penal/lecr.i2t5.html#a441. Accessed November 2011.

⁴⁶ "Graduates of university departments for translator and interpreter training must furnish proof of two years of professional work, all other applicants proof of five years of professional work during the years immediately preceding registration." Austrian Association of Certified Court Interpreters, <http://www.gerichtsdolmetscher.at>. Accessed November 2011.

⁴⁷ Our thanks to Łucja Biel of the University of Gdansk, 10 February 2012.

⁴⁸ <http://www.peempip.gr/index.php/en>. Accessed November 2011.

⁴⁹ Our thanks to Dee Shields of Danske Translatører 23/11/11.

The geographical distribution of these three systems is indicated in Figure 3.

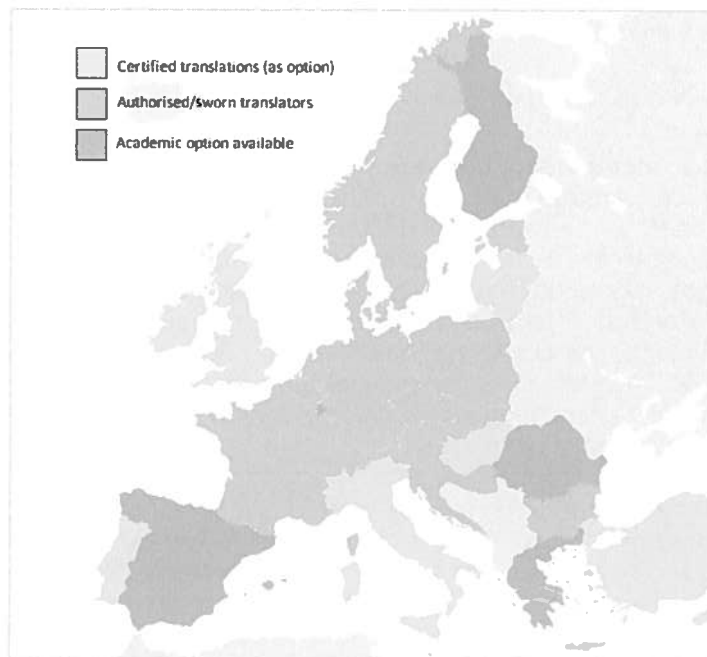

Figure 3. Geographic distribution of systems for certified translations, sworn or authorised translators, and the possibility of becoming an authorised/sworn translator on the basis of academic qualifications (with other options being available). None of these systems seems entirely operative in the United Kingdom.

When this map is compared with the map for “regulation of the profession of legal translator” (Figure 2 above), a similar pattern appears: the core system of sworn or state authorised translators corresponds to fairly good regulation of legal translators, and that core is surrounded by a periphery of countries where the certified translations system corresponds to weaker regulation of legal translators.

Note that these distinctions do not correspond exactly to the general distinction between Common Law and Statutory Law countries. This should suggest that the differences are not necessarily embedded in immutable cultural preferences.

The above comparison should raise questions with respect to cases like Romania, where the Ministry of Justice lists 32,856 “certified translators and interpreters” (since anyone with a degree in languages can qualify), in a country where the main translator association has just 112 members, and yet the “protection of the profession of legal translator” is apparently above average.⁵⁰ Part of the problem in such cases could be that we are accepting the information given by the people who have obtained protection, of whatever kind, thanks to the system they are reporting on.

2.3.4. Revalidation of authorisation

The status of sworn or state-authorised translator is usually for life, although some countries (Croatia, Sweden and Finland) require periodical revalidation on the basis of work done or continuing education.

⁵⁰ “For Romania, there is clearly a discrepancy between the protection markers as noted by Hertog, which are indeed present, and the underlying application criteria.” (Anca Greere, private communication, 16/05/12)

There is a growing tendency towards revalidation systems, which goes hand in hand with the growing awareness of the need for life-long learning.

2.3.5. Numbers of authorised or sworn translators

In Romania, as mentioned, the Ministry of Justice lists 32,856 “certified translators and interpreters”. At first blush, this high figure does not appear entirely exceptional. In Germany, for instance, there are 21,516 names listed in the national registry of sworn translators and interpreters⁵¹; in Poland the Ministry of Justice lists about 10,500 sworn translators; in Spain the registry of the Ministry of Foreign Affairs and Cooperation includes at least 4,164 sworn translators; in Finland, the Opetushallitus (National Board of Education) maintains a register 4,308 people who have passed the exam to be authorised translators⁵²; in the Czech Republic there are 3,386 translators and interpreters registered with the Ministry of Justice.⁵³

However, when these numbers are calculated as percentages of the potential demand for professional translators and interpreters for each country (Table 1), the figure for Spain means that the number of sworn translator/interpreters there could be about 60% of the potential number of professional translators in all fields, whereas the number for Romania is about 25 times the potential for professionals, and in several other countries the number of authorisations similarly exceeds the potential for professionals. This should raise serious questions about our estimates of potential demand, which are at best rough rules of thumb (see Appendix B). There are, however, reasons why the lists of translators could exceed the market demand. In Finland, for example, the number of people who have passed the authorisation exam appears to be about four times the potential for professionals, and our consultants Outi Paloposki and Leena Salmi note that the list there includes many people who are teachers and professors. They add, “authorisation is something that many people (with sufficient knowledge and skills) see as worth getting but then do not put in active use.”⁵⁴ In such situations, authorisation as a sworn translator may actually be working against professionalisation, since when supply is far in excess of demand, there should be downwards pressure on the translators’ remuneration.

Country	Sworn T/Is	Potential demand for T/Is	Percentage of sworn T/Is
Romania	32,856	1,299	2,529
Germany	21,516	14,219	151
Poland	10,500	3,330	315
Finland	4,308	966	446
Czech Republic	3,385	1,299	260
Spain	4,164	6,960	60

Table 1. Sample of numbers of sworn translators/interpreters, numbers of potential professional translators/interpreters⁵⁵, and the percentage of the actual supply with respect to the potential demand

At the same time, we should note that the concept of “potential demand” depends very much on language combinations. In Poland, for example, where the

⁵¹ <http://www.gerichtsdolmetscherverzeichnis.de/suche.jsp>. Accessed April 2012.

⁵² Outi Paloposki and Leena Salmi, 18/01/2012.

⁵³ Eva Gorgolová, 28/05/2012.

⁵⁴ Outi Paloposki and Leena Salmi, 18/01/2012.

⁵⁵ The potential numbers here are calculated on the basis of Parker (2008) estimates of the total demand for translation services, as explained in Appendix B. With respect to the percentages, note that 100% would indicate that the real supply of sworn T/Is corresponded exactly to the potential demand for professionals in all fields.

figure of 10,500 authorised translators seems more than three times the total demand, there are very few sworn translators for Chinese (only 10 are listed), Greek (8), Finnish (6), Korean (5), Latvian (4), Hindi (2), Albanian (3), Armenian (1) or Georgian (1), and none for Estonian, Mongolian, Azerbaijani and Somali.⁵⁶ For as long as Poland maintains an eastern border of the European Union, its security force and legal services have to handle the numerous languages involved in cases of illegal border crossing, illegal stay, absence of work permits, or smuggling. So the demands cannot be calculated in terms of an abstract global figure.

2.3.6. Cross-country recognition

There is little consistency with respect to cross-country recognition of these signalling systems. In Spain, for example, translators who are qualified as sworn translators in another EU country are recognised as having the same status for work in Spain (so all those qualified for Spanish on the very long Romanian list can theoretically work as sworn translators in Spain).⁵⁷ In Germany, on the other hand, qualification as a sworn translator in one *Land* may not be automatically recognised in another⁵⁸, although the sworn *translations* are indeed recognised.

From ongoing research by Josep Peñarroja i Fa (2012) it seems that Spain is the only European country that recognises the professional qualifications of sworn translators and interpreters from other European countries.⁵⁹ Peñarroja's case was brought to the Cour de cassation in France and received a preliminary ruling by the European Court on 17 March 2011. According to this preliminary ruling, among other reasons, "[t]he duties of court expert translators, as discharged by experts enrolled in a register such as the national register of court experts maintained by the Cour de cassation, are not covered by the definition of 'regulated profession' set out in Article 3(1)(a) of Directive 2005/36/EC of the European Parliament and of the Council of 7 September 2005 on the recognition of professional qualifications."⁶⁰ This ruling in effect means that sworn translators, who would seem to be the most legally protected segment of the translation profession, cannot benefit from European legislation on the cross-country recognition of professional qualifications. As it happens, Peñarroja's case has been successful with respect to the Cour de cassation (personal communication, 20 April 2012), so a small window may have been opened for European recognition of the status of sworn translator (see 3.5.5 and 6.4.2 below).

The situation is a little more complicated with respect to the circulation of *translations*, rather than translators. In Germany, as we noted, sworn translations done in one *Land* are considered valid in all. However, serious problems can arise when official documents cross national boundaries and have

⁵⁶ For the information in this paragraph, our thanks to Łucja Biel of the University of Gdansk, 10/02/2012.

⁵⁷ According to Iliescu Gheorghiu of the Universitat d'Alacant (19/05/12), the Spanish authorities do not always accept sworn translations done by translators authorised in Romania. This may be because the translators first have to be included in the list of sworn translators issued by the Spanish Ministry of Foreign Affairs.

⁵⁸ If a sworn translator moves from one *Land* to another, they may apply for new accreditation. That said, the basic admission criteria are the same, requiring a state exam or a degree in translation.

⁵⁹ According to information from the Romanian Ministry of Justice, the translators authorised by them must be citizens of "an EU Member State, a member of the European Economic Area, or Switzerland" (trans. Catalina Iliescu Gheorghiu 19/05/12). This may allow for a limited reciprocity with Spain, since the Romanian ministry issues the authorisation on the basis of educational qualifications. Non-Romanian candidates nevertheless have their knowledge of Romanian certified in Romania. See 3.2.5 below.

⁶⁰ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2011:139:0005:01:EN:HTML>. Accessed November 2011.

to be translated. Most embassies keep lists of translators who are authorised in accordance with their country's system and who are available for work in the foreign country. Note that the authorisation has to be according to the system used in the country that is *receiving* the translation, since they are the ones who have to recognise the authority. So the Bulgarian embassy in London, for example, keeps a list of translators "authorised to perform translations on its behalf",⁶¹ but they are theoretically for translations that are going to be used in Bulgaria. Then again, since the British system is based on certified translations, those translators also have the right to produce translations in the United Kingdom, with whatever affidavit might be necessary.

The difficulties are exemplified by a query posted to ProZ:

I have done a translation (FR>EN) of a diploma from a Belgium university and now the client asks for it to be sworn. I am English and live in England, client is Belgian living in Belgium (I guess), and I got the work via a Swedish agency. Needless to say I do not know the client.⁶²

The answer is probably that the translator should have been registered as a sworn translator by the court in the Belgian city where the diploma was issued. But the important point is that, at present, neither the translator nor the client has any idea of the answer – the cross-country signalling mechanism is very weak.

In a world of professional mobility, the absence of cross-country recognition can effectively counter the establishment of protected titles in particular countries. Dam and Zethsen (2010: 201) cite the view that the Danish authorisation process is "undermined by the fact that the title of translator (*translator*) is an unprotected title abroad". It is no longer sufficient to seek status on the national level alone.

2.3.7. The value of educational qualifications for sworn translators

In none of the countries covered by this survey is an academic degree in translation strictly required in order to work as a translator into all languages, not even in the fields of sworn translation and legal translation. In Germany it would be very hard to get a government job as a translator without a university degree in translation, but it is legally possible. In many other countries, academic degrees make it easier to become a sworn or authorised translator, but in all the cases we have studied there is at least one way to attain that status without a degree in translation.⁶³

This situation might be seen as an indication that the degrees in translation are not seen as meeting professional standards. One should nevertheless bear in mind the following:

- Certified translations and sworn translations are needed for many more language pairs than are currently taught in European translator-training programmes. This is particularly true in the case of many of the languages of recent immigrants. For language pairs where there are no academically

⁶¹ Only six translators were listed at the time of writing: <http://www.bulgarianembassy-london.org>. Accessed November 2011.

⁶² http://www.proz.com/forum/translators_associations/38224-certified_sworn_translators_around_the_world.html. Accessed November 2011.

⁶³ This conclusion may not be universal: in Uruguay and Argentina, academic degrees qualify "public translators" (*traductores públicos*), who can then work as sworn translators.

qualified translators, the various justice systems must call on translators whose status is signalled by little more than experience.⁶⁴

- The rates of pay for many translators working for the various legal systems are sometimes so low that a long-term academic education programme cannot be justified: no one will invest in the training in order to receive the fees.

These two factors might constitute a double-bind situation: for many extra-European languages, sworn or legal translators (and especially interpreters) are not trained because they are underpaid (it is not a profession one would pay to study for), and they are underpaid because they are not trained.

The way out of this double bind must be to enact policy able to modify the market, probably through short-term training and certification programmes that are accessible to those who need them.

2.4. The role of translator associations

Membership of a professional association, society or union is one of the clearest ways in which a translator can signal professional status. An overview of these organisations must be an essential part of any study of the status of translators.

Any association constructs its authority from a number of factors, over and above the actual expertise of its members. In the field of translation, the key factors tend to be admission criteria, longevity, size (number of members), inclusion in wider or parent associations, specialisation, and in some cases the number and quality of services to members and public interventions. Here we review each of these factors in turn.

2.4.1. Admission criteria

All the translator associations included in our survey admit new members on the basis of experience and/or academic qualifications. Only in a few cases do we find that a degree in translation is absolutely necessary: the Panhellenic Association of Professional Translators Graduates of the Ionian University clearly defends the interests of a very particular group of graduates (it is reported as having 140 members in 2011), and the Pan Cyprian Union of Graduate Translators and Interpreters adopts similar criteria in Cyprus (it is reported as having 66 members in 2011). Further cases are the Association of Danish Authorised Translators (Translatørforeningen), which states that all its members have a degree in translation or business languages (*erhvervssprog*)⁶⁵, and Danish Authorised Translators and Interpreters (Danske Translatører), which specifies that all its members "are active professional translators and interpreters who have received a Master's degree in translation and interpreting in Danish and one or more other languages from an accredited Danish business school."⁶⁶All the

⁶⁴ This would appear to be the logic behind the 2011 change in the Polish system, where a university qualification in translation is no longer required as a prerequisite.

⁶⁵ <http://translatorforeningen.dk/om-translatoerforeningen/>. Accessed April 2012. Note that the two main institutions that train translators in Denmark are traditionally known as business schools (the Aarhus school has since been incorporated into Aarhus University). There are two associations for authorised translators in Denmark: Translatørforeningen (<http://translatorforeningen.dk/>) and Danske Translatører (<http://www.dtfb.dk/>, accessed November 2011). Both associations require that one be an "authorised translator" to become a member.

⁶⁶ http://www.dtfb.dk/?mode=c_page&pageID=1574&parent_page_ID=0. Accessed April 2012.

other associations mix experience with admission criteria based on recommendations and/or academic qualifications.

2.4.2. Longevity and size

Figure 4 shows the years of foundation and numbers of members of the main translator associations in the countries covered in this study (including the comparison countries).

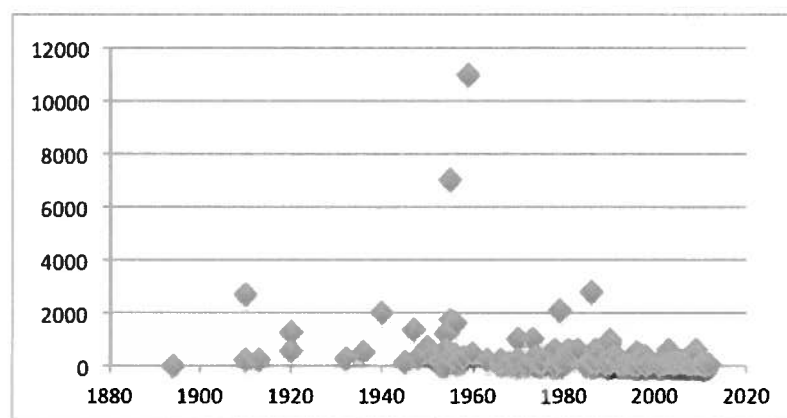

Figure 4. Numbers of members and years of foundation of translator associations (data from Appendix A)

There are clearly several different types of associations:

1. A few associations are surprisingly old: the Society of Greek Playwrights, Musicians and Translators dates from 1894; The Danish Translatørforening was established in 1910; the Norwegian Statsautoriserede Translatørers Forening (Association of State Authorised Translators) was created in 1913; the Swedish Federation of Authorised Translators was founded in 1932. The British Chartered Institute of Linguists dates from 1910, although its widely respected Diploma in Translation was not introduced until 1989.⁶⁷
2. The two giants of the field are the Bundesverband der Dolmetscher und Übersetzer (BDÜ), with about 7,000 members, and the American Translators Association (ATA), with about 11,000 members in "more than 90 countries"^{68,69} Both were founded in the 1950s (in 1954 and 1959 respectively), in the heroic age of the translation profession in the West – the same years also saw the founding of the CIUTI, the FIT and the first major professional translation schools in the university systems. These associations actively represent the profession in dealings with governments and administrative bodies; they reach their members through publications (*MDÜ Fachzeitschrift für Dolmetscher und Übersetzer* and the *ATA Chronicle*); they give their members considerable professional standing. In our questionnaire survey, ATA membership is reported as having a clear market value (i.e. translators can attract better clients and receive better

⁶⁷ http://www.iol.org.uk/qualifications/exams_diptrans.asp. Accessed November 2011.

⁶⁸ <http://www.atanet.org/membership/>. Accessed November 2011.

⁶⁹ This concerns only the field covered in this survey. The giant of the worldwide field may be the Translators Association of China, which claims some 30,000 members. The Canadian Conseil des traducteurs, terminologues et interprètes du Canada had 2831 members in 2011 (FIT source).

payment), whereas BDÜ membership is reported as having a strong market value but at a level slightly less than academic qualifications (the traditional *Diplom-Übersetzer*). ATA organises stringent certification exams, whereas the BDÜ, as a federation of associations, receives members through the member organisations. Some associations within the BDÜ offer healthcare plans and insurance benefits.

Mention should also be made here of the Chartered Institute of Linguists (CIOL) in the United Kingdom, which has "around 6,300 Fellows, Members and Associate Members", of which 2,700 are in the Translation Division. The CIOL is involved with far more than just translation, but its overall size enables it to represent the translation profession with respect to government policy (for example with regard to the justice system) and its translator certification system (the Diploma in Translation) has a definite market value. On these points, the CIOL uses its size in ways similar to ATA and the BDÜ.

Of similar size to the 2,700-member Translation Division of the CIOL is the Institute of Translation and Interpreting (ITI), also in the United Kingdom, which has 2,800 members. The two memberships partly overlap, as do the functions of the two associations. Both have considerable weight, and their membership has a positive market value.

3. Further national associations were also founded in the heroic age of the 1950s and 1960s. There are two distinct groups here. Some associations, in France (1947), Italy (1950), Finland (1955) and the Netherlands (1956), now have between 700 and 1700 members, making them large enough to speak with some authority on behalf of a profession. These are generalist associations, bringing together technical translators, interpreters, sworn translators/interpreters, and often literary translators as well. However, other associations founded in the same years have remained quite small, now representing between 200 and 600 members. This has been the case in Norway (1948), Austria (1954), Spain (1954), Sweden (1954), Belgium (1955), Croatia (1957), Greece (1963) and Switzerland (1966). These are also generalist associations. Their limited size may in some cases be due to the reduced dimensions of the market (although the Finnish association has 1726 members, in a population of some 5m. people, and the Netherlands Society has 1625 members in a country of 16 m.). These smaller associations might appear to have somehow stagnated, or have failed to speak for a profession. In some cases they have been rivalled by younger associations.
4. Perhaps the most surprising aspect of Figure 4 is that, as can be seen, the creation of new associations has been fairly constant. Some impetus might be due to the enhanced importance of translation associated with the various waves of EU accession. The constant founding of small associations throughout the 1990s and into the 2000s might nevertheless be considered symptomatic of a different kind of association, with different functions. In these cases, longevity and size are clearly not what translators are looking for.

The most recent association that we have found was in the process of being set up in November 2011: the Deutscher Verband der Übersetzer und Dolmetscher (DVÜD) describes itself as "eight translators and a

lawyer”⁷⁰. It does not set out to oppose the 7,000-strong BÜD; it simply “wants to get things moving”. The new association appears to stem from a very active Internet discussion group;⁷¹ it might aspire to a degree of involvement and interactivity that the large traditional organisations cannot offer.

2.4.3. Specialisation and fragmentation

Many of the newer associations (and a few of the older ones) aim to represent just part of the overall translation profession. This mainly concerns associations that are specifically for sworn or authorised translators (especially in northern Europe) or conference interpreters (the AIIC and various national associations), others that are specifically for literary translation, and still others that correspond to languages that have gained official status (in Spain). A further development is the creation of associations specifically for audiovisual translators (in Norway in 1997, now with a respectable total of 152 members, and more recently in France in 2006, Poland in 2007, Spain in 2010, and Croatia in 2012).

In some cases, the specialised association existed prior to the general ones (as in Greece and Norway). In most cases, however, the specialisation has come later, either as a split from the generalist association or as a parallel development.

By counting the number of associations in each country, we obtain a rough index of the degree of fragmentation within the translation profession. Table 2 shows approximate numbers for the countries covered in this survey. The actual number of associations is likely to be larger, since translators are also represented within the various societies or associations for writers. The fragmentation would appear to be significant for countries like Spain, the United Kingdom, Norway and Greece, and rather surprising in the cases of Denmark and Sweden.

EUROPEAN UNION	Associations	Members	Potential T/I	Percentage of potential
Austria	5	1,415	1,631	87
Belgium	1	380	1,898	20
Bulgaria	2	359	466	77
Croatia	8	726	366	198
Cyprus	1	66	100	66
Czech Republic	5	978	1,299	75
Denmark	4	1,440	999	144
Estonia	2	291	166	175
Finland	3	4,342	966	449
France	5	2,615	10,256	24
Germany	5	8,878	14,219	62
Greece	6	729	1,665	44
Hungary	2	257	966	27
Ireland	1	118	966	12
Italy	5	1,363	8,924	15
Lithuania	2	121	333	37
Luxembourg	1	48	200	24
Netherlands	4	2,340	3,263	72
Poland	5	1,839	3,330	55

⁷⁰ <http://dvud.de/>. “Wir... das sind 8 Übersetzer und ein Anwalt und noch ein paar mehr Menschen, die endlich etwas bewegen wollen” (We... that is eight translators and a lawyer and a few others who just want to get something moving”). Accessed November 2011.

⁷¹ <http://uepo.de/2011/11/12/dvud-neuer-verband-fur-ubersetzer-und-dolmetscher-gegrundet/>. Accessed November 2011.

Portugal	4	772	1,165	66
Romania	3	380	1,299	31
Slovakia	3	611	599	102
Slovenia	4	809	300	269
Spain	12	2,571	6,960	37
Sweden	3	1,651	1,698	97
United Kingdom	8	6,998	10,822	64
Total	103	41,286	74,856	55
NEIGHBOURING COUNTRIES				
Norway	4	1,183	1,332	89
Switzerland	6	1,021	1,498	68
Turkey	3	521	3,463	15
COMPARISON CASES				
Australia	4	1,082	3,929	28
Canada	11	4,438	6,394	69
United States	31 ⁷²	16,560	69,130	24

Table 2. Associations for translators and/or interpreters: number per country; total membership; membership as percentage of potential demand for translators. Data from FIT Treasurer, 17/11/2011 and from country factsheets.⁷³

In some cases, the apparent fragmentation is countered by the creation of an “association of associations” of some kind. This has happened in Canada⁷⁴ and Portugal⁷⁵, and the large associations in China, Germany and the United States are groupings of mostly regional associations.⁷⁶ The Fédération Internationale des Traducteurs, with 83 full members and 31 associate members, successfully manages to bring together many of the associations that would otherwise appear to be rivals at the national level. For example, four of the associations listed for the United Kingdom are members of the FIT.

Table 2 also offers a rough comparison of the percentages of translators and interpreters who are members of an association. The “potential T/I” is the possible number of professional translators and interpreters who could be employed in accordance with the macroeconomic indicator of the country, taking the percentage for each country from Parker’s (2008) calculations for 2011, then multiplying by the estimate of 333,000 professional translators and interpreters (see Appendix B).⁷⁷ These numbers are to be taken with many grains of salt – most significantly, they do not include the translation work associated with membership of the European Union. We have then calculated the association memberships as percentages of the potential number of translators and interpreters. The resulting percentages are mapped in Figure 5.

⁷² Includes regional chapters and affiliates of the ATA, listed as separate associations.

⁷³ See Appendix A for the membership numbers of each association. The larger FIT numbers are approximate, since FIT data are only designed to calculate the fees each association pays to the FIT. In cases where the number of members is not available, the association has been counted in the number of associations but not in the total membership.

⁷⁴ <http://www.cttic.org>. Accessed November 2011.

⁷⁵ Conselho Nacional de Tradução (CNT): <http://associacao-portuguesa-de-tradutores.blogspot.com/2011/02/nova-seccao.html>. Accessed November 2011.

⁷⁶ A further development is the Translation and Interpreting Summit Advisory Council (TISAC) (<http://www.tisac.org/>), which is mainly North American. The TISAC, however, was set up to advise, not to represent the interests of translators.

⁷⁷ Note that this means that our working definition of “professional translator and interpreter” is in effect a composite of the definitions used in official statistics in Australia, Canada, Germany, Norway, Portugal and the United States, which provide the components for our estimate of 333,000 professional translators and interpreters in the world (see Appendix B).

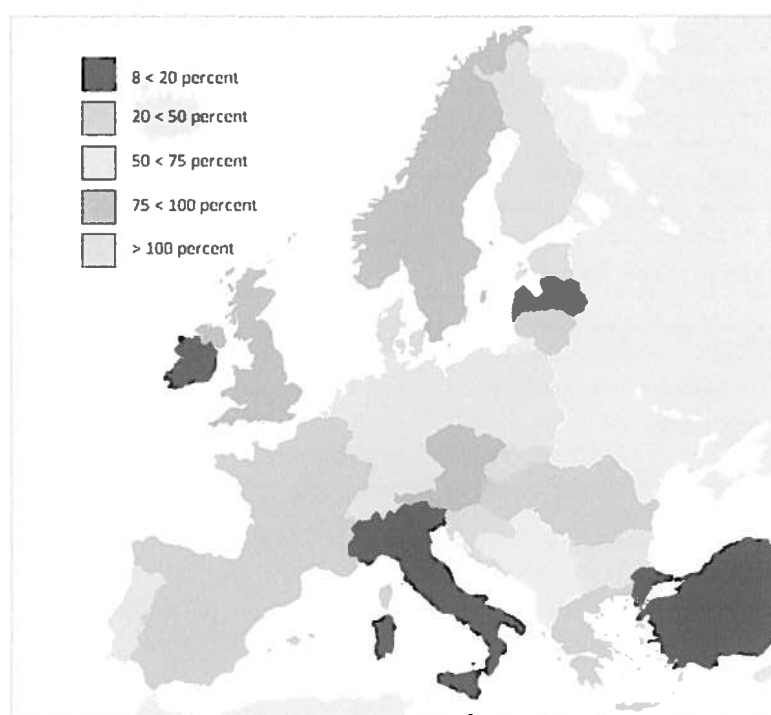

Figure 5. Membership of all T/I associations in country as a percentage of potential professional translators and interpreters in country (data from Table 2)

In some cases, the membership numbers are worryingly low: Malta, Latvia, Ireland, Italy and Turkey are all under 20 percent.

In other cases, our calculations suggest that there are *more* association members than the macroeconomic data can account for. This is the case in Denmark, Finland, Croatia, Slovakia, Estonia and Slovenia – all countries with relatively small populations where the effect of having an official EU language is relatively great and trumps the macroeconomic projection.⁷⁸ For countries of recent accession, a possible tendency (admittedly except for Estonia) is that the smaller the population (and the smaller the potential number of translators and interpreters), the more the association membership exceeds macroeconomic prediction (see Table 3). The way this logic plays out in the case of Slovenia is dealt with in some detail below (3.3).

	Accession	Population (m)	Potential T/I	% membership
Estonia	2004	1.3	166	175
Slovenia	2004	2.1	300	269
Croatia	2012	4.4	366	198
Slovakia	2004	5.4	599	102

Table 3. Association membership as percentage of potential, in relation to population, for EU Member States of recent accession

In Denmark, the apparent excess of association members may also be a result of translators and interpreters who are members of more than one association (as is

⁷⁸ Applying this logic, the more worrying data are from the smaller countries where the memberships do *not* exceed the prediction: Cyprus (where there is no training programme), Malta (where we have found no association) and Latvia (where attempts are being made to set up an association).

certainly the case in the United Kingdom as well⁷⁹), particularly in view of our inclusion of the Forbundet Kommunikation og Sprog (KS), which is more of a union than an association as such (a translator might thus be a member of one or two associations, plus the union). In Finland, the apparent oversupply might also be accounted for by official bilingualism (Finnish/Swedish), extensive international work (Nokia is a strong exporter), and a high number of members who are not active full-time professionals (cf. the also high number of "authorised translators", see 2.3.5 above). Further, the Finnish "Translation Industry Professionals" (KAJ) association also includes technical writers, localisation experts, terminologists, project managers and coordinators, who could not be separated out from our data. Similarly on the level of data-collection effects, the figures for Croatia appear to be skewed by five "associations" for court interpreters, which appear to have been set up to provide training programmes for a market that might need around 100 court interpreters (20 per association?). One suspects that the enthusiasm behind these five associations, all of recent creation, has more to do with accession to the EU than with the long-term needs of the national courts.

The important point to be made with respect to the memberships is that the associations with less than 20 percent of the potential market may be too marginal to emit strong effective signals, and associations with more than 100 percent might similarly compromise their capacity to separate wheat from chaff, unless there are good reasons to the contrary.

2.4.4. Services offered by translator associations

There is a great deal of variety in the services offered by the associations. In all cases they fulfil the minimal function of giving members some added prestige. In many cases the associations maintain publicly accessible lists of members, and thus may help clients locate translators for work. That function, however, has increasingly been taken over by online communities like ProZ (see Appendix C).

The range of possible activities might be illustrated by the following list of services offered by the ITI in the United Kingdom⁸⁰:

- A bi-monthly journal
- Web-based job posting by members for members
- Promoting services in the on-line directory of members
- 15 Regional and 19 Special Interest Network groups supporting members and a dedicated group supporting new members
- On-line Membership listing
- Discounted Professional Indemnity Insurance
- Job advertisements through the ITI bulletin and website
- A legal helpline offering free advice on a wide range of legal matters
- Technology reviews published in the ITI bulletin
- Private discussion forum
- Help and advice on marketing, setting up business and model terms of business
- Annual events including Weekend Workshops, Conferences and Professional Development Courses - reduced rates for members
- Representation on FIT, Fédération Internationale des Traducteurs
- Representation on various National Language Bodies

⁷⁹ CIOL/ITI (2011: 5) reports that 22 percent of the respondents to its major survey were members of both the CIOL and the ITI.

⁸⁰ <http://www.iti.org.uk/indexMainG.html>. Accessed November 2011.

- Special offers for members, such as discounted software, weekend breaks, hotel reservations, vintage wine tours, etc.

The Chartered Institute of Linguists (CIOL) in the United Kingdom offers similar services, albeit with more emphasis on the signals of status: their members can use official letters after their names (MCIL, FCIL or ACIL), have the right to use the Institute's centenary logo, and are offered a range of discounts on anything from insurance to t-shirts.⁸¹ The BDÜ in Germany offers a similar range of activities, albeit devoid of t-shirts.

The tendency in recent years is for the well-established associations to offer more online services and training initiatives, as can be seen in the above lists. The list we have presented would appear to be near the maximum of what an association can do: almost all other associations offer fewer services.

It is nevertheless instructive to follow the advice given to a beginner translator in a discussion group on ProZ. The beginner wants to know whether he should join the ITI or the CIOL.⁸² The answers generally agree that both are good and he could join both, as many people seem to. Other answers, though, point out that he will probably be getting more work through ProZ, and that he might better invest his money and time in improving his status in the online community.

2.4.5. The relative market value of association membership

What gives a translator more status: academic qualifications or being a member of a professional association? The answer should probably be: both. Increasingly, translators seek to benefit both from a specialised academic degree and from a professional association of some kind.

Our analysis of data from the Société Française des Traducteurs (SFT 2010) does indicate that, in this case, association members tend to enjoy higher pay than non-members (see 5.2.5 below). The finding nevertheless has to be interpreted: it could be because clients recognise the SFT label and are prepared to pay more (because the association signals status), but it could also be because the translators who earn more money are more likely to join the association, satisfying the membership criteria and in this case investing resources in the 195 euros annual membership fee.

What is changing is the dynamic relation between training and associations as signals of status. The large national associations were established in the 1950s and 1960s, when there were only a handful of translator-training programmes in Europe and the function of professional associations was more or less limited to excluding outsiders. These days, when there are about 300 translator-training programmes in the world, vast numbers of trained translators are seeking more than an exclusive club: they demand interactive peer-to-peer formats, up-to-date information, continuous training opportunities, and direct access to clients.

Some of the larger associations have been able to adapt to these new demands; others have not. The cases of non-adaptation might explain why translators have kept forming new associations, even while they turn to the online communities that are predominantly international and non-exclusive.

⁸¹ <http://www.iol.org.uk/membership>. Accessed November 2011.

⁸² http://www.proz.com/forum/translators_associations/29683-which_is_better_iti_or_iol.html. Accessed November 2011.

3. Case studies

Here we sketch out case studies of the way the various signalling mechanisms interact in Germany, Romania, Slovenia, the United Kingdom and Spain, as well as the external comparison countries the United States, Canada and Australia.

The case studies broadly address the following questions:

- What is the relationship between academic training and professional certification with respect to the recruitment of translators?
- What has been the historical development of these signalling mechanisms in the field of translator qualifications?

We look at the general language policy of each country, the main features of academic qualifications, the professional associations, and the specific systems in place for sworn or authorised translators. In each case, we propose some tentative conclusions about the ways academic and professional signals are working, especially in relation to the size of each potential market.

The United States, Canada and Australia have been selected as comparison bases because they have all seen close critical attention to accreditation and certification systems in very recent years.

3.1. Germany⁸³

Germany is a significant case study because of the specific weight of the German economy within Europe, its successful export orientation, its high levels of foreign-language competence, the presence of immigrant languages, and a well-established and generally successful system of translator training and associative representation.

3.1.1. Language policy

The official status of the German language (*Hochdeutsch*) is not only juridical but also deeply cultural. Deprived of a unified state until 1871, German culture was identified with language more than with institutions. Further, at least since Goethe and Schleiermacher, the development of the German language was to happen through relations with other languages, notably through translation as a way of enriching German. The result has been a body of highly influential translation theory, based on substantial respect for the difference of foreign languages, and a very dynamic translation culture.

3.1.2. Translator training

The contemporary system for training translators in Germany took impetus from the immediate aftermath of the Second World War: university-based institutes in Heidelberg (actually from 1930), Germersheim (1947) and Saarbrücken (1948) now have large numbers of translation students, and the system has grown to include at least 22 tertiary institutions across Germany, offering a wide range of BA and specialised MA programmes.⁸⁴ We estimate the number of students in

⁸³ Our thanks to Dr Radegundis Stolze for her review of this section and invaluable suggestions.

⁸⁴ See <http://www.aticom.de/a-abschluesse.pdf> (updated March 2009).

these programmes to total about 6,850,⁸⁵ which could mean that about 1,000 graduates are entering the market each year.

The traditional model in this system is to train translators through a full first-cycle and second-cycle curriculum (i.e. what is nowadays called a Bachelors plus a Masters), as opposed to the second-cycle model developed in France, for example. The system was designed to produce a fully trained translator (and/or interpreter), rather than an area expert who can also translate.

The German federal government was interested in the development of the institutes, ostensibly because of its role as an employer of graduates. In 1965 it expressed "detailed views on the entry qualifications, academic objectives and courses of the university institutes" (Wilss 1999: 152).

From the early 1980s, this university system, from within the traditional centres at Heidelberg, Germersheim and elsewhere, produced a radical rethinking of the professional role of the translator, and consequently of translator training. There was a change from philological studies to practical training. What became known as *Skopos* theory posited that the translator's aim was not to produce an equivalent text, but to satisfy the client's communicative purpose. This opened the way to a more situational and industry-relevant mode of training, although the new theories were for many years the object of considerable academic debate.

3.1.3. Translator associations

Germany has the following translator associations, presented here in the chronological order of their founding:

VdÜ: The Verband deutschsprachiger Übersetzer literarischer und wissenschaftlicher Werke (Association of German-language Translators of Literary and Scientific Works) was founded in 1954. In 1974 it joined forces with the Verband deutscher Schriftsteller (VS) (Association of German Writers), so that its members also became members of the writer's association. In 2011 the VdÜ claimed to have "more 1200 members".⁸⁶ It offers its members information, development courses, advice and legal support, and it sees its ongoing struggle as being to improve the financial position of translators with regard to publishers.

BDÜ: The Bundesverband der Dolmetscher und Übersetzer e.V. (the Federation of Interpreters and Translators) was created in 1955 through the unification of two existing federations: the Deutsche Dolmetscherbund (DDB, 1952) in the south and the Bund Deutscher Dolmetscher-Verbände (BDDV, 1953) in the north. (Note that both the previous associations named their identity as Dolmetscher, "interpreters", and that the BDÜ puts "Dolmetscher" first in its name.) The BDÜ is now an umbrella organisation comprising 14 regional associations. An individual translator cannot be a general member of BDÜ, but only of a regional association. On its website the BDÜ claims to speak for 7,000 or so translators and interpreters, including members of Assoziierte Dolmetscher und Übersetzer in Norddeutschland (DÜ Nord), Fachverband der Berufsübersetzer und Berufsdolmetscher (ATICOM), Verband der allgemein beeidigten Verhandlungs-

⁸⁵ The Germersheim institute alone has about 2,000 students. We thank Professor Michael Schreiber, Director of the Germersheim institute, for this information and for his help with our consciously rough estimate of the total number of students in Germany. Note that a survey conducted in 1994 (Caminade and Pym 1995) suggested there were some 11,850 students enrolled in translator-training institutes in Germany, so the current estimate may be conservative.

⁸⁶ <http://www.literaturuebersetzer.de/pages/uebersetzer/wirsendwer.htm>: "Im Juli 2011 zählen wir über 1200 Mitglieder". Accessed November 2011.

dolmetscher und der öffentlich bestellten und beeidigten Urkundenübersetzer in Baden-Württemberg (VVU), Verein öffentlich bestellter und beeidigter Dolmetscher und Übersetzer Bayern (VbDÜ), and the Verein beeidigter Dolmetscher und Übersetzer Leipzig e.V., Leipzig. It is a member of the FIT (as indeed are some of the other associations it is allied with) and of national organisations that share its interests.⁸⁷ It is a parliament-registered lobby organisation. The BDÜ publishes an important bulletin (*MDÜ*), organises regular courses in further training, offers legal advice and insurance, and publishes books on various aspects of translation and interpreting. The regional associations also organise seminars, and on the local level they have group meetings and do networking.

ADÜ Nord: Assoziierte Dolmetscher und Übersetzer in Norddeutschland (Associated Interpreters and Translators in Northern Germany) was founded in 1997 from the former regional associations in Hamburg and Schleswig-Holstein. It is affiliated with the BDÜ but is an independent member of the FIT. It was reported as having 348 members in 2011 (FIT). Its services include continued education seminars and advice on financial planning, translation tools, legal matters, tax and marketing. The ADÜ Nord website gives a breakdown of its membership in 2007: about 70 percent women; about 92 percent self-employed; mostly between 40 and 50 years old (only 2.7 percent are under 30).⁸⁸

ATICOM: The Fachverband der Berufsübersetzer und Berufsdolmetscher (Union of Professional Translators and Professional Interpreters) is affiliated with the BDÜ but is an independent member of the FIT. It is reported as having 180 members (FIT). According to its website⁸⁹, it provides group insurance, legal assistance and discussion groups.

VÜD: The Verband der Übersetzer und Dolmetscher (Association of Translators and Interpreters) was founded in 1990 and is an independent member of the FIT. In 2011 it was reported as having 150 members (FIT). It offers its members an information bulletin, an intranet discussion forum, as well as job postings (surprisingly not restricted to the intranet) and a searchable database of translators and interpreters.⁹⁰

QSD: Qualitätssprachendienste Deutschlands is an association of translation companies, founded in 1998. A member of the EUATC, in 2011 it had some 24 member companies. One of its main initiatives is to offer internships for graduates of translation and interpreting programmes.⁹¹

There are also the various regional associations that are brought together within the BDÜ.

⁸⁷ The BDÜ is a member of various German institutions engaged in pertinent fields of activity: the Bundesverband mittelständische Wirtschaft - BVMW e.V. (Federal Association of Small and Medium-Sized Enterprises), the Institut für Sachverständigenwesen (IfS) (Institute for Expert Affairs), the Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs e.V. (WBZ) (Centre for Combating Unfair Competition), the European Legal Interpreters and Translators Association (EULITA) and the Conférence internationale permanente d'Instituts universitaires de Traducteurs et Interprètes (CIUTI).

⁸⁸ <http://www.adue-nord.de/>. Accessed November 2011.

⁸⁹ <http://www.aticom.de/>. Accessed April 2012.

⁹⁰ <http://www.vued.de/>. Accessed November 2011.

⁹¹ The member companies offer "graduates of the various universities and training institutes for translators and interpreters with the relevant language combinations a practical training placement, lasting between two and six months. The practical training placements initially involve an introduction to the company organisation, the company philosophy and the quality management system, which operates in accordance with the current standards, and extends to all aspects of translation work in a translation company." <http://www.qsd.de/eng/ausbildung/index.html>. Accessed November 2011.

The general situation is one where the main federation, the BDÜ, claims to speak for 7,000 members and thus has a strong voice. At the same time, a string of regional and more specialised associations, each with fewer than 600 members, are presumably able to promote more active involvement from its members and offer more specialised services.

In between these two levels we find the VdÜ, which focuses on literary translation and is affiliated with the Association of German Writers.⁹²

The large associations were founded in the 1950s; others date from the 1990s. If we can judge from the profile of members of the ADÜ Nord, the membership is largely over the age of 40, and may constitute a body of established professionals. This might explain why we find initiatives to set up younger, more interactive associations such as the Deutscher Verband der Übersetzer und Dolmetscher (DVÜD), "eight translators and a lawyer"⁹³, set up in 2011 and visibly in tune with virtual technologies.

3.1.4. Census, taxation and social security

There appear to be no special categories for translators in the census or taxation system. Translators are generally considered part of the "freie Berufe" (liberal professions).

Bundesagentur für Arbeit statistics nevertheless indicate that in March 2011 there were 6,814 actively employed translators and interpreters registered with the social security system as having fixed employment.⁹⁴ This represented a 9.3 percent increase since 2005.

The only federal law that directly governs translators is the order regarding judicial fees, which determines how much legal translators and interpreters receive. In this categorisation, translators are mentioned under "Sachverständige" (area experts).

3.1.5. Sworn and authorised translators

Although the translation profession is not defined or delimited by any law, the field of sworn and legal translation is indeed defined and delimited, in several different ways.⁹⁵

The designation and certification of sworn interpreters is organised differently within each of Germany's 16 *Länder*, where 135 *Landgerichte* (regional courts) appoint and swear in translators. This involves a variety of legal concepts: translators may be "bestellt" (appointed), "ermächtigt" (authorised, empowered), "beeidigt" (sworn, or sworn in), "vereidigt" (put under oath), and

⁹² Note that the VdÜ is omitted from accounts such as Stejskal (2003) and was not mentioned by our own informants.

⁹³ <http://dvud.de/>. Accessed November 2011.

⁹⁴ <http://www.bdue.de/index.php?page=020000&id=552>. The data also indicate that some 70 percent of the translators and interpreters are women, and 42 percent have a university-level degree. This does not appear to be a majority, despite what is said in the BDÜ report: "Die Mehrheit der angestellten Dolmetscher und Übersetzer hat einen Fach- oder Hochschulabschluss. Dies war auch schon im Jahr 2005 der Fall, doch ist die Zahl der angestellten Sprachexperten mit einem Studium noch einmal um 5,2 Prozent gestiegen und liegt 2011 bei 2.890 Personen."

⁹⁵ A succinct description of this field is given by Stejskal (2003a), whom we merely update here.

more.⁹⁶ This diversity should not, in itself, have any bearing on the status of translators. It does nevertheless have a negative effect when the differences prohibit certification in one *Land* being automatically recognised in another. For example, in order to be certified in Hamburg, candidates must pass a stringent exam. This is not the case in other *Länder*, so translators who are certified in those other *Länder* may not enjoy the same status in Hamburg (Stejskal 2003a). One solution to this problem might be for the Hamburg model to be adopted everywhere else⁹⁷; another solution would be for all courts to recognise only academic qualifications (although academic training is not available for all the foreign languages required).

That said, the actual sworn *translations* done in one *Land* are recognised in all others, and there is an online registry of sworn translators and interpreters for the whole of Germany⁹⁸, which has 21,516 entries in 2012.

The regime by which legal translators and interpreters are paid is stipulated by federal law. The Justizvergütungs- und entschädigungsgesetz (JVEG) has been operative since 2004, but it has been the object of debate and criticism by the main translator associations, basically because of the low rates of pay.⁹⁹ There are regional laws that also govern the status and professional activities of sworn translators.¹⁰⁰

One of the fundamental problems with such laws is that the government is both providing status to the translator (through certification or authorisation) and establishing the corresponding rate of pay, when the same institution is also the client of the translator. In short, the government decrees how much it wants to pay to the people it employs.

In most *Länder* there are no continuing education requirements for sworn or authorised translators and no fixed revalidation procedures.

3.1.6. Summary of the status of translators in Germany

The situation in Germany seems superficially secure: the training institutions are solid; the associations operate at two different levels, allowing both powerful representation and local interaction; the translation companies are interested in professional training; and if the different regimes for sworn translators pose problems for mobility and remuneration, the main translator associations are still large enough to raise a collective voice in protest.

⁹⁶ A complete comparison of the terms and systems used in each Land is available at the EULITA website:
http://www.eulita.eu/sites/default/files/Loi%20de%20la%20ville%20libre%20et%20hanseatique%20de%20Hambourg%20relative%20aux%20interpretes%20et%20traducteurs_landervergleich.pdf. Accessed November 2011.

⁹⁷ As proposed by Natascha Dalügge-Momme, "Loi de la ville libre et hanséatique de Hambourg relative aux interprètes et traducteurs – un modèle pour l'Europe?", <http://www.eulita.eu/loi-de-la-ville-libre-et-hanseatique-de-hambourg-relative-aux-interpretes-et-traducteurs-un-modele>. Accessed November 2011.

⁹⁸ <http://www.gerichtsdolmetscherverzeichnis.de>. The list is actually maintained by the Hesse Ministry for Justice, Integration and Europe.

⁹⁹ The position of the BDÜ is expressed in an open letter to the Federal Minister for Justice: <http://vbdu.de/Download/BDU-StellungnahmeJVEG.pdf>. The position of the Bavarian Association for Sworn Translators and Interpreters (VbDÜ) is similar: <http://vbdu.de/Download/VbDÜ-StellungnahmeJVEG.pdf>. Accessed November 2011.

¹⁰⁰ For example, the Gesetz über die öffentliche Bestellung und allgemeine Vereidigung von Dolmetscherinnen und Übersetzerinnen sowie Dolmetschern und Übersetzern (2006) in Hamburg (<http://www.eulita.eu/sites/default/files/Loi%20de%20la%20ville%20libre%20et%20hanseatique%20de%20Hambourg%20relative%20aux%20interpretes%20et%20traducteurs2.pdf>), or the Gesetz über die öffentliche Bestellung und allgemeine Vereidigung von Dolmetschern und Übersetzern (2009) in Bavaria: <http://vbdu.de/Download/Bayr-Dolmetschergesetz.pdf>. Accessed November 2011.

One might nevertheless doubt the extent to which these various features represent the one phenomenon. The training programmes in major languages, like the association of translation companies, seem oriented toward the use of translation for export and for European relations, whereas many of the needs in the courts and for sworn translators in general concern immigrant languages in which professionals are not always being trained. At the same time, the large established associations have generally adapted poorly to new communication media, and younger translators may seek new ways of constructing status.

Attention should also be paid to some of the quantities involved. According to Parker's very abstract calculation (2008), the potential translation market in Germany is 4.27 percent of the world total, which might represent some 14,219 professional translators and interpreters. If the BDÜ speaks for about 7,000 professionals, and we add 1,200 from the VdÜ, we estimate some 8,200 actual professionals who are members of associations. This would mean that about 57.6 percent of all professionals are members of associations, which is a very healthy situation.

At the same time, the university training institutions would seem to be producing about 1,000 new translation graduates each year, into a market that would not appear to be growing at a similar rate. This is partly confirmed by an internal BDÜ survey conducted in 2010, where 39 percent of BDÜ members, mostly self-employed, report an annual turnover of below 17,500 euros, and 42 percent say that in the year 2009 their volume of work was below their capacity. A majority of the latter group had fewer than five years of activity in the profession.¹⁰¹

Indeed, the BDÜ estimates that there are some 40,000 translators and interpreters in Germany, of which the overwhelming majority are self-employed¹⁰² and many of them would appear to be under-employed or engaged in translation on a part-time basis.

There are 21,516 people listed in the German registry of sworn translators and interpreters¹⁰³, a number that is considerably higher than our estimate of 14,219 as the potential number of *professional* translators and interpreters. One can only assume that many of the sworn translators and interpreters are also engaged in other professional activities.

According to one informant speaking in 2003, "Germany boasts some 10,000 sworn translators and interpreters. This is 10 times more than are needed" (Zänker, cit. Stejskal 2003a: 17). The signs of status need not correspond to a substantial livelihood for all.

3.2. Romania¹⁰⁴

Romania is selected as a case study here because it is a recent member of the European Union (since 2007). The accession process was associated with a relative boom in the Romanian translation industry (Greere and Tătaru 2008: 96) and with increasing attention to the modes of connecting training with industry. At the same time, however, the specific developments associated with the

¹⁰¹ Our thanks to Dr Radegundis Stolze for this information. The survey is only available on the BDÜ intranet.

¹⁰² <http://www.bdue.de/index.php?page=020000&id=552>. Accessed November 2011.

¹⁰³ <http://www.gerichtsdolmetscherverzeichnis.de/suche.jsp>. Accessed November 2011.

¹⁰⁴ Our thanks to Anca Greere of Babes-Bolyai University of Cluj-Napoca, Cristiana Cobliș of the Romanian Translators Association, and Catalina Iliescu Gheorghiu of the Universitat d'Alacant for providing a wealth of information and for checking this section.

accession would seem to have conflicted with the established system for the public certification of translators, which appears to come from the previous regime.

3.2.1. Language policy

The only official language of Romania is Romanian, although there are minorities speaking Hungarian (6.7 percent) and Vlach Romani (1.1 percent). The linguistic demands of the Hungarian minority led to violence in 1990. The 1991 law on public administration allows that a minority language can be used in public administration, alongside Romanian, in localities where the minority makes up more than 20 percent of the population.¹⁰⁵ Although this should create a certain demand for translation, functional bilingualism in diglossic regions means that it is not a major professional demand. Hungarian and Roma appear not to be taught in the main translator-training programmes.

3.2.2. Translator training

According to Greere (2008: 80), translator and interpreter training is mainly carried out by departments of Applied Modern Languages, set up from 1991 on the model of the French *Langues Étrangères Appliquées*, in which translation and interpreting are second-cycle higher education specialisations. This happened in universities including Universitatea Babeş-Bolyai in Cluj-Napoca, Universitatea Bucureşti in Bucharest, Universitatea Al. I. Cuza in Iasi, Universitatea de Vest in Timişoara, Universitatea Transilvania in Braşov, and Universitatea Lucian Blaga in Sibiu.

A European Master's in Translation Studies and Terminology, in accordance with EMT guidelines, is offered at Universitatea Babeş Bolyai in Cluj-Napoca, with Romanian as A language and English, French, German and Spanish as B or C languages. To date this is the only programme member of the EMT Network, following the 2009 selection procedure conducted by the DGT.

The Master's at Universitatea Babeş-Bolyai has 10-18 students per cohort for all language combinations¹⁰⁶; the Degree in Applied Languages with Specialisation in Translation and Interpreting at Iaşi has about 66 students; the two-year Masters in Translation and Terminology also at Iaşi has about 25 students every year; at Universitatea Bucureşti the numbers of regular places offered are 50 for the Masters in Translation of Contemporary Literary Texts, 30 for the Masters in Translation and Specialised Terminology, and 15 for the European Masters in Conference Interpreting.¹⁰⁷ We do not have information on the size of the other programmes.

3.2.3. Translator associations

Romania has a relatively small general association, an association of unspecified dimensions for authorised translators, and a recently unified association of translation companies. All were founded in years close to Romania's EU accession.

ATR: The Asociația Traducătorilor din România (Romanian Translators Association) was founded in 2004 and is a full member of the FIT and a full member of EULITA.

¹⁰⁵ Constantin 2004: <http://www6.gencat.net/llengcat/noves/hm04tardor/docs/constantin.pdf>.

Accessed November 2011.

¹⁰⁶ Anca Greere, 15/05/12.

¹⁰⁷ Catalina Iliescu Gheorghiu, 20/05/12, 21/05/12.

In 2011 it is reported as having 112 members, although its website indicates that its newsletter has 1,938 subscribers.¹⁰⁸ A full member (*membru titular*) must have previously joined ATR as an associate or student member. The procedure for becoming full member is based on professional qualification requirements (education) as well as proof of sufficient experience. An associate member (*membru aderent*) must have a BA degree in translation and interpreting or show proof of being authorized or certified as a translator/interpreter by the Romanian authorities. A student member (*membru debutant*) must be enrolled in a higher education training programme in translation and interpreting (BA, MA or PhD) and may not comply on application with the requirements for associate member.

UNTAR: The Uniunea Națională a Traducătorilor Autorizați din România (Certified Translators' National Union) was founded in 2008.¹⁰⁹ There is no regulation that authorised translators must be members. The union is reported as having about 40 members, mostly authorised translators and interpreters¹¹⁰, although its interactive forum appears to have some 500 subscribers. The union offers reduced rates for professional insurance.

AFIT: The Romanian Association of Translation and Interpreting Companies, a EUATC member, was founded in 2005 and in 2010 merged with the Association of Romanian Translation Agencies (ABTR), also founded in 2005.

3.2.4. Census, taxation and social security

At the 2011 census, Romanian translators were able to declare their occupation specifically as "translator and interpreter". The ATR issued instructions to translators wishing to report their occupation during the census.

Authorized translators and interpreters are considered members of a liberal profession and specific instructions for fiscal registration apply. Registration requirements for other freelance translators and literary translators are different (a different law applies).

Translators can work as freelance translators, can set up companies or they can be employed (in some cases, a mixture of the three).

3.2.5. Authorised and certified translators

The Romanian system does not have permanently "sworn translators" per se (court interpreters are sworn with each distinct case). However, translators can be authorised (the Romanian term is *autorizat*) by the Ministry of Justice. To do this, they require a Bachelor's degree (or equivalent) from a higher education institution in the fields of a foreign language, applied modern languages, or translation and interpreting, or proof of a bilingual high school graduation diploma with teaching in the language for which authorisation is applied for; candidates do not require special training in translation. They are then listed in the national register as translators and interpreters and can be called to serve in the judicial system. According to Romanian Law 178/1997, this means they can support the activities of the Ministry of Justice and related institutions such as notaries public, attorneys-at-law and courts.

¹⁰⁸ www.atr.org.ro. Accessed April 2012.

¹⁰⁹ <http://www.untar.ro>, especially http://www.untar.ro/brosura_UNTAR.pdf. Accessed November 2011.

¹¹⁰ Stefan Macovei, personal communication, 05/05/2012.

Candidates for the status of authorised translator must be citizens of “an EU Member State, a member of the European Economic Area, or Switzerland. Non-Romanian candidates nevertheless have their knowledge of Romanian certified in Romania.”¹¹¹

To 2011, a total of 32,856 people had been authorised as translators and interpreters. The authorisation issued by the Ministry of Justice covers both translation and interpreting, as it is considered that both modalities are required by the institutions concerned.¹¹²

According to Law 178/1997, the Romanian Ministry of Justice is the only institution able to authorise and maintain a list of translators and interpreters qualified to produce translations for the Romanian legal system, including the Ministry itself, the courts, public notaries, lawyers and legal executors. For translations to be used by other people or institutions, the translator does not need to be authorised by the Ministry – it is enough to have an “*atestatul de traducator*” (translator’s license) issued by the Ministry of Culture and National Heritage.¹¹³

The Ministry of Culture and National Heritage “licenses” translators through its Centre for Professional Training in Culture (Centrul de pregătire profesională în cultură), where candidates must pass a written translation test, which is organised regularly. The test focuses on specific domains and consists of translating a 2000-character specialised text to be rendered with bilingual dictionaries. This means that higher academic qualifications are not required; candidates need only high-school graduation. This certification procedure is appealing to candidates who do not have a foreign-language degree. Such certification in specific domains and for specific translation direction (*from* or *into* the foreign language) will allow them to work on the market, especially as freelance translators (“*traducător persoană fizică autorizată*”). In order to be certified in “legal sciences” the candidate must nevertheless take two further tests. The Centre for Professional Training in Culture does not administer any testing procedure for interpreters; the certificate covers written translation only.

Documents translated by authorised translators are certified (using a specific certification text stipulated by law where the translator vouches for the validity and accuracy of the translation, accompanied by the translator’s signature and stamp) and may subsequently be legalised by a notary public, thus becoming *traduceri legalizate*. The legalisation by the notary public acknowledges conformity of the signature of the translator as being that of a translator authorised by the Ministry of Justice. Not all documents translated by authorised translators require legalization by a notary public.

Law 178/1995 regarding the authorisation of translators and interpreters by the Ministry of Justice does not include provisions regarding continuous professional development. The authorisation can be withdrawn in the following situations (according to Law 281/2004 Art. No. 6): the translator or interpreter has been convicted for an offence committed with intent; for lack of professional skills, as notified in writing by the beneficiary; in the case of court translators or interpreters, for consistent and unmotivated refusal to offer the services required.

¹¹¹ Romanian Ministry of Justice. Our thanks to Catalina Iliescu Gheorghiu (19/05/12) for the translation of this document.

¹¹² Information from Delia Radu, 27/10/2011. The number of certifications should be greater than the number of certified translators who are alive and professionally active. Greere and Tătaru state that the number of authorised translators in Romania is “over 15,000” (2008: 103).

¹¹³ Romanian Ministry of Justice. Our thanks to Catalina Iliescu Gheorghiu (19/05/12) for the translation of this document.

If translators authorised by the Ministry of Justice or certified by the Ministry of Culture opt for a freelance career, they must register as *persoană fizică autorizată* (sole-traders), apply for a Code of Fiscal Identification from the local administration and keep invoice books and different registers. The fiscal registration in itself does not give them "authorised" status. Alternatively, translators may set-up companies, in which case private limited liability companies (SRL *Societate cu Răspundere limitată*) are generally favoured.

3.2.6. Rates of pay

In 2009 the Ministry of Justice (Ordinul 772/2009¹¹⁴) set the prices for court interpreters and translators as: 23.15 RON (5.31 euros) per hour for interpreting, and 33.56 RON (7.69 euros) per page for written translation (A4, font Arial 12 1.5 lines and 2.5 cm borders). The fees are supposed to be indexed annually by agreement between the Ministry and professional organisations.

At the same time, Government Decision 1291/2002 on the authorisation and payment of translators and interpreters working for institutions with judicial authority indicates fees of 41 RON for translations into Romanian and 56 RON for translations into the foreign language. These fees are per page (defined as "format A4 double spacing").

Both laws appear to be in force, even though they specify different rates and different definitions of what a page is.¹¹⁵

Fees on the market for common languages fluctuate from 8-10 RON per page (translations by students or people who do not have a certified professional status) up to 50-60 RON for highly specialised translations performed by established translation service providers. Rare languages will be charged at higher rates, as are translations commissioned by foreign clients. In these cases, fees will compete with those on the European and international market (7-15 eurocents per word) (see Greere 2010).

3.2.7. Summary of the status of translators in Romania

Romania has a developing system of specialised translator training at Masters level, and a public system of translator authorisation/certification that seems to be taking little account of the specialised training. The training system has developed since 1991, whereas the public certification system more properly belongs to an earlier era when there was no specialised training of translators.

The first result of this is an unfortunate mixing of signals: "Clients often consider the authorisation [by the Ministry of Justice] a sign of professionalism and seek out authorised translators for any task, regardless if the task they are commissioning involves a legal/official text-genre" (Greere and Tătaru 2008: 97).

A second result is that, since Romania keeps a very complete list of certified translators and has a set of legal regulations, as recommended by Directive 2010/64/EU, it scores quite well in the *Status Quaestionis* survey (Hertog and van Gucht eds 2008) (see 2.3.1 above). On paper, the system should be allowing access to justice.

¹¹⁴ [http://legestart.ro/Monitorul-Oficial-208-din-01.04.2009-\(M.-Of.-208-2009-14032\).htm](http://legestart.ro/Monitorul-Oficial-208-din-01.04.2009-(M.-Of.-208-2009-14032).htm). Accessed November 2011.

¹¹⁵ Anca Greere, personal communication, 16/05/12.

One might hope that publicly authorised translators will realise that they need more training and will then turn to the university Masters programmes (as envisaged in Greere and Tătaru 2008). However, it is equally possible that younger translators will enter the newer sectors of the translation and localisation industry and will pick up their skills there.

Based on Parker (2008) we estimate that the potential market for professional translation and interpreting in Romania requires 1,267 people (0.39 percent of the world potential). This would mean that only a small percentage of the 32,856 "authorisations" correspond to active professional translators and interpreters. Further, if the main translator association has 112 full members (this is the number they have reported to the FIT), that particular signal of status would appear to be of interest to just 8.8 percent of the potential population of professional translators and interpreters.

3.3. Slovenia¹¹⁶

Slovenia is of interest here because it is a relatively new member of the EU (since 2004) and its official language, Slovene, is protected and promoted by national policies: it is spoken by about 2.5 million people.

As is the case with most languages of limited diffusion, the proportion of translations in published books in Slovene is quite high: 25 percent overall, rising to 42 percent of literary works (Fock et al. 2008). One would thus expect translators to be of considerable importance not just in enhancing the status of Slovene as a European Union language, but more especially as builders of Slovene written culture.

3.3.1. Language policy

The official language in Slovenia is Slovene. The Slovenian Constitution nevertheless recognises three minorities: Hungarians (0.32 percent), Italians (0.11 percent) and Roma (0.17 percent). Hungarian and Italian are also official languages in the localities where those communities live.

Slovene is promoted through the Public Use of the Slovene Language Act (2004) and the National Programme for Language Policy (2007).

3.3.2. Translator training

The Department of Translation at the University of Ljubljana began teaching in 1997. It now offers a three-year Bachelors course in Interlinguistic Communication (BA), an MA in Interpreting and an MA in Translation. It is a member of the CIUTI, the consortium for the European Masters in Conference Interpreting, and the European Masters in Translation. It offers courses in Slovene with English, German, French and Italian (Hungarian and Romani are not offered). It currently has some 540 students.¹¹⁷

¹¹⁶ Our thanks to Nike Pokorn of the University of Ljubljana for providing much useful information and for checking this section.

¹¹⁷ <http://www.prevajalstvo.net/> Accessed November 2011.

The University of Maribor has a Translation Studies department that offers first-cycle programmes in "Interlingual Studies" with English, German and Hungarian.¹¹⁸

The Slovenian Armed Forces have a School of Foreign Languages that "provides translation, interpreting and proofreading services for the needs of the Slovenian Armed Forces and the Ministry of Defence".¹¹⁹ The school appears not to teach translation, interpreting or proofreading.

3.3.3. Translator associations

A Slovenian Translators Association was founded in 1953. It later split into two parallel associations, although the literary association claims to have inherited the mantle of longevity:

DSKP: Društvo slovenskih književnih prevajalcev (Association of Literary Translators of Slovenia). Its website lists 241 members.¹²⁰ It is a member of the Conseil Européen des Associations de Traducteurs Littéraires.

DZTPS: Društvo znanstvenih in tehniških prevajalcev Slovenije (Association of Scientific and Technical Translators of Slovenia) has 476 members (FIT), is a member of the FIT, and its website claims it has 50 years of history.¹²¹ It is one of the few associations that published recommended rates of pay for translations.

We should also note the existence of the Slovenian Association of Conference Interpreters (KTS), founded in 1972 and now with 48 members¹²², and the Association of Interpreters for the Slovene Sign Language (ZTSZJ), founded in 2004, whose website lists some 44 interpreters.¹²³

Osolnik-Kunc (2009), affiliated with the Judicial Training Centre of the Ministry of Justice, has proposed the creation of a Slovene Association of Court Interpreters and Sworn Translators.

The Slovenian Association of Translation Companies (SATC) was founded in 2008 and has 27 member companies.¹²⁴ It has applied to become a member of EUATC.

3.3.4. Census, taxation and social security

We have no information on special categories for translators in the census, taxation system or social security system.

We note, though, that translators who have the status of "self-employed workers in culture" have all social insurance paid by the state if they can prove that they have limited income (e.g. they had this status in 2011 if they earned less than 21,605 euros gross in 2010).¹²⁵

¹¹⁸ <http://www.ff.uni-mb.si/oddelki/prevodoslovje/studijski-programi.dot>. Accessed November 2011.

¹¹⁹ <http://www.slovenskavojska.si/en/structure/genneral-staff-commands-and-units/doctrine-development-educational-and-training-command/school-of-foreign-languages/>. Accessed November 2011.

¹²⁰ <http://www.dskp-drustvo.si/> The number is given as 210 in Fock et al. 2008.

¹²¹ <http://www.dztps.si/>. Accessed November 2011.

¹²² <http://www.zkts.si/news.php>. Accessed November 2011.

¹²³ <http://www.tolmaci.si/?id=3&c=21>. Accessed November 2011.

¹²⁴ <http://zpp.gzs.si/slo/>. Accessed November 2011.

¹²⁵ Nike K. Pokorn, 8/10/2011.

3.3.5. Sworn and authorised Translators

Sworn translators are certified and authorised by the Ministry of Justice on the basis of an exam. The certification is normally for life. They may work in the justice system at all levels.

According to Osolnik-Kunc (2009)¹²⁶, 90 percent of all court interpreters actually work as legal translators. Osolnik-Kunc also mentions there are 871 court interpreters, so there must be about 784 people doing translations for the justice system.

3.3.6. Summary of the status of translators in Slovenia

Looking at the association memberships, we might suppose that about 809 people belong to a translator or interpreter association in Slovenia (give or take double or triple memberships). Using Parker's rule of thumb (2008), the potential market might require 292 translators and interpreters (0.09 percent of the world potential), and yet we find far more than twice that number joining the associations, not to mention the more than 700 people apparently doing translations (or certified to do them) in and around the courts, plus more than 60 or so new translation graduates entering the market each year.

One might surmise that the function of translators in Slovenia extends well beyond the country's economic needs. Many must be working for love, culture ("self-employed workers in culture"), subsidies, or the role of Slovene as an official language of the European Union.

The limited presence of Hungarian in the training programmes, and indeed in the statistics on the court interpreters, suggests that Slovenia's internal multi-lingualism policy is not a major generator of translations.

3.4. United Kingdom

The United Kingdom merits inclusion as a case study because of the apparent success of its translator certification systems, notably through the Chartered Institute of Linguists, the development of several large active associations, and the recent challenge to those systems in the field of legal translation and interpreting.

3.4.1. Language policy

The *de facto* official language of the United Kingdom is English. Welsh is spoken by some 582,000 people (20 percent of the population of Wales); about 110,000 people speak Irish in Northern Ireland; Scottish Gaelic is spoken by some 65,000 people (1.3 percent of the Scottish population).¹²⁷ Internal translation services are thus required for at least English-Welsh.

More significant internal translating is nevertheless required for the many documents and services associated with immigration. According to the 2001 Census, some 4.9 million people (8.3 percent of the population) were born

¹²⁶ "Court interpreters and sworn translators of legal language"

http://www.eulita.eu/sites/default/files/Court%20interpreters%20and%20sworn%20translators%20of%20legal%20language_0.pdf. Accessed November 2011.

¹²⁷ http://www.direct.gov.uk/en/Governmentcitizensandrights/LivingintheUK/DG_10012519. Accessed November 2011.

outside of the United Kingdom. Since 2004 there has been significant immigration from central and eastern Europe, due to the free movement of labour within the European Union.

3.4.2. Translator training

Translator training in the United Kingdom began with postgraduate programmes, mainly for interpreters, at Westminster in London (1963) and Bath University (1966). A four-year Bachelors programme was established at Heriot-Watt University in 1976. The predominant model is nevertheless for translators to be trained in one-year or two-year postgraduate programmes, as has been the case in Surrey (1985), Bristol (1994), Middlesex in London (1994), Leeds (1996), Edinburgh (1992), Salford (1992), Aston in Birmingham (1997), Swansea (2000), Imperial College London (2001), Hull (2002) and Roehampton in London (2003). A programme in literary translation has been offered at the University of Essex since 1966.

Many further programmes have been opened since 2005, mainly with a one-year Masters structure. Many of these programmes cater especially to overseas students, who pay considerable fees to study in the United Kingdom. In some cases the programmes emphasise translation theory and courses on general practice, with minimal training in specific language pairs. It would be misleading to suppose that all these training programmes were supplying the internal translation market in the United Kingdom. They are responding more to the global market for English-language education.

In 2011 the University of Westminster closed its MA in Conference Interpreting due to financial constraints.¹²⁸

3.4.3. Translator associations

CIOL: The Chartered Institute of Linguists was founded in 1910 and "serves the interests of professional linguists throughout the world and acts as a respected language assessment and recognised awarding organisation delivering Ofqual (Office of Qualifications and Examinations Regulator) accredited qualifications". In 2011 its Translating Division had 2,700 members.¹²⁹

The admission criteria for full membership are quite subtle but might be summarised as follows: candidates require the IOL Diploma in Translation or "a recognised post-graduate degree of a British or overseas University in a modern language or languages, or in bi-lingual translation/translation studies". Alternatively, candidates may be admitted if they have at least three years' professional experience and one of the following: the CIOL Diploma, the Ministry of Defence examination in interpreting, or a First or Second Class Honours degree in Modern Languages from "a recognised British or overseas University or awarded by the Council for National Academic Awards".¹³⁰ Admission for associate membership is similar but at a less demanding level. There is thus a balance of academic qualifications, the CIOL's own exams, and experience.

¹²⁸ <http://theinterpreterdiaries.com/2011/05/18/the-university-of-westminster-closes-its-training-program/>. Accessed November 2011.

¹²⁹ <http://www.iol.org.uk/>. Accessed November 2011.

¹³⁰ <http://www.iol.org.uk/membership/CriteriaforMembershipOct08.pdf>. Accessed April 2012.

The Institute of Linguists Educational Trust (IOLET) Diploma in Translation was introduced in 1989 and is widely respected. Some universities offer short-term training courses in preparation for the public examinations for the Diploma.¹³¹

The CIOL also offers "Chartered Linguist" status, for which candidates require

the Diploma in Translation awarded by the Chartered Institute of Linguists, or an equivalent qualification in translation at Masters level (NQF Level 7), in the relevant language combination(s). An MA used in support of an application must have contained an assessed practical translation module, completed in the language in which the applicant wishes to register. It should be noted that, depending on content and skills assessed, some Masters degrees in translation may not be acceptable; potential applicants requiring guidance are advised to contact the CIOL. Qualified Members of ITI must satisfy the ITI requirements for translation membership in the relevant language combination(s). In exceptional circumstances qualifications other than those indicated above, supported by appropriate demonstrated experience, may be accepted.¹³²

This appears to mean that not all Masters programmes in Translation are recognised as being equivalent to the CIOL's Diploma in Translation. The CIOL nevertheless has not compiled a list of Masters programmes that might be considered unacceptable.¹³³

ITI: The Institute of Translation and Interpreting (ITI) was founded in 1986 as a breakaway from the CIOL. It is a member of the FIT. "Qualified" members require "a first degree or postgraduate qualification in a relevant subject or a corresponding qualification accepted by ITI"; "associate" membership requires "evidence of professional interest in translation or interpreting".¹³⁴ In 2007 there were 2,642 members.¹³⁵ The institution is organised in terms of 13 regional groups, and specific networks in accordance with languages and modalities (translation, interpreting, subject matter, new members, etc.).

The ITI and CIOL offer a wide range of services, including a free legal helpline, reduced-rate Professional Indemnity Insurance, discounts on things like hotels and stationery purchases, and (CIOL only) a health insurance plan (see 2.4.4 above).

TASA: The Translators Association of the Society of Authors was established in 1958. It is a member of the FIT and the Conseil Européen des Associations de Traducteurs Littéraires and lists 330 members. Membership is based on publications.

¹³¹ See, for example: <http://www.city.ac.uk/courses/cpd/institute-of-linguists-educational-trust-iolet-diploma-in-translation-module-1>, and <http://2009.westminster.ac.uk/schools/humanities/professional-courses/diploma-in-translation>. Accessed November 2011.

¹³² <http://www.iol.org.uk/membership/CL%20Rules/CLRules11.pdf>. Accessed November 2011.

¹³³ According to Alan Peacock, Joint Acting CEO and Director of Membership of the CIOL (personal communication 26/04/12): "When we were drawing up the criteria for the CL scheme, it was felt that the content of some Masters degrees in Translation might require exploration, to ensure that the modules taken were sufficiently robust in terms of professional practice: for example, a degree with heavy emphasis on technology or theory might not be considered sufficient to fulfil the practice element expected of a Chartered Linguist. There is no list of degrees which are not accepted; it was a case of keeping our options open to seek information about the contents of qualifications with which we are not familiar."

¹³⁴ <http://www.iti.org.uk/> Accessed November 2011.

¹³⁵ http://en.wikipedia.org/wiki/Institute_of_Translation_%26_Interpreting Accessed November 2011.

NUPIT: The National Union of Professional Interpreters and Translators was founded in 2001 as a part of Unite, Britain's largest trade union.¹³⁶ It is reported as having about 100 members.¹³⁷ Its website states: "Most of our members are public service interpreters; many are involved in court and police work, others work with agencies or for health authorities. We have a small but growing membership among business and conference interpreters. All are self-employed and freelance."

APCI: The Association of Police and Court Interpreters was founded in 1974 and had 350 members in 2011.

ATC: The Association of Translation Companies was founded in 1976. Its website lists 173 member companies.¹³⁸

Further associations have been founded in very recent years, apparently in the wake of the Ministry of Justice outsourcing its interpreting and translation services to the private company Applied Language Solutions (see 3.4.5 below):

PIA: The Professional Interpreters' Alliance was formed in 2009: "It will fight against exploitation of the profession by commercial intermediaries and the outsourcing of interpreting services within the public sector".¹³⁹ Membership is open to public service interpreters registered with the National Register of Public Service Interpreters (NRPSI). It is reported as having 400 members and appears to have had some success in boycotting Applied Language Solutions.¹⁴⁰

SPSI: The Society for Public Service Interpreting was formed in 2011 to represent interpreters listed with the National Register of Public Service Interpreters (NRPSI): "As with all professions, interpreters need to be listed by the regulatory body as well as by the membership body of their choice."¹⁴¹

The significant fragmentation of the field since 2001 is mostly due to movements within public service interpreting, which is the segment closest to the politics of immigration. With respect to written translation, the two large associations (the Chartered Institute of Linguists and the Institute of Translation and Interpreting) appear to remain strong stable voices.

3.4.4. Census, taxation and social security

The category "translator" was listed in the United Kingdom Census for the first time in 2011.

We have no information on any special category for translators in the registration system for national insurance and taxation.

The 2003 Standard Industrial Classification (SIC) listed "translation" under "74.83 Secretarial and translation activities", alongside "Call Centre Activities".¹⁴² The

¹³⁶ <http://www.unitetheunion.org/nupit>. Accessed November 2011.

¹³⁷ http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_UK_interpreting_and_translation_associations. Accessed November 2011.

¹³⁸ <http://www.atc.org.uk/>. Accessed November 2011.

¹³⁹ <http://www.profintal.org.uk/>. Accessed November 2011.

¹⁴⁰ <http://nopeanuts.wordpress.com/resistance/uk-interpreters-boycott/police-rip-up-contract/>. Accessed November 2011.

¹⁴¹ <http://www.spsi.org.uk/>. Accessed November 2011.

¹⁴² <http://www.nomisweb.co.uk/articles/ref/abi/ETApr03Jones.pdf>. Accessed November 2011.

2007 SIC lists "translation" under "74.3 Translation and interpretation activities".¹⁴³

"Translation and Interpretation Services" are included in the Office for National Statistics data. Their Services Producer Price Index (2011) indicates that the value of these services grew by just 3 per cent between 2005 and 2010.¹⁴⁴

3.4.5. Sworn translators

The United Kingdom has no system of sworn translators as such.

In practice, legal documents (writs, statements) are accompanied by a certification stating the qualifications of the translator, but this is not required.

The Institute of Translation and Interpreting (ITI) qualifies some members as "Police and Court Interpreter Members" but this has no official standing with the police or courts.

The Chartered Institute of Linguists, in conjunction with the Metropolitan Police Service, created a test that led to a public service interpreting qualification relating to the police service within the UK and which is reported as being recognised by the National Register of Public Service Interpreters (NRPSI).

Interpreters registered in accordance with the above systems may be required to complete some translation tasks.

On 1 April 2011 the National Register of Public Service Interpreters (NRPSI) was detached from the Chartered Institute of Linguists and became a not-for-profit company. The Register lists "over 2,350 interpreters in 101 languages".¹⁴⁵

As noted above, in 2011 the Ministry of Justice contracted the private company Applied Language Solutions for language services, and "linguists" were invited to register with the Ministry through the company.¹⁴⁶

According to the Chartered Institute of Linguists, this means that the commercial supplier of services is now also responsible for recognising the qualifications of translators and interpreters, which could constitute a conflict of interests.¹⁴⁷ An online petition against the outsourcing had collected 2,374 signatures by 15 November 2011.¹⁴⁸ In December 2011 the CIOL claimed that "there is a large number of NRPSI-registered interpreters who have stated that they will not work for the Ministry of Justice through ALS – a survey over the last few weeks listed 1,167, out of the total registration on NRPSI of approximately 2,300."¹⁴⁹ On 19 December 2011, the CIOL recognized that it would be difficult to

¹⁴³ <http://www.ons.gov.uk/ons/guide-method/classifications/current-standard-classifications/standard-industrial-classification/index.html>. Accessed November 2011.

¹⁴⁴ <http://www.ons.gov.uk/ons/rel/ppi2/services-producer-price-indices/quarter-2-2011/tsd-services-producer-price-index---quarter-2-2011.html>. Accessed November 2011.

¹⁴⁵ <http://www.nrpsi.co.uk/>. Accessed February 2012.

¹⁴⁶ <http://www.appliedlanguage.com/>. Accessed November 2011.

¹⁴⁷ <http://www.iol.org.uk/nrpsi/NRPSIRepWeb0511.pdf> Accessed November 2011.

¹⁴⁸ <http://epetitions.direct.gov.uk/petitions/8290>. Accessed November 2011.

¹⁴⁹ http://www.iol.org.uk/news/news_article.asp?r=PB63KS11093. Accessed February 2012. This statement gives links to parliamentary debate and question on the issue, including that the reasons for the outsourcing were to improve the quality of the previous system and to save money: "the expected saving would be about £18 million on an annual budget of £60 million".

maintain standards “if so many qualified and quality vetted interpreters refuse to make their services available”.¹⁵⁰

In March 2012 it was reported that 90% of interpreters were boycotting Applied Language Solutions,¹⁵¹ suggesting that outsourcing may not be the best applied solution.

In 2011, Applied Language Solutions argued that registered interpreters must complete 30 hours of Continued Professional Development per year in order to stay registered.¹⁵² This appears to apply to translators as well.

3.4.6. Summary of the status of translators in the United Kingdom

If the United Kingdom has 3.25 percent of the world potential market, it might have 10,420 professional translators and interpreters.

The combined membership of the 10 associations and registries is 9,289 translators and interpreters (assuming the members of the public service interpreters’ associations are already counted in the corresponding national registry). Even if the figure is brought down to 8,000 in order to compensate for dual memberships¹⁵³, the percentage of association membership is still a very high 76.7 per cent.

We thus find that the professional associations are performing the main signalling function. Academic qualifications, on the other hand, are increasingly catering for an international market and are not always recognised as professionally valid.¹⁵⁴

The move to outsource government translation and interpreting services to a private company should be considered in all its ramifications. There can be little doubt that it upsets many of those whose status was constructed on the basis of previous systems.

3.5. Spain

Spain is of interest here because of the rapid expansion of translator-training programmes in the 1990s and the relative fragmentation of the translator associations, due in part to the system of co-official languages.

3.5.1. Language policy

The Spanish Constitution of 1978 stipulates that Spanish is the official language of Spain and that Basque, Catalan and Galician are co-official in their corresponding *comunidades autónomas* (regional administrative communities).

This creates a certain internal demand for translation between the official and co-official languages, although the co-official languages are rarely in evidence in the justice system.

¹⁵⁰ Letter from the Chairman of the NRPSI to the Minister of Justice:
<http://www.nrpsi.co.uk/pdf/NRPSI%20%20letter%20to%20MoJ%2019.12.2011.pdf>.

¹⁵¹ See e.g. <http://www.solicitorsfirm.com/90-of-interpreters-boycott-applied-language-solutions>

¹⁵² <http://www.linguistlounge.com>. Accessed November 2011.

¹⁵³ CIOL/ITI (2011: 5) reports that 22 percent of the respondents were members of both the CIOL and the ITI.

¹⁵⁴ This could become an important consideration for the European Masters in Translation, if and when degrees issued by members of the EMT network are not recognised as professionally valid within the domestic market.

Spain's accession to the European Community in 1986 enhanced the importance of translation between Spanish and other European languages. It also led to increased trade and investment, which has created further demands for translation.

Although the Spanish tourism industry represents about 11 percent of the country's GDP, it would not seem to employ the corresponding percentage of professional translators.

3.5.2. Translator training

University-level translator training began in 1959 with the Centro Universitario Cluny in Madrid, which was an extension of the ISIT in Paris. This was followed in 1972 by a three-year first-cycle programme at the Universitat Autònoma in Barcelona, and in 1974 by the postgraduate programme at the Universidad Complutense in Madrid. The three-year model was repeated in Granada in 1979 and in Las Palmas in the Canary Islands in 1988.

In 1991 a law was passed allowing a new four-year undergraduate structure, which was adopted by programmes in Málaga (1990), Alacant (1990), Universitat Pompeu Fabra in Barcelona (1992), Vic (1993), Salamanca (1992), Vigo (1992), Comillas in Madrid (1993), Jaume I in Castelló (1994), Alfonso X in Madrid (1994), Universidad Europea in Madrid (1995), Universidad de Valladolid in Soria (1995), Fundación Felipe II in Aranjuez (1999).

To this should be added various short-cycle Masters programmes at the universities of Deusto (1990), Vitoria-Gasteiz (1990), Santander (1991), Valencia (1993), and Valladolid (1995), together with a Masters in conference interpreting at the Universidad de La Laguna in the Canary Islands (1988), and courses in Spanish-English translation have been taught at the Spanish open university UNED since 1988.

With the entry into the European Higher Education Area, Spain adopted a general structure where a four-year Bachelors programme is followed by a one-year Masters. This has led to maintenance of the existing undergraduate programmes and a profusion of one-year Masters programmes, with varying degrees of specialisation.

In all, there might be some 27 Spanish universities that have specialised translator-training institutions. In 2000 it was estimated that they were teaching some 6,909 students at any given moment (Pym 2000: 232), and we might want to extend that some 10,000 now. Even when we allow for the high drop-out rates in Spanish universities, these institutions could still be producing at least 1,200 academically qualified translators—also qualified as 'interpreters'—a year.

3.5.3. Translator associations

The first translator association was the Asociación Profesional Española de Traductores e Intérpretes (APETI), founded in 1954. We do not know how many members it has, and it does not respond to repeated requests for information.

The Asociación española de traductores, correctores e intérpretes (ASETRAD) dates from 2003 and claims to have 601 members. It would appear to be in direct competition with APETI.

Newer associations have been founded in the regions with co-official languages: in the Basque Country (1987, with 185 members), Catalonia (2003, with 598 members) and Galicia (2001, with 98 members). There are also regional associations in Aragon (2002) and Valencia (2003).

Specialised associations include the Asociación de Intérpretes de Conferencia de España (1968, with 70 members), the Associació de Traductors i Intèrprets Jurats de Catalunya (1992, with 166 members), the Asociación Profesional de Traductores e Intérpretes Judiciales y Jurados, and the Asociación de traducción y adaptación audiovisual de España (2010).

Literary translators are also often members of the various societies and associations of authors.

In 2011 the Agrupación de Centros Especializados en Traducción changed its name to the Asociación de Empresas Certificadas en Traducción e Interpretación de España (ACT CALIDAD). It has 24 companies as members.¹⁵⁵

For the size of the market, there is considerable fragmentation, only part of which can be explained in terms of co-official languages. It may be that the traditional association APETI, has stagnated is unable to represent the complexity of what is happening on the market.

Some of these associations have been associated with calls for a Colegio de Traductores, which would be an official organisation comprising only those who are qualified to work as translators, presumably through academic qualifications or some degree of experience. That is, there have been calls for a "protected title", similar to the calls in Québec.

3.5.4. Census, taxation and social security

In the Special Regime for Self-Employed Workers (Régimen de Trabajadores Autónomos) there is a specific recognition for translators and interpreters (more precisely, epigraph 774 / section 2). Freelance translators can thus issue invoices and have specific obligations to the Spanish tax system (besides paying the VAT every three months they also have to pay a monthly fee in order to be registered with the Social Security system).

3.5.5. Sworn translators

Sworn translators (from 2009 officially called "Traductores/as-Intérpretes Jurados/as"¹⁵⁶) are authorised by the Spanish Ministry of Foreign Affairs and Cooperation. Candidates have to pass a written and oral exam that is organised once a year. They must have a nationality of the European Union.

Candidates who have a degree in Translation and Interpreting may be automatically recognised as sworn translators, without passing the exam, if they have passed courses in legal translation.¹⁵⁷

Further, applicants who have been recognised as sworn translators in another EU country are also recognised as sworn translators in Spain for the corresponding

¹⁵⁵ <http://www.act.es/empresas.htm>. Accessed November 2011.

¹⁵⁶ Real Decreto 2002/2009: <http://www.boe.es/boe/dias/2009/12/24/pdfs/BOE-A-2009-20767.pdf>.

¹⁵⁷ <http://www.maec.es/es/menuppal/ministerio/tablondeanuncios/interpretesjurados/Paginas/Intpret-es%20Jurados.aspx>. Accessed November 2011.

language pair. According to ongoing research by Josep Peñarroja i Fa, President of the Asociación de Traductores e Intérpretes Jurados de Cataluña (2012), Spain is "the only country in Europe that officially allows recognition of our European colleagues, whereas there is no reciprocity in any of the other European countries."¹⁵⁸ Since writing those lines, Peñarroja has nevertheless been recognised as "traducteur agréé par la Cour de cassation" in France (personal communication, 20 April 2012), suggesting that the asymmetry might not be complete.

In Catalonia, Galicia and the Basque Country the regional administration can appoint sworn translators who work with the corresponding language (Catalan, Galician and Basque).

Authorisation as a sworn translator is for life.

The current list of sworn translators is available on the website of the Ministry of Foreign Affairs and Cooperation. The list is 1,252 pages long and includes 4,164 translators who list email addresses.

The system of sworn translators is relatively distinct from what happens in the Spanish courts. Section 231.5 of the Spanish Judiciary Act (Ley Orgánica del Poder Judicial) reads: "In oral hearings, the Judge or Court may appoint any person who knows the required language to act as the interpreter and he/she shall take a prior oath or promise to that effect."¹⁵⁹

In 2008 the Ministry of the Interior contracted its translation and interpreting services to the private company SeproTec.¹⁶⁰ Numerous scandalous situations have been reported, where interpreters hired by the company have been engaged in non-professional conduct.¹⁶¹ The outsourcing has also been criticised by a magistrate as contributing to low professional standards.¹⁶² It is not entirely clear, however, whether the lack of professional status is caused by the private company, or whether the outsourcing is simply an inadequate response to a more fundamental problem of inadequate availability of translation and interpreting

¹⁵⁸ "...resulta muy descorazonador constatar que en todo lo relacionado con nuestra profesión, somos el único país de Europa que tiene una norma que permite el reconocimiento de nuestros colegas europeos, sin que ninguno de esos países exista reciprocidad" (2012). For some four years Peñarroja i Fa used himself as a "guinea pig", requesting European recognition of his Spanish qualifications. His 2012 *Butlletí* includes refusals from France and Geneva.

¹⁵⁹ "En las actuaciones orales se podrá habilitar como intérprete a cualquier persona conocedora de la lengua empleada, previo juramento o promesa de aquélla." Text as in Ley Orgánica 1/2009, modifying the Ley Orgánica of 1985: http://noticias.juridicas.com/base_datos/Admin/lo1-2009.html. Cf. article 441 of the Ley de Enjuiciamiento Criminal (1882/2004): "El intérprete [including translators] será elegido entre los que tengan títulos de tales, si los hubiere en el pueblo. En su defecto, será nombrado un maestro del correspondiente idioma, y si tampoco lo hubiere, cualquier persona que lo sepa." http://noticias.juridicas.com/base_datos/Penal/lecr.l2t5.html#a441. Accessed February 2012.

¹⁶⁰ <http://www.seprotec.com>

¹⁶¹ "Ministry of the Interior Privatizes the Translation Services of the Police and the Civil Guard" <http://www.elmundo.es/elmundo/2008/05/31/espana/1212207586.html>; An interpreter is sent to the Barajas airport to work for the police and is arrested by the police because he is in their list of wanted persons: <http://ccoomir.blogspot.com/2010/02/seprotec.html>; "Ministry of the Interior uses Translators without Guarantees of their Qualifications": <http://www.publico.es/espana/122671/interior-emplea-traductores-sin-garantias-en-sus-investigaciones>; "Paying 10 euros an hour, it is difficult to ensure the desirable professionalism [among interpreters working for the police]: <http://www.magdabandera.com/archives/000771.html>; "Police are sent interpreters with criminal records": <http://www.20minutos.es/noticia/384035/antecedentes/traductores/policia/>; "Police interpreters arrested": <http://www.interviu.es/reportajes/articulos/varios-traductores-policiales-han-sido-detenido>.

¹⁶² <http://www.elgasconjurado.com/2010/02/15/informe-de-la-magistrada-pilar-de-luna-jimenez-de-parga/>.

services. Immigration in Spain has created a demand for interpreters in more than a hundred languages of limited diffusion; no academic training is offered for translators and interpreters in those languages; the recruitment of interpreters is thus necessarily from among non-professionals, and often from the same communities as the people requiring translation services. At the same time, budget cuts mean that there is pressure to reduce the numbers of in-house translators. A report in January 2012 claims that the Madrid courts are planning to eliminate translation services for 114 minority languages.¹⁶³ Such a measure would contravene European legislation, but neither the legislation nor the outsourcing can guarantee justice.

3.5.6. Summary of the status of translators in Spain

If Spain has 2.09 percent of the world potential demand (Parker 2008), it could have some 6,960 professional translators and interpreters. This suggests that the 10,000 or so students in the various training programmes are finding it very hard to enter the professional market, and that the 4,000 or so sworn translators/interpreters are not all working professionally.

When production of academic certification exceeds market demands, the strength of the signal is logically diminished – a degree in translation will not have a great market value. FIT Europe (2010) reports that the average payment for translations in Spain is 0.07 euros per word, which is significantly lower than in France, Finland or the United Kingdom.¹⁶⁴

We might find a similar overproduction of graduates in Germany, for example. In that case, however, the overproduction is to some extent compensated for by a strong and relatively unified system of associations, which can represent the profession and to some extent fight for reasonable rates of pay. In Spain, on the other hand, the system of associations is highly fragmented and no unified voice is in evidence.

Spain has been progressive in recognising the professional qualifications of sworn translators and interpreters from other EU countries. However, this move appears not to have been reciprocated by any other country in Europe.

Spain has also been innovative in outsourcing the translation and interpreting services of its Ministry of the Interior, prior to a similar move in the United Kingdom. The result, however, would not appear to have solved the problem of providing access to justice for immigrants who do not speak Spain's official languages.

3.6. United States

The United States is of interest here as a comparison country because the size of its economy is similar to that of Europe, its degree of subsidiarity is in some cases comparable to Europe, and the American Translators Association operates a certification system that appears to be successful in terms of impact on the market.

Although accused by one of its own translation scholars as being "imperialistic abroad and xenophobic at home" (Venuti 1995: 17), the United States is very largely a country of immigrants, and translation and interpreting thus serve

¹⁶³ <http://www.abc.es/20120113/madrid/abcp-juzgados-retiran-traductores-lenguas-20120113.html>

¹⁶⁴ http://www.fit-europe.org/vault/FIT_Europe_Rates_report_fr.pdf. Accessed November 2011.

important internal functions, in addition to its importance for globalising capitalism and national security.

3.6.1. Language policy

The United States has no official language, although 31 states have some form of law recognising English as an official language. Even in those states there are "common-sense exceptions permitting the use of languages other than English for such things as public health and safety services, judicial proceedings, foreign language instruction and the promotion of tourism".¹⁶⁵

In the 2007 census, some 55 million people reported speaking a language other than English at home, and of them 34.5 million spoke Spanish or Spanish creoles at home.¹⁶⁶ This would make the United States the world's fifth largest Spanish-speaking population.

3.6.2. Translator training

Translator and interpreter training in the United States may be dated from the foundation of the programme at Georgetown University in 1949, as a direct follow-up from the end of the Second World War at the Nuremberg trials. This was followed by the international programme at Monterey from 1965, then the creation of programmes at Brigham Young in 1976, Florida International University in 1978, Delaware in 1979, San Diego State in 1980, Kent State in 1988 and Hawaii in 1988. Programmes in literary translation were established at Binghamton in 1971, Arkansas in 1974, and Iowa in 1977.

These years are similar to those of the main translator-training institutions in Europe, although the student numbers would seem to be significantly lower. Perhaps because of the high fees charged for university-level education, there has been little development of the model of the large school offering specialised three-year or four-year training in translation and interpreting. The programme at Georgetown was reported as having closed in 2001, and the programmes at Monterey largely survive because of the significant student intake from China.

There has nevertheless been a significant expansion of training in recent years. The TISAC website lists 103 programmes offered at a total of 45 institutions (2011).¹⁶⁷ Many of these are short-term certificate programmes or summer schools.

3.6.3. Translator associations

Civil society in the United States is highly developed, and there are numerous non-government associations for translators and interpreters. The field is dominated by the American Translators Association, but there are many further associations at the state and regional levels. The many associations for medical interpreting are under the umbrella of the National Council on Interpreting in Health Care, while court interpreting is represented at national level by the National Association of Judiciary Interpreters and Translators.

¹⁶⁵ <http://www.us-english.org/view/9>. Accessed November 2011.

¹⁶⁶ <http://www.census.gov/hhes/socdemo/language/data/acs/ACS-12.pdf>. Accessed November 2011.

¹⁶⁷ <http://www.tisac.org/programs/>. Accessed November 2011.

A remarkable feature of the field is the way in which many associations, including the two umbrella organisations for medical and court interpreting, expressly include employers, interest groups, academics, administrators and sometimes government agencies, alongside practising language professionals.

No association that we have seen requires its members to have academic certification in translation or interpreting.

ATA: The American Translators Association was founded in 1959; in 2011 it stated it had "over 11,000 members in 90 countries".¹⁶⁸ It is organised in terms of 13 chapters in various regions of the United States, and it lists a further nine "affiliated groups", also in the United States. ATA organises a certification programme that has a positive market value.

TAALS: The American Association of Language Specialists, founded in Washington in 1957 mentioned having some 150 members in 2001 (Phelan 2001: 169). New members must be approved by a two-thirds majority at the General Assembly.¹⁶⁹ The statutes specify that admission is based on sponsorship and experience, not on academic qualifications.

NAJIT: The National Association of Judiciary Interpreters and Translators was incorporated as the Court Interpreters and Translators Association Inc. (CITA) in 1978¹⁷⁰, although its current by-laws date from 2005. Its website claims it has "over 1200 professionals" in 2011.¹⁷¹ Its members include "practicing spoken language judiciary interpreters and translators, as well as those who interpret or translate in other settings, judges, Ph.D. linguists, educators, researchers, students, administrators, and managers of non-profit community language bureaus and for-profit language agencies". It also includes interpreters who work between English and American Sign Language.

NCIHC: The National Council on Interpreting in Health Care was founded in 1998 and is a multidisciplinary organization whose mission is to promote and enhance language access in health care in the United States. It comprises "leaders from around the country who work as medical interpreters, interpreter service coordinators and trainers, clinicians, policymakers, advocates and researchers".¹⁷² Its values include "the empowerment of limited-English-proficient communities" and "The evolution of culturally appropriate practices in health care interpreter training".

NETA: The New England Translators Association was founded in 2004 and has about 150 members. "There are no certification prerequisites for membership."¹⁷³

ACIA: The Arizona Court Interpreters Association¹⁷⁴ was founded in 1980. Its 2011 directory lists 120 members.

CHIA: The California Healthcare Interpreting Association is a public charity dedicated to improving the quality and availability of language services in the delivery of healthcare. The organization was founded as the California Healthcare Interpreters Association in 1996 by group of interpreters and programme managers. The name was changed in 2003 to the California Healthcare

¹⁶⁸ <http://www.atanet.org/aboutus/history.php>. Accessed November 2011.

¹⁶⁹ <http://www.taals.net/apply.php>. Accessed November 2011.

¹⁷⁰ <http://www.aboutus.org/Najit.org>. Accessed November 2011.

¹⁷¹ <http://www.najit.org/index.php>. Accessed November 2011.

¹⁷² <http://www.ncihc.org/>. Accessed November 2011.

¹⁷³ <http://www.netaweb.org/>. Accessed November 2011.

¹⁷⁴ <http://www.aciaonline.org/>. Accessed November 2011.

Interpreting Association to better reflect the mission of serving the public interest and interests of LEP patients, rather than serving as a strictly professional association of interpreters. The association publishes the California Standards for Healthcare Interpreters. It offers low-cost liability insurance, financial services, training and professional resources.

CAPIT: The Colorado Association of Professional Interpreters was founded in 2001 to promote "all facets of interpreting in our community".¹⁷⁵

IITA: The Iowa Interpreters and Translators Association was founded in 2004. It is affiliated with ATA and is an organisational member of the NAJIT and the Registry of Interpreters for the Deaf (RID).¹⁷⁶ Its 2011 directory lists about 60 members.

NATI: The Nebraska Association for Translators and Interpreters was established in 1998. In 2011 it states it has "over 200 independent contractors, NGOs, government employees, businesses, volunteer language access activists, ESL instructors and healthcare providers"¹⁷⁷. In 2011 it became an affiliate of ATA.

TAPIT: The Tennessee Association of Professional Interpreters and Translators has 259 members in its directory in 2011.¹⁷⁸

AATIA: The Austin Area Translators and Interpreters Association was founded in 1985.¹⁷⁹

HITA: The Houston Interpreters and Translators Association was founded in 1993. Its online members directory offers special filter options for ATA Certified Translators, Texas Licensed Court Interpreters, and Federally Certified Court Interpreters.¹⁸⁰ It is an affiliate of ATA, but not an ATA chapter.

ALC: The Association of Language Companies is "a national trade association representing businesses that provide translation, interpretation, localization, and language training services"¹⁸¹.

TISAC: The Translation and Interpreting Summit Advisory Council was founded in 1991 and aims to "provide a vehicle for cooperation among organization concerned with language translation and interpreting".¹⁸² Its members include United States and Canadian associations and representatives of translators, interpreters, employers, researchers and government agencies.

The website of the National Council on Interpreting in Health Care (NCIHC) lists a further 10 regional associations specifically for medical interpreters, in addition to several of the regional chapters of ATA.

3.6.4. Census, taxation and social security

The United States Department of Labor has a code for translators, and that is used for statistics as well as contracts to provide services for the government. The taxation code number is 541930 ("Translation and Interpretation Services").

¹⁷⁵ <http://www.coloradointerpreters.org/>. Accessed November 2011.

¹⁷⁶ <http://www.iitanet.org/>, Accessed November 2011.

¹⁷⁷ <http://www.natihq.org/>. Accessed November 2011.

¹⁷⁸ <https://www.tapit.org/>. Accessed November 2011.

¹⁷⁹ <http://www.aatia.org/>. Accessed November 2011.

¹⁸⁰ <http://www.hitagroup.org/user/find>. Accessed November 2011.

¹⁸¹ <http://alcus.org/>. Accessed November 2011.

¹⁸² <http://www.tisac.org/>. Accessed November 2011.

The Bureau of Labor Statistics classifies translators and interpreters under "Media and Communication Workers". It gives the following information on salaries:

The median annual wage of interpreters and translators was \$43,300 in May 2010. [...] The lowest 10 percent earned less than \$22,950, and the top 10 percent earned more than \$86,410.¹⁸³

By comparison, the median wage for all "Media and Communication Workers" was US\$49.060, about 13 percent higher.

Note that, although the government provides these data, the civil-society associations are not allowed to recommend or otherwise influence fees charged by translators and interpreters. In 1994 the Federal Trade Commission prohibited the "Professional Association of Interpreters", registered in Washington, from "fixing or otherwise interfering with any form of price or fee competition among language specialists in the future; from maintaining any agreement or plan to limit or restrict the specialists working time or condition; for ten years, from making statements at an association meeting concerning fees; and, for three years, from compiling and distributing aggregate information concerning fees already charged".¹⁸⁴

3.6.5. Sworn translators

There is no system of sworn translators as such. Court interpreters, on the other hand, are certified by entities acting for the federal or state governments.

Certified translations are generally not required except for documents submitted to courts, which often require certification as a court interpreter. Holly Mikkelsen, author of textbooks on court interpreting, comments:¹⁸⁵

The courts still haven't figured out that not all interpreters can translate, and that the court interpreter certification exams don't test translation ability. The requirement to be a certified court interpreter to provide translation for a court is not universal, and since certification is only offered in a few languages, there is no requirement at all for non-tested languages.

3.6.6. Translator certification (ATA)

No professional or academic certification is required in order to work for the United States government as a translator or interpreter. Holly Mikkelsen reports¹⁸⁶:

¹⁸³ <http://www.bls.gov/ooh/Media-and-Communication/Interpreters-and-translators.htm#tab-5>. Accessed May 2012.

¹⁸⁴ Federal Trade Commission Decision and Consent Order, issued August 31, 1994. <http://www.federalregister.gov/articles/1994/09/23/94-23579/the-american-association-of-language-specialists-prohibited-trade-practices-and-affirmative>. The Order allows the association to express opinions: "nothing contained in Paragraph IV of this Order shall prohibit respondent [TAALS] from providing information or its non-binding and non-coercive views concerning interpretation equipment, the hours of work or preparation, or the number of language specialists used for types of jobs." The prohibition was restated in 1996, against the AIIC, the United States chapter of the AIIC, and TAALS. See: http://www.ftc.gov/os/1996/07/9270_id.pdf. Accessed November 2011.

¹⁸⁵ 15 November 2011. Holly Mikkelsen is Adjunct Professor at the Monterey Institute for International Studies.

¹⁸⁶ Factsheet survey data, 15 November 2011.

The sophisticated clients (State Department and other agencies that use a lot of translators for important transactions) look at CVs and give priority to translators with relevant degrees, credentials, and experience. A lot of government translations are contracted out to private agencies, some of which are fairly demanding. Since it's a public tender system, the contract goes to the lowest bidder, so standards are compromised for the sake of price. In the calls for tender, the government often states that one of the requirements is that all contract linguists be tested or certified, but they don't know what that means and the requirement isn't really enforced.

The American Translators Association and the National Association of Judiciary Interpreters and Translators certify translators (although the NAJIT translation test is a minor component of the interpreting test). Private language service companies sometimes test their contractors, and some of them use the term "certification" for that process.

The ATA certification system is based on a set of public exams, intended for "experienced translators with a high level of education". Candidates for the exams must provide prior proof of "a combination of education and work experience". A postgraduate degree is considered sufficient evidence to take the exam, but "the advanced degree need not be in translating or interpreting"¹⁸⁷. People with no professional experience are allowed to sit the exam but are advised against doing so.¹⁸⁸ The exam fee is currently US\$300 and the current overall pass rate is "below 20%".¹⁸⁹

Certified translators "may refer to their certification and are entitled to use the designation CT after their names in their résumés, business stationery, cards, and other related materials, provided they specify the language pair(s) and direction(s)".¹⁹⁰

As such, the ATA examination system would appear to accord great value to experience and relatively little value to academic certification of translators (since no such certification is considered necessary prior to taking the ATA exam). At the same time, however, ATA maintains a worldwide list of "approved translation and interpretation schools". This list is not used to exclude anyone from the certification system.

The Translation and Interpreting Summit Advisory Council (TISAC) meeting on 25 October 2011 discussed the various certification programmes in the United States. The following are excerpts from their unofficial minutes:¹⁹¹

Legal interpreting: NAJIT certification became superfluous with the state and federal court certifications of interpreters. NAJIT is now looking at revamping its certification program. NAJIT is looking at the ASL model which has a general exam and specialized exams (medical, legal).

¹⁸⁷ http://www.atanet.org/certification/eligibility_faqs.php. Accessed November 2011.

¹⁸⁸ Ibid.: "You do technically qualify, but the examination is designed for someone with a significant amount of experience working as a professional translator. It will be very difficult to pass the examination without that experience. If you do not have that experience, it would be a very good idea to attempt a practice test first to get an indication of how you might perform on the examination."

¹⁸⁹ http://www.atanet.org/certification/aboutcert_overview.php. Accessed November 2011.

¹⁹⁰ http://www.atanet.org/certification/aboutcert_overview.php. Accessed November 2011.

¹⁹¹ <http://info.cetra.com/blog/bid/47367/Translation-Interpreting-Summit-Advisory-Council-2011-Meeting> Accessed November 2011.

Healthcare interpreting: the current focus on certification might be misplaced. Standards for training should be given priority.

ATA translator certification: new project identified five key points based on ISO 17024 (which is not specific to T&I industry but rather is designed for evaluation of any certification program): (1) perform job task analysis; (2) create advisory council representing all stakeholders; (3) involve the advisory council, job task analysis results and the certification committee; (4) document the workings of the certification system; and (5) establish psychometric validity, reliability and fairness.

Glenn Nordin's¹⁹² personal vision of the future of translator certification in the US [...]: Government at all levels need to seek a national certification program and process. A tiered approach with context domains seems to be needed (apprentice – journeyman – professional – expert) in terms of competency within contextual usage domain. ATA certification could be the first step. Funding will be needed and a consortium of language associations (ACTFL, MLA, AAAL, ATA, NAJIT, JNCL, AMTA) plus state agencies can bring the political pressure to make that happen. (These are Glenn's views and do not represent USG or DoD position).

Fundamental question: Does the market want a national (or any other) certification program? With the exception of state and federal courts, there is currently no certification requirement in the T&I industry.

3.6.7. Summary of the status of translators in the United States

If the translation profession in the United States is compared to that in European Union, several differences are striking:

- The United States has a system of national civil-society umbrella organisations (ATA, NAJIT, TISAC, NCIHC, TISAC) that find few or no equivalents in the European system, give or take the umbrella role of the BDÜ in Germany, the fledgling CNT in Portugal, and the EUATC, which might roughly correspond to the American Association of Language Companies (ALC).
- This degree of supra-regional organisation allows ATA certification to have a market value, being recognised (although not required) by employers in both government and industry.
- The larger organisations include more than just translators and interpreters. They bring in a wide range of professionals, who might be broadly labelled stakeholders in the language industry. The European organisations, on the other hand, tend to separate translation from the wider questions of language training and use.
- The United States has just a handful of very large companies providing language services (translation, interpreting, localisation, technical writing). This means that the large US companies have a global reach that directly affects the European market. Translators involved in those sectors are more likely to seek status in terms of international organisations and employers rather than on the national level.

¹⁹² Principal Foreign Language and Area Advisor, Office of the Under Secretary of Defense for Intelligence.

- Labor Department Statistics suggest that the rate of self-employment among translators and interpreters is just 26 percent in the United States.¹⁹³ If this figure is exact, it would be much lower than the estimates for Europe.¹⁹⁴
- Labor Department statistics predict that the employment market for translators and interpreters should increase by 42 percent between 2010 and 2020.¹⁹⁵ This is comparable to the Bundesagentur für Arbeit statistics that show a 9.3 percent increase in the German market from 2005 to 2011.¹⁹⁶ (A similar growth is predicted for Canada, although for reasons that have more to do with the retirement of the first generation of government translators.¹⁹⁷)

3.7. Canada

Canada is of importance as a comparison case because it is a large country with official bilingualism, a highly developed language policy, and extensive use of translation. It is also of interest because of recent public discussion following the release of extensive reports on the costs and benefits of the language policies (Vaillancourt and Coche 2009; Vaillancourt et al. 2012), where the reported total cost (including language learning and transition) for 2006/07 was Can\$2.4 billion, or Can\$85 (65 euros) per capita (2012: xii).¹⁹⁸

3.7.1. Language Policy

Canada has two official languages, English and French. Both languages are given equal status through The Official Languages Act of 1969¹⁹⁹, which makes Canada officially a bilingual country for its entire territory. The English-speaking community is distributed fairly evenly across Canada, but French-speaking Canadians are concentrated in Québec, New Brunswick, Ontario and parts of Manitoba.

The federal Translation Bureau, founded in 1934, plays "a lead role in terminology standardization within the Government of Canada, standardizing the vocabulary used in various areas of government activity"²⁰⁰ as well as providing all necessary translations for parliament. They also provide services to all Canadians in the official language of their choice.

¹⁹³ <http://www.bls.gov/oco/ocos175.htm>. Accessed November 2011.

¹⁹⁴ We might have some reason to doubt the figure. The same report states that "interpreters and translators held about 50,900 jobs in 2008" (<http://www.bls.gov/oco/ocos175.htm>), whereas the 2005 US Census counted 30,000 "non-employers" in the translation industry (<http://www.bls.gov/oco/ocos175.htm>).

¹⁹⁵ <http://www.bls.gov/ooh/Media-and-Communication/Interpreters-and-translators.htm#tab-6>. Updated 26 April, 2012.

¹⁹⁶ <http://www.bdue.de/index.php?page=020000&id=552>. The data also indicate that some 70 percent of the translators and interpreters are women, and 42 percent have a university-level degree. This does not appear to be a majority, despite what is said in the BDÜ report: "Die Mehrheit der angestellten Dolmetscher und Übersetzer hat einen Fach- oder Hochschulabschluss. Dies war auch schon im Jahr 2005 der Fall, doch ist die Zahl der angestellten Sprachexperten mit einem Studium noch einmal um 5,2 Prozent gestiegen und liegt 2011 bei 2.890 Personen."

¹⁹⁷ http://www.servicecanada.gc.ca/eng/qc/job_futures/statistics/5125.shtml

¹⁹⁸ *Official Language Policies of the Canadian Provinces. Costs and Benefits in 2006*. <http://www.fraserinstitute.org/uploadedFiles/fraser-ca/Content/research-news/research/publications/official-language-policies-of-canadian-provinces.pdf>. Accessed April 2012.

¹⁹⁹ http://en.wikipedia.org/wiki/Official_Languages_Act_%28Canada%29

²⁰⁰ <http://www.btb.gc.ca/btb.php?lang=eng&cont=282>

Although many non-official languages are also spoken, there is no clear policy concerning them. In addition to non-official languages, there are over 50 different indigenous groups throughout the country.²⁰¹

3.7.2. Translator training

Most Canadian translators, interpreters and terminologists have studied at universities or community colleges to receive training in their respective fields. In 1999 it was reported that more than 87 percent of students registered in translation-related programmes pursue their studies in the Quebec-Montreal or Ottawa areas.²⁰²

There are ten institutions that offer a certificate or BA with a minor in translation. Eleven institutions offer a BA Honours program. Four institutions offer a Master's degree, however only two universities (the Université de Montréal and the University of Ottawa) offer a Ph.D. programme in Translation Studies. The universities of Concordia and Ottawa offer a "co-op" (work-study) while Ottawa University also offers a one-year programme in conference interpretation at postgraduate level. Only those holding a BA or higher degree are eligible to apply for the reserved titles of Certified Translator (C.Tran./C.Tr.), Certified Terminologist (C.Term.) and Certified Interpreter (C.Int.), which are granted by the provincial associations. Applicants with equivalent training and experience may be eligible if certain conditions are met.²⁰³

3.7.3. Translator associations

Translator and interpreter associations in Canada are divided on a provincial basis and most come under an umbrella organisation, the Canadian Translators Terminologists and Interpreters Council (CTTIC), which describes itself as being "generally recognized as the national body representing professional translators, interpreters and terminologists."²⁰⁴ Here we list the various organisations:

CTTIC: The Canadian Translators, Terminologists and Interpreters Council was founded in 1970 and is the legal successor of the Society of Translators and Interpreters of Canada (STIC), which was incorporated in 1956. It represents Canada in the International Federation of Translators (FIT). CTTIC "seeks to promote professional certification as a guarantee of quality and competence, thereby contributing to the advancement of the profession and the protection of the public".²⁰⁵

ATIA: The Association of Translators and Interpreters of Alberta was founded in 1979 and is an association of 151 certified translators, court interpreters and conference interpreters; it is a member of the CTTIC.

ATIM: The Association of Translators, Terminologists and Interpreters of Manitoba is a non-profit organisation founded in 1989 made up of 50 members from the private and public sectors. They are also affiliated with the CTTIC.

ATINS: The Association of Translators and Interpreters of Nova Scotia is a provincial association founded in 1990. It has 15 associate members and 48 certified members. When it was founded, ATINS became a member of the CTTIC.

²⁰¹ <http://www.thecanadianencyclopedia.com/articles/language-policy>. Accessed March 2012

²⁰² <http://www.uottawa.ca/associations/csict/represum.pdf>, p. 45. Accessed March 2012.

²⁰³ <http://www.uottawa.ca/associations/csict/represum.pdf>. Accessed March 2012.

²⁰⁴ <http://www.cttic.org/mission.asp>. Accessed April 2012.

²⁰⁵ <http://www.cttic.org/president.asp>. Accessed April 2012.

ATIO: The Association of Translators and Interpreters of Ontario is the oldest organisation of translators, conference interpreters, court interpreters and terminologists in Canada. It was founded in 1920 as the Association technologique de langue française d'Ottawa. The Association adopted its current name in 1962. ATIO has 1225 members. It was the first translator association in the world whose members were legally recognised as certified professionals: in February 1989 the Province of Ontario granted a reserved title for certified members of ATIO through the Association of Translators and Interpreters Act. However, section 14 point 10 states: "This Act does not affect or interfere with the right of any person who is not a member of the association to describe himself or herself as a translator, or interpreter, or to practice as a translator or interpreter."²⁰⁶

ATIS: The Association of Translators and Interpreters of Saskatchewan was incorporated in 1980 with the aim of fostering and promoting translation and interpretation in the province. It is a non-profit professional association and an affiliate of the CTTIC. It has 65 members.

ATTLC: The Literary Translators' Association of Canada was founded in 1975 and has literary translators working in some 30 languages. They have 150 members.

CTINB: The Corporation of Translators, Terminologists and Interpreters of New Brunswick was founded in 1970 and has 206 members. It became a member of the CTTIC in 1972.

Nunattinni Katujjigatigiit Tusaajinut: the Nunavut Interpreter/Translator Society was incorporated under the Societies Act of the Northwest Territories in 1994. It has 56 associate members and 20 certified members. It is affiliated with the CTTIC.

OTTIAQ: The Ordre des traducteurs, terminologues et interprètes agréés du Québec was founded in 1940 and has gone through several name changes. The OTTIAQ has close to 2000 members, all of whom are certified. On 11 June 2012 it withdrew from the CTTIC.²⁰⁷

STIBC: The Society of Translators and Interpreters of British Columbia, incorporated in 1981, is a non-profit professional association and an affiliate of the CTTIC. It has 12 founding members, approximately 300 certified translators and interpreters, and 140 associate members.

The combined membership of the ten associations is 4,438.

3.7.4. Census, taxation and social security

Service Canada (2012) cites Canadian census figures when indicating the statistical breakdown of translators in Canada, the latest numbers being available for 2006.²⁰⁸

The National Occupational Classification is 5125 "Translators, Terminologists and Interpreters", along with sign-language interpreters.

²⁰⁶ <http://www.languagemarketplace.ca/ATIO%20Bill%20Pr36%20English.PDF>. Accessed April 2012.

²⁰⁷ <http://www.cttic.org/>. Accessed 25/07/12. At the time of writing, we are not aware of the reasons for the withdrawal.

²⁰⁸ http://www.servicecanada.gc.ca/eng/qc/job_futures/statistics/5125.shtml. Accessed April 2012.

3.7.5. Sworn translators

Canada does not have a system that involves becoming a sworn translator; instead, translators are “certified”.

In order to become a certified translator, the first step is to pass the exam to become a member of an association affiliated with CTTIC. Following that, there is an exam for the CTTIC itself. Should you wish to work as a translator for the government, additional exams are involved. As part of the job requirements to work as a translator in Canada, Human Resources and Skills Development Canada states: “Certification on dossier or by examination from the Canadian Translators, Terminologists and Interpreters Council may be required for translators, terminologists and interpreters. Sign language interpreters may require a certificate or certification evaluation in LSQ or ASL.”²⁰⁹

According to the CTTIC, “[t]he titles of certified translator, certified conference interpreter, certified court interpreter and certified terminologist are now protected by law in New Brunswick, Ontario, Quebec and British Columbia, where ATIO, CTINB, OTTIAQ and STIBC have gained legal professional recognition by their provincial governments, bringing to fruition years of work by the leaders of those bodies.”²¹⁰ The reserved title of Translator for certified members was granted by the respective provincial governments of Ontario and New Brunswick in 1989, Quebec in 1992, and British Columbia in 2004.

3.7.6. Summary of the status of translators in Canada

Canada would seem exceptional in that a series of laws have made the professional associations the effective instruments of certification, rather than academic qualifications or a government institution. As explained above, this does not mean that all members of all associations are certified, it does not mean that academic qualifications have no value (they give you access to the certification process), and it does not prevent anyone from calling themselves a translator or interpreter.

Bowker (2005: 19) reports that, on the basis of her survey of 151 job advertisements for translation positions in the Ontario region, “while translators themselves appear to value professional recognition, certified status is not a qualification that is highly sought after by employers”. Employers are reported as giving greater weight to candidates’ experience and university degrees.

Attempts have been made to achieve a stronger form of certification, in which only members of an association have the right to call themselves translators. In 2009 the Ordre des Traducteurs, terminologues et interprètes agréés du Québec (OTTIAQ) presented a *Demande de modification de statut et de réserve d’actes professionnels* to the Office des professions du Québec.²¹¹ According to Johanne Boucher, Executive Director of OTTIAQ (personal communication, 2 April 2012), the request was denied, apparently because of the legislative complications involved.²¹²

²⁰⁹ <http://www.cttic.org/certification.asp>. Accessed April 2012.

²¹⁰ <http://www.cttic.org/certification.asp>. Accessed April 2012.

²¹¹ http://www.ottiaq.org/extranet/pdf/memoire_opq.pdf. Accessed April 2012.

²¹² “Unfortunately our petition did not get a very positive response. The following paragraph is taken from the letter we received from the Office des professions, in July 2010: ‘L’Office ne peut donner suite à votre demande dans la mesure où nous n’avons pas évalué toutes les implications qu’engendreraient une telle mesure du fait notamment des nombreux textes législatifs qui seraient touchés...’”

According to Service Canada (2012) "[o]ver the past few years the number of translators, terminologists and interpreters has increased significantly. Growing demand for information explains this increase. Since this trend should be maintained, it is expected that their numbers will continue to increase significantly over the coming years. The proportion of those who are aged 55 and over in 2006 was much higher than that of all occupations (22% compared with 15%, according to census data)."²¹³

There is also expected growth in the market due to many current active translators seeking other career opportunities in journalism, writing, or teaching. Some of these positions are being filled by immigrants. In 2006, "the percentage of immigrants in this occupation was twice as high as in all occupations (22% compared with 12%)."²¹⁴

3.8. Australia

Australia merits inclusion as a comparison country because it possibly has the world's most complex and evolved system of translator accreditation, embodied in the National Accreditation Authority for Translators and Interpreters (NAATI).

3.8.1. Language policy

In principle, Australia requires translators for trade, immigration-based multiculturalism, and relations with indigenous communities. Its current national language policy, developed from the late 1980s (cf. Lo Bianco 1987, 1990; Ozolins 1993), recognises English as the one official language but seeks to include and maintain other languages as part of the heritage of a multicultural society.

In theory, the presence of immigrant languages should provide a valuable resource for the enhancement of trade (cf. Valverde 1990). In practice, Australia's trade relations are largely conducted in English, and the official interest in translation has been more in terms of immigration and the resulting internal cross-cultural communication.

3.8.2. Translator training

Training in Australia has traditionally been through the Technical and Further Education (TAFE) system, which involves colleges in all states and mainly trained interpreters. From 1978 there were translation and interpreting courses at RMIT (Royal Melbourne Institute of Technology) in Victoria, SA TAFE (South Australia), Macarthur Institute of Higher Education and the University of New South Wales (NSW) and Canberra College of Advanced Education.²¹⁵ A Masters in Japanese Interpreting and Translation was started at the University of Queensland in 1980 and a Bachelor's programme at Deakin University in Melbourne from 1981.

The training system has now expanded to include some 20 institutions that offer programmes of one kind or another, ranging from a BA programme at the University of Western Sydney to the paraprofessional courses run by the Institute for Aboriginal Development in Alice Springs. The vast majority of the programmes

²¹³ <http://www5.hrsdc.gc.ca/NOC/English/NOC/2011/QuickSearch.aspx?val65=5125>. Accessed April 2012.

²¹⁴ http://www.servicecanada.gc.ca/eng/qc/job_futures/statistics/5125.shtml Accessed March 2012

²¹⁵ Our thanks to Barbara McGilvray 11/02/2012; also see the list of NAATI approved courses reproduced at <http://isg.urv.es/tti/tti.htm>.

are at certificate or postgraduate level. Many of the certificate programmes are short-term and part-time, to cater for the provision of social services within Australia. Some of the postgraduate courses, on the other hand, are designed for overseas students from China and South-East Asia. The Australian Institute of Translation and Interpretation in Melbourne offers only Chinese-English as a language pair and is run by Victor Li;²¹⁶ the Sydney Institute of Interpreting and Translating similarly offers only English-Chinese and is run by Qingyang Wei.²¹⁷ As in the United Kingdom, part of the translator training market has more to do with the global industry of the English language than with the domestic translation market.

3.8.3. Translator associations

Australia has four associations for translators and interpreters:

AUSIT: The Australian Institute of Interpreters and Translators Inc. was founded in 1987, bringing together existing associations and specialist groups. It has 586 members in 2011 (reported as 750 members in Wikipedia) and is affiliated with the Fédération Internationale des Traducteurs. Full regular membership of AUSIT requires "NAATI accreditation or recognition or equivalent qualifications", and members can advance to "senior practitioner" level after at least five years of "full engagement in the T/I industry".²¹⁸ AUSIT members have access to professional indemnity insurance and they benefit from significant social networking. Membership nevertheless appears to have little market value as such, and the market impact of AUSIT would appear to be reduced because, because of NAATI, it is not associated with accreditation.

AALITRA: The Australian Association for Literary Translation was founded in 2005 and had 68 members in 2011.²¹⁹

WAITI: The Western Australian Institute of Translators and Interpreters Inc. was founded in 1975 and has about 50 members.²²⁰ It was the first organisation in Australia and participated in the discussions leading to the founding of NAATI and AUSIT, the national association. It has nevertheless retained its independent voice.

ASLIA: The Australian Sign Language Interpreters' Association was founded in 1991 and had 378 members in 2011.²²¹ According to its website, 139 signed interpreters have been accredited by NAATI since 1983, and 797 at paraprofessional level.

In all, about 1,082 people are members of one association or another. This could be about 32 percent of the potential demand for translators and interpreters (which we estimate at 3,389 people).

None of these associations provide accreditation for their members. All accreditation of translators and interpreters in Australia is done by NAATI.

²¹⁶ <http://www.aiti.edu.au/english/>. Accessed November 2011.

²¹⁷ <http://www.sit.nsw.edu.au/>. Accessed November 2011.

²¹⁸ www.ausit.org. Accessed November 2011.

²¹⁹ <http://home.vicnet.net.au/~aalitra/>. Our thanks to Professor Brian Nelson for this information.

²²⁰ www.waiti.org.au. Accessed November 2011.

²²¹ <http://aslia.com.au>. Accessed November 2011.

3.8.4. Census, taxation and social security

The Australian Bureau of Statistics includes the following in its Australian Standard Classification of Occupations, under "social professions not elsewhere classified": "Translator. 2529-15 Translator. Transcribes text or recorded verbal matter from one language into another. Skill Level: the entry requirement for this unit group is a bachelor degree or higher qualification."

The 2006 Australian Census found 1,219 translators and 2,419 interpreters (main occupation) in the country. It is not clear to what extent the two groups effectively overlap²²², but the remarkable thing is that the numbers give twice as many interpreters as translators.

3.8.5. Sworn and accredited translators

Official documents for some government uses (immigration, education, social security, driver's licence) must bear the stamp of a NAATI-accredited translator, depending on the department. (Note that the governments are co-owners of NAATI.)

Documents for use in court must be accompanied by an affidavit signed by the translator. "Courts tend to have no regard for NAATI accreditation" (Arnall), although this seems to be changing following a report by Hale (2011) and greater awareness of problems with interpreters. The District Court of Western Australia (2011) requires *interpreters* to be accredited by NAATI or to have a "nationally accredited diploma", but only requires an affidavit for written translations.

3.8.6. Translator accreditation (NAATI)

The National Accreditation Authority for Translators and Interpreters Ltd. (NAATI) has as its aim to "strengthen inclusion and participation in Australian society" by accrediting translators and interpreters; its motto is "The key to language diversity". Its vision is thus directed at the internal functioning of a multilingual society.

NAATI was initially part of what was then the Australian government's Department of Immigration. It was established as an independent government-owned entity in 1977 and it issued its first annual report in 1979, although its incorporation as a company is under a 2001 law. It is now a company owned by the Commonwealth, State and Territory governments. Its main business activity is to provide "accreditation and other credentialing services for translators and interpreters and related activities" (NAATI 2011). Its services are available through offices in every State and Territory of Australia and New Zealand, with the National Office being in Canberra. It is the only institution providing these services in Australia.

NAATI accreditation as a translator can be obtained by 1) passing a NAATI accreditation test, 2) completing a NAATI-approved course of studies in translation in Australia, 3) providing evidence of a university-level qualification in translation from an educational institution outside of Australia, 4) under some

²²² As many as 27% may be accredited as both translators and interpreters (McGilvray 11/02/2012), although this does not mean they actually work as both.

circumstances, being a member of a recognised translation professional association²²³, or 5) providing "evidence of advanced standing in translating".

NAATI maintains a list of approved courses in Australia. The list for 2011 includes some 38 programmes and indicates the level (Paraprofessional and/or Professional) and languages for which they are recognised. No information is provided on the criteria used to compile the list.

NAATI also accredits candidates on the basis of degrees or diplomas completed outside of Australia. In this case, the assessment is based on the numbers of contact hours in each unit of study.²²⁴ The assessment is not based on the nature of the issuing institution as such.

NAATI currently runs online courses on professional practices and ethics, as well as a workshop on "How to work with interpreters". Its direct training role is nevertheless limited.

NAATI also functions as a directory enabling employers to locate qualified translators (its web portal at <http://www.naati.com.au/> splits into two: one section for translators and interpreters, the other for those who want to employ translators and interpreters).

NAATI accreditation by testing is available at three levels: Paraprofessional Translator, Professional Translator, and Advanced Translator (the corresponding levels for interpreters are Paraprofessional and Professional).

NAATI's 2011 information booklet lists 62 languages that can be tested at various levels (none of them are Australian indigenous languages), and 23 cities outside of Australia where tests can be taken.

The general nature of the tests is as follows:

- Testing for the status of *Paraprofessional Translator* requires that candidate first have completed education to Year 10 and have proficiency in both languages. The test comprises 1) translation into English of short, non-technical passages, 2) translation from English of short, non-technical passages, 3) three questions on the ethics of the profession. Only one of the two given passages in each direction is to be translated (two passages in all) and two of the three questions answered.
- Testing for the status of *Professional Translator* requires a university degree or diploma in any field, or NAATI Paraprofessional accreditation, or attested work experience in translation, or evidence of relevant post-secondary studies. Each test is in one language direction only and comprises: 1) translation of two out of three given passages of approximately 250 words, from different non-specialised areas, 2) three questions on the ethics of the profession, of which two must be answered.
- Testing for the status of *Advanced Translator* requires a university degree or evidence of "equivalent professional knowledge and experience", and NAATI accreditation at the Professional Translator Level, as well of evidence of at least two years of professional experience. The test com-

²²³ "In reality this is restricted to AITC for Advanced Translator and Adv. Tr. (Senior), and for the professional level the CIOL (Member or Fellow)" (McGilvray 10/02/2012).

²²⁴ See Accreditation by Overseas Qualification: <http://www.naati.com.au/accreditation.html>, updated December 2010.

prises translations of three passages of about 400 words, drawn from highly technical or “intellectually demanding” fields.

Note that requirements for educational qualifications can be circumvented at all three levels: attested work experience may gain access to the Professional Translator level and then to the Advanced Translator level.

For low-demand languages for which no testing is provided, a translator may apply for NAATI “recognition” of them as a translator, with no indication of any proficiency level. The candidate must provide evidence of 1) proficiency in English, 2) completion of an approved short training course, and 3) referee reports indicating at least three months of translation duties.

	Translators/Interpreters
Accreditations by testing	547
Accreditations by assessment of non-Australian qualifications	206
Accreditations by completion of approved Australian programmes	1002
Accreditations at Advanced Translator level	5
Recognitions	75
TOTAL	1856

Table 4. Numbers of translators or interpreters accredited in 2009-10 (NAATI Annual Report 2009-10)

According to NAATI’s annual reports, in 2008-09 a total of 2538 tests were administered and 570 candidates were successful; in 2009-10 a total of 2010 tests produced 547 successful candidates. This gives pass rates of 22.4 percent in 2008-09 and 27.2 percent in 2009-10.

NAATI has been considering a “Revalidation of Accreditation” system for some time, which would involve accredited translators having to fulfil certain requirements in order to remain accredited. The system is due to start in July 2012.

In 2011 NAATI launched a project for “Improvement to NAATI Testing”, calling for tenders for Phase 1 on the “development of a conceptual overview of a new model for NAATI standards, testing and assessment”. The tender was won by a consortium led by Dr Sandra Hale and comprising researchers from the University of New South Wales, the University of Western Sydney, Monash University and RMIT University.²²⁵

3.8.7. Summary of the status of translators in Australia

According to Parker (2008), Australia has 1.18% of the world’s latent demand for translation and interpreting services, which means the country could have about 3,389 professional translators and interpreters.

As mentioned, the 2006 Australian Census found 1,219 translators and 2,419 interpreters (main occupation) in the country. And yet, according to the statistics, some 1,800 translators/interpreters were being accredited per year. This could indicate either that the market was being flooded with accredited translators, or that the accreditations are largely for work in sectors that cannot be quantified in

²²⁵ <http://www.naati.com.au/PDF/Misc/Improvements%20to%20NAATI%20Testing%20flyer.pdf>. Accessed May 2012.

terms of economic demand. However, it seems more likely that in the years in question, the accreditation was being used by prospective immigrants in order to enhance their chances of receiving visas for a skilled occupation "in need". Translation and Interpreting have since been taken off the list of occupations "in need".

NAATI was the authority that fostered the setting up of AUSIT, and NAATI accreditation had to be obtained by AUSIT members until 2005-06. However, NAATI accreditation is no longer required to be a member of AUSIT, and there are signs of tension between the two organisations. As one AUSIT member puts it:

NAATI's role in our profession is a significant and important one as far as community interpreting and translating is concerned. However, if those of us who aspire to a professional standing and lifestyle wish to achieve our ambitions, we need an independent professional institute where the standards are set by professional peers, rather than by bureaucrats with a vested and contrary interest. (Vorstermans 2010: 9)

The "vested interest" here presumably refers to the fact that the administrations that own NAATI are also the main employers of translators and interpreters in the "community" fields, so they have nothing to gain from higher fees for translators or vigorous unionisation.

In effect, the one authority effectively signalling translator quality in Australia is NAATI.

Australian and European translation policies both seek to maintain language diversity. In the European case, however, the concern has been with official languages, whereas the Australian approach has been to adapt to existing social demands, in whatever language. NAATI therefore operates on the basis of the people *requesting* accreditation (if a significant number of people request testing in a language, they must seek to set up tests). Similarly, the assessment of demands is based, in theory, on consultation with the language communities and service providers:

The number of potential clients using a particular language is not the only relevant factor when choosing appropriate languages for translation. To ensure that printed materials are useful and culturally appropriate, it is important to consult with Indigenous and ethnic community organisations, community workers (preferably those that work in the specific field covered by the information material) and/or potential clients. (Office of Multicultural Interests 2008: 3)

The Australian policy, as implemented through NAATI, appears not to have relied directly on university-level training programmes. NAATI accreditation can be achieved without any formal training as a translator. The fact that some 1000 translators/interpreters a year apply for and receive NAATI accreditation as a result of tertiary training programmes should nevertheless indicate the importance of (unstated) NAATI criteria in the design and implementation of the programmes. That said, there appear to be no moves towards a centralised project like the European Masters in Translation.

Looking at EU translation policies from an Australian perspective, Podkalicka (2007) observes "the disjunction between the official EU language policies and lived cultural and linguistic heteroglossia" (249). The EU policies concern national languages, whereas the translation needs at community level increasingly stem

from immigration, involving the numerous languages and paraprofessional services that characterise the Australian situation. Podkalicka argues that policies need to operate "at the level of populations rather than political and economic elites" (249), and that EU policy-making thus requires "greater diversity of sources, including voices of 'real' people rather than 'experts'" (253).

4. Sociological modelling

The above case studies present the ways the various signalling mechanisms interact in different countries. Behind the synchronic regional variation, it is possible to see translators gaining status in a general historical process, which plays out in different ways in different situations. To understand that general historical process, we turn to the sociology of professions, and more particularly to various models of diachronic professionalisation.

Most of the models have historically been based on professions in the United States, and the most relevant applications to the general field of translation are actually from the greater China region (Tseng 1992, Ju 2009, Chan 2012) and the United States (Witter-Merithew and Johnson 2004), in both cases with reference to interpreters. Here we review the models and the applications, then we attempt to adapt them to the recent history of translators in Europe.

4.1. Models of professionalisation

Professionalisation can be understood as the process whereby occupations seek to upgrade their status by adopting organisational and occupational attributes and traits (US National Center for Education Statistics 1997). As early as 1928, Carr-Saunders defined professionalism (later more commonly referred to as "professionalisation") as "specialized skill and training, minimum fees or salaries, formation of professional organizations, and code of ethics governing professional practices" (1928: 8). In the 1960s, in an attempt to analyse the "newer and marginal professions", Wilensky (1964) specified a number of steps towards professionalisation that can commonly be found in different occupations:

1. The workers in the occupation "start doing full-time the thing that needs doing";
2. Training schools (usually universities) are established by "enthusiastic leaders" and a sub-group of teachers or trainers is created;
3. A professional association is created, and there are efforts in the "[separation of] the competent from the incompetent, ... further definition of essential professional tasks, the development of internal conflict among practitioners of varying backgrounds, and some competition with outsiders who do similar work" (144);
4. There is "political agitation" to win the legal support for the protection of job territory and its sustaining code of ethics. These may include legal requirements for use of the job title and criminal ramifications for misrepresentation in some professions (e.g. medicine); and
5. There are rules to eliminate the unqualified and unscrupulous, rules to reduce internal competition and rules to protect clients and emphasise the service ideal. These are embodied in a "formal code of ethics".

Reflecting on the status of translators, it is quite clear that the field of translation as a whole is still professionalising, as some of the above criteria have not been met. Many of the other criteria, however, are at stake in the various signalling systems that we have been describing.

In his work on the continuing education for professionals, Houle (1980) states a number of characteristics that can serve as goals for occupations desiring to professionalise. These features may be broadly categorised as follows:

1. Conceptual: the clarification of the occupation's defining functions;
2. Performance: mastery of theoretical knowledge, capacity to solve problems, use of practical knowledge and seeking self-improvement; and
3. Collective identity: usually formed through formal training, certification, creation of a professional subculture, legal reinforcement, public recognition, ethical practice and penalties for incompetence, negligence or misrepresentation and establishment of relations with other vocations and users of the service.

These early studies of professionalisation have since fed into "trait theory" and the "theory of control".

According to trait theory (e.g. Larson 1977; Hodson and Sullivan 2001), how far an occupation has achieved its status as a profession is determined by a checklist of the attributes it possesses. In Witter-Merithew and Johnson's (2004) discussion of sign-language interpreters in the US, the traits for the occupation in question (and perhaps for the field of translation in general) include:

1. An established body of systemic theory;
2. The extent of influence enjoyed by practitioners over the policy-making that affects their work;
3. The acquisition of academic and professional credentials that satisfy established and recognised professional and government standards;
4. The process of transitioning new practitioners into the profession through mentorship, supervision and direct guidance;
5. A code of ethics reflecting the profession's commitment to uphold the professional ideals and standards;
6. The existence of a range of salary and benefit options;
7. Availability and degree of participation in continuing professional development;
8. Efforts to gain public recognition for the services defined in the practice standards; and
9. The existence of a culture or a formal network of practitioners designed to promote and perpetuate a shared mission, and these networks are often found in the form of professional associations.

Although many occupations have sought professional status, very few have attained all the attributes stated above, and only a small number can be considered fully professionalised. Newer occupations are better characterised as "emerging professions". And some occupations can only be found on the fringe of professionalisation: they lack a significant number of these traits and have been unsuccessful in their attempts to obtain professional status. This is summarised in the continuum shown in Figure 6.

Figure 6: Professional continuum (from Witter-Merithew and Johnson 2004: 19).

As can be seen in Figure 6, Witter-Merithew and Johnson position US sign-language interpreters as being not yet in the category of "emerging" professions. One might be tempted to place all translators in a similar slot, basically because there are few market segments with effective control over who can translate.

The trait model, however, does not tell us how a profession moves from one position to the next, other than by gaining traits. The theory of control can be of some help here. Basically, the theory expands on the framework of the trait theory by relating the occupation to its place in the labour market and within the wider society: the more control practitioners have over their work and the market in which they operate, the more professionalised they might be.

In his model of the professionalisation of conference interpreters in Taiwan, Tseng (1992) builds on both trait theory and the theory of control and further postulates that a profession is defined by the amount of *power* it obtains and that professionalisation is a *collective* effort rather than an individual one: "Powerful professions are characterized by power associations" (1992: 20). A more professionalised occupational group can exert both internal control (over the body of expertise knowledge and professional training required for entry into the field and the code of ethics for the existing practitioners) and external control (e.g. working conditions and relationships with clients). One element of full-fledged professions often mentioned as a means of control is the mystification of the specialised knowledge acquired by practitioners. More importantly, these professions can also define the needs of their clients rather than allowing the clients to set the agenda (Freidson 1986).

Although Tseng's (1992) sociological model of professionalisation was developed with respect to conference interpreters in Taiwan, it is relevant to the development of the translation profession in general. In his model, four phases are identified:

1. Market disorder: There is constant competition among practitioners, and unskilled outsiders cannot be easily excluded from the labour market. Consumers usually do not understand the service very well, and purchase decisions are often made based on price only. Hence, there is little incentive for the existing practitioners to improve their skills and knowledge. There is little consistency in training standards, so there is a "vicious cycle" of unprofessional behaviour and mistrust of practitioners" (Mikkelsen 1996: 81) and the mobility ratio (meaning practitioners entering and leaving the market) is the highest of the four stages.
2. Consensus and commitment: There is a general consolidation in this segment of the labour market. The goals for training and professional development have become clearer, and the educational programmes are of better quality and cater more to the needs of the labour market. The development of professional organisations is also better supported.
3. Formation of formal networks: There is better collaboration among the practitioners in further delineating their job descriptions, regulating the practitioners' conduct and behaviour, controlling admission to the profession and enhancing the recognition of the profession.
4. Professional autonomy: Clear and formal ethical standards are established. There is appropriate control over who is admitted to the profession, and the professional organisations work closely with the various stakeholders to achieve market control and influence legislation and certification.

Tseng (1992) also suggests that professionalisation requires a body of knowledge and a situation where consumers know how to locate qualified practitioners. Witter-Merithew and Johnson (2004), in their study of sign language interpreters

in the US, put forward some recommendations for their field to move towards professionalisation, including the development of communities of inquiry and practice, a delineation between paraprofessional and professional practitioner competence, clarification of the educational requirements (e.g. a Bachelor's degree as a minimum requirement to enter the market) and educating the community at large. These suggestions are applicable to interpreters and translators in general.

Ju (2009), writing some 15 years after Tseng, refers again to the context of Taiwan and offers a slightly modified version of Tseng's sociological model, where the four stages are related to interactions between various institutions (Figure 7).

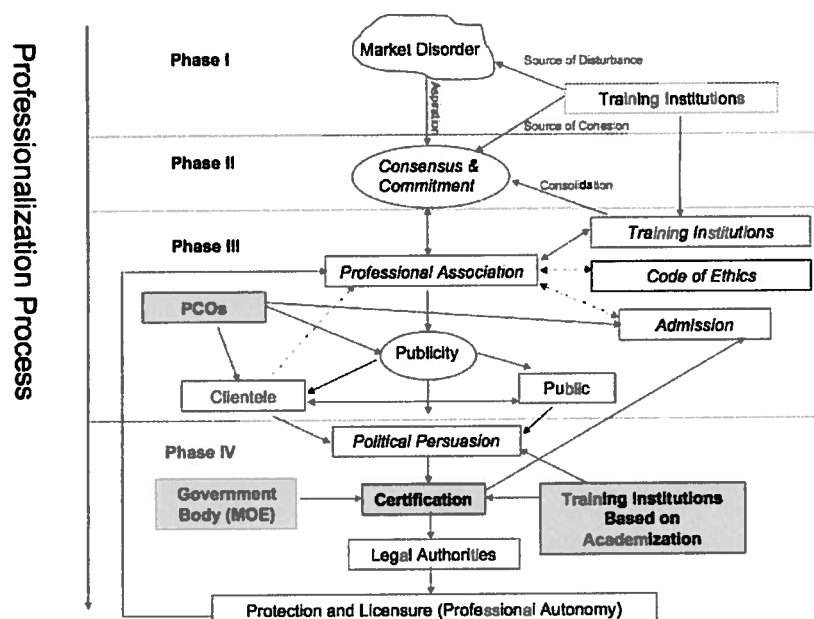

Figure 7. Ju's extension of Tseng's model of professionalisation of conference interpreters, adding Professional Conference Organisers (PCOs) and Ministry of Education (MOE) (from Ju 2009: 120)

Tseng (1992) does not place much emphasis on certification, but Ju (2009) believes certification is of great importance.²²⁶ Ju also holds the view that professional examinations in conference interpreting have played an important role in the process of professionalisation, with the involvement of the Ministry of Education. She further highlights the importance of professional conference organisers (PCOs) - or the "third client" (Ozolins 2007) - playing a role in the professionalisation of interpreters. In fact, these organisers can act as intermediaries and reduce the search cost for the end users, thus overcoming one of the obstacles to professionalisation.

In the more general field of translation services, these organisers might correspond to "language service providers" (LSPs) or, more simply, translation companies, and they may have a virtuous effect on the professionalisation

²²⁶ The importance of certification had been mentioned in a previous analysis of community interpreting by Roberts (1994): "The respect of other professionals for community interpreters will certainly increase if the latter's competency is guaranteed by a rigorous accreditation system. Indeed, it is not enough to evaluate a potential interpreter's abilities at the end of training; what is also required is national recognition of their interpreting skills by means of an accreditation procedure established by a professional body" (Roberts 1994: 136).

process if and when they are able remove the end-client's doubts about the quality of translations. On the other hand, the market for written translations is far wider and more open than the market for conference interpreting, and there are few parallels to the situation where an organisational intermediary can effectively exclude poor practitioners from the market. A bad conference interpreter can be left out in the cold; a bad translator can perhaps always find another client, especially thanks to job-market websites where access is poorly restricted (see Appendix C). In this respect, the models developed for interpreters seem not to apply to the situation of written translators.

If we apply Tseng's four-stage model to the situation of translators in Europe, it is not difficult to qualify many segments as still being in Phase 1 and attempting to move into Phase 2. At this point in the model, most attention is paid to training institutions as a source of consensus and consolidation. This might explain the ideal role of the European Masters in Translation, for example, along with various attempts to make translator training mesh better with market requirements. To move into Phase 3 and Phase 4, however, the models suggest that training institutions are not enough. Development requires active interventions from professional associations, translation companies, legal authorities, and whatever government institutions are pertinent to certification.

The message from the abstract models seems to be that these institutional interventions act together, without any one of them being the key to the rest. The interactions between them generate the energy that then becomes "publicity" and "political persuasion", which are also key elements in the professionalisation process.

Rather than go through a checklist of desirable traits, the theories of control and power invite us to look more closely at the current and potential roles of the professional associations, employer groups, and what can be done on the side of government and intergovernmental institutions. We must also consider some of the factors that might be thought to restrict empowerment: the gender imbalance in the profession, and the proportions of part-time and freelance work.

4.2. The changing role of translator associations

This history and types of translator associations has been covered in some detail in 2.4 above. Here it should suffice to recall that there are a handful of large associations - TAC (China), ATA (United States), BDÜ (Germany), CIOL (United Kingdom) and ITI (United Kingdom) - that are either directly engaged in certification processes or have the specific weight to influence public policy in the area of translator professionalisation. The *Fédération Internationale des Traducteurs* is also large enough and sufficiently well established to influence the public dimension of professionalisation.

The numerous other associations, however, appear to address needs that are more indirectly related to professionalisation: information exchange, training courses, legal advice, public listings of translators, surveys of the profession, and so on, bordering on the more social functions and groupings of graduates from specific training institutions.

At the same time, recent years have seen new associations appear in the more specialised fields of translation, particularly sworn/authorised translators, literary translators and audiovisual translation. This has led to significant indices of fragmentation in some countries (see Table 2, in 2.4.3), creating a potentially confusing plurality of status signals. It may be that the more specialised associations, despite their smaller sizes and mostly fewer years of existence, are

able to exercise greater degrees of control and power in their sub-fields. This has been the case of public-service interpreters in the United Kingdom, but we await evidence from other situations.

The role of associations in professionalisation is thus highly variable. On the one hand, the large established associations and federations can become key players in the process of empowerment and public awareness.²²⁷ On the other, the proliferation of smaller associations, while serving valuable social functions, may introduce a degree of fragmentation that creates a confusing plurality of signals.

4.3. A majority of women – so what?

The proportion of translators who are women generally seems to be about 70 percent or over, although this depends very much on the sector concerned.

The CIOL/ITI joint survey of their members in 2011 found that 68% of the respondents were women.²²⁸ In Germany, Bundesagentur für Arbeit statistics for March 2011 indicate that some 70 percent of the translators and interpreters are women.²²⁹ According to Service Canada (2012), “women held approximately 70% of the jobs in this occupation in 2006, a percentage that has been rising slightly since 1991 (64%)” and “[t]his percentage should continue to increase over the next few years, because between 75% and 85% of the new graduates in translation are women.”²³⁰ Statistics Norway data for 2010 put the percentage of women translators and interpreters at 71.6.²³¹ The membership of the Association Internationale d’Interprètes de Conférence (AIIC) is reported as being 75 percent women.²³² A survey of 1,140 interpreters in North America (Kelly et al. 2010: 9) found that 76 percent were women. In a survey of 1,058 translators by the SFT (2010), 77 percent of the respondents were women.²³³ In his survey of professional translation in northern Portugal, Ferreira-Alves (2011: 363-366) finds that 77.3 percent of translators are women. In Yılmaz Gümüş’s survey of 125 translation graduates in Turkey (2012), 84 percent of the respondents were women. Vigier Moreno’s survey of 422 sworn translator-interpreters in Spain found that 86.26 percent were women (2010: 424). In Dam and Zethsen’s survey of 47 in-house authorised translators in Denmark, 87 percent were women (2009a: 3). In Wolf’s survey of women’s publishing in Germany and Austria, 91 percent of the translations were done by women (2007: 136).²³⁴ One suspects the percentage of women is lower in the more technical and technological segments of the translation market,²³⁵ but we have found no reliable data on this.

²²⁷ While the role of the “Professional Association” seems fairly clear in Ju’s revision of Tseng’s model, we note that it is not without political ramifications. According to a report dated April 2012, the Translators Association of China (TAC) is now offering its certification programme in Taiwan: http://w3.cpbae.nccu.edu.tw/news/?nid=1130&utm_source=feedburner&utm_medium=twitter&utm_campaign=Feed%3A+cpbaenews+%28%E6%94%BF%E5%A4%A7%E5%85%AC%E4%BC%81%E4%B8%AD%E5%BF%83%E6%9C%80%E6%96%B0%E6%B6%88%E6%81%AF%29.

²²⁸ Fraser and Gold (2001: 685) report the ITI membership to be 61 percent women.

²²⁹ <http://www.bdue.de/index.php?page=020000&id=552>. Accessed April 2012.

²³⁰ http://www.servicecanada.gc.ca/eng/qc/job_futures/statistics/5125.shtml. Accessed April 2012.

²³¹ http://statbank.ssb.no/statistikkbanken/Default_FR.asp?PXsid=0&nvl=true&PLanguage=0&tilside=selectvarval/define.asp&Tabellid=04858.

²³² <http://aiic.net/ViewPage.cfm/page2195.htm>. Accessed April 2012.

²³³ http://www.sft.fr/clients/sft/telechargements/file_front/4c45ab788dee5.pdf. Accessed April 2012.

²³⁴ “... as many as 91 percent are done by women, only 3 percent by men, and the rest by mixed teams” (Wolf 2007: 136).

²³⁵ Liu’s online survey of 193 Chinese translators in the greater China region (2011: 108) found that 56.5 percent were women. This was relatively young sample, including many translators in public-relations companies.

We might accept the rough estimate that the proportion of women translators is 70 percent or above, and that there are indications that the proportion could be rising (at least according to Service Canada 2012). Does this majority of women act as a boon or an obstacle to professionalisation?

Dam and Zethsen (2010: 214) report the predominance of females being considered a clear "opponent" of professionalisation, with comments such as: "A translator is considered a housewife if she works freelance or a secretary/coffee-maker, with a slightly higher status, if she works in a company." Such views, however, do not seem universal or immutable, and may be merely anecdotal.

One common explanation for the predominance of women is the degree to which part-time and freelance work can fit in with having and bringing up children. Since translation is something that can be done at home and with a flexible schedule, it is thought to be attractive to women at a certain stage of their careers. We note, though, that the consequences for professionalisation concern the variables of part-time work and freelancing (dealt with below), not the predominance of women as such.

One might further imagine that translation and interpreting, like nursing and primary-school education, attract a majority of women because they are among the "nurturing professions", where the reward of the activity lies in helping people in addition to accruing social value. Such professions are thus underpaid for their levels of expertise and dedication, and relatively unlikely to go on strike, for example. Further, if women in general tend to be subservient and dominated social agents under patriarchy, as some theories would suggest (see Wolf 2007: 140-141), then they would seem unlikely to assume the degrees of control and power required for any complete professionalisation.

Such simplistic equations are questioned by data in at least three of the surveys we have just mentioned:

- In our detailed breakdown of the SFT data (see 5.3 below), women appear to translate more slowly than men in the freelance market, possibly because of less use of technology, but there is no significant difference between the sexes among salaried translators.
- In Wolf's survey of the role of translators within women's publishing in German, "according to our empirical research, female translators in the female publishing field do not really join in the game of masculine domination" (2007: 141). They are prepared to adopt interventionist translation strategies, and to leave publishers who do not agree with that degree of activism. That is, there is no subservience ontologically attached to the condition of being a woman.
- The survey reported in Dam and Zethsen (2009a) compared translators with the "core employees" of the companies in question - "the employees who carry out the work which defines the company e.g., in a law firm, the lawyers; in a bank, the economists" (2009a: 3), where only 14 percent were women. One of the many interesting findings was that the women core employees attributed a relatively high status to the translation profession: "we found that the male core employees see translation mainly as a low-status profession, whereas their female counterparts tend to see translator status as high" (2009a: 30). That is, the translation profession may accrue a mode of status that is especially recognised and valued by women, and this may be because it is a largely feminised profession, rather than in spite of it.

These two observations should help raise questions about the kind of status presupposed by the models of professionalisation. It may be that the modes of "power" and "control" associated with the image of a fully autonomous profession are simply not those that are operative in the field of translation.

4.4. *A profession of part-timers and freelancers?*

The question of relative or potential power and control leads directly into the proportions of part-time and freelance work, which in turn might be part of the reason why translation seems particularly attractive to women.

4.4.1. Part-time employment

Wolf (2009) considers that translation does not constitute a sociological "field" in Bourdieu's sense of a separate social space where actors are in direct competition for the distribution of value. She argues that translation is not properly a field because, first, it is a *mediation* between constituted fields, such that literary translators are first competing in the field of literature, legal translators first in the field of law, and so on. Wolf's second reason is the high proportion of *part-time contracts*, which means that translators are often professionally active in other occupations as well: if translators can easily move to teaching, writing or consulting, for example, they have little real need to compete directly against other translators. According to this argument, high levels of mediation and part-time employment would compromise attempts at a complete professionalisation of translators. If translators can and do engage in other activities, why should they need a strong protected profession?

The question of mediation goes beyond our concerns here.²³⁶ The degree of part-time employment, however, has been estimated by various surveys.

In 1999 Allied Business Intelligence estimated that there were 43,222 full-time translators in Europe, and 79,488 part-time translators – about 65% were part-time, and this same proportion holds for their world estimate.

In his survey of professional translation in northern Portugal, Ferreira-Alves (2011: 284-285) reports that 54.7 percent of his sample had translation as a part-time, secondary or occasional occupation. Many of these were combining translation with work as teachers, trainers, secretaries, foreign-language correspondents, not only in language-related fields but also in other activities like engineering, software development, economics, law and authoring.

Katan's survey of over 1000 translators and translation professionals finds a surprising degree of pluri-employment, which implies modes of part-time status:

In fact, very few in the profession have only one role. Over two thirds (69%) 'also' had a 2nd role, while over half (54%) 'at times' had a third role. This is apart from the 75 (8%) who vaunted a 4th role, which mainly centred around teaching, though also included "painter", "journalist" and "mother". (Katan 2009: 118)

²³⁶ Pym (2009) suggests that Wolf's view of translation as a non-field might apply better to larger cultures than to smaller ones. In a language like Czech, for example, where translations might constitute over 80 percent of published fiction (CEATL 2008: 10), literary translators are indeed well-known and are in direct competition with each other, admittedly as experts in literature as well as in their capacity as translators. We know that translation plays a greater cultural role in smaller cultures than in larger ones (Pym 2004: 42).

A common form of pluri-employment is found in the number of interpreters who also work as translators. Kelly et al. (2010: 20) report that 72.9 percent of the 1,140 interpreters they surveyed in North America also work as written translators, 25.1 percent work in interpreter training, 25.1 percent in "mentoring", etc. (the one person clearly has multiple occupations).²³⁷ However, this need not indicate a significant degree of part-time work, at least to the extent that interpreting and written translation remain closely related occupations.

In the CIOL/ITI survey (2011: 9) of some 1,350 translators and interpreters, 59 percent reported that translation was not the only or main source of household income, and the main other activities were teaching (24 percent), project management (9 percent) and director of a translation agency or company (9 percent).

The FIT Europe survey of 1,377 professional translators (2010) found that only 34 percent were working part-time to one degree or another. The survey nevertheless explicitly excluded students, retired people and teachers of translation. Although it rejoices in the fact that this number "contradicts the widespread image that translation is a secondary activity [*métier accessoire*]", the result is possibly achieved by excluding from the sample precisely the segments where other surveys find significant part-time employment.

The SFT (2010: 15) survey finds that 27 percent of the 66 salaried translators (*salariés*) who replied work part-time, but does not appear to report data on the general level of part-time employment (see 5.3 below). We also note that the 66 *salariés* are a small proportion of the 1,058 respondents to the general survey.

We might thus surmise that the level of part-time remunerated translation activity is about 60 percent in general, although this figure can be much lower (or higher) depending on the market segment surveyed or the kinds of questions asked. The estimate of 60 percent is high enough to be worrying for many models of professionalisation, and could be grist to the mill of Wolf's argument that translation does not constitute a "field" in Bourdieu's sense.

4.4.2. Freelance status

Part-time employment need not involve freelance (or self-employed) status, but there does seem to be considerable overlap between the two. The proportion of freelance translations would generally appear to have grown since the 1990s, when many large companies took to outsourcing their translation demands. The Directorate General for Translation of the European Commission has been no exception to this trend: 16.4 percent of its work was done by freelancers in 1997, 23 percent in 2004, and 26.3 percent in 2008.²³⁸

Lagoudaki's 2006 survey of 874 "translation professionals" from 54 countries reports that 73 percent were freelancers (2006: 32).²³⁹ Of the entire sample,

the greatest number (48%) were freelancers working independently without an agency, 19% were freelancers working closely with an agency, 6% freelancers working cooperatively with other freelancers, 8% company owners, 9% company employees in translation/localisation companies and

²³⁷ Brown's 2001 survey of 374 AIIC interpreters found that 68 percent of them also do written translations.

²³⁸ European Commission, *Translating for a Multilingual Community* (2009: 5).

²³⁹ <http://www.mendeley.com/c/4276785753/p/8195983/lagoudaki-2006-translation-memories-survey-2006-users-perceptions-around-tm-use/>. Accessed May 2012.

10% company employees in companies/organisations of other sectors .
(2006: 9)

Although 90 percent of the sample comprised translators, Lagoudaki notes that "subtitlers and interpreters are more likely to be freelancers, whereas project managers are normally employees" (2006: 9).

The CIOL/ITI survey (2011: 7) of 1,711 translators, almost all of whom were members of either the CIOL or the ITI, found that 86 percent were freelance.

Fulford and Granell-Zafra (2005: 8) report that of the 439 professional translators that responded to their survey in the United Kingdom, 89 percent were freelancers.

In his survey of professional translation in northern Portugal, Ferreira-Alves (2011: 263-266) reports that as many as 84.9 percent were considered as freelancers, most of whom were officially registered as "one-person companies".

A survey of 125 translation graduates in Turkey (Yılmaz Gümüş 2012: 40-41) found that "about half the respondents defined freelancing as their first or second role", and "about 10% of the graduates mentioned freelancing as the main role, together with in-house translating, language teaching, interpreting or researching".

Setton and Liangliang (2011: 100), in their survey of 62 translators and interpreters in Shanghai and Taiwan, report that 47 percent were freelancers, and 24 percent had both staff and freelance work. Liu's online survey of 193 Chinese translators in the greater China region (2011: 111) found that 40.4 percent were freelance translators.

The weighted average of the above figures suggests that the general proportion of freelancers is around 78.4 percent. More fairly, however, we might say that the numbers of freelancers range from 50 to 89 percent, depending on the country and the sector, although there are reports of lower proportions in the greater China region.

There can be little doubt that translators are frequently working on the basis of short-time contracts, part-time contracts and freelancing ("self-employed without employees"), although once again this will very much depend on the particular market segment in question. The traditional career structure of training leading to full-time stable employment would appear to be in the minority. And this may in turn explain why translation seems a relatively attractive occupation for women, since it can be mixed with the tradition of having children and staying at home while they are young.

So is a part-time occupation with a majority of women condemned to never reaching a position of power and control?

In their study of 253 self-employed translators in the United Kingdom, Fraser and Gold (2001: 682) analyse the many shades of "homeworkers" and "teleworkers" but prefer the term "portfolio workers", understood as "translators who charge fees for services and are independent of their clients in employment terms". They find that "freelance translators enjoy higher levels of autonomy and control over their working conditions than other comparable self-employed groups":

This is largely because the nature of their expertise and their relationship with clients create inelasticities in the supply of their skills. The more successful are then able to use their market position to exert substantial control over areas like pay and deadlines. In addition, the lack of a traditional career structure means that many translators have actively chosen freelance work and that even those who were originally forced into it would not now take an in-house job.

That is, individual translators may find more control and autonomy as freelancers than as in-house salaried workers. Fraser and Gold's current research in the United Kingdom (2011) may also suggest that younger translators are taking on more entrepreneurial professional identities.²⁴⁰

These findings should question some of the presuppositions made in the traditional models of professionalisation. A kind of power may indeed come through freelance part-time work at home, and this mode of control might be well suited to a relatively feminised profession. There is little hard evidence that this alternative model of professionalisation necessarily compromises the assumed need for collective action, particularly as concerns associations and relations with employers. In the United Kingdom, the National Union of Professional Interpreters and Translators (NUPIT) states that all its members are self-employed and work freelance; collective boycotting by interpreters, working through various associations, was able to close down parts of the services offered by Applied Language Solutions in parts of the United Kingdom in 2012; and the association Professional Interpreters Alliance, founded in 2009, is reported as having been granted permission to begin a judicial review of the outsourcing.²⁴¹

Such examples should suggest that significant degrees of power and control can be achieved by a profession in which women are in the majority and modes of part-time and freelance work are common. It could also indicate that the existing models of professionalisation should allow space for new, creative ways of enhancing status.

4.5. The role of employer groups

As has been claimed above, employer groups can play a very positive role in the professionalisation process by filtering out inadequate translators. This role is nevertheless not as effective in written translation as it can be in interpreting, basically because the latter involves much smaller and denser social networks. In cases like the outsourcing of police interpreting services in Spain in 2008 and in the United Kingdom in 2011, the filtering process is reported as being ineffective and the end result would appear to be a further de-professionalisation of language services, with negative consequences for the perceived status of translators.

The criteria of commerce may not always work in favour of translators, and the role of employer groups can be quite ambiguous. As is assumed in most economic models (see 5.2), employers have an interest in contracting translators' services as cheaply as possible, while maintaining standards just enough to gain repeat work from end clients. On the other hand, larger companies tend to recognise that it is in their own interest to operate in a stable translation market,

²⁴⁰ Liu (2011: 59) finds younger translators in the greater China region working with job titles such as "Account Executive", "Communication Consultant", "Corporate Communications Specialist", "Marketing Communications Executive" and "Public Affairs Specialists", which would indicate an increasing disposition to mix translation with other professional activities in an entrepreneurial vein.

²⁴¹ <http://www.lawgazette.co.uk/news/row-erupts-over-police-interpreters>. Accessed April 2012.

with relative certainty about the skills of translators. This has led many companies to set up their own translator certification systems, which can take several forms:

- As we have noted, SDL has developed its own certification for users of its software; Google is known to be interested in setting up its own certification system; when Lionbridge works for Microsoft, its translators need Microsoft certification (see 4.6.3 below) – these are all very big companies with a long-range view of the industry;
- Online translator-client mediators like ProZ (see Appendix C) set up internal certification systems in order to reduce uncertainty;
- Not-for-profit organisations like the Institute of Localisation Professionals have certification systems based on the provision of training;
- A website company like the Global Translation Institute offers translator certification as a clear commodity, again based on the provision of training;
- The NAATI in Australia is a company, owned by the governments that are the main employers of translators and interpreters in Australia.

Beyond these modes, most companies administer a series of tests when recruiting new translators, which might be seen as a type of ad hoc certification. They are also commonly reported as giving more weight to candidates' experience than to prior professional certification (cf. Bowker 2005: 19).

In an ideal world (and in Ju's model of professionalisation), the interests of companies and training institutions should meet in a common translator certification system. In the world we live in, however, many companies seem interested in setting up certification systems that would run parallel to academic degrees, or would accommodate them as only one mode of access to the profession (as in EN15038, see 2.2.4 above).

A key question is thus to what extent employers and trainers can work together in a professionalisation process.

Information on the employers of translators has been gathered by the Optimale project²⁴², which presented its findings on 1 December 2011.²⁴³ Their survey covered 772 respondents, most of which were translation companies (mainly "Language Service Providers"), although international organisations and government departments were also included. Asked about the relative importance of professional experience and a university degree, most employers gave slightly more importance to professional experience, although the scores for a university degree are still strong (see Figure 8).²⁴⁴

²⁴² www.translator-training.eu (for the project)

²⁴³ Now available at http://www.translator-training.eu/optimale/attachments/article/36/PPT_WP5_survey%20results.pdf. Accessed April 2012.

²⁴⁴ Our thanks to Daniel Toudic for supplying the PowerPoint of the preliminary report and a draft of the final report. Some of the numbers remain difficult to interpret. For example, Figure 8 shows that "professional ethics and standards" are actually more important to employers than is a university degree, even though it is presumably difficult for an employer to assess ethics at the moment of recruitment (if not from a certification or degree of some kind), so the two are hardly comparable (for that matter, few employers would admit to accepting anything unethical). Similarly, the Optimale survey found that what employers most value is "100% accuracy", but it is hard to imagine a translation company willing to admit that it would accept reduced accuracy in favour of high speed or a cheap price. One might compare this with Renato Beninatto's claim that, for most companies, what matters is indeed speed and price, not quality: <http://www.l10n411.com/2007/11/quality-still-doesnt-matter-ata-san.html> (accessed April 2012). Business is one thing; public surveys are another.

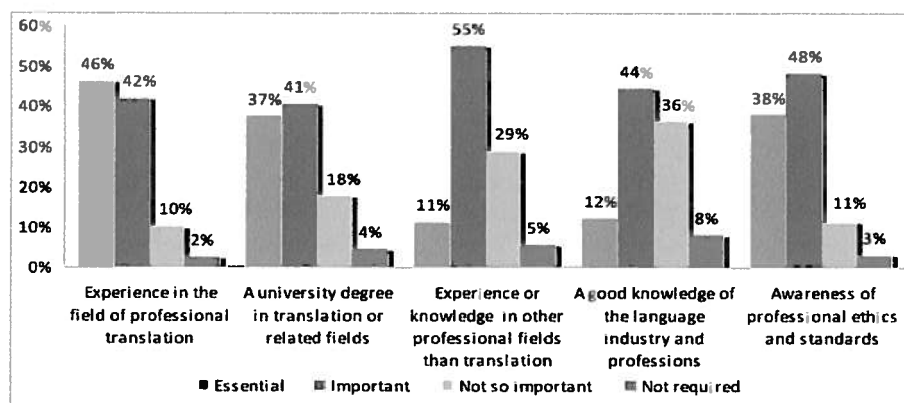

Figure 8. Qualifications and experience valued by employers of translators (data from Optimale 2011: 16)²⁴⁵

The Optimale survey did not ask about professional certification as such. Further, it seems not to have asked employers if they hire new recruits on the basis of a university degree alone, which would be the question most apt to test the strength of degrees as signals of competence. Although it stands to reason that fresh graduates do get hired on the basis of their degrees (otherwise they would never gain experience), there are usually other factors involved: work placements during training give employers first-hand knowledge of candidates; job interviews test language competence; many employers use their own recruitment tests in addition to looking at academic qualifications, and a new translator's first jobs are usually carefully monitored, as a kind of extended entrance test.

At international organisations, new recruits almost universally require a university degree, but not necessarily in translation (see 2.2.2 above), and only as a prerequisite for sitting the organisation's own entrance tests or exams.

The desirability of a university degree seems to be a general trend, although it we have found no case in which the degree must absolutely be in the field of translation (the Optimale survey asked about a "degree in translation or related fields"). This latter requirement should in theory depend on how well translator training has developed in different countries. In Germany, *Diplom-Übersetzer* status generally expected of recruits (see 2.2.3, 3.1.2 above). On the other hand, in Ferreira Alves' (2012) survey of translation companies in the north of Portugal, when asked what was "very important" in order to be a good translator, 10 respondents selected "(good) foreign languages", 6 opted for "software and MT", and only 5 selected "degree in translation".

From these few indications, one might conclude that employers like recruits to have a university degree but do not generally see it as a unique signal of translator competence; they prefer to make judgements based on a candidate's experience and, in many cases, a specific recruitment test.

This may be because employers do not know enough about university training or are not adequately involved in wider certification systems. We note that ISO/IEC 17024²⁴⁶, which seeks to harmonise personnel certification processes, stresses the advantages of including employer groups in a certification process.

²⁴⁵ This version of the table has been copied from the draft final report "The OPTIMALE employer survey and consultation" (Toudic 2012: 6).

²⁴⁶ http://en.wikipedia.org/wiki/ISO/IEC_17024. Accessed November 2011.

From a wide-ranging discussion of these issues at the European Language Industry Association (ELIA) in May 2012²⁴⁷, we drew the following tentative conclusions:

- The need for industry certification of translators is a long-term issue that is often beyond the horizon of concern for most of the smaller companies in this field.
- Outsourcing is increasingly company-to-company (seeking synergies in expertise in specific languages and fields), to the extent that issues of trust more commonly arise between language-service-providers rather than with individual translators directly. Hence the practical interest of Quality Standard EN15038, which controls how a company produces translations rather than the quality of translations themselves. Translator certification is thus seen as a secondary issue.
- The relative weight of degrees and certification depends very much on the countries involved. Employers do give weight to the IOL Diploma in the United Kingdom and to *Diplom-Übersetzer* status in Germany, for example.
- Other employers report benefiting from work-placement arrangements with university training institutions, where the qualities of potential recruits are tested "on the job". This would obviate much of the need for industry certification, at least as far as the smaller employers are concerned.
- As the above surveys suggest, the general practice is to recruit translators on the basis of their experience, personal references and/or performance in each company's tests.
- Thanks to these practices, the relative lack of translator certification does not seem to be a significant cause of market disorder in the general sector of technical translation and localisation.

Despite these points, employer groups are quite willing to discuss these issues, as has been seen by the participation of the European Union of Associations of Translation Companies (EUATC) and Globalization and Localization Association (GALA) in events organised by the Directorate-General for Translation.²⁴⁸

4.6. Comparison between translators and computer engineers as emerging professions

From a Weberian point of view, "professions" can be defined as occupational groups that have succeeded in controlling and manipulating the labour market in such a way that they can maximize their rewards (Weber 1947). To be more specific, for any group to be qualified as a profession, at least three criteria must be met (Haralambos and Holborn 2008): 1) there is restriction of entry into the profession, which is provided by the profession's control of the training and qualification required for membership; 2) there is an association that controls the conduct of its members in respects that are defined as relevant to the collective interests of the profession; and 3) there is a successful claim that only members are qualified to provide particular services, and this claim is often reinforced by law.

²⁴⁷ This took the form of the seminar "A global certification system for translators?" at ELIA's networking days in Madrid, 3-4 May 2012. The seminar included representatives of some 24 language-service providers and was followed up by numerous informal discussions.

²⁴⁸ A good example of discussion and cooperation with industry was the seminar on the "translator profile" held in Brussels on 29 September 2011, with the corresponding report.

In this sense, translators and computer engineers or information technology (IT) workers,²⁴⁹ as defined by the National Research Council of the United States (2001), have not yet achieved the status of profession: entry into the profession is generally free and the power of the professional organisations cannot be said to be strong.

The two occupational groups are very different in terms of sex: under 25 percent of IT workers are women²⁵⁰, as opposed to 70 percent and above for translation (see 4.3 above). The two groups are also vastly different in term of size. We estimate that there is a global market for about 330,000 professional translators and interpreters, whereas in the US alone there were 10.3 million IT workers at the beginning of 2002 (Information Technology Association of America 2003). At the same time, most people in the world are plurilingual and thus engaged in non-professional day-to-day translating of some kind, whereas a much smaller proportion of the global population is using computers. The difference is perhaps not in the size of the occupational groups as such, but in the degree to which the expert stands out against the background of widespread non-professional activity: when your computer hardware breaks down, you look for an expert; when you have a doubt about translation and you think you know the languages, you tend to work on the problem yourself. In both cases, of course, the more serious the problem, the more seriously you look for an expert. The second main difference might be the relative ease with which skills can be assessed: when an IT problem is solved, it is clear that it is solved; when a translation problem is solved, it can often be questioned by another translator or another authority. The user of IT services can see results; the user of translation services might always have doubts.

The two occupational groups may not resemble each other in size, expert image and testable services, but they do share many similarities. Both translation and IT are emerging industries in an information age; both are fledgling professions aspiring in recent decades to seek better status and recognition through the introduction or further development of certification programmes.

Our comparative analysis here will focus on educational requirements and industry certification, drawing out implications for the development of translation as a profession.

4.6.1. Educational requirements

Shanahan, Meehan and Mogge (1994: iii) point out that one of the possible definitions of professionalisation can be "the process of using education and certification to enhance the quality of performance of those within an occupational field".

Nowadays, due to the growth of mass higher education, recruiters in both translation and IT in many countries usually expect potential employees to have a university degree.

In the field of translation, the relative weight of educational qualifications depends very much on how developed the national translator-training system is. In Denmark, the translator-training system is well developed, to the extent that

²⁴⁹ According to the US National Research Council (2001: 4), IT workers are "engaged primarily in the conception, design, development, adaptation, implementation, deployment, training, support, documentation, and management of IT systems, components or applications."

²⁵⁰ Department for Professional Employees AFT/CIO. "The Professional Computer Workforce" <http://dpea/cio.org/professionals/professionals-in-the-workplace/the-professional-computer-workforce/>. Updated August 2011.

almost all “authorised translators” are reported as having a Masters degree in Translation and Interpreting (if and when the languages are offered in the training system); in Germany a Masters degree is normally required and respected, even though this is not stipulated by law; in Greece and Cyprus, specific training institutions have been able to ensure enhanced official status for their graduates. In countries where university training in translation is not so developed, the specific weight of a degree appears to be correspondingly less important. In the United States, for example, the training system for translators is relatively undeveloped and fragmented, so the market value of ATA certification is relatively strong.²⁵¹

In the IT industry, according to EduChoice.org (2009), a popular career counselling website in the US, an Associate degree (usually after two years of university training) may suffice for entry-level information technology entry positions. The U.S. Bureau of Labor Statistics (2012) nevertheless reports that employers prefer IT professionals (e.g. software developers) with a Bachelor's degree or better. The situation appears similar for translators and other linguists.

For example, 2006 data from Service Canada indicate that nearly two thirds (63%) of translators, terminologists and interpreters held a degree in humanities and other disciplines that included modern languages and translation (Service Canada 2012): “The translators and interpreters positions are available first to university graduates of translation and sometimes to people who have perfect French, English and a third language with training in a specialized field in demand (law, engineering, computers and so on).”²⁵² In Germany, Bundesagentur für Arbeit statistics for 2011 indicate that 42% of translators and interpreters have a university-level degree²⁵³, which seems surprisingly low but is reported as being a 5.2 percent increase on the number for 2005.

However, a university degree may only be a commonly *necessary* condition for workers seeking entry into the fields of translation and IT, but it is *not sufficient*. In Chan’s (2009) survey of translator recruiters, quite a number of respondents pointed out that possessing a university degree is only a basic requirement for translators they intend to hire. As one respondent argued, “experience is the most important thing to a translator” (166). For IT workers, some believe that colleges and universities may play a better role in offering *general* education, and *specialised* training may be provided elsewhere. This is where the certification system comes in.

4.6.2. Plurality of certification systems

The sheer number of designations now operative in the IT field has created a certain confusion among employers and service buyers: some have mocked the certification systems as “alphabet soup” (Stephenson 2002; Dale 1999). Since the first IT certification, Certified Novell Engineer or CNE, appeared in about 1989 (reported by Ziob 2003), it is estimated that over 1,000 IT certifications have become available (Rowe 2003). These certifications mostly appear to function as a signal of only basic abilities, however, rather than as absolute criteria for employment:

²⁵¹ In Katan’s survey of over 1000 translators and translation professionals, predominantly in Italy, some 73% of respondents reported having university training in “‘languages’, ‘translation’ or ‘interpreting’” (2009: 120), and yet only a handful said that translation was a profession “because it requires specific training/special education” (2009: 124). This would suggest that, for these respondents, university training is present but is not seen as signalling sufficient market status.

²⁵² http://www.servicecanada.gc.ca/eng/qc/job_futures/statistics/5125.shtml. Accessed April 2012.

²⁵³ <http://www.bdue.de/index.php?page=020000&id=552>. Accessed April 2012.

Human resource managers have typically used IT certifications as an indicator of an applicant's base-line suitability for a specific IT-related position. Certifications act as a signal to hiring managers that a job candidate has achieved a level of knowledge and skill necessary to perform in a particular IT job role. (Randall and Zirkle 2005: 290).

This reference to "a particular IT job role" would indicate that the plurality of certifications is not necessarily a bad thing, since each certification would ideally correspond to a particular set of skills.

A study of hiring managers from approximately 700 companies both inside and outside the IT industry found that "IT companies viewed certifications as at least as important as a Bachelor's degree while non-IT companies placed certifications slightly below a Bachelor's degree in importance" (Information Technology Association of America 2001). Another study found that over half the Chief Information Officers surveyed would hire a person with a certification, even if they had no work experience. Some even said they would not hire anyone without a certification (Childs 2002).

In the translation market, on the other hand, industry-based certification has not been shown to have such a strong signalling effect, and there are few areas in which a particular certification corresponds to a very specific skill set (ECQA certification of terminology managers would be a possible exception). This might be one of the reasons why recent years have seen many countries revamp their own translator certification systems.

While there are certainly fewer certification systems in translation than in IT, we should recall that the size of the translation industry is considerably smaller. One would hesitate to claim that the various modalities of translator certification are any less confusing or any better recognised than the various IT certifications.

4.6.3. First-party vs. second-party certification

One difference between certification in translation and in IT is that IT certifications are often created by corporate vendors (first-party certification) and to a lesser extent by industry/professional associations (second-party certification). The former includes Microsoft, Cisco and Adobe Systems; the latter includes the International Information Systems Security Consortium and the National Association of Communications System Engineers.

In the field of translation, there are relatively few first-party systems, and the ones that do exist tend to be in sectors close to the IT industry (in new technologies and localisation): one might mention SDL Certification for the translation memory suite Trados²⁵⁴, the Institute of Localisation Professionals²⁵⁵ based in Ireland, and in the United States project managers will often be certified by the Project Management Institute²⁵⁶. In all three examples, the same entity provides both training and certification. In some civil law countries, the examinations for sworn translators might also fall into this category. On the other hand, second-party translation certifications are offered by, for example, ATA in the United States and the CIOL in the United Kingdom, which do not market extensive training programmes as such. Although people from different countries can take these certification tests, the systems remain less international in scope than are the IT certification tests.

²⁵⁴ <http://www.sdl.com/en/language-technology/training-and-certification/>. Accessed April 2012.

²⁵⁵ <http://www.tilponline.net/>. Accessed April 2012.

²⁵⁶ <http://www.pmi.org/>. Accessed April 2012.

In the IT industry, certification is normally seen as product that can be purchased, assuming that one has the required training and/or skills. In the translation field, such overt commercialisation has so far remained marginal, and certification is more often thought of as a community-based service.

4.6.4. Academic vs. industry certification

Some scholars (e.g. Adelman 2000) point out the traditional and predictable boundaries of colleges and universities can be broken with a certification system, which thus acts as a “parallel postsecondary universe”. However, certification and diplomas can play complementary roles of developing multilateral signalling mechanisms, as Chan (2012) suggests. Discussing the benefits and limitations of IT certification, Brookshire (2000) emphasises the strengths of colleges and universities in offering general education and developing “in students a wide variety of less specific abilities: critical thinking, analysis, appreciation of arts and diverse cultures, foreign languages, the scientific method, and the history and politics of their own and other societies” (p. 2). He then adds that a university education “will equip [college graduates] for lifelong success in a dynamic technical field in which a particular technology or vendor product may become useless overnight”. For those working in the field of translation, this is even more valid, as the materials that translators need to work on can be constantly changing, and they have to stay abreast of these changes and become lifelong learners.

However, as Adelman (2000: 31) has quite aptly pointed out, “[i]ndustry certifications, whether in information technology or other fields, replace neither experience nor degrees. Nor do they pretend to represent an assessment of the full range and depth of knowledge, skills, or potential contribution to organizational productivity”. Instead, we might say, the kind of industry certification prevalent in IT serves to *complement* experience and traditional credentials. Also, certification examinations can be incorporated into university degree programs to act as a quality check on the effectiveness of the educational services provided by the universities.

4.6.5. Offshoring

Several professions in the developed countries (in particular Europe and the US) are reported as being affected by “offshoring” (Carmel and Tjia 2005). This generally refers to the physical and virtual relocation by a company of a business process from one country to another, typically an operational process. Offshoring has now become rule of the game in IT, as it is for large translation suppliers in the localisation sector.

According to Arora and Gambardella (2004), localisation projects are almost always initiated in North America and Europe but, because of economic considerations, many translation projects are actually carried out in other developing countries with lower labour costs. Strangely, this appears not to have had an impact on the image, nor self-image, of the translation profession, and has not become a topic of debate.

On the other hand, those working in IT, the software industry in particular, appear to have been harder hit by offshoring. According to Bartlett and Steele (2011), Indian software exports totalled a modest US\$10 million in 1985; by 2010, they had reached an estimated US\$55 billion.

A related phenomenon in IT has been the use of immigrant labour. In 2010, United States Customs and Immigration Service is reported as having approved employer hiring of 90,802 temporary foreign workers in computer-related occupations.²⁵⁷ While this corresponds to a real demand for skilled labour, it has raised questions about how foreign qualifications are evaluated. This in turn has further stimulated the IT professions to seek better status and recognition.

In summary, as translation and IT have gained importance in an information world, their practitioners are generally desirous of seeking better status and recognition. Although there are important differences regarding the nature and expert standing of their work, both translators and IT professionals are increasingly expected to have a university degree in order to seek entry into the profession. Certification is often regarded as an "add-on" in both occupation groups and the major difference lies in IT certification being more vendor-driven and international in scope. Both occupational groups seem hampered by the plurality of available certification systems. Looking into the future, diplomas and certification can complement with each other more effectively in developing signalling mechanisms in order to achieve better synergy and alignment.

²⁵⁷ Department for Professional Employees AFT/CIO. "The Professional Computer Workforce" <http://dpeaflcio.org/professionals/professionals-in-the-workplace/the-professional-computer-workforce/>. Updated August 2011.

5. Economic modelling

5.1. Information on rates of pay

Previous surveys have accumulated data on how much translators are paid in various countries. We have access to surveys by FIT Europe (2010) 258, the CEATL (Conseil Européen des Associations de Traducteurs Littéraires) (Fock et al. 2008), the Société Française des Traducteurs (SFT 2010) and a survey carried out jointly by the Chartered Institute of Linguists and the Institute of Translation and Interpreting in the United Kingdom (CIOL/ITI 2011) (see Table 5). This data updates previous surveys carried out by the Canadian Translation Industry Sectoral Committee in 1999, the CIOL in 1999, the ITI in 2001 and the SFT in 2008, as well as reports on individual countries (see case studies).

Survey	Year of data	Respondents
CEATL (2008)	2005/06	(associations)
FIT Europe (2010)	2008	1,377
SFT (2010)	2009/10	1,058
CIOL/ITI (2011)	2011	1,743

Table 5. Recent surveys that include information on rates of pay for translators

The reports by FIT Europe, SFT and CIOL/ITI have healthy numbers of respondents, allowing statistical analyses. However, we have only been able to obtain raw data for SFT (2010), thus allowing us to study in depth the possible correlations between earnings and variables including association membership, gender and type of activity (see 5.3 below). The findings of the other reports will briefly be presented here, before entering the properly economic modelling.

The CEATL report on the earning of literary translators in Europe (Fock et al. 2008) clearly indicates the many difficulties involved in making cross-country comparisons. Not only are translators' outputs calculated in different ways (by the keystroke, word, page, word, hour or annual salary), but "there are countries (particularly the Nordic countries and the Netherlands) where public lending right or grants account for a significant proportion of income and can double the basic fee" (Fock et al. 2008: 1). The data in the report appear to come from the various member associations. Some of the numerical data appear rather impressionistic, but the information on the enormous differences in the legal and tax regimes is instructive, and the final calculations of literary translators' annual income, related to per capita Purchasing Power Standard (PPS), seem convincing enough. The main finding is that "in 20 out of our 23 countries, literary translators' average purchasing power is less than 60% of PPS" (2008: 70), and there are only two countries where maximum earning exceed PPS: the United Kingdom and Ireland, "but in these two cases there are no 'professional' literary translators in the sense that we understand it" (2008: 70).²⁵⁹ That is, literary translators are generally not well paid, and the highest comparative earnings appear to be achieved by literary translators who are not working full-time. If there is any relation between signalling mechanisms and rate of pay, it would

²⁵⁸ http://www.fit-europe.org/vault/FIT_Europe_Rates_report_fr.pdf. Accessed April 2012.

²⁵⁹ In the report, "'professional literary translator' applies to all literary translators who work full time on literary translation and who earn their living mainly from literary translation and occasionally from translation-related literary activities (lectures and talks, readings, book publishing, literary criticism, etc.)." (2008: 6)

seem that literary translation is a field in which high status can be achieved on a part-time basis. As mentioned above (4.4), this should in turn question our assumptions of progress toward a completely autonomous profession.

The FIT Europe report, which refers to 2008, received responses directly from members of the FIT member associations in Europe. Its sample explicitly excluded students, retired translators and translation teachers, thus gaining an image of a relatively full-time profession. Further, the sample was not weighting in accordance with the size of the various national markets. We thus have 282 respondents from Finland (0.29 percent of the global market), as opposed to 107 from Germany (4.27 percent of the global market).

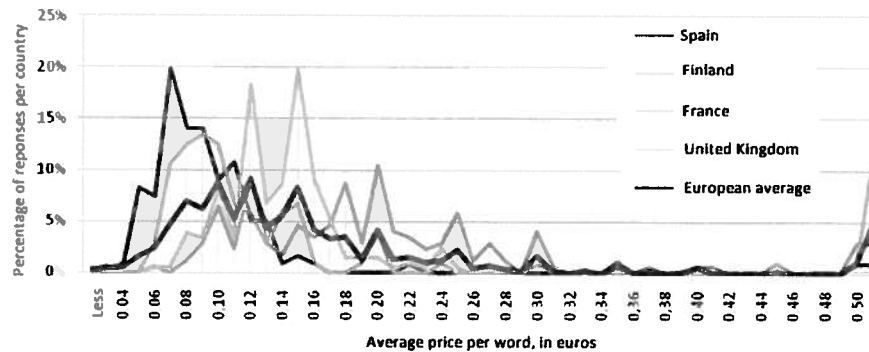

Figure 9. Average price per word, from FIT Europe 2010 (analysis limited to the four countries for which there were more than 100 respondents for this question)

The many findings on rates of pay include a comparison of price-per-word for Spain, Finland, France and the United Kingdom (Figure 9).²⁶⁰ Some of the differences are very clear: 0.07 eurocents per word is the most common report from Spain, as opposed to 12 and 15 eurocents in France and between 25 and 30 eurocents in Finland. These differences are relatively unaffected by purchasing power indices (100 for Spain, 108 for France, 115 for Finland, as percentages of the EU mean).

Also significant are the wide ranges of fees in the United Kingdom and Finland, where there would appear to be quite different market segments represented. Then there is a rise around 50 eurocents per word, which indicates that some translators are quite well paid, although the report does not offer any reasons for this. The prices for certified translations show a similar pattern.

CIOL/ITI (2011): The survey carried out jointly by the Chartered Institute of Linguists and the Institute of Translation and Interpreting gives information on the annual salaries of 1,110 translators.²⁶¹ The most remarkable aspect is the almost even spread of salaries across the categories from under 6,000 euros up to under 60,500 euros (we have converted from sterling), and then a small group who report earning more than 90,000 euros a year. This would seem to correspond to the salary spread described for translators in the United States (see 3.6.4 above), the wide range of prices-per-word in the United Kingdom (see Figure 9), and perhaps the small group of very well paid translations (at the right

²⁶⁰ Germany is excluded from the comparison because fewer than 100 respondents from Germany answered this question. This may be because translations in Germany are usually paid by the page, not the word, and since the words are long, the conversion is not easy.

²⁶¹ The CIOL/ITI report had 26.4 percent of its respondents located outside of the United Kingdom, while 36 percent of the earnings of the respondents were coming from outside the United Kingdom (2011: 8).

of Figure 9). The CIOL/ITI report nevertheless posits that the high salaries more probably correspond to translators who subcontracted their work and thus operated as “project managers/ intermediaries”.

SFT (2010): Although the survey by the Société Française des Traducteurs will be analysed in some detail below, of immediate interest here is its table of annual net salaries, based on the 66 respondents who had annual salaries and answered the question (of the 1,058 respondents to the survey as such). What is remarkable here is the spread of salaries up to about 42,000 euros, then a small group (10 percent) at between 70,000 and 90,000 euros (2010: 17). This structure looks similar to the salary spread in the CIOL/ITI survey, as well as the general pattern of the FIT Europe report.

As noted above (4.4.1), the FIT Europe and CIOL/ITI surveys, although overlapping in objects and dealing with comparable sample sizes, present quite different images of the translation profession. This is most succinctly expressed in the fact that the FIT Europe sample includes only 34 percent part-time translators, as opposed to the 59 percent of CIOL/ITI sample for whom translation was not the only or main source of income. This difference might ensue from the different sampling criteria (you only find what you go looking for). Even so, the wide range of market segments in the United Kingdom is clear in both surveys, as is the existence of a relatively well-paid top end of the market.

Many in the translation industry say that the prices of translations have been declining in recent years. Service Canada (2012) states that “the rate per word has decreased significantly”, and relates this to increased productivity and greater completion from freelancers.²⁶² The downward trend is marginally reflected in the surveys. SFT (2009: 11) reports 0.16 eurocents per word for English-French in 2008, as opposed to 0.14 in 2009 (SFT 2010: 42), and it reports that the minimum invoicing amount had slightly declined from 2008 to 2009 (2010: 26). CIOL/ITI (2011: 8) finds that 48 percent of the translators its sample had the same or lower income as five years previously, whereas 42 percent had higher incomes (one would generally expect incomes to rise with more experience of the market).

None of the above surveys really help us relate earnings to signalling mechanisms, beyond the fact that most respondents were members of the associations concerned. To look at the effect of signalling, particularly the effect of association membership, we shall attempt to model the data from the SFT survey (2010).

5.2. Estimations of earning equations

Here we present a detailed analysis of the report by the Société Française des Traducteurs on their 2009 survey of 1,058 freelance and salaried translators: 78 percent of the respondents live in France, with an over-representation (33 percent) of the Île-de-France region (Paris and surrounding areas), while 555 live elsewhere in France and 231 in other countries, mostly in Europe.

²⁶² http://www.servicecanada.gc.ca/eng/qc/job_futures/statistics/5125.shtml. See also, for example: <http://kv-emptypages.blogspot.com.es/2010/04/falling-translation-prices-and.html>; <http://www.wintranslation.com/articles/decliningrates/> Accessed April 2012.

5.2.1 Methodological aspects

Our aim here is not to repeat information that can easily be accessed by downloading the report itself.²⁶³ The report provides an account of the situation of translators, based on several key features of their profile (education, age, sex, etc.) and activity (in what language combinations they work, if they are affiliated to a professional association, whether they use computer-assisted translation software, etc.). Here we use the same raw data (kindly made available by the SFT) to examine what they can tell us about translators' earnings and how these earnings are related to various features of translators' profile and activity. In other words, we are aiming less at a descriptive than at an analytical perspective on translators' earnings, which may help to explain how such earnings are determined.

Our approach is in no way intended to be a definitive treatment of the issue, but as a first foray into the economics of translators' incomes, using a well-established tool of education economics and labour economics: earnings equations.²⁶⁴ To our knowledge, there is very little published information that estimates the impact of several variables on translators' income, which is what we propose to ascertain here.

The SFT survey, like FIT Europe (2010) and CIOL/ITI (2011), is not specifically designed for the type of examination carried out here. The surveys can, however, be used for this purpose, to the extent that the information they contain simultaneously bears upon translators' earnings *and* translators' profile and activity. The statistical relationship between earnings, on the one hand, profile and activity, on the other, can be investigated, and estimations of this link can plausibly be interpreted in a causal fashion: for example, the coefficient associated with a given feature of a translators' profile (say, level of professional experience) can be seen as the influence of this feature on average and, all other things being equal, on translators' earnings. However, because of the nature of the information collected, the geographical make-up of the sample, and (although this is a lesser concern) the order in which questions appear in the questionnaire, the actual information embodied in the variables may be somewhat unstable, and the range of variables included in the data set only affords a limited range of strategies with which to address this problem. Nevertheless, running ordinary least-square (OLS) regressions with the data set provides some interesting results.

The use of the database for this purpose requires several preliminary steps, of which the main ones are the following:

Computing full-time equivalent income

Nearly all the freelance translators surveyed provided information on their annual income, their number of hours worked per week and the number of weeks' holiday per year (as per year 2009), even though little of this information appears in the SFT report. For each of them, the corresponding full-time equivalent income (FTEI) is estimated by assuming that a full-time activity consists of 47 working weeks per year and 40 hours' work per week.

Computing hourly rates

We assume that the standard duration of a working day is 8 hours, and 4 hours for half a day. Using this assumption, we estimate, for each respondent, the

²⁶³ http://www.sft.fr/clients/sft/telechargements/file_front/4c45ab788dee5.pdf. Accessed April 2012.

²⁶⁴ See Mincer (1974) for the methodological presentation of the approach, and Grin (1999) for an application to foreign language skills by type and level.

hourly rate as the average of the self-reported hourly rate, half-day rate divided by 4, and daily rate divided by 8.

Exclusion of extreme values

To avoid bias in the statistical analyses due to extreme values, we removed observations displaying the 1% highest and the 1% lowest FTEI from the database. This leaves us with a sample of 875 observations.

It is useful to clarify some of the terms used in the rest of this section.

The term “earnings” is synonymous with “labour income” (as opposed to income from other sources such as property income). In the case of translators, earnings come from freelance work, salaries, or a combination of the two. Freelance work is typically billed in terms of input (by the hour) or in terms of output (by word, line or page). In what follows, we shall examine the determinants of price charged per word, hourly rate, and full-time equivalent income (FTEI).

Price per word, hourly rate and FTEI are the dependent variables that we wish to explain. However, in line with usual practice for the estimation of earnings equations, we use the (natural) logarithm of these variables as *dependent* (or “explained”) variables in three successive sets of equations, respectively devoted to assessing how these variables are determined.²⁶⁵

One implication of this transformation is that the coefficients estimated must also be transformed before they lend themselves to easy interpretation. In practice, if β is the value of the estimated coefficient in an earnings regression where the dependent variable is expressed in log form, this value can be transformed into b , defined as follows:

$$b = e^{\beta} - 1$$

The parameter b can then be interpreted as a percentage: if the independent variable changes by 1 unit, earnings (price per word, hourly rate or salary) change by b percent. Suppose for example that our dependent variable is the logarithm of salary income and that in the original equation, the estimated coefficient (β) of variable E (say, the number of years of education) is equal to 0.152. This yields $b = e^{0.152} - 1 = 0.164$. In other words, one extra year of education would be associated, on average and all things being equal, to a 16 percent increase in the dependent variable.²⁶⁶ In what follows, all results have been transformed as in the example above, so that estimated coefficients reported here can all be interpreted as percentages.

We have tried out a wide range of independent variables in some 200 equations run with the SFT data set. Not all of them prove equally interesting, and they do not always exert a significant or clear-cut influence on the dependent variables.

²⁶⁵ The fundamental reason for using a log scale is that the variance of untransformed earnings data typically increases with the level of earnings, whereas one condition that must be met for the statistical analysis to perform well is precisely that the variance of the dependent variable is constant. Converting earnings into the log of earnings homogenises the variance of the dependent variable, and therefore increases the appropriateness of the statistical method used—in this case, ordinary least squares (OLS). Another advantage of using a log scale is that it magnifies the distance between two points at lower values of the variable relative to a similar distance between two points at higher values; the influence on the dependent variable of a change in an independent variable may be indiscernible if the former is expressed in “raw” terms; a change in an independent variable will have a much greater impact on the *logarithm* of the dependent variable.

²⁶⁶ Note that if β is small, say, less than 0.1, the difference between b and β is minor, and the transformation could, for all practical purposes, be omitted.

Our analysis will focus on the role of variables that can be assumed to have *a priori* relevance in the determination of translators' earnings, namely:

- *language combination*, of which three shall be considered:
 - DANGFRA, if a respondent's main language combination is from English to French;
 - DFRAANG, if a respondent's main language combination is from French to English;
 - DALLFRA, if a respondent's main language combination is from German to French.

These variables are treated as dichotomous variables, informally known as "dummies", which take the value 1 if they apply to a respondent, 0 otherwise; the "default category" is translation in any other language combination.

- *SFT membership*
- *Sex*
- *University education* (in years following a French "baccalaureate" or equivalent)
- *Professional experience* (in years)²⁶⁷
- *The square of professional experience* (because including this term allows to control of the obsolescence of work-related skills)
- *Other professional activities*, if any, of the translator:
 - Interpreting
 - (language) expertise
 - other services
 - use of computer-assisted translation (CAT) tools
 - seniority (in number of years with the current employer).

We also control, in some equations, for *hierarchy* (but the corresponding dummy variable, "cadre", is a crude one that yields inconclusive results, and caution speaks against trying to interpret its impact), and for *location*, for which a dummy for "Île-de-France" enables us to control for the fact that translators based in or near Paris will typically charge higher rates not because of the nature of the job performed or because of the professional skill they apply to the task, but because the general price level in this region is higher than elsewhere in France. Another dummy, which is set as equal to 1 for respondents based in a country other than France, serves to control for the fact that salaries on average (across occupations and economic sectors) vary across countries—again, independently of the task performed or of how it is performed.

5.2.2. Basic descriptive statistics

As a backdrop to the statistical analysis, it is useful to take a look at some descriptive information in order to become acquainted with the sample. Some of the figures that follow come directly from the SFT report; others have been computed for the purposes of the present report. They all refer to the situation in 2010.

The sample comprises 875 respondents, of whom 681 (78%) are women. The respondents are mainly located in France (77%) and in Île-de-France (24%). The vast majority work as freelancers (91%) and have a university education (94%),

²⁶⁷ This variable proceeds from a questionnaire item that refers to professional experience in translation. It differs from common definitions of "experience" in earnings equations, where it is routinely computed (lacking more specific information) as "current age minus number of years of schooling minus average age of entry into the education system".

but only two thirds of the latter (61% of the sample) have a degree in translation. The average duration of university education is 4.9 years. Respondents also working as interpreters make up 23% of the sample. In 2010, freelance translators charged 14.3 eurocents per word or 44 euros per hour, on average. Their full-time equivalent income averaged 45,221 euros.

One interesting result (not featured in the SFT report) concerns sex-related differences. This figure can be obtained by dividing the (self-reported) number of words translated by the (self-reported) number of hours worked. The resulting ratio is 436 for men and 354 for women. Putting it differently, this suggests that on average, men translators say they translated more than 20% faster than women translators. Of course, this figure needs to be handled with caution, since information about actual translating activity should be viewed in conjunction with the nature of the tasks performed (such as its degree of difficulty of a source text), the frequency of resorting to various types of translation software and, why not, some indicator of the quality of the output. Nevertheless, this difference is in keeping with a result of the earnings equations presented below: being a woman has a negative (and statistically significant) impact on the earnings of *freelance* translators, but not on the earnings of *salaried* translators. This finding could be explained by different translating speeds between men and women.

5.2.3. Determinants of price per word

The equations in which the logarithm of price per word is treated as the dependent (or “explained”) variable are generally less conclusive. This is reflected in a low value of the statistics known as “ R^2 ” and “adjusted R^2 ”, which denote the percentage of total variance in the dependent variable that can be traced back to the variance of the independent variables featured in the equation. For this set of equations, R^2 s and adjusted R^2 s are always lower than 10%. In the literature across the social sciences, low values in this range are not uncommon; in other words, this result is not shameful, but its import is modest: the data do not go very far towards explaining what determines the price that translators charge per word. Keeping this restriction in mind, we can nevertheless observe the following:

- Professional experience has a consistently positive and statistically significant impact. However, the impact is very small and does not exceed 2 percent per additional year of experience.
- SFT membership has a positive and statistically significant impact on price charged per word; this “membership premium” is in the region of 7 to 7.5 percent—lower, as we shall see further on, than in other estimations.
- Translators working from German into French charge significantly more than those who do not work with this combination. Depending on the equation, this price difference ranges from 13 to 17 percent.
- Likewise, the French to English combination generally commands a premium in the 10 percent range, which holds even when controlling for “region” (including working in Île-de-France, in which foreign residents—as opposed to French nationals with French as an active language—are more likely to reside); since no significant premium applies to the English-to-French combination, the relative scarcity of skills in a language other than the majority language (French) appears to pay off.

Table 6 presents the best performing of the price-per-word equations (in terms of adjusted R^2). Statistically significant coefficients appear in shaded rows.

VARIABLE	DESCRIPTION OF VARIABLE	ESTIMATED COEFF. IN LOG	STANDARD ERROR	ESTIMATED COEFF. IN %	T-STAT
DANGFRA	translates English to French	0.04260	0.04016	4.4	1.06
DFRAANG	translates French to English	0.09740	0.04719	10.2	2.06
DALLFRA	translates German to French	0.13686	0.05561	14.7	2.46
SEX	= 1 if woman, = 0 if man	-0.04728	0.03824	-4.8	-1.24
EXP	number of years of experience	0.01858	0.00624	1.9	2.98
EXP ²	square of experience	-0.00026	0.00021	-0.0	-1.27
BACPLUS	number of years of study after French "baccalauréat" or equivalent	0.01266	0.01150	13.5	1.10
IDF	living in the Île-de-France (Paris) region	0.06279	0.03785	6.5	1.66
FOREIGN	living outside of France	0.04069	0.04280	4.2	0.95
MEMBER	SFT membership	0.06966	0.03288	7.2	2.12
INTERPRETER	= 1 if respondent also works as an interpreter, = 0 otherwise	0.01771	0.04004	1.8	0.44
EXPERT	= 0 if respondent also performs other (unspecified) expert work, =0 otherwise	0.06026	0.04854	6.2	1.24
CONSTANT	constant (= price per word in case of 0 value for all variables)	-2.39173	0.09023	n.a.	-26.51

Table 6: Determinants of the logarithm of price charged per word (N=611, adjusted R²= .0943)

5.2.4. Determinants of translators' hourly rate

The regression model performs much better for predicting translators' hourly rates, with adjusted R²s sometimes nearing 20%. This suggests that the variables gathered in the survey are better suited to the study of these variables. The range of variables that have a significant impact on the dependent variable (here, the logarithm of price charged per hour) is also broader. All the technical specifications mentioned in the preceding section apply, and we can move straight to some results.

Sex has a consistently negative impact on the hourly rate. The impact is almost always significant at the 95 percent level (a conventional criterion of statistical significance) or not much below this threshold, in the 90-95 percent range). Among the coefficients whose level of statistical significance is 95 percent or higher, this sex effect ranges from (minus) 7.3 to (minus) 11.8 percent. Generally, the more variables are included in the equation, the smaller the difference between men and women translators, and the statistical significance of the estimations tends to erode when language combination is taken into account. As noted above, this sex difference may be explained by the fact that the average number of words translated per hour is, in this sample, 20 percent higher for men than for women. However, this cannot be interpreted as a sign of sex-based differentials in productivity. One would need to control, at least, for the average difficulty of the task and quality of the output, not to mention the frequency with which CAT software is used by men and women translators. Another explanation may be suggested by observing that in these equations, the "experience" term falls just short of conventional criteria of statistical significance (the probability of a non-zero value for the corresponding coefficient generally falls in the 85-95 percent range). Therefore, the sex-based difference may be linked to the fact that men translators are more likely to devote their time fully to their professional activity, and thus acquire more experience, than women, who are traditionally more likely to interrupt their career or to work part-time for a number of years in order to bear and raise children.²⁶⁸

²⁶⁸ Note that a survey of 1,140 interpreters in North America (Kelly et al. 2010: 41) finds that men interpreters earn 6 percent more than women interpreters. This might similarly be explained in terms of different years of experience. The American sample, however, is heavily weighted in favour

SFT membership has a positive and statistically significant impact. This effect is actually higher for the hourly wage than for the price charged per word, since it ranges from 8.5 to 11.6 percent. The effect is quite robust and the estimated coefficient is significant in all the equations in which this variable has been included.

The number of years of postgraduate training ("BACPLUS") also has a significant impact on the hourly rate, in all equations but two (but then the probability of a non-zero value is 92 percent at the lowest). The *average* impact of the additional year of training is extremely stable and ranges from 2.1 to 2.4 percent. Let us take 2.25 percent as a mid-point. Considering that university training in translation typically takes from three to five years, let us assume that most of the respondents with university training have had four years of study after a *Baccalauréat*. Hence, we would estimate the labour-market worth of a university degree, for freelance translators, at approximately 9 percent on average (4×2.25), all other things being equal. This value is within the normal range of the rates of return to university education—which, however, varies considerably across disciplines and countries.²⁶⁹

Translators who also work as interpreters command a statistically significant premium, ranging from 14.2 to 18.4 percent. This hefty surcharge is surprising, because one would expect clients to redirect their business towards translators who do *not* also work as interpreters—unless these clients are convinced that translators who are also freelancing as interpreters systematically turn out superior work, by comparison with those who only translate. A more likely interpretation, however, is that we are observing a "halo effect" due to the questionnaire structure. As it happens, the question about translators' earnings turns up immediately after the question about additional professional activities alongside translation (such as interpreting). Although the questionnaire clearly requests respondents to indicate income from translation *only*, it is likely that some respondents have been influenced by the proximity of the question about additional activities, and have therefore indicated an hourly rate referring not just to their work as translators, but also to their (always much more highly paid) work as interpreters. On balance, it seems unlikely that some respondents can impose a surcharge of 15% or more on their translations, just because they also happen to be interpreting at other times.

The effect of language combination, however, is less straightforward than the determination of price per word. This may be connected to the fact that it is probably more difficult for respondents to clearly distinguish hourly rates *by language*, whereas this distinction is immediate for work billed by word translated. The one stable tendency is for the French-to-English combination to command a statistically significant premium, ranging from 13.2 to 15.7 percent. For the other combinations (English to French and German to French), the coefficients are negative, and generally not statistically significant. Again, the association of hourly rate with a specific language combination is, for the above reasons, probably weak. An explanation may nevertheless be sought in terms of client

of healthcare interpreters (only 9.1 percent are members of the AIIC), and it would seem useful to know what percentage of the men work as conference interpreters (who tend to earn much more than healthcare interpreters, to the extent that the survey is mixing two quite different economic milieux).

²⁶⁹ The actual benefit of a university education for translators, however, is probably higher. As shown in the following section, the average contribution of the additional year of university study is in the 6 to 10 percent range for salaried translators; other tests (see section 5.3.5) run on an estimate of full-time equivalent income among freelance translators indicate a very stable and usually significant premium of a little over 4 percent, implying a return on university education between 16 and 20 percent.

profile: it may be that in the demand for translations from French to English, traditionally well-paying clients like banks and other financial institutions are more highly represented than in the demand for translation in the omitted categories (say, Italian to French or Spanish to French), which provide the benchmark against which the above effects are estimated.

Finally, the use of CAT software, when significant, is associated with an 8.1 percent hourly premium. This finding is difficult to interpret. The most straightforward explanation is that CAT use speeds up translation work, allowing for faster delivery of the product and thereby justifying a higher bill. However, many other reasons might be invoked—for example, we may suppose that the nature of relatively well-paying orders is such that it justifies the use of, say, translation memories (e.g. for industrial patents or description of pharmaceutical products).

Table 7 presents the best performing of the hourly rate equations (in terms of adjusted R^2). Statistically significant coefficients appear in shaded rows.

VARIABLE	DESCRIPTION OF VARIABLE	ESTIMATED COEFF. IN LOG	STANDARD ERROR	ESTIMATED COEFF. IN %	T-STAT
DANGFRA	translates English to French	-0.03978	0.04004	-4.1	-0.99
DFRAANG	translates French to English	0.14598	0.04564	15.7	3.20
DALLFRA	translates German to French	0.22148	0.05097	24.8	0.43
SEX	= 1 if women, = 0 if man	-0.07088	0.03593	-7.3	-1.97
EXP	number of years of experience	0.01067	0.00607	1.1	1.76
EXP ²	square of experience	-0.00003	0.00020	-0.0	-0.16
BACPLUS	number of years of study after French "baccalauréat" or equivalent	0.02322	0.01091	2.3	2.13
IDF	living in the Île-de-France (Paris) region	0.11284	0.03763	11.9	3.00
FOREIGN	living outside of France	0.04340	0.03928	4.4	1.11
MEMBER	SFT membership	0.08614	0.03221	9.0	2.67
INTERPRETER	= 1 if respondent also works as an interpreter, = 0 otherwise	0.13267	0.03877	14.2	3.42
EXPERT	= 0 if respondent also performs other (unspecified) expert work, =0 otherwise	0.02723	0.04722	2.8	0.58
CAT	use of computer-assisted translation software	0.05794	0.03646	6.0	1.59
CONSTANT	constant (= price per word in case of 0 value for all variables)	3.03608	0.08817	n.a.	38.12

Table 7. Determinants of the logarithm of hourly rate (N=531, adjusted $R^2=.1947$)

5.2.5. Determinants of translators' full-time equivalent income (FTEI)

Other respondents only indicated an aggregate value for their overall yearly earnings. We have therefore pooled this subset of the data with those translators who indicated a price per word or an hourly rate (examined in the preceding sections). In order for the new dependent variable to make sense, it is important to express it in terms of a single unit—such as full-time earnings. It stands to reason that translators working with combinations that are in high demand will, all other things being equal, tend to put in more hours than those who deal with very unusual combinations, and earn more for this reason alone; this point must be controlled for from the outset. The procedure for computing the FTEI has been described in the 5.2.1 above; other technical aspects are the same as for the

preceding sets of results. We end up working, in this section, with 640 observations.

With adjusted R^2 s ranging from a little under 0.13 to a little over 0.17, the results present a good fit for a transversal dataset, particularly when one takes into account the fact, pointed out above, that the data had not been collected for the purposes of estimating earnings equations. More interestingly, most of the coefficients are statistically significant, suggesting that they are good predictors of a translators' labour income. However, some coefficients are so high that we recommend treating the following results as provisional, pending re-examination with a better, more targeted dataset.

Language combination is always significant. We note that by comparison with the omitted categories (all the other combinations):

- translators working from English to French get a premium ranging from 19.6 to 28.2 percent, depending on specification;
- for French to English, this premium ranges from 51.9 to 58.1 percent;
- for German to French, the premium starts at 24.4 percent and can reach 30.2 percent.

These results obtain across all the 20 different specifications tested.

Sex always has a negative (and statistically significant) effect; the lowest coefficient stands at 14.7 percent, while the highest is at 21.7 percent. Since the results apply to freelance (as opposed to salaried) translators, the sex difference between self-reported translating speeds, discussed earlier, may be part of the explanation (with the reservations already made).

Professional experience is also always significant, with a very stable average contribution of the additional year at just above 6 percent. Interestingly, this set of results is also the only one in which the square of experience (a term that captures the obsolescence of skills) is always statistically significant (as is normally the case in earnings equations). However, the magnitude of the effect is negligible. One interesting question to examine at closer range is whether this is true independently of participation in retraining or continuing education, or if subgroups of translators divided up according to this criterion present a different value for the EXP^2 coefficient.

Formal education ("BACPLUS") is almost always significant (particularly in more detailed equations featuring a larger number of independent variables), suggesting the relevance of this variable, with an average effect on earnings of the additional year of study ranging from 4.2 to 4.9 percent, implying a very normal 16 to 20 percent profitability of university degrees in the translation profession.

SFT membership is mostly significant at the 5 percent level (or close to it); keeping this conventional criterion, the (positive) contribution of membership to FTEI ranges from 12.1 to 14.4 percent, that is, higher than in the previous models.

The financial effects of the practice of other activities alongside translation offer a complex pattern: working as an interpreter yields a positive and statistically significant and very substantial premium between 19.6 and 29.1 percent; however, we can suspect the presence of a halo effect (see discussion above). Where featured, "expert work" has a negative and substantial (minus 24 percent)

impact on earnings, which we find difficult to interpret.²⁷⁰ The provision of unspecified “other” services has no statistical significance.

Finally, the use of computer-assisted translation software has no significant statistical effect on earnings.

Table 8 presents the best performing of the FTEI equations (in terms of adjusted R²). Statistically significant coefficients appear in shaded rows.

VARIABLE	DESCRIPTION OF VARIABLE	ESTIMATED COEFF. IN LOG	STANDARD ERROR	ESTIMATED COEFF. IN %	T-STAT
DANGFRA	translates English to French	0.21796	0.06845	24.4	3.18
DFRAANG	translates French to English	0.42009	0.08293	52.2	5.07
DALLFRA	translates German to French	0.24029	0.09029	27.2	2.66
SEX	= 1 if women, = 0 if man	-0.13850	0.06587	-14.9	-2.10
EXP	Number of years of experience	0.05933	0.01099	6.1	5.40
EXP ²	square of experience	-0.00122	0.00036	-0.1	-3.43
BACPLUS	number of years of study after French “baccalauréat” or equivalent	0.04725	0.02044	4.8	2.31
IDF	living in the Île-de-France (Paris) region	0.15081	0.06509	16.3	2.32
FOREIGN	living outside of France	0.17022	0.07195	18.6	2.37
MEMBER	SFT membership	0.09524	0.05648	10.0	1.69
INTERPRETER	= 1 if respondent also works as an interpreter, = 0 otherwise	0.23076	0.06810	26.0	3.39
EXPERT	= 0 if respondent also performs other (unspecified) expert work, =0 otherwise	-0.21603	0.08370	-24.1	-2.58
CONSTANT	constant (= price per word in case of 0 value for all variables)	9.45963	0.15816	n.a.	59.81

Table 8. Determinants of the logarithm of full-time equivalent income (N=640, adjusted R²=0.1707)

5.2.6 Concluding comments

Several additional tests, not reported above, have been carried out.

First, we have also examined the earnings of salaried translators. However, the subsample is much smaller (N=68) and the robustness of the results is not established (particularly if one takes into account the fact that the model fit is suspiciously high despite the modest number of observations; few individual variables, however, turn out to be significant). Reassuringly, sex is no longer significant in the determination of income; neither is language combination (both results are expected in the context of salaried employment), but this set of results remains, by and large, insufficiently robust to be reported.

Second, we have attempted further exploratory investigations by carrying out stricter data cleaning. Removing observations displaying, for instance, the 3 percent (instead of just 1 percent) highest and lowest FTEI, and/or observations with the 3 percent highest and lowest prices per word and/or hourly rate, revealed some instability in the levels of significance and signs of the estimations. This affects, in particular, the “education” variable, whose impact on earnings may be significant or not, or even change sign.

²⁷⁰ One possible explanation is that some of the expertise provided by translators may be of the near pro-bono type (for example, offering translation services to human rights NGOs). Another is that expert work, even if commanding a decent lump-sum honorarium, ends up taking much more time than planned, an effect that will come through strongly if incomes are converted to full-time equivalent.

Third, we have estimated the same models for SFT members only. The exclusion of non-members affects the results, sometimes substantially, generally blurring the image of the relationship between translators' earnings and the variables that plausibly affect them.

Bearing these reservations in mind, the results obtained generally make sense, suggesting that the variables included in the estimations capture many relevant facets of the determination of translators' income. However, we would like to stress once more that they should be seen as exploratory. It would certainly be worthwhile to carry out a more targeted survey with a tighter grip on the following points:

First, the degree of detail and reliability of the information gathered could be improved to ensure, for example, more consistency within the information (provided by any individual respondent) regarding the rates charged. Many translators bill differently depending on language or client, and answers provided in this respect may not be compatible with information on total annual income (some translators also provide this information). Information on hours worked may also be inadequate; respondents' self-reports may constitute over- or underestimations, and the data offer few possibilities to track them down and make corrections accordingly.

Second, the survey raises the issue of representativeness. Ideally, one would like to have information on the entire "population" of translators (or not too far from it), but the actual sample necessarily falls short of this ideal. The question, therefore, is whether respondents differ in systematic ways from the population, thereby introducing one bias or another. At any rate, the sample presents a self-selection bias (that is, only those who actually wish to answer have done so), and we may wonder whether translators willing to take part in a survey are similar to "any" translator, or whether some features that contribute to the determination of income are over- or underrepresented among them.

Third, in a European Union perspective, a sample covering all the member states would be particularly relevant.

5.3. Asymmetric information, signalling, and equilibrium on the market for translations

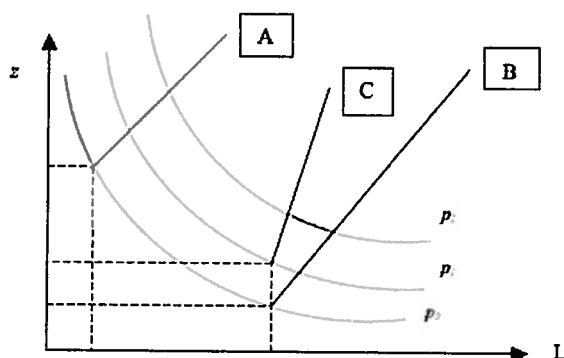
The way signalling mechanisms impact on the market for translations can be modelled in properly economic terms. Indeed, this modelling is a necessary prerequisite for any serious attempt to state whether individual signals actually have an effect on earnings. For the background development of the economics of language in general, and of translation in particular, see Appendix D. For the equations of the new model developed in this section are presented, see Appendix E.

Consider a market with n translators whose actual level of skills is non-observable. The share of low-skilled translators and high-skilled translators is ω_B and ω_G , where the subscripts B and G stand for "bad" and "good".

Buyers of translation services (TS) do not know the level of skills of translators offering the services required. However, they have an idea of the average quality of the services provided by the market. Quality, denoted by L , ranges from 0 (very poor quality) to 1 (very high quality). Therefore, at market equilibrium, a relationship exists between the average level of quality perceived by buyers, L ,

the price of services, p , and the strength of demand, z . An increase in the quality perceived by buyers or in the strength of demand leads to an increase in market price applied to a unit of translation services.²⁷¹

This relationship can be represented with an "iso-price" diagram (below), which is read as follows: the translation market will converge towards a certain price level (say, p_0) if demand (z) is strong, but the quality demanded L is low; this is represented by point A in the diagram below. However, even if demand is weak, a translation will command price p_0 if a high level of quality is required, as shown by point B. If, *at that same level of quality*, demand becomes stronger (that is, z increases), the market price for translations will rise, and equilibrium will move from the p_0 to the p_1 isoprice line (where $p_1 > p_0$); this is shown by point C:

This relationship between demand, quality and price is central to our analysis of the translation market. In order to explore the implications of this relationship, formal algebraic modelling is useful, but all the corresponding equations have been relegated to Appendix E. For the purposes of this section, an intuitive presentation of the workings of the model will suffice. It is organised in five successive steps:

STEP 1 – QUALITY, PRICE, AND STRENGTH OF DEMAND: The quality of a translation is defined as a positive function of the price paid (all other things being equal, a client who wants a better translation will have to pay more), and a negative function of the strength of demand (all other things being equal, strong demand implies that a translator has more clients, will have less time for each, and need not worry too much about finding other clients if one of them is dissatisfied with the performance). Let us nevertheless assume that clients require a minimum quality level (L_{min}) independently of price.

STEP 2 – TRANSLATORS' EFFORT: We have just seen, in step 1, that the effort that a translator expends will depend positively on price and negatively on the strength of demand. This relationship can also be expressed as an equation. However, we can introduce a distinction between "high-skill" (or "good") and "low-skill" (or "bad") translators (the criteria according to which a translator can be assigned to one or the other category remains a separate question). In formal terms, this distinction between the two categories of translators means that even if they all adjust their effort upwards in response to increases in market price, and downwards in response to increases in the strength of demand, the *magnitude* of these adjustments will not be the same in the two groups of translators. It is reasonable to assume, for example, that if price goes up, the increase in quality supplied will be stronger among "good translators" than

²⁷¹ Whether the unit is expressed in amount charged per (source or target language) word, line or page is not important here, as long as one unit is chosen.

among “bad translators” (because good translators can aim for high levels of quality, whereas bad translators are limited in that respect). However, just as we have assumed that clients demand a minimum quality level L_{min} , we shall assume that translators will only work if they get a minimum rate (per hour or per word, for example). Because translators are assumed to be aware of their own position (and, possibly, of their reputation on the market), we can suppose that this minimum rate is higher for high-skill than for low-skill translators.

STEP 3 – CONNECTING QUALITY TO EFFORT: All other things being equal, more effort means higher quality. But because not all translators are the same, a given level of effort will result in higher quality among “good” than among “bad” translators. The *average* quality found on the translation market will therefore also depend on the statistical distribution of both translator profiles in the profession as a whole.

STEP 4 – COMBINING THE FORMAL RELATIONSHIPS: The three preceding steps constitute a system of mutually compatible equations. They can then be combined in order to see, among other things, how the key variable of a market equilibrium model, that is, price, is affected by *all* the other variables in the model considered simultaneously (including, among the latter, the parameters describing actors’ behaviour). In our case, this will tell us *how* the market equilibrium price for translations depends on:

- the distribution of translators in “high-skill” and “low-skill” categories;
- the baseline effort translators invest in their work, independently of price and strength of demand;
- the effectiveness of translators of both groups at transforming “effort” into “quality”;
- the minimum rate respectively demanded by both groups of translators;
- the minimum quality level expected by clients;
- the strength of demand at given time.

STEP 5 – USING THE MODEL: A model can be used in different ways. The classical, formal way is to running its “comparative statics”. This means, in essence, calculating the first-order derivative of the dependent variable (for example, market price) with respect to each of the various independent variables (those listed in step 4 just above), and, given the assumptions made regarding the signs and relative magnitudes of these independent variables, determining the sign (positive or negative) of each of these first-order derivatives. A less formal, but often very convenient way to use a model is to run simulations: fictitious, but plausible and mutually consistent numerical values are assigned to the independent variables, and the value of the dependent variable (in our case, market price) is computed on this basis. Note that this is only possible if step 4 has been completed, because it is in step 4 that we generate the equation that defines the dependent variable as a function of the independent variables. The numerical values can be changed at will to simulate the effect of different hypotheses (for example, how does equilibrium price change if demand is weak, strong, or somewhere in between?, Or how does it change depending on whether we assume “good” and “bad” translators to be very, or just a little different from each other in terms of the baseline effort they are prepared to invest in their work *independently* of price and strength of demand?).

In the rest of this section, we have opted for the second, less formal but also more accessible approach. We shall therefore pick a set of numerical values, let them vary, and then assess, on this basis, what this implies for market price and quality provided on the market.

The first thing to check is whether the market naturally converges towards an equilibrium price p , and it helps to represent equilibrium with a diagram, as shown in Figure 10, which is constructed with the following values:

$$\omega_B = \omega_G = 0.5$$

$$\varphi_B = 0.6, \varphi_G = 1.0$$

$$b_0 = 0, b_1 = 0.03, b_2 = -0.003$$

$$g_0 = 0.6, g_1 = 0.01, g_2 = -0.003$$

$$p_B^{\min} = 5, p_G^{\min} = 10$$

$$a_0 = 0.03, a_1 = -0.01$$

$$L_{\min} = 0.2$$

$$z = 40$$

Imagine purchasers expect quality to be 0.85. The (green) equilibrium line shows that the equilibrium price will be 42. But at this price, low-skill translators and high-skill translators will provide services with an average quality of 0.76. For this quality, in turn, the market will pay a price of 40, and so on.

The dynamics are thus *convergent*: the final equilibrium price will be located at the intersection of the equilibrium line with the average quality line, that is, 38, with an average quality of 0.73. Notice that the equilibrium line and the average-quality line also intersect when price is equal to 12. However, this point represents an unstable equilibrium: any shock that would change the price ever so slightly would push it even further from the equilibrium instead of bringing it back to its initial level. Graphically, these divergent dynamics are due to the fact that, in the vicinity of the (unstable) equilibrium, the slope of the equilibrium line is lower than the slope of the average-quality line.

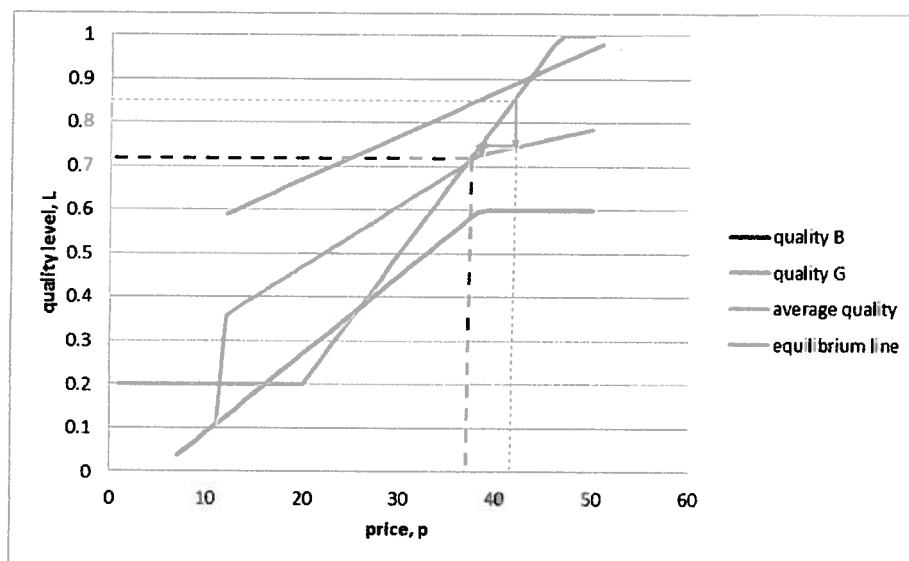

Figure 10. Converging equilibrium

Figure 10 shows that at the equilibrium price (38), high-skilled translators provide a service with better-than-average quality (0.86 instead of quality level *expected* by purchasers, i.e., 0.73). It also shows that, were the purchasers able to identify the two groups of translators correctly, high-skilled translators would be paid 44 (intersection between the equilibrium line and the quality-G line) instead of 38. In other words, the lack of clear and reliable signals of the quality of the service provided costs high-skilled translators the amount of 6 per unit of service provided.

Interestingly, the model shows that this problem of forgone income does not necessarily disappear following a reinforcement in the demand for translation services. Let us suppose that z increases (remember that parameter z stands for the strength of demand at a given time). In this case, the equilibrium line shifts to the right, since the stronger demand causes prices to rise. But a stronger demand also makes it easier to find clients and thus *might* reduce the overall quality of the service provided. Therefore, the three quality lines shift downwards (or, equivalently on the graph, to the right). Depending on the values of parameters b_2 , g_2 and a_1 , the equilibrium price can rise, drop or remain unchanged and so can the foregone income of high-skilled translators.

One of the elements that emerges from the data collected and other findings reported elsewhere in this report is the large number of signals that translators can use to indicate their level of skills, ranging from mere membership of unknown associations to a degree obtained from an "internationally recognised" school of translation and interpreting.²⁷²

However, two problems arise when acquiring credible signals. First, it can be costly. Secondly, the abundance of diplomas and certificates, the fragmentation of associations and the diversity of national practices create noise, which can eventually reduce the relative value of the signal (obviously without reducing the cost incurred to acquire it).

The acquisition of costly signals requires translators to raise their minimum price. Let us assume an increase in minimum prices to $p_B^{min} = 20$ and $p_G^{min} = 40$ respectively, and the extreme situation where the noise is such that the relative value of signals drops to zero. Taking the same values as for the diagram in Figure 10 (except for minimum prices), we obtain the following diagram:

²⁷² Game theorists would identify *the acquisition of a signal* as a dominant strategy: when translators compete with each other, each of them is better off acquiring the signal, whichever strategy is chosen by their competitors, that is, whether their competitors choose to acquire the signal or not.

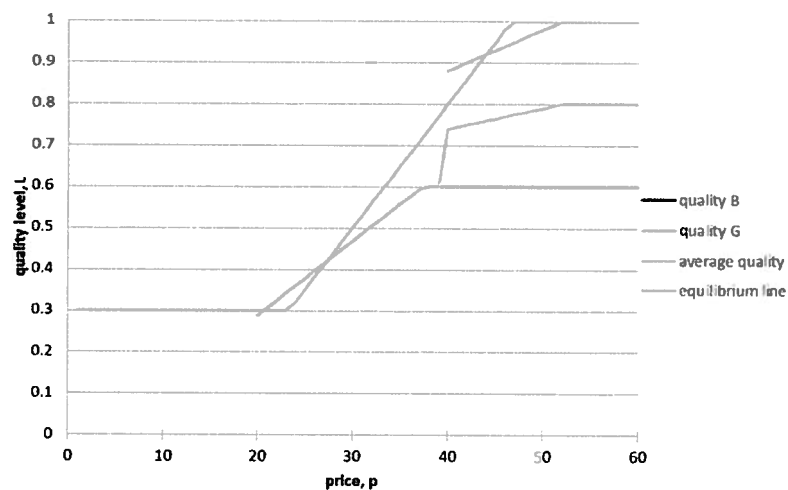

Figure 11. The effect of raising minimum prices

Figure 11 shows that equilibrium now occurs at a price of 27 and that, at this price, only low-skilled translators stay in the market. The acquisition of signals, instead of raising the value of high-skilled translators, has driven them out of the market. The effect obtained by acquiring the signal is exactly the opposite of what was originally expected, not because the signal is valueless per se, but because the increased abundance of signals is eventually detrimental to the signallers themselves. However extreme this conclusion might sound, it shows that in specific circumstances, despite good skills, despite effort to acquire the right signal and despite strong demand, high-skilled translators (without an established pool of regular clients) can be underpaid, unemployed or have to resort to alternative professional activities.

6. Policy options for enhanced signalling

Here we move from the description of what *is* being done to an outline of what *can* be done, before attempting to formulate what *should* be done.

If there is to be a policy or some kind of public intervention regarding the existing mechanisms for signalling the status of translators, what are the basic options available?

6.1. Free market or controlled entry?

The first fundamental question would seem to be whether this should be an entirely free market, where anyone can translate, or if there should be formal restrictions on who can be allowed to translate in exchange for financial recompense.

Bearing in mind that most people in the world are plurilingual, and since translation is one of the basic things that people do with language (alongside speaking, listening, writing and reading), there can be little question of restricting the activity of translating. On the contrary, generalised translating should be encouraged, as empowerment in the field of cross-cultural communication. The availability of free online translation memories and machine translation services, together with web-based software for collective volunteer translating ("crowdsourcing"), means that generalised translating can be expected to expand, whether we like it or not. Our question here cannot concern restricting an activity, or controlling who can or cannot be paid for a service. It more exactly concerns the efficiency and effectiveness of the possible mechanisms for signalling status.

As translation generalises, two related problems arise.

The first concerns whether translation can be considered a "regulated profession", such that its signals of status are recognised not only within the home country but also in other EU member states (in terms of the Professional Qualifications Directive 2005/36/EC).²⁷³ Our general finding must be that most forms of translation do not currently constitute a "regulated profession", and that the provisions of the Directive could at best apply to the field of authorised/sworn translation.²⁷⁴ This general approach is nevertheless of interest because the focus of attention is first on mobility (cross-border recognition) and only then on specific signalling mechanisms within each country. We consider this to be a valuable approach, and we address the issue below (6.4.2).

The second problem is how to signal *trustworthiness*: as more and more translators become available, and often with very cheap prices, how are purchasers of these services able to judge what they are paying for? In this second area, which does not necessarily concern issues of closed vs. open

²⁷³ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2005:255:0022:0142:en:PDF>. Accessed April 2012.

²⁷⁴ This issue seems to be at stake in debates that involve an "all or nothing" approach to signals of professional status. According to one report, which we find difficult to interpret, "in relation to the implementation process of the EU service directive in 2008, Danish authorities tried to do away with the system of authorization of translators. Their line of arguments was that it constituted a barrier to free competition and the free right to exercise a profession" (Jørgen Christian Wind Nielsen, 09/03/12). Dam and Zethsen (2010: 201) cite a respondent talking about "the recent [failed] attempt by authorities to abolish the authorization system for translators".

markets, nor definitions of professions or regulated mobility, there is much to be done.

Indications of inefficient signalling are not hard to find (see a summary in 6.4.1 below). Where they are prevalent, public policy might seek to enhance the mechanisms for signalling trustworthiness.

6.2. One signal or many?

Intuitively, it would seem that the strongest signal would come from just one source – a centralised governing body able to test and certify translators in all language combinations and for all segments of the market. In our comparison with IT professionals, however, we found little evidence that a plurality of certifications had a weakening effect on the profession. This merits some reflection.

Classical economists believe that competition is a good thing: the existence of a multiplicity of certifications may have its benefits as well. Competition may prompt the different certification bodies to answer better to market needs. Examples can be drawn from organic food products and testing of English as a foreign language.

For the certification of organically produced foods, it was generally assumed that the government should be the only authority to define what constitutes an organic product. Once the government regulations were in force, the private-sector standards would be redundant and disappear. But the real-world “experiment” has shown that this was not the case: there are some markets where private labelling schemes, representing additional standards, enjoy a very strong position. For example, according to Rundgren (2005), in Sweden almost all organic products sold will carry the private KRAV (Swedish Association for Alternative Cultivation) label. In the United Kingdom and Switzerland, organic food producers seek to obtain both the government seal and the private-sector labels.

Another example can be found in the field of international English testing services. Nowadays, there are two major certification systems for English as a Foreign Language (EFL) students seeking to have their skills evaluated: TOEFL (Test of English as a Foreign Language) and IELTS (International English Language Testing System). TOEFL is administered by Educational Testing (ETS) from the United States and has long been the most popular EFL test taken by students seeking entry to colleges and universities in the US and elsewhere. However, IELTS (currently jointly managed by University of Cambridge ESOL Examinations, the British Council and IDP Education) entered the market in 2005. As this test assesses both the receptive and productive skills of the English language, it poses a genuine threat to TOEFL. To some extent, this has stimulated the ETS to revamp TOEFL (TOEFL-iBT was introduced in 2005) as the old test used to assess only reading, listening and grammar but did not test candidates on their writing and speaking abilities. Although the ETS states that more than 24 million students took TOEFL in 2009 alone, 1.4 million candidates took the IELTS test in over 130 countries, and there is some speculation that IELTS may replace TOEFL.

These examples suggest that a degree of competition between certification systems may be beneficial. The examples, however, concern situations where a limited number of strong signalling mechanisms are competing directly, in such a way that all are able to gain some degree of trust. They are a long way from open competition between anyone with a cool website.

A further reason for plurality may be the specificity with which skills can be signalled. In the computer industry, the many certifications available often concern the ability to work with one series of products or another, or to perform specific tasks. In this sense, each certification states what a person can do. In the translation field, one might similarly imagine separate signals for language skills, translation-memory skills, post-editing skills, revision skills, audiovisual skills, legal translation skills, paraprofessional skills, and so on. Of course, those many signalling mechanisms could be built into the one certification system.

A real-world test of plurality in the translation field would be the proliferation of online translator-client portals in recent years (see Appendix C). There can be little doubt that competition between the various signalling mechanisms has maintained considerable variation and innovation in the field. At the same time, this is a service that in theory becomes more valuable as its databases increase, and since the databases increase the more it is used, value and use should constitute a virtuous circle.²⁷⁵ Thanks to this logic, the field has seen the emergence of just one large dominant player, ProZ. And yet there is a built-in corrective: as the databases of translators on ProZ becomes very large and the prices of translations are thus driven down, the general quality of the translations declines, unhappy clients no longer trust the signal, and the size itself threatens to close down the entire system. This may be why the other portals continue to exist, some in more specialised fields. And it is certainly why ProZ has introduced its own internal certification system. That is, the plurality itself may create the need for some kind of corrective signalling mechanism.

6.3. Signalling as a commodity or a service?

A basic philosophical difference concerns the nature of signalling as a commodity. When private companies sell certification, they do so because the certification itself has a market value – people who have it can receive more financial value for their services. This view sits poorly with the traditional role of education systems and government ministries, who see their degrees and authorisations as more of a service provided to society.

The “service” view can be supported by argument that translation services themselves constitute a (partially) public good, especially in the public sphere. In theory, better information provides non-excludable and non-rival benefits to all members of society. On this view, government should subsidise (in whatever way) the development of translation profession. One baulks, however, at the idea that this particular kind of service should have *carte blanche* with respect to public funds, and there may be legitimate doubts as to whether all members of society benefit equally from all translation.

The “service” view is also seriously compromised by the changing nature of academic institutions. As education is pushed towards the needs of industry, it itself becomes an industry. In some countries, notably the United Kingdom, programmes are in direct competition with each other and there is a resulting scramble for fee-paying students and any sign of status that can bring fee-paying

²⁷⁵ One might compare this with the early use of mobile telephony, which started as an expensive service for professionals, then increased with value as more people used it, thus entering a logic that required lower prices for the service. A similar comparison can be made with free online statistically driven translation memory and machine translation services, which improve performance the more they are used. But if they are used indiscriminately (which is what happened with Google Translate), the databases get dirty and the performance declines. This led Google to make its Application Programme Interface app a pay-service in December 2011.

students.²⁷⁶ For these institutions, the status they confer on graduates is very much a commodity: high tuition fees are justified in terms of the added income the status will bring to graduates during their professional careers.

In these circumstances, it is difficult to maintain a "service" view across the board. Status signals, especially degrees and professional certifications, should be recognised as having a market value.

In principle, the costs of any efficient signalling system should be borne by the people benefiting from the status signal. In many situations, this will mean the translators themselves should pay for their degrees and certifications.

However, in situations of extreme market disorder where human rights and government interests are directly at stake, the beneficiaries of efficient signalling will not only be the translators. For example, the certification of sworn or authorised translators is in the direct interests of the justice systems and government institutions that generally employ those translators. Further, in the provision of translation services to new immigrant groups and in the interests of border security, a reduction in market disorder first benefits the institutions responsible for supplying those translation services. In these cases, the economics of status as a commodity may indeed justify a service mentality, where it is in the interests of government institutions to fund efficient signalling of translator status because those institutions are themselves the first to benefit (especially when they also legislate the fees paid to translators).

6.4. Modes of possible intervention

As we start to outline what could be done, it is as well to review the actual policy options available, and some of the established instruments in the European Union context. Here we present some basic options, listed in a rough order of relative difficulty and cost.

6.4.1. Laissez faire

To do nothing is to assume that the current signalling mechanisms are either creating equilibriums or are subject to market forces that will take them in that direction. We have found no consistent evidence of either scenario. On the other hand, we have found signs of market disorder with respect to the following aspects:

- General lack of signalling with regard to translation services in "immigrant" languages;
- Unrestricted web-based marketing of certification as a commodity, with little testing of language skills;
- Very little recognition of the status of sworn or authorised translator in other countries, in a world of increasing professional mobility;
- Lists of authorised translators that far exceed market demands;
- Online lists of professional translators with no checking of qualifications or skills;
- Employers who trust professional experience or their own recruitment tests rather than academic qualifications or professional certification;

²⁷⁶ This is where a status signal like the European Masters in Translation itself becomes a commodity, which could be sold to academic institutions for an annual fee adequate to cover actual control over the quality of translation graduates.

- Outsourcing to private companies that have little regard for skills or qualifications (in Spain), or are not trusted by translation professionals (in the United Kingdom);
- Some evidence of declining prices for translations;
- Significant fragmentation of the market in some countries, with a corresponding multiplicity of translator associations.

These features would suggest that the market is not solving all the problems by itself.

6.4.2. A European Professional Card for authorised/sworn translators?

A relatively simply signalling mechanism is a card that identifies that the bearer is a translator. The FIT identity card system has been in place since 2004 and is available to translators, interpreters and terminologists that belong to FIT member associations.²⁷⁷ The card costs 25 euros, which in principle is paid by the translator, interpreter or terminologist.²⁷⁸ It is not clear whether the card has a market value, but there does appear to be a demand among translators.²⁷⁹ The card does not address the fact that the member associations have very different membership criteria.

A more substantial signalling mechanism would involve a European Professional Card for Translators.²⁸⁰ The general idea of professional cards is proposed in the 2011 Green Paper on *Modernising the Professional Qualifications Directive*, which seeks to make the 2005 Professional Qualifications Directive more effective. The basic idea here is that all professionals should have their qualifications recognised in all EU Member States, but that the burden of the recognition process should not fall entirely on the receiving State, as has been the case. Under the proposal, the Member State of departure would first issue a European Professional Card, which would be electronically linked to all the bearer's certifications and academic qualifications. The receiving Member State then only has to check the validity of the card, and they will have access to all the documents concerned. Further, all the authorities involved in this would be members of the Internal Market Information System.

As it stands, the proposal concerns regulated professions: it specifically mentions the professions of doctors, nurses, midwives, pharmacists, architects and "craft, trade and industry", but not translators. It generally assumes that the profession in question is regulated in both the countries concerned. As such, we can only see this as applying well to authorised/sworn translation, which would appear to constitute a regulated profession in many countries²⁸¹, even though the modes of entry into the profession are quite different (see 2.3 above).

²⁷⁷ http://www.jtpunion.org/spip/IMG/pdf/IDcard_new_procedure_EN.pdf. Accessed April 2012.

²⁷⁸ "During the 2005 FIT World Congress in Tampere, delegates from a number of associations indicated their interest in sponsoring members of other associations who are not able to obtain the FIT ID Card on their own due to economic circumstances."
http://www.cttic.org/InfoLangIndustry/FIT/FIT_ID_Card_Memo_EN.pdf. Accessed April 2012.

²⁷⁹ Some 550 cards had been sold by 2008: <http://www.fit-europe.org/vault/minutes/FITEC-26-27jan08-en.pdf>. Accessed April 2012.

²⁸⁰ See Green Paper 367 "Modernising the Professional Qualifications Directive", <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0367:FIN:en:PDF>. Accessed April 2012.

²⁸¹ This could be a moot point. One recalls the difficulties faced by Peñarroja i Fa (see 2.3.6 above) in attempting to gain cross-country recognition of his qualification as a sworn translator in Spain. The preliminary ruling by the European Court (17 March 2011) maintained that qualifications from another EU member state must be recognised, and that this generally had more weight than the right of each court to compile its own list of translators and to require a certain number of years' experience of the judicial system in question. However, the ruling held that "court expert translators" are not covered by the definition of "regulated profession", and that would seem to be the main issue at stake here. The definition in question is as follows: "regulated profession: a

The Card proposal also envisages situations where the worker moved from a country where the profession is not regulated to a country where it is. In such cases, specific reference is made to the most problematic feature of status, namely mutual trust:

To ensure mutual trust, the card would not be issued by any commercial entities. When a profession is not regulated in the Member State of departure it would be up to that Member State to designate a competent public authority to issue the card. (2011: 3)

This placing of trust in public authorities would appear to fall into the “service” mentality outlined above. However, in this case, the Member State of departure can be assumed to have few benefits to gain from issuing the card, so all costs would presumably have to be borne by the main beneficiaries, the authorised/sworn translators.

Several problems might be envisaged with actually having translators accepted in the legal systems of other countries, as has been seen in the case of Peñarroja i Fa’s attempts to obtain recognition in France and Switzerland of his Spanish qualifications as a sworn translator (see 2.3.6 above). The recent success of his case in France would nevertheless suggest that at least some of those problems can be overcome.

A more basic problem concerns the very nature of translation. Healthcare workers and architects work with objects that are basically the same in many countries – human bodies, medication, buildings. Language is a secondary consideration, to the extent that “language control can only take place after the end of the recognition procedure and cannot be a reason for refusing recognition of professional qualifications as such” (Green Paper 14n). Translators, on the other hand, work directly on languages, at least one of which is often not the home language of the place they are working. It is thus harder for authorities and employers to control what they are doing, and all the degree of risk taken when trusting the authority issuing a Professional Card must thus be greater. In some cases, it will be difficult to argue that the languages have always been adequately tested in the Member State of departure. For instance, a sworn translator certified in Spain for work from German into Spanish will have been tested for German as Language B, whereas professional work in Germany will require German as Language A (the translator’s strongest language, usually the language one translates into). Further language testing might thus be required.

Many of these issues could be addressed within the framework of a Common Platform.

6.4.3. A Common Platform for authorised/sworn translators?

Article 15 of the Professional Qualifications Directive (2005) aims to facilitate the recognition of professional qualifications on the basis of “common platforms”. This

professional activity or group of professional activities, access to which, the pursuit of which, or one of the modes of pursuit of which is subject, directly or indirectly, by virtue of legislative, regulatory or administrative provisions to the possession of specific professional qualifications; in particular, the use of a professional title limited by legislative, regulatory or administrative provisions to holders of a given professional qualification shall constitute a mode of pursuit (Article 3(1)(a), Directive 2005/36/EC). Without going into legal complexities, it seems to us that authorised/sworn translation is (or could become) a regulated profession in many countries, and that the issue at stake in the above ruling is the status of “expert”, not that of “translator”: a judge at the Cour de cassation can indeed call any person at all as an expert, with or without qualifications as a translator.

allows each Member State to regulate access to the profession in its territory, but in principle requires it to recognise the qualifications issued in other Member States. The nature of these platforms is voluntary, however, which means that “a fully qualified professional who does not satisfy the criteria of the platform would continue to benefit from the rules on recognition” (“Common Platforms”, 2)²⁸², although further requirements may have to be met, such as an aptitude test or an adaptation period.

The establishment of a Common Platform requires an “inventory of national regulations”, including the level and type of training and the required experience, the differences between them, and the various compensatory measures that may or may not be required.

With respect to authorised/sworn translation, we would hope to have begun this work in 2.3 above: it is exceedingly difficult to compile and compare the training and experience required of authorised/sworn translators, bearing in mind that this must be done for at least two third of the EU Member States.

Further, if countries compile and maintain public registries of authorised/sworn translators, the risk of fraud and abuse should be minimised.

Quite another question, however, is whether the administrative authorities in the Member States have any real interest in pursuing this. We have found no evidence of a specific shortage of professionals in the field of authorised/sworn translation, and there are several cases where there seems to be a marked over-supply of qualified translators. Further, the specificities of languages and legal systems involve a very local distribution of trust, and resistance can be expected (again, see the issues raised in the Peñarroja cases).

On the other hand, pressure in favour of a Common Platform could probably come from the various professional associations of authorised/sworn interpreters. This need not be because they are actively interested in enhanced mobility. It would more likely be because the Common Platform would retroactively project attention onto the need to improve the signalling mechanisms in many countries, with respect to both training and professional testing, and with particular emphasis on the scandalous situations obtaining in some areas with respect to services in immigrant languages. The active participation of many national associations and training institutions in the European Legal Interpreters and Translators Association (EULITA)²⁸³ would suggest that effective pressure in favour of a Common Platform should come from there.

It is difficult to see a Common Platform evolving for other types of translation, basically because they seem not generally to be covered by the definition of “regulated profession” as it appears in the Professional Qualifications Directive (2005).²⁸⁴

6.4.4. An apostille for authorised/sworn translations?

Even when it is difficult to achieve recognition of translators’ qualifications, it should not be so difficult to ensure that their translations are recognised as valid. We recall that in Germany, sworn translators registered in one *Land* are not

²⁸² See http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/docs/future/platforms_en.pdf. Accessed April 2012.

²⁸³ <http://www.eulita.eu/members-admitted-executive-committee-eulita>. Accessed April 2012.

²⁸⁴ This is with the exception of Slovakia – and one exception is not enough for mobility.

eligible to work as sworn translators in other *Länder*, but their translations are still valid right across Germany.

This could be similar to the Hague apostille by which documents are recognised as being legally valid in the many countries that have signed the convention²⁸⁵, and would amount to authorised/sworn translators in many countries sharing a common stamp.

Such a system might be pursued within a Common Platform. The beneficiaries would not only be the authorised/sworn translators, who would have a further signal of status, but also the many authorities who would presumably obtain translations from a wider pool of translators (which can be a real advantage for translations involving smaller languages).

The potential for fraud and abuse should be minimised by open access to the various national registers of authorised/sworn translators. Beyond that, the risks are similar to those of the Hague apostille itself.

6.4.5. Accreditation of certifying bodies

A very different approach to intervention is to recognise that, in practice, signals of status are being emitted by numerous different entities – private companies, associations, academic institutions, courts and ministries – and that some of those entities do a better job than others. One then sets out to give accreditation to the entities that are doing the best job in certifying translators.

Rather than restrict valid signals to just those sanctioned by public authorities (as is the operative assumption in the Common Platform and Professional Card proposal), the aim here is more modestly to reduce market disorder if and when it is in evidence. In this scenario, a certifying body can be a private company, a government institution, a professional association, or anything in between.

Preference would logically be given to the entities producing the strongest signals, be it on the bases of longevity, size or accrued authority. The system would thus be inherently conservative, albeit while retaining the advantage that accreditation can be withdrawn from institutions that fail to signal status adequately.

If done outside of intergovernmental institutions, one has the problem of who accredits the accreditor. In the United States, the general answer is to work through an established accreditation agency²⁸⁶ and to apply the criteria outlined in ISO 17024.²⁸⁷ In Europe, on the other hand, one instinctively looks to government institutions, and to the prime intergovernmental institution in this case: the European Commission Directorate General for Translation.

A further initial problem in the translation field would seem to be that few of the generalist certification systems (i.e. those beyond the field of authorised/sworn translation) appear to come close to those ISO 17024: one might list ATA in the

²⁸⁵ The Hague apostille does not normally legalise translations as such: it is attached to the original document, which is then translated with the apostille as part of the document.

²⁸⁶ This option has been proposed by Professor Alan K. Melby with respect to the TISAC discussions of certification (see 3.6.6 above), under the working name of "TransCertGlobal" (personal communications November 2011, March 2012). Possible agencies include the International Accreditation Service (<http://www.iasonline.org>) and the International Accreditation Forum (<http://www.iaf.nu>). Accessed April 2012.

²⁸⁷ http://en.wikipedia.org/wiki/ISO/IEC_17024. Accessed November 2011.

United States, the CIOL and ITI in the United Kingdom, the BDÜ in Germany, NAATI in Australia, and the CATTI²⁸⁸ and NAETI²⁸⁹ in China.

A real advantage in such a system is that it would implicitly enable mutual recognition of certifications, such that a translator certified by membership of the CIOL, for example, would have that certification automatically recognised by ATA in the United States, NAATI in Australia, and so on.

One could envisage a European Common Platform and/or Professional Card system as being accredited by a wider body, as indeed could a European system for certifying translators beyond the field of authorised/sworn translation.

Translation is a transnational activity by nature, requiring a transnational system of accreditation. And there is no overriding reason why the principle of mobility should stop at the borders of Europe.

6.4.6. Accreditation of training programmes

Yet another approach is to seek to benchmark the academic programmes that train professional translators. This is one of objectives of the European Masters in Translation (EMT), which had 54 training programmes with member or observer status in 2011.²⁹⁰

In its current state, the EMT is a label that gives enhanced status to programmes that meet certain formal conditions concerning conditions of access, language levels, range of competences taught, and tracking of graduates. It is not a formal accreditation of these programmes, and its aims do not include the actual testing of graduates through centralised or standard examinations. As far as we can ascertain, its membership criteria do not address the number of contact hours devoted to language-pair-specific tasks within the programmes.²⁹¹

The question is then whether the label should or could feed into a proper accreditation, such that graduates of the member programmes would automatically be certified as professional translators. This seems hard to envisage, given the very loose control over questions of each individual's skills.

The EMT has been associated with TransCert, an initiative to set up a voluntary "European certification system for translators" (EMT Annual Report 2011: 11). The philosophy behind TransCert would nevertheless appear not to involve the accreditation of training programmes as such. Its draft aims are reported as being to:

- Complement existing certifications for companies with certification for individual translators;
- Achieve better comparability of translators' qualifications across Europe;
- Not reinvent the wheel but build on existing systems, e.g. the certification for terminology managers in the framework of ECQA (European Certifica-

²⁸⁸ The CATTI (China Aptitude Test for Translators and Interpreters) dates from 2003: http://www.tac-online.org.cn/en/tran/2009-10/09/content_3174954.htm. Accessed November 2011.

²⁸⁹ The NAETI (National Accreditation Examinations for Translators and Interpreters) date from 2001. <http://www.albaglobal.com/article-print-1403.html>. Accessed November 2011.

²⁹⁰ EMT Annual Report 2011: http://ec.europa.eu/dgs/translation/programmes/emt/key_documents/emt_annual_report2011_en.pdf. Accessed April 2012.

²⁹¹ This could be of some concern in the context of the CIOL's doubts about the capacity of some theory-based one-year Masters courses to qualify professional translators (see 3.4.3 above).

tion & Qualification Association), ATA, OTTIAQ, ISO TC37. (EMT Annual Report 2011: 11)

This sounds closer to the “accreditation of certifying bodies” approach outlined above and would not appear to be headed towards the accreditation of training programmes.²⁹² Happily, the general proposal for a TransCert consortium comprises a healthy mixture of academy and industry.²⁹³

6.4.7. Standard European professional examinations

A more radical intervention into the market would be to organise a set of standard European professional examinations, which individual candidates would have to pass in order to receive certification as a professional translator.

Such a move could effectively take its lead from Institute of Linguists Educational Trust (IOLET) Diploma in Translation, the United Kingdom or the ATA Certification Exams in the United States, the NAATI testing system in Australia, or the recruitment exams used by intergovernmental organisations (Lafeber 2010). The basic model would be that of a professional exam designed for translators with both a degree and experience (but open to those with experience alone) and including a level at which many recent graduates of Masters programmes would generally not pass.

The basic reason for such a professional exam would be that the current academic qualifications are not adequately signalling high professional quality. This is suggested by the very low pass rates at the comparable exams: below 20 percent for ATA, 27.2 percent for NAATI in 2009-10, between 41 and 51 percent for the IOL exams in 2001²⁹⁴, and much less for the intergovernmental organisations:

The formal competitive examinations held by the large IGOs have a reputation for being difficult to pass. For example, of the 38,231 persons who applied to sit the 55 competitive examinations for translators held by the United Nations between 2005 and 2009, 22,938 (60%) were called to the written tests, which are held at designated sites and times around the globe. Only 2,293 candidates (10%) passed the written tests and were called to the interview (the second part of the examination), and of those, only 583 (25%) were placed on the roster – a pass rate of 2.54% for the written and oral examinations combined (DGACM 2011a). Success rates at the European Commission are similarly low: they vary between 1% and 10%, with numbers of applicants for each session ranging from 250 to 1,500 depending on the target language (Wagner et al. 2002: 31-32). (Lafeber 2012: 4)

²⁹² It is intriguing to read that “as an indirect and long term goal, a successful project would also have the potential to secure the EMT’s financial sustainability as an independent association” (EMT Annual Report 2011: 10). One would have thought that the member academic institutions, as the main beneficiaries, would themselves be paying for the EMT label, and it is difficult to imagine that a group of training institutions could work through a certification scheme to effectively turn themselves into the instance able to accredit all other certification systems.

²⁹³ “The University of Vienna (EMT member) would be the leader of the project and lead the consortium of European stakeholders, which include: BDÜ, GALA, FIT Europe, EULITA, EUATC, Intertext, BQTA and ESIT, ISIT, Aarhus among the EMT member programmes” (EMT Annual Report 2011: 11).

²⁹⁴ Our thanks to Rannheid Sharma, 13/06/12. The High Entry Languages Unit pass rate was 41 percent; the Small Entry Languages Unit pass rate 51 percent; there was nevertheless significant variation for specific languages.

If the examining were left to academic institutions alone, for example by giving a label of this kind to all the member programmes of the EMT, the Directorate General for Translation might be seen to be endorsing many translators whom it apparently would not employ.

Other arguments in favour of a European standard examination system would be that the Directorate General for Translation is already engaged in exams, it has at its disposal the world's largest group of professional translators as advisors and graders, it has a direct interest in ensuring the quality of its enlarging catchment of freelance translators, and a stringent system would ensure a resulting market value, such that the costs would willingly be borne by the examination candidates.

That said, a system of this kind would have the drawbacks of the sheer size of the project and its focus on the very top end of the market, which is by no means where all the problems lie. A standard examination system is probably a solution that would work best in combination with other interventions. For example, it should be possible to coordinate procedures with other examining bodies such that there is mutual recognition of the certifications, which would effectively set up a mode of accrediting the certifiers. It might also be possible to have standard exams administered by the member programmes of the EMT, who might even have an interest in seeing how their graduates measure up at European level. And an examination system could incorporate several different levels, from paraprofessional to advanced, in such a way that the results reflect skills appropriate to the many market segments.

6.4.8. Summary of policy options

The options presented above run from questions of protecting a profession (Professional Card, Common Platform) to the wider question of strengthening signals of status in a situation of market disorder (accreditation of institutions, examinations).

It is not the task of this research to decide among these options. We can, however, attempt an initial SWOT analysis:

	Strengths	Weaknesses	Opportunities	Threats
Laissez faire	Zero cost	Uncertainty about market directions; does not address current problems	Market may move to efficient electronic signalling	Market disorder; good translators leave profession
Professional Card / Common Platform	Low long-term cost (user pays); available information	Limited to authorised/sworn Requires support of many authorities	Will bring attention to the areas of market disorder	Fraud and abuse
Apostille	Low long-term cost (user pays) Can be based on the Hague apostille	Limited to authorised/sworn Requires support of many authorities	May support a Professional Card/ Common Platform	Fraud and abuse
Accreditation of bodies	Low long-term cost (user pays); accreditation can be withdrawn; global in scope	High initial cost; requires consensus from many parties	May produce high-strength signalling; may promote wide consensus	May not be sanctioned by an accreditation authority
Accreditation of training	Extends EMT; strengthens value of EMT label	High initial cost; no checking of individuals; no comparison of national training levels	May promote harmonisation of training	Trainers may give easy passes; insufficient testing of language skills
Standard exams	Extends current exams; signals skills of individuals; high degree of control	High initial cost; requires consensus	May lead to harmonisation of all existing certification exams	If narrow in focus, may not address all market segments

Table 9. SWOT analysis of main policy options for action on signalling mechanisms

It is to be noted that the last five of these options can be used in combination.

7. Recommendations

The basic recommendation is that attempts should be made to improve the mechanisms by which the status of translators is signalled, building on the work that has been done by the EMT and Optimale initiatives. This is in view of the many areas in which the current signals of status are not working optimally.

While it is not the task of this study to propose policy, any action in this field should pay some heed to the following criteria and desiderata:

1. *It should address the many paraprofessionals who are translating and interpreting many "immigrant" languages.*

This implies that a certification system, for example, should have several different levels and types of certification, including a level for segments and languages where little training can be required because the demand far exceeds the supply of trained translators. Translation and interpreting services for the provision of justice in immigrant languages is an area where public policy is scandalously absent in the European Union.²⁹⁵

2. *It should involve more than the official languages of the European Union.*

This concerns not just "immigrant" and "non-territorial" languages, but also the languages of the major trading partners.²⁹⁶

3. *In principle, it should be as lean as possible and paid for by the main direct beneficiaries.*

This implies recognising that status is a commodity, with a market value. Public funds should be invested only to the extent that public administrations are themselves long-term beneficiaries.²⁹⁷

4. *It should seek to ensure cross-border recognition of qualifications and certifications.*

This implies that the signals of status should be strong and as univocal as possible, approaching those of a fully regulated profession. This is most easily done in the general field of authorised/sworn translation and interpreting.²⁹⁸

5. *It should be coordinated with certification systems in other countries (particularly the United States, Canada, Australia and China).*

Mobility and recognition should be sought not just within Europe, but on the global level as well. Policy should be coordinated with the major associations and companies that are currently reviewing their certification systems.²⁹⁹

²⁹⁵ See 2.3.7; 3.1.6; 3.4.5; 3.5.6; 3.8.1; 3.8.2 above.

²⁹⁶ The languages can be grouped as follows: 1) official languages of the EU; 2) CRSSLs (constitutional, regional and small state languages, including Basque, Faroese, Frisian, etc.; 3) "immigrant" languages; 4) non-European languages of wider communication (Chinese, Arabic, Japanese); 5) languages of countries whose economies are closely integrated with the EU (Norwegian, Romansch, Icelandic).

²⁹⁷ See 1.1; 5.3; 6.3; 6.4.5 above, and Appendix D.

²⁹⁸ See 2.3.6; 3.1.6; 6.1; 6.3.3 above.

²⁹⁹ See 2.4.2; 3.8.6; 6.4.4 above.

6. It should be clear and recognisable for employers.

This implies incorporating employer groups into actions concerning qualifications or certifications. If employers cannot see the value of a signal, the signal has little value. In particular, the number of signals should not breed confusion.³⁰⁰

7. It should build on and incorporate the examination and certification systems that currently have a positive market value.

This implies working with the existing signalling mechanisms that are efficient and have a market value (the IOL Diploma in the UK, the SFT in France, BDÜ membership in Germany, and the general system of authorised translators in the Scandinavian countries, among others).³⁰¹

8. In the absence of standard exams and grading mechanisms, it should be wary of granting automatic professional certification on the basis of academic degrees alone.

This implies taking heed of the general practice of government employers, private companies and intergovernmental organisations, all of whom demand experience, post-training professional certification, or an additional exam of some kind.³⁰²

³⁰⁰ See 3.1.3; 3.8.6; 4.4; 6.4.5 above.

³⁰¹ See 2.4.2; 3.1.6; 3.4.3; 3.6.3; 3.8.6 above.

³⁰² See 2.2.2; 2.2.3; 2.2.4; 3.4.3; 6.4.5 above.

Appendix A. Translator associations: years of foundation and numbers of members

The following data have been compiled from the country factsheets, the websites of associations, and information on membership numbers provided by the FIT Treasurer (17/11/2011).

Associations of alumni have been excluded, except in cases where they play an active role on the translation market (as in Greece and Cyprus).

In many cases there are discrepancies in the numbers of members in the associations: the numbers on the associations' website (and even more so on Wikipedia) are often vague and usually higher than the numbers the same associations declare to the FIT (where the more members you have, the higher the fees you pay). Similarly, in cases where a large association has split into two, at least one of the new associations will claim the foundation data of the original association (since longevity is a positive element of status). These are all ways in which associations signal their status.

The data presented here are synthesised in Figure 4 and Table 2 (in 2.4.2 above).

Association	Founded	Members
Austria		
Österreichischer Verband der Gerichtsdolmetscher (ÖVGD)*	1920	570
Universitas Austria Interpreters' and Translators' Association (UNIVERSITAS)*	1954	440
AIIC-Region Österreich (Austrian chapter of the AIIC)	1966	79
Übersetzergemeinschaft - Interessengemeinschaft von Übersetzern und Übersetzerinnen literarischer und wissenschaftlicher Werke (Austrian Association of Literary and Scientific Translators) (AALST)*	1991	246
Österreichischer GebärdensprachdolmetscherInnenverband (Austrian Sign Language Interpreters Association)	1998	80
	Total	1,415
Belgium		
Chambre belge des traducteurs, interprètes et philologues (BKVTF/CBTIP)*	1955	380
Bulgaria		
Union of Translators and Interpreters in Bulgaria (BTU)*	1974	310
Association of Interpreters and Translators in Bulgaria (AIT)	1996	49
	Total	359
Croatia		
Strukovna udruga stalnih sudskih tumača (Professional Association of Permanent Court Interpreters (SUSST)		
Društvo hrvatskih književnih prevodilaca (Croatian Literary Translators Association) (DHKP)	1953	220
Croatian Association of Scientific and Technical Translators (HDZTP)*	1957	247
Udruga prevoditelja za televiziju, kinematografiju i videoprodukciju (Association of translators for television, cinema and video production)	1992	49
Društvo sudskih tumača i prevoditelja (Society of Court Interpreters and Translators) (DSTIP)	2007	51

Hrvatska strukovna udruga sudskih tumača (Croatian Association of Professional Court Interpreters) (HSUST)	2007	130
Udruga stalnih sudskih tumača (Association of Permanent Court Interpreters) (USST)	2010	
Udruga sudskih tumača "TEMPUS" (Tempus Court Interpreters Association) (Tempus)	2010?	
Društvo hrvatskih audiovizualnih prevoditelja (DHAP) (Association of Croatian Audiovisual Translators)	2012	29
	Total	726
Cyprus		
Pan Cyprian Union of Graduate Translators and Interpreters (PANUTI)*	1999	66
Czech Republic		
Komora soudních tlumočnicků České republiky (Chamber of the Court Appointed Interpreters and Translators of the Czech Republic) (KST ČR)*	1996	500
Jednota tlumočnicků a překladatelů (Union des Interprètes et Traducteurs de la République Tchèque et de la République Slovaque) (JTP)*	1990	373
Obec překladatelů (Literary Translators' Guild) (OP)		
Asociace konferenčních tlumočnicků (Conference Interpreters' Association) (ASKOT)		105
Česká komora tlumočnicků znakového jazyka (Sign Language Interpreters' Association) (ČKTZJ)	2000	
	Total	978
Denmark		
Association of Danish Authorised Translators (Translatørforeningen) (TF)*	1910	237
Association for Communication and Language Professionals (Forbundet Kommunikation og Sprog) (KS)*	1970	1,000
Danish Authorised Translators and Interpreters (Danske Translatører) (DT)*	1990	103
Forum for Billedmedieoversættere (Forum for screen translators, within the Danish Journalists Union) (FBO)	1996	100
	Total	1,440
Estonia		
Estonian Association of Interpreters and Translators (ETTL)	1992	215
Estonian Association of Masters in Conference Interpreting and Translation (ETML)	2006	76
	Total	291
Finland		
Suomen kääntäjien ja tulkkien liitto / Finlands översättar- och tolkförbund ry (Finnish Association of Translators and Interpreters) (SKTL)*	1955	1,726
Käännösalan asiantuntijat (Translation Industry Professionals) (KAJ)	1979	2,100
Suomen Viittomakielen Tulkit ry (Finnish Association of Sign Language Interpreters) (SVT)	1982	496
	Total	4,322
France		
Société française des traducteurs (SFT)*	1947	1,352
Association professionnelle des métiers de la traduction (APROTRAD)	1993	57
Association française des interprètes et traducteurs en langue des signes (AFILS)	1978	100

Association des traducteurs littéraires de France (ATLF)	1973	1,000
Chambre Régionale des Experts-Traducteurs Assermentés d'Alsace (CRETA)		106
	Total	2,615
Germany		
Bundesverband der Dolmetscher und Übersetzer (BDÜ)*	1955	7,000
Fachverband der Berufsübersetzer und Berufsdolmetscher (ATICOM)*		180
Verband der Übersetzer und Dolmetscher (VÜD)	1990	150
Assoziierte Dolmetscher und Übersetzer in Norddeutschland (ADÜ Nord)*	1997	348
Verband deutschsprachiger Übersetzer literarischer und wissenschaftlicher Werke (VdÜ)	1954	1,200
	Total	8,878
Greece		
Panhellenic Association of Translators (PAT)*	1963	242
Panhellenic Association of Professional Translators Graduates of the Ionian University (PEEMPIP)*	2005	140
Hellenic Society of Translators of Literature (EEML)*		107
Association of Translators-Editors-Proofreaders	2009	240
Society of Greek Playwrights, Musicians and Translators	1894	
Panhellenic Association of Public Sector Translators & Translators/Interpreters	1985	Inactive
	Total	729
Hungary		
Magyar Fordítók és Tolmácsok Egyesülete (Association of Hungarian Translators and Interpreters) (MFTE)	2009	97
Magyar Műfordítók Egyesülete (Hungarian Association of Literary Translators)	2003	160
	Total	257
Ireland		
Cumann Aistritheoirí agus Teangairí na hÉireann / The Irish Translators' and Interpreters' Association (ITIA)*	1986	118
Italy		
Associazione Italiana Traduttori e Interpreti (AITI)*	1950	700
Associazioni nazionali interpreti di conferenza professionisti (Assointerpreti)	1974	145
Associazione Nazionale Traduttori ed Interpreti (ANITI)	1956	392
Associazione Nazionale Traduttori Interpreti del Ministero dell'Interno (ANTIMI)	2002	108
Associazione italiana traduttori e interpreti giudiziari (ASSITIG)	2010	18
	Total	1,363
Lithuania		
Lietuvos literatūros vertėjų sąjunga (Lithuanian Association of Literary Translators) (LLVS)*	2004	121
Lietuvos vertėjų gildija (Lithuanian Translators Guild)		
Luxembourg		
Association luxembourgeoise des traducteurs et interprètes (Luxembourg Translators and Interpreters Association) (ALTI)	2011	48
Netherlands		
Nederlands Genootschap van Tolken en Vertalers (Netherlands Society of Interpreters and Translators) (NGTV)*	1956	1,625

SIGV Gerichtstolken en Juridisch Vertalers (Association of SIGV Court Interpreters and Legal Translators) (SIGV)*	1988	297
Vereniging Zelfstandige Vertalers (Association of Freelance Professional Translators) (VZV)	1990	63
Vereniging van Schrijvers en Vertalers (Dutch Association of Writers and Translators) (VSenV) (translators section)	1998	355
	Total	2,340
Poland		
Stowarzyszenie Tłumaczy Polskich (Polish Society of Translators) (STP)	1981	579
Polskie Towarzystwo Tłumaczy Przysięgłych i Specjalistycznych (Polish Society of Sworn and Specialised Translators) (TEPIS)*	1990	977
Bałtyckie Stowarzyszenie Tłumaczy (Baltic Association of Translators) (BST)	2006	142
Stowarzyszenie Tłumaczy Audiowizualnych (Audiovisual Translators' Association) (STAW)	2007	101
Stowarzyszenie Tłumaczy Polskiego Języka Migowego (Association of Polish Sign Language Interpreters) (STPJM)	2009	40
	Total	1,839
Portugal		
Sindicato Nacional de Atividade Turística, Tradutores e Intérpretes (National Union of Tourist Activity, Translators and Interpreters) (SNAPI)	1936	508
Associação Portuguesa de Intérpretes de Conferência (Portuguese Association of Conference Interpreters) (APIC)	1987	44
Associação Portuguesa de Tradutores (Portuguese Translators Association) (APT)	1988	450
Associação Portuguesa de Tradutores e Intérpretes Jurídicos (Portuguese Association of Legal Translators and Interpreters) (APTIJUR)	2011	-
	Total	1,002
Romania		
Asociația Traducătorilor din România (Romanian Translators Association) (ATR)*	2006	112
Uniunea Națională a Traducătorilor autorizați din România (Certified Translators' National Association) (UNTAR)	2008	40
Asociația Scriitorilor din București (Writers Association of Bucharest)	1972	228
	Total	380
Slovakia		
Slovenská spoločnosť prekladateľov umeleckej literatúry (Slovak Literary Translators' Society) (SSPUL)	1990	329
Slovak Association of Translators and Interpreters (SAPT)	2005	82
Slovak Society of Translators of Scientific and Technical Literature (SSPOL)*	1990	200
	Total	611
Slovenia		
Association of Scientific and Technical Translators of Slovenian (DZTPS)*	1960?	476
Društvo slovenskih književnih prevajalcev (Association of Literary Translators of Slovenia) (DSKP)	1953	241
Slovenian Association of Conference Interpreters (KTS)	1972	48
Association of Interpreters for the Slovene Sign Language (ZTSZJ)	2004	44
	Total	809
Spain		
Asociación Profesional Española de Traductores e Intérpretes (APETI)	1954	
Asociación de Intérpretes de Conferencia de España	1968	70

Sección Autónoma de Traductores de Libros de la Asociación Colegial de Escritores de España (Acetato)	1983	575
Asociación Profesional de Traductores, Correctores e Intérpretes de Lengua Vasca (EIZIE)*	1987	185
Associació de Traductors i Intèrprets Jurats de Catalunya (ATIJC)	1992	166
Asociación Galega de Profesionais da Traducción e da Interpretación (AGPTI)	2001	98
Asociación Aragonesa de Traductores e Intérpretes (ASATI)	2002	50
Asociación española de traductores, correctores e intérpretes (ASETRAD)*	2003	601
Red de Traductores e Intérpretes de la Comunidad de Valencia (XARXA)	2003	147
Asociación Profesional de Traductores e Intérpretes Judiciales y Jurados (APTJJ)	2006	81
Associació Professional de Traductors i Intèrprets de Catalunya (APTIC)**	2009	598
Asociación de traducción y adaptación audiovisual de España (ATRAE)	2010	50
	Total	2,571
Sweden		
Federation of Authorized Translators in Sweden (FAT)*	1932	250
Swedish Writers' Union, Translators' Section (SFF)*	1954	575
Sveriges Facköversättarförening (SFO)*	1990	826
	Total	1,651
United Kingdom		
Chartered Institute of Linguists (CIOL) – Translation Division	1910	2,700
Institute of Translation and Interpreting (ITI)*	1986	2,800
Cymdeithas Cyfieithwyr Cymru / Association of Welsh Translators and Interpreters (AWTI)*	1976	318
Association of Police and Court Interpreters (APCI)*	1974	350
The Translators' Association Society of Authors (TASA)*	1958	330
National Union of Professional Interpreters and Translators (NUPIT)	2001	100
Professional Interpreters' Alliance (PIA)	2009	400
Society for Public Service Interpreting (SPSI)	2011	
	Total	6,998
NEIGHBOURING COUNTRIES		
Norway		
Statsautoriserte Translatørers Forening (STF)*	1913	205
Norsk Oversetterforening (NO)*	1948	308
Norsk Faglitterær Forfatter- og Oversetterforening (NFF)*	1978	518
Norwegian Audiovisual Translators Organization (NAVTO)*	1997	152
	Total	1,183
Switzerland		
Association d'Interprètes et de traducteurs (AIT)	1945	150
Dolmetscher- und Übersetzervereinigung (Interpreters' and Translators' Association) (DÜV)	1951	400
Association suisse des traducteurs, terminologues et interprètes (ASTTI)*	1966	209
Association suisse des traducteurs-jurés (ASTJ)	1995	45
Verband der Zürcher Gerichtsdolmetscher und -übersetzer (VZGDÜ)	2003	100
Verband Schweizer Gerichtsdolmetscher und -übersetzer / Swiss Association of Court Interpreters and Translators (Juslingua)	2007	117
	Total	1,021

Turkey		
Translators Association of Turkey* (TÜCED)	1992	281
Çeviri Derneği (Association of Translation) (CD)*	1999	60
Çevbir: Kitap Çevirmenleri Meslek Birliği (Literary Translators' Society Turkey)	2006	180
	Total	521
COMPARISON CASES		
Australia		
Western Australian Institute of Translators and Interpreters (WAITI)	1975	50
Australian Institute of Interpreters and Translators (AUSIT)*	1987	586
Australian Sign Language Interpreters' Association (ASLIA)	1991	378
Australian Association for Literary Translation (AALITRA)**	2005	68
	Total	1,082
Canada		
Association of Translators and Interpreters of Ontario (ATIO)	1920	1,225
Ordre des traducteurs, terminologues et interprètes agréés du Québec (OTTIAQ)	1940	2,000
Canadian Translators, Terminologists and Interpreters Council (CTTIC)	1970	-
Corporation of Translators, Terminologists and Interpreters of New Brunswick (CTINB)	1970	206
Literary Translators' Association of Canada (ATTILC)	1975	150
Association of Translators and Interpreters of Alberta (ATIA)	1979	151
Association of Translators and Interpreters of Saskatchewan (ATIS)	1980	65
Society of Translators and Interpreters of British Columbia (STIBC)	1981	452
Association of Translators, Terminologists and Interpreters of Manitoba (ATIM)	1989	50
Association of Translators and Interpreters of Nova Scotia (ATINS)	1990	63
Nunattinni Katujjigatigiit Tusaajinut: Nunavut Interpreter/Translator Society	1994	76
	Total	4,438
United States		
New Mexico Translators and Interpreters Association (NMTIA)		146
American Association of Language Specialists (TAALS)	1957	150
American Translators Association (ATA)*	1959	11,000
Delaware Valley Translators Association (DVTA)	1960	72
Northeast Ohio Translators Association (NOTA)	1977	
American Literary Translators Association (ALTA)*	1978	600
National Association of Judiciary Translators and Interpreters (NAJIT)	1978	1,200
Northern California Translators Association (NCTA)	1978	600
Mid-America Chapter of ATA (MICATA)	1979	109
New York Circle of Translators (NYCT)	1979	518
National Capital Area Translators Association (NCATA)	1980	
Atlanta Association of Interpreters and Translators (AAIT)	1982	88
El Paso Interpreters and Translators Association (EPITA)	1984	55
Utah Translators and Interpreters Association (UTIA)	1985	42
Northwest Translators and Interpreters Society (NOTIS)	1988	124
Houston Interpreters and Translators Association (HITA)	1993	187
Carolina Association of Translators and Interpreters (CATI)	1993	
California Healthcare Interpreting Association (CHIA)	1996	
Austin Area Translators and Interpreters Association (AATIA)	1997	
National Council on Interpreting in Health Care (NCIHC)	1998	
Nebraska Association of Translators and Interpreters (NATI)	1999	125

Colorado Association of Professional Interpreters (CAPI)	2001	
Colorado Association of Professional Interpreters (CAPI)	2001	
Upper Midwest Translators and Interpreters Association (UMTIA)	2002	153
Michigan Translators/Interpreters Network (MiTiN)	2003	230
Midwest Association of Translators and Interpreters (MATI)	2003	124
New England Translators Association (NETA)	2004	150
Iowa Interpreters and Translators Association (IITA)	2004	66
Tennessee Association of Professional Interpreters and Translators (TAPIT)	2006	112
Nevada Interpreters and Translators Association (NITA)	2008	30
Association of Translators and Interpreters of Florida, Inc. (ATIF)	2009	165
	Total	16,560

Appendix B. Why there are about 333,000 professional translators and interpreters in the world

Some of the data collected in the course of this research indicate the need for a reality principle with respect to the rough numbers of professional translators and interpreters that could be working within a given national or regional industry. For example, when the Romanian Ministry of Justice lists 32,856 "certified translators and interpreters", it is difficult to see how so many people could be translating in an economy of that size. Similarly, the 2008-10 statistics for Australia show NAATI certifying 1,856 people a year as translators and interpreters, in a country where the main translator association has only about 500 members. Some kind of measuring stick is needed to tell us when such figures seem incorrect or should be attributed to special factors.

One available instrument is particularly blunt but potentially useful. Parker (2008) estimates the "latent demand" for translation and interpreting services in all the countries (and for 2000 cities!) in the world. This basically means estimating the size of the translation and interpreting industry in "efficient" high-income countries for which data are available, then relating the size of the industry to national income, and finally applying that formula across the globe, as if language services were a function of no more than macroeconomic indicators. Despite those very naïve assumptions, the numbers may act as a *garde-fou* for other cross-country comparisons.

The problem then is that Parker estimates the size of local industries in terms of income; he does not calculate the numbers of translators or interpreters. We have to convert his figures into numbers of people. If we can do that, if we can estimate how many translators and interpreters there are in the world, we can generate an estimate for the *potential* demand for a certain number of them in each country. That potential number of translators and interpreters can then be compared with the actual numbers that we find on the ground.

So how can we find out how many translators there are?

Note that we are looking for the number of *professional* translators. These are taken to be people who declare themselves in an official census or tax declaration as having translation as their main occupation. In this approach, we can offer no more precise definition than that – if we were producing our own data, things would be different.

Unfortunately, many of the official statistics talk about translation and interpreting together, as do most of the previous attempts to answer this question. We are thus obliged to rephrase the question as: How many people declare themselves to have translation or interpreting as their main occupation?

Here are some answers:

- In 1998 Allied Business Intelligence estimated that there were about 140,340 "full-time, salaried translators in the world", plus 253,016 "independent translators" – we cite the numbers from CTISC (2009: 63), which corrected the estimates for Canada. The correction for Canada gives a total of 393,396 translators in the world (not counting interpreters). Of this total, Europe was allocated 40,213 full-timers and 74,650 "independents".

- In 2005 Boucau pointed out that these numbers did not include the technical and administrative staff working in translation companies. He estimated that there were about 250,000 people working in the "global translation industry" (2005: 12), of which about 200,000 were freelancers.
- In 2008 Common Sense Advisory (Beninatto et al. 2008) offered a much higher number, estimating that the number of people in the world who "would call themselves professional translators" was about 700,000.

So there is nothing stable in the previous estimates.

One way to approach this problem is to take countries that give census data for translators and interpreters, and to extrapolate from them on the basis of Parker's estimated shares of the global potential demand for translations. The cases where this is possible are as follows:

- *Australia*: The 2006 census found 1,219 translators and 2,419 interpreters ("main occupation"), giving a total of 3,638 professionals. If Australia had 1.20 percent of the global potential demand in 2006 (Parker 2008), the number of professional translators and interpreters in the world would be about 303,250.
- *Canada*: The average number of translators, interpreters and terminologists employed in Canada in 2007-09 was 9,350, with the "total annual needs" for 2010-14 estimated at a further 500 per year. Service Canada (2012) estimates that 95 percent of the total may be translators (basing their estimate on the membership of the Ordre professionnel des traducteurs et interprètes agréés du Québec). This would give 8,882 translators. Now, if Canada represents 1.92 percent of the global potential demand for translation services (Parker 2008), then there would be about 444,100 professional translators in the world. In this case, we are not counting interpreters.
- *Germany*: According to the Bundesagentur für Arbeit (Federal Labour Office) in March 2011 there were 6,814 actively employed translators and interpreters registered with the social security system as having fixed employment.³⁰³ Parker (2008) estimates Germany to represent 4.27 percent of the world total in 2011, which would give a world estimate of 159,578 translators and interpreters with "fixed employment". It is not clear, however, how many freelance translators and interpreters should be added to this number.
- *Norway*: Official numbers from Statistisk Sentralbyrå (Statistics Norway) for the fourth quarter of 2010 give 1,204 "translators, interpreters, etc." (tolker, oversetter mv) (of which 862 are women).³⁰⁴ Parker (2008) estimates the Norwegian potential market to be 0.40 percent of the global potential. This would give 301,000 translators/interpreters in the world.

³⁰³ <http://www.bdue.de/index.php?page=020000&id=552>. The data also indicate that some 70 percent of the translators and interpreters are women, and 42 percent have a university-level degree. This does not appear to be a majority, despite what is said in the BDÜ report: "Die Mehrheit der angestellten Dolmetscher und Übersetzer hat einen Fach- oder Hochschulabschluss. Dies war auch schon im Jahr 2005 der Fall, doch ist die Zahl der angestellten Sprachexperten mit einem Studium noch einmal um 5,2 Prozent gestiegen und liegt 2011 bei 2.890 Personen."

³⁰⁴

http://statbank.ssb.no/statistikkbanken/Default_FR.asp?PXSid=0&nvl=true&PLanguage=0&tilside=selectvarval/define.asp&Tabellid=04858. Accessed November 2011.

- *Portugal*: The Portuguese Statistics Office states that there were 1,905 companies involved in "translation and interpreting" activities in 2009. The figures for 2007 show 4,471 companies involved in "secretarial, translating and mailing activities", of which 91.7 percent (4101) were one-person companies. If we assume that the same proportion applies to the 2009 figure, this gives 1,746 self-employed translators and interpreters. In the remaining 159 companies, we might allow for 1.58 in-house translators and revisers per company³⁰⁵, which gives an additional 235 translators and interpreters. So we estimate that there are 1,981 professional translators and interpreters in Portugal.³⁰⁶ If the Portuguese potential market is 0.35 percent of the global total, there are 566,000 professional translators and interpreters in the world.
- *United States* (cf. Wooton 2009): In 2006 the United States Bureau of Labor Statistics counted 41,000 employed translators and interpreters. In 2005, the US Census counted 30,000 "non-employers" in the translation industry.³⁰⁷ If the number of non-employers roughly indicates the number of freelancers, there would have been about 71,000 professional translators and interpreters in the US in those years.³⁰⁸ If the US accounted for 22.13 percent of the global potential demand at that time (Parker 2008), there would be about 322,727 translators and interpreters in the world.

However, in 2012 the United States Department of Labor estimated that "interpreters and translators held about 58,400 jobs in 2010".³⁰⁹ Of these, about 23 percent were self-employed. The baseline figure of 58,400 for the US would give about 264,000 translators and interpreters in the world.

A problem in all these estimates is that many translators also work as interpreters, so we are not really sure how many people are being counted twice. Strangely, the one case where we can separate out the interpreters (Canada) gives a relatively high estimate for the world. We can thus only talk about "translators and interpreters" here, without accounting for overlaps.

Summing the above calculations (and using the higher estimate for the United States³¹⁰), we have a total of 86,705 translators and interpreters in 26 percent of the potential global market. That gives 333,480 professional translators and interpreters in the world.

For the purposes of the estimates here, and for the sake of a memorable number, we will round this down to 333,000 translators and interpreters in the world, awaiting better data.

This method gives an unfair weight to the largest economy in our sample, that of the United States, especially since there is reason to believe that the relative demand for translators is higher in smaller countries (see Table 3 in 2.4.3). The

³⁰⁵ Figure based on a study of 12 translation companies in northern Portugal (Ferreira-Alves 2012).

³⁰⁶ Ferreira-Alves (2011: 268) states there were 2,865 "people associated with translation companies" in Portugal in 2007, and 2153 in 2008. This would include owners, project managers, secretaries and technicians. The huge difference in the numbers does not inspire confidence in this particular part of the Portuguese statistics.

³⁰⁷ <http://www.bls.gov/oco/ocos175.htm>. Accessed November 2011.

³⁰⁸ http://www.census.gov/epcd/nonemployer/2005/us/US000_54.htm. Accessed November 2011.

³⁰⁹ <http://www.bls.gov/ooh/Media-and-Communication/Interpreters-and-translators.htm#tab-3>. Accessed May 2012.

³¹⁰ We use the higher estimate in order to partially counterbalance the apparent tendency, in the above numbers, for smaller countries to have higher percentages of translators and interpreters (see also see Table 3 in 2.4.3).

resulting number is nevertheless within the general range of the estimates based on individual countries.

ProZ, an online site for contracting translators, claimed in 2011 that it listed “over 300,000 professional translators and translation companies”.³¹¹ One doubts, however, that the translators listed there all have translation as their main activity (basic listing is free, and membership costs just US\$129 a year).

The important point is that our figure for the world is much lower than the 700,000 estimated by Common Sense Advisory (Beninatto et al. 2008).

³¹¹ <http://www.proz.com/>. Accessed November 2011.

Appendix C. Online translator-client contact services: New modes of signalling status

The focus of this study is mainly on the more traditional signalling systems, the ones attached in some way to political states. It would be naïve, however, to overlook the reasons why new systems are developing, notably through Internet technologies.

Informants in various countries, especially in central Europe, report that translators are receiving information and networking less through national associations and more through online sites. Some sites, like LinkedIn and Facebook, provide social networking. Other sites, however, provide an additional range of services for translators and basically function as marketplaces where clients can find translators. Here we review the way status is constructed in the main sites, presented in order of claimed number of translators.

ProZ

Founded in New York in 1999, ProZ.com claims to have "over 300,000 professional translators and translation companies" in 2011.³¹² Anyone can sign up for free, but full membership costs US\$129 a year. Since the huge number of "translators" listed (i.e. everyone who has signed up for free) would seem to exceed market demands, there must be doubts that all the translators have the same professional status. ProZ has been particularly innovative in the development of signalling devices, which come with their own names-for-things. Members ask questions about translation problems, and when a member answers a question satisfactorily, they gain kudos (or KudoZ) points; the number of points accumulated thus signals relative expertise. Members may also gain "BrowniZ" points for good community services such as translating part of the ProZ site, introducing new members, or organising discussions (powwows).

In 2011, the points hierarchies are being complemented by a system of "ProZ certification"³¹³. You can become a certified ProZ translator by passing an exam (assessed by "peers") assessing your translation ability, proving "business reliability", and showing "good citizenship" (basically by not abusing the ProZ rules). Translation ability is defined in terms of Quality Standard EN15038 (intended for translation service providers) and unnamed "industry credentials" are accepted. Significantly, no mention is made of academic qualifications (which are only one option in EN15038), and the available academic models of translation competence or expertise are avoided. It is envisaged that ProZ certification should be retained by members taking courses of some kind ("ongoing professional development") but this had not been finalised in 2011.

TranslatorsCafé

TranslatorsCafé was launched in 2002 and claims to have 143,717 registered users in 2011. Anyone can register for free, but "Master membership" costs US\$135 or 95 euros a year (for which you get priority listing). It has a "TCTerms stars" system similar to ProZ's kudos system. It has a "Hall of Fame and Shame" indicating the highs and lows of status, although those lists are available to

³¹² <http://www.proz.com/>. Accessed November 2011.

³¹³ <http://www.proz.com/pro-tag/info/about/freelancers>. Accessed November 2011.

paying members only. A study on the use of TranslatorsCafé (McDonough 2007: 805) showed that “fewer than a quarter of the members” actually visited the site in a 30-day period” and only 7 percent of registered members “had ever posted a question in the discussion forum”. That is, the use of social networking has distinct levels of involvement, with a hard core of frequent users and a vast majority of passive followers. One would imagine that the heaviest users are those with the highest internal status, although McDonough gives no information on this.

Trally

Trally claims to have 110,000 registered freelance translators and agencies.³¹⁴ Anyone can join for free, but “Level 3” membership for freelance translators is 114 euros a year. It offers no discussion groups or other networking activities. Instead, it carries online articles on translation and links to academic books on translation.

Aquarius

Aquarius was founded in 1995 and claims to have 47,818 translators registered in 2011.³¹⁵ It targets the market for localisation as well as translation. Anyone can join for free, but “business class” membership costs 100 euros a year. This includes membership of the TAUS Data Association (TDA), which “hosts translation memories and glossaries in all languages structured by industry domains and company indexes”.³¹⁶ So, in theory, members are able to share databases.

GoTranslators

GoTranslators is registered in Belgium. Anyone can sign on for free for one month, but the annual “GoMembership” fees are 60 euros, 30 euros, or free, depending on the economic status of your country.³¹⁷ Its website is available in 30 languages and claims that the organisation “helps UNICEF”.

	Founded	Registered translators	Fees (euros)	Networking
ProZ	1999	330,000	94	Yes
TranslatorsCafe	2002	143,717	95	Yes
Trally		110,000	114	No
Aquarius	1995	47,818	100	Some
GoTranslators			60	No

Table 10. Main online translator networking sites

The main features of these services are summarised in Table 10, to which we add the following notes:

- None of these sites uses educational qualifications as signals of status; they borrow authority exclusively from industry associations and standards.

³¹⁴ <http://www.trally.com>. Accessed November 2011.

³¹⁵ <http://www.aquarius.net>. Accessed November 2011.

³¹⁶ <http://www.translationautomation.com/best-practices/solid-foundation-for-taus-data-association.html>. Accessed November 2011.

³¹⁷ <http://www.gotranslators.com>. Accessed November 2011.

- They all advertise huge numbers of "registered translators" who have signed on for free, thus creating a kind of zero-degree status (many people say they are translators but may have no training or qualification as such).
- They all offer paying membership for a smaller (undisclosed) number of privileged translators, thus creating an initial "one-up" level of status.
- Some then create further hierarchies of translator status among the paying members.
- Some offset the commercial nature of their service by referring to "good causes", which may evoke a kind of moral status: ProZ says it links its database with Translators without Borders; Aquarius links to a database-sharing project; GoTranslators "helps UNICEF" and does not charge fees in poorer countries.

These sites were once regarded as little more than sweatshops producing cheap-and-nasty translations, and they are still often accused of using globalisation to drive down the going rates for translations. Nevertheless, they have generally been innovative in finding ways to signal the relative status of translators and in providing a range of social, educational and technical services of real interest to translators. In many respects they are doing what many national translator associations would probably like to be doing, albeit in bed with the one service that the traditional associations have generally stayed clear of³¹⁸: they are putting clients and translators in direct contact with each other.

³¹⁸ This is with the exception of the ATA, which has had online directories of "Translation and Interpreting Services" and "Language Services Companies" (<http://www.atanet.org/onlinedirectories/>) than 15 years. (Alan K. Melby 12/05/12)

Appendix D. Types and use of economic perspectives on translation

Translation has received very little attention in economics. Existing contributions can first be arranged in two main categories as follows:

DESCRIPTIONS, backed up by more or less extensive quantitative data, of translation as an economic sector; the quantitative information, which is usually arranged by target language or by country, variously contains estimates of:

- the number of persons involved in the profession;
- the annual turnover of more or less narrowly defined translation services;
- the volume of output (words, pages, etc.).

Such descriptions are usually not produced by (academic) economists and are generally due to professional associations.

ANALYTICAL WORK providing theory-based explanations of some aspect or other of translation perceived as a "product" in the economic sense of the term. This work is more likely to be due to academic economists, although some contributions have come from scholars in sociology or in the language disciplines, who have adopted an economic perspective in their research on translation.

The expression "analytical work" should also be understood in a broad sense, encompassing both strictly theoretical work (usually in the form of algebraic modelling, with a focus on investigating the nature of the relationships between variables) and empirical work, in which statistical data are used to test the propositions generated by theoretical models.

This analytical work is what is chiefly of interest to us here, because we are turning to economics in order to find (or, if necessary, develop) an analytical framework that can help organise factual observations.

The analytical work can be further broken down in two main categories:

- First, some contributions aim at explaining the volume of translation produced, whether in total or for some specific combinations, whether for translation "in general" or for some types of translation (such as literary translation). In these contributions, the focus is on demand, and supply is simply assumed to follow. Putting it differently, most of the attention is devoted to explaining the amount of translation taking place as a result of a process, which is not, as such, investigated economically; this amounts to assuming that the translation production process is an essentially technical one that does not raise particular economic questions.
- Second, some categories focus instead on the production process, emphasising the idea that translation may not be such a straightforward process and does, rather, present features that not only deserve attention but can be relevantly investigated through the prism of economic analysis.

It is this latter line of thought that will interest us here, and to which the economic analysis that is part of the TST project will be devoted. It is through an

analysis of translation as a production process that we expect an economic analysis to:

- generate a plausible explanation of some features that characterize the work of translators and, by implication, some aspects of their status;
- provide an explanatory framework that help make sense of observations and information regarding the activity of translators.

Economics and language

Economic perspectives on language can be split in two groups. A very small branch of the speciality studies language (in the singular). One of the earliest papers in the area ("Economics of language" by Jacob Marschak, 1965) belongs to this family, as does a recent book ("Economics and language" by Ariel Rubinstein, 2000). This line of work investigates language (either as tool for communication, or in terms of its structure) as the result of a complex process that is, in turn, driven by forces that may be deemed "economic". This, however, constitutes a decidedly minority branch of language economics. In the main, language economics addresses questions that have to do with the respective position of *languages* (in the plural) with respect to one another.

Early work in language economics was spurred on by socioeconomic problems in the outside world: in the 1960s, economists were invited to study socioeconomic inequality between Anglophones and Francophones in Québec in order to assess if this inequality was really correlated with language. The answer: yes, it was – Francophones did earn less than Anglophones, even if they had equivalent education, comparable professional experience, and were working in the same economic sectors; this disadvantage could be observed even for Francophones with a good command of English; see work by Vaillancourt 1996; Vaillancourt, Lemay and Vaillancourt 2007. Thus, economists could establish that there was *language-based* discrimination. This type of findings provided some of the backing for language legislation that aimed at redressing the balance, with the result (attributable at least in part to the language legislation) that some 30 years later, these earnings differentials had vanished.

Likewise, it was not just academic interest, but also political concern over continuing earnings differentials between some groups of immigrants in the US (particularly Hispanics/Latinos) and the mainstream "white" population that gave rise to a large body of econometric research in the US (for a review, see Bloom and Grenier 1996; Grin 2003a), mostly in the 1970s and 1980s (after which US economists seem to have largely lost interest, with the exception of labour economists like Barry Chiswick). While most of this econometric work used US data, it has spawned similar studies in Germany, Israel and Australia (see Chiswick and Miller 2007 for an extensive review).

In such work, therefore, the emphasis was very much on economic issues, with "language" (usually in the form of a somewhat crude estimate of language *skills*) little more than a variable that wasn't considered intrinsically interesting, but that was taken into account simply because it could explain (*better* than *other* variables could) what happened to economic variables like earnings.

In parallel to empirical econometric (or statistical) work, other economists were developing theoretical models to propose explanations of earnings differentials. Identifying their causes, thanks to modelling, could help targeting policies that could eliminate language-based inequality (see for example work by Migué 1970, Raynauld and Marion 1972, or Lang 1986).

This tradition is still going strong, with a steady production flow of estimations of language-based earnings differentials.

The traditional way of looking at such differentials still dominates: they serve to track down inequality, and perhaps injustice. However, another way of looking at them has emerged since then: language-based earnings differentials may be linked to foreign language skills: instead of investigating whether immigrants tend to earn less because they have inadequate skills in the dominant language, the same techniques can be used to assess whether some people earn more because they have learned foreign languages. Putting it differently, earnings differentials can also be a labour market reward for a sensible investment. At this time, returns to second language skills are regularly estimated for Québec, sometimes Canada as a whole; and their exist one-off studies, with more or less extensive samples, for a small number of countries, including Switzerland, Luxembourg, Ukraine and Israel.

The reason why research on the value of second or foreign language skills remains relatively rare is simply that it requires data which few countries collect (let alone collect *on a regular basis*, and with *adequate degree of detail*); and even fewer countries are in a position to compare the returns to skills in *different* foreign languages (e.g. as in Switzerland, to compare the value of "English" and "[other] national languages"; Grin 1999).

Already in the 1980s, however, a few papers in language economics had appeared which, in a sense, turned the specialty on its head.

Work by Hocevar (1975, 1983) and by Carr (1985), for example, proposed to use economic analysis *not* in order to understand economic phenomena like "wage inequality", but in order to understand language-related processes like language decline and language spread. In a sense, these economists were returning to some of the early inspirations in language economics – not just the Jacob Marschak paper of 1965, but much earlier forerunners, including no less an author than Adam Smith himself, who's considered one of the founding fathers of the discipline of economics, and who had ventured some hypotheses about the connections between the development of language and the development of trade, back in the 1740s (taken up again and published in *Considerations Concerning the First Formation of Language*, published in 1761).

This opened up a whole new range of issues. From the 1990s onwards, new studies started to appear, with language playing a much more central analytical role than in earlier work. Either language was *the* dependent (or "explained" variable), for example in theoretical models of minority language dynamics (e.g. Grin 1992 on language use by bilinguals, whose linguistic behaviour at time t affects the vitality of a language at time $t+1$), or of the choice of official languages as an economic decision (Pool 1991).

Even in studies (quite popular around the turn of the 1990s; see e.g. Ó Cinnéide and Keane 1988) of the role of language in local economic development, where the dependent variable ("development") is an economic one, the true focus of the investigation was on language and the ways in which language (whether language skills, language use, language attitudes, all possibly mediated through large-scale social, political and economic processes) would affect society at large.

The past decade has witnessed an increasing focus, in language economics, and on language policy issues. As part of this process, economists have had to confront their findings with the vision of scholars from other disciplines – most centrally, sociolinguists, of course, but also language education specialists, as

well as political theorists working on language rights and principles of justice. True, not everybody does, and some papers in language economics, though published in the most prestigious economic journals, remain very crude in sociolinguistic terms (e.g. Lazear 1999), but as can be seen in recent work, increasing effort is expended in order to accommodate linguistic realities in economic analyses. Examples include Ginsburgh and Weber (2011), who recognise the multidimensionality of the reasons a society might have for preserving diversity; or Grin, Sfreddo and Vaillancourt (2010), where the fundamental models of mainstream economics like the theory of production are being re-visited and “augmented” through the explicit inclusion of linguistic variables (e.g.: language skills of suppliers, language profile of clients, language use among workers, etc.); understanding the role of language in core economic processes opens new avenues for language policy. Language planning bodies can then learn to harness market forces for the purposes of language policy, instead of (as often seems to be the case) waging an exhausting battle *against* such forces.

Finally, one might add that this also holds for recent, still marginal developments, in which language economics connects (pretty much for the first time – the movement is only at its beginnings) with the questions of theorists of management and communication (e.g.: “does the way in which linguistic diversity in working teams affect productivity, creativity or innovation?”): here again, knowledge of the processes at hand could deliver powerful levers in the hands of language planning bodies.

Economics of translation

Against this backdrop, it is surprising that so little work has been done on translation. The main orientations of this line of work have been sketched out above; Chan (2008, 11-18) provides an overview of contributions by scholars in translation studies in which economic aspects have been brought into the analysis, and proposes explanations for the relative lack of interest affecting translation.

To our knowledge, only a small number of economic models actually focus on translation. In what follows, we shall briefly account for three such models in addition to those reviewed in Chan (2008), namely:

- the demand for translation (Hjorth-Andersen 2001)
- the links between language dynamics and translation flows (Mélitz 2007)
- the determination of the magnitude of translation flows in different language combinations (Ginsburgh and Weber 2010).

Let us briefly examine them in turn.

Hjorth-Andersen (2001) is concerned with intercultural contact and the transmission of, or between, cultures. Considering that goods are more mobile than people, that people’s foreign language skills are usually limited, and that books are primary carriers of culture, much of the burden of ensuring intercultural contact befalls translation. Hjorth-Andersen’s model focuses on the flow of translations emanating from a linguistic/cultural sphere. It starts out by estimating the number T_i of (new) titles published in country i in a given year (which implies the assumption of a one-to-one correspondence between “country” and “language”, a problem later dealt with by adjusting the figures in order to focus on actual languages). A certain percentage of these publications will be translated into other languages (but the percentage is likely to be a negative function of the total “production” of books in language i); and translations from other languages make up a certain share of the total offer of publications in any

given year. The model is then used to estimate these shares for Denmark, Germany and the United States, in total and by source language. One intriguing result of the model, supported by the data, is that larger language areas produce relatively less titles, but that relatively more translation will take place from these larger language areas (for example, the relatively large English-speaking sphere will produce fewer titles relative to absolute GDP than much smaller Denmark does, but Danish publishers will tend to translate and publish proportionately more works coming from that sphere than from smaller language spheres). The two tendencies appear to compensate each other, with the result that “translated works from a country will basically be roughly in proportion to its GNP [gross national product]” (Hjorth-Andersen, 2001: 214; recall that GNP and GDP both proxy the size of an economy).

Owing to its very compact expository style, the paper’s line of argument is not always fully transparent. In any event, the thrust of the paper is quite removed from the concerns of the present study; it does not bear upon the conditions under which the service itself is produced; at best, it may allow the interpretation that translators will get more work from publishers if their L2, L3, etc. – or their “language A”, “language B”, etc., that is, the languages *from* which they translate are associated with language spheres with a high absolute GDP.

Turning now to the second model, Jacques Méliitz’s (2007) paper on *The impact of English dominance on literature and welfare* emphasizes the role of translation not only as a means to convey information from one language to another, but also as the vehicle of a “commodity” (literature) which is valuable in its own right because it generates welfare (or, in standard economic parlance, “utility”). Literature, however, must not be seen as an undifferentiated whole, but as a set of linguistically differentiated inputs, whose variety itself is conducive to welfare. Therefore, it is not indifferent in what language literature is produced. The data used by Méliitz to test his model suggest a significant over-representation of English as a source language, leading Méliitz to express concern about the over-representation of English as a literary language and the concomitant risk to the genuine accumulation of capital in the form of literature.

Another economic perspective on translation can be found in Ginsburgh, Weber and Wyers (2007), who take issue with Méliitz’s approach (which had already been put forward in earlier working papers before its formal publication in the prestigious *Journal of Economic Behavior and Organization*), particularly with his interpretation of his results as proof that English is over-represented in translation flows. We shall devote a little more space to the Ginsburgh, Weber and Wyers (GWW) model than to the preceding two, because it features a wider range of variables referring to actors’ behaviour. Their demonstration goes as follows.

Consider a world where citizens speak languages that belong to a set $S = \{1, 2, 3, \dots, k, \dots, s\}$. Each citizen is assumed to speak *one* of these languages. Each language J is characterized by a certain population P_j (in other words, P_j represents the population with J as an L1), an average level of literacy in the population (called L_j) and an average disposable income W_j . J -speakers have access to works published in language J , but also to translations of works published in other languages (1, 2, ..., $j-1$, $j+1$, ..., s). Let us by convention denote variables referring to the source language with subscript i , and variables referring to the target language with subscript j .

For any language J , there exists a “typical” or archetypal reader A_j , who belongs to population group P_j (indicating the size of the group) and devotes R_j of his time to the reading of translated works. The number of translations from language i to

language J that A_j reads is denoted by t_{ij} . GWW then assume that the amount of time R_j that A_j spends reading translations will (positively) depend on L_j and W_j . They further assume that reading works in translation requires a specific effort – in particular, openness and adaptation to the source language’s cultural references – and that this effort is positively correlated with intercultural “distance” between I and J , which will be noted D_{ij} .

In general, the time required for reading a book translated from I to J is given by $r(1+D_{ij})$. This generates a *time constraint* on reading time that can be written as:

$$R_j = r(1+D_{1j})t_{1j} + \dots + r(1+D_{ij})t_{ij} + \dots + r(1+D_{sj})t_{sj}$$

Reading positively affects welfare (or “utility”); however, GWW introduce the assumption that reading translations from an important source language has a stronger effect on welfare than reading translations from a “small” source language. The utility function is given by:

$$U(t_{1j}, \dots, t_{ij}, \dots, t_{sj}) = t_{1j}^{\gamma_1} \times \dots \times t_{ij}^{\gamma_i} \times \dots \times t_{sj}^{\gamma_s}$$

where $0 < \gamma_i < 1$, $\forall i \in S$.³¹⁹

This utility function is what actors are assumed to maximize, under a set of constraints (including technical relationships) provided by preceding definitions and equations. In practice, maximizing U under the various constraints generates a system of equation, the solutions of which include *optimal values* for t_{ij} , that is, the number of translated titles that the *average* reader A_j will read, for each source language. This solution reads:

$$t_{ij}^* = \frac{R_j}{r(1+D_{ij})} \frac{\gamma_i}{\sum_{k \neq j} \gamma_k} \equiv \frac{R_j}{r(1+D_{ij})} \Gamma_i$$

Beyond the complexity of the algebraic expression, the model generates several straightforward propositions, starting with the prediction that the demand for translations from I to J depends:

- positively on J speakers’ average income
- positively on the demolingistic size of the I -speaking population
- negatively on linguistic/cultural distance between I and J

The above expression simply provides a stylised specification of these relationships.

In addition, the model suggests that if the J -speaking population is very homogeneous, everyone will tend to read the same works, with the implication that the number of works actually translated will tend towards t_{ij}^* ; if, however, the population is very heterogeneous, with every one making sharply personal reading choices, the number of titles translated will go up, and could theoretically reach $P_j \times t_{ij}^*$.

Thus, in order to predict the magnitude of translation flows, and more specifically the number of works translated, what matters is not so much the size of the target-language population as its degree of internal heterogeneity, noted H_j (and

³¹⁹ This function is a very standard one in microeconomics and is known as a “Cobb-Douglas” function, named after the economist Paul Douglas and the mathematician Richard Cobb who introduced it in 1928.

which is, of course, positively correlated to P_j); it follows that the total number of works translated will be given by:

$$t_{ij} = H_j t_{ij}^*$$

This makes it possible to reason not with *individual*, but with *aggregated* demand functions applying to any $\{i, j\}$ language combination:

$$t_{ij} = \frac{R_j(L_j, W_j)}{r(1 + D_{ij})} \Gamma_i$$

where Γ sums up, in a condensed way, a more complex term featuring the parameters intervening in the various definitions and equations presented earlier. The model predicts that total demand for translation will depend:

- positively on P_j , that is, the population having J as a mother tongue (because P_j positively affects H_j);
- positively on P_i , that is, the population having I as a mother tongue (because P_i positively affects γ_i);
- negatively on D_{ij} , the inter-linguistic / inter-cultural distance between I and J ;
- positively on L_j , the average literacy level of the J -speaking population ;
- positively on W_j , the average income of the J -speaking population.

These results can be tested using multivariate analysis, in order to assess if the coefficients associated with each of the explanatory variables just listed have the expected sign (plus or minus) and are statistically significant. The estimation results are presented in Table 11, and they confirm the assumptions made. They are expressed in terms of "elasticities", that is, the sensitivity of a variable with respect to changes in another.

Types of translation	Literary	Other
<i>Constant</i>	3.17	-1.74
<i>Source language population: 19 languages, including:</i>	NOR: 1.40; DSK: 1.38; SVE: 1.29; FRÇ: 1.09; ENG: 0.99; DEU: 0.84; SUO: 0.79; ITA: 0.78	NOR: 1.40; DSK: 1.38; SVE: 1.29; FRÇ: 1.09; ENG: 0.99; DEU: 0.84; SUO: 0.79; ITA: 0.78
<i>Target language population</i>	0.43	0.63
<i>Interlinguistic distance</i>	-1.05	-1.31
<i>Literacy score of target language population</i>	3.93	0.88
<i>Per capita income of target population</i>	0.52	1.08
<i>N</i>	471	471
<i>R²</i>	0.774	0.739

Table 11. Estimated elasticities of variables (All the reported coefficients are significant at the 1% level.

Let us take a couple of examples:

- If the Norwegian population increases by 2 percent, the number of translations from Norwegian into other languages varies by 1.40 times 2 percent, that is, by 2.80 percent (both for literary and other types of translation);
- If the target language population varies by 3 percent, literary translations into this language will vary by 0.52×3 percent, that is, by 1.56 percent; however, "other" types of translation (e.g. technical, legal, etc.) will increase by 1.08×3 percent, that is, by 3.24 percent.

As regards the impact of linguistic distance, this point is taken up again below. These results lead the authors to the conclusion that, contrary to Méliitz's claims, English is not over-represented in translation flows, once population figures are duly taken into account; it might even be under-represented, considering that an increase in the population of English-speaking countries of, say, $x\%$, results in an increase of translations from English of less than $x\%$ (although this under-representation would be very slight, given the 0.99 value of the elasticity, that is, barely below 1).

This result, however, is open to debate for two reasons.

First, it incorporates a definition (and an interpretation) of linguistic distance that is questionable in two different ways. The interlinguistic distance variable is based on the Dyen index, which records some 200 basic terms in 95 languages and checks if they are related (as "water" in English and "Wasser" in German are, while "water" and "acqua" in Italian are not, even though their meaning is essentially the same). The problem lies with the choice of words in the list, which prioritise terms from kinship and everyday life, as opposed to abstract concepts. This results in biases, yielding among others the odd prediction that French is closer to the German than to English. Inappropriate characterisation of distance may cause an over- or an underestimation of its effect on translations, and, by implication, lead to errors in the estimation of the coefficient of other variables in the model. As regards the interpretation of interlinguistic distance (even if it has been measured correctly), it is debatable if the admittedly major distance between Swedish and Finnish really implies that Swedish readers would have to make significantly higher adaptation efforts to read a Finnish novel (in Swedish translation) than to read (also in Swedish translation) an Italian novel (because Italian, like Swedish also is an Indo-European language) or even a German novel (which is not just part of the Indo-European language family, but also part, as Swedish of its Germanic branch).

Another problem with the model is that it ignores a major fact, namely, that non-native speakers of English often write in English (for non-literary production). One may of course dispute the syntactic and stylistic quality of their writing, but the fact remains that these texts are drafted in English, not in their respective native language. Thus, the dominance of English that Méliitz is concerned with may very well exist without being reflected in figures regarding translation flows.

Finally, one remark may be made about this third model that also applies to the preceding two. As suggested above, the approaches just reviewed mainly concern the demand side in translation. They focus on determining and interpreting the magnitude of translation flows. To a large extent, one might say that they assume translation away, in the sense that they apparently view it as a purely technical process that will simply follow demand, whatever it might be. Relatively

little attention has been devoted to the *production function* characterising translation, or to those aspects of interplay between supply and demand that take place before, or *upstream* from the determination of an "equilibrium" quantity of translation. It is precisely these aspects that deserve closer attention as part of an economic perspective on translator status.

Pym (2004) and Chan (2008), however, have already suggested that the processes at hand deserve more attention, owing to some specificities of the production process of translation. Pym (2004) stresses the translation costs that attach to localisation, an activity that rests, among others, on translation skills. Transaction costs are likely to be positively correlated with the extent of diversity that an organisation needs to handle. Controlling such transaction costs requires paying closer scrutiny of the translation production process and of the decisions that surround it, including in particular the *quality* aimed at in translation.

Quality emerges as a key variable in an economic perspective on translation, because contrary to the assumption made in most economic analyses of market exchange, it is very difficult for the client (whom we may also refer to as the "principal") to be sure about the quality provided by the translator acting as his supplier (whom we may also call the "agent", acting, as it were, on behalf of the principal). There is an asymmetry between the two with respect to the information they have about the quality of the good.

This issue has been explored by Chan (2008), who proposes to examine translation in the perspective of information economics. This field of specialisation in economics was opened by a celebrated paper by Akerlof (1970), whose basic argument runs as follows: in a market where some suppliers offer quality goods while others don't, and where consumers cannot (or not fully) separate the grain from the chaff, buyers will only be ready to pay a low price for the goods on offer. The low price reflects the risk of acquiring a low-quality good (and if the good is of decent quality, the buyer will have made a bargain). However, sellers of genuinely good products will (rationally) turn down offers at an excessively low price and eventually exit the market. Only "bad" goods will remain on the market, and the market price, while appropriate for the low-quality segment of the market, will be less than adequate for the high-quality segment of supply. While asymmetric information characterises second-hand goods (like the cars referred to in Akerlof's original paper), it can be said to apply to a host of other goods and services, from medical acts to translation; the mechanism whereby "bad" goods drive out the "good" ones from the market is known as adverse selection.

A standard solution to this problem is signalling (Spence 1974): "good" sellers may issue a signal credibly establishing the quality of their products, thus distancing or even shutting themselves off from the "bad" sellers. This creates the conditions for the market to stabilise at a "fairer" price. Unfortunately, this merely shifts the problem, since signals are easy to fake, and the buyer is then saddled with the problem of distinguishing between "good" and "bad" signals. Buyers can then engage in "screening" procedures (Arrow 1973; Stiglitz 1975), resorting to other characteristics of the seller as indicators of the likely quality of the good or service offered; only sellers presenting the requisite traits will be hired, or retained as trustworthy suppliers of the good or service concerned.

Even effective screening, however, may not constitute a sufficient guarantee, since another problem may turn up in the form of moral hazard. This is linked not to the intrinsically poor quality of a good or service, but on the unobservable, or "un-monitorable" character of the effort that even a perfectly competent provider may put into discharging his duties.

Summing up, it is very difficult for a market like translation to completely eschew the difficulties associated with asymmetric information. While signalling remains necessary and is an important feature of the market for translation services, the profusion of signalling devices (certification, specialised programmes, membership in professional organisations, client references, etc.) may create as much noise as *bona fide* information.

Appendix E. Equilibrium on the translation market

Here we give the formulas underlying the analysis of asymmetric signalling in section 5.3 of the report.

At equilibrium, the relationship between p , z and L (assumed to be linear for simplicity), can be represented as follows:³²⁰

$$L = a_0 \cdot p + a_1 \cdot z, \quad \text{with } a_0 > 0, a_1 < 0. \quad (1)$$

We also assume a minimum quality level required by purchasers (L_{min}), independently of price.

To provide a service, *individual* translators expend an effort which depends positively on the price received and negatively on the strength of demand. This reflects the fact that, for a given price, the incentive to do a "good job" depends on the risk of losing (or not finding) a client; this risk decreases when demand is strong.³²¹ (This is reminiscent of the concept of "efficient wages".)

The effort expended by low-skill translators, e_B , is given by:

$$e_B = b_0 + b_1 \cdot p + b_2 \cdot z, \quad \text{with } b_0 < 0, b_1 > 0, b_2 < 0 \quad (2)$$

Similarly, the effort exerted by high-skill translators, e_G , is given by:

$$e_G = g_0 + g_1 \cdot p + g_2 \cdot z, \quad \text{with } g_0 < 0, g_1 > 0, g_2 < 0 \quad (3)$$

We assume that translators operate only if price is above a minimum level (which differs between the two groups) and that the maximum level of effort is 1. Minimum prices for low-skilled translators and high-skilled translators will be noted p_B^{min} and p_G^{min} , respectively.

The quality of the services provided (L_B , L_G) depends on the level of skills and on the effort expended. This can be expressed as follows:

$$L_B = \varphi_B \cdot e_B \text{ and } L_G = \varphi_G \cdot e_G, \quad \text{with } \varphi_G = 1, 0 < \varphi_B < 1. \quad (4)$$

The average quality provided by the market is therefore:

$$L = \omega_B \cdot L_B + \omega_G \cdot L_G \quad (5)$$

³²⁰ To be fully consistent with the rest of the model, this relation should be adjusted in such a way as to be consistent with the additional assumption that one group of translators leaves the market as soon as the price drops below a certain level. However, omitting this adjustment does not affect the general results of the model.

³²¹ By assuming frictions of this kind, we depart from the standard assumption of free entry and exit of perfect-competition models.

Combining (4) with (2) and (3), expression (5) can be rewritten as:

$$L = \omega_B \cdot \varphi_B \cdot (b_0 + b_1 \cdot p + b_2 \cdot z) + \omega_G \cdot \varphi_G \cdot (g_0 + g_1 \cdot p + g_2 \cdot z) \quad (6)$$

Equilibrium requires that (1) hold. The system describing the market is therefore made up of equations (1) and (6), which gives :

$$a_0 \cdot p + a_1 \cdot z = \omega_B \cdot \varphi_B \cdot (b_0 + b_1 \cdot p + b_2 \cdot z) + \omega_G \cdot \varphi_G \cdot (g_0 + g_1 \cdot p + g_2 \cdot z) \quad (7)$$

Solving for p yields the market equilibrium price:

$$p = \frac{\omega_B \varphi_B b_0 + \omega_G \varphi_G g_0 + (\omega_B \varphi_B b_2 + \omega_G \varphi_G g_2 - a_1)z}{a_0 - \omega_B \varphi_B b_1 - \omega_G \varphi_G g_1}$$

This solution is valid away from maximum and minimum equilibrium quality and if both types of translators do not operate at strictly maximum or minimum quality levels.

References

- Adelman, Clifford. 2000. *A Parallel Postsecondary Universe: The Certification System in Information Technology*. Washington DC: US Department of Education.
- Akerlof, George. 1970. "The market for lemons: Quality uncertainty and the market mechanism". *Quarterly Journal of Economics* 84(3): 488–500.
- Allied Business Intelligence. 1998. *Language Translation: World Market Overview, Current Developments and Competitive Assessment*, Oyster Bay NY: ABI.
- Arora, Ashish, and Alfonso Gambardella. 2004. "The globalization of the software industry: Perspectives and opportunities for developed and developing countries". National Bureau of Economic Research Working Paper Series, Number 10538. Stanford, CA: National Bureau of Economic Research. <http://www.nber.org/papers/w10538>. Accessed April 2012.
- Arrow, Kenneth. 1973. "Higher Education as a Filter". *Journal of Public Economics* 2: 193-216.
- Bartlett, Donald L. and James B. Steele. 2011. "Offshoring stole many U.S. programming jobs." *Philly Online*. May 1 2011.
- Beninato, Renato S., and Donald A. DePalma. 2008. "The Top 25 Translation Companies and Some Really Big Revenue Numbers". <http://www.globalwatchtower.com/2008/06/20/top-25-revenue-08>. Accessed April 2012.
- Birchler, Urs, and Monika Bütler. 2007. *Information Economics*. London: Routledge.
- Bloom, David, and Gilles Grenier. 1996. "Language, employment and earnings in the United States: Spanish-English differentials from 1970 to 1990". *International Journal of the Sociology of Language* 121: 45-68.
- Boucau, Fernand. 2005. *The European Translation Industry - Facing the Future*. Brussels: EUATC. www.gilde.net/fr/news/euatc.pps. Accessed April 2012.
- Bourdieu, Pierre. 1997. "The Forms of Capital". In A. Halsey, H. Lauder, P. Brown and A Stuart Wells (eds) *Education: Culture, Economy and Society*,. Oxford: Oxford University Press. 46-58.
- Bowker, Lynne. 2005. "Professional Recognition in the Canadian Translation Industry: How Is It Perceived by Translators and Employers?". *Translation Watch Quarterly* 1: 19-116. http://www.translocutions.com/tsi/twq/translation_watch_quarterly_December2005_issue1_sample.pdf. Accessed April 2012.
- Brookshire, Robert G. 2000. "Information Technology Certification: Is This Your Mission?". *Information Technology, Learning and Performance Journal* 18(2): 1-2.
- Brown, Sara A. 2001. "Do interpreters translate? Results of an e-mail survey of AIIC members to determine if interpreters also work as translators". Consortium for Training Translation Teachers: <http://isg.urv.es/cttt/cttt/research/browncorrected.pdf>. Accessed July 2011.
- Canadian Translation Industry Sectoral Committee. 1999. *Survey of the Canadian Translation Industry. Sectoral Reports*. <http://www.uottawa.ca/associations/csict/represum.pdf>. Accessed October 2011.
- Carmel, Erran and Paul Tjia. 2005. *Offshoring Information Technology: Sourcing and Outsourcing to a Global Workforce*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Carr-Saunders, Alexander Morris. 1928. *Professions: Their Organization and Place in Society*. Oxford, UK: Clarendon Press.

- Carr, Jack. 1985. "Le bilinguisme au Canada: l'usage consacre-t-il l'anglais monopole naturel?", in F. Vaillancourt (ed.) *Économie et langue*. Québec: Conseil de la langue française, 27-37.
- Chan, Andy Lung Jan. 2008. *Information economics, the translation profession and translator certification*. Doctoral dissertation. Tarragona: Intercultural Studies Group. <http://tdx.cat/handle/10803/8772>. Accessed April 2012.
- Chan, Andy Lung Jan. 2009. "Effectiveness of Translator Certification as a Signaling Device: Views from the Translator Recruiters". *Translation and Interpreting Studies* 4(2): 155-171.
- Chan, Andy Lung Jan. 2012. "Signal Jamming in the Translation Market and the Complementary Roles of Certification and Diploma in Developing Multilateral Signaling Mechanisms". *Translation and Interpreting*.
- Childs, Karl. 2002. "Conquering the IT job market — Find the right job for you!" *Certification Magazine* 4(2).
- Chiswick, Barry R., and Paul W Miller. 2007. *The Economics of Language. International Analyses*. London, New York: Routledge.
- CIOL/ITI. 2011. *2011 Rates and Salaries Survey for Translators and Interpreters*. Chartered Institute of Linguistics and Institute of Translation and Interpreting.
- Dale, Madeleine L. 1999. "Alphabet Soup: Licensing, Certification, and Credentialing". <http://www.naswnyc.org/l15.html>. Accessed April 2012.
- Dam, Helle V. & Karen Korning Zethsen. 2008. "Translator status - a study of Danish company translators". *The Translator* 14(1): 71-96.
- Dam, Helle V., & Karen Korning Zethsen. 2009a. "Who said low status? A study on factors affecting the perception of translator status". *The Journal of Specialised Translation* 12: 2-36.
http://www.jostrans.org/issue12/art_dam_zethsen.pdf
- Dam, Helle V. & Karen Korning Zethsen. 2009b. "Translators and (lack of) power: A study of Danish company translators' occupational status". In *Language at Work – Bridging Theory and Practice* 6.
http://www.languageatwork.eu/readarticle.php?article_id=27
- Dam, Helle V. & Karen Korning Zethsen. 2010. "Translator status. Helpers and opponents in the ongoing battle of an emerging profession". *Target* 22(2): 194-210.
- Dam, Helle V. & Karen Korning Zethsen. 2011. "The status of professional business translators on the Danish market: A comparative study of company, agency and freelance translators". *Meta*.
- Dam, Helle V. & Karen Korning Zethsen. 2012. "Translators in international organizations: a special breed of high-status professionals? Danish EU translators as a case in point". *Translation and Interpreting Studies*.
- District Court of Western Australia. 2011. *Language Services Guidelines*. Circular to Practitioners GEN 2011-2. 27 September 2011.
- Djovčoš, Martin. 2011. *Prekladateľ v kontexte doby: sociologické aspekty prekladu a prekladania* [The Translator in the Context of their Time: Sociological Aspects of Translation and Translating]. PhD thesis, Comenius University in Bratislava. Bratislava: FF CU.
- Educational Testing Service. 2010. "Record number of 2009 TOEFL test takers in China"
http://www.ets.org/newsroom/news_releases/record_number_2009_toefl_test_takers_china. Accessed April 2012.
- EduChoices.org. 2009. "IT professional: Education and job training requirements for becoming an IT professional".
http://educhoices.org/articles/IT_Professional_Education_and_Job_Training_Requirements_for_Becoming_an_IT_Professional.html. Accessed April 2012.
- EUATC. 2009. *Practice in parts of Europe on sworn translations, notarisation and apostille*.

- http://ec.europa.eu/translation/LID/index.cfm?fuseaction=main.PublicationDetail&PBL_ID=363. Accessed November 2011.
- European Commission. 2011. *Green Paper: Modernising the Professional Qualifications Directive*. COM(2011) 367 final. <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0367:FIN:en:PDF>. Accessed December 2011.
- Ferreira-Alves, Fernando Gonçalves. 2011. *As faces de Jano: Contributos para uma cartografia identitária e socioprofissional dos tradutores da região norte de Portugal*. Doctoral thesis. Braga: Universidade do Minho.
- Ferreira-Alves, Fernando Gonçalves. 2012. "Translation companies in Portugal". *Anglo-saxónica* Special issue on Translation Studies.
- FIT Europe (Fédération Internationales des Traducteurs). 2010. *Enquête européenne sur les conditions d'exercice des traducteurs*. http://www.fit-europe.org/vault/FIT_Europe_Rates_report_fr.pdf. Accessed November 2011.
- Fock, Holger, Martin de Haan, and Alena Lhotová. 2008. *Comparative Income of Literary Translators in Europe*. Brussels: Conseil Européen des Associations de Traducteurs Littéraires. <http://www.ceatl.eu/docs/surveyuk.pdf>. Accessed April 2012.
- Fraser, Janet, and Michael Gold. 2001. "Portfolio Workers': Autonomy and Control amongst Freelance Translators". *Work, Employment and Society* 15: 679-697.
- Fraser, Janet, and Michael Gold. 2011. "Weathering the storm". *ITI Bulletin*. September-October: 18-21.
- Freidson, Eliot. 1986. *Professional Powers: A Study of the Institutionalization of Formal Knowledge*. Chicago, IL: University of Chicago Press.
- Fulford, Heather, and Joaquín Granell-Zafra. 2005. "Translation and Technology: a Study of UK Freelance Translators". *Journal of Specialised Translation* 4: 2-17. http://www.jostrans.org/issue04/art_fulford_zafra.pdf. Accessed April 2012.
- Ginsburgh, Victor, and Shlomo Weber. 2011. *How Many Languages Do We Need?* Princeton: Princeton University Press.
- Ginsburgh, Victor, Shlomo Weber, and Sheila Wyers. 2007. "Economics of Literary Translation. A Simple Theory and Evidence". *CORE Discussion Paper* 2007/62.
- Greenwald, Bruce, and Joseph E. Stiglitz. 1986. "Externalities in Economies with Imperfect Information and Incomplete Markets". *Quarterly Journal of Economics* 101(2): 229-264.
- Greere, Anca, and Cristina Tătaru. 2008. "Training for the translation professions: What do Romanian university programmes have to offer?". *Studia Universitatis Babes-Bolyai Philologia* 8(3): 95-122.
- Greere, Anca. 2008. "Quality Issues in Romanian Translator and Interpreter Training: Investigating the validity of the standards proposed by the Romanian Agency for Quality Assurance in Higher Education [ARACIS]". *Studia Universitatis Babes-Bolyai Philologia* 8(3): 81-94.
- Greere, Anca. 2010. "Translation in Romania: Steps towards recognition and professionalization" *Meta* 55/4: 789-816. <http://www.erudit.org/revue/meta/2010/v55/n4/index.html>. Accessed April 2012.
- Grin, François, Claudio Sfreddo and François Vaillancourt. 2010. *The Economics of the Multilingual Workplace*. New York and London: Routledge.
- Grin, François. 1992. "Towards a threshold theory of minority language survival", *Kyklos* 45, 69-97.
- Grin, François. 1999. *Compétences et récompenses. La valeur des langues en Suisse*. Fribourg: Editions Universitaires de Fribourg.
- Grin, François. 2003. "Economics and language planning", *Current Issues in Language Planning* 4, 1-66.

- Grin, François. 2005. "Grundzüge der volkswirtschaftlichen Bildungsökonomie". In *Vom Wert der Bildung*, V. Bank (ed.) Bern, Stuttgart, Wien: Haupt, 61-148
- Grin, François. 2010. "Economics". In *Handbook of Language and Ethnic Identity. Disciplinary and Regional Perspectives*, Vol. 1. J. Fishman and O. García (eds). Oxford: Oxford University Press, 70-88.
- Hale, Sandra. 2011. *Interpreter Policies, Practices and Protocols in Australian Courts and Tribunals. A National Survey*. Melbourne: The Australasian Institute of Judicial Administration Inc.
- Haralambos, Michael, and Martin Holborn. 2008. *Sociology: Themes and Perspectives*. London: Harper Collins.
- Hertog, Erik, and Jan van Gucht, eds 2008. *Status Quaestionis. Questionnaire on the Provision of Legal Interpreting and Translation in the EU*. Antwerp, Oxford, Portland: Intersentia.
- Hertog, Erik, ed. 2001. *Aequitas: Access to Justice across Language and Culture in the EU*. Antwerp: Lessius Hogeschool.
- Hertog, Erik, ed. 2003. *Aequalitas: Equal Access to Justice across Language and Culture in the EU*. Antwerp: Lessius Hogeschool.
- Hjorth-Andersen, Christian. 2001. "A Model of Translations". *Journal of Cultural Economics* 25, 203-217.
- Hočevár, Toussaint. 1975. "Equilibria on linguistic minority markets". *Kyklos* 28: 337-357.
- Hočevár, Toussaint. 1983. "Les aspects économiques de la dynamique fonctionnelle des langues". *Language Problems and Language Planning* 7: 135-147
- Hodson, Randy and Teresa A. Sullivan. 2001. "Professions and professionals", in *The Social Organization of Work*. Belmont, CA: Thomson Higher Education, 287-314.
- Houle, Cyril O. 1980. *Continuing Learning in the Professions*. San Francisco: Jossey-Bass Publishers.
<http://www.ceatl.eu/docs/surveyuk.pdf>. Accessed November 2011.
- IAMLADP. 2009. "Results of survey on recruitment and testing of translators and interpreters". Annex V of *Report to IAMLADP Working Group on Training*.
http://www.iamladp.org/PDFs/2009_docs/R8_WG_on_Training2009Report.pdf. Accessed July 2011. 79-94.
- Information Technology Association of America. 2003. *Workforce Survey*. Arlington, VA: Information Technology Association of America.
- Ju, Elma Mingli. 2009. "The professionalization of interpreting in Taiwan: A critical review of Tseng's model". *Compilation and Translation Review* 2(2): 105-125. <http://ej.nict.gov.tw/CTR/v02.2/ctr020215.pdf>. Accessed April 2012.
- Kanelliadou, Polyxeni. 2011. "La procédure de certification des traducteurs et interprètes assermentés au Grand-duché de Luxembourg: situation actuelle et perspectives". Paper presented to the Dixième forum international sur la déontologie et les bonnes pratiques, Paris 19-21 May 2011.
- Katan, David. 2009. "Translation theory and professional practice: a global survey of the great divide". *Hermes* 42: 111-154.
http://download2.hermes.asb.dk/archive/download/Hermes-42-7-katan_net.pdf. Accessed April 2012.
- Keijzer-Lambooy, Heleen, and Willem Jan Gasille (eds). 2005. *Aequilibrium: Instruments for Lifting Language Barriers in Intercultural Legal Proceedings*. Utrecht: ITV Hogeschool voor Tolken en Vertalen.
- Kelly, Nataly, Robert G. Stewart, and Vijayalaxmi Hegde. 2010. *The Interpreting Marketplace. A Study of Interpreting in North America*. Common Sense Advisory / InterpretAmerica. <http://www.interpretamerica.net/publications>. Accessed May 2012.
- Knapp, Lenora G., and Joan E. Knapp. 2002. *The Business of Certification: A Comprehensive Guide to Developing a Successful Program*. Washington, DC: ASAE.

- Lafeber, Anne. 2010. *Results of the survey on the testing of translators at international organizations*. IAMLADP:
http://www.iamladp.org/PDFs/2010_docs/Testing%20Survey_Report_for_IAMLADP-Anne_Lafeber.pdf
- Lafeber, Anne. 2012. *Translation at inter-governmental organizations: The set of skills and knowledge required and the implications for recruitment testing*. PhD thesis. Universitat Rovira I Virgili. Tarragona: Intercultural Studies Group.
- Lagoudaki, Elina. 2006. *Translation Memories Survey 2006: Users' perceptions around TM use*. Imperial College London.
<http://www.mendeley.com/c/4276785753/p/8195983/lagoudaki-2006-translation-memories-survey-2006-users-perceptions-around-tm-use/>. Accessed May 2012.
- Lang, Kevin. 1986. "A language theory of discrimination", *Quarterly Journal of Economics* 101: 363-382.
- Larson, Magali Sarfatti. 1977. *The Rise of Professionalism: A Sociological Analysis*. Berkeley: University of California Press.
- Lazear, Edward. 1999. "Language and Culture". *Journal of Political Economy* 107: 95-126.
- Libro Blanco de la traducción y la interpretación institucional* (2011: 81):
http://ec.europa.eu/spain/pdf/libro_blanco_traduccion_es.pdf. Accessed November 2011.
- Liu, Fung Ming Christy. 2011. *A quantitative and qualitative inquiry into translators' visibility and job-related happiness: the case of greater China*. PhD thesis. Tarragona: Intercultural Studies Group.
http://tdx.cat/bitstream/handle/10803/37347/LIU_thesis_very%20definitive_TOSEND.pdf?sequence=1. Accessed April 2012.
- Lo Bianco, Joseph. 1987. *National Policy on Languages*. Canberra: Australian Government Publishing Service.
- Lo Bianco, Joseph. 1990. "Making language policy: Australia's experience". Richard B. Baldauf Jr. and Allan Luke (eds) *Language Planning and Education in Australasia and the South Pacific*. Clevedon and Philadelphia: Multilingual Matters. 47-79.
http://www.multiculturalaustralia.edu.au/doc/lobianco_1.pdf. Accessed October 2011.
- Lönnroth, Karl-Johan. 2005. "How to ensure total quality in a changing translation market – a European approach". In Leena Salmi and Kaisa Koskinen (eds) *Proceedings of the XVII World Congress*, Tampere. 30-34.
- Lönnroth, Karl-Johan. 2009. Translation and quality control. How to get the message across". Stockholm, 8 September 2009:
http://ec.europa.eu/dgs/translation/publications/presentations/speeches/20090908_translation_quality_control_en.pdf.
- LTC (The Language Technology Centre). 2009. *Study on the size of the language industry in the EU*. DGT-ML-Studies 08. Brussels: European Commission, Directorate General for Translation.
- Marschak, Jacob, 1965. "Economics of language". *Behavioral Science* 10: 135-140.
- Mayoral, Roberto. 2003. *Translating Official Documents*. Manchester: St Jerome.
- McDonough, Julie. 2007. "How do language professionals organize themselves? An overview of translation networks". *Meta* 52(4): 793-815.
- Méltiz, Jacques. 2007. "The impact of English dominance on literature and welfare". *Journal of Economic Behavior and Organization* 64, 193-215.
- Migué, Jean-Luc. 1970. "Le nationalisme, l'unité nationale et la théorie économique de l'information". *Revue canadienne d'économique* 3: 183-198.
- Mikkelsen, Holly. 1996. "The professionalization of community interpreting", Muriel Jérôme-O'Keeffe (ed.) *Global Vision: Proceedings of the 37th Annual*

- Conference of the American Translators Association. Alexandria, VA: American Translators Association. 77-89.
- Mincer, Jacob. 1974. *Schooling, Experience and Earnings*. New York: National Bureau of Economic Research.
- National Research Council, United States. 2001. *Building a Workforce for the Information Economy*. Washington, DC: National Academy Press.
- Ó Cinnéide, Mícheál, and Michael Keane. 1988: *Local socio-economic impacts associated with the Galway Gaeltacht*. Gaillimh/Galway, Éire/Ireland: Coláiste na hOllscoile Gaillimhe.
- Office of Multicultural Interests. 2008. *The Western Australian Language Services Policy 2008*. Perth: Office of Multicultural Interests.
http://www.omi.wa.gov.au/omi_language.cfm. Accessed October 2011.
- Ozolins, Uldis. 1993. *The politics of language in Australia*. Cambridge & New York: Cambridge University Press.
- Ozolins, Uldis. 2007. "The interpreter's 'third client'". In Cecilia Wadensjö, Birgitta Englund Dimitrova and Anna-Lena Nilsson (eds) *The Critical Link 4: Professionalisation of Interpreting in the Community*. Amsterdam: John Benjamins, 121-131.
- Parker, Philip M. 2008. *The 2009-2014 World Outlook for Translation and Interpretation Services*. San Diego: ICON Group International.
- Peñarroja i Fa, Josep. 2012. Presentation and editing of *Iurata Fides. Butlletí de l'Associació de Traductors i Intèrprets jurats de Catalunya*. 1 trimestre 2012.
- Phelan, Mary. 2001. *The interpreter's resource*. Clevedon: Multilingual Matters.
- Podkalicka, Aneta Monika. 2007. *Lost in translation? Language policy, media and community in the EU and Australia: some lessons from the SBS*. PhD thesis. Queensland University of Technology. <http://eprints.qut.edu.au/16696/>. Accessed October 2011.
- Pool, Jonathan, 1991. "The Official Language Problem", *American Political Science Review* 85, 495-514.
- Pym, Anthony, 2004. *The Moving Text: Localization, Translation, and Distribution*. Amsterdam and Philadelphia: John Benjamins.
- Pym, Anthony, Miriam Shlesinger and Zuzana Jettmarová (eds) 2006. *Sociocultural Aspects of Translating and Interpreting*. Amsterdam and Philadelphia: John Benjamins.
- Pym, Anthony. 2000. *Negotiating the Frontier. Translators and Intercultures in Hispanic History*. Manchester: St Jerome.
- Randall, M. and C. Zirkle. 2005. "Information Technology Student-based Certification in Formal Education Settings: Who Benefits and What is Needed". *Journal of Information Technology Education* (4): 287-306.
<http://jite.org/documents/Vol4/v4p287-306Randall78.pdf>. Accessed April 2012.
- Raynaud, André, and Pierre Marion. 1972. "Une analyse économique de la disparité inter-ethnique des revenus", *Revue économique* 23, 1-19.
- Roberts, Roda. 1994. "Community interpreting today and tomorrow" in Peter Krawutschke (ed.) *Proceedings of the 35th Annual Conference of the American Translators Association*. Medford, NJ: Learned Information, 127-138.
- Romaine, Matthew, and Jennifer Richardson. 2009. *State of the translation industry: smarter, more casual*. Tokyo: myGenko.
- Rowe, Julie. 2003. IT "Certifications: Lessons from Other Industries". *Certification Magazine* April. <http://www.certmag.com/read.php?in=171>. Accessed July 2012.
- Rubinstein, Ariel. 2000. *Economics and Language*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Rundgren, Gunnar. 2005. "Break-out group: The role of certification services in organic produce market". Paper delivered to the *Conference on Standards and Conformity Assessment: Minimising Barriers and Maximising Benefits*,

- Berlin, Germany, 21 – 22 November 2005.
http://www.grolink.se/Resources/studies/513_Trade_in_Organic_certification_OECD_paper.pdf. Accessed April 2012.
- Sela-Sheffy, Rakefet, and Miriam Shlesinger (eds). 2011. *Identity and Status in the Translational Professions*. Amsterdam and Philadelphia: John Benjamins.
- Service Canada. 2012. *Translators, Terminologists and Interpreters. Analytical text*.
http://www.servicecanada.gc.ca/eng/qc/job_futures/statistics/5125.shtml. Updated 13 Feb. 2012.
- Setton, Robin, and Alice Guo Liangliang. 2011. "Attitudes to role, status and professional identity in interpreters and translators with Chinese in Shanghai and Taipei". In Rakefet Sela-Sheffy and Miriam Shlesinger (eds) *Identity and Status in the Translational Professions*. Amsterdam and Philadelphia: John Benjamins. 89-118.
- Société Française des Traducteurs (SFT). 2010. *Enquête tarifs traducteurs 2009*.
http://www.sft.fr/clients/sft/telechargements/file_front/4c45ab788dee5.pdf. Accessed November 2011.
- Spence, A. Michael. 1973. "Job market signalling". *Quarterly Journal of Economics* 87: 355-374.
- Stejskal, Jiri. 2001a. Accreditation Program in Brazil (July 2001) *ATA Chronicle*.
<http://www.cetra.com/uploads/Files/2001-07.pdf>.
- Stejskal, Jiri. 2001b. Accreditation by the South African Translators' Institute (August 2001) *ATA Chronicle*. <http://www.cetra.com/uploads/Files/2001-08.pdf>.
- Stejskal, Jiri. 2001c. "Non-Degree Professional Certificates for Arabic (September 2001) *ATA Chronicle*". <http://www.cetra.com/uploads/Files/2001-09.pdf>.
- Stejskal, Jiri. 2001d. "Accreditation in Australia (October 2001) *ATA Chronicle*".
<http://www.cetra.com/uploads/Files/2001-10.pdf>.
- Stejskal, Jiri. 2001e. "Czech Republic (November/December 2001) *ATA Chronicle*".
<http://www.cetra.com/uploads/Files/2001-11&12.pdf>.
- Stejskal, Jiri. 2002. "International certification study: Spain and Portugal". *ATA Chronicle* 21(10): 20-21, 30.
- Stejskal, Jiri. 2002a. "OTTIAQ" (January 2002) *ATA Chronicle*.
<http://www.cetra.com/uploads/Files/2002-01.pdf>.
- Stejskal, Jiri. 2002b. "Finland and Sweden (February 2002) *ATA Chronicle*".
<http://www.cetra.com/uploads/Files/2002-02.pdf>.
- Stejskal, Jiri. 2002c. "Canada Revisited" *ATA Chronicle* (March 2002)
<http://www.cetra.com/uploads/Files/2002-03.pdf>.
- Stejskal, Jiri. 2002d. "Austria" (April 2002) *ATA Chronicle*.
<http://www.cetra.com/uploads/Files/2002-04.pdf>.
- Stejskal, Jiri. 2002e. "UK and Ireland" (May 2002) *ATA Chronicle*.
<http://www.cetra.com/uploads/Files/2002-05.pdf>.
- Stejskal, Jiri. 2002f. "Argentina" *ATA Chronicle* (June 2002).
<http://www.cetra.com/uploads/Files/2002-06.pdf>.
- Stejskal, Jiri. 2002g. "Norway" (July 2002) *ATA Chronicle*.
<http://www.cetra.com/uploads/Files/2002-07.pdf>.
- Stejskal, Jiri. 2002h. "Denmark" (August 2002) *ATA Chronicle*.
<http://www.cetra.com/uploads/Files/2002-08.pdf>.
- Stejskal, Jiri. 2002i. "Japan" (September 2002) *ATA Chronicle*.
<http://www.cetra.com/uploads/Files/2002-09.pdf>.
- Stejskal, Jiri. 2002j. "Spain and Portugal". *ATA Chronicle* 21(10): 20-21, 30.
<http://www.cetra.com/uploads/Files/2002-10.pdf>.
- Stejskal, Jiri. 2002k. Ukraine (November/December 2002) *ATA Chronicle*.
<http://www.cetra.com/uploads/Files/2002-11&12.pdf>.
- Stejskal, Jiri. 2003a. Germany (January 2003) *ATA Chronicle*.
<http://www.cetra.com/uploads/Files/2003-01.pdf>.

- Stejskal, Jiri. 2003a. *International Certification Study*. Alexandria, VA: American Translators Association.
- Stejskal, Jiri. 2003b. "International certification study: ATA's credential". *ATA Chronicle* 22(7): 13-16.
http://www.atanet.org/certification/article_stejskal.php. Accessed July 2011.
- Stejskal, Jiri. 2003c. Mexico (February 2003) *ATA Chronicle*.
<http://www.cetra.com/uploads/Files/2003-02.pdf>.
- Stejskal, Jiri. 2003d. South America Revisited (March 2003) *ATA Chronicle*.
<http://www.cetra.com/uploads/Files/2003-03.pdf>.
- Stejskal, Jiri. 2003e. "Belgium and the Netherlands" (April 2003) *ATA Chronicle*.
<http://www.cetra.com/uploads/Files/2003-04.pdf>.
- Stejskal, Jiri. 2003f. "The Arab Countries (May 2003) *ATA Chronicle*.
<http://www.cetra.com/uploads/Files/2003-05.pdf>.
- Stejskal, Jiri. 2003g. "The United States" (June 2003) *ATA Chronicle*.
<http://www.cetra.com/uploads/Files/2003-06.pdf>.
- Stejskal, Jiri. 2003h. "International certification study: ATA's credential". *ATA Chronicle* 22(7): 13-16. Accessed July 2011. http://www.atanet.org/certification/article_stejskal.php.
- Stejskal, Jiri. 2003i. "Lessons Learned" *ATA Chronicle* (August 2003)
<http://www.cetra.com/uploads/Files/2003-08.pdf>.
- Stejskal, Jiri. 2003j. *International Certification Study*. Alexandria, VA: American Translators Association.
- Stejskal, Jiri. 2004. "Certification of translators and interpreters: Seminars on standards and certifications in the T&I industry".
<http://www.jtpunion.org/historie/certif.ppt>. Accessed July 2011.
- Stejskal, Jiri. 2005. *Survey of the FIT Committee for Information on the Status of the Translation & Interpretation Profession*. Fédération Internationale des Traducteurs. http://www.cetra.com/uploads/Files/FIT_Report.pdf.
- Stiglitz, Joseph. 1975. "The Theory of 'Screening', Education, and the Distribution of Income". *American Economic Review* 65: 283-300.
- Toudic, Daniel. 2012. "Employer Consultation Synthesis Report". OPTIMALE Academic Network project on translator education and training, Université Rennes 2, Rennes. <http://www.translator-training.eu>.
- Tseng, Joseph. 1992. *Interpreting as an emerging profession in Taiwan — A sociological model*. MA thesis. Taipei, Taiwan: Fu Jen Catholic University. http://isg.urv.es/publicity/isg/projects/2011_DGT/references/1992_Tseng.pdf. Accessed April 2012.
- United States Department of Labor. 2010. *Occupational Outlook Handbook 2010-11 Edition. Interpreters and Translators*.
<http://www.bls.gov/oco/ocos175.htm>. Last modified 21 July 2010.
- United States National Center for Education. 1997. *Teacher Professionalization and Teacher Commitment: A Multi-Level Analysis*. Washington DC: US Department of Education.
- Vaillancourt, François, 1996. "Language and socioeconomic status in Quebec: measurement, findings, determinants, and policy costs". *International Journal of the Sociology of Language* 121: 69-92.
- Vaillancourt, François, Dominique Lemay and Luc Vaillancourt. 2007. "Laggards No More: The Changed Socioeconomic Status of Francophones in Quebec". *C.D. Howe Institute Background* 103.
- Vaillancourt, François, and Olivier Coche. 2009. *Official Language Policies at the Federal Level in Canada: Costs and Benefits in 2006*. Fraser Institute.
<http://www.fraserinstitute.org/researchandpublications/publications/6667.aspx>. Accessed April 2012.
- Vaillancourt, François, Olivier Coche, Marc Antoine Cadieux, and Jamie Lee Ronson. 2012. *Official Language Policies of the Canadian Provinces. Costs and Benefits in 2006*. Fraser Institute.
<http://www.fraserinstitute.org/uploadedFiles/fraser-ca/Content/research->

- news/research/publications/official-language-policies-of-canadian-provinces.pdf. Accessed April 2012.
- Valverde, Estela. 1990. *Language for Export. A Study of the Use of Language and Language Related Skills in Australian Export Companies*. Canberra: Office of Multicultural Affairs, Department of the Prime Minister and Cabinet.
- Venuti, Lawrence. 1995. *The Translator's Invisibility. A History of Translation*. London and New York: Routledge.
- Vigier Moreno, Francisco Javier. 2010. *El nombramiento de Traductores-Intérpretes Jurados de inglés mediante acreditación académica*. PhD thesis, Universidad de Granada, Departamento de Traducción e Interpretación.
- Vorstermans, Louis. 2010. *Green paper on elementary strategic issues for AUSIT*. 28 July 2010. http://www.ausit.org/page/essays_and_articles.html.
- Wilensky, Harold L. 1964. "The professionalization of everyone?" *American Journal of Sociology* 70(2): 137–158.
- Wilss, Wolfram. 1999. *Translation and interpreting in the 20th century: Focus on German*. Amsterdam and New York: John Benjamins.
- Witter-Merithew, Anna, and Leilani Johnson. 2004. "Market disorder within the field of sign language interpreting: Professionalization implications". *Journal of Interpretation* 19–55.
- Wolf, Michaela, et al. 2007. *Constructing a Sociology of Translation*. Amsterdam and Philadelphia: Benjamins.
- Wooten, Adam. 2009. "What is the total number of translators and interpreters in the world?" <http://tandibusiness.blogspot.com/2008/02/what-is-total-number-of-translators-and.html>. Accessed October 2011.
- Yılmaz Gümüş, Volga. 2012. *Translator training and the translation market. A survey of academics and professionals in Turkey*. Draft PhD project. Tarragona: Intercultural Studies Group, Universitat Rovira i Virgili.

Acknowledgements

We are extremely grateful to Harro Glastra of the Directorate-General for Translation for his guidance and patience throughout this research.

We are especially thankful to those who have given permission to draw on and reproduce results of previous studies: Jiri Stejskal, now with the FIT, for his vast pioneering study of the field; Andrew Evans, FIT Treasurer, for data on memberships of associations (Appendix A); Erik Hertog, of EULITA, for information on the regulation of legal translators (Figure 2); Elma Mingli Ju for her extension of Tseng's model (Figure 7); Daniel Toudic, of the Optimale project, for data on employers of translators (Figure 8); and Anne-Marie Robert, Vice-President of the Société Française des Traducteurs, for the raw data from their 2009 survey (analysed in Tables 6, 7 and 8).

We would like to extend our very sincere thanks to all the following translators, academics and administrators who have assisted us with our survey:

Alvstad, Cecilia, PhD, University of Oslo
Amalaine Diabova, Chair, JTP
Arnall, Annamaria, Acting President of AUSIT
Aulenback, Joyce, ATIA Administrative Assistant
Aymerich, Neus, ATRAE
Bacak, Walter, CAE, Executive Director, American Translators Association
Balci, Alev, Dokuz Eylül University, Turkey
Baloti, Kirstine, Dansk Journalistforbund
Bargan, Oana, Certified Translator, Romania
Bertholet, Catherine, Executive Director of the Association of Translators and Interpreters of Ontario
Biel, Łucja, University of Gdansk
Boucher, Johanne, Directrice générale/Executive Director, Ordre des traducteurs, terminologies et interprètes agréés du Québec
Brunke, Anne, Associação Portuguesa de Tradutores e Intérpretes Jurídicos
Caciagli, Flavia, ASSITIG, Italy
Caldera, Simona, Board member, Assointerpreti, Italy
Chesterman, Andrew, PhD, Professor: University of Helsinki
Cobliș, Cristiana, President, Romanian Translators Association
Cormier, Faith J, Certified translator, NB Translation
Cruz, Dora Saenger da, Cruz Communications GmbH; University of Vienna
Dam, Helle V., PhD, Professor: Aarhus University, Denmark
Dejica, Daniel, PhD, Politehnica University of Timisoara, Romania
Diabova, Amalaine, President JTP, Czech Republic
Dion, Yves, Coordinator, Literary Translators' Association of Canada
Djovčoš, Martin, PhD, Matej Bel University, Banská Bystrica, Slovakia
Durban, Chris, Director of translation company, Paris
Dyson, Stephen, professional translator, Lisbon
Esselink, Bert, Lionbridge, Amsterdam
Evans, Andrew, Treasurer, FIT
Fernández Costales, Alberto, Universidad de Oviedo
Ferreira-Alves, Fernando, PhD, Universidade do Minho, Vice-President Conselho Nacional de Tradução
Foote, Robert, Manager – Accreditation, NAATI
Fortin, Joe, Dutch Association of Writers and Translators

Fraser, Janet, University of Westminster, Chartered Institute of Linguists,
Institute of Translation and Interpreting (Admissions Committee, Fellowship
Committee)

García, Ignacio, PhD, University of Western Sydney

Geus, Marcus de, VZV Netherlands

Ghivirigă, Teodora, Al. I. Cuza University of Iasi

Gorgolová, Eva, Chair, Chamber of the Court Appointed Interpreters and
Translators of the Czech Republic

Greere, Anca, PhD, Babeş-Bolyai University of Cluj Napoca, Romania

Griessner, Florika, Karl-Franzens-Universität Graz, Universitas member

Hernández, Nuria, APTIJ Secretariat

Hertog, Erik, Lessius Hogeschool, Antwerp

Hinchliffe, Inga-Beth, SFÖ, Swedish Authors' Union, Institute of Translation and
Interpreting

Horváth, Péter Iván, Hungary

Iliescu Gheorghiu, Catalina, PhD: Universitat d'Alacant, Spain

Jettmarová, Zuzana, PhD: Charles University, Prague

Johnsen, Åse, University of Bergen

Katschinka, Liese, President EULITA

Kierzkowska, Danuta, President, TEPIIS

Kolb, Waltraud, University of Vienna

Kourouni, Kyriaki, Aristotle University

Leal, Alice, PhD: University of Vienna

Liu, Fung-ming Christy, Hong Kong

Lundbo, Thomas, Vice Chair, Norwegian Association of Literary Translators

MacArthur, Ian, Treasurer FAT, Sweden

Macovei, Stefan, Vice-President UNTAR, Romania

Mallia, Janet, translator, Malta

Maskaliuniene, Nijole, Head of the Department of Translation and Interpretation
Studies, Vilnius University

Massey, Gary, Zurich University of Applied Sciences

McGilvray, Barbara, NAATI Professional Reference Group, AUSIT National Council,
Australia

McMahon, Melissa, NAATI accredited translator, AUSIT member

Melby, Alan K., PhD, Professor of Linguistics, Brigham Young University; Board of
Directors, ATA; Chair, TISAC.

Metsis, Toomas, ETTL, Estonia

Metzger, Michael, American Translators Association

Mikkelsen, Holly M., Monterey Institute of International Studies

Mikutyte, Jurgita, President of the Lithuanian Association of Literary Translators

Mullamaa, Kristina, PhD, University of Tartu

Nelson, Brian, PhD, Professor of French Studies, Monash University, Melbourne;
President of the Australian Association for Literary Translation

Nielsen, Jørgen Christian Wind, Forbundet Kommunikation og Sprog

Nikolic, Kristijan, Association of Croatian Audiovisual Translators

Nunn, Angela, Registration Manager, National Registers of Communication
Professionals working with Deaf and Deafblind People

Ozkaya Saltoglu, Esra, İstanbul University

Paloposki, Outi, Professor, Department of English (Translation and Interpreting),
University of Turku

Pappel, Triin, Estonian Association of Masters in Conference Interpreting and
Translation

Pavlovic, Natasa, PhD: University of Zagreb, Croatia

Phelan, Mary, ITIA, Ireland

Pilottou, Anastasia, PanUTI

Pöchlhammer, Franz, PhD, University of Vienna

Pokorn, Nike K., PhD, University of Ljubljana

Polanskis, Sergejs, Latvia
 Robert, Anne-Marie, Vice-President, SFT
 Roggen, Rita, for Agnès Feltkamp, President of the Belgian Chamber
 of Translators and Interpreters
 Rognlien, Jon, Norwegian translator, journalist and literary critic
 Sakellis, Sophia, Director of Delphi Translations, Australia; NAATI-accredited
 professional translator, member of AUSIT
 Salce, Chiara, MIIS
 Salmi, Leena, Lecturer, University of Turku, Finland
 Santamaría, Arturo Peral, Secretaría de ACE TRADUCTORES
 Schreiber, Michael, PhD. Professor, University of Mainz at Germersheim
 Schwartz, Ros, Translators' Association of the Society of Authors, Chair of English
 PEN's Writers in Translation Programme
 Sengo, Susana Valdez, Universidade Nova de Lisboa
 Sharma, Rannheid, Chartered Institute of Linguists (trustee, Educational Trust)
 Shields, Dee, Executive Committee Member, Danske Translatører
 Somló, Ágnes, Pázmány Péter Catholic University
 Springer, Christine, President ÖVG
 Stejskal, Jiri, PhD, FIT, Director of translation company
 Stolze, Radegundis, PhD, Diplom-Übersetzerin: BDÜ, Germany
 Teresa Intrieri, SFT, Expert près la Cour d'Appel de Nîmes
 Tokić, Marijan, HDZTP, Croatia
 Vecchione, Flavia, ANTIMI, Italy
 Verberk, Susanne, translator, director of Nevero audiovisual translation company,
 Brussels
 Way, Catherine, PhD, Universidad de Granada
 Whittaker, Sunniva, NHH-Norwegian School of Economics

Notes on the research team

Anthony Pym

Professor of Translation and Intercultural Studies and coordinator of the Intercultural Studies Group at the Rovira i Virgili University in Tarragona, Spain. He runs a doctoral program in Translation and Intercultural Studies. He is also President of the European Society for Translation Studies, a fellow of the Catalan Institution for Research and Advanced Studies, and Visiting Researcher at the Monterey Institute of International Studies. He is a Harvard alumnus.

François Grin

Professor of Economics at the Faculty of Translation and Interpreting of the University of Geneva. François Grin received a PhD in economics from the University of Geneva and worked at the University of Montreal and the University of Washington. From 1998 to 2001, he was the Deputy director of the European Centre for Minority Issues (ECMI) in Flensburg (Germany). He heads the "Observatoire Économie-Langues-Formation" at the University of Geneva.

Claudio Sfreddo

PhD in political economy and a diploma in economics and finance from the University of Geneva, as well as a Bachelor in business management from the University of Lausanne. After a year as visiting researcher at Simon Fraser University in Vancouver, Canada, Dr Sfreddo worked for several years as an adjunct faculty member at the University of Geneva while continuing his research activities. He also undertook a consulting mission in Tadjikistan for the World Bank. He has been a faculty member at EHL in Lausanne since 2003.

Andy Lung Jan Chan

PhD in Translation and Intercultural Studies from the Rovira i Virgili University in Tarragona, Spain as well as a Master in Economics from the University of Virginia, USA. His doctoral dissertation looks into how the theoretical framework of information economics can be used to analyse the translation profession. He currently teaches translation theory and practice at the City University of Hong Kong.

Carlos Teixeira

Carlos da Silva Cardoso Teixeira has BAs in Electrical Engineering (1996) and Linguistics (1998) from the University of Campinas (Unicamp), SP, Brazil, and a Masters in Translation and Intercultural Studies (2011) from the Universitat Rovira i Virgili (URV). He was a full-time freelance translator from 2000 to 2011, specialising in localisation and technical translation. His main field of interest for doctoral research is translation technology, especially the interaction between translators and tools, and the human aspects of technology.

Ricardo Arthur

Ricardo holds a BA in French Studies and Spanish Studies from Concordia University in Montreal, Québec, Canada. He was a full time proofreader in 2008 and 2009, and is currently pursuing a Masters degree at Universitat Rovira i Virgili in Tarragona, Spain.